

လာဘ်မိုးရွာ စာပေ မောင်မောင်မြင့်အေး စီစဉ်မွမ်းမံတည်းဖြတ်သည်။

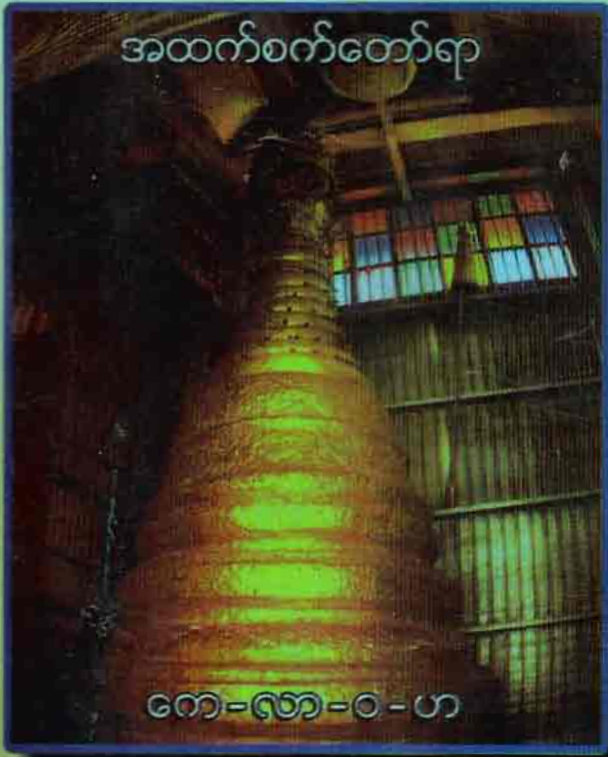
မဂ္ဂပစ္စယော

ရောဂါများ

BURMESE CLASSIC .COM

အနန္တတံဆိပ်တော် စမ

မဂ္ဂဇင်း

အထက်စက်တော်ရာ

ကေ-လှာ-ဝ-ဟ

အောက်စက်တော်ရာ

န-နွဲ့-ဂ-က

- ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် နှစ်ကျိပ်ရစ်ဆူဘုရားရှိခိုးနှင့် နှစ်ကျိပ်ရစ်ဆူ အဓိဋ္ဌာန် (စာ - '၅၃) တနင်္ဂနွေနေ့အစ မင်းဘူးရွှေစက်တော်၊ အထက်စက်တော်ရာဘုရားမှစ၍ စနေနေ့အဆုံး မင်းဘူးရွှေစက်တော် အောက်စက်တော်ရာဘုရားဖြင့် အဓိဋ္ဌာန် ပြီးဆုံးရမည်ဖြစ်သည်။
- ရန်ကုန်မြို့၊ လှော်ကား-ထောက်ကြွန်လမ်းပေါ်ရှိ နှစ်ကျိပ်ရစ်ဆူ စေတီတော်မြတ် (စာ - ၆၅)
- မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်ရှိ ရွှေစည်းခုံ ဘုရားများ (စာ - ၁၇)
- ရွှေဖျဉ်းကြီး ရွှေဖျဉ်းလေး (စာ - ၈၉)
- လူ့ပြည်တွင် ပထမဦးဆုံးဖြစ်သောနတ် (စာ - ၁၈၁)
- ယတြာကောင်းလျှင်(ရုက္ခစိုးကို ပူဆာနည်း) (စာ - ၂၁၇)

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး
အချုပ်အခြာ အာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

ဒို့အရေး
ဒို့အရေး
ဒို့အရေး

လာဘ်မိုးရွေ့ဂါထာ

မဂ္ဂပစ္စယော

ဂါမေ ဝနေ စ သဗ္ဗတ္ထ၊
ဒေဝေဟိ မနုဿေဟိ စ။
အာဘတော နန္ဒလာဘောမေ၊
သဒါဟောတု ဘဝါဘဝေ။

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ၊ အမှတ်(၂၃၅)

⊗ မောင်မောင်မြင့်အေး စီစဉ်မွမ်းမံတည်းဖြတ်သည်။ ⊗

ဇုတ်လုပ်မှုအယ်ဒီတာ - ဦးသန်း(လာဘ်မိုးရွေ့) အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ - ဒေါက်တာစောယုနွယ်
အမူဆောင်အယ်ဒီတာ - နန္ဒာမိုးကြယ်၊ သန္နာဇင် အယ်ဒီတာရုံးအဖွဲ့ - ကေလတ်၊ စိုးစိုး

ဇာတ်ဆယ့် - ဦးမောင်မောင်မြင့်အေး(မြ-၀၃၄၆၀)၊ အမှတ်-၂၀၅(က)၊ ပိတောက်(၅)လမ်း၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်မှ
ဇာတ်ဆယ့် ဝင်းထွန်း(မြ-၀၄၈၃၉)၊ အမှတ်-၃၇၊ ရေကျော်လမ်းမကြီး၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့မှ ပုံနှိပ်သည်။
ပုံနှိပ် - ၁၀၀၀၊ တန်ဖိုး - ၂၂၀၀ ကျပ်
အုပ်ချုပ် - ရှက်၊ အတွင်းဖလင် - မိုးဝင်းကျော်၊ အတွင်းပန်းချီ - ပညတ်၊ လှသစ်အောင်၊ စက္ခု၊ စိုးအောင်၊ ကျော်ဝင်းမောင်၊
အထိတ် တို့က ပန်းချီဆွဲ၍ မျက်နှာဖုံးကရပ်ဖစ်ကို စိုးဝင်းထွန်းမှ ဖန်တီးသည်။

ရောင်ပြန်မဂ္ဂလင်း၏ မူဝါဒ

လစဉ်ထုတ်ဝေလျက်ရှိသော ရောင်ပြန်မဂ္ဂလင်းသည် ဘာသာရေးသက်သက်စာအုပ် မဟုတ်ပါ။ လောကီရေးရာ၊ မြန်မာ့
အရာ သုတအဖြာဖြာကိုလည်းကောင်း၊ ရသမြောက်ဝတ္ထုတို့၊ ဝတ္ထုရှည်များကိုလည်းကောင်း၊ ပြည်တွင်းပြည်ပ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ်
အကြောင်းအရာများ၊ ထေရဝါဒနှင့် မဆန့်ကျင်သော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများ၊ ထူးခြားသော စေတီပုထိုးများ၊ ရဟန်း
သံဃာများအကြောင်း၊ ဗေဒင်၊ ယတြာဆိုင်ရာ ပညာရပ်ဆောင်းပါးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့၏ အကြောင်းအရာများကို ဖော်ပြလျက်ရှိသော
မဂ္ဂလင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤညီ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအကြောင်းကို ထည့်သွင်းဖော်ပြရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအပေါ် ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုနှင့်
ဆိုင်ဘဲ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၏ ခြင်းရာအတ္ထုပ္ပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ ကျင့်စဉ်များကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ စွမ်းဆောင်ချက်
များကိုလည်းကောင်း ဗဟုသုတ ဖြစ်စေရန်အလို့ငှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

မဂ္ဂပစ္စယော

ကျောက်တန်းမြို့နယ်မှ ကပ်ကျောက်ဂူပိတုဇောဂါကြီး

မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ၊ အမှတ် (၂၃၅)

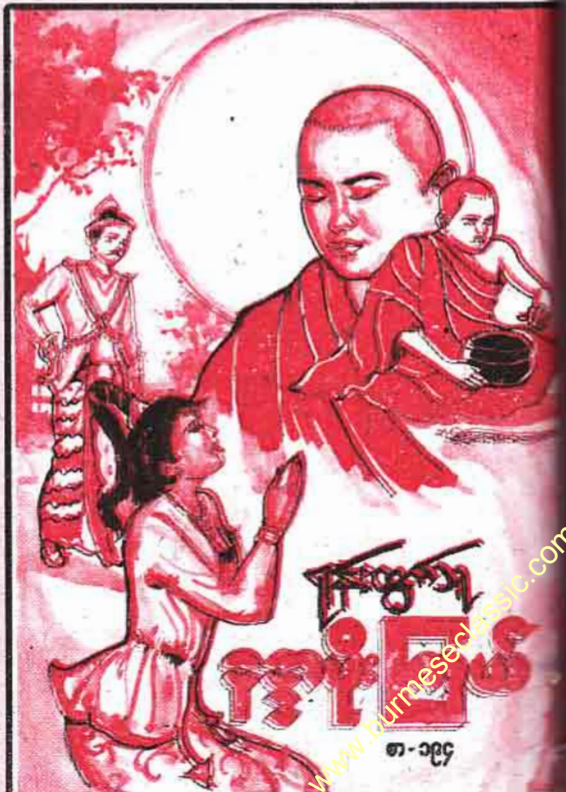
မာတိကာ

ရောင်ပြန် ကဗျာ

မောင်လွမ်းရည်(ရွှေတောင်)၊ တောင်တွင်းမောင်သင်းကျော်၊ ကိုမိုး(ရွှေပြည်သာ)၊ မောင်ခင်မိုင်း(ချောက်)၊ ဆုမွန်ဦး(ဟင်္သာတ)၊ မြစိုးလွင်၊ မင်းနီနိုင်(မောင်တော)၊ ညီသန်းအောင်။

ရောင်ပြန် အခန်းဆက်ရသ

- နေရာပြန်ချင်သူများ(၁) _____ ၁၀၆
- ရဲမြတ်တင် _____ ၁၀၆
- ဝင့်ကြွေး(၇) _____ ၁၃၂
- ယိုး _____ ၁၃၂
- ဘိုးတော်ကင်း(၇) _____ ၁၄၆
- ကျော်မြသန်း _____ ၁၄၆
- ပုဂံမှာသာတဲ့ သုဝဏ္ဏဘုဂ္ဂိလမင်း(၈) _____ ၂၃၈
- ဘုန်းပွင့်တေဇာ _____ ၂၃၈
- လှထဲကဘဝ ဘဝထဲကလှ(၆၁) _____ ၃၀၆
- လင်းရောင်တင် _____ ၃၀၆

BURMESE CLASSIC

ရောင်ပြန် ရသ

- ထွက်သူ ၁၉၄
- အမျိုးအနွယ် ----- ၁၉၄
- အမျိုးအနွယ်(သို့မဟုတ်)ဒီမှာနေမယ်၊ ဒီမှာပဲသေမယ် ၂၄၀
- အမျိုးအနွယ် ----- ၂၄၀
- အမျိုးအနွယ်
- အမျိုးအနွယ် ----- ၂၄၄
- အမျိုးအနွယ် ၃၀၀
- အမျိုးအနွယ် ----- ၃၀၀

ရောင်ပြန် အထူးယတြာ

- အမျိုးအနွယ်(သို့မဟုတ်)ဒီမှာနေမယ်၊ ဒီမှာပဲသေမယ်
- အမျိုးအနွယ် ----- ၃၃၀

ရောင်ပြန်ရှေ့လအတွက် ဖတ်စရာ မှတ်စရာ

- အမျိုးအနွယ် စက်တင်ဘာလ ဖတ်စရာ မှတ်စရာ ----- ၃၄၀

**စစ်ဇကုရင်
နပိုလီယံနှင့်
ပေဒင်ပညာ**
ကျွန်
(မိုးတား)
၈ - ၁၁၉

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ / ကြော်ငြာနှင့် ပြန့်ချိရေး

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ

အမှတ် - ၂၁၂ (ပထမထပ်)၊ ၃၆ လမ်း(အထက်)၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်၊
ဖုန်း - ၀၉-၄၃၀၇၅၃၁၁၊ ၀၉-၄၂၁၀၀၅၉၂၅

လူတွေသိ နတ်တွေကြားစေ

- လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ ----- ၃၄၀

ရောင်ပြန်ဗေဒင်

- သိသာစေကြောင်း မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း
- ဒေါက်တာစောယုနွယ် ----- ၃၂၉

ရောင်ပြန် မျက်နှာဖုံးဆောင်းပါး

လောကီရေးရာ

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားတို့၏ စေတီတော်များအား
မုန်းဆာရည်ရွယ် ပူဇော်ကန်တော့ခြင်း
ကိုမောင်သန်းဝင်း ----- ၄၇

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်အောင်ပွဲယူ ဓာတ်တော်အဆူဆူ
ကိန်းဝပ်တော်မူသည့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ
သမီးတင့်တယ် ----- ၄၉

ဆုတောင်းပြည့်ရာ လှော်ကားနှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီမဟာ
ကျော်မင်းနိုင် ----- ၅၃

အန္တရာယ်ကင်းနှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဂါထာတော်ကြီး
ကျော်သန်း(တိုင်းရင်းဆေး) ----- ၆၃

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်မြတ်ကြီး
အောင်သာကျော် ----- ၆၅

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားရှင်များ
ရေကျော်စိုးအောင် ----- ၇၂

နှစ်ကျိပ်လေးဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ ဌာပနာများ
ဓာတ်ပုံမောင်မောင်အေး ----- ၇၅

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဗုဒ္ဓပုဇနိယပွဲတော် ကျင်းပခြင်း
ကိုမောင်သန်းဝင်း ----- ၇၇

ထူးခြားအောင်မြင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကျင့်စဉ်
မြန်နန်းရှင် ----- ၈၁

ကမ္ဘာငါးကမ္ဘာတွင် ပွင့်တော်မူပြီး
နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသောဘုရားများနှင့် နောင်ပွင့်တော်မူမည့်ဘုရား
မောင်လွမ်းနွယ်(အောင်လံ) ----- ၈၄

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တော်မြတ်တို့အား
နေနံ့ဖွားဘုရား အစဉ်ပူဇော်ခြင်း
သန်းဝင်း(ဘဏ်) ----- ၈၇

တတိုင်းရ လိုတိုင်းပြည့်မည့် ဆန်နှင့်ဆီ ----- ၂၆

သစ္စာလေးဖြာ သာသနာကြီးဆိုပူဇော်ပွဲနှင့်
ဝါဆိုလပြည့် မေ့စကြာအခါတော်နေ့
ဘုန်းမြင့်မောင်မောင် ----- ၄၅

ရွှေဖျဉ်းကြီး ရွှေဖျဉ်းလေး
နန်းကြောသျှင် ----- ၈၉

ကိုယ်ပြုသည့် အကုသိုလ်ကံ ကိုယ်သာခံ
ရေကျော်စိုးအောင် ----- ၉၄

ထူးထူးခြားခြား ပုံပြင်များ(သူခိုး ကိုးရာနှင့် ထူးဆန်းသောတရား
စိုးဝင်းထွဏ်း(တာမွေ) ----- ၉၅

ဘဝအာလု ပညာဒါန
သောင်းဉာဏ်(ပန်းထော်ကျွန်း) ----- ၁၃၄

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထိမေတ္တာစာ
စိုးမြင့်လွင်(ရွှေဘို) ----- ၁၄၄

ခင်ပွန်းကြီး(၁၀)ပါး ပူဇော်ခြင်းနှင့် စိန်ရေ(သို့မဟုတ်)
စိမ်ရေသင့်ခြင်းဖြေခြင်း
မင်းအောင်မြင် ----- ၁၄၄

ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာဓုခေါ်ပါ
သမီးဗဂျီအောင်စိုး ----- ၁၅၅

ဘောလုံး ဂေါက်သီးနှင့် လောဘစိတ်
ညွန့်ဟံ(ကြူတော) ----- ၁၅၅

လူသားရဲ့ ခြောက်လှန့်မှုခံရတဲ့ ပြိတ္တာ
ထွန်းလူ ----- ၁၅၉

ဒေဝဓမ္မ ဆိုသည်မှာ
မောင်မိုးဦး ----- ၁၆၁

သုဝဏ္ဏဘူမိနှင့် ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ
မာမက(သုတေသီ) ----- ၁၆၆

ကွမ်ရင်မယ်တော်အား ပူးတွေခြင်း(၁)
ကေတီအောင်သိန်း ----- ၁၆၉

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ်
ကောင်းစံဟိန်း(ဖန်နေဝန်း) ----- ၁၇၄

အမြင်မှန်မိတ်၊ အတိတ်မှာလက်ဆောင်၊ အသံမှာတဘောင်
ကျိက်ထော်ခင်မိုးအေး ----- ၁၇၈

အမျှဝေ ရစေလိုကြောင်း
ရှင်မိမြတ် ----- ၁၇၉

လူ့ပြည်တွင် ပထမဦးဆုံးဖြစ်သောနတ်
ဆရာသီဟစကြာစိုးမြင့် ----- ၁၈၀

www.burmeseclassic.com

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပေးတဲ့ ကူးတို့ခဆန်း	
မော်တင်-သိန်းတော်	၁၈၃
သရဝဏ်နက္ခတ်ဖွားများအတွက် ဟောကိန်း	
ကာလီဒါ(မြန်မာပြည်)	၁၈၅
လှုပ်ပန်းခွေနှင့် ဝက်ခေါင်းတော်	
ဘကြီးဝင်	၁၉၁
တရုတ်နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာ ၂၀၁၃-ဩဂုတ်လ	
ကောတီအောင်သိန်း	၁၉၉
ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းပြက္ခဒိန်	
အင်ကြင်းဖြူဖြူ(တောင်ငူ)	၂၀၂
တစ်လအတွင်း ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာခိုင်ယာရီ	
ဆရာရွှေ(နက္ခတ်ဗေဒပညာရှင်)	၂၀၃
ဦးပွားအောင်မြင်ရေးအတွက် အကြံပြုချက်	
ဆရာရွှေ(နက္ခတ်ဗေဒပညာရှင်)	၂၀၀
ရုပ်ခန္ဓာကို ပရမတ်ဖြင့်ရှုမှတ်ခြင်း	
မဟာထွန်း	၂၁၃
ယတြာကောင်းလျှင်(ရက္ခစိုးကို ပူဆာနည်း)	
မောင်မောင်မြင့်အေး	၂၁၇
ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ကျောက်စိမ်းဆင်းတုတော် ဒေသစာရိတ္တချီ	
ညွန့်ဟံ(ကြူတော)	၂၂၄
မယုံလျှင် မဖြစ်သောအချက်	
တက္ကသိုလ်သစ်	၂၂၅
အကြိုက်ကို ကြောက်ဖို့လိုပါသည်	
ခင်မောင်အေး(မန္တလေး)	၂၃၃
ဗုဒ္ဓဖြစ်စဉ် ဓာတ်သက်အမြင်နှင့် ဂန္ထီရကျင့်စဉ်ယတြာများ(၂၇)	
ဘုန်းပြည့်တေဇဟိန်း	၂၃၅
US ခရီးသည်	
မောင်ကောင်းမြင့်	၂၅၃
ပတ္တန်းတန်ခိုး အကျိုးအနန္တ(ဂ)	
သူတော်စင်မင်းအောင်	၂၅၆
မိတ်ကောင်းဆွေကောင်း	
ရှယ်လီသိန်းမောင်	၂၅၉
မဟာကပ်ကမ္ဘာဟူသည်	
ကိုမောင်သန်းဝင်း	၂၆၁
ဘဝအမောလွှာ ခွာချမလား လှတောရွာဟာသများ	
ဦးကောင်းထူး	၂၇၀
သည်လအတွက် ကောင်းသောရက်	
နွယ်သာကီအောင်	၂၉၁

ကွမ်ရင်မယ်တော်အား
ဖူးတွေ့ခြင်း
 မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်
 ကောတီအောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)(၂၀-၅-၂၀၀၀)
 စာ - ၁၆၉

စိုက်ပျိုးရေးရာ သည်လမှာ	
တောကကိုရင်	၂၉၃
သည်တစ်လမှာ ဆောင်ရွက်ပါ	
နေမျိုးထွင်ခေါင်	၂၉၄
အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်စေရန်	
မဟိန္ဒီကျော်ခေါင်	၂၉၅
သည်တစ်လတာ ကံကြမ္မာ	
ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်	၂၉၆
ဂါထာပေး တေးမဖြစ်ဖို့	
မောင်ပုတ်စည်	၂၉၇
ထိုင်းနိုင်ငံ နက္ခတ်ဗေဒင်ဆရာကြီး မိုးဒူးပိုက်ဆံ၏ ၂၀၁၃ ခု	
မြွေနှစ်အဟော	
ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)	၂၉၈
ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ကျေးဇူးတရားနှင့်စပ်၍	
နန္ဒာမောင်(သံဖြူရပ်)	၂၉၄
ဒါကျတော့ ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ	
မောင်ပုတ်စည်	၃၁၉

ရာဝတီတိုင်း၊ ဝါးခယ်မမြို့နယ်၊ သက်တော်ရှည်ကံဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တပုည မဟာထေရ်မြတ်၏
 ထူးသောပုတီးစိပ်နှင့် ထေရုပ္ပတ္တိ

(ထေရ်ဇာတိနှင့် နံ့သာ)

၈ - ၃၈

ရှောင်ပြန် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်

သူယုံကြည်ရာ သူတို့ကမ္ဘာ
 မြင့်လွင်(ဂျပန်ဘာသာ) ----- ၁၁၄

စစ်ကေရာဇ်နဂိုလီယံနှင့် ဗေဒင်ပညာ(၃)
 နှူမာန်(မိုးတား) ----- ၁၁၉

ပူနာကုရတာနာအရှုပ်တော်ပုံ(၄)
 အောင်သန်းချစ် ----- ၁၂၆

ပြည်တွင်းပြည်ပ ဝိညာဉ်လောက ယုံကြည်ချက်များ
 လှတိုး(စိတ်ပညာ) ----- ၂၂၁

လေကြောင်းကြမ္မာငင်မှုများ
 လှစိုး(ပညာရေး) ----- ၂၂၇

ပြန်မာ့ရေးရာ

စံကင်းဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒ ----- ၆၉

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးပေါ်က နတ်ဆွမ်းဦးကပ်တဲ့
 ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီ
 အောင်မြင်မြတ်(ပြည်ရွှေဘို) ----- ၁၇

ကျွန်တော်သိသော ရွှေစည်းခုံဘုရားများ
 ဆွေမြင့်သူ(ကြေး/မြေ) ----- ၂၇

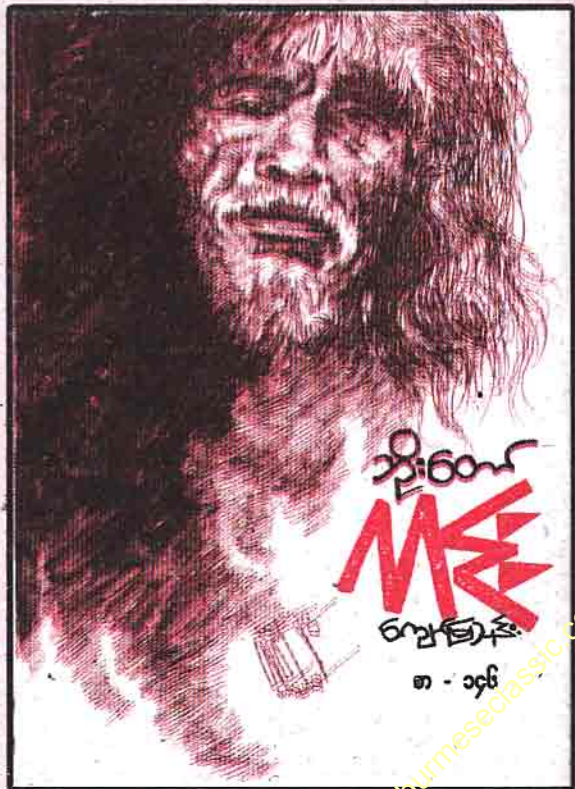
ကျောက်တန်းမြို့မှ ဂဝံကျောက်ရုပ်တုတော်ကြီး
 ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်) ----- ၃၅

ရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝါးခယ်မမြို့နယ်၊ သက်တော်ရှည်
 ကံဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပုညမဟာထေရ်မြတ်၏
 ထူးသောပုတီးစိပ်နှင့် ထေရုပ္ပတ္တိ
 ကျော်ဇောဟိန်း(နံ့သာ) ----- ၃၈

သံပုံစေတီ
 ကိုအေးမြင့်(မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ရှေး-သူ) ----- ၉၇

ဓမ္မိဦးသူတော်ကြီး(၄)
 လေးသူစံ ----- ၁၈၇

မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် ပူဇော်ရခြင်းကြောင့်
 သိအပ်သောအကျင့်နှင့် ရနိုင်သောအကျိုးထူးများ(၉)
 ဖိုးသန်းကျော်(ရေကြည်သား) ----- ၂၆၅

ဝံကင်းဆရာတော်ကြီး

စံကင်းဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒ

အချို့သောအရပ်၌ 'ဣတိသရဏံ ဂစ္ဆာမိ' ဟူ၍ သရဏဂုံ ဆောက်တည်ခြင်း၊
 အချို့သောအရပ်၌ သံဃာများကို ဆွမ်းလောင်းမည့်ဆွမ်းအုပ်မှ ဆွမ်းတစ်အုပ်ကိုယူ၍
 သံဃာများကို ဆွမ်းမလောင်းမီ သစ်ပင်ကို ကပ်၍ နတ်တင်ခြင်း၊ ရသေ့သူတော်၊
 ပျောက်စေဆရာ၊ နတ်ရေတွင်း၊ နတ်ရေကန်တို့ကို ယုံကြည်ခြင်း မဖြစ်တန်ရာ မဖြစ်ထိုက်။
 တန်ခိုးကုဒ္ဒိပါဒ်များ ဖြစ်သည်ဟု ကြားဝါသူကို ယုံကြည်တတ်ခြင်း၊
 'ရွှေဖြစ်အောင် လုပ်တတ်သည်၊ ငွေဖြစ်အောင် လုပ်တတ်သည်' ဟု ကြားဝါသူကို
 ယုံကြည်ခြင်း၊ အချို့အရပ်၌ အစိမ်းသေကို ဆွမ်းမသွတ်ကောင်းဟု အယူရှိ၍
 ဆွမ်းမသွတ်ဘဲနေခြင်း၊ ပင်လယ်၌ ရေနစ်သေသောသူကို ဆွမ်းသွတ်သောအခါ
 ပင်လယ်ကမ်းခြေ၌ ငါးမျှာတ်ဖြင့် လိုက်များပြီး 'မိပြီ' ဟူ၍ ဆိုပြီးမှ ဆွမ်းသွတ်ခြင်း၊
 ရွာပြင်၌ မြွေကိုက်ခြင်း၊ ကာလရောဂါဖြစ်ခြင်း စသော သေခြင်းဆိုးဖြင့်သေသူကို
 မြို့ရွာတွင်းသို့ မသွင်းကောင်းဟု အယူရှိခြင်း၊ နောက်သေသောမသာ
 အရင်ချရမည်ဟုယူခြင်း၊ လူသေသောအခါတို့၌ ၂ ရက်၊ ၄ ရက် စသော စုံရက်၌
 မချကောင်းဟူ၍ယူခြင်း၊ သေသူကို အိမ်မှထုတ်သည့်အခါ ဦးခေါင်းဖြင့် ထုတ်ရမည်၊
 ခြေဖြင့်ထုတ်ရမည်ဟူ၍ ယူတတ်ခြင်း၊ သင်္ချိုင်းသို့ရောက်သောအခါ
 'လာဦးမလာ' မေး၍ ခဲနှင့်ပေါက်တတ်ခြင်း၊ သားသမီး သေသောအခါ
 သားသမီး ကြိုက်နှစ်သက်သော အစာကို သင်္ချိုင်းသို့ သွား၍ပို့တတ်ခြင်း စသော
 မကောင်းသော နည်းစနစ်များကို ဖယ်ရှားအပ်ကုန်၏။

မိုးပြုဇာတ်

ဆွေနှိဦး (ဟင်္သာတ)

သိုသိုသိပ်သိပ်
 အကြိမ်ကြိမ်ခပ်နှိပ်ရတဲ့
 မြို့သိပ်မှုတွေက
 တမ်းတမှုကို လျော့ပါးစေတယ်
 မျက်ရည်ပေါက်ကြီးငယ် အသွယ်သွယ်ကျ
 ဝမ်းနည်းပက်လက်ငိုချလိုက်ပုံက
 တောတွေတောင်တွေတောင် လန့်လိုသွားတယ်...။

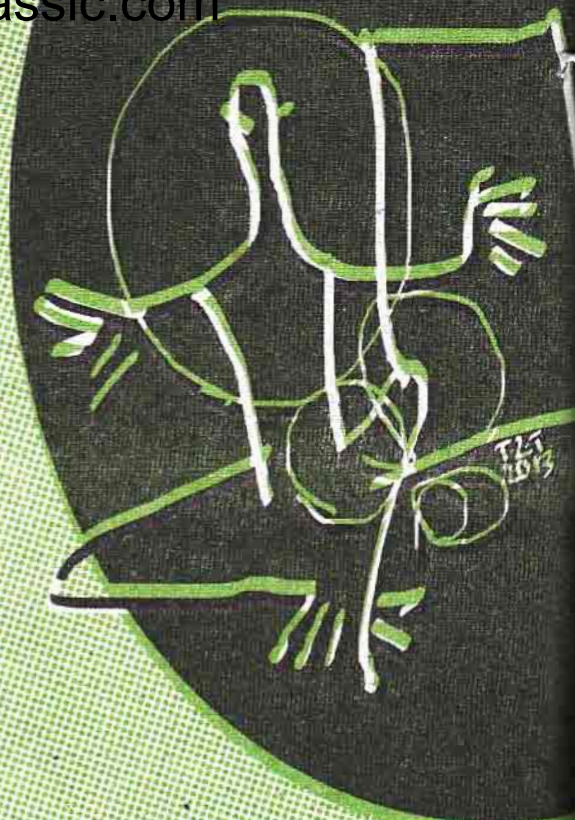
သောကမီးတွေ
 တလူလူလောင်မြိုက်
 အမှောင်တိုက်က မြည်ဟီးလိုက်တဲ့အသံတွေဟာ
 တော်လဲသံလား ...၊
 ကမ္ဘာပျက်သံလား ...၊
 လက်တို့ပြီးတောင်မေးယူရ ။

တကတည်း ...
 လုပ်လိုက်မှဖြင့်
 အူတုန်ပမ်းတုန်
 လူတွေအားလုံးရင်တခုန့်ခုန်
 လမ်းမတွေပေါ်အကုန်ထွက်
 အိပ်မက်ထဲမှာ
 တစ္ဆေခြောက်ခံရတဲ့ မျက်နှာတွေနဲ့
 သူကတော့ ...
 ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရွာသွန်း
 ပီတိတွေနဲ့
 ရွန်းရွန်းစိုလို ...။

နောက်ကျိပ်နှင့် ညီသန်းဒေကင်

BURMESE
CLASSIC
.com

- ရှေ့ကိုလည်း... မမြင်ရဘူး
နောက်ကိုလည်း... မမြင်ရဘူး
တစ်ဖက်ကိုလည်း... မမြင်ရဘူး
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း... မမြင်ရဘူး
ဘာကြောင့်များ... တပ်ထားကြပါလိမ့် ...။

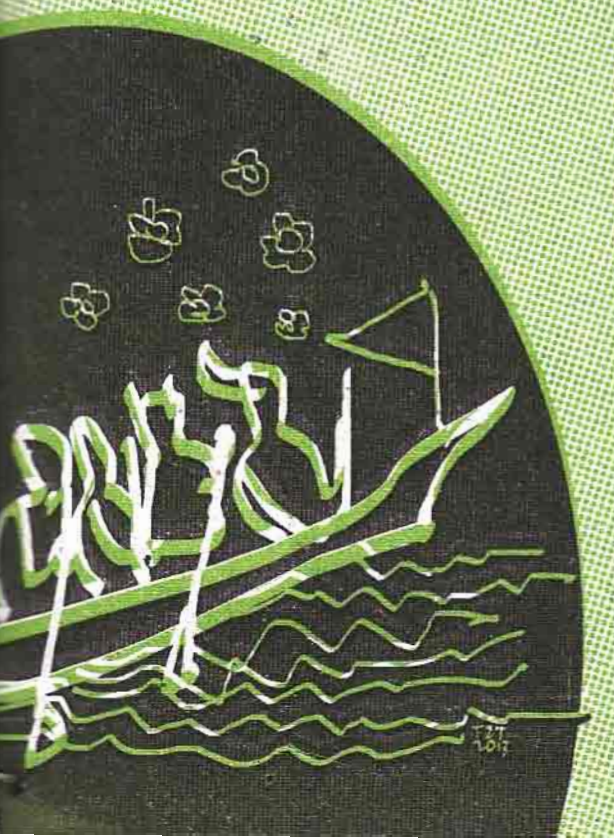
- ညော်... ဟုတ်ပြီ... ဟုတ်ပြီ
ရှေ့ကိုလည်း... မမြင်ရလို့
နောက်ကိုလည်း... မမြင်ရလို့
တစ်ဖက်ကိုလည်း... မမြင်ရလို့
နောက်ပြီး ...
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တောင်... မမြင်ရတော့လို့
မေ့သွားတာများလား...
တမင်တပ်ထားတာလား...
ထားရစ်ခဲ့တာလား...
နောက်ဆုံး...
ဖြုတ်မရတော့လို့လား...။

BURMESE CLASSIC .com

ငြိမ်းချမ်းရေး

မင်းနိုခိုင် (မောင်တော)

- ကိုယ့်ဆန္ဒ သူ့ဆန္ဒ ဆန္ဒမတူ ရန်သူမဟုတ် ။
- ကိုယ့်အပြော သူ့အပြော သဘောထားအမျိုးမျိုး အငြိုးထားစရာမလိုပါ ။
- ကိုယ့်အကြိုက် သူ့အကြိုက် စရိုက်ကွဲပြား စိမ်းကားနေဖို့မသင့် ။
- တစ်လှေတည်းစီး တစ်ခရီးတည်းသွားတဲ့အခါ လိုရာပန်းတိုင်ရောက်ဖို့အဓိက လှော်ခတ်ကြမြိုင်မြိုင် ကြူခိုင်တဲ့စိတ်ဓာတ်နဲ့ အလံမလဲစတမ်း အခက်အခဲဖြတ်ကျော်သန်းလို့ တစ်စိတ်တစ်ဝမ်းနောင် တစ်သားတည်းဖြစ်အောင်ပေါင်းစု ယုံကြည်မှုနဲ့ တို့ပြည်ထောင် ငြိမ်းချမ်းရေးကိုဆောင်ခဲ့ပြီ ။ ။

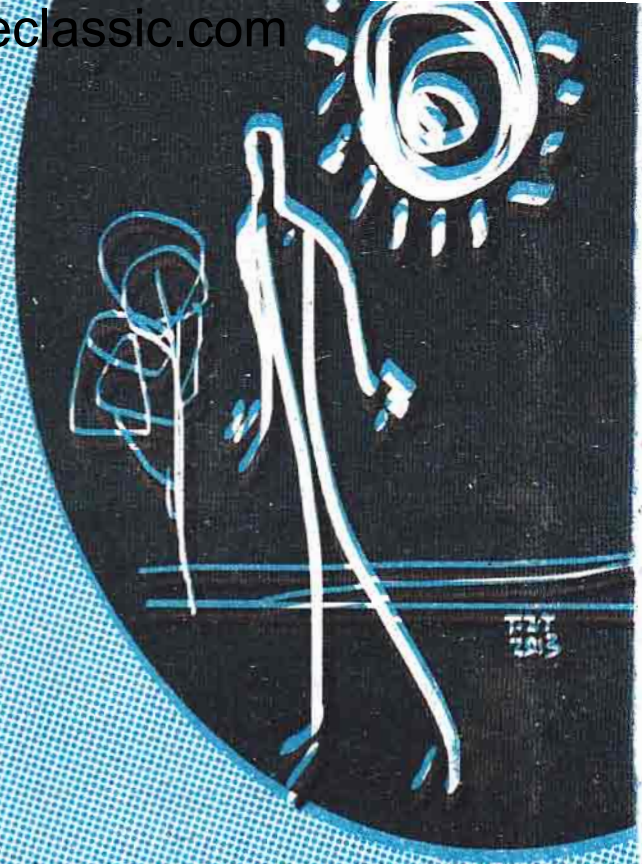

တို့များ ၁၁၀

တောင်တွင်းမောင်သင်းကျော်

- တောရိုင်း တောင်ရိုင်း ဝါးရိုင်း
အိပ်ပေါ့ လှူနံ့ပိန်...။
- ချောင်းရိုင်း ကန်ရိုင်း ရွှံ့အိုင်ရိုင်း
အိပ်ပေါ့ ကျွဲချိုလိမ်...။
- ဘုရားရိုင်း ကျောင်းရိုင်း စားဖိုရိုင်း
အိပ်ပေါ့ ခွေးနံ့ပိန်...။
- အူတကြုတ်ကြုတ် အမြီးလှုပ်
စားကြွင်းကျန်မျှော် ခွေးငုတ်တုတ်...။
- အူတကြုတ်ကြုတ် ကွဲမြီးလှုပ်
ကုန်းဖိုထက်မှာ မြက်ငုတ်တုတ်...။
- ဝမ်းမီးလှုပ်လှုပ် အူကြုတ်ကြုတ်
သစ်ငုတ်မဟုတ် လှူငုတ်တုတ်...။
- တစ်ဘဝ
တစ်ခန္ဓာမိသာ...။
- ဝမ်းအပြင်
အိတ်အပိုမပါပေလိုသာ...။
တို့မှာ သက်သာရာရလေရဲ့
တော်သေးရဲ့...။

သံသရာတောလား မြစိုးလွင်

• သံသရာခရီးသွား
ညည်းတွားဖို့လိုသေးလား
သုခ ဒုက္ခ ဆိုတဲ့လမ်း
ဖြတ်သန်းရင်း ရှေ့ကိုလျှောက်
ကွေ့ကောက်တာလည်းရှိ
သွေ့ခြောက်တာလည်းရှိ
မှန်းလောက်စရာလည်းရှိ
ပြုံးလောက်စရာလည်းရှိ ...။

• ကံကြမ္မာအရှိကို
သံသရာအထိသွားဖို့
အတ္တဖွဲ့ တစ်ဆစ်ချိုးနဲ့
က ကြီးအဖုံဖုံ
ဒုက္ခလည်းကြုံခဲ့
သုခလည်းဆုံခဲ့ ...။

• ဟော... မပြီးမပြတ်သေးဘဲ
ခရီးထပ်တွေ့အပြီး
ဝေးနေသလား...နီးနေသလား
ဗျာများတဲ့ပင့်သက်နဲ့
အတားအိပ်မက် မက်ပြီး
ဘဝတွေ ထိန်ဝှက်ခဲ့တာ
ကံ ဇာတာရှည်စေသမျှ
သံသရာရှည်ခဲ့တာ
ဘာဆန်းလဲ ...။

နှလုံးသားတံခါးပွင့်ခရီးသွားခြင်း

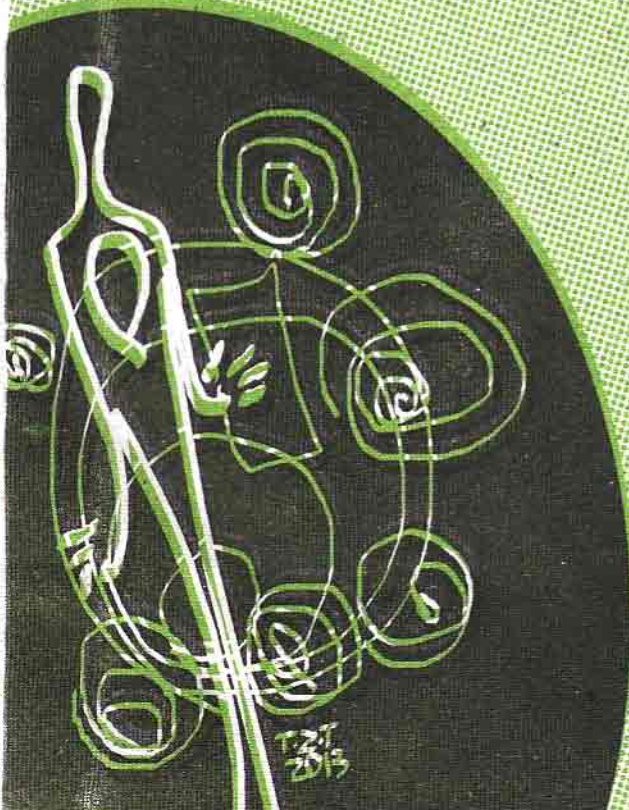
ကိုမိုး (ရွှေပြည်သာ)

- လက်က ပြောတဲ့စကား
 ပါးစပ်နဲ့ရေးတဲ့စာ...
 အဲဒါ...
 စာပေ အနုပညာ...
 အနစ်သာရမိအောင်
 အထပ်(၃)လွှာ မြင်အောင်ဖောက်ကြည့်
 ဆိုလိုသူရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်
 ရင်ထဲအထိ ရောက်ခဲ့မယ်
 ဆိုရင်ပေါ့...။

- လူသားမှန်ရင်
 အလုပ်တာဝန်ကို သင့်အောင်ယူ
 ငွေရေးကြေးရေး အဆင့်မီအောင်ကြိုးစား
 ဒါမှ...ပညာအဆင့်လည်းမြင့်
 သင့်တော်စွာ နားချိန်လည်းရှိပေမပေါ့...။

- အဲဒီ အနားချိန်ကို
 စာပေနဲ့ပျော်မွေ့
 မင်းဘဝအခက်မတွေ့စေရဘူး...
 နှလုံးသားမှာ တွယ်ငြိမယ်ရတနာ
 ဘဝကူးအောင်အထိ
 ခရီးဆက်ခွင့်ကြုံပါရစေ...။

(စာပေရေးချမ်းစင်များကို ဂုဏ်ပြုကြိုဆိုလျက်)

ပြောင်းဖူးစားသူများ

မောင်ခင်ခိုင် (ချောက်)

- သံစဉ်တွေ
ဘယ်လိုပြောင်းပြောင်း ...
- ခေါင်းစီးတွေ
ဘယ်လိုပြောင်းပြောင်း ...
- စကားလုံးတွေ
ဘယ်လိုပြောင်းပြောင်း ...
- အကြောင်းအရာတွေ
ဘယ်လိုပြောင်းပြောင်း ...
ပုံရိပ်မပြောင်းသေးတာကတော့
စေတနာမကောင်းသေးလို့ပေါ့။ ။

သံတူကြောင်းကွဲ

မောင်လွမ်းရည် (ရွှေတောင်)

(၁)

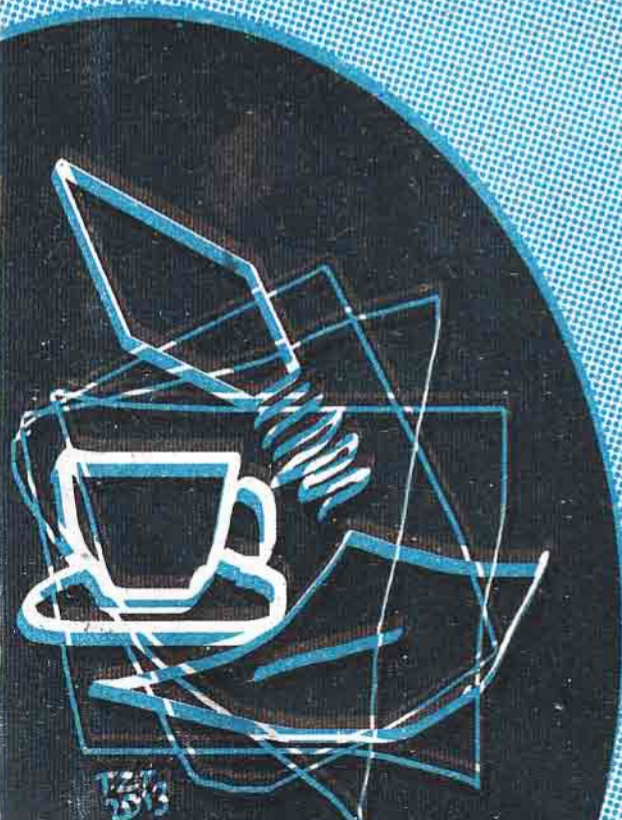
- ပွန်စလိုင် ရေ
မှတ္တမ မြေသင်းခဲ
ဒလ သရက်သီး
ချင်ခြင်းတပ်ပြီး
မိဖုရားရှင်မိနောက်က
မင်းရဲကျော်စွာ ကိုဖွားသတဲ့။

(၂)

- လက်ဖက်ရည်ချိုကျ
ကျားပျံဆေးပေါ့လိပ်
ငါးပိရည်ကျ
ချင်ခြင်းတပ်ပြီး
တောသူမ ဒေါ်ကျင်စိန်က
မောင်လွမ်းရည်ကိုမွေးသတဲ့။

(၃)

- တတ်ပေါင်းတော့
မင်းရဲကျော်စွာက အိမ်ရှေ့မင်းဖြစ်
မောင်လွမ်းရည်က ကဗျာဆရာဖြစ်။ ။

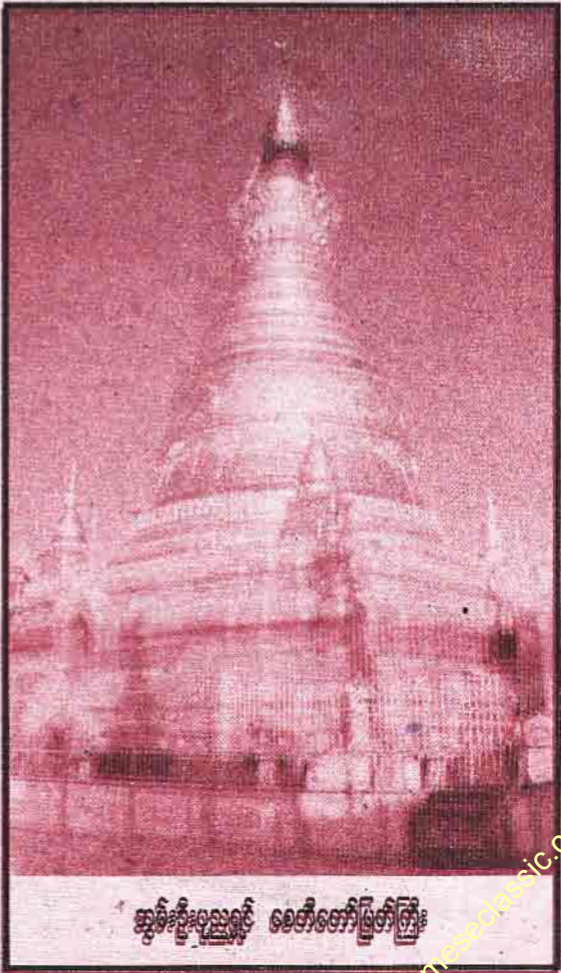
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးပေါ်က နတ်ဆွမ်းဦးကပ်တဲ့

ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်

ဘောင်မြင့်မြတ် (ပြည်ရွှေဘို)

ဈေးနှုန်းမြေခပ်ကိုင်းခရီးခဉ့်

စာရေးသူနှင့် ကိုသောင်းလှိုင်(စမ်းချောင်း) တို့သည် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ရွှေဟင်္သာတိုက်သစ် ကျောင်းတိုက်ကြီး၏ ကျောင်းသားဟောင်း သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြလေသည်။ ၂၀၁၁၊ ဒီဇင်ဘာလ(၈.၉.၁၀) ရက်နေ့များတွင် ကျင်းပမည့် မိခင်ရွှေဟင်္သာတိုက်သစ်ကျောင်းတိုက် သာသနာ့ဝန်ဆောင်သက် ၇၅ နှစ်ပြည့် စိန်ရတုပွဲတော် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရေးအတွက် ရန်ကုန်အဝေးပြေးဂိတ်မှ မြတ်မန္တလာထွန်း (Aircon Bus) ကားဖြင့် ည ၇ နာရီက စီးနင်းလိုက်ပါခဲ့ရာ နံနက် ၅ နာရီတွင် စစ်ကိုင်းတံတားခေါ် ရတနာပုံ (မန္တလေး)တံတားသစ်ကြီးပေါ်မှ စစ်ကိုင်းတောင်ပေါ်က ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းဖြင့် သပ္ပာယ်လှစွာ ဆွမ်းဦးပုညရှင် စေတီတော်မြတ်ကြီးကို နံနက်စောစော မင်္ဂလာရှိစွာ ကြည့်နူးဖွယ်ရာ ဖူးမြင်တွေ့ရလေသည်။

ဆွမ်းဦးပုညရှင် စေတီတော်မြတ်ကြီး

ပုညရှင်ဘုရား အပူဇော်ခံ
ရတနာမှန် ကိုးထပ်ကြီးလှပွားတော်မြတ်ကြီး

သို့ တက်ရောက်ပူးမြော်ခဲ့ရာ ကိုစိုးဝင်းနှင့်ဆုံတွေ့ကာ စစ်ကိုင်း
တောင်၏ ဘာသာရေး၊ သာသနာရေးကိစ္စများ ပြောဆိုစဉ်
ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့်
ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်၊ သာသနိက အဆောက်အအုံ စသည်များကို
မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများ ရိုက်ကူး၍ စာဖတ်ပရိသတ်တို့အား
ကုသိုလ်စေတနာ တိုးပွားစေရန် သမိုင်းအချက်အလက်များဖြင့်
တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ပဋိပတ္တ အေဆက်ရသော စစ်ကိုင်းတောင်

သူ့အခါ ရာသီအလိုက် ဘုရားပွားများ တစ်ကြိမ်တည်း
ရပြုရောက်ရှိလာပြီး စည်ကားသော ကျွဲကံထီးရိုး မန်းစက်တော်
ရာ စသော ဘုရားများကဲ့သို့ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးက စည်ကား
သည်ကို တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ မြန်မာပြည်မြေပုံကို ဖြန့်ကြည့်
မည်ဆိုလျှင် စစ်ကိုင်းတောင်အရပ်သည် နိုင်ငံ၏ အလယ်ဗဟို
နီးနီးကျနေရုံမျှမက သဘာဝက ပေးထားသည့် ရေဝတီမြစ်
ကြီးကလည်း စစ်ကိုင်းတောင်တန်းကြီး၏ အရှေ့ဘက်အခြေမှ

ထူးဆန်းပူဇော်တင် လတ်ပွားရှင် လှပွားတော်

ကျောင်းတိုက် စိန်ရတပွဲ ဆောင်ရွက်နေစဉ် ကိုးဘွဲ့ရ
ဆရာတော် အရှင်အာစာရ သီတင်းသုံးသော သဒ္ဓမ္မကာရီ
ကျောင်းဆောင်တွင် စစ်ကိုင်းမြို့နယ်လုံးဆိုင်ရာ ပြာသိုလ်ပြည့်
အမေနေ့၌ စာပေဟောပြောပွဲ ကျင်းပဆင်နွှဲရန် စည်းဝေးတိုင်ပင်
ဆွေးနွေးပွဲတွင် စစ်ကိုင်းမှ စာနယ်ဇင်းပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်သော ဆရာ
နန္ဒမင်းလွင်၊ ဆရာမျိုးသူရ၊ ပန်တျာမြကြည် ဦးဆောင်သော
သာသနဂ္ဂဟအဖွဲ့ဝင်များ၊ သုခကာရီလှမှုကူညီရေးအသင်းအဖွဲ့
ဝင်များ၊ ဆွမ်းဦးပုညရှင် ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များနှင့်အတူ ဗွီဒီယိုနှင့်
ဓာတ်ပုံပညာရှင် ကိုစိုးဝင်း(နန်းသခင်ဗွီဒီယိုဓာတ်ပုံ)က စာရေးသူ
အား ပုညရှင်စေတီသို့လာခဲ့ရန် ဖိတ်ကြားခဲ့လေသည်။
ရွှေဟင်္သာတိုက်သစ် ကျောင်းတိုက်ကြီး သုံးရက်တိုင်
တိုင် စိန်ရတပွဲ ဆင်နွှဲပြီးဆုံး၍ နံနက်စောစော ပုညရှင်စေတီ

ကပ်ပြီး စစ်ကိုင်းမြို့ကို ရပ်ပတ်ခိုက်ကာ စီးဆင်းလျက်ရှိနေခြင်း နှင့် ကုန်းလမ်းဖြစ်သည့် မီးရထားလမ်းနှင့် ကားလမ်းအသွယ် သွယ်တို့ကလည်း အင်းဝတံတားကြီးနှင့် ယနေ့ခေတ် တည်ဆောက်သော ရတနာပုံ(မန္တလေး) တံတားသစ်ကြီးတို့မှတစ်ဆင့် စစ်ကိုင်းမြို့တွင်းကိုဖြတ်ကာ စစ်ကိုင်းတောင်ကို ဦးတိုက်လျက် ရှိသည်။

ငှက်၊ လှေ၊ သမ္ဗန်၊ မော်တော်၊ သင်္ဘောကြီးငယ် စသည်များသည် စစ်ကိုင်းတောင်၏အရှေ့ဘက် ကမ်းခြေတစ် လျှောက်မှ အလိုရှိရာခန်းများတွင် ဝင်ရောက်ဆိုက်ကပ်နိုင် သကဲ့သို့ ကုန်းလမ်းဘက်မှလည်း မော်တော်ယာဉ်ကြီးငယ်များ သည် စစ်ကိုင်းတောင်ခြေခန်းများတွင်သာမက ပတ္တမြား စေတီနှင့် ပုညရှင်စေတီတည်ရှိရာ တောင်ထိပ်တောင်ဖျားများ သို့ပင် ကားလမ်းအသွယ်သွယ် ဖောက်လုပ်ထားပြီးဖြစ်၍ စစ်ကိုင်းတောင်ပေါ်သို့ရောက်အောင် ကားနှင့် တစ်ပါတည်း တက်ရောက်နိုင်ကြပေပြီ။

ဤသို့ ခရီးအသွယ်သွယ်တို့သည် စစ်ကိုင်းမြို့ကိုဖြတ် ၍ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးကို ဦးတိုက်လျက်ရှိနေခြင်းသည်ပင် စစ်ကိုင်းတောင်သို့ ဘုရားဖူးများ အမြဲဥပဟိုရောက်ရှိလာစေနိုင် ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သည်။ ကျိုက်ထီးရိုး၊ မန်းစက်တော် ရာ စသည်ဌာနများသို့ ဘုရားဖူးများ အခါရာသီဖွင့်ပွဲစောင့်ကာ အုပ်စုဖွဲ့ပြီး သွားနေရသေးသည့်အချိန်မျိုးတွင် ခရီးလမ်းပန်း သာယာသော စစ်ကိုင်းတောင်သို့ ဘုရားဖူးများ အချိန်အခါ ရာသီမရွေး အလိုရှိသလို တဖွဲ့ဖွဲ့လာရောက်နိုင်သည်မှာ သဘာဝ ကပေးထားသည့် အခွင့်အရေးကြီးတစ်ရပ်ကို စစ်ကိုင်းတောင်က ကောင်းစွာရရှိထားသဖြင့် ပင့်ရူပဒေသနာကို စစ်ကိုင်းတောင် ရိုးက ကောင်းစွာရရှိထားခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

သမိုင်းနောက်ခံ

သဘာဝကပေးထားသည့် အခွင့်ထူးများအပြင် ရာဇဝင် ကြောင်း၊ သမိုင်းဟောင်း နောက်ခံအနေကလည်း စစ်ကိုင်း တောင်ရိုးကြီး၏ ဂုဏ်သတင်းကျော်စောခြင်းကို ဖြစ်စေသည်။ ဘုရားရှင်သည် ကျိုက်ထီးရိုး၊ မန်းစက်တော်ရာ စသည်တို့ကဲ့သို့ စစ်ကိုင်းတောင်သို့လည်း ဝါတော် ၂၀ ကျော်ကပင် ကြွရောက် တော်မူလာပြီးလျှင် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးဌာနကြီးအသီးသီးတို့ကို ဗျာဒိတ်ထားတော်မူခဲ့လေသည်။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်

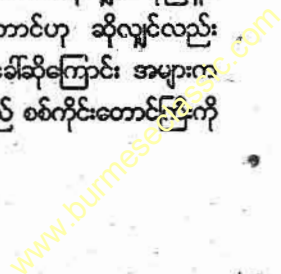
သာသနာ့အောင်မြေအဖြစ်ဖြင့် အောင်မြေနှင်းတော်မူခဲ့သော တောင်ထူးတောင်မြတ်ဖြစ်၍လည်း စာတ်မွေသရီအဆူဆူတို့ ကိန်းဝပ်ရာ ဖွေးဖွေးဖြူသော စေတီအဆူဆူတို့သည်လည်း သူမတူအောင် ပေါများလှပေရာ "စစ်ကိုင်းတောင် ဖျိုင်းကောင် နှင့်တူသလေး"ဟူ၍ပင် စာဖွဲ့ခဲ့ကြသည်။

အဆူဆူသော စေတီတော်မြတ်များနှင့်အတူ ရဟန်း တော်တို့ သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းကန်များနှင့် သီတင်းသည်၊ သီလရှင်တို့၏ ချောင်းများကလည်း စစ်ကိုင်းတောင်ကို ကွက် လယ်ဖိုအောင် ဖုံးအုပ်လှပေတတ်ပင် ပေါများလှပေသည်။ အဆိုပါ ရှုခင်းကို စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးကြီးတွင် အရှေ့ဘက်နှင့် တောင်ဘက် မျက်နှာစာ၊ အထူးသဖြင့် ပုညရှင်စေတီတော်ကြီး၏ စောင်းတန်း အသွယ်သွယ်တို့တွင် တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။ သာသနာ့ဗိမာန် ဆောင်၊ သာသနာ့ဗီးရှူးတန်ဆောင်ဖြစ်ကြသော ကျောင်းကန်၊ ဘုရား၊ ပုထိုး၊ ဂူ၊ ဥမင်တို့မှာလည်း ယခုခေတ်ကျမှ ရတ်တရက် ပေါ်ပေါက်လာခြင်းမျိုးလည်း မဟုတ်ဘဲ ရာဇဝင်နှင့်ချီပြီး ရှေးကျ လှသည့် ခေတ်အခါကပင် ရှိနှင့်ပြီးဖြစ်၍ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးကြီး ကို သာသနာ့နယ်မြေအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခဲ့ကြသည်။

ယခုအခါ စစ်ကိုင်းတောင်တွင် ချောင်ဟူသော အမည် ပညတ်မှ ကျောင်းတိုက်ဟူ၍ တစ်ဆင့်မြင့်ပြီး ခေါ်ဝေါ်ပညတ်ရ သည့် တိုက်တာအုပ်စုများ ပေါ်ပေါက်လာသည်နှင့်အမျှ ကျောင်း ဆောင်များကလည်း နတ်ဗိမာန်တမျှ ခမ်းနားသိုက်မြိုက်လှ သည်။ ကျောင်းကန်များ တိုးတက်လာသည်နှင့်အတူ အဆူဆူ သော ရှေးဟောင်းဘုရားပုထိုးများဘက်ကလည်း ဝမ်းမြောက် ဖွယ်ရာ တိုးတက်လာခဲ့သည်။ ရှေးဟောင်း ဘုရားပုထိုးများပင် ယနေ့ခေတ်တွင် ရွှေရောင်၊ မှန်ရောင်၊ လျှပ်စစ်ဓာတ်မီးရောင် တို့ဖြင့် တောက်ပြောင်ဝင်းထိန်လျက် ရှိနေကြပေပြီ။

စစ်ကိုင်းတောင်၏ ကိုယ်စားပြုရာ ပုညရှင်စေတီ

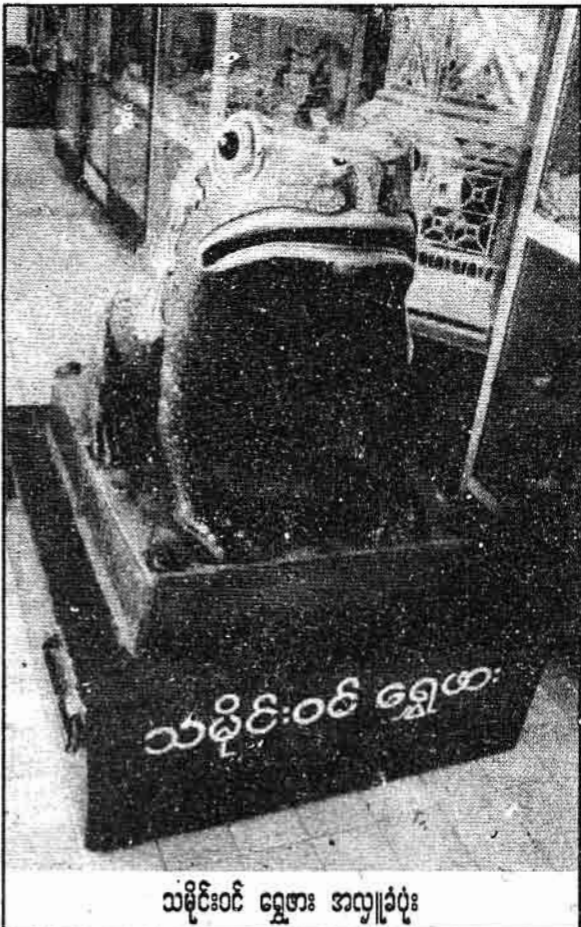
စစ်ကိုင်းတောင်ကြီးတွင် ပုညရှင်တောင်သည် တစ် တောင်အပါအဝင်ဖြစ်ပြီး တောင်ပေါင်း ၃၀ ကျော်ရှိသည့်အနက် ပုညရှင်တောင်တစ်တောင်တည်းကပင် စစ်ကိုင်းတောင်ကြီး၏ ကိုယ်စားပြုရာဖြစ်သကဲ့သို့ စစ်ကိုင်းတောင်ဆိုလျှင် ပုညရှင် တောင်ပါ ပါဝင်ပြီးဖြစ်၍ ပုညရှင်တောင်ဟု ဆိုလျှင်လည်း စစ်ကိုင်းတောင်ကိုပင် ရည်ညွှန်းပြီး ခေါ်ဆိုကြောင်း အများက နားလည်ကြသည်။ ပုညရှင်တောင်သည် စစ်ကိုင်းတောင်ကြီးကို

ရှေးဆောင်ရှိနေသည် မဟုတ်သေး။ တည်နေပုံ ရှုခင်းရှုကွက် အားဖြင့်လည်း ရှေးဆောင်လျက်ပင် ရှိနေပေသည်။ အရပ်လေး မျက်နှာမှ ရှုမျှော်ကြည့်လိုက်မည်ဆိုလျှင် ပုညရှင်တောင်သည် ရှေ့တန်းမျက်နှာစာက အပေါ်လွင်ဆုံး အမြင်သာဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ပုညရှင်တောင်သည် -

(၁) ကကုသန်ဘုရားရှင်လက်ထက်၌ သေလာပဗ္ဗတ တောင်၊ (၂) ကောဏာဂုံဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ဝင်္ဂစာရ တောင်၊ (၃) ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ဓမ္မိကတောင်၊ (၄) ယခု ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ရဟန္တာနာဂ ဒတ္တမထေရ် နေဖူးသောကြောင့် နာဂဒပ္ပူတောင်ဟု ခေါ်ဆိုပြီး နောင်တွင် နဖားတောင်ဟု ဘွင်၏။ ကာလရွေ့လျားလာကာ ပုညာအမတ်၏ စေတီကိုစွဲပြီး ပုညရှင်တောင်ဟု ယနေ့ခေါ်ဆို ကြသည်။

စစ်ကိုင်းတောင်ညွှန်းကျမ်းအလိုအားဖြင့် ပုညရှင်တောင်

သမိုင်းဝင် ရွှေဖာ အလှူခံပုံ

ယုန်မင်း

သမိုင်းဝင် ယုန်မင်း အလှူခံပုံ

သည် ကဿပဘုရားရှင် သာသနာနောက်ပိုင်းတွင် ဓမ္မိက တောင်အမည်နှင့် တရားရှာမှီးသူတို့ ပျော်မွေ့ရာ၊ ခိုအောင်းရာ၊ တရားအားထုတ်ရာ၊ သာသနာရိပ်သာ၊ သာသနာနယ်မြေဖြစ်ခဲ့ ပြီး၊ ဂေါတမဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ ရဟန္တာအရှင် နာဂ ဒတ္တမထေရ်က အမွန်အစပြု၍ ရသေ့ရဟန်း သူ့ဘတ်စင်အပေါင်း တို့ မှီခိုပျော်မွေ့ရာ သာသနာရိပ်မြဲကြီးသဖွယ် ဖြစ်လာပြန်ပါ သည်။

ရာဇဝင်နှင့် သာသနာစဉ် သမိုင်းအရပ်ရပ်တို့ကို လေ့လာသုံးသပ်ကြည့်မည်ဆိုပါက အကျော်အမော်ဖြစ်ကြသော ဆရာတော်ကြီးများ စစ်ကိုင်းတောင်သို့ တောင်လှည့်လာသည်ဆိုလျှင် ပုညရှင်တောင်တော်မြတ်ကိုသာ ဦးတည်ကြွရောက်တော်မူလေ့ ရှိကြပါသည်။ ပဘား ရေငုံ၊ အရိယာဝံသနှင့် တိလောဂုရု ပဲစားချောင်း၊ ဂန္ဓာရုံ စသော ရှေးကျောင်းတိုက်ဟောင်းများသည် ပုညရှင်တောင်တစ်ဝိုက်တွင် တည်ရှိနေပုံမှာ ထင်ရှားလှပါသည်။

ဘုရားရှင်၏ ဗျာဒိတ်တော်အရ ဖေဝီတော်တစ်ပါး၏ ဖြစ်ပျက်ခြင်း

ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်ကြီး၏ ထူးခြားချက်မှာ ဘုရားရှင်၏ ဗျာဒိတ်တော်စကားအရ ပေါ်ထွန်းလာသော စေတီတစ်ဆူ ဖြစ်သည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် မဟာပုဏ္ဏရဟန္တာမထေရ်မြတ်၏ ပင့်ဆောင်မှုကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ သုနာပရန္တတိုင်း၊ ဝါထီဇွဂါမထီစန္ဒကူးနံ့သာကျောင်းတော်သို့ ကြွတော်မူခဲ့သည်။ စူဠပုဏ္ဏနှင့် ကုန်သည်သူကြွယ်တို့ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသည့် စန္ဒကူးနံ့သာကျောင်းတော်ကို အလှူခံတော်မူပြီး ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သည်။ ကျွတ်ထိုက်သည့် လှ၊ နတ်၊ မြဟ္မာ သတ္တဝါတို့အား တရားရေအေး တိုက်ကျွေးဟောတော်မူခဲ့သည်။ သုနာပရန္တတိုင်းမှ ပြန်လည်ကြွတော်မူပြီးနောက် ပြည် ဖိုးဦးတောင်၊ မန္တလေးတောင်၊ စစ်ကိုင်းတောင်၊ ပုဂံတူရင်းတောင်များသို့ ကြွရောက်တော်မူပြီး ထိုဒေသများသည် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်သည် နောင်အခါ ထွန်းကားမည့်ဒေသဖြစ်ကြောင်း ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီနှင့် သက်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်စကား ထားရှိရာတွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ငမားတောင်သို့ ကြွတော်မူပြီး “ချစ်သား အာနန္ဒာ... ဤငမားတောင်ကား ရှေးအခါ ငါဘုရားအလောင်းတော် ယုန်မင်းဖြစ်တော်မူသည့်ကာလ ကျင့်လည်ခဲ့ဖူးသော အရပ်ဖြစ်သည်။ နောင်အခါ ဤတောင်ထိပ်၌ ငါ၏ မျက်ကွင်းတော်ဓာတ်ကို ဌာပနာသွင်းထား၍ စေတီကြီးစွာတည်၍ လှူနတ်တို့ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်လိမ့်မည်” ဟူ၍ ဗျာဒိတ်စကား ထားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ပုညရှင်စေတီတော် တည်ထားမည့် တောင်အမည်သည် ငမားတောင်ဟု ခေါ်သလို၊ ရှေးအစဉ်အဆက်က ဖားဦးတောင်၊ ဖမ်းဦးတောင်ဟုလည်း ခေါ်ကြောင်း တချို့မှတ်တမ်းများ၌ တွေ့ရသည်။ ငမားတောင်သည် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးရှိ ဒုတိယအမြင့်ဆုံးတောင်ဖြစ်သည်။ တောင်ထွတ်ပေါင်း ၃၇ တောင်ရှိသည့်အနက် အမြင့်ဆုံးတောင်ထိပ်၌ ပတ္တမြားစေတီ တည်ရှိသည်။

ပုညရှင်စေတီ၏ ဘုရားဒါယကာမှာ ဝိဇယပူရ (ခေါ်) ပင်းယ၌ ထီးနန်းစိုးစံတော်မူသော တစ်စီးရှင်သီဟသူမင်း၏ ညာလက်ရုံး ပညာရှိအမတ်ကြီး ဦးပုညာ ဖြစ်သည်ဟု ဘုရား

အစောက်မှ ဓာတ်တော်ကွန့်မြူးခဲ့သော သမိုင်းဝင်ခြင်္သေ့

သမိုင်းတို့၌ အဆိုပြုကြသည်။ စေတီယဒီပနီ၊ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးစသည့် စာပေတို့၌ စစ်ကိုင်းမင်း အသင်္ခယာစောယွမ်း၏ သေနာပတိအမတ်ကြီးအဖြစ် ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ ဖြစ်နိုင်ခြေရှိပုံနှင့် ပတ်သက်၍ ပုညရှင်ဘုရားသမိုင်းပြုရာသည့် ရွှေကိုင်းသား (ဆရာတော် ဦးသောဘိတ၏ အဆိုပြုချက်ဖြစ်သော “ပုညာအမတ်ကြီးသည် စစ်ကိုင်းမြို့တည်မင်းနှင့် ပင်းယမြို့တည်မင်းနှစ်ပါးစလုံးတို့၏ ဩဇာခံဘဝသို့ ကျရောက်နေသောကြောင့်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်လေသည်” ဟူ၍ပင် ဖြစ်သည်။

အမှန်တကယ်၌လည်း အမတ်ကြီးဦးပုညာသည် ပထမ၌ ပင်းယမင်းတစ်စီးရှင် သီဟသူ၏ ပညာရှိအမတ်ကြီးအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့သည်။ ပင်းယမင်းသည် သားတော် အသင်္ခယာစောယွမ်းကို စစ်ကိုင်းမြို့ကိုပေးသောအခါ သားတော်၏ အကျိုးကို သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ပညာရှိလည်းဖြစ်၊ လက်ရုံးရှည်၊ နှလုံးရှည်နှင့်လည်းပြည့်စုံသူ အမတ်ကြီးဦးပုညာအား သားတော်ထံ အမှုထမ်းရန် အပ်နှင်းခဲ့ရာမှ သားတော်အသင်္ခယာစောယွမ်း၏ သေနာပတိအမတ်ကြီး ဖြစ်လာခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ စစ်ကိုင်းမင်း အသင်္ခယာစောယွမ်းထံပါး၌ အမတ်ကြီးဦးပုညာ အမှုထမ်းနေစဉ် ပုညရှင်ဘုရား

ဒါယကာဖြစ်စေမည့် အကျိုးပေးတစ်ရပ်သည် မပျော်လင့်ဘဲ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရလေသည်။

ပုညာအမတ်ထံ မွေတော်များ ဇရာဂါလာပုံ

ပင်းယတစ်စီးရှင် သီဟသူမင်းကြီးထံသို့ သမုဒ္ဒရာခြားသော တစ်ပါးတစ်နိုင်ငံမှ ကျဉ်းပုဏ္ဏား၊ ကျဉ်းကုလားတို့သည် တစ်စီးရှင်မင်းကြီး၏ ပြည်ရွာပျက်စီးရန် အကြံအစည်ဖြင့် မွေတော်ခုနစ်ဆူကို ရှစ်မြောင့်ကွမ်းခွက်တွင် အိမ်နှင့်စိ၍ ရွှေမယ် ခုနစ်ဆူကို “သတ်”ဟူသော အက္ခရာ - သသပ်စွာ လျှို့ဝှက်စီမံပြုလုပ်ပြီး တစ်စီးရှင်ထံ ပို့ဆက်လာလေသည်။

တစ်စီးရှင် သီဟသူသည် မဆင်မခြင် ထိုကွမ်းခွက်တွင် ကွမ်းလက်ဖက်ပြင်၍ စားတော်ခေါ်မိလေသည်။ ထိုသို့ စားတော်ခေါ်ခြင်းကြောင့် မင်းကြီး၌ ယားယံသောဝေဒနာ စွဲကပ်လာသည်။ ထိုအခါမှ ကွမ်းခွက်တော်ကို မသင်္ကာစိတ်ဖြစ်လာ၍ ပန်းထိမ်တော် ငစိန်သင်္ကေတကို ရတနာကွမ်းခွက်ကို ပေးအပ်၍ ဖျက်စေသည်။ ပန်းထိမ်ငစိန်သင်္ကေတ တူနှင့်ပေထက်တွင် တင်၍ ကွမ်းခွက်ကိုဖျက်ရာ မွေတော်ခုနစ်ဆူအနက် ငါးဆူကိုသာ ရရှိလေသည်။ ကျန်နှစ်ဆူမှာ တူတွင် တစ်ဆူ၊ ပေတွင် တစ်ဆူ ကိန်းဝပ်စံပယ်နေလေသည်။

ကွမ်းခွက်တော်မှ ရရှိသော မွေတော် ငါးဆူနှင့် ရွှေမယ် ခုနစ်ဆူ “သတ်”ဟူသော အက္ခရာကို ဆောင်း၍ တစ်စီးရှင်သီဟသူကို အပ်လေသည်။ မွေတော်ခုနစ်ဆူဖြစ်သင့်သည်။ နှစ်ဆူပျောက်ရသလောဟု မသင်္ကာဖြစ်ကာ ပန်းထိမ် ငစိန်သင်္ကေတဖမ်းမိန့်ထုတ်လေသည်။ ငစိန်သင်္ကေတ မင်းပြစ်မင်းအော်ကို ကြောက်ရွံ့၍ တူနှင့်ပေကိုထမ်းကာ သန်လျက်ခုံကျွန်း(စစ်ကိုင်း) အရှောက် ထွက်ပြေးလာခဲ့သည်။

ငစိန်သင်္ကေတ စစ်ကိုင်းသို့ ညဉ့်မိုးရွာ၍ ရောက်လျှင် သင့်ရာအရပ်၌ ညဉ့်အိပ်တည်းခိုပြီး နံနက်လင်းသောအခါ ငစိန်သင်္ကေတ ပင်းယ၌နေစဉ်က ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ဖူးသည့် အမတ်ကြီးပုညာအိမ်သို့ သွားရောက်ခိုလှုံလေသည်။ ထိုသို့ခိုလှုံနေစဉ် တစ်နေ့သောည၌ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မှရာ ပေနှင့်တူအတွင်းမှ မွေတော်နှစ်ဆူတို့သည် ထွက်ကြွတော်မူပြီး ဖလားလုံးခန့်မျှ တဝင်းဝင်းတလက်လက်နှင့် ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူးနေသည်ကို ပုညာအမတ်ကြီး ဖူးမြင်တွေ့ရလေသည်။

နံနက်လင်းသောအခါ ငစိန်သင်္ကေတအားခေါ်ပြီးလျှင်

“မောင်မင်း၌ပါသော မွေတော်နှစ်ဆူကို ငါ့ကိုးကွယ်ပူဇော်လိုသည်။ ငါ့ကိုပေးလော့။ ဆုလာဘ်တော်များ ပေးသနားမည်”ဟူ၍ တောင်းဆိုရာ “ကျွန်တော်တွင် မွေတော်မပါပါ။ တူနှင့်ပေသာ ပါပါသည်။ မွေတော်နှစ်ဆူအမှုကြောင့် ပင်းယမင်း ခြိမ်းခြောက်၍ ယခုလို ပြေးလာရပြီး စစ်ကိုင်းသို့ လာရောက်ခိုလှုံရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။” ငစိန်သင်္ကေတကြားလေသော ပုညာအမတ်သည် လွန်စွာ မကြည်မသာဖြစ်ပြီး မယုံကြည်သော အကြည့်နှင့် ကြည့်လေလျှင် ငစိန်သင်္ကေတသည် -

“ကျွန်တော်၌ မွေတော်နှစ်ဆူ မပါပါ။ အကယ်၍ ပါခဲ့သော် ခွင့်ပြုပါမည်။ ကိုးကွယ်ပါရန် အပ်နှံပါသည်”ဟူ၍ ရိုးသားစွာ လျှောက်ထားလေသည်။

အမတ်ပုညာသည် ညအခါ အိမ်ဦးတွင် ညောင်စောင်းမွေရာများခင်း၍ ဆီမီး၊ ပန်း၊ ပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့် ပူဇော်ပြီး ရတနာပန်းတောင်းကို သလွန်ညောင်စောင်းထက်၌တင်ကာ “မွေတော်ဓာတ်တော်တို့သည် ဤပန်းတောင်းအတွင်း၌ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူပါ”ဟူ၍ ပင့်လျှောက်ပြီး ညောင်စောင်းအနီး၌ စောင့်ကြည့်နေသည်။ ညဉ့်နက်လာသောအခါ အမတ်ပုညာ အနည်းငယ်ငိုက်မျဉ်းသကဲ့သို့ ဖြစ်နေစဉ် ရဟန်းတော်နှစ်ပါးသည် တောင်ဝှေးကိုကိုင်၍ ဝင်လာသည်ကို အာရုံ၌ မြင်တွေ့ရသည်။ “အမတ်ပုညာ၊ ငါတို့လာသည်ကို မသိသလော”ဟူသော အသံကို ကြားလိုက်မှ ငိုက်မျဉ်းရာမှ သတိပြန်ဝင်လာသည်။

ထိုအခါ ပေနှင့်တူအတွင်း ကိန်းဝပ်နေတော်မူသော မွေတော်နှစ်ဆူသည် တူနှင့်ပေမှ ထွက်ကာ ကောင်းကင်တွင် စကြိုသွားလျက် စံပယ်တော်မူလေသည်။ အမတ်ပုညာသည် ပန်းတောင်းကို ဦးခေါင်းထက်၌ရွက်ပြီး “မွေတော်တို့သည် ရတနာပန်းတောင်းထက်၌ စံပယ်တော်မူပါ”ဟူ၍ တောင်းပန်လျှောက်ထားလေသည်။ မွေတော်နှစ်ဆူလည်း ရတနာပန်းတောင်းထက်၌ သက်ဆင်းကိန်းဝပ်တော်မူလေသည်။ အမတ်ပုညာသည် မွေတော်နှစ်ဆူကို ပတ္တမြားကြွတ်၌ ကိန်းဝပ်တော်မူစေပြီး အိမ်ဦး၌ ကိုးကွယ်ထားရှိလေသည်။

နောက်ပိုင်း၌ တစ်ဦးတည်းကိုးကွယ်မှုထက် လူနတ် ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ပါ စေတီတည်ထား ကိုးကွယ်ရန် ရည်သန်၍ မွေတော်နှစ်ဆူ ကိန်းဝပ်သည့် ပတ္တမြားကြွတ်ကို ရွှေလင်ပန်းထက်၌ ပန်းပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့် ပူဇော်ပြီးလျှင် “ရှင်တော်ဘုရား၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ ရဟန်းသံဃာတော်များ ပူဇော်နိုင်မည့်နေရာ၌ ဤသင်ပုတ်သင်အံ့။ ရွှေလင်ပန်းနှင့်တကွ တည်မိပါစေသတည်း”

ဟူ၍ အမတ်ပုညာ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ထား၍ ကုလားတစ်ယောက် ကိုခေါ်ပြီးလျှင် "အမောင်...တောင်ဖီလာလေးကျွန်း ဆီမီး တောင်ကတက်၍ တောင်ထိပ်တစ်ပြင်တွင် တင်ချင်စိတ်ရှိသည့် အရပ်၌ ဤရွှေလင်ပန်းနှင့်က သင်ပုတ်ကို မထွန်ဘဲ ထားခဲ့ တော့"ဟူ၍ ကုလားကို စေလွှတ်လေသည်။

ကုလားလည်း စစ်ကိုင်းတောင်ရှိတစ်လျှောက် မွေတော် ကိန်းဝပ်လိုရာ ရွှေလင်ပန်းကို ရွက်၍ သွားလေရာ ယခု ပုည ရှင်စေတီတည်ထားမည့် ငမားတောင်ထိပ်သို့ရောက်သောအခါ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးတည်ထားသော စေတီဟောင်းတစ်ဆူ နှင့် ပတူသယံရာဇာတည်ထားသော စေတီတစ်ဆူတို့အကြား ၌ ရွှေလင်ပန်းကို တင်ထားခဲ့လေသည်။

ပုညရှင်ပေပါတည်ထားပုံ

ခြေမြန်ကျွန်းကုလား တင်ထားခဲ့သောနေရာတွင် ရေကန် နှင့် ကျောက်ဖားရပ်တို့ ရှိနေပြီး သီရိဓမ္မာသောကမင်းတည်ထား ခဲ့သော စေတီဟောင်းနှင့် ပတူသယံရာဇာ ငသည်ထားသော စေတီပျက်တစ်ဆူလည်း ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။ အမတ်ပုညာသည် ထိုအရပ်ဒေသသည် ကောင်းသောနိမိတ် များရှိရာအရပ်ဟု သတ်မှတ်ကာ စေတီဟောင်းနှစ်ဆူကို ငုံ့၍ စေတီတည်လေသည်။ နတ်တို့ ကူညီစောင့်ရှောက်မှုကြောင့် အမတ်ပုညာ၏ စေတီတော်သည် နေ့ချင်းပေါက် ပြီးစီးအောင်မြင် လေသည်။ ထိုစေတီတော်၌ မွေတော်နှစ်ဆူကို ဌာပနာထား တော်ပူခဲ့လေသည်။ စေတီတည်သော နေရာသည် ဘုရားရှင် ဗျာဒိတ်ထားခဲ့သောနေရာ၊ အလောင်းတော်ယုန်မင်းဘဝက ကျင်လည်ကျက်စားခဲ့သောနေရာ၊ သီရိဓမ္မာသောကမင်းနှင့် ပတူသယံရာဇာတို့ စေတီတည်ထားတော်မူပြုရာ နေရာမြတ် လည်းဖြစ်ပေရာ ဘူမိနက်သန် မှန်လှပေသည်။

အမတ်ပုညာနှင့် ပန်းထိမ် ငစိန်သင်တို့သည် စေတီ တော်ကြီးအား နေ့ချင်းပြီးတည်ထားခဲ့ခြင်းကြောင့် စစ်ကိုင်းမင်း အသင်္ခယာစောယွမ်းထံ ခွင့်ကြိုတင် မပန်ကြားခဲ့၍ မင်းသည် ရာဒေခါသမာန်ဖြစ်ပြီး မြို့တော်အရှေ့ရှိသော ရွှေကြာအင်းတွင် ရေစိမ်၍ သတ်လေသည်။ မွေတော်နှစ်ဆူ၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် မြစ်ရေသည် အမတ်ပုညာနှင့် ငစိန်သင်တို့၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ ဖုံးလွှမ်းနှစ်မြုပ်ခြင်းမရှိ။ ရေကန်တော့ထိုးကာ ရေအလျင်သည် ဝန်းဝိုင်းလျက်သာ ရှိနေတော့သည်။ ထိုအရပ်ကို ယခုအခါ

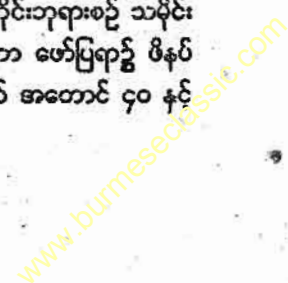
စစ်ကိုင်းမြို့တွင် ရေဝမ်းရပ်ဟု ခေါ်ကြသည်။

ရေစိမ်(ရေနှစ်၍) သတ်သော်လည်း ပုညာအမတ် နှင့် ငစိန်သင်တို့မှာ ရေလည်းမစို၊ ရေလည်းမမွန်းဘဲ ရေတို့ သည် ပတ်ဝန်းကျင်၌သာ ရေဝမ်းနေသည်ကို ထူးဆန်း အံ့ဖွယ်သရဲ မြင်တွေ့ရှာသဖြင့် ဒေါသစိတ်တို့ ပြေပျောက်ကာ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပေးလေသည်။ စစ်ကိုင်းမင်း အသင်္ခ ယာစောယွမ်းသည် ခမည်းတော် ပင်းယမင်း သီဟသူထံ ခွင့်ပန်ပြီးနောက် ပုညရှင်စေတီတော်အား အုတ်ရိုးမဟာရံ တံတိုင်း ကာရံခြင်း၊ သက္ကရာဇ် ၆၈၄ ခုနှစ်တွင် ဆူလုံးပြည့် ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူ၍ ထီးတော်အထွတ် တင်လှူတော်မူ သည်။

စေတီတော်၏ ဘွဲ့အမည်တော်မှာလည်း ပုညာ အမတ်ကြီး စတင်တည်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ပုညစေတီဟု စတင် ဘွဲ့တော်တွင်ခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်း၌ ပုညရှင်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပုညရှင်ဟူ၍လည်းကောင်း ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ် ခဲ့ကြသည်။ နောင်းကာလ လူသားတို့အနေနှင့် အရုဏ်ဆွမ်းကပ်လှူရာ တွင် တောင်စောင့်နတ်တို့က ဦးစွာ ဆက်ကပ်ထားခြင်းကို အစွဲပြု၍ ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီဟူ၍ ဘွဲ့တော်တွင်ခဲ့ပြန် သည်။ တချို့ကလည်း စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးရှိ ဘုရားစေတီများ အား ဆွမ်းဆက်ကပ်ရာတွင် ဝါစဉ်ဘုရားပွဲအစဉ်အလာအရ နှစ်စဉ် ဝါဆိုလပြည့်နေ့တိုင်း အဦးဆုံး ဆွမ်းကပ်လှူရသော ကြောင့် ဆွမ်းဦးပုညရှင်ဟု ဆိုကြသည်။

စေတီတော်ကြီးသည် စစ်ကိုင်း၊ အင်းဝ၊ ပင်းယ၊ အမရပူရ စသည့် ခေတ်အစဉ်အဆက် မင်းများ၏ ပြုပြင် တည်ဆောက် ကောင်းမှုကြောင့် ကာလရှည်ကြာ တည်ရှိခဲ့ ပေသည်။ စစ်ကိုင်းဒေသ၏ မကြာခဏလှုပ်ခဲ့သော ငလျင် ဒဏ်ကိုလည်း အကြိမ်ကြိမ်ခံခဲ့ရသည်။ သို့သော် မြတ်စွာ ဘုရားရှင် မွေတော်ဓာတ်တော် အဆူဆူတို့၏ တန်ခိုး တော်ကြောင့် ပုညရှင်စေတီတော်သည် ပြုပြင်မည့်ခါယကာ မင်းအဆက်ဆက်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်၊ ဘုန်းတော်ကြီးများ၏ ကြိုးပမ်း မှုကြောင့် ပျက်စီးယိုယွင်းခြင်းအဖြစ် ထာဝစဉ် မတည်ရှိဘဲ တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် တစ်ခေတ်ထက်တစ်ခေတ် စည်ပင် တိုးတက် ထွန်းကားလာခဲ့ပေသည်။

မိုးတားဝန်ထောက်မင်း၏ စစ်ကိုင်းဘုရားစဉ် သမိုင်း ချုပ်တွင် ပုညရှင်စေတီ၏ အတိုင်းအတာ ဖော်ပြရာ၌ ဖိနပ် တော် ၄၂ တောင် ၂ မိုက်၊ ဉာဏ်တော် အတောင် ၄၀ နှင့်

၁ မိုက်ရိုကြောင်း တွေ့ရ၏။

ယနေ့ နောက်ဆုံး တိုင်းတာရရှိသည့် ပုညရှင်စေတီ ၏ အတိုင်းအတာမှာ ဖိနပ်ခင်း ၆၄ ပေ(မြန်မာအတိုင်း အတာအားဖြင့် ၄၁ တောင် ၁ မိုက်၊ ဉာဏ်တော် ၁၃၃ ပေ (မြန်မာအတိုင်းအတာအားဖြင့် ၈၈ တောင် ၁ မိုက်)ရှိပြီး ထီးတော်မှာ ၂၄ ပေ ၁၀ လက်မ ရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီမြတ်ကြီး၏ ထူးခြားခြင်ရပ်နှင့် ဆုတောင်းပြုချိန်

ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီမြတ်ကြီးသည် မူလ သီရိ မေဃာသောကမင်းကြီး၏ ဓာတ်တော်စစ် ကိန်းဝပ်ပယ်တော် မူရာ စေတီကို၎်၎် တည်ထားခြင်း၊ ဘုရားရှင်၏ ဗျာဒိတ် တော်စကားအရ ဘုရားရှင်၏ မျက်ကွင်းတော်ဓာတ် ကိန်း ဝပ်တော်မူခြင်း၊ ဟံသာဝတီဆင်ဖြူရှင် ဘုရင့်နောင်မင်း တရားနှင့် သားတော် ငါးဆူဒါယကာ နန္ဒဘုရင်တို့ ဆက် ကပ်ထည့်သွင်းသော ဓာတ်တော်၊ မွေတော်များ ကိန်းဝပ် တော်မူခြင်း၊ မူလဘုရားဒါယက ပုညအမတ်နှင့် ပန်းထိမ် ငစ်နံ့သင်တို့၏ ပေနှင့်တူ၍ ကိန်းဝပ်သော မွေတော်ဓာတ်တို့ ဌာပနာထား၍ တည်ထားခြင်းကြောင့် ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီ တော်မြတ်ကြီးသည် ဓာတုစေတီတော်အစစ်အမှန် ဖြစ်ခဲ့ပေ သည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်မွေတော်များ ကိန်း ဝပ်တော်မူ၍ တန်ခိုးအသွယ်သွယ် ပြခဲ့သည်ကိုလည်း မျက် ပါးထင်ထင် တွေ့မြင်ဖူးမြော်ခဲ့ရသူအပေါင်းမှာလည်း အများ အပြားပင် ဖြစ်သည်။ တောင်ဖီလာဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သာလွန်မင်းထံ ပုညရှင်ဘုရားကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ ဆက် သွင်းသော စာတော်တွင် “အနောက်မြောက်ထောင့် ခြင်္သေ့ က မွေတော်ထွက်သည်ဟု ပြည်သူပြည်သားတို့ ပူဇော် သည်များကိုလည်း ဆရာတော်လက်ထက်တိုင် ဖူးမြော်သွား လာ ကြည့်ရှုပူဇော်ကြသူများကိုလည်း ကျောင်းသို့ရောက် လာသူတို့ ပြောဆိုသည်များ ကြားရသည်”ဟု ဖော်ပြပါရှိ လေသည်။

တောင်ဖီလာဆရာတော်၏ စာတော်အရ ပုညရှင် စေတီတော်၏ အနောက်မြောက်ထောင့်ရှိ ခြင်္သေ့အမောက်မှ ရောင်ခြည်ခြောက်ဖြာဖြင့် မွေတော်ဓာတ်တော်တို့ ကွန်မြူး

စံပယ်သည်ကို ရဟန်းရှင်လူအပေါင်းတို့ ဖူးမြော်ကြရလေ သည်။ ထိုဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်ကို တောင်ဖီလာဆရာတော်အနေ နှင့် သာလွန်မင်းထံ စာဆက်သွင်းရေးသားထားခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်။

ထို့အပြင် ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်ကြီးသည် ဆု တောင်းအလွန်ပြည့်ကြောင်းနှင့် အထူးသဖြင့် အပြိုင် အဆိုငါ၊ အမှုအခင်းနှင့် ရင်ဆိုင်ရသော် အဓိဋ္ဌာန်ဆုတောင်း ပါက သူများတကဆထက် ဦးစွာအောင်မြင်နိုင်ကြောင်း သိရှိ ရပါသည်။ ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ စေတီတော်ကြီး၌ လာရောက်ဖူးမြော်ကြသူများ၊ ဆရာတော် များ၊ စေတီတော် တာဝန်ရှိသူများ၏ ပြောပြချက်အရ စေတီ တော်ကြီး၌ ပူဇော်လှူဒါန်းသူအပေါင်းသည် ဥပစ္စေဒကာကံမှ လွတ်ခြင်း၊ ရာထူးတိုးခြင်း၊ လှူဒါန်းရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြု ငွေစု လျှင် မမျှော်လင့်ဘဲ ဝင်လာခြင်း၊ လှူပြီးငွေ တစ်ဖန်ပြန်ဝင် လာခြင်း၊ ဘုရားရှင်၏ မျက်ကွင်းတော်ဓာတ်ကို ဌာပနာထား ခြင်းကြောင့် မနောအမြင်၊ မနောအသိများရခြင်း၊ တောင်း သည့်ဆု ပြည့်ဝစေခြင်း စသည့် အံ့ဖွယ် ၁၄ ပါးနှင့် ပြည့်စုံ သော စေတီတော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဆွမ်းဦးပုညရှင် စေတီမြတ်ကြီး၏ ဂူးပြေရောနေရာများ

ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီမြတ်ကြီးအား သွား ရောက်ဖူးမြော်သူ ဘုရားဖူးတို့သည် မြောက်ဘက် လှေကား မှခံဦးမှ စတင်တက်ရောက်လျှင် ဆုတောင်းပြည့်တန်ခိုးကြီး ရတနာမုနိကိုးထပ်ကြီး ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးကို စတင်ဖူး မြော်ရပေမည်။ ဆုတောင်းအလွန်ပြည့်ဝ၍ ဘုရားဖူးများ ဗုဒ္ဓ ဂုဏ်တော်ကို ရွတ်ပွားပူဇော်ပြီးနောက် လိုရာဆုကို တောင်း နိုင်ပေသည်။ တောင်းသောဆုသည် တရားမှုတပြီး တစ်ဖက် သားကို မထိခိုက်မနစ်နာစေမည့် ဆုဖြစ်ပါက အလျင်အမြန် ပြည့်ဝပေသည်။

ရှင်သီဝလီရုပ်ပွားတော်၊ ရှင်ဥပဂုတ္တမထေရ်ကျောင်း ဆောင်၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိုင်းပါးအား ဓမ္မစကြာဟောကြားနေပုံ၊ နဂါးရုံ ဘုရားနှင့် အနောက်ဘက် အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ကြေးသွန်းရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးကိုလည်း ဖူးမြော်ပူဇော် ဆုတောင်းနိုင်ပါသည်။

ကျောက်ဖားတောင်(ဝါ) စေတီတော်တည်ရာကို စောင့်ရှောက်နေသော တောင်စောင့်ဘိုးဘိုးကြီး၏ ကြေးသွန်းရုပ်တုကိုလည်း ခံညားစွာတွေ့နိုင်သလို ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဓာတ်နန်းနှင့် ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ရုပ်တုတော်များကိုလည်း တွေ့နိုင်ပါသည်။ အနောက်ဘက်ရင်ပြင်မှ မျှော်ကြည့်လျှင် သီတဂူဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်၊ ဆေးရုံ၊ စစ်ကိုင်းမြို့ရွာခင်းနှင့် ကောင်းမှုတော်စေတီကြီးကို ဖူးတွေ့နိုင်ပါသည်။ တောင်ဘက်ရင်ပြင်မှ ရှုမြင်ကြည့်လျှင် ရောဝတီမြစ်ကူးတံတား၊ အင်းဝနှင့် ရတနာပုံတံတားသစ်ကြီး၊ နံကိုင်းတောင်၊ ရွှေခါင်တောင်၊ သစ္စာစေတီတောင်ရှိ စေတီပုထိုး၊ ဂူကျောင်း၊ ပြာသာဒ်များကို တစ်မျှော်ကြီး ရှုစားနိုင်ပါသည်။ အရှေ့ဘက်အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်း၌ ထူးခြားသည့် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူမှာ “ထူးဆန်းဂုဏ်တင် လက်ပွားရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီး” ဖြစ်ပါသည်။ ထိုရုပ်ပွားတော်မှာ တန်ခိုးကြီး ဆုတောင်းပြည့် ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးသည် ၁၉၀၉ ခုနှစ်၌ လက်တော်တစ်ချောင်း တိုးပွားလာသည်ကို ထူးခြားစွာ စတင်ဖူးမြော်ကြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားရင်ပြင်မှ အရှေ့ဘက်၊ မြောက်ဘက် ရှုကြည့်လိုက်ပါက စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးရှိ စေတီပုထိုး၊ ဂူကျောင်း၊ ပြာသာဒ်များနှင့် စစ်ကိုင်းတောင်ကို ရစ်ပတ်စိုင်းရုံ စီးဆင်းနေသော မြစ်မင်းရောဝတီကို ကြည့်နူးချမ်းမြေ့စွာ ရှုမြင်နိုင်ပါသည်။ လွမ်းစေတီ၊ သယံဇ္ဈစေတီ၊ ဥမင်ကိုးဆယ်ဘုရားများ၊ ငွေသံကြားစေတီနှင့် ပတ္တမြားစေတီတို့ကိုပါ ဖူးမြော်နိုင်ပေသည်။

မြောက်ဘက် အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းသို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်၍ ဆုတောင်းပြည့်ရတနာမုနိ ကိုးထပ်ကြီး ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးကို တစ်ဖန် ဖူးမြော်ကန်တော့နိုင်ပါသည်။ ကျောက်ဖားတောင်၌ တည်ထားခြင်းကြောင့် ကြေးဖြင့်သွန်းလုပ်ထားသည့် သမိုင်းဝင်ကျောက်ဖားရုပ် ဤတောင်၌ နေထိုင်ကျင့်လည် ကျက်စားခဲ့ဖူးသော ဘုရားအလောင်းတော် ယုန်မင်းကို အမှတ်တရ လွန်းလုပ်ထားသည့် ယုန်မင်းရုပ်တုကိုလည်း တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ ဘုရားဒါယကာ အမတ်ကြီး ဦးပုညာ၊ စေတီတော်အား မွမ်းမံလှူဒါန်းသူ စစ်ကိုင်းမင်း အသင်္ခယာစောယွမ်း၊ မွေတော်ပင်ဆောင်လာသူ ပန်းထိမ်ဝစိန်သင်တို့၏ ပန်းချီကားနှင့် ရုပ်တုပုံများကိုလည်း လက်ရာမြောက်လှစွာဖြင့် သက်ရှိထင်ရှားရှိသည်

အလား တွေ့မြင်ရပါသည်။ သမိုင်းအရောင်မညှိုးတဲ့ စစ်ကိုင်းတောင်ပေါ်ရိုးဆီက ပုညရှင်စေတီတော်ကြီးကို သွားရောက်ဖူးမြော် ကုသိုလ်ယူနိုင်ကြသလို သဘာဝရှုခင်း မြင်ကွင်းများကြောင့် သောကပြေပျောက်၍ ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့စေသည်။ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးတစ်လျှောက်ကို ရှုမြော်ကြည့်ပါကလည်း ရွှေရောင်တဝင်းဝင်း၊ ထုံးဖြူတဖွေးဖွေးနှင့် သပ္ပာယ်လှစွာသော စေတီတော်ပေါင်းများစွာကို တောတောင်တန်းများ၏ စိမ်းလန်းရိပ်ပြည်သော သစ်ပင်သစ်တောများကြားမှ ဖူးမြော်၍မဝအောင် မြင်ရသူတို့၏ စိတ်နှလုံးကို သာယာကြည်နူးမှုကို ဖြစ်စေပါသည်။ ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်သို့ တစ်ခါတစ်ခေါက်ရောက်ဖူးသူတို့သည် အခါခါအခေါက်ခေါက် လာရောက်ဖူးမြော်ပူဇော်လိုကြ။ သဘာဝရှုခင်းများကို ကြည့်ရှုခံစားလိုကြသည်။ လောကီလောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသော ကောင်းကျိုးချမ်းသာနှင့် လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝစေသော ဆုတောင်းပြည့်ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်မြတ်ကြီးအား သွားရောက်ဖူးမြော် ပူဇော်ကြည့်ညို့ ကုသိုလ်တရားများ ပွားများနိုင်ကြောင်း တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လိုက်ရပါသည်။

အောင်မြင်မြတ်(ပြည်ရွှေဘို)

- ကျမ်းကိုး**
- ၁။ ဆွမ်းဦးပုညရှင်ဘုရားသမိုင်း။
 - ၂။ သပြေမြသောင်း၏ စစ်ကိုင်း၊ မင်းဝံတောင်ရိုး စေတီသမိုင်းပေါင်းချုပ်။
 - ၃။ ကိုယ်တိုင်အကြိမ်ကြိမ် သွားရောက်လေ့လာမှု။

တတိုင်းရလိုတိုင်းပြည့်မည့် ဆန်နှင့်ဆီ

လူတို့သည် စားဝတ်နေရေးအတွက် အမြဲရှာဖွေရန်ကန်နေကြရသည်။ နေရေးထက် စားရေးကို ဦးစားပေ နေကြရလေရာ အစာအာဟာရ မပြတ်တောက်စေပေးအတွက် ကြောင့်ကြမှုများ ကင်းဝေးစေရန်အတွက် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ယုံကြည်စွာ ပြုလုပ်နေသော ကိုယ်တွေ့အစီအရင်လေးကို ရောင်ပြန်စာဖတ်ပရိသတ်များအတွက် ဝေငှလိုက်ပါသည်။

နေ့စဉ် စားသုံးနေကြသည့် အဓိကဆန်နှင့်ဆီ မပြတ်ရှိနေပါလျှင် အစာအာဟာရအတွက် မငတ်ပါ။ တခြားဟင်းလျာ မရှိသော်လည်း ဆန်ရှိနေလျှင် ထမင်းစားရပြီး ဆီရှိနေလျှင်လည်း ထမင်းနှင့် ဆီဆမ်း။ ဆီ နှစ်စားပါက ရပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဆန်နှင့်ဆီ မိမိအိမ်မှာ မပြတ်လပ်စေရန် သည်နည်းလေးနှင့် စီမံကြည့်ကြပါ။

အင်္ဂါနေ့ မနက် ၆:၀၀ နာရီမှ ၉:၄၅ နာရီအတွင်း မိမိအိမ်မှ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ဆန်နှင့်ဆီကို သင့်တော်သော ပုလင်းတစ်လုံးစီမှာ ထည့်၍ ကပ်လှူပါ။ အမှန္တေးအနန္တ ငါးပါးကို ဦးစွာရှိခိုးပါ။ ရှိခိုးပြီးမှ ဆန်နှင့်ဆီကို ကပ်လှူပါ။

ဆန်နှင့်ဆီ ကပ်လှူသောအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်အား တပည့်တော်သည် ဤဆွမ်းဆန်တော်ကို ကပ်လှူပူဇော်ပါ၏။ ဆီတော်ကိုလည်း ပူဇော်ပါ၏။ သောက်တော်ရေချမ်း အလင်းတိုင်လည်း ကပ်လှူပူဇော်ပါ၏။ ဤသို့ကပ်လှူပူဇော်ရသော အကျိုးအားကြောင့် တပည့်တော်တို့မိသားစု () ယောက်၏ စားဝတ်နေရေးမှာ အစစအဆင်ပြေပြီး တပည့်တော်တို့ စားသောက်ချင်သော အစာအာဟာရတို့ကို လွယ်ကူလျင်မြန် ပြည့်စုံဝလင်စွာ စားသောက်ရပါလို၏ဘုရား။ နှလုံးစိတ်ဝမ်းအေးချမ်းစွာဖြင့် စားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေပါစေဘုရား။ မိမိတောင်းလိုသော ဆုများကို ဆိုပါ။ ထိုသို့ကပ်ပြီး တစ်လတန်သည်၊ နှစ်လတန်သည် လှူထားလိုက ထားပါ။ အခါကြီးရက်ကြီးများ၊ လပြည့်နေ့ စသည်တို့၌ အထူးဆန္ဒပြင်းစွာ ကပ်လှူပါ။ အဟောင်း

စွန့်သော ဆန်ဆီတို့ကို စားသောက်သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ လှူရင်း လှူရင်းနှင့် အတန်ကြာသောအခါ ဆီဝယ်ရန် အကြောင်းပေါ်လာသော် မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ဆန်တော်၊ ဆီတော် ကပ်လှူပူဇော်ထားသော ကောင်းမှုကြောင့် မိမိလိုအပ်သော ဆန်၊ ဆီတို့သည် မိမိလိုအပ်ဆန္ဒအရ ခေါင်းစဉ်တပ်ပြီး တိုက်ရိုက်ဝင်လာပါလိမ့်မည်။ မယုံမရှိပါနှင့်။ ကိုယ်တွေ့ကြုံနေရခြင်းကြောင့် ပြောရခြင်းပါ။

မိမိကသာ ယုံကြည်သဒ္ဓါစိတ်များစွာဖြင့် ဖွန်မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ဆန်နှင့်ဆီကို မကြာခဏ လှူပေးပါ။ အင်မတန် ထူးခြားပြီး အံ့ဩဖွယ်ကောင်းအောင် အကျိုးထူးပါသည်။ မိမိရောက်ရာ အရပ်တိုင်း၊ နေရာတိုင်းတွင် အစာအာဟာရ ပေါများကောင်းမွန်စွာ စားသောက်ရ၏။ ကျွေးမွေးလှူဒါန်းသူ မရှားခြင်း၊ ငတ်မွတ်ဆာလောင်မှု ကင်းဝေးခြင်း အကျိုးကျေးဇူးတို့ကို ခံစားရရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။

မိမိစိတ်က ဆန်ဝယ်ရတော့မှာပါလား၊ သောင့်တလိုက်၊ ဆီဝယ်ရတော့မှာပါလား၊ တောင့်တလိုက်သည်နှင့် ဆန်၊ ဆီဝယ်ရန်ဟူသော ခေါင်းစဉ်နှင့် ငွေဝင်လာပါလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် တစ်စုံတစ်ယောက်က ပေးကမ်းခြင်း၊ လာရောက်ကန်တော့ခြင်း ဖြစ်စေ ကြုံရပါမည်။

မိမိကသာ ရင်ထဲကလာသော ပကတိစိတ်စေတနာ အပုန်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ဆန်နှင့်ဆီ ယုံကြည်လေးစားစွာ ကပ်လှူပူဇော်ကြည့်ပါ။ မည်သို့မျှ အပန်းမကြီးသော ဤအလှူဒါနကုသိုလ်ကောင်းမှုသည် လောကီတွင်သာမက နောင်သံသရာထိပါ ကုသိုလ်ရွှေထုပ်ပါသွားပြီမို့ သည်အစီအရင်ကို ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် ကပ်လှူစေချင်ပါသည်ဟု မေတ္တာရေခွန်း နည်းဖော်ညွှန်း၊ ရွန်းဝေချမ်းမြ၊ ဝမ်းခါးလှကြပါစေ ...။

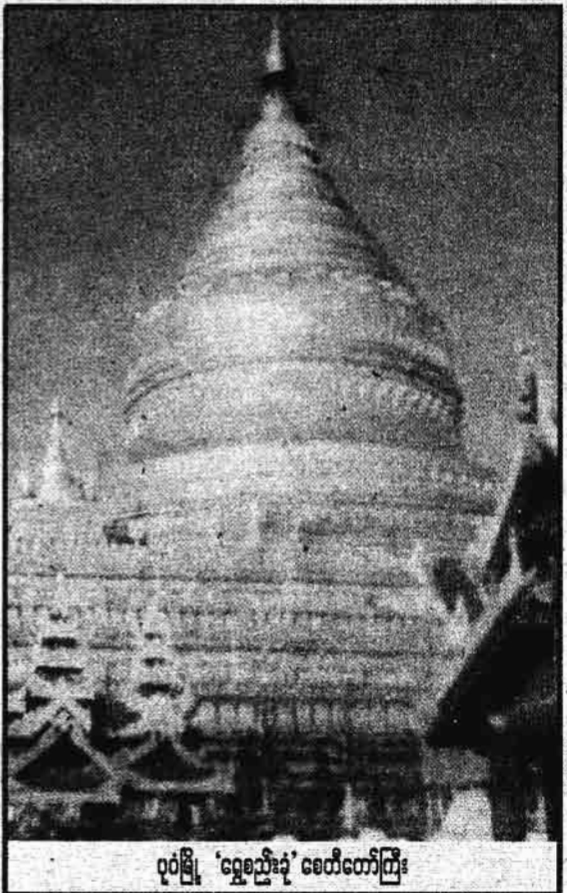
ကျွန်တော်သိသော ရွှေစည်းခုံဘုရားစေတီများ

ဆွေမြင့်သူ(ကြေး/မြေ)

(က) ပုဂံမြို့မှ 'ရွှေစည်းခုံ'စေတီမြတ်ကြီး

ရွှေစည်းခုံစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ပထမဒါယကာမှာ အနော်ရထာမင်းကြီးဖြစ်၍ အေဒီ ၁၀၅၉ ခုနှစ်တွင် တည်ထားခဲ့သည်။ ဆင်ဖြူတော်ဝင်ရာ သံစည်းခုံနေရာတွင် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ နဖူးသင်းကျစ်တော်နှင့် ဓာတ်တော်တို့ကို ဌာပနာပြီး တည်သည်။ ထို့နောက် သီဟိုဠ်မှ ပင့်ဆောင်ရောက်ရှိလာသော စွယ်တော်ပွားကိုပါ ထပ်ဆင့်ဌာပနာပြီး ဆက်လက်တည်ခဲ့သည်။ ထိုစွယ်တော်မှ ထပ်ဆင့်ပွားစွယ်တော်ကို တန့်ကြည်တောင်၊ ထို့နောက် လောကနန္ဒာ၊ ထို့နောက် တူရွင်းတောင်တို့တွင် နောက်ထပ် စွယ်တော်စေတီသုံးဆူ ထပ်မံ၍ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ မျက်မှောက်ကာလတွင် စွယ်တော်လေးဆူကို နေ့ ၁၂ နာရီမတိုင်မီ အပြီးဖူးမြော် ကြည့်ညှိနိုင်ပါက လောကီ၊ လောကုတ္တရာ လွန်စွာအကျိုးပေးသည်ဟု ဆိုကြသည်။ သို့သော် စွယ်တော်မြတ်လေးဆူ၏ ထံတော်ပါးတွင် တူညီသော လှူဖွယ်ဝတ္ထု၊ တူညီသော ဆုတောင်းဖြင့် ကန်တော့ကြရန်လိုသည်။

အနော်ရထာမင်းကြီးသည် အေဒီ ၁၀၇၇ ခုနှစ်တွင် နတ်ရွာစံခဲ့သဖြင့် ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ကြီးကို ပြီးပြတ်အောင် မတည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ပါ။ အေဒီ ၁၀၈၄ ခုနှစ်တွင် ကျန်စစ်သားမင်းကြီး နန်းတက်ပြီးနောက်၊ ရာဇဝင်သိက်ခံယူသည့် အေဒီ ၁၀၈၆ ခုနှစ်တွင် ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ကြီးကို ဆက်လက်တည်ဆောက်ခဲ့ရာ အေဒီ ၁၀၉၃ ခုနှစ်တွင် လုံးဝပြီးစီးသည်။ ကျန်စစ်သားမင်းကြီးသည် တူရွင်းတောင်မှ သဲ၊ ကျောက်၊ ထုံးများကို လှူတန်းသုံးတန်းဖြင့် လက်ဆင့်ကမ်းသယ်ယူပြီး၊ ရွှေစည်းခုံစေတီကြီးကို တည်ဆောက်သည်။ ၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင် ပြင်းထန်သော ငလျင်လှုပ်ခတ်၍ ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ကြီး၏ အထက်ပိုင်းလည်း ကွဲအက်ကွာကျခဲ့ရာ စေတီတော်ကြီးကို ပြန်လည်ပြုပြင်

ပုဂံမြို့ 'ရွှေစည်းခုံ'စေတီတော်ကြီး

သောအခါ အတွင်းရှိ စေတီတော်တစ်ဆူ တွေ့ရသည်။ ထိုစေတီကို အသစ်တင်ရန် အပေါ်သို့မတင်လိုက်သောအခါ၌လည်း အတွင်း၌ ပဉ္စလောဟာဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ခရေလီးတစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ ထိုအခါကျမှ နှစ်ထပ်စေတီတော်ကြီး

စစ်မှန်ကြောင်း သိကြရသည်။

အပြင်ခရေသီးကြီး၏ လုံးပတ် လည်မှာ ၂၈ ပေနှင့် ၁၀ လက်မ၊ အတွင်း ခရေသီးကြီး၏ လုံးပတ်မှာ ၂၅ ပေရှိကြောင်း၊ အတွင်းထီးတော်တွင် ရွှေသားအစစ် ဆတ်သွားဖူးမှာ အဝန်း ၄ ပေခွဲ၊ အပြင်ထီးတော်၏ ဆတ်သွားဖူးမှာ အဝန်း ၇ ပေရှိကြောင်းနှင့် ဆတ်သွားဖူးတွင်တပ်ဆင်ထားသော ကျောက်သံပတ္တမြားတို့မှာ လုံးရေပေါင်း ၉၉၈ လုံးရှိကြောင်း သိရှိရသည်။ ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ကြီးကို ခေတ်အဆက်ဆက်တွင် လုံးတော်ပြည့် ရွှေသင်္ကန်းကပ်ရန်မလိုဘဲ ယနေ့ထိ ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းဖြင့် သပ္ပာယ်စွာ ဖူးမြင်ကြရသည်။ ပုဂံခေတ် ပန်းတည်း(ကြေးသွန်းပညာ)၊ ပန်းတမော့ (ကျောက်ဆစ်ပညာ)နှင့် ပန်းရန်ပညာ ထူးခြားမှုများကို နောင်လာနောက်သားများ အားပါးတရ လေ့လာနိုင်ကြသည်။

ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ကြီး၏ အံ့ချီးဖွယ်ရာများမှာ စာသလိုစီရေး၍ မမီနိုင်အောင် ရှိပါတကား။

x x x x x

မုံရွာမြို့ 'ရွှေစည်းခုံ' စေတီတော်

(ခ) မုံရွာမြို့မှ ရွှေစည်းခုံဘုရား

မုံရွာမြို့သည် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးရုံးစိုက်ရာ မြို့တော်ဖြစ်၍ စစ်ကိုင်းတိုင်းအောက်ပိုင်၊ ချင်းတွင်းမြစ်၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းတွင် တည်ရှိသည်။ ရောဝတီမြစ်နှင့် ချင်းတွင်းမြစ်ဆုံရာ အရပ်မှ မိုင် ၅၀ ခန့်ကွာဝေးပြီး ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အထက် ၂၆၇ ပေခန့်တွင် ရှိသည်။ ရန်ကုန်မြို့နှင့်ဆိုသော် မန္တလေးမှ တစ်ဆင့် ခရီးဆက်ပါက မိုင်ပေါင်း ၅၀၀ ခန့် ဝေးကွာသည်။ ရှေးယခင်က စစ်ကိုင်းတိုင်း၏မြို့တော်မှာ စစ်ကိုင်းဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ၂၀၀၃ ခုနှစ်မှစတင်၍ သလ္လာဝတီမြို့တော် (သီ) မုံရွာမြို့အား အနောက်မြောက်တိုင်းမြို့တော်အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ပြီး တိုင်းအဆင့်ရုံး/ဌာနများအား ပြောင်းရွှေ့ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်မှာ ယနေ့တိုင် ဖြစ်ပါသည်။

မုံရွာမြို့နှင့် ပတ်သက်၍ ဘုရားလေးဆူ၊ သိမ်လေးသိမ်၊ ဂူလေးဂူ၊ ကျစ်လေးပါး၊ ချောင်းလေးချောင်း၊ ကုန်းလေးကုန်း၊ အိုင်လေးအိုင်၊ အင်းလေးအင်းဟူ၍ အစဉ်အလာ မှတ်သားထား

မုံရွာမြို့ 'ရွှေစည်းခုံ' ဂူဝိဇ္ဇာတော်မြတ်

ကြရာ ယင်းတို့အနက် ဘုရားလေးဆူမှာ (၁) ရွှေစည်းခုံ၊ (၂) ဆုတောင်းပြည့်၊ (၃) ချမ်းသာကြီး၊ (၄) ဘုရားလှ(မဟာရန်ဆီ) တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေစည်းခုံစေတီသည် ပုံရွာမြို့နယ်၏ အထင်ကရ (သို့) အဓိကရကျသော မြို့မရုံးကြီးလမ်း၏ မြောက်ဘက်၊ ဘူတာလမ်း၏ တောင်ဘက်၊ ရုံးကြီးလမ်းနှင့် ဘူတာလမ်းကြားတွင် တည်ရှိသည်။ ရွှေစည်းခုံစေတီတော်၏ ပရိဝုဏ်ပတ်ပတ်လည်တွင် စေတီများ၊ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းတိုက်များ ဝန်းရံလျက် ရှိသည်။ ပုံရွာမြို့တွင် ကျော်စောထင်ရှား လူသိများ၍ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ဘုရားဖူးများ လာရောက်ဖူးမြော် ကြည်ညိုလေ့ရှိသော တန်ခိုးကြီးဘုရားနှစ်ဆူမှာ ရွှေစည်းခုံဘုရားနှင့် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေစည်းခုံစေတီတော်၏ မူလဒါယကာမှာ ကပ္ပလဝတ်ပြည်မှ သာကီဝင်မင်းမျိုး မဟာနန်မင်းကြီး၏ တူတော်များဖြစ်သော သက္ကဏ္ဍက၊ ကုဏ္ဍလငယ်၊ ကုဏ္ဍလကြီး ညီနောင်သုံးပါးတို့ဖြစ်၍ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၄၇ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၉ ရက်နေ့တွင် စတင်တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရပြီး သမိုင်းအကျဉ်းမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

သမိုင်းအကျဉ်း

သာဝတ္ထိပြည်၊ ကောသလမင်းကြီးနှင့် ဝါသာခေတ္တိယမင်းသမီး (သာကီဝင် မဟာနာမ်မင်းကြီး၏ ကျွန်မမှမွေးသူ)တို့မှ မွေးဖွားလာခဲ့သူသည် ဝိဋ္ဌဇူပ ဖြစ်လေသည်။

ဝိဋ္ဌဇူပ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်သောအခါ နာကြည်းနေခဲ့သောအဖြစ်ကြောင့် သာကီဝင်တို့အား နှိမ့်အရွယ်ပါမကျန် လိုက်လံသတ်ဖြတ်လေသည်။ မဟာနာမ်မင်းကြီးနှင့် ဆွေတော်မျိုးတော်များကိုမူ မသတ်ဘဲ ချိန်ထားလေသည်။ တစ်နေ့သော် ဝိဋ္ဌဇူပမင်းသည် မဟာနာမ်မင်းကြီးအား မိမိနှင့်အတူ ပွဲတော်တည်ရန် ခေါ်လေသည်။ မဟာနာမ်မင်းကြီးသည် မိမိ၏ ကျွန်မမှမွေးသူ၏သား(ဇာတ်နိမ့်သူ)နှင့်အတူ ပွဲတော်မတည်လိုပေ။ ထိုသို့ဆိုပြန်လျှင်လည်း ဝိဋ္ဌဇူပမင်းက အမှန်တကယ်ပင် သတ်ပေမည်။ ၎င်း၏အသက်ကိုမခံတော့၊ မိမိကိုယ်မိမိသာ အဆုံးစီရင်တော့မည်ဟု စိတ်တွင်ထားလျက် ဝိဋ္ဌဇူပမင်းအား ပွဲတော်မတည်မီ ရေသန့်စင်ပါဦးမည်ဟု ခွင့်တောင်းပြီး ဆံထုံးကြားတွင် ခြေကိုညှပ်လျက် ရေထဲသို့ခုန်ချလေသည်။ (သို့သော် ရေတွင် နဂါးတို့က ဆောင်ယူသွား၍ အသက်မသေဘဲ ၁၂ နှစ်ကြာမှ လူ့ပြည်သို့ပြန်ရောက်သည်။)

ထိုသတင်းကို မဟာနာမ်မင်းကြီး၏ ဆွေတော်မျိုးတော်များကြားလျှင် ဝိဋ္ဌဇူပမင်း၏ရန်ကိုကြောက်၍ လွှတ်ရာသို့

ထွက်ပြေးကြလေသည်။ သက္ကဏ္ဍလ၊ ကုဏ္ဍလငယ်၊ ကုဏ္ဍလကြီး ညီနောင်သုံးပါးနှင့် ဆင်၊ မြင်း၊ နောက်ပါအခြေအရံတို့သည် မြန်မာပြည်နောက်ပိုင်းဖြစ်သော ဒေသများသို့ ရောက်ရှိလာကြပြီး ချင်းတွင်းမြစ်(အစိရဝတီမြစ်၊ သလ္လာဝတီမြစ်)ဖျားမှ တောင်ဘက်သို့ ထွက်ပြေးခဲ့ကြလေသည်။ တဖြည်းဖြည်း ချင်းတွင်းမြစ်အတိုင်း ဆင်းလာခဲ့ကြရာ ဧရာဝတီမြစ်နှင့်ဆုံသည့် အရပ်သို့တိုင်အောင် ရောက်ရှိခဲ့ကြလေသည်။

ညီနောင်သုံးပါးတို့နှင့် နောက်ပါအခြေအရံတို့သည် ထိုအရပ်မှ မြောက်သို့ပြန်၍ ဆန်တက်ခဲကြပြန်လေရာ (ယခု ဖိုးဝင်းတောင်အရပ်)သို့ ရောက်ရှိကြပြီး စခန်းချနေထိုင်ကြလေသည်။ ထိုသို့ စခန်းချနေထိုင်စဉ်အတွင်း ညအခါများတွင် အရှေ့အရပ်ဆီမှ တောက်ပသောအလင်းတန်းကြီးကို မကြာမကြာ တွေ့မြင်ကြရပေသည်။ မင်းသုံးပါးတို့သည် ထိုအလင်းတန်းကြီးပေါ်ထွက်ရာအရပ်သို့ အလုံးအရင်းနှင့် ပြောင်းရွှေ့လာကြရာ သာယာဆန်းထူး မြေပြန့်ပျားသည့် ကုန်းမြင့်ကလေးသို့ ရောက်ရှိကြ၍ ကုန်းမြင့်လေသာအရပ်ဟု ခေါ်ကြလေသည်။

မင်းသုံးပါးတို့သည် တိုင်းပြည်မှ ထွက်ပြေးလာကြသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် ဝေးကွာနေခဲ့ရာ ဘုရားရှင်အား ဖူးမြင်လိုကြသည့် စိတ်ဆန္ဒများ လွန်စွာပေါ်လာကြရကား အားလုံးတိုင်ပင်၍ သံ၊ သွပ်၊ ကြေးနီ၊ ကြေးဝါ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဘော်၊ ခဲ၊ ဘင်စသော ဓာတ်ကိုးပါးတို့အား ပေါင်းစပ်၍ ပုံတော်အလိုငှာ သွန်းလောင်းကြလေသည်။ ပြီးလျှင် ပုံတော်အား ဆင်တော်၌တင်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုလျက် လွှတ်လေရာ ဤစည်းခုံအရပ်သို့ရောက်လျှင် ဆင်တော်ဝင်တော်မူသဖြင့် ဖေယျာဘုမ္မိ ဤနေရာတွင် ဓာတ်ကိုးပါးရှပ်ပွားတော်အား ဌာပနာတော်မူပြီး ကိုးတောင်ပြည့် စေတီတစ်ဆူ တည်တော်မူလေသည်။

“ရွှေစည်းခုံ”စေတီတော်မြတ်ကြီးအား အဆင့်ဆင့် ပြုပြင်ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသော ဘုရားဒါယကာများ

၁။ မဟာသက္ကရာဇ် ၂၂၅ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ (တနင်္ဂနွေနေ့)တွင် သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးမှ ထပ်မံပြုပြင်တော်မူသည်။ သက္ကရာဇ် ၄၃၅ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလ၌ အနော်ရထာမင်းကြီး၏မယ်တော် ကွမ်းဆော်မိဖုရားမှလည်းကောင်း။

၂။ သက္ကရာဇ် ၄၄၆ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့် (စနေနေ့)တွင် အနော်ရထာမင်းကြီးမှလည်းကောင်း။

၃။ သက္ကရာဇ် ၄၄၆-၄၅၄ နန်းတက်သော ကျန်စစ်သားမင်းကြီးမှလည်းကောင်း၊ သက္ကရာဇ် ၄၅၆ ခုနှစ်တွင် အလောင်းစည်သူမင်းကြီးမှလည်းကောင်း။

၄။ သက္ကရာဇ် ၈၁၂ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆုတ် ၁၃

ရက်(တနင်္လာနေ့)တွင် နရပတိစည်သူမင်းကြီးသည် စေတီတော်ကို ထပ်မံပြုပြင်၍ ရွှေစည်းခုံကျောင်းတိုက်ကိုပါ ဆက်လက်ပြင်ဆင်တော်မူသည်။ မိဖုရားကြီး စောညဉ္ဇာကလည်း စေတီရံကို ဆူကို ထပ်မံလှူတော်မူပါသည်။

၅။ သက္ကရာဇ် ၈၇၂ ခုနှစ်တွင် ရွှေစည်းခုံကျောင်းတိုက်သံဃာ့ရာဇာမုလည်းကောင်း။

၆။ သက္ကရာဇ် ၉၉၉ ခုနှစ်တွင် (သီရိသုဓမ္မရာဇာမဟာဝိပတိဘွဲ့ခံ) ရာဇာမဏိစူဠာ ဘုရားဒကာတော်မင်း(သာလွန်မင်းကြီး)မှလည်းကောင်း။

၇။ သက္ကရာဇ် ၁၁၄၆ ခုနှစ်တွင် တစ်ကြိမ်၊ သက္ကရာဇ် ၁၁၅၁ ခုနှစ်တွင် တစ်ကြိမ်၊ သက္ကရာဇ် ၁၁၅၆ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း ၄ ရက်နေ့တွင်တစ်ကြိမ် ကလေးစော်ဘွားမှ ထပ်မံပြုပြင်လှူဒါန်းတော်မူခဲ့ပါသည်။

စေတီတော်ကြီးနှင့်ပတ်သက်သော အချက်အလက်များ

ရင်ပြင်တော်သည် တောင်မြောက် ၃၄၅ တောင်၊ အရှေ့အနောက် ၂၂၃ တောင် အကျယ်အဝန်းရှိပြီး ရင်ပြင်တော်အလယ်တွင် အောက်ခြေအနားတစ်ဖက်လျှင် ၆၆ တောင်ရှိ စေတီတော်ကြီးတွင် အောက်ပန်းတင်ခုံအထက်တွင် စေတီရံ ၂၃ ဆူ၊ ပစ္စယံသုံးဆင့်တွင် စေတီရံ ၄ ဆူစီနှင့် စုစုပေါင်း စေတီရံ ၃၅ ဆူတို့ဖြင့် ဖူးတွေ့ကြည်ညိုနိုင်ကြပါသည်။

ဖိနပ်တော်မှ စိန်ဖူးတော်အထိ အတောင် ၉၀ ရှိပြီး ပစ္စယံရှစ်မြှောင့်၊ ကြာနု၊ ခေါင်းလောင်း၊ သပိတ်မှောက်၊ ဖောင်းရစ်၊ ကြာမှောက်၊ ရွှံ့ ကြာလှန်၊ ငှက်ပျောဖူး၊ ဘုံကိုးဆင့်ထီးတော်၊ ရွှေစင် ငှက်မြတ်နား၊ ရတနာအပြည့်စီခြယ်အပ်သော ရွှေသားအစစ်နှင့် နှစ်ထပ်စိန်ဖူးတော် စသည်တို့ဖြင့် ဖူးမြင်ရသူတို့၏ နှလုံးစိတ်ဝမ်းအေးချမ်းသာယာစေသော ရွှေစည်းခုံစေတီတော်မြတ်ကြီးသည် ရွှေတောင်ကြီးပမာ ကြည်ညိုဖွယ်အဆင်းတော်ဖြင့် လွန်စွာသပ္ပာယ်တော်မူလှပါပေသတည်း။

x x x x x

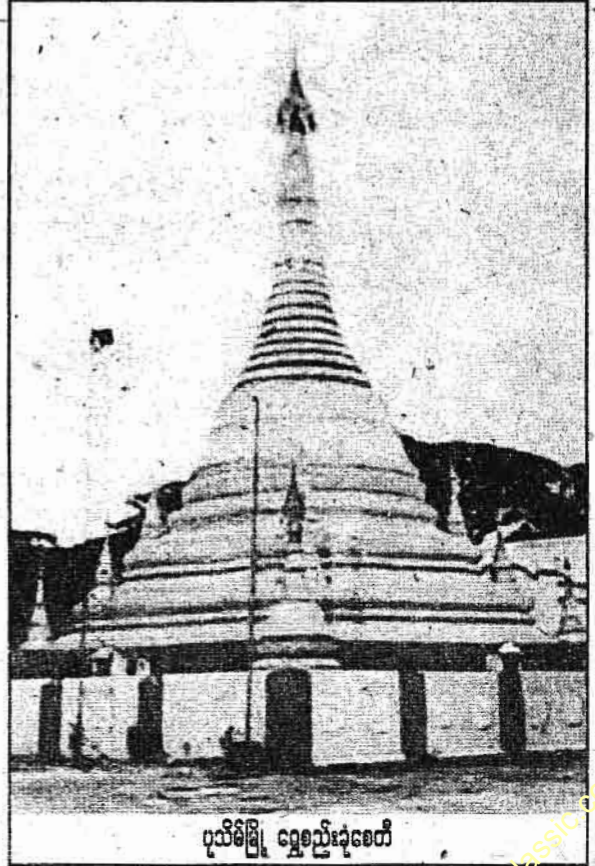
(ဂ) ပုသိမ်မြို့မှ ရွှေစည်းခုံဘုရား

ရောဝတီတိုင်း၊ ပုသိမ်မြို့၏ ကျက်သရေဆောင် 'ရွှေစည်းခုံ' စေတီတော်မြတ်ကြီးကား ရွှေမှဋ္ဌာမဟာစေတီတော်မြတ်ကြီး၏မြောက်ဘက် စေတီတော်မြတ်နှင့် တည့်တည့်လမ်းခြောင့် မိုင်ဝက်ခန့်အကွာတွင် တည်ရှိသည်။

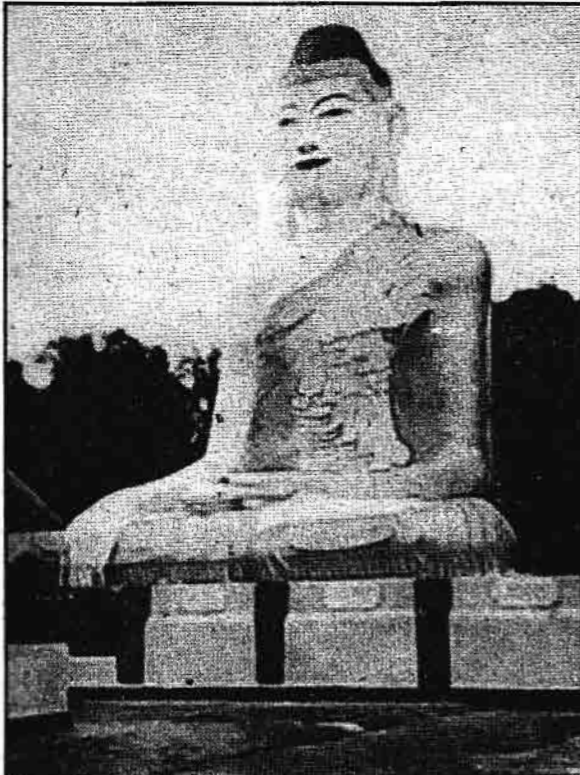
ကာလကတ္တားမြို့၊ ဟိန္ဒူဘုရားကျောင်းတွင်ရှိသော မြန်မာကမ္ဘည်းစာအရ ရွှေဘိုမင်းလက်ထက် (၁၈၃၇-၁၈၄၆)

တွင် မြို့ဝန်ဖြစ်ခဲ့သော မင်းကြီးမဟာမင်းလှကျော်စွာအမတ်ကြီးနှင့် ပုဂံမင်းလက်ထက်(၁၈၄၆-၁၈၅၃)က ရွှေစည်းခုံစေတီတော်မြတ်အား တည်ထားကိုးကွယ်ကြောင်း သိရှိရသည်။

အမရပူရ ရာဋ္ဌာနီနေပြည်တော်တွင် ဒုတိယနန်းစံဖြစ်တော်မူသော 'သီရိပဝရဒိတျာလောကဝိပတိ၊ ဝိဇယမဟာ ရာဇာဝိရာဇာန'ဘွဲ့တော်ရှိသော မင်းလက်ထက်တွင် ရာမညတိုင်းအရံ ၃၂ မြို့နှင့်တကွ 'ကုသိမနရ'အမည်ရှိသော ပုသိမ်မြို့ကို မင်းကြီးမဟာမင်းလှကျော်စွာအမတ်ကြီးအား မြို့ဝန်အဖြစ်ခန့်အပ်ထားကြောင်း၊ ထိုအမတ်ကြီးသည် ဇနီးဖြစ်သူနှင့် အတူတကွ စေတီတော်တစ်ဆူအား ဆည်ထားကိုးကွယ်လိုသည့်အချိန်တွင် သီဟိုဠ်ကျွန်းမှ ကြွရောက်တော်မူလာသော အရှင်သုနန္ဒာနှင့် အရှင်ဓမ္မရက္ခိတမထေရ်နှစ်ပါးတို့က မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်ခုနစ်ဆူကို ပေးအပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအခါ ယင်းဓာတ်တော်ခုနစ်ဆူနှင့်တကွ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး အစရှိသည့် များစွာသော ဆင်းတုတော်များ၊ သတ္တဋ္ဌာနပုံတော်များကို သွန်းလုပ်ဋ္ဌာပနာပြီး 'ကန်ကုန်း'ဟူသော ကောင်းမြတ်သော နေရာတွင် စေတီတော်တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြောင်းနှင့် ယင်းစေတီမှာ

ပုသိမ်မြို့ ရွှေစည်းခုံစေတီ

ပုသိမ်မြို့၊ ရွှေစည်းခုံစေတီရင်ပြင်ရှိ ဆယ်ထပ်ကြီးဘုရား

ရှစ်ပုံ ဘွဲ့သင်္ချာဂဏန်း၏ သုံးဘို့တစ်ဘို့ဖြင့် ယူအပ်သော ဖိနပ် တော်မှာ သံတောင် ၁၂၀၊ အရပ်တော် သံတောင် ၉၀၊ ၂ မိုက်ရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။

အမတ်ကြီးသည် စေတီတော်နှင့်တကွ တံခွန်တိုင်နှစ်ခု၊ ကျောင်းတစ်ကျောင်း၊ ဇရပ်၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်များကိုလည်း တည်ဆောက်ခဲ့သည့်အပြင် ရွှေဘိုမင်း၏သားတော် ပုဂံမင်း လက်ထက်တွင်လည်း မြို့ဝန်အဖြစ် ဆက်လက်ခန့်ထားခြင်းခံရ သဖြင့် အနန္တဂူကျောက်ဖြင့်ပြီးသော ရေကန်ကို စီမံလျက် စေတီ တည်ကြောင်း ကျောက်စာတိုင်ကို စိုက်ထူခဲ့လေသည်။

'ရွှေစည်းခုံ' ဆုတောင်းပြည့်ဆယ်ထပ် ကြီးဘုရား

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၈၂ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆုတ် ၇ ရက်နေ့တွင် ပုသိမ်မြို့၊ ကုန်းစာကျောင်းဆရာတော် ဦးပဒုမ၊ ညောင်ပင်သာကျောင်းဆရာတော် ဦးဇောတိကပါလ၊ နိုင်ငံကျော် ဓမ္မကထိက ပေါင်းတည်ဆရာတော် ဦးစန္ဒိမာနှင့် ဂေါပကအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ (ကျောက်ပွဲစားကြီး) ဦးရိတ်တို့သည် ရွှေစည်းခုံကုန်းတော် ဖော်တွင် ရုပ်ပွားတော်ကြီးတစ်ဆူကို စတင်ပန္နက်ရိုက်ပြီး နေ့ရော

ညပါ အခါမလပ်တည်ဆောက်ခဲ့ရာ ၁၂၀၇ ခုနှစ်တွင် ပြီးဆုံးခဲ့ သည်။ စတင်တည်စဉ်က ငါးထပ်ဆိုသော်လည်း တည်ဆောက် ရင်း သဒ္ဒါစိတ်ထက်သန်လာသဖြင့် ဆယ်ထပ်ကြီးဘုရား ဖြစ် သွားပါသည်။ -

ပထမတွင် ကျောက်ပွဲစားကြီး ဦးရိတ်ကိုယ်တိုင် မတည် ၍ ကြပ်မတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သဖြင့် 'ဦးရိတ်ဘုရား' ဟု ခေါ်ခဲ့ကြ သော်လည်း ဌာပနာဆယ်ထပ်ဖြင့် တည်ဆောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ 'ဆယ်ထပ် ကြီးဘုရား' ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘုရားတွင် လာ ရောက်ဖူးမြော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြသည့်အခါ လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဝ ကြောင်း ကိုယ်တွေ့ကြုံသူများ၏ ပြောကြားချက်အရ ဘုရား ကြီး၏အမည်တော်ကို 'ဆုတောင်းပြည့် ဆယ်ထပ်ကြီးဘုရား' ဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခဲ့ကြပါသည်။

(ပုသိမ်မြို့၊ ရွှေစည်းခုံစေတီတော် ကုန်းမြေရှိ ဆယ်ထပ် ကြီးဘုရားနှင့် ပြည်မြို့ရွှေဆံတော်ဘုရားနံဘေးရှိ ဆယ်ထပ် ကြီးဘုရားရုပ်ပွားတော်နှစ်ဆူကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ညှိ သဒ္ဒါပွားစေ ရန် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။)

x x x x x

(ဃ) မိတ္ထီလာမြို့မှ ရွှေစည်းခုံဘုရား

အင်းဝခေတ် မင်းကြီးစွာစော်ကဲလက်ထက်တွင် မထိလ (မိတ္ထီလာ)ကန်တော်ကြီးအား ရှေးမင်းများနည်းတူ ဆည်ဖို့ပြုပြင် ရင်း ကန်ပေါင်ပေါ်၌ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၃၀၀ ခန့်က ပုဂံပြည့် ရှင် အနော်ရထာမင်းကြီး၏ မိဖုရားငယ်(ရှမ်းမင်းသမီးလေး) စောခင်လှ ရုပ်တုထားရှိသော နန်းပြာသာဒ်အဆောင် (နတ်ကုန်း ပုံစံ)ကို တွေ့ရှိရာကအစ၊ အဆိုပါ ရွှေစင်ရုပ်တုအကြောင်းကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြန်ပြောင်းလျှောက်တင်နိုင်သော စာတိုငည့်အား သူကောင်းပြု၍ ချီးမြှောက်ခဲ့သည်။ လယ်သမားလေး ဘိုးရာဇာ သည် ဝန်ထမ်းဘိုးရာဇာအမတ်ကြီး ဖြစ်လာပြီးနောက် သက္ကရာဇ် ၇၄၁ ခုနှစ်တွင် ၎င်း၏ဇာတိ အိမ်ကုန်းရွာအနီးတွင် ရွှေစည်းခုံ စေတီကို တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က ၎င်း၏ အသက်မှာ ၃၂ နှစ်ရှိပြီ။ အသက် ၂၁ နှစ်အရွယ်မှ စတင်၍ မျူးမတ်ရာထူးရရှိသည်ကို အကြောင်းပြုကာ ရွှေစည်းခုံစေတီကို ဉာဏ်တော် ၃၂ တောင်၊ အရံစေတီ ၂၁ ဆူဖြင့် တည်ဆောက် ခဲ့သည်။ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၈ ခုနှစ်တွင် ဘုရားဒါယကာကြီး ဦးလှိုင်းနှင့် ဇနီး ဒေါ်အေးငြိမ်းတို့က ဝန်ထမ်းဘိုးရာဇာတည်ထား ခဲ့သော ရွှေစည်းခုံစေတီကို ထပ်မံပြုပြင် ပူဇော်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရ ပါသည်။

x x x x x

www.burmeseclassic.com

(င) တံတားဦးမြို့နယ်မှ ပင်းယရွှေစည်းခုံဘုရား

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၆၇၄ ခုနှစ်၊ တစ်စီးရှင် သီဟသူ မင်းကြီးသည် ဂေါတမဗုဒ္ဓနုစဉ်အခါက ကြက်မင်းဘဝအဖြစ် စံမြန်းခဲ့သည် မန္တစက္ကတောင်ပေါ်တွင် ဘုရားရှင်ဗျာဒိတ်ထား တော်မူခဲ့သည့်အတိုင်း ရဟန္တာအရှင်ဒိဗ္ဗစက်နှင့် တိုင်ပင်၍ တပေါင်းလပြည့်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် မိုးသောက်ရောင်ဖြူလာချိန် ရတနာစည်း ခုံမြတ်စေတီတော်ကြီး စတင်တည်ထောင်တော်မူခဲ့ သည်။

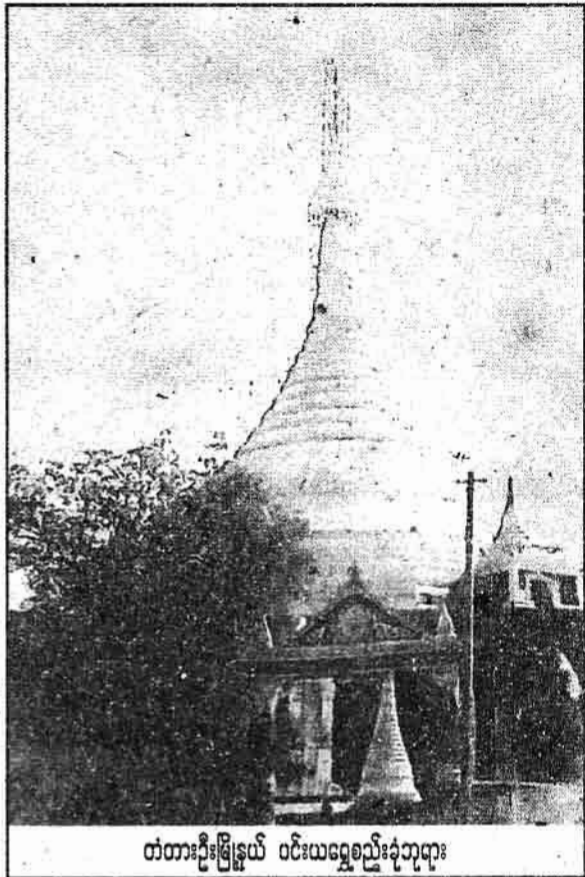
စေတီတော်ကြီးနှင့်အတူ နန်းတော်၊ မြို့ရိုး၊ ကျုံး၊ ကန်တော်ကန်လှ၊ ထောက်ရှည်ကန်၊ ကျောင်းတော်တို့ကို ပန္နက် မင်္ဂလာ တစ်ပြိုင်တည်းတည်တော်မူခဲ့သည်။ တန်ခိုးစွေစွေတွင် ရွှေမြေအရပ်ကို ညီညွတ်စွာသုတ်သင်ရှင်းလင်းပြီး ပထမပစ္စယံ ဌာပနာတိုက် ပြုလုပ်တော်မူသည်။

(၁) သံပြား၊ (၂) ကြေးပြား၊ (၃) ကြေးနီပြား၊ (၄) ငွေပြား၊ (၅) ရွှေပြားများကို အထပ်ထပ်ခင်း၍ အလျား ၁၀ တောင်၊ အနံ့ ၁၀ တောင်၊ ထု ၁ တောင် ရှိသော ဣန္ဒနီလာ မြကျောက်ပျာ ၆ ချပ်ဖြင့် ဌာပနာတိုက်ခန်း ဆောက်လုပ်၍ ဘုရားရှင်ဓာတ်တော်ရှစ်ဆူနှင့် အနော်ရထာမင်းစော ကိုးကွယ်ခဲ့ သော ဓာတ်တော်ငါးဆူတို့ကို ရတနာမျိုးစုံနှင့်တကွ ရွှေဆင်းတု၊ ငွေဆင်းတု၊ စိန်ဆင်းတု၊ မြဆင်းတု၊ ကြေးနီဆင်းတု များစွာတို့ ကိုလည်း ရွှေတုံးပတ်လည် လေးမျက်နှာထားကာ မင်းကြီးနှင့် များမတ်ပရိသတ်တို့သည် ပူဇော်ပူပြုကြသည်။

မြို့တော်ကို ဝိဇယပူရ၊ ကျောင်းတော်ကို ရွှေကျောင်း တော်၊ စေတီတော်ကို ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ဟု သမုတ်တော် မူပြီး အသီးသီးတာဝန်များပေးအပ်၍ စေတီတော်ကြီးကို သီဟ သူမင်းကြီးကိုယ်တိုင် ကြပ်မတ်တော်မူပြီး ရဟန္တာဒိဗ္ဗစက်နှင့် တည်တော်မူခဲ့သည်။

ပစ္စယံအဆင့်ဆင့် အောင်ပွဲများကို လေးနိုင်ငံမှ မင်းများ ဖိတ်ကြား၍ ခြံမြဲခြံမြဲသံ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။ စေတီတော်ကြီး ပြီးစီးအောင်မြင်စေရန် ရဟန္တာရှင်ဒိဗ္ဗစက်နှင့် တုရင်သိန်းစည်းအမတ်သည် သီဟသူမင်းကြီး၏ ရာထူး အာဏာလွှဲအပ်ခြင်းကိုခံယူပြီး ခေါင်းလောင်း၊ သပိတ်မှောက် အရပ်တွင် ဌာပနာတိုက်ခန်းဆောက်လုပ်၍ အရှင်သီလဝိ၊ အရှင် အဟိန္ဒူပါလ ဓာတ်တော်များနှင့် ရတနာပစ္စည်းမျိုးစုံတို့ကို ရွှေငွေ ဘုရားလေးဆူစီနှင့် ပဉ္စလောဟာဘုရားနှစ်ဆူတို့ကို ဌာပနာတိုက် ခန်းမှာ ပူဇော်ခဲ့သည်။

ရဟန္တာရှင်ဒိဗ္ဗစက်နှင့် တုရင်သိန်းစည်းအမတ်တို့ ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ကြီး တည်ခြင်းပြီးသည်မှ တုရင်သိန်းစည်း

တံတားဦးမြို့နယ် ပင်းယရွှေစည်းခုံဘုရား

အမတ်အား ဆုလာဘ်များစွာ ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ သိမ်တော် သမုတ်ခြင်း၊ ဝတ္တကမြေလှူခြင်း၊ ထီးတော်တင်လှူခြင်း၊ သူဆင်းရဲအပေါင်းတို့အား အဝတ်အထည်၊ ဆန်လှူဒါန်းခြင်း၊ စစ်သည်ငိုလိပ်၊ အမတ်၊ မင်းစားတို့အား ရာထူး၊ ရွှေငွေပေးလှူ ခြင်း၊ ရဟန္တာထေရ်အများရှိသော သံဃာတော်တို့အား ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ပရိက္ခရာတို့ လှူဒါန်းတော်မူကာ ရွှေထီးတော်ကြီး ကို ရတနာအမျိုးမျိုး စီခြယ်၍ ပန်းမျိုးစုံဖြင့် ပူဇော်တော်မူပြီး မင်းကြီး၊ စစ်သူကြီး၊ ဝန်ကြီး၊ အမတ်ကြီး၊ သူဌေးကြီး စသော ပုဂ္ဂိုလ်များ အဆင့်ဆင့်သယ်ဆောင်သော ရွှေထီးတော် ဟင်လှူ တော်မူသည်။

သက္ကရာဇ် ၆၈၄ ခုနှစ်၊ သားတော် ဥဇနာမင်းသည် ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ကြီးကို၎်၍ တစ်ဖန်တည်တော်မူသည်။ ၇၀၄ ခုနှစ်တွင် ငါးစီးရှင်ကျော်စွာမင်း၊ ၇၁၃ ခုနှစ်တွင် လေးစီး ရှင်ကျော်စွာမင်း၊ ၇၂၉ ခုနှစ်တွင် အင်းဝနန်းစံ မင်းကြီးစွာစော်ကဲ တို့ အဆက်ဆက်ပြုပြင်ခဲ့ကြပြီး ၉၉၀ ခုနှစ်တွင် သာလွန်မင်း တရားကြီးသည် စေတီတော်တစ်ဆူလုံးကို ရွှေသင်္ကန်း ဆက်

www.burmeseclassic.com

ကပ်လှူဒါန်းသည်။ ၁၁၁၅ ခုနှစ်တွင် အလောင်းမင်းတရား ဦးအောင်ဇေယျက တစ်ဖန်ပြုပြင်ခဲ့ပြန်သည်။ ၁၁၃၈ ခုနှစ်တွင် အင်းဝနန်းစံ စဉ်ကူးမင်းသည် စေတီတော်ကြီးကို ထီး ချရားသီး ကအစ မြေသို့တိုင်အောင် ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူခြင်းပြု၍ ပြုပြင် မွမ်းမံလှူဒါန်းခဲ့သည်။

၁၁၄၃ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလ ဆန်း ၃ ရက်၊ သောကြာနေ့ ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော် စနေသို့အဝင် စေတီတော် ကြီး ပြိုကျခဲ့သည်။ အသစ်ဆောင်ဆောက်တော်မူရန် အင်းဝ ဘုရင်စဉ်ကူးမင်းသည် စေတီတော်ကြီးမြောက်ဘက်တွင် ယာယီ နန်းတော်နှင့် စံတော်မူပြီး စေတီတော်ကြီးကို ရှင်းလင်း၍ အုတ်ဖို ပေါင်းတစ်ရာကျော်ပြုလုပ်ကာ အုတ်သားပြည့်စီတော်မူရာ ပစ္စယာသုံးဆင့်သာ ပြီးစီးခဲ့လေသည်။ ယခုဖူးတွေ့ရသော ပစ္စယာကြီးသုံးဆင့် ဖြစ်သည်။

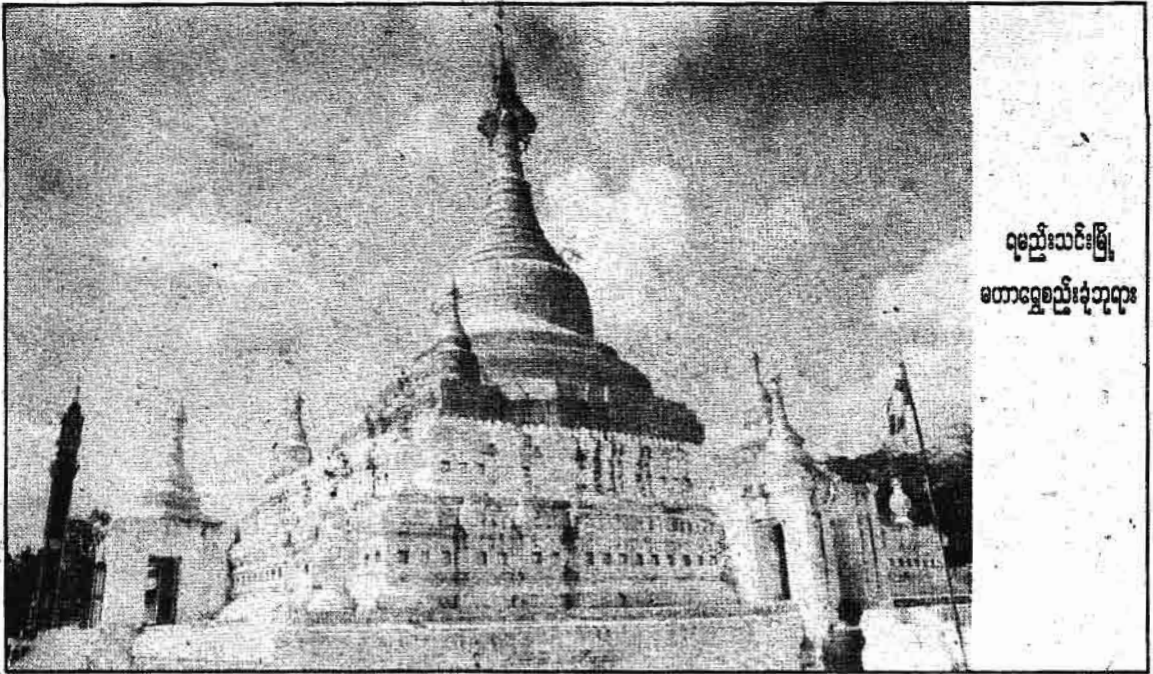
ပင်းယရွှေစည်းခုံစေတီမှာ အသစ်ဖောက်လုပ်ထားသော ရန်ကုန်-မန္တလေးအပြန်လမ်းမကြီး၏ တံတားဦးလမ်းခွဲမှ တောင် ဘက် နှစ်မိုင်အကွာတွင် တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူသည်။ ရှင်ဒိဗ္ဗစက်သည် ဘုရားရှင်လက်ထက်က ရဟန္တာမိလိန္ဒပစ္စ မထေရ်ကဲ့သို့ပင် အဂ္ဂိရတ်ပညာနှံစပ်သဖြင့် ယခုအခါ ရှင်ဒိဗ္ဗစက်

ချန်ရစ်ခဲ့သော ချော်ခဲ၊ ကျောက်တုံးများအား ကျောက်စာ တန်ဆောင်းတွင် တွေ့ရှိရကြောင်း၊ ယင်းကျောက်တုံးများမှာ ရေထဲတွင် နစ်မြုပ်နိုင်အောင် အလေးချိန်စီးသော်လည်း ရေတွင် ပေါ်သည့် ကျောက်တုံးများဖြစ်ကြောင်း မွေမိတ်ဆွေအပေါင်း တို့သည် အခွင့်အခါကြုံကြိုက်ပါက ပင်းယရွှေစည်းခုံဘုရားကို လာရောက်ဖူးမြော်၍ ကျောက်စာတန်ဆောင်းအနီးရှိ ရေပေါ် ကျောက်တုံးနှင့် အရှင်ဒိဗ္ဗစက်၏ ဖိုဝင်ချော်ခဲဟုယုံကြည်ရသော သံရောကျောက်များကို လှေလာနိုင်ကြောင်းကို ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် စာရေးဆရာ ဇင်ညိုငယ်က ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်ကို ဖတ်ရှုမှတ်သား လေ့လာခဲ့ရပါသည်။

* * * * *

(စ) မန္တလေးဂိုင်းဒေသကြီး ရမည်းသင်းမြို့မှ 'မဟာရွှေစည်းခုံ'ဘုရား
ရမည်းသင်းမြို့၊ မဟာရွှေစည်းခုံ ဘုရားသည် ရမည်း သင်းမြို့ပေါ်၊ ရွှေစည်းခုံရပ်ကွက်တွင် တည်ရှိ၍ ဘုရားသမိုင်း အကျဉ်းချုပ်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။
ပုဂံခေတ်ကျော်စွာမင်း၏မိဖုရား ဟေဦးသည် သတ္တရာဇ်

ရမည်းသင်းမြို့
မဟာရွှေစည်းခုံဘုရား

၆၆၆ ခုနှစ်တွင် မဟာရွှေစည်းခုံဘုရားကြီးကို တည်ထားကိုးကွယ်
တော်မူခဲ့လေသည်။ အင်းဝခေတ်တွင် မင်းကြီးစွာစော်ကဲ၏
မိဖုရား ခမည်းမိကလည်း ရှိပြီးဘုရားကြီးကိုမျိုးလျက် (ပထမ)
အကြိမ် တည်ထားကိုးကွယ်လာခဲ့ရာမှ (ခမည်းမိစည်းခုံ)ဟူ၍ပင်
ဘွဲ့တော်တွင်လာကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

သက္ကရာဇ် ၈၀၁ ခုနှစ်တွင် မိုးညှင်း မင်းတရားကြီးသည်
ဘုရားကြီးကို ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံမျိုးလျက် ကိုးကွယ်တော်
မူခဲ့လေသည်။ သာလွန်မင်းတရားကြီး၏ လက်ထက်တော်တွင်
ဘုရားကြီး၏ ရွှေထီးတော်ကို အသစ်ပြုပြင်ပြီး တတိယအကြိမ်
ကိုးကွယ်တော်မူခဲ့သည်။

နောင်တွင် မဟာရွှေစည်းခုံဘုရားကြီးမှာ အင်္ဂလိပ်များ
အထက်မြန်မာနိုင်ငံတော်ကို သိမ်းယူလိုက်သည့်အချိန်မှစ၍
ပျက်စီးယိုယွင်းနေခဲ့သည့်အပြင် မြေတိုင်းလုပ်ငန်းအတွက် ဘုရား
ကြီးအား မြေတိုင်းမှတ်တိုင်အဖြစ် အသုံးချခြင်းခံခဲ့ရလေသည်။
၎င်းအပြင် ဘုရားဝတ္ထကမြေအတွင်းရှိ မြစည်းခုံဘုရားပျက်ကြီး
ပေါ်တွင် အင်္ဂလိပ်သင်္ချိုင်းကြီးပြုလုပ်ထားရှိပြီး ယခု မဟာရွှေ
စည်းခုံဘုရားကြီး၏ ခြေတော်ရင်းအထိ သင်္ချိုင်းဂူများ ပြုလုပ်ခဲ့
ကြသည်။ ရမည်းသင်းမြို့၊ ရွှေဂူဂိုဏ်းအုပ် ဆရာတော်ဦးကဝိန္ဒ
သည် ပျက်စီးယိုယွင်းလျက်ရှိသော မဟာရွှေစည်းခုံဘုရားကြီး
အား သက္ကရာဇ် ၁၃၂၃ ခုနှစ်မှစ၍ ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့ရာ ၁၃၂၅
ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်ခူးလပြည့်ကျော် ၈ ရက်နေ့တွင် ပြီးစီးခဲ့ပြီး၊
ထီးတော်တင်ပွဲကို ၁၃၂၇ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း ၁၂ ရက်နေ့မှ

လပြည့်နေ့အထိ စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာကျင်းပခဲ့ပြီး စတုတ္ထ
အကြိမ် ကိုးကွယ်တော်မူခဲ့ပေသည်။

မဟာရွှေစည်းခုံဘုရားကြီး၏ လက်ရှိပြုပြင်တည်ထား
ပြီးသည့်အထိ ဖိနပ်တော် ၅၇ တောင်၊ ဉာဏ်တော် ၆၅ တောင်
ရှိပြီး၊ ဂါဂရာသံထိ(တလိုင်ပုံ) ရွှေချကြေးထီးဖြစ်ပေသည်။ ဘုရား
ကြီးတွင် ပစ္စယံငါးဆင့်ရှိပြီး၊ ပထမပစ္စယံ၏ နောက်ဘက်မျက်နှာ
အလယ်တွင် ဂန္ဓကုဋီတိုက်ခံ ရပ်တော်မူဘုရားနှင့် ဂန္ဓကုဋီတိုက်
ပေါ်၌ ဉာဏ်တော် ၇ တောင်ရှိ စေတီတစ်ဆူ ထားရှိပူဇော်
ထားပေသည်။

ပထမပစ္စယံနှင့် ဒုတိယပစ္စယံတို့၏ ထောင့်လေးထောင့်
တွင် အုတ်ပန်းအိုးကြီးတစ်လုံးစီနှင့် ရွှေချသံပန်းခိုင်တစ်ခိုင် စီထား
လျက် တတိယပစ္စယံ၏ ထောင့်လေးထောင့်တွင် ဉာဏ်တော်
၉ တောင်ရှိ အရံစေတီတစ်ဆူစီ ရွှေချသံထီးတော်များနှင့် တည်
ထားခဲ့ပေသည်။ စတုတ္ထပစ္စယံနှင့် ပဉ္စမပစ္စယံတို့တွင် ကြာကလပ်
များဖြင့်သာ ပြုလုပ်တည်ထားတော်မူခဲ့ပေသည်။

မှန်သင်္ကန်းကပ်လှူခြင်းကို ၁၃၃၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်
ကျော် ၁ ရက်နေ့မှ စတင်၍ ကပ်လှူပူဇော်တော်မူသည်။

မဟာရွှေစည်းခုံဘုရားကြီး၏ နေကဇာတင်ပွဲနှင့် ဗုဒ္ဓ
ပူဇော်ပွဲတော်ကြီးကို နှစ်စဉ် ကဆုန်လတွင် ပွဲတော်မပျက်
စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပလျက်ရှိပေသတည်း။

ဆွေမြင့်သူ(ကြေး/မမြ)

www.burmeseclassic.com

ကျောက်တန်းမြို့နယ်မှ ဂဝံကျောက်ရုပ်တုဖောက်ကြီး

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ နှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့တွင် ကျွန်တော်၏ တုမလိုဖြစ်နေသည့် စာရေးဆရာမ မဂုဝါ(သစ္စာမြေ)နှင့်အတူ ရှမ်းစုကျေးရွာ သာသနာ့သိပ္ပံ ဓမ္မရိပ်သာကျောင်းသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။ ဤကျောင်းသို့ ရောက်ရန် ဝေးလွန်းလှသော်လည်း ယမန်နှစ်လောက်က ကျောက်တန်း ပါဒခေတ်နန်းတော်ရာမှ ဂဝံကျောက်ဖြင့် ထုလုပ်ထားသည့် ရုပ်တုဖောက်ကြီးကို ဖူးချင်သည့်တော့ဖြင့် ရောက်ရှိသွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သာဓကတမု ခရီးသည်တင်ဘတ်စ်ကားစီးလျှင် ကားခ နှစ်ရာကျပ်ပေးရ၍ ဂိတ်ဟောင်း မှတ်တိုင် ဆင်းရုသည်။ ၎င်းမှတစ်ဆင့် မော်တော်ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီ ယာစီးလျှင် တစ်ယောက်တစ်ထောင်ကျပ် အသွားအပြန် ၁၅၀၀/- ပေးရသည်။

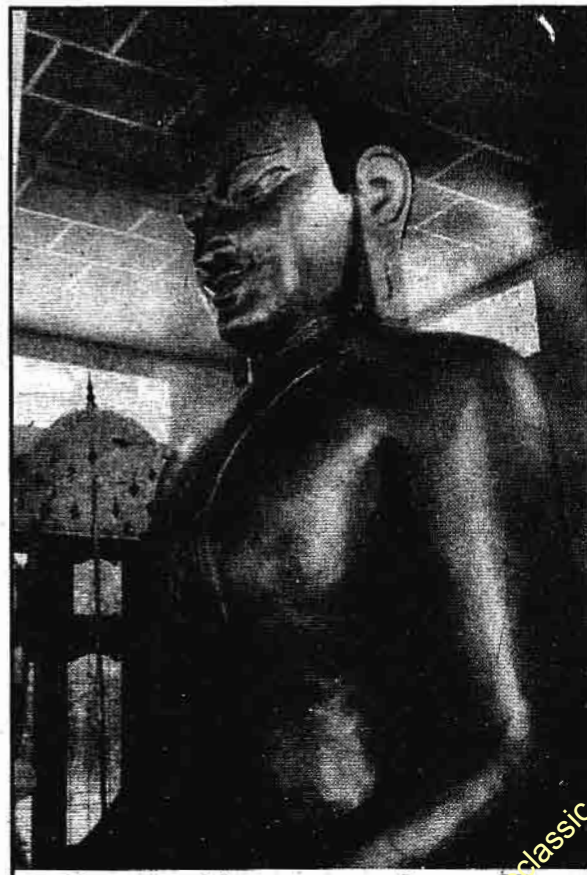

မပြုပြင်မီ ဂဝံရှေးဟောင်းဘုရားကြီး

မွှော့ရုံကြီးထဲတွင် ကိန်းဝပ်နေပြီဖြစ်သော သီဟဒဿ သိန္နီ မြတ်စွာဘုရားကြီးအား မှန်လုံကန္တကုဋီတိုက်အတွင်း ထာရီသဖြင့် ခဲခဲယဉ်းယဉ်းအတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့ရသည်။ လက်ရှိရုပ်တု တော်ကြီးမှာ ပကတိ မားမားမတ်မတ်နှင့် အလွန်သပ္ပာယ်လှ သည်။ ပညာရှင်များ၏ ခန့်မှန်းချက်အရ ဂဝံရုပ်တုတော်ကြီးသည် ရှေးဟောင်းဂဝံဘုရားကြီးဖြစ်ပြီး အေဒီ ၄၀၀ စုခန့်မှဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။ ဤရုပ်တုတော်ကြီးမှာ လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ကျော်က မြန်မာပြည်သို့ တိုင်းတစ်ပါးသားများ ကျူးကျော် ဝင်ရောက်လာပြီး မြန်မာ့အဖိုးတန်ရတနာများကို တူးယူခဲ့ရာ၌ ဘုရားကြီးမှာ တောထဲတွင် အပျက်အစီးအဖြစ် ကျန်ရစ်ခဲ့သည် ကို သာဓကတင်ပြနိုင်ပါသည်။ ရှုခင်းသာရပ်ကွက်မှ သာသနာ့သိပ္ပံ ကျောင်းတိုက်ဆရာတော် အရှင်ကုသလ၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ခုနစ်ရက်သားသမီးများ၏ ကူညီပံ့ပိုးမှုဖြင့် ယခုကဲ့သို့ သပ္ပာယ် စွာ ဖူးမြော်ရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဆရာတော် အရှင်ကုသလသည် ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင် ဘာလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ကျောက်တန်းမြို့နယ်၊ ရှမ်းစုကျေးရွာ တောင်မြင်းလမ်း၊ ကွင်းအမှတ် (၆၂၀)၊ ခရုချောင်းအနောက် ဦးပိုင်အမှတ်(လ/၂၇) မြေဧရိယာ သုံးဧကကို သန်လျင်မြို့ ဘောဂလမ်း အမှတ်(၂)ရပ်ကွက်နေ ဦးထွန်းမြင့်၊ ဒေါ်မေရီခင် (ဓုဝံသောက်ရေသန့်)မိသားစုတို့က လှူဒါန်းသဖြင့် ရရှိထားခဲ့ရာ ထိုစဉ်မတိုင်မီက ဆရာတော်မှာ ကျောင်းမရှိသေးသည့် သံဃာ တစ်ပါးသာ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ၂၀၀၇ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် မန္တလေးမြို့ ၃၂-၃၃ လမ်းကြား၊ လမ်း(၈၀)နေ

ဒေါ်ပြန်(အမေပြန်)မိသားစုမှ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ သာဓက တင်ပြနိုင်ပါသည်။ ရှုခင်းသာရပ်ကွက်တွင် သာသနာ့သိပ္ပံကျောင်းကို လှူဒါန်းသဖြင့် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ကျောက်တန်းမှ သုံးဧကမြေမှာ အလှူခံရရှိ ထားသည့်အတိုင်းပင် ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၄ ရက်နေ့၌ အဆိုပါ ကျောက်တန်းရှိ သုံးဧကမြေအတွင်း ယာယီ တဲကျောင်းဆောက်လုပ်၍ သာသနာ့သိပ္ပံကျောင်းဟုပင် မှည့် ခေါ်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်အတောအတွင်း ရှမ်းစုကျေးရွာ၌ ဆရာတော် ခေတ္တသီတင်းသုံး၍ ကျောင်းအတွင်းရေရှိရေးအတွက် စီစဉ် သည်။ တစ်နေ့တွင် စည်ပင်သာယာရေးရုံးမှ ဒေါ်စန်းစန်းမြင့်၊ ရတနာရောင်းဝယ်ရေးမှ ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း၊ ဆောက်လုပ်ရေးဌာနမှ ဒေါ်ယဉ်လှတို့နှင့်အတူ ဒေသခံများဖြစ်ကြသော ဦးသိန်းမြင့်၊ ဦးမြစိုး၊ ဦးဝင်းမြင့်တို့နှင့် အာလာပသလ္လာပ စကားစမြည်ပြော ဆိုနေကြရာ ဤကျောင်းနှင့် ပေ ၁၅၀၀ အကွာရှိ တောထဲတွင်

သီဟဒဿသိန္နီ ဂဝံရှေးဟောင်းဘုရားကြီး

ဂဝံကျောက်ဖြင့် ထုလုပ်ထားသော ရုပ်တုတော်ပျက်ကြီးရှိနေကြောင်း၊ ၇ ပေ ၈ ပေခန့်ရှိကြောင်း၊ ဆရာတော်တစ်ပါး၊ ဘိုးတော်တစ်ယောက်တို့က အကြိမ်ကြိမ် ထုမခွဲသော်လည်း ရုပ်တုကြီးကို ယူ၍မရသဖြင့် လက်လျှော့သွားခဲ့ကြောင်း ၎င်းတို့က ပြောပြခဲ့ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်သည် ဒေသခံများနှင့်အတူ တောထဲမှ ရုပ်တုတော်ပျက်ကြီးဆီသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုခဲ့သည်။ ရုပ်တုတော်ကြီးသည် ပက်လက်အနေအထားဖြင့် အရှေ့အရပ်သို့ ဦးခေါင်းပြုထားသော်လည်း ဦးခေါင်းမပါရှိဘဲ ရင်ဘတ်တော်ပေါ်၌ ဦးခေါင်းထက်ပိုင်းကျိုးတစ်ပိုင်းသာ တင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

ဆရာတော်သည် ရှေးဟောင်းရုပ်တုတော်ကြီးကို အကောင်းပကတိအတိုင်း ပြန်လည်ပြုပြင်လိုသဖြင့် ထိုနှစ်တွင် ရှမ်းစုကျေးရွာသာသနာ့သိပ္ပံ ဓမ္မရိပ်သာကျောင်း၌ ဝါဆိုရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ တဲကျောင်းလေးမှာ သာကေတမြို့နယ် တိုးစံမိသားစုမှ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာတော်သည် ၂၀၁၁ ခုနှစ်(မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၃)တွင် ဝါဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မကြာမီမှာပင် အလှူရှင်ပေါ်လာခဲ့သည်။ မန္တလေးမြို့ ကြင်ကြင်သိန်းပဲခွဲစက်နှင့် ပဲဖျိုးစုံရောင်းဝယ်ရေးမိသားစုမှ အလှူဒါနိကာမ အိမ်ခံမေကြည်မှ ဘုရားပြုပြင်ရန် သိန်း ၃၀

လှူဒါန်းသဖြင့် ဘုရားပြုပြင်ရန် စတင်ဆောင်ရွက်လေတော့သည်။ ထိုစဉ်အတောအတွင်းမှာပင် ဦးသိန်းမြင့်၏ လျှောက်ထားချက်အရ ရုပ်တုပျက်ကြီးအနီးတွင် တစ်ပေခန့်ကျယ်သည့် မြွေသွားလမ်းကြောင်းတွေ့ရှိကြောင်းနှင့် နတ်မြွေဖြစ်ဟန်တူကြောင်း သိရသည်။ အဆိုပါနှစ် သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၉ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၉ နာရီတွင် ရုပ်ပွားတော်ကြီးအား မူလ ပက်လက်လဲလျောင်းနေသော အနေအထားမှ ပင့်ထူရန် သာသနာ့အလံတိုင် ကိုးတိုင်စိုက်၍ အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို ဓမ္မရိပ်သာသို့ ပင့်ဆောင်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းရပြန်သည်။ ဟိုင်းလတ်ကာ၊ ထော်လာဂျီ ကရိန်းစသည်တို့ဖြင့် သယ်ဆောင်ပေးရန် ကူညီသူများ ပေါ်လာခဲ့သော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို လယ်ထွန်စက်နောက်ဆွဲယာဉ်ပေါ်တင်ပြီး ကြိုးထုံးမဲ့ ပိတ်စရည် ချည်နှောင်ကာ လှူအားဖြင့်ဆွဲကာ ကျောင်းသို့သယ်ဆောင်လာနိုင်ခဲ့သည်။ ဘုရားကြီးပင့်ဆောင်သည့် အခမ်းအနားသည် ၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၉ ရက်၊ တနင်္လာနေ့ နံနက် ၉ နာရီ၊ သံဃာကိုးပါး ၂၄ ပဋ္ဌာန်းရွတ်ဖတ်၍ အောင်မြင်မှုရရှိခဲ့သည်။ ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို ဗိသုကာပညာရှင် ဦးသီဟနှင့် တပည့်များဖြစ်ကြသော ကိုလင်းမင်းမြို့၊ ကိုတွေတိုးတို့က ၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း ၈ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှ ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၁ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့အထိ ကိုးရက်တိုင်တိုင် ကြိုးပမ်းအားထုတ် ပြုပြင်မွမ်းမံမှုများ ပြုလုပ်ပေးသဖြင့် ရှေးဟောင်းဂဝံရုပ်တုကြီးသည် အကောင်းပကတိအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိပြီးစီးသည်။ ယခုလက်ရှိ ရုပ်တုတော်ကြီး၏ ဉာဏ်တော်မှာ ၈ ပေ ၁ လက်မ၊ ဆင်မခံ ၉ လက်မ စုစုပေါင်း ၈ ပေ ၁၀ လက်မ အမြင့်ရှိသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ဗျာဒိတ်ယူသောနေ့ ဖွားမြင်တော်မူသောနေ့ မဟာသမယနေ့၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသောနေ့ကို မင်္ဂလာအခါယူ၍ ၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ (၁၇-၅-၂၀၁၁)တွင် သံဃာတော် ၃၆ ပါးမှ အနေကဇာတင်သည်။ ဆွမ်းဆန်စိမ်းလောင်းလှူ၊ ရေစက်ချအမှု့ဝေ အောင်စည်ကိုးချက်ထိုး၊ ကြေးမောင်းကိုးချက်တီးကာ ခရုသင်းကိုကြိမ်မှုတ်၍ ရွှေဦးစွန်း ရွာသွန်းပြီးလျှင် အခမ်းအနားကို ရုပ်သိမ်းခဲ့သည်။

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

ရာဝတီတိုင်း၊ ဝါးခယ်မမြို့နယ်၊ သက်တော်ရှည်ကဝဲဆရာတော်

ဘဒ္ဒန္တပည မဟာထေရ်မြတ်၏

ထူးသောပုတီးစိပ်နှင့်ထေရ်ပုတ္တိ

ကျော်ဇောဟိန်း(ခုံသာ)

သက်တော် (၁၀၀)နှစ်၊ သိက္ခာတော် (၈၁)ပါး

ကျေးဇူးတော်ရှင်ကဝဲဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သက်
တော်ကြီးရင့်လာသည်နှင့်အမျှ တစ်နေ့နှင့်တစ်နေ့ မတူ တိုး၍
တိုး၍ ကျော်ကြားလာပါသည်။ လူမင်းဘုန်းကြီး နတ်မင်းမနေ
နိုင်ဆိုသလို ဆရာတော်ကြီး၏ ဘုန်းကံကြောင့် ရဟန်း၊ ရှင်၊
လူ မည်သူမဆို လာရောက်၍ ပူဇော်ကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်
ဆိုသော် သီလဂုဏ်ကြားသည်။ သမာဓိဂုဏ်က လားသည်။
မေတ္တာဂုဏ်က ပွားသည်။ သီလအားကောင်းလျှင် အနယ်နယ်
အရပ်ရပ်မှာ ပျံ့နှံ့ခြင်း။ သမာဓိအားကောင်းလျှင် ကောင်းကင်
ရေမြေသွားလာလေ၍ ဟိန္ဒူတစ်ပါး၊ နိစ္ဆာမှာတစ်ပါး ကြွလာသည်
ဟု ထင်မြင်ခြင်း။ မေတ္တာအားကောင်းလျှင် ပရိသတ်များစွာ
ဖူးမြော်လာကြခြင်း။ လှူဒါန်းပူဇော်ကြခြင်း။ လူတို့၏ သန္တာန်၌
အိပ်မက်များ မြင်မက်စေခြင်းများ ဖြစ်တတ်သည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဤ
သဘောအချက်ကို လေးနက်စွာ သိလေသည်။ သမာဓိရဲ့ ဘေး
ရန်တွေပဲ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ရဲ့ အဟန့်အတားတစ်ခုလို့ သိတော်
မူသည်။ ထိုကဲ့သို့ကျော်ကြားမှုမျိုးသည် ၎င်းလျှိုး၍နေသော
အနုသယဓာတ်သည် ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။ ဒါကြောင့်
ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ဘယ်လောက်ပင် သိမ်ထင်မက်လာတွေ
ပြုပြု၊ အားနာလို ချီးမြှောက်မှုသည် အကြောင်းသမုသယပဲ။
ဒီခန္ဓာဝန်သည် သယ်ဆောင်ပြီးသွားနေရတာက ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး
ကြီးပဲ။ လေးပါဘိသနဲ့ အကျိုးရက္ခကြီးပဲလို့ သစ္စာလေးပါးတရား
တော်တွင် ပြတ်သားစွာ ထုတ်ဖော်၍ ဟောကြားထားပါသည်။

အခြံအရံမထား၊ အဆောင်အယောင်မကြိုက်၊ လူများရင်
တောင် မင်းတို့ဟာ လူတွေက များလှချည်လားဟု ညည်းညူ
တော်မူသည်။ ကန်တော့ပြီးလျှင် ပြန်ကြ၊ ပြန်ကြ၊ ခန္ဓာငါးပါး
တစ်ပါးမှ ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး။ သင်္ခတနယ်ထဲမှာဆိုတော့
ဓာတ်လေးပါးရဲ့ အပြုအပြင်လည်း ခံနေရတယ်။ အပြင်ပ အာရုံ
တွေရဲ့ အပြုအပြင်လည်း ခံနေရတယ်။ အပြုအပြင်မခံရတဲ့
အသင်္ခတနယ်ကို ရောက်အောင် နေထိုင်ကြဟု လေးနက်သော
သံဝေဂတရားစကားဖြင့် မိန့်ကြားတော်မူသည်။ ဆရာတော်ဘုရား
ရဲ့ အသွားအလာနှင့် စကားအရာမှာ အသားပါပါမို့ တရား
ဘာဝနာအတိမ်အနက်ကို ချိန်ဆက်၍ ကြည်ညိုကြလျှင်
ကြည်ညိုလို့မဝနိုင်အောင် ရှိလေစွတကား။

x x x x x

ကျေးဇူးတော်ရှင် ကဝဲဆရာတော်ကြီးအား
လာရောက်ပူဇော်ကန်တော့ကြသော တပည့်အကား၊
အကာမတို့အား ဟောကြားလေ့ရှိသော ဩဝါဒထာ
လင်္ကာ...

အိပ်ရာဝင်လျှင် ဘုရားရှင်၊ ဦးတင်လက်အုပ်ချီလိုက်ပါ။
အိပ်ရာထလျှင် ဘုရားရှင်၊ ဦးတင်လက်အုပ်ချီလိုက်ပါ။
အိပ်ရာဝင်၊ အိပ်ရာထ ဘုရားကို မမေ့နှင့်။ (သတိအဓိပ္ပ
ဝါသော) သတိမကင်းကြနဲ့။ သတိကင်းနေရင် အသက်ရှင်
လျက်သေနေသလား။ ဒါလေးမှတ်ကြတော့။ အိမ်မှာသေမကင်းသမျှ
သတိနဲ့နေမှ တော်မယ်။ မေ့မေ့လျော့လျော့ မအိပ်ကြနဲ့။
ကိုင်း...လိုက်ဆိုကြစမ်း။
အိပ်ရာထလျှင် မျက်နှာပြင်၊ ရေစင်အောင်သာ သစ်
ကြပါ။

အိပ်ရာထတဲ့အခါ ညအခါကာလ၌ သူသေကောင်ကဲ့
သို့၊ အလောင်းကောင်ကဲ့သို့ အပုပ်ရည်၊ မျက်ရည်၊ ဆီကြည်၊
နပ်၊ တံတွေး၊ ချွေး၊ မျက်ဝတ်တို့သည် ခွါရကိုးပေါက်မှ အပုပ်
ကောင်ကဲ့သို့ ယိုစီးထွက်ကျနေတဲ့ ရွံရှာဖွယ်အတိဖြစ်သော
အညစ်အကြေးတွေကို စင်အောင်ဆေးကြ။

လိုက်ဆိုလိုက်ကြဦး။
အိပ်ရာထလျှင် ရေကိုမြင်၊ ကြည်လင်မေတ္တာပွားများပါ။
အိပ်ရာနိုးတဲ့အခါ ရေလေးကို စိမ်းစိမ်းကြည့်ပြီး၊
တစ်လောကလုံးမှာရှိကြတဲ့ ပုပုရွရွမှန်သမျှ သတ္တဝါအနန္တတို့
သည် ဤမျှရေချမ်းကဲ့သို့ အေးကြပါစေ။ အဲဒီလို မေတ္တာပွား
ကြတော့။

လိုက်ဆိုကြစမ်း။
မိန်းမယောက်ျား ခရီးသွား၊ ငါးပါးသီလယူလိုက်ပါ။
သရဏဂုံ ပွားများထုံ၊ လွှမ်းခြုံခရီးသွားကြပါ။

ခရီးသွားရင် ဘုရားမှာ ငါးပါးသီလယူကြ။ သရဏဂုံ
ရွတ်ဆိုကြ။ နေ့စဉ်နေ့စဉ် ရွတ်ဆိုရမည်။ သရဏဂုံသီသတွေ
နေ့စဉ်လွှမ်းခြုံထားရင် ခလုတ်မထိ ဆူးမပြီဘူး။ ဘေးရန်ကင်း
တယ်။ ဂတိကောင်းမွန်တယ်။ သရဏဂုံအကျိုးတွေ ကြားလို့
မကုန်ဘူး။ အထင်မသေးကြနဲ့။ ဝန်မလေးကြနဲ့။ လက်ဆောင်
ကောင်းတစ်ခု ပေးလိုက်တာပဲ။ ယူဆောင်သွားကြ။

လိုက်ဆိုကြဦး။
နစ်ဆယ်လေးပြာ ပတ္တန်းစား၊ မကြာမကြာ ရွတ်ဆိုကြ။

၂၄ ပစ္စည်း ပစ္စန်းပါဠိလေးကို မကြာမကြာ ရွတ်ဆိုကြ။ အနန္တတံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိဘူး။ ရဟန်းဆိုရင် ကျောင်းမရှားဘူး။ လူဆိုရင် အိမ်မရှားဘူး။ နတ်တွေချစ်တယ်။ သူတော်ကောင်းတွေချစ်တယ်။ စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်တယ်။

ကိုင်း...တော်လောက်ပါပြီ။ ဒီလောက်ဆိုရင် သာဓုခေါ်ကြတော့။

x x x x x

ကဝဲဆရာတော်ကြီးဟောကြားတော်မူသော သစ္စာလေးပါးတရားတော်

သစ္စာလေးပါး အတိုချုပ်အားဖြင့် ဒုက္ခဆိုတာ ဘာခေါ်တုံး။ ဒုက္ခဆိုတာ ဆင်းရဲတာ။ သစ္စာဆိုတာ အမှန်တရား။ ဆင်းရဲတဲ့ အမှန်တရား။ ဒါသိသလား။ ဒါလည်းမသိဘူး။ သစ္စာလေးပါးဟောတော့ နက်နဲလာပြီနော်။ တို့ဒကာ၊ ဒကာမတွေ စိတ်ကို ပြုပြင်ပြီး အထူးသဖြင့် အာရုံပြုအင်မတန်အကျိုးများတယ်။ သံသရာကြီး ကျင်လည်နေရတာ သစ္စာမသိခြင်းကြောင့်။ အဲဒီတော့ ယခုဘဝ သစ္စာလေးပါး ကြားဖူးလို့ရှိရင် နောက်နောင် ဘဝတွေမှာ သူတော်ကောင်းတွေနှင့် တွေ့လို့ရှိရင် လွယ်ကူတယ်။

ဒါကြောင့်မို့လို့ ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာ ဒုက္ခက ဆင်းရဲတယ်။ သစ္စာက အမှန်တရား။ သမုဒယသစ္စာဆိုတာ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းတရား။ သစ္စာက အမှန်။ နိရောဓသစ္စာဆိုတာ ဒုက္ခသမုဒယတို့ ချုပ်ကြောင်း။ သစ္စာက အမှန်။ မဂ္ဂသစ္စာဆိုတာ ဒုက္ခသမုဒယတို့ ချုပ်ငြိမ်းရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်သို့သွားရာလမ်းကြောင်း။ သစ္စာဆိုတာ အမှန်တရား။ အမှန်တရားလေးချက်ကို မသိဘူး။ အဲဒါကြောင့် ဒုက္ခဖြစ်တာအမှန်။ အဲဒါလည်း မသိဘူး။

ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းတရားကလည်း အမှန်။ ဒါလည်းမသိဘူး။ ဒုက္ခဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းတရားအမှန် မသိဘူး။ သမုဒယချုပ်ငြိမ်းရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်သို့သွားရာ လမ်းကြောင်းအမှန်။ ဒါလည်း မသိဘူး။ နိဗ္ဗာန်သို့သွားရာလမ်းကြောင်းဖြစ်တဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးအမှန်။ ဒါလည်းမသိဘူး။ အဲဒါကြောင့် ဒုက္ခကို ဒုက္ခမှန်း မသိ။ သမုဒယကို သမုဒယမှန်းမသိ။ နိရောဓကို နိရောဓမှန်း မသိ။ အဲဒီလိုဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန်တွေ ဖြစ်နေကြတယ်။

ဒုက္ခမှန်းမသိဆိုတာ ဘယ်လိုဟာတုံး။ တို့ဒကာ၊ ဒကာမတွေ အများကြီးအားဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာတရားတွေကို ရောက်နေတာ

မသိကြဘူး။ အဲဒီ ဒုက္ခကို သုခလို့ ထင်နေတယ်။ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းတရားကို သုခဖြစ်ကြောင်းတရားလို့ ထင်နေတယ်။ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းတရားကို သုခဖြစ်ကြောင်းတရားလို့ထင်ပြီး လုပ်နေတာ။ အဲဒီလို ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ပြောင်းပြန်ကြီးဖြစ်နေကြတယ်။ ဒုက္ခ ဒုက္ခဆိုတာ သူ့အလိုလို စတာလား မဟုတ်ဘူး။ သမုဒယကြောင့် ဒုက္ခဖြစ်ရမယ်။ သမုဒယဆိုတာ ပါဠိစကား။ မြန်မာလိုဆိုတော့ ဘယ်လိုဟာတုံး။ တရားကိုယ်အားဖြင့်

လောဘာတွယ်တာမူ၊ ခင်မင်မှုဟာ လောဘ။ တွယ်တာမူ၊ ခင်မင်မှုဆိုတာ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းတရားပေါ့။ ဥပမာအားဖြင့် မိမိခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို တွယ်တာတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် ဒုက္ခများတယ်။ နွားကို တွယ်တာမယ်။ ကျွဲကိုတွယ်တာမယ်။ သားသမီးကို တွယ်တာမယ်။ တွယ်တာတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် အကြောင်းသမုဒယခံပြီ။ ကျောင်းဒကာမကြီးက လာပင့်တယ်။ အဲဒါလက်ခံလိုက်တယ်။ ယခုကြွလာရတယ်။ အဲဒါ ဒကာမကြီး တွယ်တာလိုက်လို့ အကြောင်းသမုဒယကြောင့် အကျိုးဒုက္ခဖြစ်ရတယ်။ သမုဒယပြတ်မှ ဒုက္ခအကျိုးငြိမ်းမယ်။

ဒုက္ခအနက်လေးချက် - ပိဋကဋ္ဌ၊ သင်္ခတတ္ထ၊ သန္တပတ္ထ၊ ဝိပရိနာမတ္ထ။ (၁) ပိဋကဋ္ဌဒုက္ခဆိုတာ ဘာတုံး။ ကပ်၍နိပ်စက်ခြင်း။ (၂) သင်္ခတတ္ထဒုက္ခဆိုတာ ပြုပြင်၍ နိပ်စက်ခြင်း။ (၃) သန္တပတ္ထဒုက္ခဆိုတာ ပူစင်၍နိပ်စက်ခြင်း။ (၄) ဝိပရိနာမတ္ထဒုက္ခဆိုတာ ဖောက်ပြန်၍နိပ်စက်ခြင်း။ ထိုဒုက္ခအနက်လေးချက်တို့တွင် ပိဋကဋ္ဌဒုက္ခကို ရှင်းပြမယ်။ သွားတဲ့အခိုက်မှာလည်း သွားတဲ့အနာဖြစ်လို့ ဆင်းရဲတယ်။ ထိုင်တဲ့အခိုက်မှာလည်း ထိုင်တဲ့အနာဖြစ်လို့ နိပ်စက်တယ်။ ကိုင်း...လိုက်ဆိုကြစမ်း။

သွားလိုသာနေစမ်းပါ။ သွားနာဖြစ်၍ နိပ်စပ်တယ်။ ထိုင်လိုဖြစ်လာ အထိုင်နာ၊ ထကာပြင်ရတယ်။

(ဥပမာဆိုကြဦးစို့။) ကွမ်းစားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ကွမ်းရှာရတယ်။ ထုံးရှာရတယ်။ ဆေးရှာရတယ်။ ကွမ်းသီးရှာရတယ်။ အားလုံး ပြည့်စုံပြီဆိုတော့ ကွမ်းသီးညှပ်ပြန်တယ်။ ပြီးလို့ရှိရင် ဝါးလိုက်ထွေးလိုက်၊ ဝါးလိုက်ထွေးလိုက်နဲ့ အလုပ်တွေရှုပ်နေတာပဲ။ ဘေးက မစားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက သူ့ကိုကြည့်ပြီး ဆင်းရဲလိုက်တာ။ ဆင်းရဲလိုက်တာနော်။ အလုပ်တွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ရှုပ်နေတာပဲ။ အဲဒါ ဘာတုံးတုံး။ ကပ်၍နိပ်စက်တတ်သော "ပိဋကဋ္ဌ" ဒုက္ခဟူ၍မှတ်။ ဒီလောက်နဲ့ ရပ်နားကြဦးစို့။

x x x x x

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ပုတီး တစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ ပုတီးတစ်လုံးချ။

(ဂ) သာ ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ပုတီး တစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတော ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ လောကဝိဒ္ဓ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အနတ္တရော ပုရိသ ဓမ္မသာရထိ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္တာဒေဝမနဿာနံ ပုတီး တစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓေါ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓေါ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္တာဒေဝမနဿာနံ ပုတီး တစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အနတ္တရော ပုရိသ ဓမ္မသာရထိ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ လောကဝိဒ္ဓ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတော ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ပုတီး တစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ ပုတီးတစ်လုံးချ။

(ဇ) သာ ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ပုတီး တစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတော ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ လောကဝိဒ္ဓ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အနတ္တရော ပုရိသ ဓမ္မသာရထိ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္တာဒေဝမနဿာနံ ပုတီး တစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓေါ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓေါ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္တာဒေဝမနဿာနံ ပုတီး တစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အနတ္တရော ပုရိသ ဓမ္မသာရထိ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ လောကဝိဒ္ဓ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတော ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ပုတီး တစ်လုံးချ။

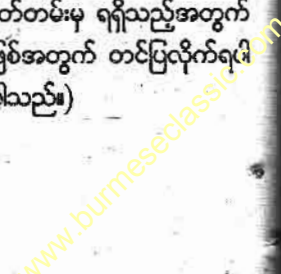
သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပုတီးတစ်လုံးချ။

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ ပုတီးတစ်လုံးချ။

(ပုတီးချက်) ဤပုတီးစိပ်သည် အနုလုံ ပဋိလုံ စိပ်နည်း မဟုတ်ဘူးနော်။ လွယ်မယောင်နဲ့ ခက်တယ်။ အနုလုံ ပဋိလုံက အစကအဆုံးရောက်၊ အဆုံးကပြန်စ ကိုးပါးလုံး အပြန်အလှန် သုံးတဲ့နည်း။ ယခုဖော်ပြတဲ့နည်းက အရဟံသုံးမျိုးခံပြီးမှ တစ်လုံး တက်၊ ရောက်တဲ့နေရာက ပြန်ဆင်းတဲ့နည်း။ ဂုဏ်တော်အဆုတ် အတက် စိပ်တဲ့နည်းဖြစ်လို့ ဂုဏ်တော်ပြန်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

(တစ်နည်း) သီဟဂတိပုတီးစိပ်ဟူ၍လည်း ခေါ်တယ်။ “သီဟ”ဟူသည် ခြင်္သေ့ဖြစ်သည်။ “ဂတိ”ဟူသည် အလားတူ ဖြစ်မှုတည်း။ ထို့ကြောင့် “သီဟဂတိ”ဟူသည် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ အလားတူဖြစ်မှုတည်း။ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းစဉ်မည်သည် ရှေ့သွားပြီး နောက်သို့ ကြိုက်သလိုပြန်ချနိုင်သည်။ ထိုနည်းတူ ပုတီးစိပ်ရာတွင်လည်း ဂုဏ်တော်တစ်ပါးစီ ရှေ့သို့တိုး၍ တိုး၍ သွားပြီး တစ်ဂုဏ်တော် တိုးတိုင်းတိုးတိုင်း အစသို့ ထစ်ခေါက် တစ်ခေါက် ပြန်ဆင်း၍ စိပ်နည်းကို “သီဟဂတိ”နည်းဟူ၍ အမည်ပေးထားတယ်။

ဤနည်းအတိုင်း ကိုးပတ်ရအောင် စိပ်ပါ။ အကျိုးတရား ကို လက်တွေ့ကျင့်သုံးကြည့်က သိပါလိမ့်မည်။ အာရုံကတော့ တစ်ချက်မှ လွတ်လို့မရဘူးနော်။ ထိုပုတီးစိပ်ကို စိပ်တဲ့သူသည် ပုတီးသာ အခွေလိုက်ကျန်ခဲ့ပါသည်။ လူက ပျောက်ကွယ်သွား ပါတော့တယ်ဟု ဆရာတော်၏ မှတ်တမ်းမှ ရရှိသည့်အတွက် ဒီဝါတွင်ကျင့်သုံးပြီး၍ လက်တွေ့ဖြစ်အတွက် တင်ပြလိုက်ရပါ သည်။ (အရှင်အာရိယာထံမှ ရရှိပါသည်။)

ဆရာတော်ကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ကျေးဇူးတော်ရှင် ကဝဲဆရာတော်လောင်းလျာသည် ရောဝတီတိုင်း၊ ကြံခင်းမြို့ ရွှေတောင်စုရပ်၊ ခမည်းတော်ဦးလုံထော်၊ မယ်တော်ဒေါ်ကျော့တို့မှ ၁၂၆၄ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း ၄ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် မီးရှူးသန့်စင် ဖွားမြင်တော်မူပါသည်။ ကဝဲဆရာတော်လောင်းလျာသည် တောက်မည်မီးခဲ တရဲရဲဆိုသလို မယ်တော်ကြီး၏ ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေတည်နေချိန် ကတည်းက မယ်တော်ကြီးမှာ ကောင်းမြတ်သော စားကောင်း သောက်ဖွယ်ရာများ စားလိုခြင်း၊ ချိုမြိန်သော အစား အရသာရှိသော အာဟာရကိုသာ ရွေးချယ်၍ စားသောက်လိုခြင်း၊ မင်္ဂလာ ရှိသော အိပ်မက်၊ ယာမက်များ မကြာမကြာဆိုသလို မြင်မက်ခဲ့ရလေသည်။

ကဝဲဆရာတော်လောင်းလျာသည် မွေးချင်းခြောက်ယောက်အနက် တတိယမြောက်သားရတနာပင် ဖြစ်သည်။ ကဝဲဆရာတော်လောင်းလျာကို ဖွားမြင်သောအခါမှ ဦးလုံထော်၊ ဒေါ်ကျော့တို့ပိုင်ဆိုင်သော လယ်ယာကင်းကျွန်းများ၌ ဆန်စပါးတို့ တောင်လိုပုံအောင် ထွက်ရှိခဲ့ပေသည်။ ကောက်ပဲသီးနှံများ တောင်လိုပုံအောင် ရရှိခြင်းကို အစွဲပြု၍ မိဘနှစ်ပါးတို့မှ မောင်ပုံဟု အမည်နာမကင်ပွန်းတပ်ခဲ့ကြပေသည်။ ဆရာတော်လောင်းလျာ၏ ငယ်နာမည်မှာ မောင်ပုံပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ရှင်သာမဏေပြုခြင်း

ဆရာတော်လောင်းလျာ ရှစ်နှစ်သားအရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ မိခင်၊ ဖခင်နှစ်ပါးတို့က ဝတ္တရားရှိသည့်အတိုင်း သာသနာ့တောင်သို့ သွတ်သွင်းရန် ရောဂဝတီတိုင်း၊ ဝါးခယ်မမြို့နယ်၊ ကဝဲကျေးရွာ၊ ကဝဲကျောင်းသို့ ရောက်ရှိလာကြပါသည်။ ကဝဲကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာထံတွင် အပ်နှံ၍ ရှစ်ဖြာပရိက္ခရာ စုံလင်စွာဖြင့် သာမဏေရ ပဗ္ဗဋ္ဌမင်္ဂလာကို ဆိုင်းမပါ ဗုံမပါဘဲ ဆင်နွဲ့ခဲ့ရလေသည်။

သာသနာ့အမွေခံပွဲမှာ ဖြောသံ၊ စည်သံ၊ ဆူညံမစ်ပါဝင်ကာ မဆင်နွဲ့နိုင်ခြင်းသည်ကား ခေတ်ကာလအနေအထားကြောင့်ပင်တည်း။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ ဖခင် ဦးလုံထော်နှင့် မိခင်ဒေါ်ကျော့တို့မှာ ဝမ်းနည်းဝမ်းသာ သားရွှေခဲကို ကဝဲကျောင်းဆရာတော်ဦးပညာထံမှာ အပ်နှံ၍ ရှင်သာမဏေပြုခဲ့ကြပါသည်။ ဆရာတော်လောင်းလျာ မောင်ပုံသည် မိဘနှစ်ပါး၏ ပစ္စယနက္ခဟကို ခံယူကာ ကဝဲကျောင်းဆရာတော်ဦးပညာကို ဥပဇ္ဈာယ်ဖြည့်

ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ဘွဲ့အမည်မှာ ရှင်ပုညပင် ဖြစ်ပါလေသည်။

ပညာသင်ရ သာမဏေဘဝ

ဆရာတော်လောင်းလျာသည် သာမဏေဘဝသို့ ရောက်သောအခါ ကဝဲကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာထံ၌လည်းကောင်း၊ အခန်းနေ လက်ထောက်ဆရာတော် ဦးသုမင်္ဂလာထံ၌လည်းကောင်း ပရိယတ္တိအခြေခံကျမ်းစာများကို သင်ယူခဲ့ပေသည်။ ငါးနှစ်တိုင်တိုင် ဆရာသမားများထံမှ သင်ရိုးကုန်အောင် သင်ယူပြီးသောအခါ ပိဋကတ်အသွယ်သွယ် ကျမ်းပင်လယ်ကို ကူးမည်ရည်စူး ဉာဏ်စိတ်ကူးဖြင့် ဆည်းပူးလိုကြောင်း ဆရာထံမှာ ခွင့်ပန်တောင်းခဲ့ရပါသည်။ ကဝဲကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးပညာမထေရ်မြတ်သည် ကဝဲဆရာတော်လောင်းလျာ ရှင်ပုညအား မိမိ၏မြေးနှင့်အတူ ပခုက္ကူမြို့ တိုက်သစ်ဆရာတော် ဦးဝေဒနထံသို့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ အပ်နှံ၍ထားခဲ့ပါသည်။

ကဝဲဆရာတော်လောင်းလျာသည် ဆရာကောင်းတပည့်ပန်းကောင်းပန်းဆိုသကဲ့သို့ မြန်မြန်လည်း သင်ယူ၊ များများလည်း သင်အံ၊ မပျောက်မပျက်အောင် ဆောင်ထားသည့်အတွက် အာစရိယဝါဒ၊ ပခုက္ကူနိဿရည်းကျကျ စာသင်နည်း၊ စာချနည်းတို့ကို ကြောင်ပုစွန်စား ကြွပ်ကြွပ်ဝါးသို့ သိပ်သည်းကျန သင်ယူရရှိခဲ့ပါသည်။

ပညာသင်ကြွ ရဟန်းဘဝ

ကဝဲဆရာတော်လောင်းလျာသည် ပညာရင်နို့ သောက်စို့ရင်း အသက် ၂၀ ပြည့်မြောက်သဖြင့် ရဟန်းခံရန် အချိန်တန်ပြီဖြစ်၍ ရဟန်းဒါယကာ ဦးဘိုးလင်းနှင့် ရဟန်းဒါယိကာမ ဒေါ်အံတို့၏ ပစ္စယာနက္ခဟကို ခံယူကာ ၁၂၇၃ ခုနှစ်၊ စာန်ခူးလပြည့်ကျော် ၈ ရက်နေ့ မွန်းလွဲ ၁ နာရီအချိန်တွင် ရောဝတီတိုင်း၊ ဝါးခယ်မမြို့နယ်၊ ကဝဲကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ကြီးနီစုကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာသာမိကို အကြီးအမှူးပြုပြီး သာမဏေရှင်ပုညသည် မြင်မြတ်သော ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိတော်မူခဲ့ပါသည်။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် ကဝဲဆရာတော်လောင်းလျာသည် ငယ်စဉ်အခါ ပညာရှာဆိုသလို အားရတင်းတိမ်မှုမရှိဘဲ အညာဒေသ မြင်းခြံမြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူပြီး ခုနစ်ရာခိုင်တိုက်၌ ပရိယတ္တိစာပေများကို အပတ်တကုတ် ကြိုးစားအားထုတ်၍

ဆည်းပူးခဲ့ပြန်သည်။ ထိုနောက် ပေါင်းတည်မြို့၊ သေဌာရုံ ကျောင်းတိုက်သို့ ပြောင်းရွှေ့၍ ပညာသင်ယူခဲ့ပါသည်။ အညာ တစ်ခွင် လှည့်လည်၍ မနားမနေ ပညာတွေဆည်းပူးတော်မူရင်း ငယ်ကဌာနေ ကပ်မြေကို ပြန်လည်တမ်းတ သတိရသည်ကား အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။ ပညာတွေစုံလို့ ရွှေဘုံကို ပြန်သင့်ပြီလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလျက် ကပ်ကျောင်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့ပါ တော့သည်။

အကြောင်းခိုင်လှ ကျောင်းထိုင်ဘဝ

ကပ်ဆရာတော် မထေရ်မြတ်သည် စာသင်တိုက်မှ ကပ် ကျောင်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသောအခါ ဥပဋ္ဌာယ်ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော ကပ်ကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာနှင့် ကပ် တပည့် ဒကာ၊ ဒကာမများက စုပေါင်းညီညာစွာဖြင့် ကပ်ကျောင်း ကြီးကို အပ်နှံလှူဒါန်းကြပါသည်။ ကပ်ဆရာတော်လောင်းလျာ သည် မိမိ၏ ဥပဋ္ဌာယ်ဆရာမြတ်မှ ပေးအပ်သည့် သာသနာ့ တာဝန်ကို မငြင်းဆန်နိုင်ဘဲ ကျိုးစွဲစွာ လက်ခံတော်မူပြီးနောက် ဆယ်ဝါပြည့်တင်း၊ ဝိဘင်းနှစ်ဖြာ၊ ကမ္မာကမ္မဇွန်ကပုဒ်၊ နာမ်ရုပ် ပိုင်ပိုင် ဟောပြန်၍ ကျောင်းထိုင်ငါးအင်္ဂါဆိုသကဲ့သို့ ကျောင်းထိုင် အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံစေရန်အလို့ငှာလည်းကောင်း။

ဂန္ထဝိပဿနာ နှစ်ဖြာစုရ မလှလွှာဘဲ၊ ကိစ္စမနည်း၊ ဟိတ်ဟန်သည်၍၊ အရည်းမပီ၊ အလွန်ဖြင့်၊ ခုသီကျင့်ဆန်း၊ ရှင်ပေါက်ပန်းတို့၊ ရဟန်းတမင်း၊ မင်းကျင့်ကျင့်ကာ၊ ပျောက်လွင့် သီတင်း၊ သီလကင်း၏ဟု၊ မယဒေဝဆရာ မိန်မှာသည်နှင့်အညီ ဂန္ထဆိုတဲ့ စာပေကျမ်းဂန် သင်ယူမှုပြီးမြောက်သော်လည်း ဝိပဿနာစုရသည် အမှန်တကယ် ကျန်ရှိနေသေးသည်ကတစ် ကြောင်း၊ ၁၂၉၅ ခုနှစ်တွင် အင်းစိန် ဘိုကုန်း၊ မင်းကွန်းကမ္မဇွန် တိုက်သို့ ကြွရောက်၍ နည်းခံဆည်းပူး အားထုတ်တော်မူခဲ့ပါ သည်။

မင်းကွန်းကမ္မဇွန်တိုက်မှ ကိုယ်တိုင်ကျင့်ကြံ၍ နည်းခံ ပြီးသောအခါ ကပ်ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်အခါက ကပ်ဆရာတော်ဘုရားသည် ၁၅ ရက်ဆန်း လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ ကြည်လင်တောက်ပ ရွှင်ပျသောမျက်နှာနှင့် ကပ်ဌာ ရွှေညာ အပေါင်းတို့အား ဒေသနာကောင်းဆိုတဲ့ တရားကို တိုက်ကျွေး တော်မူပါသည်။

* * * * *

ဆရာတော်ကြီး ဘဝနတ်ထံပျံလွန်တော်မူ

ကပ်ဆရာတော် မထေရ်မြတ်ကြီးသည် သက်တော် ၁၀၁ နှစ်ပြည့်သည်အထိ ဒကာ၊ ဒကာမတို့၏ လှူဒါန်းပူဇော် မှုကို ခံယူခြင်းဖြင့် ရဟန်းရှင်လူအပေါင်းတို့အား ချီးမြှောက်ခဲ့ပါ သည်။ ဝါတွင်းကာလဖြစ်စေ၊ ဝါကျွတ်သည့်အခါဖြစ်စေ ပူဇော် ကန်တော့လာကြသော ရဟန်းရှင်လူအပေါင်းတို့အား ကိုယ်တိုင် ဆုပေးခြင်း၊ ကိုယ်တိုင်တရားဟောခြင်း၊ ကိုယ်တိုင်ရေစက်ချခြင်း၊ သို့မဟုတ်မင်္ဂလာပြုခြင်း၊ ကိုယ်တိုင်ပိတ်တက်၍ ချီးမြှောက် ခဲ့ခြင်းကြောင့် မဟာထေရ်မြတ်ကြီး၏ မေတ္တာဘာဝနာတို့သည် ကား အလွန်တရာ ကြီးမားပေစွတကား။

ထိုမျှလောက် မေတ္တာ၊ ကရုဏာကြီးမားတဲ့ မဟာထေရ် မြတ်ကြီးကို နေ့စဉ် ပူးမြော်ကြည့်ညှိကြရပေမယ့် မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်မျှ အားရတင်းတိမ်ခြင်းမရှိကြပေ။ ထိုသို့ ကြည့်ညှိ လို့မဝခင်မှာပင် ကံကြမ္မာပြိုဟ်ဆိုး ဆရာတော်ကို ဘယ်အငြိမ်းနဲ့ များ ဝင်တိုးသည်မသိ၊ အဆိပ်ပြင်းထန်သည့် ဓာတ်လေးပါး တည်းဟူသော မြွေလေးစင်းတို့သည် ဝိုင်းဝန်း၍ ဖျက်ဆီးကြ လေပြီ။

ဝေဒနာဒဏ်ချက်တွေကြောင့် အခံခက်လောက်အောင် ပြင်းထန်နေလှပေသည်။ ဇရာက ယိုယွဲ့၊ ဗျာဓိကထိုးနက်၊ မရဏမင်းရဲ့ စနက်တွေကြောင့် ကပ်ဆရာတော်မထေရ်မြတ် ကြီးကို တပည့်ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမအပေါင်းက ဘယ်လိုပင် ဝိုင်းဝန်းပြီး ခုခံတိုက်ဖျက် ကုသယုယကြပါသော်လည်း ကပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၅၇၇ ခုနှစ်၊ ကောတသက္ကရာဇ် ၁၃၆၅ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၁၃ ရက် (၆-၁၁-၂၀၀၃) ကြာသပတေးနေ့ ညဉ့် ၇ နာရီ ၂၇ မိနစ်အချိန်တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသွားလေတော့သည်။

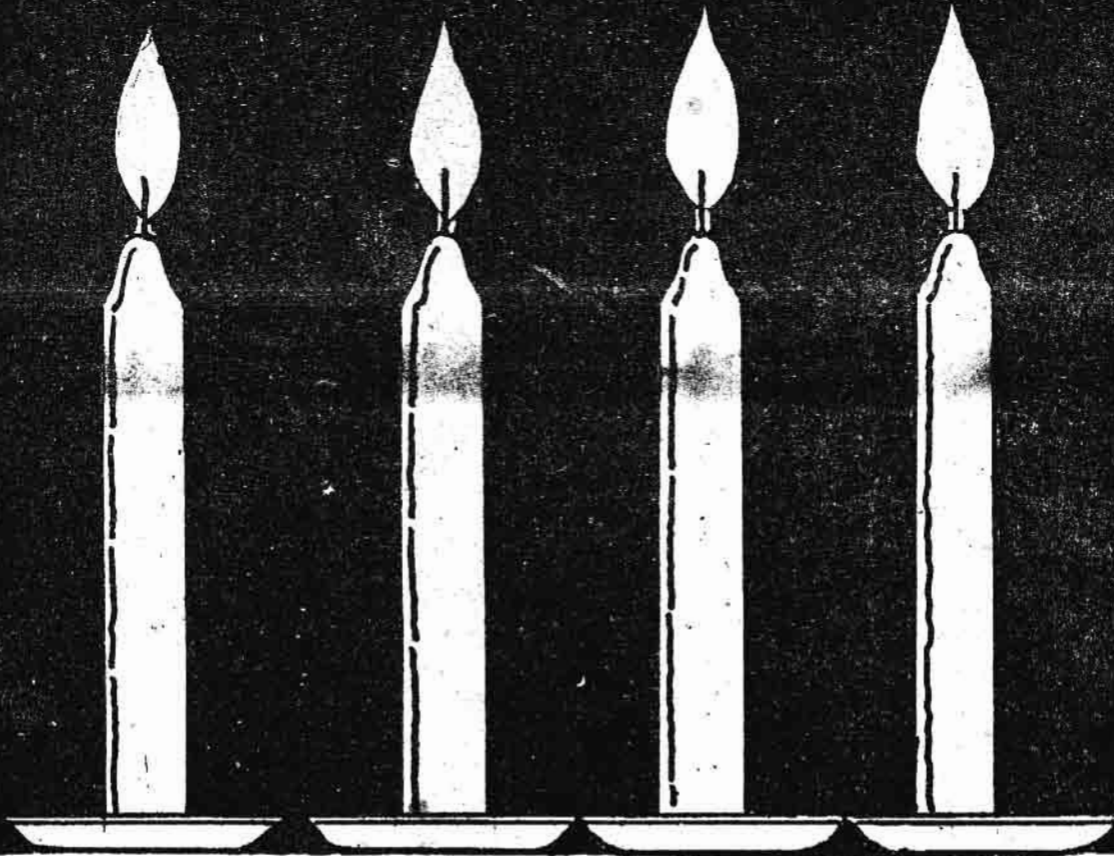
သတ္တဝါမှန်သမျှ ဘေးအခ အေးမြရွှင်လန်းပါစေ။

ကျော်လောဟိန်း(နဲ့သံသာ)

ကိုးကား

နယ်လှည့်ဓမ္မကထိက အရှင်ကောဝိဒ ရေးသားပူဇော် သည့် ဧရာဝတီတိုင်း၊ ဝါးခယ်မမြို့နယ် ကျေးဇူးတော်ရှင် ကပ် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပုညမဟာထေရ်မြတ်ကြီး၏ ထေရ်ပုတ္တိ သင်္ခေပနှင့် သာဓကီဋ္ဌနအန္တိမ အဂ္ဂိရူပနပူဇော်ပွဲ။

သစ္စာလေးဖြာ သာသနာ ကြိုဆိုပူဇော်ပွဲ
နှင့်

ဝါဆိုလပြည့် ဓမ္မစကြာ အခါဝေဏ်နေ့

ဘုန်းမြင့်မောင်မောင်(ရန်ကြီးအောင်)

ဤ သစ္စာလေးဖြာ သာသနာ ကြိုဆိုပွဲကို လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ် (၅၀)ခန့်က ရန်ကုန်မြို့ မင်္ဂလာဗျူဟာ အသင်းချုပ်က စတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သော နည်းကို စာဖတ်ပရိသတ်တို့အား သစ္စာလေးပါး အထုံပါရမီ ဖြစ်ကြစေရန်အတွက် ရေးသားလိုက်ပါသည်။

သစ္စာလေးဖြာ သာသနာ ကြိုဆိုပွဲပြုလုပ်ပုံမှာ ဝါဆိုလဆန်း (၁၄) ရက်နေ့တွင် မိမိတို့ အိမ်ကျောင်းရှိ ဘုရားစင် (ဘုရား ခန်း)ကို သန့်ရှင်းခြင်း၊ ဘုရားရေသပ္ပာယ်ခြင်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ အဖွားနံ့သာတိုင်များဖြင့် အသင့် ပြင်ဆင်ထားပြီး ညနေ ၆ နာရီ (နေဝင် လထွက်အချိန်လောက်)တွင် ဖယောင်းတိုင် လေးတိုင်ကို ထွန်းညှိပူဇော်ရပါမည်။

ဖယောင်းတိုင် လေးတိုင်ကို ဒုက္ခသစ္စာ အလင်းရောင်၊ သမုဒယသစ္စာအလင်းရောင်၊ နိရောဓသစ္စာ အလင်းရောင်၊ မဂ္ဂ သစ္စာ အလင်းရောင်ဟူ၍ အာရုံပြုရပါမည်။ ဆင်းခြင်းအမှန်- ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဆင်းကြောင်းအမှန်- သမုဒယသစ္စာ၊ ဆင်းရဲချုပ် ခြင်းအမှန်- နိရောဓသစ္စာ၊ ဆင်းရဲချုပ်ကြောင်း လမ်းကောင်း အမှန်- မဂ္ဂသစ္စာဟူ၍ သစ္စာလေးပါး သဘောသွားကို မိမိတို့ ဉာဏ်အားလျော်စွာ ရှုမြင်သုံးသပ်ဆင်ခြင်ပြီး “မနက်ဖြန် ဝါဆို လပြည့်နေ့သည် အမှန်တရား သစ္စာလေးပါးကို ရှင်တော်မြတ် ဘုရား ဟောကြားတော်မူသောနေ့ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသစ္စာလေး ပါးကို ကြိုဆို ပူဇော်သောအားဖြင့် ဤဖယောင်းတိုင် လေးတိုင်တို့ ဖြင့် သစ္စာလေးပါးကို ဟောကြားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ သစ္စာလေးပါး အမှန်တရားကိုလည်းကောင်း၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိမြင်တော်မူပြီးဖြစ်ကြသော ပဉ္စဝဂ္ဂ အစရှိသော အရိယာ သံဃာထော်အရှင်မြတ်တို့ကိုလည်းကောင်း ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏ ဘုရား” ဟူ၍ သစ္စာလေးဖြာ သာသနာကြိုဆို ပူဇော်ပွဲကို အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်းတွင် မိသားစု စုပေါင်း ပူဇော်ကြ ရန် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက် သီလဆောက်တည်ခြင်း၊ သစ္စာ အဓိဋ္ဌာန်ပြုခြင်း၊ ဖေတ္တာဘာဝနာပွားများခြင်းတို့ကို ပြုရပါမည်။ စွမ်းနိုင်ပါက ဖယောင်းတိုင် လေးတိုင်တွင် သစ္စာလေးပါး တစ်ပါး စီ ရေးသား၍ မိမိတို့ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အိမ်များ၊ ကျောင်းများ သို့ ပို့လှူ ပူဇော်ကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

ဝါဆိုလပြည့် ဓမ္မစကြာအခါတော်နေ့တွင် အသင်းအဖွဲ့ အနေဖြင့် ဖြစ်စေ၊ အိမ်ထောင်စုအနေဖြင့်ဖြစ်စေ၊ “မိမိတစ်ဦး တည်းဖြစ်စေ သံဃာများအား ဝါဆိုဆွမ်း၊ ဝါဆိုသင်္ကန်းကပ်လှူ ပြီး ရှစ်ပါးသီလခံယူကာ ဓမ္မစကြာသုတ်တော်၊ အနတ္တလက္ခဏာ သုတ်တော်တို့ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း အဓိပ္ပာယ်တို့ကို လေ့လာ မှတ်သားခြင်းတို့ကိုပြုပြီး သစ္စာလေးပါး အနှစ်တရား၊ လက္ခဏာ ရေးသုံးပါးတို့ကို ဆင်ခြင်ပွားများ အားထုတ်ရပါမည်။

ဤကဲ့သို့ သစ္စာလေးဖြာ သာသနာ ကြိုဆိုပူဇော်ပွဲနှင့် ဓမ္မစကြာ အနတ္တလက္ခဏာသုတ်တော်တို့ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော် လေ့ လာ မှတ်သားပွားများအားထုတ်ကြရသဖြင့် သစ္စာလေးပါးကို မိမိ ဉာဏ်ပါရမီအလျောက် သိရှိနားလည်ခြင်း၊ အထုံပါရမီ ဖြစ်ခြင်း၊ ဒါန သီလ ဘာဝနာ တရားတို့ကို ကာယကံမြောက် ကျင့်သုံးခြင်း၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာတရားတို့ကို ကာယကံ မြောက် ကျင့်သုံးခြင်း စသော အကျိုးတရားတို့ တိုးပွား ကြီး ပွားရပါသည်။

ဤတွင် သစ္စာလေးပါး အထုံပါရမီဖြစ်ရုံကို ဥပမာ သာကေ တစ်ခုဖြင့် တင်ပြပါမည်။ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားရှင် က သုမေဓာရှင်ရသေ့အား ဂေါတမအမည်ဖြင့် ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့

ဟု ဗျာဒိတ်ပေးသောအခါ ရှင်ရသေ့၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မေမာ လှလင်သည် ဆွမ်းသွမ်းရမ်းကား မိုက်မဲနေသော်လည်း ဂေါတမ ဟူသော အသံကို ကြည့်ညိုလှသဖြင့် သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်၍ ရဟန်းပြုပါသည်။ ထို့နောက် လူမိုက်များနှင့် ပေါင်းမိပြန်၍ လူထွက်ပြီး ရမ်းကားမိုက်မဲခဲ့ပြန်ရာ နောက်ဆုံး မိခင်ကို သတ်မိ သည်အထိ ဖြစ်မှုကျူးလွန်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအကုသိုလ်ကံတို့၏ အကျိုးကြောင့် ကမ္ဘာပေါင်းများစွာ၊ ဘဝပေါင်းများစွာ အပါယ် လေးပါးခံရပြီးနောက် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါတွင် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာအတွင်း၌ ကြီးသော တိပိင်္ဂလ ငါးကြီး ဖြစ်ရပါသည်။ တစ်နေ့တွင် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို ပူးမြော်ပြီး ပင်လင်ခရီးဖြင့် သင်္ဘောစီးပြန်လာကြသော ကုန်သည်များသည် ထိုငါးကြီးနှင့် ပက်ပင်းဆုံမိကြလေရာ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကြ ကာ “ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ကယ်တော်မူပါ။ ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရား ကယ်တော်မူပါ” ဟု အော်ဟစ်ငိုကြွေးကြလေရာ ငါးကြီး သည် ဂေါတမဟူသော အသံကိုကြားရလျှင် အတိတ်ဘဝက ထိုအမည်ကို သဒ္ဓါကြည်ညိုဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်အတိုင်း ကုန်သည်များ ကို မစားမျှီတော့ဘဲ ရှေးဖြစ်ဖူးသော ကုသိုလ်စေတနာကို အခါ ခါ ပြန်လည် အောက်မေ့ ကြည်ညိုရင်း သေလွန်သွားပါသည်။ ထို့နောက် သာဝတ္ထိပြည်၌ လူလာဖြစ်ပြီး ရှေ့နောက်သဒ္ဓါတရား တို့၏ အကျိုးကြောင့် (၇)နှစ်အရွယ်ကပင် ဂေါတမဘုရားဟု ကြားရကာမူဖြင့် ရဟန်းပြု၍ ဓမ္မရမိဆိုသော အမည်ဖြင့် ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဤသာကေဝတ္ထုကို ထောက်ဆ၍ ယခုဘဝ ပစ္စုပ္ပန်တွင် သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ကြည်ညိုစိတ်သန် အဓိဋ္ဌာန်ယူကြ ၍ ဖယောင်းတိုင်လေးတိုင်ဖြင့် ပင့်ဖိတ်ပူဇော်ကြပါလျှင် နောင် သောအခါတွင် သစ္စာလေးပါးဟူသော အမည်ကို ကြားကာမူ ဖြင့် အကျွတ်တရားရ၍ နိဗ္ဗာန်လားရမည်မှာ မလွဲကေန် ဖြစ်ပါ သည်။ ထို့ကြောင့် သစ္စာလေးဖြာ သာသနာကြိုဆိုပူဇော်ပွဲဖြင့် ဓမ္မစကြာ အခါတော်နေ့ကြီးကို ကြည်ညိုလေးစား သဒ္ဓါတရား အပြည့်အဝဖြင့် သာသနာတွင်း ကျွတ်တမ်းဝင် မှတ်တမ်းတင်ဖြစ် နိုင်ရေးအတွက် ဖယောင်းတိုင် လေးတိုင်ကို သစ္စာလေးပါး တစ်ပါးစီ ရေးသား၍ တစ်ဦးကို လေးတိုင်စီကျ လက်လှမ်းမီ သမျှ ပေးဝေ လှူဒါန်း ဓမ္မဒါန သာသနာပြု ပူဇော်တော်မူကြ ပါရန် ပန်ကြားနှိုးဆော်ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ဘုန်းပြည်မောင်မောင်(ရန်ကြီးအောင်)

နှစ်ကျိပ်ရစ်ဆုဘုရားများ၏ ပုဒ္ဒဝင်အကျဉ်းချုပ်ဇယား

စဉ်	ဘွဲ့တော်	ဇနီး	တေးဇိပင်	ကမ္ဘာ	သက်တမ်း	ခမည်းတော်	မယ်တော်	မိဖုရား	သားတော်	မြို့တော်	တော်ထွက် သည့်ယာဉ်	ပုဂ္ဂိုလ်ရိယာ အလောင်း	ထေရ်		ထေရ်ရှိ		အလုပ် အကျိုး ထေရ်	ကာလ်တော်	ယခုအထိ အကျဉ်း	မှတ်တမ်း အကျဉ်း	
													လက်ယာ ရံ	လက်ဝဲ ရံ	လက်ယာ ရံ	လက်ဝဲ ရံ					
၁	တက္ကတိရာ	စနေ	ပေါက်	သာရမတ္တ	တစ်သိန်း	နရိန္ဒမင်း	သိရစန္ဒီ			မောရဝတီ		ဆယ်လ						၈၈	တောင်		
၂	မေဇက်ရာ	တနင်္ဂနွေ	စရည်း	သာရမတ္တ	ကိုးသောင်း	အစိုးသေနမင်း	သူမာလာ			ကာသိဝတီ		ခြောက်လ						၈၀	တောင်		
၃	သရဏကံရာ	တနင်္လာ	ညောင်ကြပ်	သာရမတ္တ	ကိုးသောင်း	သုတိန္ဒမင်း	သိရိမာ			ခေမာ		သုံးလ						၉၀	တောင်	ကိုင်းသုပြည်သား	နန္ဒာရုံညောင်
၄	ပီပတ်ရာ	အင်္ဂါ	ညောင်ကြပ်	သာရမတ္တ	တစ်သိန်း	သုဒေဝမင်း	သုမေဓာ	ပဒုမာဒေဝီ	ဥသဘက္ခန္ဓ	ရမ္မဝတီ	ဆင်ယာဉ်	ဆယ်လ	သုမင်္ဂလ	တိဿ	နန္ဒာ	သုနန္ဒာ	သာကမ	၈၀	တောင်	ယာသောဓရာ	သတ္တဝတ္ထာညောင်
၅	ကာဏ္ဍည	ဗုဒ္ဓဟူး	နပဲပင်	သာရ	တစ်သိန်း	သုနန္ဒမင်း	သုဇာတာ	ရုစိဒေဝီ	ဝိစိတသေန	ရမ္မဝတီ	ရထားယာဉ်	ဆယ်လ	သု	သုဘဒ္ဒ	တိဿ	သပတိဿ	အနုရုဒ္ဓါ	၈၈	တောင်	သုရစ်ပုဏ္ဏား	သီရိဓမ္မတ္တရာညောင်
၆	မင်္ဂလာ	ကြာသပတေး	ကိုတော်	သာရမတ္တ	ကိုးသောင်း	ဥတ္တရမင်း	ဥတ္တရာ	ယသဝတီ	သီဝလ	ဥတ္တရ	မြင်းယာဉ်	ရှစ်လ	သုဒေဝ	ဓမ္မသေန	သီဝလာ	အသောတာ	ပါလိက	၈၈	တောင်		
၇	သုမဏ	သောကြာ	ကိုတော်	သာရမတ္တ	ကိုးသောင်း	သုဒတ္တမင်း	သိရိမာ	ဝဋ်သိကာ	အနုပမ	မေဓလ	ဆင်ယာဉ်	ဆယ်လ	သရဏ	ဘာဝိတတ္ထ	သောတာ	ဥပသောတာ	ဥပေတန	၉၀	တောင်		
၈	ရေဝတရ	စနေ	ကိုတော်	သာရမတ္တ	ခြောက်သောင်း	ဝိပုလမင်း	ဝိပုလာ	သုဒဿနာ	ဝရုဏ	သုဥပတိ	ရထားယာဉ်	ရနစ်လ	ဝရုဏ	ပြုပုဒေဝ	ဘဒ္ဒါ	သုဘဒ္ဒါ	သုဗ္ဗဝ	၈၀	တောင်		
၉	ခသဘိတ	တနင်္ဂနွေ	ကိုတော်	သာရမတ္တ	ကိုးသောင်း	သုဓမ္မမင်း	သုဓမ္မ	မင်္ဂလာဒေဝီ	သီဟ	သုဓမ္မာ	မြာသင်္ဂယာဉ်	ရနစ်ရက်	အသပ	သုဇေယျ	နက္ခလာ	သုဇာတာ	အနောမ	၅၈	တောင်		
၁၀	အနောမဒေဝီ	တနင်္လာ	ထောက်ကြံ့	ဝရ	တစ်သိန်း	ရသဝါမင်း	ယသောဓရာ	သိရိမာ	ဥပဝါဏ	ဇန္ဒဝတီ	ရွှေထမ်းစင်	ဆယ်လ	နိသဘ	အနောမ	သုဗ္ဗရိ	သုမနာ	ဥရုဏ	၅၈	တောင်		
၁၁	ပဒုမ	အင်္ဂါ	ကြောင်လျှာ	ဝရ	တစ်သိန်း	အသမမင်း	အသမာ	ဥတ္တရဒေဝီ	ရမ္မ	ဓမ္မက	ရထားယာဉ်	ရှစ်လ	သာလ	ဥပသာလ	ရာဇာ	သုရာဇ	ဥရုဏ	၅၈	တောင်		
၁၂	နာရဒ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြောင်လျှာ	ဝရ	ကိုးသောင်း	သုဒေဝမင်း	အနောမာ	ဝိစိတသေနာ	နန္ဒတ္ထရ	ဓညဝတီ	ခြေလျှင်	ဒုနစ်ရက်	ဘဒ္ဒလာလ	ဝိတင်္ဂိတ္ထ	ဥတ္တရာ	ဧညါနိ	ဝါသေဋ	၈၈	တောင်		
၁၃	ပဒုမုတ္တရ	ကြာသပတေး	လင်းရှူး	သာရ	တစ်သိန်း	အာနန္ဒမင်း	သုဇာတာ	ဝသုဒတ္တာ	ဥတ္တရ	ဟံသာဝတီ	မြာသင်္ဂယာဉ်	ဒုနစ်ရက်	ဒေဝလ	သုဇဝတာ	အင်္ဂိတ္တာ	အသမာ	သုမန	၅၈	တောင်		
၁၄	သုမေဓ	သောကြာ	တမာ	မတ္တ	ကိုးသောင်း	သုဒတ္တမင်း	သုဒတ္တာ	သုမနာဒေဝီ	ပုနဗ္ဗသု	သုဒဿန	ဆင်ယာဉ်	ဆယ့်ငါးရက်	သရဏ	သုဗ္ဗကမ	ရာမာ	သုရာမာ	သာဂရ	၅၀	တောင်		
၁၅	သုဇာတာ	စနေ	ကြခတ်ဝါး	မတ္တ	ကိုးသောင်း	ဥဂ္ဂတမင်း	ပဘာဝတီ	သိရိနန္ဒာ	ဥပသေန	သုမင်္ဂလာ	မြင်းယာဉ်	ဆယ်လ	သုဒဿန	သုဒေဝ	နာဂါ	နာဂဿမာလာ	နာရဒ	၈၈	တောင်		
၁၆	ဝိယဒဿီ	တနင်္ဂနွေ	ရွှေခတ်တံပင်	ဝရ	ကိုးသောင်း	သုဒတ္တမင်း	စန္ဒာ	ဝိမလာဒေဝီ	ကဥနာဝေဋ	သုဥည	ရထားယာဉ်	ခြောက်လ	ဝါလိက	သုဗ္ဗဒဿီ	သုဇာတာ	ဓမ္မနိန္ဒာ	သောဘိတ	၈၀	တောင်	ဗျာဏပဟာလ သုဒေသမီ	ဥပတပညောင်
၁၇	အတ္တဒဿီ	တနင်္လာ	စကားပင်	ဝရ	တစ်သိန်း	သာဂရမင်း	သုဒဿနာ	ဝိသာခါ	သေလ	သောဘက	မြင်းယာဉ်	ရှစ်လ	သန္တ	ဥပသန္တ	ဓမ္မာ	သုဓမ္မာ	အဘယ	၈၀	တောင်		
၁၈	ဓမ္မဒဿီ	အင်္ဂါ	သံသတ်	ဝရ	တစ်သိန်း	သာရဏမင်း	သုနန္ဒာ	ဝိစိကောဋီ	ပုညပုန	သရဏ	မြာသင်္ဂယာဉ်	ဒုနစ်ရက်	ပဒုမ	ဗုဒ္ဓဒေဝ	ခေမာ	သုဗ္ဗနာမာ	သုဇေယျ	၈၀	တောင်		
၁၉	သိဗ္ဗတ္ထ	ဗုဒ္ဓဟူး	မဟာလောက	သာရ	တစ်သိန်း	ဥဒေနမင်း	သုဗသော	သောနနဿာ	အနုပမ	ဝေတာရ	ရွှေထမ်းစင်	ဆယ်လ	သမ္ဗလ	သုဝိတ္ထ	သီဝလာ	သုရာမာ	ရေဝတ	၆၀	တောင်	သုဗ္ဗတ္ထာသုဗ္ဗဒဿီ	ဝိဂေါဋ်
၂၀	တိဿ	ကြာသပတေး	ဝိတောက်	မတ္တ	တစ်သိန်း	ဇနသန္ဓေမင်း	ပရမာ	သုဘဒ္ဒါ	အာနန္ဒ	ခေမက	မြင်းယာဉ်	ရှစ်လ	ဗြဟ္မဒေဝ	ဥပလ	ဇဿာ	သုဇတ္တာ	သမင်္ဂ	၆၀	တောင်	ပရမသဋ်	
၂၁	ဗုဿ	သောကြာ	သျှိသွား	မတ္တ	ကိုးသောင်း	ဇယသေနမင်း	သိရိမာ	ကိုသာဂေါတမီ	အနုပမ	ကာသိက	ဆင်ယာဉ်	ခြောက်လ	သုရက္ခိတ	ဓမ္မသေန	ဇာလာ	ဥပဇာလာ	သတိယ	၅၈	တောင်		
၂၂	ဝိပဿီ	စနေ	သဒ္ဓတီ	သာရ	ရှစ်သောင်း	ဗန္ဓုလမင်း	ဗန္ဓုမတီ	သုဒဿနာ	သမဝတ္ထက္ခန္ဓ	ဗန္ဓုမတီ	ရထားယာဉ်	ရှစ်လ	ခန္ဓ	တိဿ	ဓမ္မာ	ဓမ္မနိတ္တာ	အသောတာ	၈၀	တောင်	သုဒဿနသုဗ္ဗဒဿီ	မေဇက်ဝါယုညောင်
၂၃	သိန္ဒီ	တနင်္ဂနွေ	သရက်ဖြူ	မတ္တ	ဒုနစ်သောင်း	အရုဏမင်း	ပဘာဝတီ	သဗ္ဗကာမာ	အတုလ	အရုဏတီ	ဆင်ယာဉ်	ရှစ်လ	အဘိဘူ	သဗ္ဗဝ	သဒိလာ	ပရမာ	မေဇက်ရ	၇၀	တောင်	ဝိယဒဿသုဗ္ဗဒဿီ	အရုဏပတီဝါဒါဋ်
၂၄	ဝေဿသု	တနင်္လာ	အင်ကြင်း	မတ္တ	ခြောက်သောင်း	သုဗ္ဗတမင်း	ယသဝတီ	သုဝိတ္ထ	သုဗုဒ္ဓ	အနောမ	ရွှေထမ်းစင်	ခြောက်လ	သောဏ	ဥတ္တရ	ရာမာ	သမာလာ	ဥပသန္တ	၆၀	တောင်	သိရိလက္ခဏာ	အနုပမညောင်
၂၅	ကတုသန္တ	အင်္ဂါ	ကုတ္တီ	ဘဒ္ဒ	လေးသောင်း	အဝိတ္ထပုဂ္ဂား	ဝိသာခါ	ရောစိနိ	ဥတ္တရာ	ခေမဝတီ	ရထားယာဉ်	ရှစ်လ	ဝိဓုရ	သဒ္ဓိဝ	သာမာ	ဓမ္မာ	ပုဒ္ဓါ	၄၀	တောင်	ဝိသရိ	ဝိဂေါဋ်
၂၆	ကောဏဂမန	ဗုဒ္ဓဟူး	ရေသမန်း	ဘဒ္ဒ	သုံးသောင်း	ယညမတ္တက္ခန္ဓ	ဥတ္တရာ	ရုဇုတ္တာ	သတ္တဝါဟ	သောဘတီ	ဆင်ယာဉ်	ခြောက်လ	တိယောသ	ဥတ္တရ	သမုဒ္ဓါ	ဥတ္တရာ	သောတ္တိဓ	၃၀	တောင်	အစိုးသေနက္ခန္ဓာသမီ	ဝိဂေါဋ်
၂၇	တဿပ	ကြာသပတေး	ပညောင်ပင်	ဘဒ္ဒ	နှစ်သောင်း	ဗြဟ္မဒတ္တက္ခန္ဓ	ဇနဝတီ	သုနန္ဒာ	ဝိစိတသေန	ဇာရာဏသီ	မြာသင်္ဂယာဉ်	ဒုနစ်ရက်	တိဿ	သာရဒ္ဓါ	အနုဋာ	ဥရုဇေလာ	သုဗ္ဗိတ္ထ	၅၀	တောင်	သုနန္ဒာမိဖုရား	ဝိဂေါဋ်
၂၈	ဂေါတမ	သောကြာ	ညောင်ပွဲဟေ	ဘဒ္ဒ	တစ်ရာ	သုဒ္ဓေါဓမင်း	မဟာမာယာ	ယသောဓရာ	ရာဟုလာ	ကဝိလဝတီ	မြင်းယာဉ်	ခြောက်နှစ်	သာရိပုတ္တရာ	မောဂ္ဂုဗ္ဗာန	ခေမာ	ဥပလက္ခဏာ	အာနန္ဒာ	၁၈	တောင်	သုဇာတာသုဗ္ဗဒဿီ	ဝိဂေါဋ်

ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ဘုရားငါးဆူပွင့်တော်ပူရန်ရှိရာ ဘုရားလေးဆူပွင့်တော်ပူခဲ့ပြီး ကျန်ရှိသော အရိုးမေတ္တယုဘုရားရှင်သည် အသက်တစ်သိန်းတွင် ဧကတပမဟိပြည် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ ဒုက္ကရဓိယာ(၆)ရက်မျှ ကျင့်တော်ပူပြီး ကံကော်ပင်၌ ပွင့်

နှစ်ကျိပ်ရွှစ်ဆူဘုရားတို့၏

စေတီတော်များအား

မှန်းဆရည်ရွယ် ပူဇော်ကန်တော့ခြင်း

ကိုမောင်သန်းဝင်း

(၁) ဒီပက်ရာမြတ်စွာဘုရားသည် အနှစ်တစ်သိန်းတို့ ကာလပတ်လုံး တည်နေတော်မူလျက် သတ္တဝါအပေါင်းအား ကိလေသာအနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြင်းကို ပြုစောပူဇော် အလုံးစုံသော ဗုဒ္ဓကိစ္စပြီးဆုံးသောအခါ အနုပါဒိဿေသ နိဗ္ဗာန်တော်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေ၏။ ဒီပက်ရာဘုရား၏ ဓာတ်တော်တို့သည် ရွှေဆင်းတုကဲ့သို့ တစ်ခဲနက် တည်ကုန်၏။ ဓာတ်တော်များအား ရွှေအုတ်တို့ဖြင့်သာလျှင် သုံးဆယ့်ခြောက်ယူဇနာရှိသော မုဟာစေတီကြီးကို တည်တော်မူထားကြကုန်၏။

(၂) ကောဏ္ဍညဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ ဓာတ်တော်တို့သည် မပြန်ကြကုန်။ ဓာတ်တော်တို့အား ခုနစ်ယူဇနာရှိသော စေတီတည်ထားကုန်၏။

(၃) မင်္ဂလာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ ဓာတ်တော်တို့သည် မပြန်ကြကုန်။ ဓမ္မဒိပ်ကျွန်း၌ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော စေတီကို တည်ထားကုန်၏။

(၄) သုမနဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ ဓာတ်တော်တို့သည် မပြန်ကြကုန်။ ဓမ္မဒိပ်ကျွန်း၌ လေးယူဇနာရှိသော စေတီကို တည်ထားကြကုန်၏။

(၅) အနောမဒဿီဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ ဓာတ်တော်တို့သည် မယုံန့်ကုန်။ ဓမ္မဒိပ်ကျွန်း၌ နှစ်ဆယ့်ငါးယူဇနာရှိသော စေတီကြီးကို တည်ထားကြကုန်၏။

(၆) နာရဒဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ ဓာတ်တော်တို့သည် တစ်ခဲနက်တည်ကုန်၏။ လေးယူဇနာရှိသော စေတီတော်ကြီးကို တည်ထားကြကုန်၏။

(၇) ပဒုမုတ္တရဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ ဓာတ်တော်တို့သည် တစ်ခဲနက်တည်ကုန်၏။ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသော စေတီကြီးကို တည်ထားကြကုန်၏။

(၈) သုဇတဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ ဓာတ်တော်တို့သည် တစ်ခဲနက်တည်ကုန်၏။ ဓမ္မဒိပ်ကျွန်း၌ သုံးဂါဝုတ်ရှိသော စေတီကို တည်ထားကြကုန်၏။

(၉) ဝိဿဒဿီဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ ဓာတ်တော်တို့သည် တစ်ခဲနက်တည်ကုန်၏။ ဓမ္မဒိပ်ကျွန်း၌ သုံးယူဇနာရှိသော စေတီကြီးကို တည်ထားကြကုန်၏။

(၁၀) ဓမ္မဒဿီဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသောအခါ ဓာတ်တော်တို့သည် တစ်ခဲနက်တည်ကုန်၏။ ဓမ္မဒိပ်ကျွန်း၌

သုံးယူနေရုံသော စေတီကြီးကို တည်ထားကြကုန်၏။

(၁၁) သိဒ္ဓတ္ထဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ ဓာတ်တော်တို့သည် မပျံ့နှံ့ကုန်။ လေးယူနေရုံသော ရတနာတို့ဖြင့် ပြီးသော စေတီကြီးကို တည်ထားကြကုန်၏။

(၁၂) တိဿဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ ဓာတ်တော်တို့သည် တစ်ခဲနက်တည်တော်မူ၏။ ဓာတ်တော်တို့ကို ဌာပနာပြုပြီးလျှင် သုံးယူနေရုံသော စေတီကြီးကို တည်ထားကြကုန်၏။

(၁၃) ဝိပဿီဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ ဓာတ်တော်တို့သည် ထိုထိုအရပ်သို့ မပျံ့နှံ့ကုန်။ ဓာတ်တော်တို့အား ဌာပနာပြု၍ နှစ်ယူနေရုံသော စေတီကြီးကို တည်ထားကြကုန်၏။

(၁၄) သိဒ္ဓိဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၌ တစ်ခဲနက်တည်ကုန်သော ဓာတ်တော်တို့ကို ဌာပနာပြု၍ သုံးယူနေရုံသော ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့်ပြီးသော၊ ဟိမဝန္တာတောင်ကဲ့သို့ တင့်တယ်သော စေတီကို တည်ထားကြကုန်၏။

(၁၅) ကကုသန်ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ ဓာတ်တော်တို့သည် မပျံ့နှံ့ကုန်။ ဓာတ်တော်တို့ဖြင့် တစ်ဂါဝုတ်မြင့်သော စေတီကြီးကို တည်ထားကြကုန်၏။

(၁၆) ကဿပဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသောအခါ ဓာတ်တော်တို့သည် မပျံ့နှံ့ကုန်။ ဓာတ်တော်တို့ဖြင့် တစ်ယူနောမြင့်သော စေတီကြီးကို တည်ထားကြကုန်၏။

မဟာကပ္ပေ၊ သင်္ချေလေးရပ်၊ ကပ်တစ်သိန်းမျှ၊ ပွင့်ကြကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓသရီ၊ စေတီတော်ငယ်၊ သပ္ပာယ်တင့်ဆုံး၊ မြေမှုန့်လုံးမျှ၊ ကျုံးမကသည်၊ သုံးလူ့ဘလွန်း၊ ဘုရားမွန်တို့၊ ရည်ညွှန်မွေတတ်၊ ကိန်းဝပ်ပျော်၊ စေတီတော်ဝယ်၊ ဉာဏ်တော်နိမ့်မြင့်၊ အချင့်အစောက်၊ မြင့်မောက်သရီ၊ ဒီပက်ရာ၊ ထွက်ချာဘုန်းစည်၊ ရွှေစေတီမှာ၊ ခြောက်သာသုံးဆယ်၊ မြင့်ဖြူးသွယ်၏၊ တင့်တယ်ထွန်းပ၊ မင်္ဂလာအကျော်၊ စေတီတော်မှာ၊ သင်္ချာတွက်မှု၊ ယူနောသုံးဆယ်၊ မြင့်သွယ်မောက်မောက်၊ မိုးတိမ်ရောက်၏။

ထို့နောက်ရှင်စော၊ အနောမဒဿီ၊ စေတီတော်စောက်၊ မြင့်မောက်ဖြူးသွယ်၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူနော၊ အာကာစွင့်စွင့်၊ မြင့်ထက်မြင့်၏။ သုံးဆင့်အညီ၊ ဝိယဒဿီ၊ ဓမ္မဒဿီ၊ တိဿ၊ သိဒ္ဓိ၊ သညီလေးဆူ၊ ဘုန်းလူထွန်းပေါ်၊ စေတီတော်ကာ၊ တေဇော်ရေတူ၊ သုံးယူနော၊ သင်္ချာဖြိုးတင့်၊ မိုးသို့မြင့်၏။ စွင့်စွင့်ငွားငွား၊ မိုးဖျားတိမ်ဝ၊ သုမန၊ နာရဒ၊ သိဒ္ဓတ္ထမှု၊ သုံးဆူအညီ၊ စေတီတော်စောက်၊ ဖြိုးမောက်ပျံ့မွေ၊ လေးယူနော၊ ညီညာသဖြင့်၊ မိုးတိမ်မြင့်၏။

တိုးဆင်ရှင်ကြည့်၊ ဝိပဿီနှင့်၊ မည်တော်ကောဏ္ဍည၊ ဗုဒ္ဓနှစ်ဆူ၊ ခုနစ်ယူနော၊ သင်္ချာပမာဏ၊ မြင့်ကုန်ကြ၏။ ကဿပ

ရှင်ပင်၊ စေတီတွင်ကာ၊ ပရန်များချည်း၊ မရှုကြည့်ဘဲ၊ စိတ်၍သာ၊ တစ်ယူနော၊ မုန်စွာရှေ့ရှု၊ ဉာဏ်တော်ပု၏။ သုဇာတမြက်၊ မွေဇာတ်သရီ၊ စေတီတော်မှာ၊ သုံးဂါသာတည်း၊ ထွက်ချာလူ့ဘ၊ ကကုသန္ဓ၊ ဝံသခြေရွှေ၊ စေတီတော်လည်း၊ တစ်ဂါဝုတ်ထူ၊ ဉာဏ်မြင့်မောက်ဖြူးတည်း။

ဘုရားရှင်တို့၏ စေတီတော်များ

ဒီပက်ရာဘုရား၊ ကောဏ္ဍညဘုရား၊ မင်္ဂလာဘုရား၊ သုမနဘုရား၊ အနောမဒဿီဘုရား၊ နာရဒဘုရား၊ ပဒုမုတ္တရဘုရား၊ ဝိယဒဿီဘုရား၊ ဓမ္မဒဿီဘုရား၊ သိဒ္ဓတ္ထဘုရား၊ တိဿဘုရား၊ ဝိပဿီဘုရား၊ သိဒ္ဓိဘုရား၊ ကကုသန်ဘုရား၊ ကဿပဘုရား၊ ဤတစ်ဆယ့်ခြောက်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ စေတီပမာဏကို ပြတော်မူလေ၏။

ကျွန်(၈)ဆူကုန်သော ရေဝတဘုရား၊ သောဘိတဘုရား၊ ပဒုမဘုရား၊ သုမဒဘုရား၊ အတ္တဒဿီဘုရား၊ ဖုဿဘုရား၊ ဝေဿဘူဘုရား၊ ကောဏဂုံဘုရားတို့၏ ဓာတ်တော်တို့သည်ကား ထိုထိုအရပ်ရပ်သို့ ပျံ့နှံ့တော်မူကြကုန်လေ၏။

(လွန်ခဲ့သော ကမ္ဘာက တဏှက်ရာဘုရား၊ မေဂေရာဘုရား၊ သရဏက်ရာဘုရား စသည် ၃ ဆူ၊ လေးအသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းအတွင်း ပွင့်တော်မူကြကုန်သော စေတီတည်ဘုရား ၁၆ ဆူ၊ ဓာတ်တော်ပျံ့ကုန်သော ဘုရား ၈ ဆူ၊ ဂေါတမဗုဒ္ဓ ပေါင်း ၂၈ ဖြစ်၏။)

ရှိသေလေးစားရပါသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးက နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တော်မြတ်တို့၏ ဓာတ်တော်များ ကိန်းဝပ်တည်ရှိခဲ့သော စေတီတော်မြတ်တို့အား မုန်းဆရည်မျှော်ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းကြောင့် လိုအင်ဆန္ဒများ ပြည့်မြောက်စေမည်ဟု ဆိုလေရာ ကျွန်ုပ်သည်လည်း နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲတွင် တစ်တပ်တစ်အား ပါဝင်နေသူဖြစ်၍ ဘဝင်ကျစွာလုပ်ဆောင်လျက် ရှိနေပါကြောင်း။

ကိုမောင်သန်းဝင်း

ကျမ်းတိုး

မူလဗုဒ္ဓဝင်နှင့် ထူပါဝင်

အဓိဋ္ဌာန်ဝင် အောင်ပွဲယူ

ဓာတ်တော်အဆူဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူသည့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ

သမီး တင့်တယ်

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ စေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့် သိကြားမင်း 'စမ'ဘွဲ့ရ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်များ တည်ဆောက်ပြီးစီးသွားသည့် မင်္ဂလာအခမ်းအနားသို့ တက်ရောက်ရန် မြန်မာနိုင်ငံဝေဒသုတအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ ဆရာ ဦးခင်အောင်နှင့် အဖွဲ့ဝင်များက ဖိတ်ကြားလာသည့်အတွက် ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားနိုင်ခွင့် ရခဲ့ပါသည်။ ရန်ကုန်တိုင်း မြောက်ပိုင်းခရိုင်၊ မော်ဘီမြို့နယ်၊ လှော်ကားဥယျာဉ်လမ်းတွင် တည်ရှိသော နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့် သိကြားမင်း 'စမ'ဘွဲ့ရ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်များမှာ ဆရာတော်ကြီး အရှင်ဂန္ဓသာရ(သာမဏေကျော်)၏ ဩဝါဒကို ခံယူ၍ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဖြစ်မြောက်ရေး ကော်မတီဖွဲ့စည်းကာ ပဋ္ဌာန်းဆက်၊ ပါရမီရှင်၊ ကုသိုလ်ရှင်၊ အလှူရှင် အပေါင်းနှင့် ခုနစ်ရက်သားသမီးအပေါင်းတို့မှ လှူဒါန်းခဲ့သော ငွေကြေး၊ ပစ္စည်း၊ လုပ်အားဒါနတို့ ပေါင်းစုလျက် တည်ဆောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး အရှင်ဂန္ဓသာရ (သာမဏေကျော်) (သာကေတ သဒ္ဓါဝိပဗ္ဗိတကျောင်းတိုက်)သည် ပြည်တွင်း၌ (၂၅)ဆူ၊ ပြည်ပ၌ (၃)ဆူသော တန်ခိုးကြီးဘုရားများ၌ လှည့်လည်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့ရာ ခုနစ်နှစ်ကြာခဲ့ပါသည်။ ဗုဒ္ဓဂယာ၌လည်း ၄၉ ရက်ကြာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိကဲ့သို့

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုသူ ခုနစ်ရက်သားသမီးများ ခက်ခဲခြင်းမရှိစေရန် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဘုရားများအား မူလပုံတူအတိုင်း တည်ဆောက်၍ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်မြတ်ကြီးအား ရွှေတိဂုံစေတီတော် ပုံစံတူ တည်ဆောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လှော်ကားတောရကျောင်းတိုက်ကြီးနီး လှော်ကားဥယျာဉ်ကားလမ်းဘေး သာသနာ့ဝတ္ထုကပြေပေါ်တွင် လေးဘက်လေးတန် လိုဏ်မုခ်ခံသည့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်မြတ်ကြီးမှ ဉာဏ်တော် အမြင့် ၄၅ တောင်၊ လိုဏ်မုခ်အပါအဝင် ၈၁ ပေရှိပြီး သိကြားမင်း 'စမ'ဘွဲ့ရ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူပုံတူစေတီတော်များအပါအဝင် တည်ဆောက်ခဲ့ရာ၌ ရှေးထုံးစဉ်လာအတိုင်း ဌာပနာပုံကျမ်း၊ ဗိသုကာကျမ်း၊ သတ္တုဂူပကဝိနာသနီကျမ်း၊ မြန်မာ့ရိုးရာ ပဋိမာသိပ္ပံပုံဒြာကျမ်း အစရှိသော စာပေကျမ်းဂန်များနှင့်အညီ ဗိသုကာ အင်ဂျင်နီယာများအဖွဲ့က အောင်မြင်စွာ တည်ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၂၅-၂-၂၀၀၄ နေ့တွင် မြေသန့်မင်္ဂလာအခမ်းအနား၊ ၂၇-၂-၂၀၀၄ နေ့တွင် ရွှေပန္နက်တော်မင်္ဂလာအခမ်းအနား၊ ၁၃-၂-၂၀၀၅ တွင် ရတနာအုတ်မြစ်စီ မင်္ဂလာအခမ်းအနား၊ ၁၉-၆-၂၀၀၅ နေ့တွင် ရတနာမဏ္ဍိုင်တင်မင်္ဂလာအခမ်းအနား၊ ၁၀-၁၁-၂၀၀၆ နေ့တွင် သိကြားမင်း 'စမ'ဘွဲ့ရ ပုံတူစေတီ

www.burmeseclassic.com

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ၏ ရတနာအုတ်မြစ်စီမံလာအခမ်းအနားနှင့် ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၀၀၇ နေ့တွင် ဌာပနာတော်သွင်း မင်္ဂလာအခမ်းအနားများကို အဆင့်ဆင့် အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့် သိကြားမင်း 'စမ' ဘွဲ့ရ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်များတွင် ရဟန္တာအရှင်မြတ်များ၏ ဓာတ်တော်များနှင့် ရဟန်းရှင်လူ့ပြည်သူများ၏ ရတနာ၊ ရွှေငွေအပေါင်း ထည့်သွင်းဌာပနာ ထားရှိသည်သာမက ဤစေတီတော်များ၏ ထူးခြားချက်မှာ ဓာတ်ကြီးလေးပါးနှင့်အညီ ပြည်တွင်းမှာသာမက ပြည်ပနိုင်ငံရှိ ဘုရားများနှင့် ပုံစံတူ တည်ထားကိုးကွယ်နိုင်ခွင့် ရစေရန် စီမံတည်ထား ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ဆရာတော်ကြီး အရှင်ဂန္ဓသာရ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ခဲရာ ပြည်တွင်း ပြည်ပရှိ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားများ၏ အောင်မြေများကို ထည့်သွင်းဌာပနာထားသည်။ ဗုဒ္ဓဂယာရှိ မဟာဗောဓိစေတီတော်ကြီး၏ အောင်မြေကိုလည်း နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်မြတ်ကြီးတွင် ဌာပနာထားရှိပါသည်။

သိကြားမင်း ဆက်ကပ်သော 'စမ'ဘွဲ့ရ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီဘုရားများကို ဖော်ပြရပါလျှင် -

- ၁။ မင်းဘူးရွှေစက်တော် အထက်စက်တော်ရာ (ကေ-လာ-၀-ဟ)
- ၂။ ပုဂံ/ညောင်ဦးမြို့ ဝူဠာမဏိ (တာ-၀-၇-ဟာ)
- ၃။ ဝိကင်းတရုတ်ပြည်စွယ်တော် (မာ-မံ-ဟု-ဟာ)
- ၄။ ရန်ကုန်မြို့ ရွှေတိဂုံ (၄-ဒွ-စိ-န္ဒာ)
- ၅။ ကျောက်ဆည်မြို့နယ် ရွှေသာလျောင်း (ဝိ-ရှ-ဟော-န္ဒ)
- ၆။ သပိတ်ကျင်းမြို့ အညာသီဟတော (သ-ဗွ-ဒေ-ယ)
- ၇။ ကျိုက်ထိုမြို့ ကျိုက်ထီးရိုး (ဣ-အ-ပ-ချာ)
- ၈။ ကလိန်အောင်ထားဝယ်ပြည်ဆံတော် (မံ-သုဏ်-သု-သံ)
- ၉။ ပဲခူးမြို့ ကျိုက်ပွန် (အ-ဟံ-ဘ-န္ဒေ)
- ၁၀။ ပခုက္ကူကွမ်းရွာ ရွှေတန့်တစ် (ထိ-ထ-မ-စဲ)
- ၁၁။ သာစည် ရွှေယင်မြော် (ဥ-၀-ဟ-နိ)
- ၁၂။ စင်းကျိုက်ရွာ (စေ-အာ-မာ-သော)
- ၁၃။ ပြည်မြို့ပြည်ဆံတော် (သု-သု-စာ-ဂံ)
- ၁၄။ အင်းဝမြို့ အဝရွှေစည်းခုံ (သု-ခါ-၀-ဟံ)

ပထမီတော်(မြောက်)
နံနက်(၆-၉)နာရီ

အာပေါတော်(တောင်)
နံနက်(၉-၁၂)နာရီ

- ၁၅။ ကျိုက္ခမိဘုရား (စ-ဘ-က-သ)
- ၁၆။ ပွင့်ဖြူမြို့ လယ်ကိုင်းကျောင်းတော်ရာ (ပု-ည-ခေ-တ္တိ)
- ၁၇။ မန္တလေးတိုင်း ရွှေစာရံဘုရား (ဟေ-စိ-စိ-န္ဒာ)
- ၁၈။ လန်ဖွန်းမြို့ စင်းမယ်လပုန်း (အ-စိ-န္ဒေ-ယ)
- ၁၉။ တောင်ငူ မြတ်စောညီနောင် (ဟေ-စိ-သေ-ဌိ)
- ၂၀။ မြစ်သာမြို့နယ် ရွှေမင်းဝံ (ဥ-မာ-၀-ဇွဲ)
- ၂၁။ မန္တလေးမြို့နှင့် ကျောက်တော် ရခိုင်ဘုရားကြီး (၄-ဒွ-၇-ဏ)

- ၂၂။ တံတားဦးမြို့နယ် ပင်းပရွှေစည်းခုံ (သ-သ-သံ-သေ)
- ၂၃။ ချင်းမိုင် ယိုးဒယားပြည်ဆံတော် (စ-ဝံ-မာ-ဟ)၏
- ၂၄။ ပဲခူးမြို့ ရွှေမော်စော (ဝ-ရ-၇-ဏ)
- ၂၅။ ရေစကြိုမြို့နယ် ပခန်းစည်သူရှင် (ဝ-ဝ-စာ-ဂံ)
- ၂၆။ ပုဂံညောင်ဦးမြို့ ရွှေစည်းခုံ (အ-သော-မာ-ဝ)
- ၂၇။ မုတ္တမမြသိန်းတန် (ဝေ-ဒါ-ဒ-ယ)
- ၂၈။ မင်းဘူးရွှေစက်တော် အောက်စက်တော်ရာ (န-န္ဒ-၇-ဏ)

ဝါယောစတော်(အနောက်)
ညနေ(၃-၆)နာရီ

ဘုရားများ ဖြစ်သည်။ နေရာဒေသ ပတ်ဝန်းကျင်အနေအထားအရ အေးချမ်းသာယာ ဆိတ်ငြိမ်မှုရှိသည့်အတွက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုသူများအတွက် အထူးသင့်လျော်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

၁၉၂၄ ခု ၂၀၀၈ ရက်နေ့၊ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ် ဦးတန်ခူးလဆန်း ၁၄ ရက်နေ့တွင် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်မှု ဆည်းပူးခြင်း အခမ်းအနားနှင့် ၂၀၀၈ ခု ၂၀၀၈၊ တနင်္ဂနွေနေ့၊ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ ဦးတန်ခူးလပြည့်နေ့တွင် ရွှေထီးတော်တင် မင်္ဂလာအခမ်းအနားများကို နှစ်ရက်တိုင် ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

ဗဟိုမဏ္ဍပ်တွင် နံနက်အရုဏ်တက်ချိန်မှစ၍ အနန္တော အနန္တဦးပါးနှင့် အရိယာသူတော်စင်များအား ပင်ပိတ်ပြီး ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ ဆွမ်းများ လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်း၊ သိကြား၊ ဗြဟ္မာ၊ စတုလောကနတ်မင်းကြီး လေးပါး၊ သာသနာတော်စောင့်နတ်များ၊ သောတာပန်နတ်မင်းကြီး အပါး ၄၀၊ သိုက်ချုပ်ဘိုးတော်နှင့် သိုက်နန်းရှင်များ၊ အတွင်း ၃၇ မင်း၊ အပြင် ၃၇ မင်း၊ အဝန်း ၃၇ မင်းနှင့် တစ်ရာတစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော နတ်မင်းများ

အား ပင့်ဖိတ်ပြီး ဗလိနတ်စာ လှူဒါန်းခြင်း၊ ဆုမွန်ကောင်းများ တောင်းခြင်း၊ ပရိတ်တရားတော်များ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်ပါသည်။

နံနက် ၉ နာရီအချိန်ကစ၍ ဩဝါဒစရိယဆရာတော် ဘုရားများနှင့် သံဃာတော်များအား ပင့်ဆောင်ပြီး အခမ်းအနား ဖွင့်လှစ်ခြင်း၊ ပရိတ်တရားတော်များ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း၊ မှော်ဘီ ဖြို့နယ် သံဃာ့နာယကအဖွဲ့ ဆရာဝေက်ထံမှာ အာဖိဝဋ္ဌာမက သီလခံယူတည်ဆောက်ခြင်း၊ ပရိတ်ပန်း၊ ပရိတ်ရေ၊ ပရိတ်သံ နှင့် ပရိတ်ချည်များကိုလည်းကောင်း၊ ရွှေထီးတော်တင်မည့် စိန်ဖူး တော်၊ ငှက်မြတ်နားတော်၊ ရွှေထီးတော် ဘုံ ခုနစ်ဆင့်နှင့်တကွ သိကြားမင်း 'စမ'ဘွဲ့ရ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်များ၏ ထီး တော်များကိုလည်းကောင်း၊ သာသနာ့အလံတော်နှင့် နေလ နှစ်ပါး အလံတော်များကိုလည်းကောင်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့ကြ သည်။

စေတီတော် တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ဝင်များက နှစ်ကျိပ် ရှစ်ဆူစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ငြိမ်းထိပ်တွင် နေရောင်၊ လရောင် ဖော သာသနာရောင် ထွန်းလင်းတောက်ပမည်ကို နိမိတ်ဆောင် လျက် နေလနှစ်ပါး၊ အလံတော်များနှင့်တကွ သိကြားမင်း၏ အောင်လံ၊ ပဇာပတ်နတ်မင်းကြီး၏ အောင်လံ၊ ဝရုဏာနတ်စစ် သူကြီး၏အောင်လံ၊ ဤသာသနာ့စစ်စစ်သူကြီး၏ အောင်လံတို့ ထက် သာလွန်မြင့်မြတ်သော ရတနာမြတ်သုံးပါးဂုဏ်ဆောင် ဗုဒ္ဓသာသနာ ဓမ္မမဟာအောင်လံတော်ကြီးကို လွှင့်ထူခြင်း၊ ပရိတ်ရွတ်ပြီးသော ပန်း၊ ရေ သဲနှင့် ပရိတ်ချည်များကို ပက်ဖျန်း ချည်နှောင်ခြင်း ပြုကြပါသည်။ ဆရာတော်များအား လှူဖွယ် ဝတ္ထုပစ္စည်းများ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပြီးလျှင် ဗိသုကာအင်ဂျင် နီယာများအဖွဲ့က မူလဘုရားဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများထံ အသီး သီးပြန်လည်အပ်နှံခြင်း၊ အပြစ်ရှိက ရွှင့်လွှတ်ပေးပါရန် သက် ဆိုင်ရာများအား တောင်းပန်လျှောက်ထားခြင်း ပြုကြသည်။ မှော်ဘီဖြို့နယ် သံဃာ့နာယကအဖွဲ့ ဆရာတော် အရှင်သူမြတ် က ရေစက်ချတရား ချီးမြှင့်ပြီး အမျှဝေခြင်းဖြင့် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာကုသိုလ် ဆည်းပူးခြင်းအခမ်းအနားမှာ 'ဗုဒ္ဓသာသနာ့ ဝိတိတ္တတ' သုံးကြိမ်ရွတ်ဆို အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။ နေ့လယ်ပိုင်း တွင် မြန်မာနိုင်ငံ ဝေဒသုတေသန ဝတ်အဖွဲ့နှင့် ဇမ္ဗူရာဇရွှေစင် ဝတ်အဖွဲ့တို့က ပရိတ်တရားတော်များ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း ပြုခဲ့ ကြပါသည်။

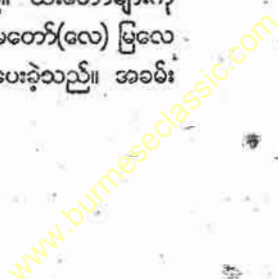
ရေထီးတော်တင် မင်္ဂလာအခမ်းအနားနှင့် ဗုဒ္ဓါဘိသေက အနေကဇာတင် မင်္ဂလာအခမ်းအနား (၂၀၁၄-၂၀၁၅)ခုနှစ် ဆက်လက်ကျင်းပရာတွင် နံနက်အရှုဇာတင်ချိန်မှစ၍ အနန္တော

အနန္တဝါးပါးနှင့် အရိယာသူတော်စင်များအား ပင့်ဖိတ်ပြီး ပန်း၊ ရေချမ်း၊ သီပေါ၊ ဆွမ်းများ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်း၊ သိကြား၊ ဗြဟ္မာ၊ နတ်မင်းများအား ပင့်ဖိတ်ပြီး ဗလိနတ်စာလှူဒါန်းခြင်း၊ ဆုမွန်ကောင်းတောင်းခြင်း၊ ပရိတ်တရားတော်များ ရွတ်ဖတ် ခြင်း၊ အခမ်းအနားဖွင့်လှစ်ခြင်း၊ သီလခံယူတည်ဆောက်ခြင်း၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော် မြစ်မြောက်ရေးကော်မတီဥက္ကဋ္ဌမှ သာသနာရေးဆိုင်ရာ လျှောက်ထားလွှာအား ဖတ်ကြားလျှောက် ထားခြင်း၊ ပင်မစေတီတော်ကြီးအား ဆက်ကပ်လှူဒါန်းမည့် စိန်ဖူးတော်၊ ငှက်မြတ်နားတော် ဇွန်း(၄)ဘုံ၊ ဆပ်သွားဖူးတော်၊ ပင်မရွှေထီးတော် ဘုံ(၇)ဆင့်နှင့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်များ ၏ ထီးတော်များအား လက်ရာရစ် သုံးကြိမ် လှည့်လည်ပူဇော်ခြင်း ပြုကြပါသည်။

ဒေဝါဝင်း၊ ရာဇာဝင်း၊ ဤဩဝါဒစရိယ ဆရာတော်ကြီး များ၊ အကြီးအကဲများ၊ အလှူရှင်များ၊ ဝတ်အဖွဲ့နှင့် ဧည့်ပရိသတ် များက ကပ်လှူမည့် ထီးတော်များကို ပင့်ဆောင်လျက် ရတနာ သုံးပါး အာရုံပြုကာ သရဏဂုံသုံးပါး ရွတ်ဆို၍ လက်ရာရစ် သုံးပတ်လှည့်လည်ပူဇော်ကာ မဟာမင်္ဂလာရထားပျံ မဏ္ဍပ်သို့ ပင့်ဆောင်ကြပါသည်။

မပျက်စီးနိုင်သော အသမိန္ဒတတ်သဘော။ အမြဲတူ တတ်သဘော၊ လင်းလက်တောက်ပ တန်ခိုးတော်အနန္တ သဗ္ဗ ညုတ ရွှေဉာဏ်တော်၏ ဂုဏ်တော်ကိုဆောင်သော အနန္တပဟာ တတ်သဘော၊ အနန္တတောဂုဏ်သဘောကို ရည်ညွှန်းသော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် ဝိစိရက္ခမဟာစိန်ဖူးတော်မြတ်ကို လှူဒါန်းခြင်းဖြစ်ပြီး ဘုရားလောင်း ဟင်္သာမင်း၊ လင်းပြီးဆွမ်း၊ ကျေးမင်း၊ ကြက်မင်း စသော ငှက်မြတ်လေးပါး ပျံနားစံပယ် နိမိတ်ဆောင်သော သဘောဖြင့် ငှက်မြတ်နားတော် လှူဒါန်းခြင်း၊ ဇွန်းလေးဘုံနှင့် ဆပ်သွားဖူးတော် လှူဒါန်းခြင်း၊ သိကြားမင်း 'စမ'ဘွဲ့ရ နှစ်ကျိပ် ရှစ်ဆူတော်များ၏ ထီးတော်များအား လှူဒါန်းခြင်းတို့ကို ရှေးထုံး လာကမ်းဂန်များနှင့် ညီညွတ်စွာ ဆင်ယင်ကျင်းပကြပါသည်။

ထီးတော်ဘုံ (၇)ဆင့်အား လူ၊ နတ်၊ နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ကုမ္ဘဏ်၊ ယက္ခ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ တစ်ဦးစီနှင့် အလှူရှင်များက မဟာ မင်္ဂလာ ရထားပျံမဏ္ဍပ်တွင် နေရာယူကာ နံနက် (၁၀)နာရီ (၁၃)မိနစ် အချိန်ကစပြီး ထီးတော်ဘုံ (၇)ဆင့်အား တင်လှူပူဇော် ကြပါသည်။ နေ့လယ် (၁)နာရီ (၅၀)မိနစ် (၁)စက္ကန့် အချိန်တွင် ရွှေတိဂုံပုံတူ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်မြတ်ကြီး စိန်ဖူးတော်ကို အောင်မြင်စွာ တင်လှူပူဇော်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထီးတော်များကို အောင်မြင်စွာ တင်လှူနိုင်ရန်အတွက် တပ်မတော်(လေ) မြလေ ယာဉ်ထီးတော်အဖွဲ့က ကူညီဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပါသည်။ အခမ်း

အများစု ဦးဆောင်သူ(ဝေ)က "စိတ်ပေးအောင်ဦး" ဟု သုံးကြိမ်
ကြော်ကြော်သည်နှင့် ပရိသတ်အပေါင်းကလည်း "အောင်ပြီ"
သုံးကြိမ်ကြော်ကြော်ကြလျက် မင်္ဂလာရွှေမောင်း ငွေမောင်းများ
အောင်စည်အောင်မောင်းများ တီးခတ်ကာ ရွှေမိုး၊ ငွေမိုး ရွာသွန်း
ပြီးကြသည်။ ပုဒ်ဒါတီသေက အနေကဇာတင် အခမ်းအနားကို
နေ့လယ် (၃:၃၀)နာရီ အချိန်တွင် အောင်မြင်စွာ ကျင်းပခဲ့ကြ
ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ ဝေဒသုတေသနအဖွဲ့က မင်္ဂလာအခါတော်
ပေး ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများအား ဦးခင်
မောင်ဝင်း(ဒုတိယအင်ဂျင်နီယာချုပ် ပြည်သူ့ဆောက်လုပ်ရေး
လုပ်ငန်း) အမျိုးပြုသော အင်ဂျင်နီယာအဖွဲ့ အင်တိုက်အားတိုက်
တည်ဆောက်ပေးကြ၍ စေတီတော်ကြီး ရွှေဆေးသုတ်လုပ်ငန်း
တွင် ထိုင်းနိုင်ငံမှ ကြီးကြပ်အင်ဂျင်နီယာ မစ္စတာချူးချူး
(Michiko Traditing-Thailand Co., Ltd.) က ပံ့ပိုးကူညီ
ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါး၊ ဗြဟ္မာ၊
သိကြား စသော သာသနာစောင့် သမ္မာဒေဝနတ်ကောင်းနတ်
မြတ်များ၊ ပဋ္ဌာန်းဆက်ခွယ် ရုက္ခစိုး၊ ဘုမ္မစိုး၊ ဥဒကဋ္ဌဒေဝတာ
နှင့် ရေစောင့်နတ်၊ နယ်မြေစောင့်နတ်၊ တောစောင့်နတ်၊ တောစံ
စောင့်နတ်မင်းများ၊ ဝိဇ္ဇာစော်ဂျီအပေါင်း၊ ဘုရားနှင့် သက်ဆိုင်
သော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းနှင့် နဂါးမင်း၊ ဂဠုန်မင်း စသော ပုဂ္ဂိုလ်
အပေါင်းတို့၏ စောင့်ရှောက်ကူညီမှု၊ စေတီတော်မြတ်ကြီးအား
စတည်သည်မှ ချောမောအောင်မြင်စွာ တည်ဆောက်ပြီးစီးသည်
အထိ လိုအပ်သည်အခါတိုင်း ပြည့်စုံရလေအောင် လှူဒါန်းခဲ့ကြ
သည့် အလှူရှင်ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့၏ ညီညွတ်စွာ သဒ္ဓါတရား
ထက်သန်မှုဖြင့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့် သိကြား
မင်း 'စမ'ဘွဲ့ရ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်များ အောင်မြင်စွာ
တည်ဆောက်ပြီးစီးနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုနေ့က ကျပ်သိန်းပေါင်း ၃၂၆၂၂၂၅ သိန်းကျော်အား
လှူဒါန်းခဲ့သည့် အလှူရှင်များ၏ ကုသိုလ်အား ရေစက်ချအမျှ
ဝေခဲ့ရာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာ သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်ဆိုခွင့်
ရခဲ့ပါသည်။

စေတီတော်ရင်ပြင် ကွန်ကရစ်ခင်းခြင်းနှင့် အပူငြိမ်း
ကျောက်ပြားခင်းလုပ်ငန်း၊ ခရင်းနီကျောက်ပြားခင်းလုပ်ငန်း၊
စေတီတော်ရင်ပြင် တံတိုင်းနှင့် ခြံစည်းရိုး မဟာရံတံတိုင်း တည်
ဆောက်ခြင်းလုပ်ငန်း၊ သိကြားမင်း 'စမ'ဘွဲ့ရ ပုံတူစေတီ
နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူမြတ်စွာဘုရားတို့တွင် အရုဏ်ခံတန်ဆောင်း ၂၈
ခု တည်ဆောက်ခြင်းလုပ်ငန်း၊ ပွင့်တော်မူပြီးသော နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ

မြတ်စွာဘုရားအပေါင်း၏ ပရိဘောဂစေတီပွင့်ရာ ဗောဓိပင်များ၊
အား ကျွမ်းကျင်မှု အကူအညီရယူ စိုက်ပျိုးခြင်းလုပ်ငန်း၊ မုခ်
အလိုက် ဘုရား ၂၈ ဆူ ရှေ့မှောက်တွင် ဘုရားရှိခိုးကျောက်စာ
၅၆ ချပ် စိုက်ထူရန်လုပ်ငန်း၊ လက်ယာရစ် ရင်ပြင်တော် ကား
ပတ်လမ်းနှင့် လျှောက်လမ်းများ ခင်းခြင်းလုပ်ငန်း၊ ပရိဝုဏ်
သာသနိက အဆောက်အဦများဖြစ်သည့် သိမ်၊ မ္ဗောရုံ၊ သံဃာ
တော်အဆောင်၊ သီလရှင်အဆောင်၊ အမျိုးသားယောဂီဆောင်၊
အမျိုးသမီးယောဂီဆောင်၊ ဘုရားသမိုင်းမှတ်တမ်းကျောက်စာ
နှင့် ငွေကျပ်တစ်သိန်းနှင့်အထက် အလှူရှင်မှတ်တမ်း ကျောက်
စာတိုက်၊ သက်သတ်လွတ် မေတ္တာကွေးမွေးရေးစခန်း၊ ဆွမ်း
ချက်ဆောင်၊ ဆွမ်းစားဆောင်၊ ဂါလံငါးသောင်းဆုံ မြေအောက်
ရေစင်၊ ဂါလံနှစ်သောင်းဆုံ မြေပေါ်ရေစင်၊ ရှင်သီဝလီ၊ ရှင်ဥပ
ဂုတ္တ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အဆောင်၊ အနန္တမေတ္တာဆေးခန်းနှင့်
ဆေးရုံအဆောက်အဦလုပ်ငန်းများ ပေါ်ပေါက်အောင်မြင် ဖြစ်
ထွန်းလာစေရန် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော် တည်ဆောက်ရေး
ကော်မတီက အချိန်တိုအတွင်း ဆက်လက်ကြိုးပမ်းသွားမည်
ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဩဝါဒစရိယ ဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒပြုမှုအရ
လာဘ(လာဘ်လာဘရလိုမှု)၊ သက္ကာရ(အလေးအမြတ်အပူစော်
ခံလိုမှု)၊ သိလောက(ကျော်ကြားထင်ရှားလိုမှု) သုံးပါးမှ လွတ်
ကင်းအောင် စိတ်ထားတတ်လျှင် ပါရမီကုသိုလ်စိတ် ပွားများပြီး
လုပ်ဆောင်သွားကြရန် ရည်သန်ကြသည့်အလျောက် အန္တရာယ်
ခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ငြိမ်းလျက် စိတ်ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ချမ်းသာဖြင့်
အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုသူ၊ အမျိုးဘာသာ သာသနာအကျိုး ထမ်းရွက်
လိုသူ ကုသိုလ်ရှင် အလှူရှင်များအဖို့ သွားရောက်ဖူးမြော်
လှူဒါန်းနိုင်ကြစေရန် မေတ္တာဆပွား ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါ
သည်။

သမီးတင့်တယ်

(ဤဆောင်းပါး ရေးသားရန် အားပေးသော ဆရာ
ဦးမောင်မောင်မြင့်အေးအား ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြ
အပ်ပါသည်။)

ဆုတောင်းပြည့်ရာ

လျှောက်

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဝေတိမဟာ

ကျော်မင်းနိုင်

ရန်ကုန်မြို့၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မှ မောင်းနှင်လာသော မောင်စင်းကို၏ TOYOTA MARK X 2008 MODEL ကားကလေး၊ အမှတ်-၁ လမ်းမကြီးအတိုင်း မောင်းလာရာက ထောက်ကြံ့လမ်းဆုံသို့အရောက် မှော်ဘီဘက်သို့ ဦးတည်လိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်မှာ လမ်းဆုံ၌ စည်ကားစွာ ဖွင့်လှစ်ထားသော ဆိုင်များကို လှမ်းကြည့်၍ ...

“ပေါက်စကြီးတို့ဆိုင် မဝင်တော့ဘူးလား ဝင်းကို”

“မဝင်တော့ဘူးလေ အစ်ကို။ ကိုပေါက်စက အကျွတ်တရားရပြီး စားသောက်ဆိုင်ကို သူ့သားတွေကို ပေးထားခဲ့တာပဲ။ ခုသွားမှာက ကိုပေါက်စဘဝပြောင်း ဦးမေဓာပီအဖြစ်နဲ့ သင်္ကန်းစည်းနေတဲ့ လှော်ကားတောရကျောင်းတိုက်

ကြီးအနီးမှာ တည်ထားတဲ့ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီကိုလေ ...”

“ဪ ... အေး ... အေး။ ငါက သူ့ဆိုင်ကို လှမ်းတွေ့တော့ သူ့ကို သတိရပြီး နှုတ်က လွတ်ခနဲထွက်သွားတာပါကွာ။ သူ့ဆိုင်ဝင်ရအောင်ကလည်း တို့သွားမယ့်ခရီးနဲ့ ဘာမှမဆိုင်လှပါဘူး”

“ဟုတ်တယ်အစ်ကို။ ကိုပေါက်စက ဘဝအပြောင်းအလဲ ... သလို သူ့ဘဝပြောင်းပုံတွေကလည်း သိပ်မြန်တယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၀ နှစ်က စားသောက်ဆိုင်ပိုင်ရှင်၊ ခု ... တောရကျောင်းတိုက် ပရဝဏ်မှာ ဦးပဉ္စင်းကြီးမေဓာပီ ဖြစ်နေပြီပြန်ပြီ”

“အေး ... မင်းစကားကို ထပ်ဖြည့်ရမယ်ဆိုရင် လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်လေးဆယ်ကျော်က တောခိုဗဟုပ ကွန်မြူနစ်၊ နောက် အလင်းဝင်း ကြံ့ရာကျရာ လုပ်

တာတွေ ထည့်ပြောရဦးမယ်”

မောင်စင်းကိုသည် ကားကလေးကို ရန်ကုန်-ပြည်လမ်းမကြီးအတိုင်း မှော်ဘီဘက်သို့ဆက်မမောင်းဘဲ အနောက်ဘက်လှော်ကားလမ်းသို့ ကွေ့ချလိုက်သည်။

“ကိုပေါက်စ အကျွတ်တရားရပြီး ဘုန်းကြီးစတ်တော့လည်း ထူးထူးချွန်ချွန် ပါပဲ အစ်ကို။ ဦးပဉ္စင်းမေဓာပီဘဝနဲ့ လှော်ကားတောရကျောင်းတိုက်ကြီးမှာ သီတင်းသုံးပြီး တောရကျောင်းတိုက်အနီးက သာသနာ့ဝတ္ထုကမြေပေါ်မှာ တည်ထားတဲ့ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ စေတီတော်ကြီးမှာ ကျွန်တော်ကို အမိဋ္ဌာန်ဝင်ခိုင်းလို့ ကျွန်တော်ဝင်ခဲ့တာ အစ်ကိုမြင်တဲ့အတိုင်း ထူးထူးခြားခြား အကျိုးပေးတော့တာပဲ အစ်ကို”

“အင်း ... မင်းကြီးပွားလာပုံကတော့ အံ့မခန်းပါပဲ ဝင်းကိုရဲ့။ မင်းလည်း မင်းအစ်ကိုလိုပဲ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၅ နှစ်လောက်

က လမ်းဘေးမှာ တတ်ဆီ၊ ဒီဇယ်ဆီ ရောင်း၊ ခုတော့ WIN KO AUTO-MOBILE CENTER ဆိုပြီး ကား အရောင်းအဝယ်ကုမ္ပဏီကြီး တည်ထောင် နိုင်တာကို ငါအံ့ဩနေတယ်”

“ဒါ .. ကိုပေါက်စ ... အဲ .. ဦးပွင့်ကြီးမေဓာဝီ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခိုင်းတဲ့ အတိုင်း နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်မှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့တဲ့ အကျိုးပဲလို့ ကျွန်တော် ရဲရဲကြီး ပြောတဲ့တယ်အစ်ကို ...”

ဝင်းကို၏ကားကလေးမှာ လှော် ကားဥယျာဉ်ကို ဖြတ်ကျော်လာသည်။ ငါးမိနစ်ခန့် မောင်းလိုက်သည်နှင့် လှော် ကားတောရကျောင်းတိုက်ကြီးအနီး သာ သနားမြေပေါ်တွင် တည်ထားသော နှစ် ကျိပ်ရှစ်ဆူ စေတီတော်ကြီးကို အံ့မခန်း ဖူးတွေ့ရလေပြီ။

သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ရောက်သွား စဉ် ဦးပွင့်ဦးမေဓာဝီနှင့် ချက်င်း မဆုံ တွေ့ရဘဲ ဆွမ်းခံထွက်နေသည်နှင့် ကြို ခဲ့ရလေသည်။

သည်နေရာကလေးကို ရောက် တော့ ကျွန်ုပ်၏ ဘဝပုံရိပ်တစ်ပိုင်းတစ်စ ကို ပြန်လည်တွေ့မိပြန်၏။

* * * * *

သည်နေရာကလေးဟု ကျွန်ုပ်က သုံးနှုန်းမိသော်လည်း ယခုကာလတွင်မူ အဓိကရနေရာကြီးတစ်ခု ဖြစ်လျက်ရှိ ချေ၏။

ယခင်က ထိုနေရာကလေးသည် လှော်ကားရွာ၏ အရှေ့မြောက်ဘက်ယွန်း ယွန်းမှာရှိပြီး တောရိပ်တောင်စွယ်ကြား မှာ ညိုညိုမှိုင်းမှိုင်းနှင့် လူသူအရောက် အပေါက်နည်းပါးသော နေရာ။ လှော်ကား ရွာအနိမ့်ပိုင်းမှကြည့်လျှင် လှော်ကားကန် စပ်မှာ ပထမဦးဆုံးမြင်ရသော တောင် ကုန်းကြီး။

ထိုစဉ်က လှော်ကားတောရကြီး ကျောင်း တောင်နှစ်လုံးဟု အမည်တွင် ခဲ့သည်။ အမှန်ပင် တကယ့်ကို တောရ ကြီး ဖြစ်ပါ၏။ များသောအားဖြင့် အချို့ တောရကျောင်းများသည် လူသူမနီး တောကြီးအတွင်းမှာ ရှိတတ်ကြသည်။

လှော်ကားတောရကြီးကျောင်း မှာမူ လျှို့မြောင်တောအုပ်ကြီးအကြား တောင်နှစ်လုံးထိပ်တွင် တည်ရှိနေခြင်းပင်။ တောင်နှစ်လုံးတည်နေပုံကလည်း ဆန်း လှသည်။ တောင်ဘက်အရပ်မှ စ၍ ခပ် ပြေပြေပြင့် မောက်တက်လာသည်။ ထို ထူးဆန်းသော တောင်နှစ်လုံးသည် မြောက်ဘက်သို့အရောက် ဆက်မိပြီး တောင်ပြင်ကုန်းကမူ တစ်လုံးတည်း ဖြစ် သွား၏။

တောင်ရင်ကွဲဟု ပြောရမည်လား မသိ။ လှော်ကားသား ကျွန်ုပ်သူငယ်ချင်း ပေါက်စကြီး(ခေါ်) မျိုးမြင့်က ကျားဆန် ဆန် 'ရင်ကွဲတောင်'ဟု အမည်ပေးထား သည်။

တောင်အရှေ့ဘက် အောက်ခြေ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ဂျပန်သင်္ချိုင်ဟောင်း တစ်ခုက ဖြိုပျက်နေပြီဖြစ်သော ဂျပန် လက်ရာမှန်ဦးဟောင်းကလေးနှင့် ထိုစဉ် က ရှိနေသည်။ ဒေသခံတို့က ဂျပန် သင်္ချိုင်ဟောင်းဟုခေါ်သော မှစ်ဝမှ ထိုစဉ် က မြေနီလမ်းကလေးသည် လှော်ကား ကန်ပတ်လမ်းကို မေးတင်ထား၏။ တော အုပ်ကြီးတစ်ဖက်မှာ လှော်ကားကန်ကြီး က ဆီးတားထားလေသည်။ လှော်ကား ကန်ပေါင်ကြီးသည်လည်း မြင့်မောက်၍ သစ်ပင်ကြီးငယ်များ ထူထပ်လျက် တကယ့် တောကြီး ဖြစ်နေလေ၏။ ထိုစဉ်က လှော်ကားတောရကြီးကျောင်းမှာ သွား ရေးလာရေး ခက်ခဲလှသော ရှေးဟောင်း ကျောင်းကြီးတစ်ကျောင်း ဖြစ်နေလေ သည်။

အင်းစိန်သားဖြစ်သော ကျွန်ုပ် သည် အင်းစိန်မြို့နယ်အတွင်းရှိနေသော လှော်ကားရွာမှ အင်းစိန်အစိုးရအထက် တန်းကျောင်းသို့ ကျောင်းလာတက်သော ပေါက်စကြီးနှင့် သူငယ်ချင်းဖြစ်ကာ လှော်ကားရွာသို့ မကြာခဏလိုက်ပါရာက လှော်ကားတောရကြီးကျောင်းသို့ ရောက် ဖူးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ တကယ့်ကို တောကြီး တောင်ကြီးအကြားတွင် တောရကြီး ကျောင်းသည် သစ်ပင်ကြီးငယ် ညိုမှောင် နက်ရှိုင်းကြားမှာ အထီးတည်း တည်ရှိနေ ခြင်းဖြစ်၏။

သိုက်သပိုင်းရုပ်ရှင်တွေ့ ရာစဝင် ဝတ္ထုတွေထဲက တောကြီးမျက်မည်း အတွင်းမှာ ရုတ်တရက် ဘွားခနဲပေါ်လာ သော ရှေးဟောင်းကျောင်းအိုရေပ်ပျက်၊ စေတီယိုယွင်းလျက် လျှို့ဝှက်သည်းဖို ဆန်လှသော နေရာဒေသအခင်းအကျင်း တစ်ခု။

ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ် သူငယ်ချင်း ပေါက်စကြီးနှင့်အတူ ထို တောရကြီးကျောင်းတိုက် နယ်ပယ်ကို ရောက်သွားရခြင်းမှာ ယခုလာသလို တရားဓမ္မနှင့် ပတ်သက်၍ မဟုတ်ပါချေ။

ကျွန်ုပ်တို့မှာ ထိုစဉ်က ဆယ့်ငါး နှစ်၊ ဆယ့်ခြောက်နှစ်ဝန်းကျင်မျှသာ ရှိပြီး ခပ်ပေပေနေတတ်သော အရွယ်။ ပေါက် စကြီးတို့ရွာမှာ ပဲခူးရိုးမကြီး၏ တောင်စွယ် လှော်ကားကန်ကြီး၏ အပျောက်ဘက် တွင် ရှိနေ၍ 'သာဓုကန်သစ်တောကြီး ပိုင်း'ဟုခေါ်သော လှော်ကားစန်းကျင် တောအတွင်း ချေ(ဂျီ)၊ တောဝက်နှင့် မျောက်လိုတောကောင်ငယ်တွေ ရှိနေ၏။ လှော်ကားကန်၌ မြွေတွေ့ကိုလည်း ဘေး ဖဲ့လာ၍လွတ်ပေးတတ်ကြ၏။ တစ်ခါတစ် ခုံ ကျားသစ်လို သားစားတောကောင်တွေ မင် ကြုံရတတ်သည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် ပေါက်စ ကြီးမှာ စွန့်စားလုံ၍ အပျော်တ...

ဘဝနှင့် ရောက်သွားခဲ့ခြင်းပင်။

ထိုနယ်မြေက အမြဲလိုလို ပြောင်းလဲနေတတ်သော နယ်မြေ။ ကျွန်ုပ်တို့မှာလည်း အရွယ်အမျိုးမျိုး ဘဝအထွေထွေပြောင်းလဲ၍နေချေပြီ။ လှော်ကားရွာသားပေါက်စကြီးနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ လူချင်းကွဲသွားပြီး ကျွန်ုပ်အသက် သုံးဆယ်အရွယ်ခန့်က လှော်ကားတောကြီးကျောင်းနယ်မြေသို့ တစ်ခေါက်ရောက်ရှိသွားခဲ့ပြန်၏။

* * * * *

ထိုစဉ် ကျွန်ုပ်၏စာရေးဆရာ သူငယ်ချင်း ဒါရိုက်တာအောင်စိုးဦး ဝေဿန္တရာဗွီဒီယိုကားရိုက်ရာက ရိုက်ကွင်းသို့ ကျွန်ုပ်ရောက်ရှိသွားခဲ့ခြင်းပင်။

ရိုက်ကွင်းနေရာ လှော်ကားတောကြီးကျောင်းတစ်ဝိုက်၊ မင်းသား ထွန်းလုံရှိန်၊ ဝေဿန္တရာမင်းကြီးအဖြစ်။ မင်းသမီးက ဒေါင်းမလေး၊ မဒီဒေဝီအဖြစ်။ ဂဏှာ၊ စာလီ ဝေဿန္တရာမင်းကြီး၏ သားတော်၊ သမီးတော်အဖြစ် ဒါရိုက်တာအောင်စိုးဦး၏ သားနှင့်သမီး ကလေးသရုပ်ဆောင်။ စုကောပုဏ္ဏားကြီးအဖြစ် ဒါရိုက်တာ ပန်းချီဆွေဆက်။ ဖြစ်စဉ်နေရာ ဟိမဝန္တာတောကြီးအတွင်း။

ကျွန်ုပ် ဤသို့ရေးပြနေခြင်းမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း အများသိ ဝေဿန္တရာအလောင်းတော်ကြီးအကြောင်း ပြောလို၍မဟုတ်ပါ။ လူသူမနီးသော ဟိမဝန္တာတောကြီးအကြောင်းသာ ဖြစ်၏။

ထိုဟိမဝန္တာတောကြီးမှာ လှော်ကားတောကြီးကျောင်း တောင်ခြေဖြစ်နေ၏။ တောကြီးကျောင်းတည်ရာ တောနှင့် တောင်ကုန်းမှာ ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ထဲမှ တောတွေ၊ တောင်တွေဖြစ်သွား၏။ ဆိုလိုသည်မှာ လှော်ကားတောကြီးကျောင်း နယ်ပယ်ဒေသသည် ဘုရားလောင်း ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်

လာ ဟိမဝန္တာတောကြီးတောတောင်ကြီးသဖွယ် ဗီဒီယိုရုပ်ရှင် ရိုက်ကူး၍ပြသနိုင်သော အခြေအနေ။ လူသူမနီး ရိပ်ကြီးတောတောင်။

ဘုရားအလောင်းတော်၏ နောက်ဆုံးပါရမီဖြည့်ရာ ဝေဿန္တရာအလောင်းတော်မြတ် ခိုမှီးတရားကျင့်ကြံအားထုတ်ရာ သာသနာ့သမိုင်းဝင် နယ်မြေနှင့် ဖမာမခြား သူ၏ဒါရိုက်တာအတတ်ပညာနှင့် ခိုမှိတ်ဖတ်ခဲ့လေသည်လားမသိ။ ယခုတော့ ထိုနေရာ၊ ထိုအရပ်သည် တံကယ့်ကို ထင်ရှားသော သာသနာ့နယ်မြေကြီးဖြစ်၍နေလေပြီ။

လှော်ကားတောရကျောင်းတိုက်ကြီးအနီး သာသနာ့ဝတ္ထုကနယ်မြေပေါ်တွင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်ကြီးမှာ ပျော့ရောင်လွမ်းလျက် ထီးထီးမားမားကြီးဝတ်ရှိနေလေပြီ။ တောကြီးကျောင်းအဖြစ် ယခင်က တောတောင်မျက်မည်းကြီးထဲမှ ကျောင်းပရဝဏ်သည် ခေတ်မီကျောင်းအဆောက်အအုံများနှင့် စည်ပင်လျက်ရှိချေပြီ။

ဘုရားပေါ်မှ လှမ်းကြည့်လျှင် အရှေ့တောင်ဘက်မှာ လှော်ကားလမ်းမကြီးနှင့် လှော်ကားကန်ရှုခင်း၊ အရှေ့ဘက်တွင် လှော်ကားဥယျာဉ် ပြီးတော့ ရန်ကုန်မှနေ၍ ထွက်လာသော အမှတ်(၁)လမ်းမကြီး။ ထိုအမှတ်(၁)လမ်းမကြီးသည် ထောက်ကြန့်လမ်းဆုံတွင် နှစ်မြွှာခွဲကာ မှော်ဘီနှင့်ပြည်သို့သွားသော လမ်းနှင့် လှည်းကူး၊ ပဲခူး၊ မန္တလေးဘက်သွားသော ရန်ကုန်-မန္တလေးလမ်းမကြီး ရှိနေသည်။

လှော်ကားလမ်းမှနေ၍ ကျွန်ုပ်အား ဝင်းကိုက် သူ့ကားနှင့် ခေါ်ဆောင်လာရာ လှော်ကားဥယျာဉ်ကြီးကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည်ကို ကျွန်ုပ်သတိပြုမိခဲ့သည်။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားကြီး၏ အနောက်

ဘက်ခြမ်း ရွှေပြည်သာမြို့နယ်မှ ဖြတ်လာသော အမှတ်(၄)လမ်းမကြီးသည် မှော်ဘီသို့ ဦးတည်နေပြန်သည်။ ဘုရားကြီးနှင့် အနီးဆုံး အနောက်ဘက်လမ်းမှာ ဖူးကြီးရေပိုက်လမ်း ဖြစ်သည်။

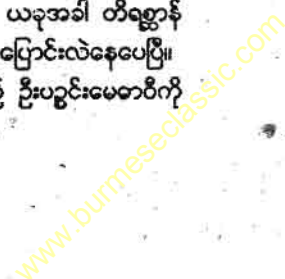
ခရီးလမ်းပန်း ဆက်သွယ်ရေးအနေအထားက ယခင်ကလို လှော်ကားဘူတာနှင့် အရှေ့ဘက် ထောက်ကြန့်လမ်းဆုံသို့ ဆက်သွယ်ရာ တစ်ခုတည်းသော ဂဝံမြေခင်းလမ်းတစ်လမ်းတည်းမဟုတ်တော့။ ထိုလှော်ကားကန်ပတ်လမ်းသည်ပင် ကတ္တရာခင်းလမ်း ဖြစ်နေလေပြီ။

လှော်ကားကန်ပတ်လမ်းမှ လှော်ကားရွာသို့ မရောက်ခင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားအဝင်လမ်းရှိနေ၍ မောင်းဝင်းကို ကားနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ အတွင်းသို့ ဝင်လာနိုင်ခဲ့ခြင်းပင်။

ထိုစဉ်ကအခေါ် လှော်ကားတောကြီး နယ်မြေကား ပြောင်းလဲနေတတ်သည့် နယ်မြေဟု ဆိုခဲ့သည်အတိုင်း ယခုအခါ အင်းစိန်မြို့နယ်ထဲတွင် မဟုတ်တော့။ ရန်ကုန်တိုင်း မြောက်ပိုင်းခရိုင်၊ မှော်ဘီမြို့နယ်၊ လိပျက်ကျေးရွာအုပ်စု၊ ထောက်ကြန့်-လှော်ကား-ရွှေပြည်သာ ကားလမ်းမပေါ်ရှိ လှော်ကားတောရကျောင်းတိုက်ကြီးအနီး သာသနာ့ဝတ္ထုကမြေပေါ်မှ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်ကြီး ဖြစ်နေလေပြီ။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်လောက်က ကျွန်ုပ်သည် ကွယ်လွန်သူ ဒါရိုက်တာမြင့်စိုး ဝ/သနှင့် 'တောကြီးမာယာ' ဗွီဒီယိုကား လာရိုက်ရာတွင် ရန်ကုန်မြို့နှင့်အနီးဆုံး ခရီးသွားတိုးရပ်များအတွက် ထားရှိသော လှော်ကားကန်ဆင်စခန်းသည်ပင် ယခုအခါ တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်ကြီးအဖြစ် ပြောင်းလဲနေပေပြီ။

ကျွန်ုပ်သည် ဦးပွင်းမေဇာဝီကို

စောင်ရင်း နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားကြီးအား ဖူးမြော်ကာ ရင်ပြင်တော်ပေါ် တစ်ပတ် ပတ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်ရှုခင်းများအား ကျွန်ုပ် တွင်ပါလာသော ရိုက်ကွင်းကြည့်မှန် ပြောင်းနှင့် လှည့်ပတ်ကြည့်ရာက တစ် ပတ်ပြည့်သည်နှင့် အရှေ့ဘက်တန်ဆောင်း ၌ ဘုရားရုံခိုး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေသော မောင်ဝင်းကိုနှင့် ပြန်ဆုံတော့သည်။

“ဦးပဉ္စင်း ဆွမ်းခံပြန်ကြွလာပြီလို့ ကျောင်းသားလေးတစ်ယောက် စောစော က လာပြောတယ် အစ်ကို ...”

“ဒါဆို ဦးပဉ္စင်းကျောင်းကို သွား ကြရအောင်”

ကျွန်ုပ်နှင့် မောင်ဝင်းကိုတို့နှစ် ယောက် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားရင်ပြင် တော်ပေးမှ ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။

ဦးပဉ္စင်းဦးမေဓာဝီ၏ ကျောင်း ကလေးမှာ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားကြီး အောက်ဘက် တောရကျောင်း၊ ဂိုက်ကြီး ၏ သာသနာ့ဝတ္ထုကနယ်မြေတောင်ခြေ အနီး တောစပ်ကလေးတွင် ရှိလေသည်။

* * * * *

ထိုနေရာကလေးကို ကျွန်ုပ်မှတ်မိ နေပါသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် ပေါက်စကြီးတို့ ငယ်စဉ်ကာလ မုဆိုးလက်သင် စလုပ်ကြ စဉ် ချေတစ်ကောင်ဖမ်းမိသောနေရာ ဖြစ်၏။ အပျော်တမ်းမုဆိုးလက်သင်များ ပီပီ ကျွန်ုပ်တို့လက်ထဲတွင် သေနတ်ပါ မလာခဲ့ချေ။ ပေါက်စကြီးအဖေမှာ အင်းစိန် ရဲစခန်းဌာနာပိုင်ကြီးအဖြစ် ပင်စင်ယူခဲ့ ၍ ဝန်ထမ်းဘဝက ဆုအဖြစ်ရရှိသော သေနတ်တစ်လက်ရှိ၏။ သို့သော် စည်း ကမ်းကြီးသော ထိုပင်စင်စားဌာနာပိုင်ကြီး ၏ သေနတ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ သူမသိဘဲ မကိုင်ခဲ့ကြချေ။

သို့သော် ကျွန်ုပ်နှင့် ပေါက်စကြီး တို့မှာ အင်းစိန်ရှိ မြတ်စောညီနောင်သိုင်း

အဖွဲ့ ဆရာကြီးဦးဘသန်းထံတွင် သိုင်း ပညာသင်ထားခဲ့ကြသူများပီပီ ဓားသိုင်း၊ လှံသိုင်း၊ လေ့ကျင့်ထားသူများ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဓားလှံကိုသာ အားကိုးပြီး လှော်ကားကန်တစ်ဝိုက် သာခုကန်သစ် တောကြီးပိုင်းအတွင်းမှာ လူငယ်တို့ဘာဝ အမဲလိုက်ကြသည်။ ထိုစဉ်က သားစား ကောင်ကြီးများဖြစ်သော ကျား၊ ကျား သစ်နှင့် ဆင်များအောင်းရာ တောနက် ကြီးများထဲသို့ ကျွန်ုပ်တို့ ဝင်ရဲကြသည် မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့ အလွန်ဆုံးသွားရ သည့်မှာ တောင်ခြေတောစပ် လှော်ကား ကန်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်သာ ဖြစ်၏။

ယခုလို ကားလမ်းမဖောက်ခင် တောင်ခြေတောစပ်တွင်ရှိသော တောရ ကြီးကျောင်းအရှေ့ဘက် လှော်ကားကန် စပ်တွင် ကျွန်ုပ်နှင့် ပေါက်စသည် ချေငယ် တစ်ကောင် ရရှိခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ကျား ဖမ်း၊ ဆင်ဖမ်းမုဆိုးများအတွက် ချေတစ် ကောင် ရရှိခြင်းမှာ စာမဖွဲ့လောက်သော် လည်း ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ မုဆိုးလက်သင် လူငယ်ကလေးများအတွက် မမေ့နိုင်စရာ အမှတ်တရ ရှိလေသည်။

ပြီးတော့... ယခုကဲ့သို့ နှစ်ကျိပ် ရှစ်ဆူစေတီတော်ကြီး တည်ထားရာ စည်ကားနေသည့် ဤတောရကျောင်း တိုက်ကြီး၏ အခြေအနေနှင့် ယခင် အတိတ်ကာလများနှင့် မတူတော့ပုံကို ကျွန်ုပ်အမှတ်ရ နှိုင်းယှဉ်တွေးတောမိခြင်း ပင် ဖြစ်၏။

ပေါက်စကြီး(ခေါ်) ဦးပဉ္စင်းဦးမေ ဓာဝီ၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းကလေးမှာ တောင်ကုန်းအောက်ဘက် ငှက်ပျော တောအကြားတွင်ရှိ၍ စိမ်းစိမ်းစိုစို အေး အေးချမ်းချမ်း ရှိလှသည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်းကလေးမှနေ၍ တောင်ကုန်းအပြင် ပိုင်းတွင် တည်ထားသော နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ စေတီတော်ကြီးကို ကြည့်ညိုသဖွဲ့ယံ

ဖွယ်ရာ လှမ်း၍ဖူးမြင်နိုင်လေသည်။

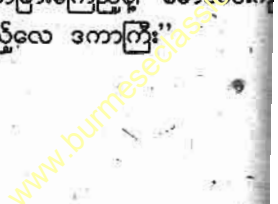
ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်သွားသောအခါ ဦးပဉ္စင်းဦးမေဓာဝီ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးပြီဖြစ် ၍ ရေနှေးကြမ်းနှင့် ထန်းလျက်ခဲ အချို့ တည်းလျက်ရှိချေပြီ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ငယ်သူငယ်ချင်း များဖြစ်ကြ၍ နှစ်အတော်ကြာ ကွဲနေကြ သော်လည်း တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အလွယ် တကူပင် မှတ်မိကြလေသည်။ သင်္ကန်း ဝတ်နှင့်ဖြစ်သော ပေါက်စကြီး တစ်ဖြစ်လဲ ဦးမေဓာဝီအား ကျွန်ုပ်သည် ဦးချကန်တော့ လိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်ဘေးမှ လိုက်ပါလာ သော မောင်ဝင်းကိုကလည်း ကျွန်ုပ်နည်း တူ ကန်တော့လေ၏။

“မောင်ဝင်းကို ဘုရားကုန်းတော် ပေါ်က ကျောင်းသားလေးတစ်ယောက် ကို ရောက်နေကြောင်း ပြောခိုင်းလိုက်လို့ ကျွန်ုပ်က မောင်ဝင်းကိုခွဲအတူ ဧည့်သည် ဒကာတစ်ယောက် ပါလာမှန်းသိပြီးဖြစ် ပေမဲ့ ဒကာကြီးဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ မထင်ခဲ့ ဘူး”

“တင်ပါဘုရား... မောင်ဝင်းကို က တပည့်တော်ကို တောရကျောင်း တိုက်ကြီး ပရဝဏ်မှာ ပေါ်ထွန်းလာတဲ့ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားကြီးအကြောင်း ပြော လွန်းတာနဲ့ ဘုရားကြီးလည်းဖူးရင်။ အရှင် ဘုရားကိုလည်း တွေ့ချင်တာနဲ့ တပည့် တော် မောင်ဝင်းကိုနဲ့ လိုက်လာခဲ့တာပါ ဘုရား”

“ဒကာကြီးညွန့်တင်ကျော်၊ ဒီ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားကြီးကို ဖူးခွင့်ကြုံလို့ ရောက်လာခဲ့တယ်လို့ မှတ်ယူရမယ်ဗျာ၊ ခုနှစ်ရက်သားသမီးတွေအတွက် နှစ်ကျိပ် ရှစ်ဆူဘုရားကြီးမှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ကျင့်စဉ် တွေကျင့်ရင် ထူးခြားသောအကျိုးကိုပေး ပြီး အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းသွားတာတွေ မှီ သဗျ။ တခြားမကြည့်နဲ့၊ မောင်ဝင်းကို ကိုပဲကြည့်လေ ဒကာကြီး”

“မှန်ပါ... တပည့်တော်လည်း မောင်ဝင်းကိုရဲ့ ဘဝအပြောင်းအလဲ တိုး တက်မှုတွေ မြန်ဆန်လွန်းတာကိုကြည့် ပြီး အံ့အားသင့်ဝမ်းမြောက်နေမိပါတယ် ဘုရား။ ဒါ့ကြောင့် သူ့ဒီကိုလာမယ့်ရက် ကိုချိန်းပြီး တပည့်တော်လိုက်လာတာ မှာ ဘုရား”

“ဒကာကြီးက စာရေးဆရာဆို တော့ စာရေးဖို့လိုက်လာတာ သက်သက် မဟုတ်လား”

“တပည့်တော် စာရေးဖို့သက် သက်တော့ မဟုတ်ပါဘူးဘုရား။ တပည့် တော်ကိုယ်၌က ဒီနှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားမှာ အမိဌာန်ဝင်ချင်တာလည်း ပါပါတယ် ဘုရား”

“ဒီလိုဆိုရင် ကောင်းတာပေါ့ ဒကာကြီး။ ဦးပွင့်အနေနဲ့ အမိဌာန်ဝင် ချင်တဲ့ လူတွေကို အကူအညီပေးဖို့ ပါရမီ ပြည့်ဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲ။ ပြီးတော့ နှစ်ကျိပ် ရှစ်ဆူဘုရားကြီးက ပဓာနစရိယ နည်း ညွှန်လမ်းပြ ဆရာတော်သမားတော်ကြီး တွေဆီပါ အရောက်ပို့ဆောင်ပေးဖို့ သာ သနားတာဝန်ရှိပါတယ်။ ဒကာကြီးတို့ ဘက်ကသာ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ အမိ ဌာန်မပျက်အောင် ဆောက်တည်ဆောင် ရွက်သွားကြဖို့သာ ရှိတယ်”

“တပည့်တော် ယုံယုံကြည်ကြည် နဲ့ အမိဌာန်ဝင် ဆောက်တည်သွားမှာပါ ဘုရား။ တပည့်တော် မောင်ဝင်းကိုဘဝ အခြေအနေ အကျိုးပေးထူးခြားအောင် မြင်သွားတာကို လက်တွေ့ယုံကြည်နေပါ တယ်ဘုရား။ ပြီးတော့ အရှင်ဘုရားရဲ့ ဘဝအပြောင်းအလဲကိုလည်း လက်တွေ့ မြင်ပြီး ယုံကြည်ခဲ့ဖူးတယ်ဘုရား။ ဒါ့ ကြောင့် အောင်မြင်အောင် အမိဌာန် ဆောက်တည်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ် ဘုရား”

“အမိဌာန်ဝင်ပြီဆိုရင် စွဲစွဲမြဲမြဲ

ကျင့်ကြံအားထုတ်ရလိမ့်မယ်။ ဒကာကြီး နဲ့ ကျုပ်တို့ငယ်စဉ်က အင်မတန်တေ့ခဲ့ပေ ခဲ့။ ဆုံးခဲ့တာပဲ။ ကျုပ်ဆိုရင် အမိဌာန် မဝင်ခင်က ငရဲကျမယ့်အလုပ်ကို အသက် မွေးဝမ်းကျောင်းအဖြစ် လုပ်ခဲ့တယ်။ စား သောက်ဆိုင်ဖွင့်ပြီး အရက်ရောင်းခဲ့တာပဲ။ အမိဌာန်ဝင် အကျွတ်တရားရချိန်ကျတော့ အဲဒါတွေအားလုံး စွန့်ပစ်နိုင်ခဲ့တယ်”

ထိုစဉ် မောင်ဝင်းကိုက သူ့အစ်ကို ဦးပွင့်ကြီး မေမာဝီ၏စကားကို ဝင်၍ ပြည့်ပြောသည်။

“ကျွန်တော်လည်း မုသာဝါဒနဲ့ မကင်းတဲ့အလုပ်တွေ အမိဌာန်မဝင်ခင်က လုပ်ခဲ့တာပဲ အစ်ကိုညွှန်တင်ကျောရ။ ကားအရောင်းအဝယ် ပွဲစားဆိုတာ ဘယ် မှာ မုသာဝါဒနဲ့ ကင်းနိုင်ပါ့မလဲ။ ကြမ်းပိုး ကို လိပ်ဖြစ်အောင်ပြော ပြီးဖြန်းပြီး ကိုယ့် အတွက်ကျန်အောင် လိပ်ညှာပြော။ ရိုက် စားလုပ်နေရတာ။ ကိုယ်က သူ့ကိုလိမ်၊ သူက ကိုယ့်ကိုလိမ်။ လိမ်ဖည်လိမ်ဖည် ဘဝနဲ့ ရုန်းကန်နေရတဲ့ဘဝ။ နောက်တော့ ဦးပွင့်ဆီလာရင်း ဒီနှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရား မှာ အမိဌာန်ဝင်တော့မှ ခုလိုဘဝရောက် ခဲ့ရတော့တာပဲ အစ်ကိုညွှန်တင်ကျော်”

မောင်ဝင်းကို သူ့အဖြစ်၊ သူ့ကိုယ် တွေ့ပြောပြအပြီး ဦးပွင့်ကြီးဦးမေမာဝီ က ကျွန်ုပ်အား အကဲခတ်သလို လှမ်း ကြည့်နေသည်။ ကျွန်ုပ်ကလည်း ဆုံး ဖြတ်ချက် ချထားသူဖြစ်၍ ...

“တပည့်တော် ဦးပွင့်တို့နဲ့ တွေ့ ပြီး ဒီနှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားမှာ အမိဌာန်ဝင် ဖို့ မောင်ဝင်းကိုနဲ့ လိုက်လာခဲ့တာပါ ဘုရား”

“ကိုယ့်ထက်ငယ်တဲ့ မောင်ဝင်း ကိုတောင် အမိဌာန်ဝင်ပြီး အောင်မြင်ပြီး ဆုံးတဲ့ခန်း ရောက်အောင်လှမ်းနိုင်ခဲ့တာ ပဲ။ ဒကာကြီးညွှန်တင်ကျော်အဖို့ ဘာမှ အခက်အခဲ၊ အပျက်အဆီး၊ အနှောင့်

အယှက်မရှိ အောင်မြင်ပြီး ဆုံးခန်းတိုင် ဆိုက်ရောက်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ဒီနှစ်ကျိပ် ရှစ်ဆူဘုရားရှိခိုး အမိဌာန်ဝင်ဖို့ သဘော တရားကျင့်စဉ်တွေကို သိထားရလိမ့် မယ်”

“မှန်ပါ။ မောင်ဝင်းကိုဆီက အကြမ်းဖျင်းတော့ တပည့်တော် လေ့လာ မှတ်သားဖူးတာ ရှိပါတယ်ဘုရား”

“လေ့လာပြီးမှ ဒီကိုရောက်လာပြီး အမိဌာန်ဝင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်တယ်ဆိုတော့ ကျင့်စဉ်အမိဌာန်ကို ဒကာညွှန်တင်ကျော် သဘောပေါက်ပြီး လိုက်နာကျင့်ကြံနိုင် လို့ ရောက်လာတာမို့ ဘာမှအခက်အခဲ ဖြစ်စရာရှိမနေတော့ဘူး။ အမှန်တော့ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားမှာ အမိဌာန်ဝင်တယ် ဆိုတာ သိပ်ခက်ခက်ခဲခဲ အထူးတရား တွေနဲ့ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရတာမျိုးမဟုတ် ပါဘူး။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာပွား၊ ဘုရား ရှိခိုးရတဲ့ ကျင့်စဉ်တွေပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ နည်း စနစ်ကျအောင်တော့ ကျင့်ကြံအားထုတ် ရလိမ့်မယ်”

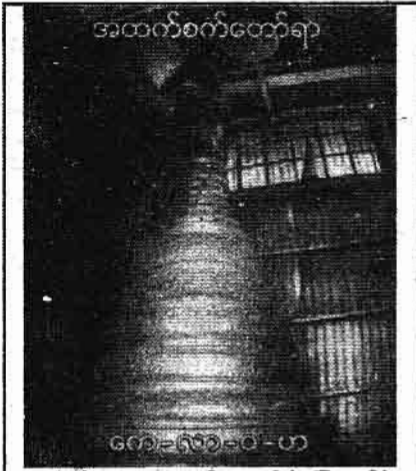
“မှန်ပါ။ တပည့်တော်ကို နည်း စနစ်ကျ ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်အောင် နည်းပေးလမ်းပြ ညွှန်ပြတော်မူပါဘုရား”

ကျွန်ုပ်က ယုံကြည်အားတက်စွာ ပြန်လည်လျှောက်ထားသည်နှင့် ဦးပွင့် ဦးမေမာဝီသည် သူ၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း နံရံတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော ဘုရားအဆူ ဆူပုံပါသော ပုံတော်ကားချပ်နှင့် စာရေး စားပွဲပေါ်တင်ထားသော စာအုပ်ကလေး တစ်အုပ်ယူပြီး ကျွန်ုပ်အားပေးလေ၏။

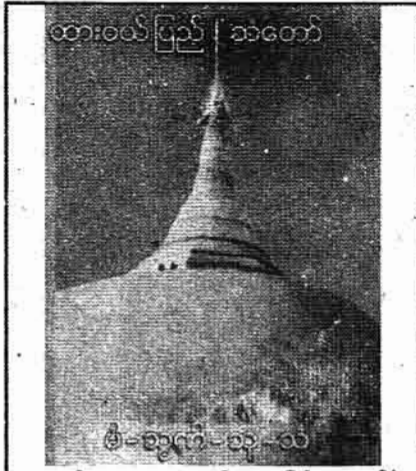
ကျွန်ုပ် အသေအချာကြည့်လေ သည်တွင် ဤသို့ တွေ့မြင်ဖူးမြော်ရ လေ၏။

* * * * *

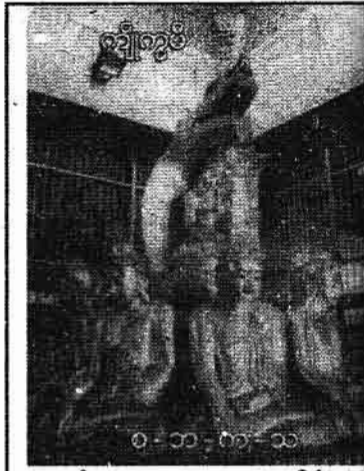

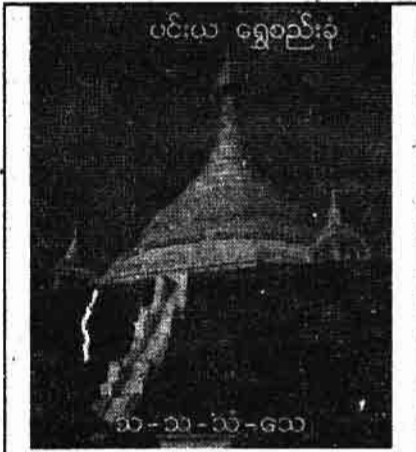
တနင်္ဂနွေ၊ ပထဝီဓာတ်(မြောက်)
နံနက်(၆ => ၉)နာရီ

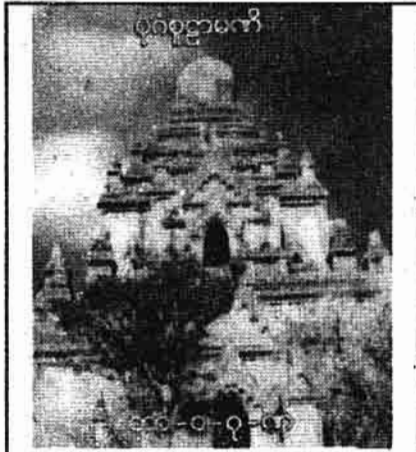
တနင်္ဂနွေ၊ အာပေါဓာတ်(တောင်)
နံနက်(၉ => ၁၂)နာရီ

တနင်္ဂနွေ၊ တေဇောဓာတ်(အရှေ့)
နေ့လယ်(၁၂ => ၃)နာရီ

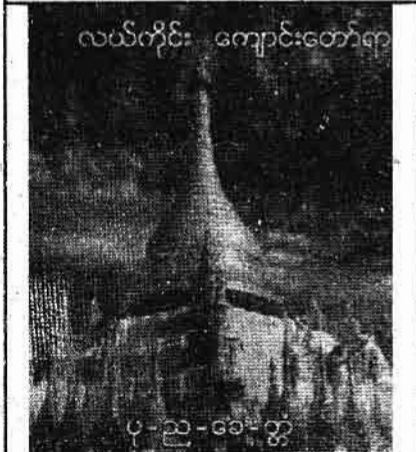
တနင်္ဂနွေ၊ ဝါယောဓာတ်(အနောက်)
ညနေ(၃ => ၆)နာရီ

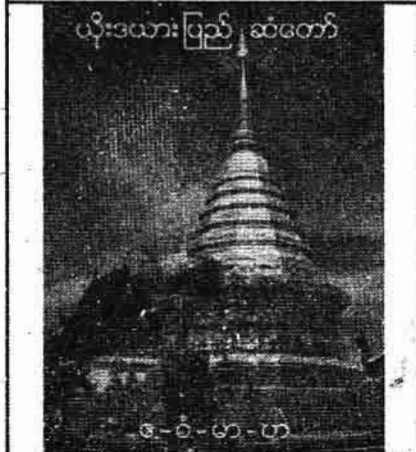
တနင်္လာ၊ ပထဝီဓာတ်(မြောက်)
နံနက်(၆ => ၉)နာရီ

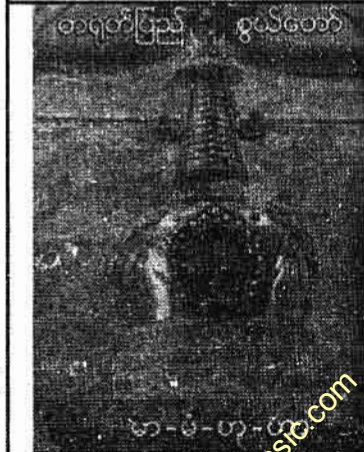
တနင်္လာ၊ အာပေါဓာတ်(တောင်)
နံနက်(၉ => ၁၂)နာရီ

တနင်္လာ၊ တေဇောဓာတ်(အရှေ့)
နေ့လယ်(၁၂ => ၃)နာရီ

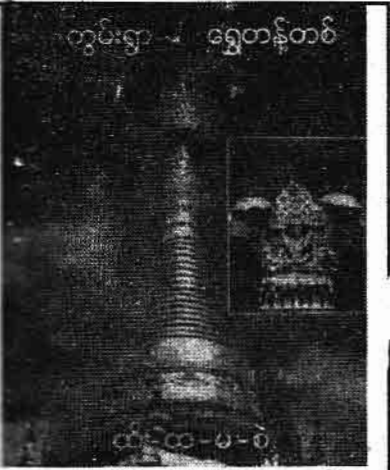

တနင်္လာ၊ ဝါယောဓာတ်(အနောက်)
ညနေ(၃ => ၆)နာရီ

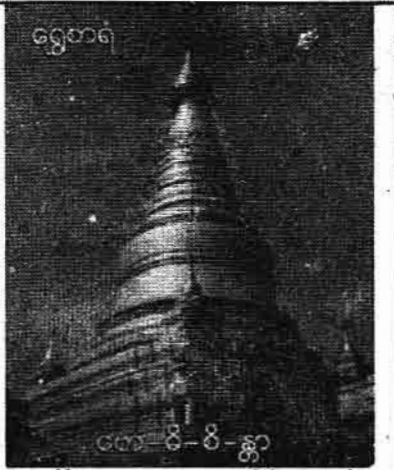
အင်္ဂါ၊ ပထဝီဓာတ်(မြောက်)
နံနက်(၆ => ၉)နာရီ

ကွမ်းရွာ - ရွှေတန်တပ်

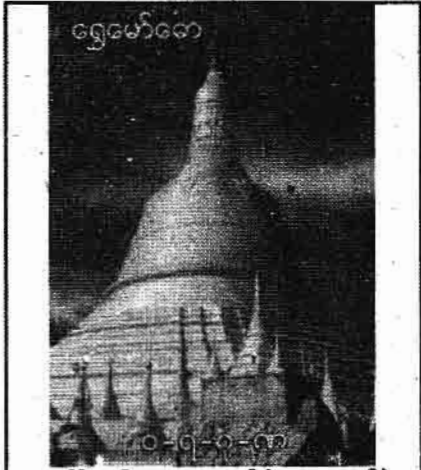
အင်္ဂါ၊ အာပေါဇာတ်(တောင်)
နံနက်(၉ => ၁၂)နာရီ

ရွှေဟင်္ဂ

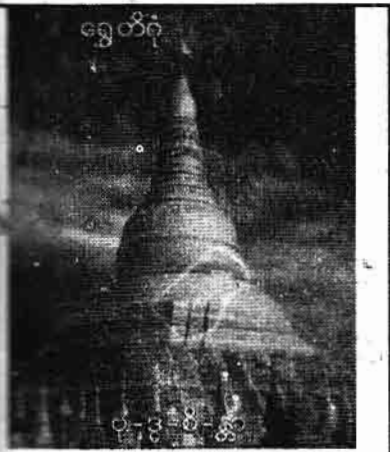
အင်္ဂါ၊ တေဇောဇာတ်(အရှေ့)
နေ့လယ်(၁၂ => ၃)နာရီ

ရွှေမော်တေ

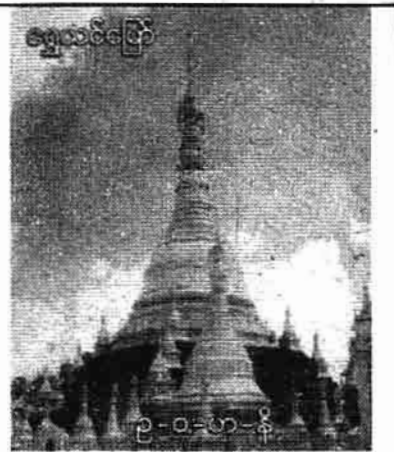
အင်္ဂါ၊ ဝါယောဇာတ်(အနောက်)
ညနေ(၃ => ၆)နာရီ

ရွှေတိဂုံ

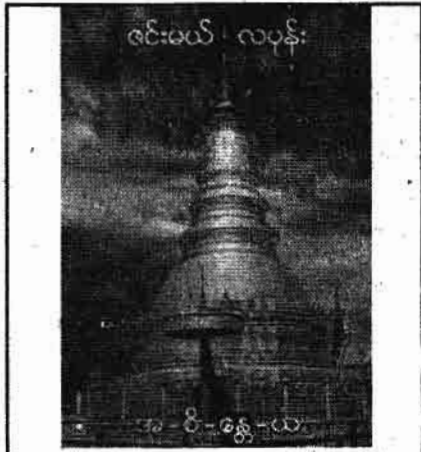
ဗုဒ္ဓဟူး၊ ပထဝီဇာတ်(မြောက်)
နံနက်(၆ => ၉)နာရီ

ရွှေသင်္ဃာတော်

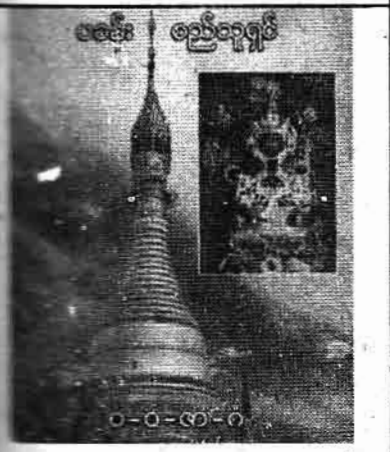
ဗုဒ္ဓဟူး၊ အာပေါဇာတ်(တောင်)
နံနက်(၉ => ၁၂)နာရီ

ရင်းမယ် လပုန်း

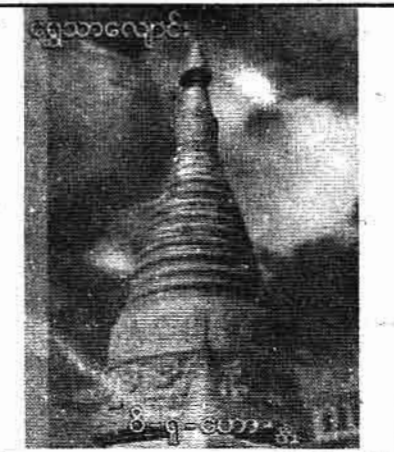
ဗုဒ္ဓဟူး၊ တေဇောဇာတ်(အရှေ့)
နေ့လယ်(၁၂ => ၃)နာရီ

ပန်း - ညွှန်တော်

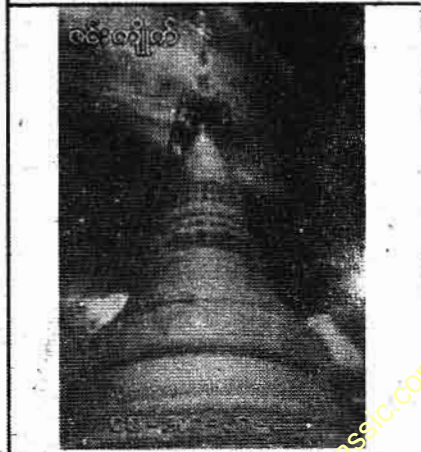
ဗုဒ္ဓဟူး၊ ဝါယောဇာတ်(အနောက်)
ညနေ(၃ => ၆)နာရီ

ရွှေသာလောင်း

ကြာသပတေး၊ ပထဝီဇာတ်(မြောက်)
နံနက်(၆ => ၉)နာရီ

ရမ်းကျိုတ်

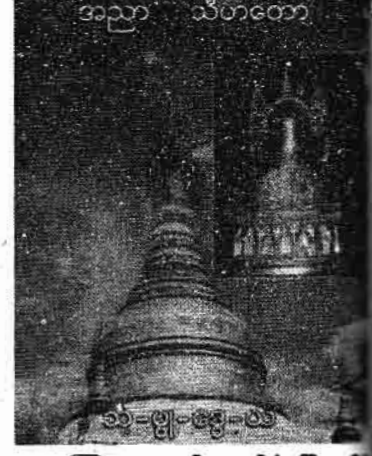
ကြာသပတေး၊ အာပေါဇာတ်(တောင်)
နံနက်(၉ => ၁၂)နာရီ

ကြာသပတေး၊ တေဇောဓာတ်(အရှေ့)
နေ့လယ်(၁၂ => ၃)နာရီ

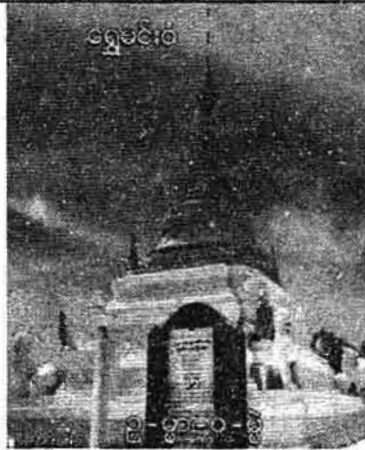
ကြာသပတေး၊ ဝါယောဓာတ်(အနောက်)
ညနေ(၃ => ၆)နာရီ

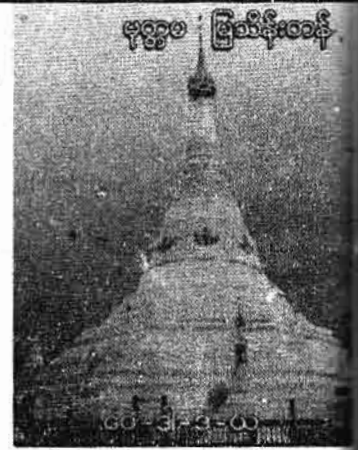
သောကြာ၊ ပထဝီဓာတ်(မြောက်)
နံနက်(၆ => ၉)နာရီ

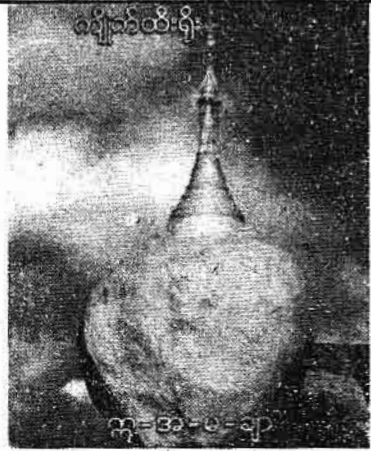
သောကြာ၊ အာပေါဓာတ်(တောင်)
နံနက်(၉ => ၁၂)နာရီ

သောကြာ၊ တေဇောဓာတ်(အရှေ့)
နေ့လယ်(၁၂ => ၃)နာရီ

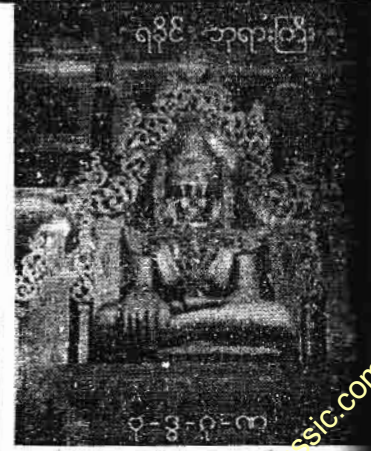
သောကြာ၊ ဝါယောဓာတ်(အနောက်)
ညနေ(၃ => ၆)နာရီ

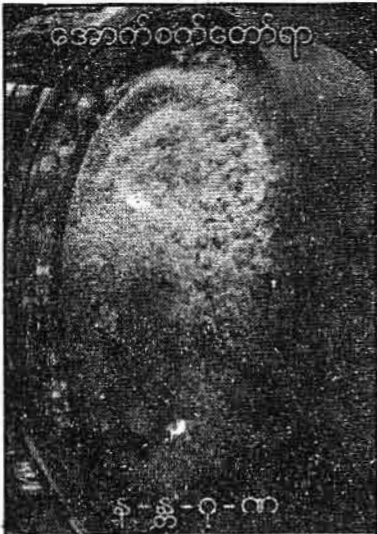
စနေ၊ ပထဝီဓာတ်(မြောက်)
နံနက်(၆ => ၉)နာရီ

စနေ၊ အာပေါဓာတ်(တောင်)
နံနက်(၉ => ၁၂)နာရီ

စနေ၊ တေဇောဓာတ်(အရှေ့)
နေ့လယ်(၁၂ => ၃)နာရီ

စနေ၊ ဝါယောဓာတ်(အနောက်) ညနေ(၃ => ၆)နာရီ

ပုံတော်ကားချပ်မှာ ... သိကြားမင်း ဆက်ကပ်သော အက္ခရာ စမ အဝ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားများ ပုံတော်များဖြစ်၍ ဓာတ်၊ နာမ်၊ အချိန်ကာလအရ အစီအစဉ်ချထားလေသည်။

ဓာတ်အရ (၁) ပထဝီဓာတ်၊ မြောက်အရပ်၊ (၂) အာပေါဓာတ်၊ တောင်အရပ်၊ (၃) တေဇောဓာတ်၊ အရှေ့အရပ်၊ (၄) ဝါယောဓာတ်၊ အနောက်အရပ်။

အချိန်ကာလ (က) ပထဝီဓာတ်၊ နံနက် (၆၀၉)နာရီ။ (ခ) အာပေါဓာတ်၊ နံနက် (၉၀၁၂)နာရီ။ (ဂ) တေဇောဓာတ်၊ နေ့လယ် (၁၂၀၃)နာရီ။ (ဃ) ဝါယောဓာတ်၊ ညနေ (၃၀၆)နာရီ ဖြစ်လေသည်။

* * * * *

နေ့နံအရ ဘုရားပုံတော်များမှာ- (၁) တနင်္ဂနွေ - အထက်စက်တော်ရာ(ရွှေစက်တော်)၊ ထားဝယ်ဆံ

တော်ရှင်၊ ကျိုက္ခမိရေလယ်ဘုရား၊ ပင်းယရွှေစည်းခုံ။

(၂) တနင်္လာ - ပုဂံ စူဠာမဏိ၊ ပဲခူး ကျိုက်ပွန်း၊ လယ်ကိုင်း ကျောင်းတော်ရာ၊ ယိုးဒယား ပြည်ဆံတော်။

(၃) အင်္ဂါ - တရုတ်ပြည်နွယ်တော်၊ ပခုက္ကူ ရွှေတန်တစ်၊ မန္တလေး ရွှေစာရုံ၊ ပဲခူး ရွှေမော်တော်။

(၄) ဗုဒ္ဓဟူး - ရွှေတိဂုံ၊ သာစည် ရွှေယင်မြော်၊ ဇင်းမယ် လပုန်း၊ ပခန်းစည်သူရှင်။

(၅) ကြာသပတေး - ကျောက်ဆည် ရွှေသာလျောင်း၊ ဇင်းကျိုက် ကေလာသ၊ တောင်ငူ မြတ်စောညီနောင်၊ ပုဂံ ရွှေစည်းခုံ။

(၆) သောကြာ - အညာသီလဝေ၊ ပြည် ရွှေဆံတော်၊ မြစ်သား ရွှေမင်းဝံ၊ မုတ္တမ မြသိန်းတန်း။

(၇) စနေ - ကျိုက်ထီးရိုး ကျိုက်ထို၊ အင်းဝ ရွှေစည်းခုံ၊ ရခိုင်ဘုရားကြီး (မန္တလေးနှင့် ကျောက်တော်)၊ အောက်စက်တော်ရာ (ရွှေစက်တော်)။

အထူးဂရုပြုမိသည်မှာ တနင်္ဂနွေနေ့နံအစ မင်းဘူးရွှေစက်တော်၊ အထက်စက်တော်ရာနှင့် စ၍ တနင်္ဂနွေအဓိဋ္ဌာန် ပထမဆုံးရက်ဖြစ်ပြီး စနေနေ့ နောက်ဆုံးအဓိဋ္ဌာန်ပြီးဆုံးရက်မှာလည်း ရွှေစက်တော် အောက်စက်တော်ရာဘုရားနှင့် ပြီးဆုံးအောင်မြင်သွားခြင်း။

ကျွန်ုပ် ပုံတော်ကားချပ်ကို လေ့လာကြည့်ရှုနေစဉ် ဦးပွင့်ဦးမေဓာဝီက “တစ်ကြိမ်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရင် ဆုတစ်ခုတည်းကိုသာ တောင်းပြီး ခုနစ်ရက်စေ့အောင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူအဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရမယ်”

“မှန်ပါ”

“အဓိဋ္ဌာန်ဆောက်တည်ပုံကလည်း နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားပူးသလို လေး

ချက်ပဲရှိတယ်”

“မှန်ပါ။ အဲဒီလေးချက်ကို မိန့်တော်မူပါဦးဘုရား”

“ဒကာကြီးကို ပုံတော်ကားချပ်နဲ့ အတူပေးထားတဲ့ ‘ခုနစ်ရက်သားသမီး အတွက် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားရှိခိုး’ ဆိုတဲ့ စာအုပ်ကလေးထဲမှာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒကာကြီးအမှတ်ရလွယ်အောင် ဦးပွင့်နုတ်တိုက်ရွတ်ဆိုပြပါမယ်။

(၁) ဘုရားတပည့်တော်/မသည် ယနေ့မှစ၍ (၇)ရက်တိုင်တိုင် အာဇီဝဌမကသီလ ဆောက်တည်ပါမည်။ (ရှစ်ပါးသီလ၊ ကိုးပါးသီလ ဆောက်တည်နိုင်သည်။) အနိမ့်ဆုံးတော့ အာဇီဝဌမကသီလ ဆောက်တည်နိုင်သည်။

(၂) ဘုရားတပည့်တော်/မသည် ယနေ့မှစ၍ (၇)ရက်တိုင်တိုင် သက်သတ်လွတ် စားပါမည်။

(၃) ဘုရားတပည့်တော်/မသည် ယနေ့မှစ၍ (၇)ရက်တိုင်တိုင် (စမဘွဲ့များ ဘုရားရှိခိုး ၁၀၈ ကြိမ် ရှိခိုးခြင်း၊ ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းနှင့် ၅၂၈ သွယ်သော မေတ္တာဘာဝနာပွားများပါမည်။

(၄) ဘုရားတပည့်တော်/မသည် ယနေ့မှစ၍ (၇)ရက်တိုင်တိုင် ပြင်းထန်သော အမျက်ဒေါသမရှိအောင် နေပါမည်။

ဘုရားတပည့်တော် ဤအဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်ပါက (မိမိအလိုရှိရာ ဆုတောင်းအတိုင်း) ဖြစ်ရပါလို၏ အရှင်ဘုရား... လို့ တစ်ကြိမ်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရင် အလိုအရှိဆုံး၊ အဖြစ်ချင်ဆုံး ဆုတစ်ခုတည်းကိုသာ တောင်းရမယ်”

ဦးပွင့်ဦးမေဓာဝီ စကားအဆုံး၌ ကျွန်ုပ်မှာ ကျွန်ုပ်သိလိုသော အာဇီဝဌမကသီလအကြောင်းကို မေးမြန်းကြည့်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

“တပည့်တော်အတွက် လူတွေ ဆောက်တည်လေ့ရှိတဲ့ ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါးသီလ၊ ကိုးပါးသီလတွေကိုတော့ သိထားပြီး ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။ ဒါပေမဲ့ တပည့်တော်တို့ စောင့်လေ့စောင့်ထမရှိတဲ့ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ ဆောက်တည်ပုံကို မိန့်တော်မူပါဦးဘုရား”

“အာဇီဝဋ္ဌမကသီလဆိုတာ... မဟုတ်မမှန် မတရားအသက်မွေးဝမ်းကျောင်း စီးပွားဥစ္စာ ရှာဖွေမှုမပြုခြင်းလို့ အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်တယ် ဒကာကြီး။ ငါးပါးသီလဆောက်တည်တဲ့ နေရာမှာ ‘ပဉ္စသီလ’ဆိုတဲ့နေရာမှာ ‘အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ’ဆိုတဲ့ ပါဠိပိုဒ်ကို ပြောင်းထည့်ဆိုရုံပါပဲဗျာ”

“ဒါဆို အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ ဓမ္မယာဏမိလို့ ဆိုရမှာပေါ့ဘုရား”

“အိမ်း... ဟုတ်ပဗျာ။ ပါဏာတိပါတာ-သူ့အသက်သတ်ခြင်း၊ နိဗ္ဗာဒါနာ-မပေးသော သူတစ်ပါးဥစ္စာ လှယက်ခိုးယူခြင်း၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ-ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားယွင်းယုတ်မာခြင်း၊ မုသာဝါဒါ-မမှန်သောစကား ပြောဆိုခြင်း အဆင့်အထိ ငါးပါးသီလအတိုင်း ရွတ်ဆိုရပြီး သူရာမေရယုဒအစား ဝိသုဏ္ဍဝါစာကနေ မိစ္ဆာဇီဝါအထိ နောက်ထပ်လေးပုဒ် ကွဲပြားသွားတယ်ဗျာ”

“အဲဒီကွဲပြားတဲ့ လေးပုဒ်သော ပုဒ်ကို အနက်အဓိပ္ပာယ်နဲ့တကွ လင်းပြတော်မူပါဘုရား”

“အဟမ်း... အဟမ်း ဒါဆိုလည်း ဒကာညွန့်တင်ကျော် သိသွားအောင် ဘုန်းကြီးအလင်းပြရတာပေါ့။

(၁) ဝိသုဏ္ဍဝါစာ ဝေရမဏီ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

ချောပစ်ကုန်းတိုက်၊ ရန်တိုက်ပေးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရကြောင်း ကောင်းမြတ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို စိတ်၌မြဲစွာ ဆောက်တည်ပါ၏။

(၂) ဖရုဿဝါစာ ဝေရမဏီ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

လွှသွားမဟာ ကြမ်းတမ်းသော၊ ယုတ်မာငေါက်ငမ်း ဆဲဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရကြောင်း ကောင်းမြတ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို စိတ်၌မြဲစွာ ဆောက်တည်ပါ၏။

(၃) သမ္ပပ္ပလာပဝါစာ ဝေရမဏီ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

ဒဏ္ဍာရီ လုပ်ကြံစာတ်ခင်း အကျိုးမများသည့် ပြိန်ဖျင်းသော စကားကို ဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရကြောင်း ကောင်းမြတ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို စိတ်၌မြဲစွာ ဆောက်တည်ပါ။

(၄) မိစ္ဆာဇီဝါ ဝေရမဏီ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

မတရားသဖြင့် ပစ္စည်းဥစ္စာရှာဖွေ၍ အသက်မွေးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရကြောင်း ကောင်းမြတ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို စိတ်၌မြဲစွာ ဆောက်တည်ပါ၏။

ဆိုတဲ့ (၄)ပိုဒ်ကို ငါးပါးသီလရဲ့ မုသာဝါဒါ ဝေရမဏီ သိက္ခာပုဒ်နောက်က တွဲဆိုရွတ်ဖတ် သီလယူရင် အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ ခံယူဆောက်တည်တယ်လို့ မည်ပါတယ် ဒကာကြီးညွန့်တင်ကျော်။ ဒကာကြီးကို ခုပေးလိုက်တဲ့ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားရှိခိုးစာအုပ်ကလေးထဲမှာ အစုံအလင် ပါပါတယ်”

ဦးပဉ္စင်းဦးမေဓာဝီက ကျွန်ုပ်အား စိတ်ရှည်လက်ရှည် သေသေချာချာ ရှင်းလင်းညွှန်ကြားပြသနေစဉ် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းကလေးအပြင်ဘက်မှ အခြားလူသံသူသံများ ကြားလိုက်ရ၍ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး လှမ်း၍ကြည့်လိုက်မိကြသည်။

ကျောင်းသားလေးတစ်ယောက်က ရှေ့ဆောင်၍ ကျွန်ုပ်တို့လုံးဝထင်မှတ်မထားသော ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် အကယ်ဒမီမင်းသားတစ်ဦး သူ့အခြံအရံနွယ်ယောက်နှင့် ဦးပဉ္စင်းဦးမေဓာဝီ၏ ကျောင်းကလေးရှိရာ ဆင်းလာခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

မောင်ဝင်းကိုက ထိုအကယ်ဒမီ ရုပ်ရှင်ဗီဒီယို သရုပ်ဆောင်မင်းသားကို လှမ်းကြည့်ပြီး...

“ကျွန်တော်နဲ့အတူ ဦးပဉ္စင်းကြီးဆီက နည်းနာခံယူပြီး ဒီနှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်ကြီးမှာ အဓိဋ္ဌာန်ဆောက်တည်ခဲ့တဲ့ ရုပ်ရှင်ဗီဒီယိုမင်းသားပဲ။ အဲဒီနှစ်မှာပဲ အကယ်ဒမီရပြီး စီးပွားရေးထောင်တက်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်မှာ အဓိဋ္ဌာန်တွေဆက်ဝင်ပြီး ဦးပဉ္စင်းကြီးကို လာကန်တော့လေ့ရှိတယ်လေ”

အကယ်ဒမီ ရုပ်ရှင်ဗီဒီယိုမင်းသားသည် ကျွန်ုပ်တို့ကိုမြင်သွားသဖြင့် ဦးပဉ္စင်းကြီး၏ ဧည့်သည်ဖြစ်ကြောင်းသိကာ အပြုံးချိုချိုနှင့် နှုတ်ဆက်သမှုပြုနေစဉ် ကျွန်ုပ်နှင့် မောင်ဝင်းကိုတို့မှာ ကျဉ်းကျပ်လွန်းသော ဦးပဉ္စင်းကြီးဦးမေဓာဝီ၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းကလေးမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဦးပဉ္စင်းကြီးနှင့် ဆွေးနွေးနိုင်စေရန် ဦးပဉ္စင်းကြီးဦးမေဓာဝီအား နှုတ်ဆက်ကန်တော့ခဲ့ရပါတော့သည်။

“မှန်ပါ။ တပည့်တော်တို့ ပြန်ပါဦးမယ်ဘုရား”

“မပြန်ပါနဲ့ဦး။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်ကြီး ရင်ပြင်တော်ပေါ်မှာ စနစ်တကျ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်စရာတွေ ညွှန်ပြစရာတွေ ရှိသေးတယ်။ ဒကာကြီးတို့ စေတီတော်ကြီးပေါ်က စောင့်နေကြပေတော့”

“တင်ပါ့ဘုရား”

ကျွန်ုပ်နှင့် မောင်ဝင်းကိုတို့သည် ဦးပဉ္စင်းကြီး ဦးမေဓာဝီ၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းကလေးမှ ဆင်းလာခဲ့ပြီး ငှက်ပျောတော့ကိုဖြတ်၍ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်ကြီး၏ ရင်ပြင်တော်ပေါ်သို့ လှမ်းတက်လာခဲ့ကြရလေတော့သည်။

ကျော်မင်း

အန္တရာယ်ကင်း စွမ်းကျိပ်ရှစ်ဆူ၏ထားတော်ကြီး

ကျော်သန်း(တိုင်းရင်းဆေး)

တ.ဘက်ရော၊ မေဂေရော၊ သရဏကံရော၊
ဒိပကံ ရော၊ ကောဏ္ဍညော၊ မဂ်လော၊ သုမနော၊
ရေစတော၊ သောဘိတော၊ အနောမေဒသီ။

ပဒုမော၊ နာရဒေါ၊ ပဒုမုတ္တရော၊ သုမေတော၊
သုဇာတော၊ ပိယဒသီ၊ အတ္ထဒသီ၊ ဓမ္မဒသီ၊
သိဒ္ဓတ္ထော၊ တိဿော။

ဖုဿော၊ ပိပသီ၊ သိခိ၊ ဝေဿဘူ၊ ကတု
သန္ဓော၊ ကောဏာမနော၊ ကဿပေါ၊ အမှာကံ
ဘဂဝါ။

ဣမေသ္မာတံ ဘဝန္တာမိ၊ နိဗ္ဗတိဋ္ဌန္တု၊ မေသိဿ၊
အဋ္ဌပိသတိ သမ္ပဒ္ဓါ၊ ဣတိမန္တော ဇုတိန္ဒရာ။
ဣဒ္ဓိယာ ဇုတိယာ တေသံ အန္တရာယာ
သမေန္တုမေ။

အနက်အဓိပ္ပာယ်

တဏှက်ရော-တဏှက်ရာမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ မေကော်ရော-မေကော်ရာ မြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ သရဏကံရော-သရဏကံရာမြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ဒီပင်္ကရော-ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ ကောဏ္ဍညော-ကောဏ္ဍညမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ မင်္ဂလော-မင်္ဂလာ မြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ သုမနော-သုမနမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ ရေဝတော-ရေဝတမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ သောဘိတော-သောဘိတမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ အနောမဒဿီ-အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း။ (၁၀-ဆု)

ပဒုမော-ပဒုမမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ နာရဒေါ-နာရဒမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ ပဒုမုတ္တရော-ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ သုမေဓော-သုမေဓမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ သုဇာတော-သုဇာတမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ ပီယဒဿီ-ပီယဒဿီမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒဿီ-ဓမ္မဒဿီမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ သိဒ္ဓတ္ထော-သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ တိဿော-တိဿမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း။ (၂၀-ဆု)

ဗုဿော-ဗုဿမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ ဝိပဿီ-ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ သီဝီ-သီဝီမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ ဝေဿဘူ-ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ ကင်္ဂသန္ဓော-ကင်္ဂသန္ဓီမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ ကောဏာဂမနော-ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ ကဿပေါ-ကဿပမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ အမှာကံ-အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဘဂဝါ-အရှင်ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း။ (၂၅-ဆု)

ဣမေ-ဤနှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော သုံးလူထွတ်ထားသဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ သောအဟံ-ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဝေဘိဝန္ဓာမိ-အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုးပါ၏။ မေ-အကျွန်ုပ်၏ သီသေ-ဦးခေါင်းထက်၌၊ နိစုံ-အမြဲ တိဋ္ဌန္တု-ကိန်းဝပ်တည်နေတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

အဋ္ဌဝိသတိ သဗ္ဗဒြါ-နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဣဒ္ဓိမန္တော-စကြာဝဠာမြေမိုး ဖြန်းဖြန်းကျိုးမှု တန်ခိုးတော်အပေါင်းတို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်၏။ ဇုတိန္ဒရာ-စကြာဝဠာကမ္ဘာမြေမိုး ဖြန်းဖြန်းကျိုးမှု တန်ခိုးရှိန်ဝါစက်အာဏာတို့ကိုလည်း ကောင်းစွာစိုက်ထူ ဆောင်တော်မူကြပါ

ပေကုန်၏။ တေသံ-ထိုနှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဣဒ္ဓိယာ-စကြာဝဠာကမ္ဘာမြေမိုး ဖြန်းဖြန်းကျိုးမှု တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဇုတိယာ-စကြာဝဠာကမ္ဘာမြေမိုး ဖြန်းဖြန်းကျိုးမှု တန်ခိုးရှိန်ဝါ စက်အာဏာကြောင့်လည်းကောင်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အန္တရာယာ-ခပ်သိမ်းသော ဘေးဒဏ် ရန်မာန် အန္တရာယ်အပေါင်းတို့သည်၊ သမေန္တု-မငြိမတွယ် ပျောက်ပြယ်ကင်းငြိမ်းကြပါစေကုန်သတည်း။

အမျိုးကောင်းသား၊ အမျိုးကောင်းသမီးတို့သည် ကျရောက်လတ္တံ့သော မီးဘေး၊ ရေဘေး၊ လေဘေး၊ ငလျင်ဘေးတို့မှ ကာကွယ်နိုင်ရန်အတွက် အန္တရာယ်ကင်း နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဂါတာတော်ကြီး၏ ပါဠိနှင့်အနက်ကို နေ့စဉ် ည/နံနက် ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် ကာကွယ်ကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အန္တရာယ်ကင်း နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဂါတာတော်ကြီးသည် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်တော်ကြောင့် ယခုမျက်မှောက်၌ ကျရောက်လျက်ရှိသော အန္တရာယ်ဘေးအပေါင်းတို့မှ ကင်းဝေးစေရန် မမေ့မလျော့ နေ့စဉ်ရွတ်ဖတ်ကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

ကျော်သန်း(တိုင်းရင်းဆေး)

ကျမ်းကိုး
ရောဂန္တရ ဒီပနီကျမ်း။

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ စေတီတော်မြတ်ကြီး

အောင်သာကျော်

လွန်ခဲ့သည့်အပတ်အတွင်းက ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး မြောက်ပိုင်းခရိုင်၊ မှော်ဘီမြို့နယ်၊ လိမ္မတ်ကျေးရွာအုပ်စု ထောက်ကြန့်၊ လှော်ကား၊ ရွှေပြည်သာ ကားလမ်းပေါ်ရှိ လှော်ကားတောရကျောင်းတိုက်အနီးတွင် တည်ထားသည့် ရွှေတိဂုံပုံစံတူ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်မြတ်ကြီးထံတော်ပါးသို့ ရောက်သွားခဲ့ပါသည်။ စေတီတော်မြတ်ကြီးမှာ လှော်ကား

တောရကျောင်းတိုက်အနီး ၄၊ ၆၅ ဧကရှိသော သာသနာ့ဝတ္ထုကံမြေပေါ်တွင် ရွှေတိဂုံစေတီတော် ပုံစံတူ ဉာဏ်တော်အမြင့် ၄၅ တောင် အမြင့်ဆောင်စေကာ တည်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်မြတ်(ရွှေတိဂုံစေတီတော်ပုံစံတူ)ကို ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး အရှင်ဝန္တသာရက တည်ထားတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သက်လွတ်ဆွမ်းကိုသာ ဘုဉ်းပေးတော်မူသည့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး အရှင်ဂန္ဓသာရသည် သိကြားခတ်နှိပ် တံဆိပ်တော်ရစေတီ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကိုလည်း တစ်ဆူလျှင် ၇ ရက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တော်မူခဲ့သည်။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးတွင်လည်း အကြိမ်ကြိမ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တော်မူခဲ့သည်။ ပဲခူး ရွှေမော်ခောစေတီတော်၊ ကျိုက်ပွန်ဘုရားကြီးနှင့် နီးစပ်အလျဉ်းသင့်ရာ စေတီတော်များတွင်လည်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့သည်။ ပွင့်တော်မူပြီးကုန်သော တဏှက်ရာမြတ်စွာဘုရားရှင်မှအစ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားအထိ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဘုရားတို့ကိုလည်း ဗုဒ္ဓဂယာတွင် သတ္တသတ္တာယ ခုနစ်ဌာန၌ ခုနစ်ရက် ခုနစ်လီ စုစုပေါင်း ၄၉ ရက် အဓိဋ္ဌာန် ဝင်တော်မူစဉ်(မဟာဗောဓိစေတီတော်၌) ပွင့်တော်မူပြီးသော နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားများနှင့် သိကြားခတ်နှိပ် တံဆိပ်တော်ရ ဘုရားများကို စေတီတည်ထားကာ ကိုးကွယ်လိုသောဆန္ဒ ပြင်းပြစွာ ထက်သန်တော်မူခဲ့သည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဗုဒ္ဓဂယာတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်

တော်မူစဉ်က ဖူးမြင်ခဲ့ရသော မဟာဗောဓိစေတီတော်တွင် ပွင့်တော်မူပြီးသော နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်အပေါင်းတို့ကို ပူဇော်ထားသည့်အတိုင်း ပူဇော်ရာ၌ မြန်မာမှုပြုပြီး ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီး ပုံစံတူ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ စေတီတော်မြတ်အဖြစ် တည်ထားပူဇော်ရန် သဒ္ဓါထက်သန်တော်မူခဲ့သည်။ ရွှေတိဂုံစေတီတော် ပုံစံတူ စေတီတော်ကြီး၏ အောက်ခြေလေးဖက်လေးတန် လိုက်မုခ်ခံ၍ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ မုခ်လေးမုခ်တွင် ပွင့်တော်မူပြီးသော ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ဘုရားလေးဆူ စံပယ်တော်မူသကဲ့သို့ ပွင့်တော်မူပြီးသော ဘုရားနှစ်ဆူကို မုခ်တစ်မုခ်စီတွင် တည်ထားကိုးကွယ်ရန် သဒ္ဓါပွားများတော်မူခဲ့သည်။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ စေတီတော်မြတ်ကြီးအား 'ဖွား-ပွင့်-ဟော-စံ' သံဝေဇနိယ လေးဌာနလာအတိုင်း အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် မုခ်လေးခုတို့တွင် တစ်မုခ်လျှင် ဘုရားခုနစ်ဆူ၊ လေးမုခ်လျှင် စုစုပေါင်း နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်အပေါင်း၏ ကျောင်းတော်ရာကြီးအဖြစ် တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူလိုသည်။

အနန္တတံဆိပ်တော်

နှစ်ကျိပ်ရစ်ဆူ ဘုရားရှိခိုးဂါထာများ

ကော၊လော၊ဝ၊ဗာ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
အထက်စက်တော်ရာ ဘုရားရှိခိုးဂါထာ

ကောလောသ၊ နိဘ၊ သေလမှီ၊
လာခါယဝိယ လည့်တံ။
ဝရံ ဝနာမိ ဌပေန္တံ၊
ဗာရိပါဒဝလည့်နံ။
ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိန္တိတံ။

မံ၊သွဏ်၊သု၊သံ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
ထားဝယ်ပြည်ဆံတော် ဘုရားရှိခိုးဂါထာ

မဏ္ဍိတကေသဝရမ္ပိ၊
သွဏ္ဍ ကာရုညတော ဒဒံ။
သုဂနဟိတံ မာကံ၊
သမ္ပန္ဒ တံ နပေ သဒါ။
ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိန္တိတံ။

စ၊ဘ၊က၊သ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
ကျိုက္ခမိ ဘုရားရှိခိုးဂါထာ

စယံ ပါရမီသညွယ်၊
ဘဝါဘဝေ သုခန္တိကံ။
ကရောန္တ လောကအတ္တမ္ပိ၊
သရဏံ တံ နပေ သဒါ။
ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိန္တိတံ။

သ၊သ၊သံ၊သေ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
ပင်းယ ရှေ့စည်းခုံ ဘုရားရှိခိုးဂါထာ

သကလပ္ပိပပဟာနံ၊
သကလညေယျဏနကံ။
သံဒဒံ ဓာတုယာ ဝန္တေ၊
သေယျံ ဇေယဂုဏံ သဒါ။
ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိန္တိတံ။

တာ၊ ဝ၊ ဝ၊ ဏာ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 ပုဂံ စူဠာမဏိ ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 တာဏံ လောကံ စ ပါဏိနံ၊
 ဝရဒံ ကေသစာတုယာ။
 ဂုဏမ္ပဏိကေတိရသံ၊
 ဏာမိတံ တံ နမေ သဒါ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္ဒိတံ။

အ၊ ဟံ၊ ဘ၊ နန္ဒ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 ကျိုက်ပွန် ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 အရဟတံ စတုန္ဒရိ၊
 ဟန္တာနံ ကိလေသာရယော။
 နာဂဝတံ သဒါ ဝန္ဒေ၊
 တေဇသိနံ ယသသိနံ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္ဒိတံ။

ပု၊ ည၊ ခေ၊ ဣ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 လယ်ကိုင်ကျောင်းတော်ရာ ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 ပုဏ္ဏထေရနိမန္ဒိတော၊
 ညဗ္ဗာ လောကဟိတံ စိရံ။
 ခေမဝါသံ မကာသိ ယော၊
 တံ ဝန္ဒေ လောကနာထံပိ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္ဒိတံ။

ခ၊ ဝံ၊ မာ၊ ဟာ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 ယိုးဒယားပြည်ဆံတော် ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 ဒေသကံ လောကဟိတဿ၊
 ဝန္တကံ ပါပရာသယော။
 မာနနာယ သကံ ဒေန္တံ၊
 ဟရိကေသမ္ပိ တံ နမေ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္ဒိတံ။

မာ၊ မံ၊ ဟု၊ ဟာ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 တရုတ်ပြည်စွယ်တော် ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 မာနိတဗ္ဗာ ဒါဌာ ယဿ၊
 မစ္စာ ဂန္ဓာရမဏ္ဍာလေ၊
 ဟုယိတာ အဋ္ဌိဌာနေန၊
 ဟာယကံ တံ ဘယေ နမေ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္ဒိတံ။

ထိ၊ ထ၊ မ၊ စဲ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 ကွမ်းရွာ ရွှေတန်တစ် ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 ထိတံ သံသာရသောတမ္ပိ၊
 ထပေန္တံ ခေမမဂ္ဂတော။
 မဟိတဗ္ဗံ သိက္ခိကွ၊
 ဝေယနံ တံ သဒါ နမေ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္ဒိတံ။

ဟေ၊ ခိ၊ စိ၊ ဣ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 ရွှေစာရံ ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 ဧတေတေဗ္ဗေ ဝိစက္ခန္တော၊
 စိရေ နာနာဥပါယတော။
 စိန္တေတာ ဝိနေတိ ယော တံ၊
 တာဏံ လောကံ နမေ သဒါ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္ဒိတံ။

ဝ၊ ရ၊ ဝ၊ ဏာ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 ရွှေမော်စော ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 ဝရံ မာဝေါဒိဟိပိ၊
 ရတနေဟိပိ မာနိတံ။
 ဂုဏေန အတုလံ နာထံ၊
 ဏာမာမိ သီရသာ သဒါ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္ဒိတံ။

ပု၊ ဒွ၊ စိ၊ ဣ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 ရွှေတိဂုံ ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 ပုဒ္ဒညဏံ သုဒုဇ္ဈန္တံ၊
 ဧရမာနေ ပကသုဒံ။
 စိန္တေန္တော ယော သိရောရဟံ၊
 တာဏာယာဒါသိ တံ နမေ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္ဒိတံ။

ဥ၊ ဝ၊ ဟ၊ နိ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 ရွှေယင်မြော် ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 ဥပဂန္တာ နိဗ္ဗိတေန၊
 ဝရဝေသေန နေကဓာ။
 ဟရန္တံ သာရပုဿာဒံ၊
 နိရုင်္ဂံ နမေ သဒါ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္ဒိတံ။

အ၊ စိ၊ ဧန္တ၊ ယ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 ၎င်းမယ်လပုန်း ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 အစိန္တေယျဂုဏံ ယဿ၊
 စိန္တမတ္တမ္ပိ သပ္ပလံ။
 ဧတဏယုယသသိရိဟိ၊
 ယတိဝရံ နမေ ဝိနံ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္ဒိတံ။

ဝ၊ ဝ၊ ဏာ၊ ဝံ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 ပခန်းစည်သူရှင် ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 ဝရံ ဝရညံ ဝရဒံ၊
 ဝရရာဇပတိ ဝိနံ။
 ဏာဂရိယံ သဒါ ဝန္ဒေ၊
 ဂန္တမ္ပပဟာယကံ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္ဒိတံ။

ဝိ၊ ရှု၊ ဟော၊ နှု၊ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 ရွှေသာလျောင်း၊ ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 ဝိသေသေန သီဟသေယျ၊
 ရူပကံ သယနံ ကရံ။
 ဟောန္တ မဂ္ဂိဝံ ကေတန္တံ၊
 တုရိတ် ဝရဒံ နမေ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္တိတ်။

စေ၊ အာ၊ မာ၊ သော၊ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်
 လင်းကျိုက် ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 ဝေတနာမတ္တဗ္ဗိ ဖလံ၊
 အာကိလေသက္ခယာ ဗဟု။
 ဗာရုဇယဂုဏာဒိဗ္ဗိ၊
 သောဘဂ္ဂေ ယဿ တံ နမေ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္တိတ်။

ဟော၊ စိ၊ သေ၊ ဌ၊ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 မြတ်စောညီနောင် ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 ဟောဝေတဗ္ဗေ ဝိစက္ခန္ဓော၊
 စိရေ ဓမ္မရသံ ဝရံ။
 သေဝနေန နိဗ္ဗာနာနိ၊
 ဌန္တံ နမေ နိရင်္ဂဏံ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္တိတ်။

အာ၊ သော၊ မာ၊ ဝ၊ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 ပုဂံ ရွှေစည်းခုံ ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 အာဘဝဂ္ဂါ အဝိစိတော၊
 သောဘဂ္ဂုဏပတ္တဝံ။
 ဗာရုဇယဂုဏံ ဝန္တေ၊
 ဝရ သဗ္ဗမ္ပိ ဒါယကံ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္တိတ်။

သံ၊ ဗျ၊ ဇ္ဇေ၊ ယ၊ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 အညာသီဟကော ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 သမ္မာ သာမဉ္ဇ ဥေယျံ ယော၊
 ဗုဒ္ဓိတ္တာနု ဝိသာရဒံ။
 ဒေတိ လောကေ သီဟနာဒံ၊
 ယသသိ တံ သဒါ နမေ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္တိတ်။

သု၊ သု၊ ဇာ၊ ဂံ၊ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 ပြည်ဆံတော် ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 သုဂနာနံ ဟိတ် ဒိသ္မာ၊
 သုန္ဒရံ ကေသတုယာ။
 ဇာတိဂရာမုတ္တိကရံ၊
 ဂန္ထဝိမောစနံ နမေ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္တိတ်။

ဥ၊ မ္ဗာ၊ ဝ၊ မ္ဗေ၊ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 ရွှေမင်းဝံ ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 ဥဒ္ဓတံ သဗ္ဗလောကေဟိ၊
 အာနိတ် သဗ္ဗဓမ္မတော။
 ဝန္တာမိ နရာမရာနံ၊
 ဗယျကံ လောကနာယကံ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္တိတ်။

ဝေ၊ ဒါ၊ ဒ၊ ယ၊ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 မုတ္တမမြသိန်းတန် ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 ဝေရောစနေဟိ နေကေဟိ၊
 ဒါတု ကလမ္ပိ နုတ္တိတ်။
 ဒယာဒိကံ ဂုဏာရတ္တံ၊
 ယတံ ယဿ စ တံ နမေ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္တိတ်။

ဣ၊ အ၊ မ၊ ချာ၊ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 ကျိုက်ထီးရိုး ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 ဣသိနံ အတုလံ လောကေ၊
 အဂ္ဂိသိနမ္ပိ သတ္တမံ၊
 ဟောဒယံ မဟာဉာဏံ၊
 ချာတံ လောကတ္တယေ နမေ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္တိတ်။

သု၊ ခါ၊ ဝ၊ ဟံ၊ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 အဝ ရွှေစည်းခုံ ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 သုခဒံ သာဓုနံ လောကေ၊
 ခါဒိတဒုက္ခယာယကံ။
 ဝရံ ဝေယဂုဏံ ဝန္တေ၊
 တန္တဗာရံ တထာဂတံ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္တိတ်။

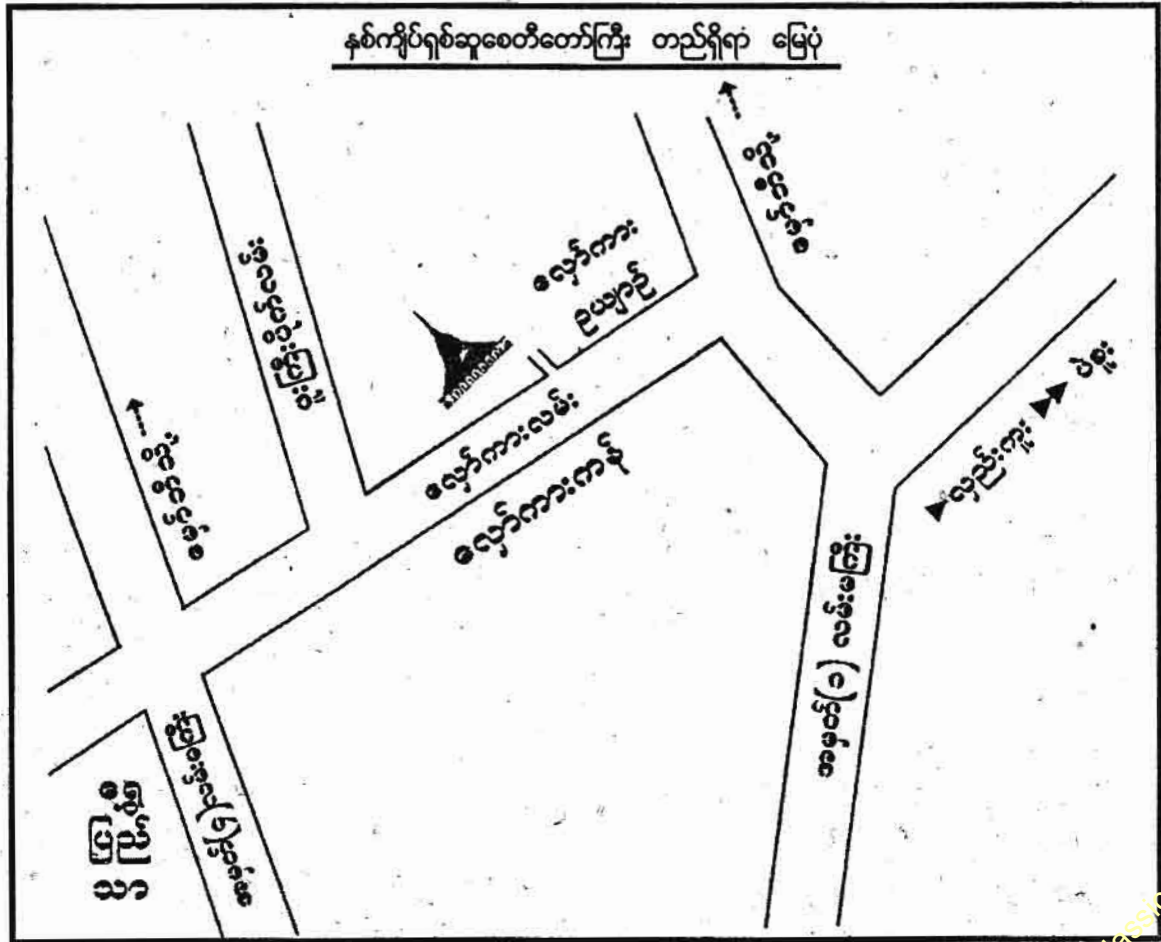
ဗု၊ ဒွ၊ ဂု၊ ဇာ၊ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 ရခိုင်ဘုရားကြီး ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 ဗုဒ္ဓဉာဏံ သုဒုဗ္ဗန္တံ၊
 ဓရမာနေ သရူပကံ။
 ဂုဏေန သကသဒိသံ၊
 ဇာမေ ကာရာပိတ် ဂိနံ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္တိတ်။

န၊ နှု၊ ဂု၊ ဇာ၊ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
 အောက်စက်တော်ရာ ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 နန္ဒိတ် နာဂရာဂုဘိ၊
 တရင်္ဂဘယဝဂ္ဂိတ်။
 ဂုဟနဏ သဏ္ဍပေန္တံ၊
 ဇာမေ ပါဒဝလဉ္ဇနံ။
 ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္တိတ်။

ဤသို့ဖြင့် ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ မေဖော်ဝါရီလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် မြေသန့်မင်္ဂလာ ကျင်းပခဲ့ဖြစ်ပြီး ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၇ ရက်နေ့တွင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ စေတီတော်မြတ်ကြီး ရွှေပန္နက်တော်ရိုက်မင်္ဂလာနှင့် ရွှေပန္နက်တော်တင်မင်္ဂလာအခမ်းအနားကို စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့သည်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ မေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စေတီတော်ကြီး ရတနာအုတ်မြစ်တော်စီ အခမ်းအနားကို ဒေဝါဝင်း ရာဇာဝင်း ခင်းကာ ဟည်ဆောက်တော်မူခဲ့သည်။ စေတီတော်ကြီး၏ ပရိဝုဏ်အတွင်း အရပ်လေးမျက်နှာ၌ တစ်ဖက်လျှင် စမ ဘွဲ့တံဆိပ်ခံဘုရား ခုနစ်ဆူစီ စုစုပေါင်း နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကို တည်ထားပူဇော်ထားသည်။ ဖူးတွေ့ရသည်။ စေတီတော်ကြီး၏ ပရိဝုဏ်အတွင်း ပူဇော်ထားသည့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ စမ တံဆိပ်တော်ရဘုရားများမှာ အရှေ့အရပ်

တွင် မဟာမုနိ(ရခိုင်ဘုရားကြီး)ဇင်းမယ်လဖုန်း၊ ကျိုက္ခမိ၊ မြတ်စောညီနောင်၊ လယ်ကိုင်းကျောင်းတော်ရာ၊ ရွှေမင်းဝံနှင့် ရွှေစာရံတို့ဖြစ်ပြီး တောင်အရပ်တွင် ထားဝယ် ပြည်ဆံတော်၊ ဇင်းကျိုက်၊ ကျိုက်ပွန် ပြည်ဆံတော်၊ ကွမ်းရွာ၊ ရွှေတန်တစ် အဝရွှေစည်းခုံ ရွှေယင်မြော် တို့ တည်ထားသည်။

အနောက်ဘက်တွင် သိုးဒယားနိုင်ငံ ဆံတော်၊ မုတ္တမ မြသိန်းတန်ဘုရား၊ ရွှေမော်စော အောက်စက်တော်ရာ၊ ပခန်းစည်သူရှင် ပင်းယရွှေစည်းခုံ ပုဂံရွှေစည်းခုံနှင့် မြောက်ဘက်တွင် တရုတ်နိုင်ငံစွယ်တော်၊ ကျိုက်ထီးရိုး၊ ရွှေတိဂုံ၊ အထက်စက်တော်ရာ၊ ရွှေသာလျောင်း၊ ပုဂံ စုဠာမုနိ၊ အညာသီဟတောဘုရားများနှင့် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ပုံစံတူ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်မြတ်ကြီးမှာ ခန့်ထည်ထင်ရှားစွာဖြင့် တည်ရှိ နေသည်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။ ထိုသို့ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ

စေတီတော်မြတ်ကြီး တည်ထားဖြစ်ခဲ့ရသည်မှာ မဟာဗောဓိ စေတီတော်ကို ဖူးမြော်ခွင့် ကြုံခဲ့ရသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ဂေါတမဘုရား ရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ရှေးဘုရားစဉ် ဆက်တို့ ပွင့်ထွန်းခဲ့ရာ မဇ္ဈိမဒေသ၌ပင် ပွင့်တော်မူခဲ့သည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဗုဒ္ဓဂယာရှိ ဗောဓိပင်အနီး အပရာဇိတပလ္လင် တွင် သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ရှင် သုံးလောကထွတ်ထား အတုမရှိသော မြတ်စွာဘုရား ဖြစ်တော်မူသည်။ မြတ်စွာ ဘုရားရှင် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော် ရရှိတော်မူရာဌာနတွင် မဟာဗောဓိစေတီတော်ကို တည်ထားခဲ့သည်။ ထိုမဟာဗောဓိ စေတီတွင် ပွင့်တော်မူပြီးသော နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားတို့ကို စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ အရပ်လေးမျက်နှာတွင် ပူဇော် ထားသည်။

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဘုရားတို့သည်ကား လွန်ခဲ့သော လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းကာလမှစ၍ ပွင့်တော်မူခဲ့ သော တဏှက်ရာဘုရားရှင်မှစ၍ ယခုကမ္ဘာတွင် ပွင့်တော်မူ သော ဂေါတမဘုရားရှင်အထိ ရေတွက်သည့် နှစ်ဆယ့်ရှစ်ဆူ သော ဘုရားတို့ပင်တည်း။ ပွင့်တော်မူပြီးသော ဘုရားရှင် နှစ်ဆယ့်ရှစ်ဆူတို့၏ ဘွဲ့တော်ကို ဇလွန်မြို့ မာရ်အောင်မြင် မြည်တော်ပြန် မြတ်စွာဘုရားကြီး၏ လက်ဝဲလက်ရုံးဂါထာ တွင် တွေ့နိုင်ပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မြန်မာ စာပေတွင် ထင်ရှားသော သိကြားခတ်နှိပ် ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားတို့ကိုလည်း တည်ထားလိုသည့်ဆန္ဒ မြင်ပြတော်မူသည်။ စေတီတော်၊ ပုထိုးတော်တို့တွင် ငှက်ပျော နှံ့လည်းကောင်း၊ အချို့ ခေါင်းလောင်းပုံ၌လည်းကောင်း အက္ခရာလေးလုံးတို့ ပေါ်ပေါက်နေလေရာ ယင်းတို့ကို 'သိကြားခတ်နှိပ်၊ တံဆိပ် အက္ခရာ၊ လေးလုံးစာ' ပညာရှိ ဆရာတော်ဘုရားကြီးများက တစ်လုံးတစ်ပါးပြုကာ လေးပါး အစီအစဉ်ဖြင့် အနက်နှင့်တကွ ဘုရားရှိခိုး ပြုလုပ်ထား တော်မူကြသည်။

သိကြားခတ်နှိပ် တံဆိပ်အက္ခရာရသော ဘုရားတို့ မှ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ရှိသဖြင့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော် ဘုရား ကြီးသည် မြန်မာစာပေတွင် ထင်ရှားနေခဲ့ပေသည်။ ထိုဘုရား တော်တို့ ကဝိလက္ခဏာဝိသောဒနီကျမ်းတွင် မန်းတက္ကသိုလ်

ဆရာဦးဆန်းထွန်းက စီကုံးထည့်သွင်းထားခဲ့သည်။ သိကြား ခတ်နှိပ်သော အက္ခရာ စေတီဘုရားဘွဲ့တော်တို့ကို ဖွဲ့ဆိုထား ထည်မှာ မှတ်သားလွယ်ကူစေသည်။ သိကြားခတ်နှိပ် တံဆိပ် တော်ရ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဘုရားများကို ရှိခိုးပူဇော်ပါက ကောင်းကျိုးချမ်းသာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍ ဘေးအပေါင်းမှ ကင်းဝေးနိုင်ကြမည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ခုနစ်ရက်သားသမီးများ မိမိမွေးနံ့အလိုက် ပွင့်တော်မူပြီးသောဘုရား နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူနှင့် စမ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားများ ရှေ့မှောက် တွင် အသာမိပူဇာ ဓမ္မပူဇာဖြင့် ပရိတ်ပြု၍ မိမိနှစ်သက်ရာ သမထ ဝိပဿနာ ကပုဋ္ဌာန်းတရားများကို ချမ်းသာလွယ်ကူစွာ အားထုတ်ပေါက်မြောက်နိုင်ကြမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

စေတီတော်မြတ်တည်ရာသို့ အရောက်သွားကာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်း၊ ဆုတောင်း ဆုပန်သမှု ပြုခြင်းများ ပြုလုပ် ကြမည်ဆိုပါက လောကီလောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွားများ အလျင်အမြန် ရရှိခံစား စံစားနိုင်ကြရမည်မှာ သေချာလှ ကြောင်း အဓိဋ္ဌာန်အောင်သွားသူတို့ထံမှ သိခွင့်ရပါသည်။ သတိချပ်စရာရှိသည်မှာ နှစ် ' ' နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော် တည်ရာ နယ်မြေကို သက်လွတ်နယ်မြေအဖြစ် သတ်မှတ်ထားပါ သဖြင့် သက်လွတ်စားပြီးမှ သွားရောက်ဆုပန်ခြင်း အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ခြင်း ပြုကြရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓသာသနာ ရောင်ဝါနေသို့ထွန်းစေသော် . . .

အောင်သာကျော်

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဆုလားရှင်များ

ရေကျော်စိုးကောင်း

လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပွင့်တော်မူပြီး ကုန်သော တဏှက်ရာ ဘုရားရှင်မှစပြီး ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၏ နောက်ဆုံးပွင့်တော်မူခဲ့သည့် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင်အထိ ဘုရားရှင်ပေါင်း နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ရှိခဲ့သည်ဟု ညွှန်းဖွဲ့ဆိုထားရှိကြောင်း မှတ်သားရပါသည်။

ဤသို့ ပွင့်တော်မူခဲ့ပြီးကုန်သော ဘုရားရှင်တော်မြတ် ၂၈ ဆုတို့အား နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားရှင်များဟု သတ်မှတ်ခေါ်ဝေါ်ကာ ယနေ့ထက်တိုင် မှစေသက္ကာရ ပြုလုပ်ရှိကြသည်ကိုလည်း တွေ့မြင်သာစွာ ခေါ်ဆိုနေရသည်လည်းရှိ၏။

ယင်းနှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သောဘုရားရှင်တို့မှာ ...

- (၁) တဏှက်ရာဘုရား၊ (၂) မေဂော်ရာဘုရား၊ (၃) သရဏကရာဘုရား၊ (၄) ဒီပင်္ကရာဘုရား၊ (၅) ကောဇ္ဈာညဘုရား၊ (၆) မင်္ဂလာဘုရား၊ (၇) သုမနဘုရား၊ (၈) ရေဝတာဘုရား၊ (၉) သောဘိတဘုရား၊ (၁၀) အနောမဒဿီဘုရား၊ (၁၁) ပဒုမဘုရား၊ (၁၂) နရဒဘုရား၊ (၁၃) ပဒုမုတ္တရဘုရား၊ (၁၄) သုမေဘေဘုရား၊ (၁၅) သုဇာတာဘုရား၊ (၁၆) ပိယဒဿီဘုရား၊ (၁၇) အတ္တဒဿီဘုရား၊ (၁၈) ဓမ္မဒဿီဘုရား၊ (၁၉) သိဒ္ဓတ္တဘုရား၊ (၂၀) တိဿဘုရား၊ (၂၁) ဖုဿဘုရား၊ (၂၂) ဝိပဿီဘုရား၊ (၂၃) သီဒီဘုရား၊ (၂၄) ဝေဿဘုရား၊ (၂၅) ကကုသန္ဒဘုရား၊ (၂၆) ကောဏကမနဘုရား၊ (၂၇) ကဿပဘုရား။

(၂၈) ဂေါတမ ...

ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်းတွင်မူ ဂေါတမရှင်တော် မြတ်ဘုရားသည် ဒီပင်္ကရာ ဘုရားရှင်လက်ထက်မှစ၍ ဗျာဒိတ် ခံသည့်အတွက် ဒီပင်္ကရာဗုဒ္ဓဝင်မှ စတင်ဖော်ပြကြသည်ဟု လည်း မှတ်သားရမိပါသည်။

တဏှကံရာဘုရားရှင်သည် သာရမဏ္ဍကမ္ဘာတွင် ပွင့် တော်မူခဲ့ပြီး ပွင့်တော်မူရာ ဗောဓိပင်(က 'စရည်း'ပင် ဖြစ်သည်။ မေကံရာဘုရားသည် လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာတွင် ဒုတိယပွင့်တော်မူခဲ့ပြီး ပွင့်တော်မူရာ ဗောဓိ ပင်မှာ 'ပေါက်'ပင်ဖြစ်သည်။ သရနကံရာဘုရားရှင်သည် လေး သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ သဗ္ဗသာရကမ္ဘာတွင် တတိယ ပွင့်တော်မူခဲ့ပေသည်။ ပွင့်တော်မူရာဗောဓိပင်မှာ ညောင်ချဉ်ပင် ဖြစ်သည်။

ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်သည် လွန်လေပြီးသော လေး သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပွင့်တော်မူခဲ့ပြီး သာရမဏ္ဍ ကမ္ဘာတွင် လေးဆူမြောက်ဖြစ်ပြီး သက်တော်အားဖြင့် တစ်သိန်း ဖြစ်၏။ ဉာဏ်တော် အတောင်ရှစ်ဆယ်မြင့်၏။ ညောင်ကြတ် ဗောဓိပင်တွင် ပွင့်တော်မူခဲ့သည်။

ငါးဆူမြောက်ပွင့်တော်မူသည့် ကောဏ္ဍညဘုရားရှင် မှာမူ လွန်လေပြီးသော သုံးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက် သာရကမ္ဘာတွင် တစ်ဆူတည်းပွင့်တော်မူ၏။ သက်တော်တစ် သိန်း ရှည်တော်မူ၏။ ဉာဏ်တော်ရှစ်ဆယ်ရှစ်တောင် မြင့် တော်မူ၏။ ဗောဓိပင်မှာ သာလကလျာဏီပင် ဖြစ်သည်။

မင်္ဂလဘုရားရှင်မှာမူ နှစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ထက်၌ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာတွင် ရှေ့ဦးဆုံးပွင့်တော်မူပြီး သက်တော် ကိုးသောင်းရှည်၏။ ဉာဏ်တော် ရှစ်ဆယ်ရှစ်တောင် မြင့်တော် မူသည်။ ကံ့ကော်ဗောဓိပင်၌ ပွင့်တော်မူသည်။

သုမဒဘုရားရှင်သည် လွန်လေပြီးသော နှစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာတွင် ဒုတိယပွင့်တော် မူသည်။ သက်တော်ကိုးသောင်းရှည်၍ ဉာဏ်တော်အတောင်ကိုး ဆယ် မြင့်တော်မူသည်။ ကံ့ကော်ဗောဓိပင်၌ ပွင့်တော်မူသည်။

ရေဝတဘုရားရှင်သည် လွန်လေပြီးသော နှစ်သင်္ချေ နှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာတွင် တတိယပွင့် တော်မူ၍ သက်တော်ခြောက်သောင်း ရှည်တော်မူ၍ ဉာဏ်တော် အတောင်ရှစ်ဆယ်မြင့်တော်မူ၍ ကံ့ကော်ပင်၌ ပွင့်တော်မူခဲ့သည်။

သောဘိတဘုရားရှင်သည် လွန်လေပြီးသော နှစ် သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာတွင် နောက် ဆုံးပွင့်တော်မူခဲ့ပြီး သက်တော်အားဖြင့် ကိုးသောင်းရှည်တော်မူ၍

ဉာဏ်တော်အားဖြင့် ငါးဆယ်ရှစ်တောင် မြင့်တော်မူ၍ ကံ့ကော် ပင်၌ ပွင့်တော်မူသည်။

အနောမဒသီဘုရားရှင်သည် လွန်လေပြီးသော တစ် သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဝရကမ္ဘာတွင် ပထမ ပွင့်တော် မူ၍ သက်တော်တစ်သိန်းရှည်တော်မူ၏။ ဉာဏ်တော်ငါးဆယ်ရှစ် တောင်မြင့်၍ ဗောက်ကြံ့ဗောဓိပင်၌ ပွင့်တော်မူသည်။

ပဒုမဘုရားရှင်သည်လည်း လွန်လေပြီးသော တစ် သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဝရကမ္ဘာတွင် ဒုတိယပွင့်တော် မူသည်။ သက်တော်တစ်သိန်းရှည်တော်မူ၍ ဉာဏ်တော်ငါးဆယ် ရှစ်တောင် မြင့်တော်မူသည်။ ကြောင်လျှာကြီးဗောဓိပင်၌ ပွင့်တော်မူသည်။

နာရဒဘုရားရှင်သည် လွန်လေပြီးသော တစ်သင်္ချေ နှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဝရကမ္ဘာတွင် တတိယပွင့်တော်မူခဲ့ သည်။ သက်တော်ကိုးသောင်း ရှည်တော်မူ၍ ဉာဏ်တော် ရှစ်ဆယ်ရှစ်တောင် မြင့်တော်မူသည်။ ကြောင်လျှာငယ်ဗောဓိပင် ၌ ပွင့်တော်မူသည်။

ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်သည် လွန်လေပြီးသော ကမ္ဘာ တစ်သိန်း သာရကမ္ဘာတွင် ပွင့်တော်မူသည်။ သက်တော် တစ်သိန်း ရှည်တော်မူ၍ ဉာဏ်တော် ရှစ်ဆယ်ရှစ်တောင် မြင့် တော်မူ၏။ ထင်းရှူးဗောဓိပင်၌ ပွင့်တော်မူသည်။

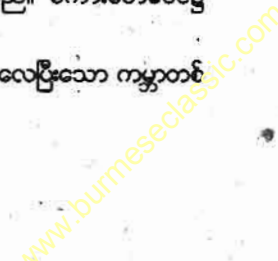
သုမေဘေဘုရားရှင်သည် လွန်လေပြီးသော ကမ္ဘာသုံး သောင်းထက်၌ မဏ္ဍကမ္ဘာတွင် ပွင့်တော်မူသည်။ သက်တော် ကိုးသောင်းရှည်တော်မူ၍ ဉာဏ်တော် ရှစ်ဆယ်ရှစ်တောင် မြင့် တော်မူသည်။ တမာဗောဓိပင်၌ ပွင့်တော်မူသည်။

သုဇာတာဘုရားရှင်သည် လွန်လေပြီးသော ကမ္ဘာသုံး သောင်းထက်၌ မဏ္ဍကမ္ဘာတွင် ပွင့်တော်မူသည်။ သက်တော် ကိုးသောင်းရှည်တော်မူသည်။ ဉာဏ်တော်အတောင်ငါးဆယ် မြင့်တော်မူသည်။ ကြခတ်ဗောဓိပင်၌ ပွင့်တော်မူသည်။

ပိယဒသီဘုရားရှင်သည် ကမ္ဘာပေါင်း တစ်ထောင့် ရှစ်ရာထက်၌ ဝရကမ္ဘာတွင် ပွင့်တော်မူသည်။ သက်တော်အနှစ် ကိုးသောင်း ရှည်တော်မူ၏။ ဉာဏ်တော် အတောင်ရှစ်ဆယ် မြင့်တော်မူသည်။ သျှိသျှားဗောဓိပင်၌ ပွင့်တော်မူသည်။

အတ္တဒသီဘုရားရှင်သည် လွန်လေပြီးသော ကမ္ဘာ တစ်ထောင့်ရှစ်ရာထက်၌ ဝရကမ္ဘာတွင် ဒုတိယပွင့်တော်မူပြီး သက်တော်အနှစ်တစ်သိန်း ရှည်တော်မူသည်။ ဉာဏ်တော်အား ဖြင့် အတောင်ရှစ်ဆယ် မြင့်တော်မူသည်။ စကားဗောဓိပင်၌ ပွင့်တော်မူသည်။

ဓပ္ပဒသီဘုရားရှင်သည် လွန်လေပြီးသော ကမ္ဘာတစ်

ထောင်ရှစ်ရာထက်၌ ဝရကမ္ဘာတွင် တတိယပွင့်တော်မူ၍ သက်တော်နှစ်တစ်သိန်း ရှည်တော်မူ၏။ ဉာဏ်တော်အားဖြင့် အတောင်ရှစ်ဆယ် မြင့်တော်မူသည်။ ရေခဲတက်ဟောစီပင် (အချို့စာများတွင် မျက်နှာပန်းပင်၊ ကြက်မောက်ကြီးပင်၊ သံသတိ)ပင်များဟူ၍ ဖော်ပြထားသည်။

သိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်သည် လွန်လေပြီးသော ကမ္ဘာပေါင်းကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ သာရကမ္ဘာတွင် ပွင့်တော်မူသည်။ သက်တော်အားဖြင့် အနှစ်တစ်သိန်းရှည်တော်မူ၍ ဉာဏ်တော်အတောင်ခြောက်ဆယ် မြင့်တော်မူသည်။ စကားဟောစီပင်၌ ပွင့်တော်မူသည်။

တိဿဘုရားရှင်သည် လွန်လေပြီးသော ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌ မဏ္ဍကမ္ဘာတွင် ပထမပွင့်တော်မူသည်။ သက်တော်အနှစ်တစ်သိန်း ရှည်တော်မူ၍ ဉာဏ်တော် အတောင်ခြောက်ဆယ် မြင့်တော်မူပြီး ပိတောက်ဟောစီပင်၌ ပွင့်တော်မူသည်။

ဗုဿဘုရားရှင်သည် လွန်လေပြီးသော ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌ မဏ္ဍကမ္ဘာတွင် ဒုတိယပွင့်တော်မူခဲ့ပြီး သက်တော်အားဖြင့် အနှစ်ကိုးသောင်း ရှည်တော်မူသည်။ ဉာဏ်တော်ငါးဆယ့်ရှစ်တောင် မြင့်တော်မူသည်။ သျှိသျှားဟောစီပင်၌ ပွင့်တော်မူသည်။

ဝိပဿီဘုရားရှင်သည် လွန်လေပြီးသော ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ သာရကမ္ဘာတွင် ပွင့်တော်မူ၍ အနှစ်ရှစ်သောင်းရှစ်ထောင် ရှည်တော်မူသည်။ ဉာဏ်တော် အတောင်ရှစ်ဆယ် မြင့်တော်မူသည်။ သစ္စတီဟောစီပင်၌ ပွင့်တော်မူသည်။

သိဒ္ဓိဘုရားရှင်သည် လွန်လေပြီးသော သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ မဏ္ဍကမ္ဘာတွင် ပထမပွင့်တော်မူသည်။ သက်တော် အနှစ်ခုနှစ်သောင်း ရှည်တော်မူ၍ ဉာဏ်တော်အတောင်ခုနှစ်ဆယ် မြင့်တော်မူသည်။ သရက်ဖြူဟောစီပင်၌ ပွင့်တော်မူသည်။

ဝေဿဘုရားရှင်သည် လွန်လေပြီးသော သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ မဏ္ဍကမ္ဘာတွင် ဒုတိယပွင့်တော်မူသည်။ သက်တော်ခြောက်သောင်း ရှည်တော်မူ၍ ဉာဏ်တော်အတောင်ခြောက်ဆယ် မြင့်တော်မူသည်။ အင်ကြင်းဟောစီပင်၌ ပွင့်တော်မူသည်။

ကကုသန္ဒဘုရားရှင်သည် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ပထမပွင့်တော်မူသည်။ သက်တော် အနှစ်လေးသောင်း ရှည်တော်မူသည်။ ဉာဏ်တော်အတောင်လေးဆယ် မြင့်တော်မူ၍ ကုက္ကိုဟောစီပင်၌ ပွင့်တော်မူသည်။

ကောဏာဂမနဘုရားရှင်သည် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ဒုတိယပွင့်တော်မူသည်။ သက်တော် အနှစ်သုံးသောင်း ရှည်တော်မူ၍ ဉာဏ်တော်အတောင်သုံးဆယ် မြင့်တော်မူသည်။ ရေသဖန်းဟောစီပင်၌ ပွင့်တော်မူသည်။

ကဿပဘုရားရှင်သည် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် တတိယပွင့်တော်မူသည်။ သက်တော်အားဖြင့် အနှစ်နှစ်သောင်း ရှည်တော်မူ၍ ဉာဏ်တော်အားဖြင့် အတောင်နှစ်ဆယ် မြင့်တော်မူသည်။ ပညောင်ဟောစီပင်၌ ပွင့်တော်မူသည်။

ဂေါတမဘုရားရှင်သည် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် စတုတ္ထပွင့်တော်မူသည်။ သက်တော်အားဖြင့် အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှည်တော်မူ၍ ဉာဏ်တော် တစ်ဆယ့်ရှစ်တောင် မြင့်တော်မူသည်။ ညောင်ဟောစီပင်၌ ပွင့်တော်မူသည်။

ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ဘုရားငါးဆူ ပွင့်တော်မူမည့် ကမ္ဘာဖြစ်သည်ဟု ကျမ်းအစောင်စောင်တို့မှ ဖော်ပြထားသည်။ ဤကမ္ဘာတွင် ငါးဆူမြောက် ပွင့်တော်မူမည့် ဘုရားရှင်သည် အရိမေတ္တယုဘုရားရှင် ဖြစ်သည်။ ကံ့ကော်ဟောစီပင်၌ ပွင့်တော်မူမည်ဟု ဘုရားရှင်တို့၏ ဗျာဒိတ်တော်ထားရှိခဲ့ကြောင်း မှတ်သားရမိခဲ့ပါသည်။

ပွင့်တော်မူခဲ့ပြီးကုန်သော နှစ်ကုန်ဆုံးရှစ်ဆူကုန်သော ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအပေါင်းတို့နှင့် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၏ ပဉ္စမမြောက် ပွင့်တော်မူမည့် အရိမေတ္တယုဘုရားရှင်တို့ကို ကြည့်ညိုသဒ္ဓါပွားများ ဦးခိုက်မိပါသည်။ နောင်ပွင့်တော်မူမည့် တစ်ဆူတည်းသော အရိမေတ္တယုဘုရားရှင်နှင့် ကြုံကြုံကပ်စေရန် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာတရားတို့ကို စောင့်ထိန်းခြင်းနှင့် ဖြူစင်သော သီလ၊ သမာဓိ၊ ဉာဏ်ပညာတို့ ပွားများကျင့်ကြံ အားထုတ်ကြပါစို့ဟူ၍ သာ ရေးသားအပ်ပါတော့သည်။

ရေကျော်စိုးအောင်

ကျမ်းကိုး (စွယ်စုံနှစ်ချုပ်)

နှစ်ကျိပ်လေးဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ ဌာပနာများ

ဌာပနာဆိုသောစကားသည် ပါဠိမှ ဆင်းသက်လာသော စကားဖြစ်သည်။ ပါဠိအမှန်ကား ဌာပနာဖြစ်သည်။ ဌာပနာ ကိုပင် ဝါစာသိလိ၍ဖြစ်စေရန် ၎င်း ၎င်း အချထည့်၍ ဌာပနာဖြစ်လာပါသည်။ မြတောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးရေးသားအပ်သော ပုဂံမြို့ဟောင်းတစ်ဆယ့်ခုနစ်ဆူသမိုင်း၌ ပါဠိအတိုင်း ဌာပနာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပခုက္ကူမြို့ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အရှင်နန္ဒဝံသစီရင်ရေးသားအပ်သော ပုဂံမြို့ ရွှေစည်းခုံသမိုင်းသစ်ကျမ်း၌ ထပနာဟူ၍ ထဆင်ထူးဖြင့် ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဓာတ်ပုံ မောင်မောင်အေး

ဌာပနာ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကား
စေတီပုထိုးတည်ထားရာနှင့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား
ဆင်းတုတော်တည်ထားရာဝယ်သင့်လျော်
သော နေရာ၌ အမြတ်တနိုးကိုးကွယ်အပ်
သော ပစ္စည်းများနှင့် အသုံးအဆောင်
များကို အမြတ်တနိုးကိုးကွယ်ကြစေရန်
လည်းကောင်း၊ မပျောက်မပျက်စေရန်
လည်းကောင်း၊ အထိမ်းအမှတ်တစ်ခုဖြစ်
စေရန်လည်းကောင်း သိမ်းဆည်းသိုမှ်
ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဌာပနာသောအလေ့အထမှာ ယခု
အခါမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော အလေ့အထ
မဟုတ်ပေ။ ကမ္ဘာရှည်ဝေးသော ရှေးရှေး
အခါကပင် ရှိခဲ့သော အလေ့အထဖြစ်
သည်။

ဂေါတမဘုရားအလောင်း နိယတ
ဗျာဒိတ်ခံရာ ဒီပင်္ကရာဘုရားအစ
ကဿပဘုရားအဆုံးရှိ နှစ်ကျိပ်လေးဆူ
သော ဘုရားတို့၏ ဓာတ်တော်များကို
ဌာပနာ၍ စေတီများ တည်ထားကိုးကွယ်
ခဲ့ကြသည်။

၁။ ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်၏ ဓာတ်
တော်တို့ကို သုံးဆယ့်ခြောက်ယူဇနာမြင့်
သော စေတီတည်၍ ဌာပနာသည်။

၂။ ကောဏ္ဍညဘုရားရှင်၏ ဓာတ်
တော်ကို ခုနစ်ယူဇနာမြင့်သော စေတီ၌
လည်းကောင်း။

၃။ ဝိပဿီဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်
ကို ခုနစ်ယူဇနာမြင့်သော စေတီ၌လည်း
ကောင်း။

၄။ မင်္ဂလဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်
ကို ယူဇနာသုံးဆယ်မြင့်သော စေတီ၌
လည်းကောင်း။

၅။ သုမနဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်၊
၆။ နာရဒဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်။

၇။ သိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်
တို့ကို လေးယူဇနာမြင့်သော စေတီတော်
တို့၌လည်းကောင်း။

၈။ အနောမဒဿီဘုရားရှင်၏
ဓာတ်တော်တို့ကို နှစ်ဆယ့်ငါးယူဇနာမြင့်
သော စေတီ၌လည်းကောင်း။

၉။ သုဇာတဘုရားရှင်၏ ဓာတ်
တော်တို့ကို သုံးဂါဂုတ်မြင့်သော စေတီ
တော်၌လည်းကောင်း။

၁၀။ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်၏ ဓာတ်
တော်တို့ကို တစ်ဆယ့်ယူဇနာစီမြင့်သော
စေတီတော်၌လည်းကောင်း။

၁၁။ တိဿဘုရားရှင်၏ ဓာတ်
တော်။

၁၂။ ဓမ္မဒဿီဘုရားရှင်၏ ဓာတ်
တော်။

၁၃။ ဝိပဿီဘုရားရှင်၏ ဓာတ်
တော်။

၁၄။ သီဒီဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်
တို့ကို သုံးယူဇနာစီမြင့်သော စေတီတော်
တို့၌လည်းကောင်း။

၁၅။ ကကုဿန်ဘုရားရှင်တို့၏
ဓာတ်တော်တို့ကို တစ်ဂါဂုတ်မြင့်သော
စေတီတော်၌လည်းကောင်း။

၁၆။ ကဿပဘုရားရှင်၏ ဓာတ်
တော်တို့ကို တစ်ယူဇနာမြင့်သောစေတီ
တော်၌လည်းကောင်း၊ ဌာပနာ၍ တည်
ထားကိုးကွယ်ကြသည်။

- ၁၇။ ရေဝတဘုရား။
- ၁၈။ သောတိတဘုရား။
- ၁၉။ ပဒုမဘုရား။
- ၂၀။ သုမေဓာဘုရား။
- ၂၁။ ဗုဿဘုရား။
- ၂၂။ အတ္တဒဿီဘုရား။
- ၂၃။ ဝေသဘုဘုရား။

၂၄။ ကောဏာဂုံဘုရားတို့၏ ဓာတ်
တော်များကို ဌာပနာသော စေတီတိုက်
ရှိက်အဆိုမရှိသော်လည်း ထိုထိုအရပ်
ဒေသများသို့ ဓာတ်တော်ယုံ၊ နံ့၊ သည်ဟု
အဆိုရှိသဖြင့် ရောက်ရာအရပ်၌ စေတီ
တည်၍ ဌာပနာမည်ကား ယုံမှားဖွယ်မရှိ
ပေ။

ထိုနှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဘုရား
လောင်းတို့တွင် ဒီပင်္ကရာဘုရားလောင်း၊
ရေဝတဘုရားလောင်း၊ နာရဒဘုရား
လောင်းတို့၏ ဆံတော်၊ ဝတ်လဲတော်တို့
ကို စေတီတည်၍ ဌာပနာကြောင်း အဆို
အမိန့်ရှိသဖြင့် ကြွင်းသော ဘုရားလောင်း
တို့၏ ဆံတော်၊ ဝတ်လဲတော်တို့ကိုလည်း
ဌာပနာ၍ စေတီတည်သည်ဟု ယူဆရန်
ရှိသည်။

ဓာတ်ပုံ မောင်မောင်အေး

ကိုးကား

- မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း (အတွဲ - ၇)

နှစ်ကလေးပိရွက်ဆွေ ဗုဒ္ဓပုရန်ယုဝေတော် ကျွမ်းပခြင်း

ကိုမောင်သန်းဝင်း

စာရေးသူနေထိုင်သော ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ကျိုက္ကစံ
ရပ်ကွက်တွင် မဂ္ဂကာရီမွှားရုံ၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဗုဒ္ဓပုရန်ယုဝေတော်
ကျင်းပခဲ့သည်မှာ ၁၉ နှစ် (၁၉ ကြိမ်) ရှိလေပြီ။

နှစ်စဉ်မပျက် ဝိယမစိုက်အားထုတ်ခဲ့မှုတို့ကြောင့် ဘုရားပွဲတော်ကြီး တစ်နှစ်
ထက်တစ်နှစ် ပို၍ပို၍ စည်ကားလာခဲ့သည်။ လာမည့်လာမည့်နှစ်များတွင်လည်း
ထို့ထက်မက စည်ကားလိမ့်ဦးမည် ထင်သည်။

စာရေးသူတို့၏ ရပ်ကွက်ချင်းကပ်လျက်ရှိသော ခိုလှုံစိန်မှန်ရပ်ကွက်၊ ဆရာစံ
ရပ်ကွက်၊ တာမွေမြို့နယ်၊ တာမွေကြီး (က၊ခ)ရပ်ကွက်များတွင်လည်း နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ
ဗုဒ္ဓပုရန်ယုဝေတော် ကျင်းပလျက်ရှိသည်။ ထို့အတူ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာ
ဝင်အပေါင်းမှလည်း နေရာမလပ် ကျင်းပနေဆဲ ဖြစ်သည်။

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူတုရားရှင်တို့အကြောင်း

- (၁) တဏှက်ရော မဟာဝီရော၊
မေကော်ရော မဟာယသော။
သရဏကံရော လောကဟိတော၊
ဒီပကံရော ဇုတိန္ဒရော။
- (၂) ကောဏ္ဍညော ဇနပါမောက္ခော၊
မင်္ဂလော ပုရိသာသဘော။
သုမနော ပဏ္ဍိတောဝီရော၊
ရေဝတော ဂုဏဝမနော။
- (၃) သောဘိတော ဂုဏသမ္ပန္နော၊
အနောမဒဿီ နရုတ္တမော။
ပဒုမော လောကပစ္စောတော၊
နာရဒေါ ဝရသာမိစ။
- (၄) ပဒုမုတ္တရော သတ္တုသာရော၊
သုမေဓော အဂ္ဂပုဂံဝေါ။
သုဇာတော သဗ္ဗလောကဂ္ဂေါ၊
ဝိယဒဿီ နရာသဘော။
- (၅) အတ္တဒဿီ ကာရုဏီကော၊
ဓမ္မဒဿီ တမောနုဂဒါ။
သိန္ဒတ္တော အသမော လောကော၊
တိဿောစ ဝရတံ ဝရော။
- (၆) ဖုဿော ဝရဒဒေါသတ္တော၊
ဝိပဿီစ အနုပမော။
သိဒီ သဗ္ဗဟိတော သတ္တော၊
ဝေဿဘူ သုခဒါယကော။
- (၇) ကကုသန္ဓော သတ္တဝါဟော၊
ကောဏာဂမနော ရဏ္ဍဟော။
ကဿပေါ သိရိသမ္ပန္နော၊
ဂေါတမော သကျပုဂံဝေါ။

(၁) တဏှက်ရာဘုရား၊ (၂) မေကော်ရာဘုရား၊ (၃) သရဏကံရာဘုရား၊ (၄) ဒီပကံရာဘုရား၊ (၅) ကောဏ္ဍညဘုရား၊ (၆) မင်္ဂလဘုရား၊ (၇) သုမနဘုရား၊ (၈) ရေဝတဘုရား၊ (၉) သောဘိတဘုရား၊ (၁၀) အနောမဒဿီဘုရား၊ (၁၁) ပဒုမဘုရား၊ (၁၂) နာရဒဘုရား၊ (၁၃) ပဒုမုတ္တရာဘုရား၊ (၁၄) သုမေဘုရား၊ (၁၅) သုဇာတဘုရား၊ (၁၆) ဝိယဒဿီဘုရား၊ (၁၇) အတ္တဒဿီဘုရား၊ (၁၈) ဓမ္မဒဿီဘုရား၊ (၁၉) သိန္ဒတ္တဘုရား၊ (၂၀) တိဿဘုရား၊ (၂၁) ဖုဿဘုရား၊ (၂၂) ဝိပဿီဘုရား၊ (၂၃) သိဒီဘုရား၊ (၂၄) ဝေဿဘူဘုရား၊ (၂၅) ကကုသန်

ဘုရား၊ (၂၆) ကောဏာဂံဘုရား၊ (၂၇) ကဿပဘုရား၊ (၂၈) ဂေါတမဘုရား စသည်တို့ ဖြစ်ကြသည်။
ဂေါတမဘုရားလောင်းသည် ရှေးဘုရားထံတို့မှောက် ဗျာဒိတ်ခံရလေသည်။ အလျဉ်းသင့်၍ ဖော်ပြမည်။

**လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ရှေးတုရားတို့ထံ
အလောင်းတော် ဗျာဒိတ်ခံခြင်းအကြောင်း**

(၁) ထိုလေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပွင့်တော် မူသမျှသော လောကမျက်ရှု သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရားတို့အနက် တဏှက်ရာဘုရားရှင်တော်မြတ်သည် 'စရည်းပင်' ၌ ပွင့်တော် မူသည်။ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် မပြည့်စုံသောကြောင့် ရှင်တော်ဂေါတမ ဘုရားအလောင်းတော် ဗျာဒိတ်မခံရသေးချေ။

(၂) မေကော်ရာဘုရားရှင်သည် 'ပေါက်ပင်' ၌ ပွင့်တော် မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော် ဗျာဒိတ်မခံရ သေးချေ။

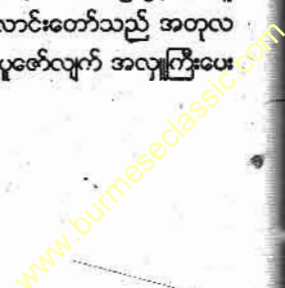
(၃) သရဏကံရာဘုရားရှင်သည် 'ညောင်ကြတ်ပင်' ၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော် ဗျာဒိတ်မခံရသေးချေ။

(၄) ဒီပကံရာဘုရားရှင်သည် 'ညောင်ကြတ်ပင်' ၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် သုမေတရသေ့ဖြစ်၍ ကိုယ်ကို တံတားခင်းလျက် ဗျာဒိတ်ခံသဖြင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၅) ကောဏ္ဍညဘုရားရှင်သည် သာလကလျာဏီတွင် မည် 'သိရိပင်စောဓိ' ၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ယင်းသည့်သစ်ပင်ကား အတောင်သုံးဆယ်မျှသော အမြစ်ဖြင့် မြေထဲ၌ တည်ပြီးမှ ပေါက် ၍နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘုရားရှင်များ ပွင့်တော်မူသောအခါနှင့် စကြဝတေးမင်းများ ဖြစ်တော်မူသောအခါတို့၌သာရှိသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမအလောင်းတော်သည် ဝိစိတာဝိစကြာမင်းဖြစ်၍ အလှူကြီးပေးလျက် ဗျာဒိတ်ခံသဖြင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၆) မင်္ဂလဘုရားရှင်သည် 'ကံ့ကော်ပင်' ၌ ပွင့်တော် မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် သုရုစိ ပုဏ္ဏားဖြစ်၍ အလှူကြီးပေးသဖြင့် ဗျာဒိတ်ခံသောကြောင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၇) ပဒုမဘုရားရှင်သည် 'ကံ့ကော်ပင်' ၌ ပွင့်တော်မူ သည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် အတုလ နဂါးမင်းဖြစ်၍ စည်းစောင့်ခြင်းတို့ဖြင့် ပူဇော်လျက် အလှူကြီးပေး

၍ ဗျာဒိတ်ခံသဖြင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၈) ရေဝတဘုရားရှင်သည် 'ကံ့ကော်ပင်'၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် အတိဒေဝပုဏ္ဏားဖြစ်၍ ကိလေသာကို ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီး ပယ်စွန့်နိုင်ခြင်းကို ချီးမွမ်းထောပနာလျက် ကိုယ်ရုံဖြင့်ပူဇော်၍ ဗျာဒိတ်ခံသဖြင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၉) သောဘိတဘုရားရှင်သည် 'ကံ့ကော်ပင်'၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် သုဇာတပုဏ္ဏားဖြစ်၍ အလှူပေးလျက် ဗျာဒိတ်ခံသဖြင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၁၀) အနောမဒဿီဘုရားရှင်သည် 'ဖောက်ကြွပင်'၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် ဘိလူးစစ်သူကြီးဖြစ်၍ အလှူပေးလျက် ဗျာဒိတ်ခံသဖြင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၁၁) ပဒမဘုရားရှင်သည် 'ကြောင်လျှာပင်'၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် ခြင်္သေ့မင်းဖြစ်၍ အလှူပေးလျက် ဗျာဒိတ်ခံသဖြင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၁၂) နာရဒတဘုရားရှင်သည် 'ခကြောင်လျှာပင်'၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် ရသေ့ဖြစ်၍ အလှူပေးလျက် သရက္ခနံ့သာဖြင့် ပူဇော်လျက် ဗျာဒိတ်ခံသဖြင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၁၃) ပဒမတ္တရဘုရားရှင်သည် 'အင်ကြင်းပင်'၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် ဝဇိုလမင်းဖြစ်၍ သင်္ကန်းလှူလျက် ဗျာဒိတ်ခံသောကြောင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၁၄) သုမေဓာဘုရားရှင်သည် 'ထိန်ပင်'၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် ဥတ္တရပုဏ္ဏားလုလင်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုလျက် ဗျာဒိတ်ခံသဖြင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၁၅) သုဇာတဘုရားရှင်သည် 'ကြခတ်ဝါးပင်ရင်း'၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် ကြောမင်းဖြစ်၍ ရတနာဒုနစ်ပါးနှင့်တကွ လေးကျွန်းလုံးကို စွန့်လှူလျက် ဗျာဒိတ်ခံသောကြောင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၁၆) ပိယဒဿီဘုရားရှင်သည် 'ရေခံတက်ပင်'၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် ကဿပပုဏ္ဏားဖြစ်၍ သံဃာအာရာမလှူလျက် ဗျာဒိတ်ခံသဖြင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

ဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၁၇) အတ္တဒဿီဘုရားရှင်သည် 'စကားပင်'၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် သုသီမအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားသူဌေးဖြစ်၍ အလှူပေးလျက် ထင်ရှားပန်းဖြင့် ပူဇော်လျက် ဗျာဒိတ်ခံသဖြင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၁၈) ဓမ္မဒဿီဘုရားရှင်သည် 'သံသတ်ပင်'၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် သီကြားမင်းဖြစ်၍ ပန်းနံ့သာ၊ စည်၊ စောင်းငြင်းတို့ဖြင့် ပူဇော်လျက် ဗျာဒိတ်ခံသောကြောင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၁၉) သီဒုတ္တဘုရားရှင်သည် 'မဟာလှေခါးပင်'၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် မင်္ဂလရသေ့ဖြစ်၍ ဓမ္မဿပြေသီးဖြင့် ဗျာဒိတ်ခံသဖြင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၂၀) တိဿဘုရားရှင်သည် 'ပိတောက်ပင်'၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် သုဇာတမင်းဖြစ်၍ ရသေ့ပြုပြီးလျှင် နတ်၌ဖြစ်သော ထင်ရှားပန်း၊ ကက္ကရပန်း၊ ကြာပုဗ္ဗာပန်း၊ ပင်လယ်ကသစ်ပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်၍ ဗျာဒိတ်ခံသောကြောင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၂၁) ဗုဿဘုရားရှင်သည် 'ကြက်ဆူပင်'၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် ဝိစိတာဝိမင်းဖြစ်၍ ရဟန်းပြုလျက် ဗျာဒိတ်ခံသဖြင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၂၂) ဝိပဿီဘုရားရှင်သည် 'သခွပ်ပင်'၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် အတုလနဂါးမင်းဖြစ်၍ ရတနာအင်းပျဉ် လှူလျက်ဗျာဒိတ်ခံသောကြောင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၂၃) သီဒီဘုရားရှင်သည် 'ပုဏ္ဏရိုက်ပင်'၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် အရိန္ဒမမင်းဖြစ်၍ ဆင်ရတနာကိုလှူလျက် ဗျာဒိတ်ခံသဖြင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၂၄) ဝေဿဘုရားရှင်သည် 'အင်ကြင်းပင်'၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် သုဒဿနမင်းဖြစ်၍ သင်္ကန်းလှူလျက် ဗျာဒိတ်ခံသောကြောင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၂၅) ကကုသန်ဘုရားရှင်သည် 'ကုက္ကိုပင်'၌ ပွင့်တော်

မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် ခေမမင်း ဖြစ်၍ ဆေးမျိုးလျှာလျက် ဗျာဒိတ်ခံသောကြောင့် နိယတဗျာဒိတ် ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၂၆) ကောဏာဂုံဘုရားရှင်သည် 'ရေသဖန်းပင်' ၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် ပဗ္ဗတမင်းဖြစ်၍ ရဟန်းပြုလျက် ဗျာဒိတ်ခံသဖြင့် နိယတဗျာဒိတ် ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၂၇) ကဿပဘုရားရှင်သည် 'ပညောင်ပင်' ၌ ပွင့် တော်မူသည်။ ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် ဇောတိပါလပုဏ္ဏားဖြစ်၍ ရဟန်းပြုလျက် ဗျာဒိတ်ခံသဖြင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

(၂၈) သုံးလူထွတ်တင် ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားရှင် သည် 'ညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင်' ၌ ပွင့်တော်မူသည်။ အရိမေတ္တယျ ဘုရားအလောင်းတော် 'အဖိတ' ရဟန်းကို ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ သဖြင့် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းရလေသည်။

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဗုဒ္ဓပူဇော်နိယပွဲတော် ကျင်းပခြင်း

ဤကမ္ဘာမှ နောက်ဆုတ်ရေတွက်သော် လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းအတွင်းမှာ ပွင့်ငါးရာကြာသော ဘုရားရှင်ပေါင်း ကား ဒီပက်ရာမြတ်စွာဘုရားမှစ၍ ဂေါတမဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အထိ ၂၅ ဆူ၊ လွန်ခဲ့သော ကမ္ဘာက ၃ ဆူ ပေါင်းလေသော် ၂၈ ဆူ ရှိသည်။

စာရေးသူတို့ နေထိုင်ရာ ရပ်ကွက်တွင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဗုဒ္ဓပူဇော်နိယပွဲတော်ကို နှစ်စဉ် ဒီဇင်ဘာလအတွင်းတွင် ကျင်းပ လေ့ရှိသည်။ ရပ်ကွက်လုံးဆိုင်ရာ နိဗ္ဗာန် မဂ္ဂကာရီဓမ္မာရုံကြီးတွင် ပူဇော်ခွင့်ရမည့်ဘုရားနှင့် စံကျောင်းအမှတ်ကို မဲစနစ်ဖြင့် ရယူ ပင့်ဆောင်ရသည်။

ပွဲတော်ကျင်းပခွင့်ရသည်မှာ ရက်သတ္တတစ်ပတ်ဖြစ် သည်။ (တစ်ခါတစ်ရံ ၅ ရက်ကျင်းပသည်။) ပူဇော်ခွင့်ရသည့် ဘုရားအား ယာယီစံကျောင်းကွင် သီတင်းသုံးစေလျက် နေ့စဉ် ဝတ်အသင်းအဖွဲ့များကို ပင့်ဖိတ်ကာ ဝတ်ရွတ်ဆိုပူဇော်သည်။ အလှူရှင်များသည်ကား နေ့စဉ် ၃/၄ ဦးခန့် ရှိသည်။ မုန့်ဟင်း ခါး၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ၊ ကြာဆံကြော်၊ ခေါက်ဆွဲကြော်၊ ကြာဆံ ချက်၊ ကြက်သားပလာတား၊ ရေခဲမုန့်၊ လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ မုန့် စုံလင်လှသည်။ ဝတ်အဖွဲ့အပြင် လမ်းသူလမ်းသားများ တဝတလင် စားသောက်ပြီး ဘုရားပွဲလာညော်ပရိသတ်(အယုတ် အလတ်အမြတ်မရွေး) ခေါ်ယူကျွေးမွေးနိုင်ခဲ့သည်။

ပူဇော်ခွင့်ရသော ဘုရားဆင်းတုတော်အား **ရွှေသင်္ကန်း**

ကပ်လှူပြီး သံဃာတော် ၁၀ ပါးပင့်ကာ အနေကဇာတင်သည်။ ယင်းနေ့တွင် လမ်းရှိ အိမ်ထောင်စုဝင်များက ဆွမ်း၊ ဆွမ်းဟင်း များ လာရောက်ပေးပို့ကြသည်။ စည်းလုံးညီညွတ်ခြင်း၏ လက္ခဏာပါသည်။

ရပ်ကွက်လုံးဆိုင်ရာ ပူဇော်ပွဲကြီးဖြစ်လေရာ လမ်းတိုင်း လမ်းတိုင်း မဏ္ဍပ်များတွင် အကျွေးအမွှေး၊ အလှူအတန်းတို့ဖြင့် စည်ကားလှသည်။ အချို့သောလမ်းများတွင် ခံပေါက်ထမင်း၊ ကြက်သား၊ ဝက်၊ ဆိတ်၊ ကုလားပဲဟင်းတို့ဖြင့် ဧည့်ခံကျွေးမွှေး သည်။ မည်သူမဆို ဝင်ရောက်စားသောက်နိုင်သည်ဟု ဆိုင်း ဘုတ်ထောင် ကြေညာထားသည်။

ဘုရားပွဲဖြစ်၍ ဈေးသည်၊ ဆိုင်ခန်းများသည်လည်း ရပ်ကွက်အစမှ အဆုံးတိုင် ဖြစ်သည်။ ဖျော်ဖြေပွဲများလည်းရှိ သည်ဖြစ်ရာ လာရောက်ကြည့်ရှုသူတို့ကား ရာပေါင်းများစွာပါ တည်။

ဘုရားပွဲရက် နောက်ဆုံးရက်တွင် ဘုရားလှည့်လည် ပူဇော်ပွဲကို ကျင်းပသည်။ ရှေ့မှ စည်တော်ကြီးနှင့် စည်တော် အကများ၊ ထို့နောက်မှ ဒေဝါဝင်း၊ ရာဇာဝင်း(ဝင်းကြီး)ပါဝင် သည်။ ထို့နောက်မှ တထုတ်ရာဘုရားမှစ၍ ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရားတို့အား ကားကြီးကားငယ် အသွယ်သွယ်ဖြင့် ခမ်းနားစွာ ဆင်ယင်၍ ပင့်ဆောင်ပူဇော်လှည့်လည်ကြသည်။

သက်ဆိုင်ရာ ပူဇော်ခွင့်ရသော ဘုရားပင့်ကားများ နောက်မှ ဖျော်ဖြေရေးယာဉ်နှင့် ပရိသတ်ငါးဆယ်၊ တစ်ရာခန့် လိုက်ပါကြသည်။ တူညီဝတ်စုံများနှင့် တစ်ဖွဲ့တစ်မျိုးစီ လှပ သည်။ ဘုရားလှည့်လည်ပူဇော်ပွဲအား လာရောက်ကြည့်ညို့ ကြည့်ရှုသည့် ပရိသတ်ကား ဝဲယာအပြည့်ဖြစ်သည်။ အလှူငွေ များ ထည့်ဝင်ကြသည်။ အအေးဖြင့် ဧည့်ခံကြသူရှိသလို၊ လိမ္မော်သီး၊ ဆီးသီး၊ သကြားလုံး ပေးကမ်းကြသည်များလည်း ရှိသည်။

ဗုဒ္ဓပူဇော်နိယလှည့်လည်ပူဇော်ပွဲတန်းရှည်ကြီးကို ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်များသာမက နိုင်ငံခြားသားများသည်လည်း ရင်သပ် ရှုမောဖြစ်ကာ ဓာတ်ပုံရိုက် မှတ်တမ်းတင်ခြင်းအမှု ပြုကြသည်။ ရင်ဝယ်ငြိမ်းချမ်းပါဘိတောင်း။

ကိုမောင်သန်းဝင်း

ထူးခြားအောင်မြင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကျင့်စဉ်

မြန်မာ့ရှင်

မဝင်လှအား ရန်ကုန်မြို့မှာ ဝိပဿနာဆရာတော်ရာဇဝံသော တို့ တူမများက ရန်ကုန်
လိုက်လာရန်ခေါ်သည်။ တောမှာနေ၊ တောမှာကြီးပြင်းသူရှိ ရန်ကုန်မြို့သို့ မသွားချင်ဘဲ သွားခဲ့ရ
သည်။ ခေါ်တုန်းကတော့ ခဏတာဟုပဲ ထင်မှတ်ထားသည်။ ရောက်ကတည်းက သာဓု၊
နာရေးကလွဲလို့ မပြန်ဖြစ်တော့။ မဖြစ်ဆို သူမလို အဖျိုးကြီးတစ်ကိုယ်တည်းအား ဆွေမျိုးမောင်နှမ
များက ဝမ်းသာအားရကြိုဆိုကြသည်။ အိမ်စောင့်ရမည်၊ လူယုံအတွက်ရမည်၊ တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု
မျက်နှာလွှဲရမည်ကို။

မဝင်လှ အဝကမပျော်ပါ။ ခုတော့ ရန်ကုန်သို့ဖြစ်ရတာ ပျော်နေသည်။ တူတွေ၊ တူမ
တွေက နွေရာသီဆိုလျှင် ဘုရားစူးကားကြီးငှားပြီး ထွက်ကြသည်။ မြန်မာပြည်အနှံ့ မရောက်ပူးတဲ့
ဘုရားမရှိ၊ ဗုဒ္ဓဂါယာဘုရားပျားများ နှစ်ခေါက်ရှိပြီး တောမှာနေကတည်းက မြန်မာပြည်အနှံ့ ဘုရား
တွေပူးချင်ခဲ့တာ ရွာဦးတောင်ပေါ်စေတီက သက်တော်ရှည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးအရိယာလီ
ဆွမ်းကွမ်းပို့ ဥပုသ်သီလစောင့်သွားသည်အခါ ဆရာတော်ကြီးက မင်းကွန်းခေါင်းလောင်းကြီးနှင့်
ပုထိုးတော်ကြီး စစ်ကိုင်းတောင်ရှိဘုရားတွေ ဇူရတာ ပြောပြသည်။

www.burmeseclassic.com

နောက် မဟာမြတ်မုနိဘုရား၊ ရန်ကင်းတောင်၊ မန္တလေး တောင်နဲ့ ရသေ့ကြီးဦးခန္တီအကြောင်း၊ တောင်ကြီးအင်းလေး ဖောင်တော်ဦးဘုရားနဲ့ အင်းလေးကန်အကြောင်း၊ ကချင်ပြည် အင်းတော်ကြီးဘုရားအကြောင်း၊ ရခိုင်ပြည်မြောက်ဦးစေတီ၊ သံတွဲ၊ ကျောက်ဖြူမြို့ဘုရားတွေ၊ မင်းဘူးရွှေစက်တော်၊ စက္ကတဲ ဘုရား၊ မကွေးမြို့သလွန်၊ ပြည်ရွှေဆံတော်၊ ဗွန်ပြည်နယ် ကျိုက်ထီးရိုးကနေ ကျိုက်သလွံ၊ ကျိုက္ခမမိရေလည်ဘုရား၊ ဇင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင်၊ ကရင်ပြည်နယ်ရဲ့ ဇွဲကပင်ဆံတော်ရှင်၊ ရန်ကုန်မြို့ရဲ့ ရွှေတိဂုံဘုရား၊ ကမ္ဘအေး၊ မယ်လမုဘုရားတွေ နဲ့အောင်ဖူးခဲရတာတွေ ပြောပြတိုင်း မခင်လှတစ်ယောက် သွားဖူး ချင်၊ ရောက်ဖူးခင်လိုက်တာ၊ စိတ်ကသာပြောတာပါ။ တကယ် တမ်းသွားဖို့ စရိတ်စကက ငွေရှိမှ စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်ပါရတာ မျိုး။ သက်ပြင်းချရုံသာ ရှိခဲ့သည်။

“ဟဲ့... ဒကာမ ခင်လှ၊ နင်ဘာတွေတွေ့၊ ငေးငိုင်းနေ တာတုံး”

“တပည့်တော် ဘုရားတွေဖူးခွင့်ရချင်တာ ပိုက်ဆံမှ မရှိဘဲဘုရား”

“ဒါများ ခင်လှရယ်။ ငါ့ဆီမှာ ပြည်မြို့က နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဆရာတော် ချီးမြှင့်တဲ့ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားကျင့်စဉ်ကို ဘုန်းကြီး အံ့မြဲပုတီးစိပ်တာမို့ ခုလို ဒကာ၊ ဒကာမတွေက စရိတ်ခံပြီးပို့ ပေးလို့ ရောက်ရတာပေါ့။ ကျင့်စဉ်ကောင်းရထားတာမို့ ဘာသာ သာသနာအတွက် အကျိုးထူးပါတယ်”

“ဒါဆို တပည့်တော်လည်း အဲဒီကျင့်စဉ်ကို ကျင့်လို့ရ မလားဘုရား”

“ကောင်းတဲ့အလုပ် လုပ်တာပဲ ခင်လှရယ်။ တစ်ကြိမ် မအောင် နောက်တစ်ကြိမ်အောင်မှာပဲ။ ဇွဲရှိရှိသာလုပ်ပါ။ ကဲ .. ကဲ ... ကူးရေးသွားချေ”

“တင်ပါဘုရား”

ဆရာတော်ဘုရားထံမှ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားကျင့်စဉ် ကူးလာပြီး အဓိဋ္ဌာန်သုံးကြိမ်လောက် ဝင်လိုက်သည်ကစ၍ ရွာကနေမြို့ရောက်။ မြန်မာပြည်အနှံ့ ခရီးပေါက်ခဲ့သည်။ အိန္ဒိယ နိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဂယာဘုရားဖူးအပြင် ထိုင်းနိုင်ငံက မြဘုရားလည်း ဖူးခွင့်ရခဲ့သည်။ သူမလိုတောသူက ခုတော့လည်း ရန်ကုန်မြို့မှာ ဟန်ကျပ်နံ့ကျနဲ့ နေပြီး ဘုရားတွေဖူးရတာများ၊ ခရီးသွားရတာ ပါသနာပါတဲ့ ခင်လှတို့ တူတော်မောင်တစ်ယောက်က ခရီးသွား လုပ်ငန်းထူထောင်ပြီး ဘုရားဖူးကားလုပ်ငန်း တည်ထောင်ဖြစ်ခဲ့ သည်။ သူတို့လည်း ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရား ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ကြသည်။

ယုံလျှင် ကြည်လင်ပါသည်။ ယုံကြည်မှုနှင့် လုပ်သဖြင့် မခင်လှတစ်ယောက် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာနှင့် ပုတီးလက် က မချတော့ပေ။

x x x x x

မိမိမွေးသည်နေ့မှ စတင်ဝင်ရမည်။ အဓိဋ္ဌာန်မဝင်မီ မိမိ၏စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး အကြောင်းကိစ္စများ ရှင်းလင်းထားပါ။ မိမိ၏နေအိမ်ဘုရားရွှေမှာသော်လည်းကောင်း၊ ဘုရားစေတီများ မှာလည်းကောင်း ကျင့်ကြံပွားများအားထုတ်နိုင်ပါသည်။ ဘုရား ရှင်အား ရည်စူး၍ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ လှူဒါန်းလိုက် ပြင်ဆင်ထားပါရန်။ ကြိုက်နှစ်သက်ရာအချိန်နာရီမှာ ကျင့်ပါ။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန် ရေမိုးသန့်စင်ပြီး အဝတ်သန့်သန့်ဝတ်ဆင်ပါ။ ပုတီးမစိပ်ခင် ပရိတ်ခံပူပါ။ ပုတီးစိပ်နေစဉ် ထသွားခြင်း၊ စကား လှမ်းပြောခြင်း မပြုရ။ အာရုံကို သေသေချာချာစုစည်း၍ ကျင့်ရ မည်။

x x x x x

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကျင့်စဉ်

ဂါဝါဝါ၊ သဲစုမက ပွင့်ကြသီးသီး။ ဘုရားရှင်တို့ထံ တော်မှောက်၌ တပည့်တော် () နေသား/သမီးသည် () ခုနှစ်၊ () ရက်နေ့မှစ၍ ၉ ရက်တိုင်တိုင် တစ်နေ့ ပုတီး () ပတ်တိတ် ဖြင့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူအကျင့်မြတ်၊ ပါဠိပတ်ကို ပွားများအားထုတ် ပါမည်ဟု သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုအပ်ပါသည် အရှင်မြတ်ဘုရား။

ဤသစ္စာစကားသည် မှန်ကန်ပါ၏။ ထိုသစ္စာအရာ၌ အဆူဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂ သာဝက၊ မဟာသာဝက ရဟန္တာမြတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရှင်သီဝလီ၊ ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ထွက်ရပ်ပေါက်ဆရာတော်နှင့် ဘိုးတော်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ငွေရရွှေ၊ ဝိဂ္ဂုဋက၊ ဝိဂ္ဂုပက္ခ၊ ကုဝေရ နတ်မင်း(၄)ပါးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သာတာဂီရိ၊ ဟေမဝက၊ ပုဏ္ဏက၊ ဂုံတ္တိယ၊ ကာဠ၊ ဥပလာဠ၊ ဗိဗ္ဗ၊ ဗိဗ္ဗသေန၊ ကမ္မလ၊ စန္ဒ၊ သူရိယ၊ ဣန္ဒ၊ ဗြဟ္မ(၂၄)ဖြာ နတ်စစ်သူကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဇော်ဂျီ၊ တပသီနှင့် သူရဿတီ၊ စန္ဒီမယ်ဘွား၊ ဒေဝီအပေါင်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဘုမ္မဇိ၊ ရုက္ခဇိ၊ အာကာသဇိတို့သည်လည်း ကောင်း၊ မြို့စောင့်၊ နယ်စောင့်၊ သာသနာစောင့်တို့သည်လည်း ကောင်း၊ အတွင်း(၃၇)မင်း၊ အပြင်(၃၇)မင်းတို့သည်လည်း ကောင်း၊ သက်သေရာတည်ပါစေသား အရှင်မြတ်ဘုရား။

ဤသစ္စာမကျိုးပေါက်ခဲ့သော် တပည့်တော်အား (မိမိလို
သောဆု)ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

* * * * *

ပျားနည်း

ဘုရားတစ်ဆူ ပုတီးတစ်ပတ် စိပ်ရန်။

- ၁။ တဏှက်ရာ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
- ၂။ မေဓက်ရာ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
- ၃။ သရဏကံရာ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံ
ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
- ၄။ ဒီပင်္ကရာ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
- ၅။ ကောဏှည ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
- ၆။ မင်္ဂလ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
- ၇။ သုမန ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
- ၈။ ဇေဝတ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
- ၉။ သောဘိတ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
- ၁၀။ အနောမဒဿီ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံ
ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
- ၁၁။ ပဒုမ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
- ၁၂။ နာရဒ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
- ၁၃။ ပဒုမုတ္တရ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
- ၁၄။ သုမေဓ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
- ၁၅။ သုဇာတ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
- ၁၆။ ပိယဒဿီ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။

- ၁၇။ အတ္တဒဿီ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
 - ၁၈။ ဓမ္မဒဿီ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
 - ၁၉။ သိဒ္ဓတ္ထ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
 - ၂၀။ တိဿ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
 - ၂၁။ ဖုဿ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
 - ၂၂။ ဝိပဿီ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
 - ၂၃။ သိဒ္ဓိ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
 - ၂၄။ ဝေဿဘူ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
 - ၂၅။ ကကုသန္ဓ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
 - ၂၆။ ကောဏဂမန ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံ
ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
 - ၂၇။ ကဿဗ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
 - ၂၈။ ဂေါတမ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
- ဓမ္မမိတ်ဆွေများ ဉာဏ်ရှိသလို ပွားများကြပါကုန်။

မြန်မာ့ရုပ်

ကမ္ဘာငါးကမ္ဘာတွင် ပွင့်တော်မူပြီး နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဘုရားများနှင့် နောင်ပွင့်တော်မူမည့်ဘုရား မောင်လွမ်းနွယ်(အောင်လံ)

စာရေးသူတို့၏ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာတွင် "ဂင်္ဂါဝါလုသံဆူမကသော ဗုဒ္ဓ
ရှင်တော်ဘုရားတို့" ပွင့်တော်မူခဲ့ကြပြီဟု အဆိုရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် ကမ္ဘာငါးကမ္ဘာတွင်
ပွင့်တော်မူပြီးသည့် "နှစ်ကျိပ်ရှစ် ဆူသော ဘုရားများကိုသာ အကိုးအကားနှင့် သမိုင်းရှာ၍
ရပါသည်။ ကမ္ဘာတစ်ခု . . . တစ်ခုသည်ပင်လျှင် အလွန်ရှည်လျားစွာ နှစ်ကာလအားဖြင့်
ကြာမြင့်ပါသည်။

အကိုးအကားဖြင့် ရှိနေပြီးသော ပွင့်တော်မူခဲ့သည့် "ကမ္ဘာနှင့်ဘုရားရှင်တို့ကို"
မူ ပြသနိုင်ပါသည်။

ဘုရားတစ်ဆူပွင့်ခဲ့ပါလျှင် မာရကမ္ဘာဟု ခေါ်မည်ပါသည်။ ဘုရားရှစ်ဆူ
ပွင့်ခဲ့သည်။ ဘုရားနှစ်ဆူပွင့်ခဲ့ပါလျှင် မဏ္ဍကမ္ဘာဟုခေါ်ပါသည်။ ဘုရားခြောက်ဆူ
ပွင့်ခဲ့သည်။ ဘုရားသုံးဆူပွင့်ခဲ့လျှင် ဝရကမ္ဘာဟုခေါ်ပါသည်။ ဘုရားခြောက်ဆူပွင့်ခဲ့သည်။
ဘုရားလေးဆူပွင့်ခဲ့ပါလျှင် သာရမဏ္ဍကမ္ဘာဟုခေါ်ပါသည်။ ဘုရား လေးဆူပွင့်ခဲ့သည်။
ဘုရားငါးဆူပွင့်တော်မူလျှင် ဘဒ္ဒကမ္ဘာဟုခေါ်ပါသည်။ ဘုရားလေးဆူပွင့်တော်မူခဲ့ပြီးပြီ။
ယင်းတို့မှာ "ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား"၊ "ကောဏဂုံ မြတ်စွာဘုရား"၊ "ကဿပမြတ်စွာ
ဘုရား" နှင့် "ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား" ဟူ၍လေးဆူသော ဘုရားပွင့်တော်မူခဲ့ပြီးလေပြီ။

တစ်ဆူသော ဘုရားသာလျှင် ပွင့်
တော်မူရန် ကျန်ရှိနေပါသည်။ ကမ္ဘာငါး
ကမ္ဘာတွင် ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်စွာဘုရား ၂၈
ဆူပွင့်တော်မူခဲ့ပြီးလေပြီ။ ယင်းကို ထောက်
၍ နှစ်ကျိပ်ချစ်ဆူသောဘုရားများကို
အစဉ်အဆက်ကလေးငါးခုကြပါသည်။

ပွင့်ရန်တစ်ဆူသော ဘုရားကျန်ရှိ
နေပါသေးသည်။ ယင်းတစ်ဆူသော
ဘုရားမှာ "ဘဒ္ဒကမ္ဘာ"၏ ငါးဆူမြောက်
အရိမေတ္တယျဗုဒ္ဓအရှင်ဖြစ်ပါသည်။ "အရိ
မေတ္တယျဗုဒ္ဓ"ပွင့်တော်မူပြီးလျှင် ဘုရား
အဆူပေါင်း ၂၉ ဆူရှိသွားပါမည်။

ယခု ဘုရားအလောင်းတော်နတ်
သားမှာ "တုသိတာနတ်ပြည်"တွင်ရှိနေပါ
သည်။ "တုသိတာ"နှင့် "လူ့ပြည်"သည်
ယူဇနာပေါင်း ၁၆၈၀၀၀(တစ်သိန်း
ခြောက်သောင်းရှစ်ထောင်)ကွာဝေးပါ
သည်။ ဝိုင်အားဖြင့် ဆိုပါလျှင် ၁၅၁၂၀၀၀
(တစ်ဆယ့်ငါးသိန်းတစ်သောင်းနှစ်ထောင်)
ကွာဝေးပါသည်။ ပန်းဆိုင်၊ ပန်းဆွဲသဖွယ်
တွဲရ၍တည်ရှိနေသည်။ (ကျောင်းအုပ်ကြီး
ဦးချစ်ထွန်းရေးစာအုပ်မှ ကိုးကား။)

နတ်ပြည်ရှိ နတ်သားတစ်ပါး၏
သက်တမ်းမှာ အနှစ် ၄၀၀၀ ဖြစ်သည်။
လူတို့၏ သက်တမ်းနှင့်တွက်ဆရပါလျှင်
၅၇ ကုဋေ ၆ သန်း ရှိပါသည်။ ဤရွေ့မျှ
တုသိတာနတ်ပြည်တွင် နတ်သားအဖြစ်
အည်ရှိတော်မူပြီးမှ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၏နောက်
ဆူဘုရား "အရိမေတ္တယျဗုဒ္ဓအရှင်"အဖြစ်
အည်တွင် ပွင့်တော်မူမည် ဖြစ်ပါသည်။
အိတ်ကျကျ သိချင်ပါသည်။ ရေးပြပါဟု
ဆိုပါလျှင် ...

ကေတုမတီလို့ ခေါ်တဲ့ တောင်ငူမှာ
ပုဂ္ဂိုလ်များဖွဲ့စည်းတွင် ဝင်စားပြီးနောက် လူတို့
၏ သက်တမ်း တစ်သိန်းတမ်းတွင် ပွင့်
တော်မူမည်ဖြစ်လျက် "ဗုဒ္ဓကရဝရိယာ"ကို
ခြောက်ရက်မျှသာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရုံဖြင့်
သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်ကိုရရှိတော်မူပါ
မည်။

ဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် လေးဆူမြောက်ပွင့်
တော်မူပြီးသည့် ဂေါတမဗုဒ္ဓသည်ပင်လျှင်
သာသနာတော် အနှစ် ငါးထောင်သာ
ထားရစ်ခဲ့ပါသည်။ ယခုသည်ပင်လျှင်
မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၃ ခု၊ သာသနာ
သက္ကရာဇ် ၂၅၅၅ နှစ်ရှိသွားပါပြီ။ ဂေါတမ
ဗုဒ္ဓ၏ သာသနာကွယ်ရန် နှစ် ၂၄၄၅
ခုနှစ်သာ ကျန်ပါတော့သည်။ သာသနာ
၅၀၀၀ ပြည့်လျှင် ဗုဒ္ဓဂေါတမ၏ ဆိုဆုံးမ
ဩဝါဒများ လုံးဝကွယ်ပျောက်ပါတော့
မည်။

ယင်းအနှစ်ငါးထောင်ပတ်လုံးကို
ပဋိဝေသောသနာတော်နှစ် ဟု သတ်မှတ်
ထားပါသည်။

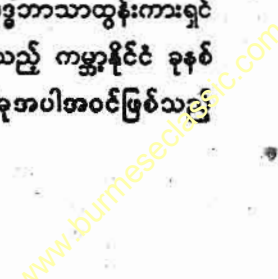
- (၁) ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံ
သော ရဟန္တာခေတ် - အနှစ်တစ်ထောင်
- (၂) အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးရသော
ရဟန္တာခေတ် - အနှစ်တစ်ထောင်
- (၃) ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို ရသော ရဟန္တာ
ခေတ်- အနှစ်တစ်ထောင်။
- (၄) သုက္ကဝိပဿက ရဟန္တာခေတ်-
အနှစ်တစ်ထောင်။
- (၅) အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်မြောက်
သော သောတာပန်အရရှိသော အရိယာ
ခေတ် - အနှစ်တစ်ထောင်

ဤသို့အားဖြင့် အနှစ်ငါးထောင်
(၅၀၀၀) ပတ်လုံး သာသနာတော်တည်
လတ္တံ့ဟု ညွှန်းပြုထားပါသည်။ ယင်း
နောက်တွင်ကား "ဗုဒ္ဓသာသနာတော်
လုံးဝ ကွယ်လေပြီ"ဟု မှတ်ယူရပါလိမ့်
မည်။

"အရိမေတ္တယျ"မြတ်စွာဘုရားပွင့်
တော်မူဖို့က နှစ်ပေါင်း ၅၇ ကုဋေ ၆ သန်း
မျှ လိုပါသေးသည်ဟု တွက်စစ်ကြည့်ပါက
လွန်စွာ လွန်စွာ နှစ်ကာလအားဖြင့် ရှည်
ကြာလွန်းလှပါကလားဟု ထင်မြင်၍ ရပါ
သည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် "သာသနာငါး
ထောင်"ကို ဤသို့ ဝိုင်းဆစ်ထားသည်ကို
ဗုဒ္ဓကျမ်းဂန်များတွင် တွေ့ရှိရပါသည်။
ယင်းတို့မှာ

- ၁။ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံ
သော ရဟန္တာခေတ် - အနှစ်တစ်ထောင်၊
 - ၂။ သုက္ကဝိပဿကဟူသော ဓာန်မ
ရသေးသည့် ရဟန္တာခေတ် - အနှစ်တစ်
ထောင်၊
 - ၃။ အနာဂါမ်ခေတ် -နှစ်တစ်ထောင်
 - ၄။ သဒ္ဓါဂါမ်ခေတ် - အနှစ်တစ်
ထောင်၊
 - ၅။ သောတာပန်ခေတ် - အနှစ်တစ်
ထောင်၊
- ဟု၍ "သာသနာငါးထောင်"ကို
ဤသို့ ဝိုင်းဆစ်ထားပါသည်။
အနှစ်ချုပ်ရေးရပါလျှင် ...
ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာထွန်းကားရှင်
သန်ကိုးကွယ်ကြသည့် ကမ္ဘာနိုင်ငံ ခုနစ်
နိုင်ငံနက် တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သည့်

မြန်မာနိုင်ငံတွင်သာ တိပိဋကဓရဆရာ တော်ကြီး ၁၂ ပါးတိတိ ထွန်းကားခဲ့ပါ သည်။

ပထမတိပိဋကဓရ မင်းကျွန်းဆရာ တော်ဘုရားကြီး (ဘဒ္ဒန္တဝိစိတ္တာသာရာဘိဝံ သ) ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါပြီ။ ဆရာတော် ပျံ လွန်တော်မူပြီး ခြောက်နှစ်တာကာလ လွန်မြောက်ပြီးမှ ပေါ်ထွန်းတော်မူခဲ့သော ဒုတိယတိပိဋကဓရ ပခုက္ကူဆရာတော် ဘုရား(ဘဒ္ဒန္တနေမိန္ဒ)ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါပြီ။

ဒုတိယတိပိဋကဓရ ပခုက္ကူဆရာ တော်ဘုရား ပျံလွန်တော်မူပြီး လေးနှစ် တာကာလလွန်မြောက်ပြီးမှ ပေါ်ထွန်း တော်မူခဲ့သော တတိယတိပိဋကဓရ ပြည် ဆရာတော်ဘုရား (ဘဒ္ဒန္တကောသလ) သည်လည်း ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါ။

“တတိယ ပြည်ဆရာတော်ဘုရား” ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် “စတုတ္ထပေါ်ထွန်း” လာသည့် မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရား (ဘဒ္ဒန္တသုမင်္ဂလာလင်္ကာရ) ဆရာတော် ဘုရားမှာလည်း ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပြီးပါလေ ပြီ။

လေးပါးသော “တိပိဋကဓရ ဆရာ တော်ကြီး”များ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ကြပါပြီ။

စတုတ္ထဆရာတော်ကြီးပျံလွန်တော်မူ ပြီးသည့်နောက် ၁၁ နှစ်တိတိ ကြာမြင့်ပြီး သောအခါ ယောဆရာတော် ဘုရား (ဘဒ္ဒန္တသိရိန္ဒာဘိဝံသ)ပေါ်ထွန်းလာပါ သည်။ ပဉ္စမတိပိဋကဓရဆရာတော်ကြီး နောက် ၁၀ နှစ်တိတိကြာမြင့်ပြီးမှ ဆဌမ မြောက်ဆရာတော်ကြီး ရေစကြိုဆရာ တော်ဘုရား (ဘဒ္ဒန္တဝါယာပိန္နဲဘိဝံသ)

ကြီး ပေါ်ထွန်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ရေစကြို ဆရာတော်ကြီးပေါ်ထွန်းပြီးသည့်နောက် ငါးနှစ်တာကာလကြာမြင့်ပြီးကာမှ သတ္တမ တိပိဋကဓရဆရာတော်အဖြစ် မော်ကျွန်း ဆရာတော်ဘုရား(ဘဒ္ဒန္တသီလက္ခန္ဓာဘိဝံ သ)ဆရာတော် ပေါ်ထွန်းလာနိုင်ခဲ့ပါ သည်။ အဌမတိပိဋကဆရာတော် မြင်းမူ ဆရာတော်ဘုရားသည် မော်ကျွန်းဆရာ တော်ဘုရားနှင့် ပြိုင်တူပေါ်ထွန်းတော်မူခဲ့ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းဆရာတော်များ ပေါ်ထွန်းပြီး သုံးနှစ်ကြာသောအခါတွင်မှ မြင်းခြံဆရာတော်ဘုရား (ဘဒ္ဒန္တဂန္ဓမာ လာလင်္ကာရ)ပေါ်ထွန်းလာပါသည်။ နဝမ မြောက် ဆရာတော်ဘုရားပင်။

မြင်းမူဆရာတော်ဘုရား(ဘဒ္ဒန္တဝံ သပါလာလင်္ကာရ)ဖြစ်ပြီး မော်ကျွန်းဆရာ တော်ဘုရား(ဘဒ္ဒန္တသီလက္ခန္ဓာဘိဝံသ) ဖြစ်ပါသည်။ မြင်းခြံဆရာတော်ကြီးပေါ် ထွန်းပြီးနောက် ဒသမ တိပိဋကဓရ ဆရာ တော်အဖြစ် စွန်းလွန်းဆရာတော်ဘုရား (ဘဒ္ဒန္တသုန္ဒရ)ပေါ်ထွန်းတော်မူခဲ့ပါသည်။ သုံးနှစ်ခြား ပေါ်ထွန်းသည့်ဆရာတော်မှာ ရမ္မာဝတီဆရာတော်ဘုရား(ဘဒ္ဒန္တဣန္ဒ ပါလ)ဖြစ်ပါသည်။ ဧကာ ဒသမတိပိဋက ဓရ ဆရာတော်ဖြစ်ပါသည်။ ရမ္မာဝတီ ဆရာတော်ဘုရားပေါ်ထွန်းပြီး ခြောက် နှစ်မျှကြာသောအခါတွင်မှ စစ်ကိုင်းဆရာ တော် (ဘဒ္ဒန္တအဘိဇာတာဘိဝံသ)သည် ဒွါဒသမ ဆရာတော်အဖြစ် ပေါ်ထွန်းခဲ့ပါ သည်။

လက်ရှိနိုင်ငံတော်တွင် တိပိဋကဓရ ဆရာတော်ကြီးများအဖြစ် ရှစ်ပါးသာ

သက်ရှိထင်ရှား ကျန်ရှိနေပါတော့သည်။ မြန်မာပြည်လူဦးရေ သန်း ၆၀ အချိုး ၈၊ (၆၀:၈) ဟူ၍သာတွေ့နိုင်ပါတော့သည်။

အခြားထေရဝါဒခြောက်နိုင်ငံတွင် တိပိဋကဓရတစ်ပါးသော်မှ ပေါ်တော်မူ ခြင်းမရှိသေးသည်ကို ထောက်ချင့်၍ မြန်မာနိုင်ငံကသာ ထေရဝါဒနိုင်ငံခုနစ် နိုင်ငံတွင် “ဦးဆောင်နိုင်ငံအဖြစ်” ရပ်တည် လျက် ရှိနေခြင်းကိုက အလွန်ဂုဏ်ယူစရာ ကောင်းနေပါပြီ။

ဂေါတမဗုဒ္ဓ ဟောကြားလေသမျှ တရားတော်များ၊ ဒေသနာများ (ပိဋကတ် သုံးပုံ)ကို နှုတ်တိုက်အလွတ်ပြောခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရေးဖြေအဖြစ်လည်း ကောင်း တတ်နိုင်စွမ်းရှိသည့် ဆရာတော် ကြီးရှစ်ပါးပင် ဖြစ်ပါသည်။

“အရိမေတ္တယျ”ပွင့်တော်မူမည့် ကာလ “အသက်တစ်သိန်းတန်း” ကာလ တွင် လူသားစစ်စစ် ဧကန်ဖြစ်လျက် သံသရာမှ လွတ်မြောက်နိဗ္ဗာန်ရောက် သည့်အထိ လွန်မြောက်နိုင်ကြပါစေ သတည်းဟု နောက်ဆုံး ဆုတောင်းအပ်ပါ သတည်း။

မောင်လွမ်းနွယ် (အောင်လံ)

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တော်မြတ်တို့အား နေ့နံပွားဘုရားအစဉ် ပူဇော်ခြင်း

— သန်းဝင်း(ဘဏ်) —

ဤကမ္ဘာမှ နောက်ဆုတ်ရေတွက် သော် လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း အတွင်းမှာ ဖွင့်တော်မူကြသော ဘုရားရှင် ပေါင်းကား ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားမှစ၍ ကျွန်တော်တို့ ဂေါတမဘုရားရှင်အထိ ၂၅ ဆူ၊ လွန်ခဲ့သော ကမ္ဘာက ၃ ဆူ၊ စုပေါင်း သော် ၂၈ ဆူရှိပါတယ်။ ထိုနှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ သော ဘုရားရှင်များကို ဖွားမြင်တော်မူ သော နေ့အားလျော်စွာ နေ့ခုနစ်နေ့မှာ ၄ ဆူစီ ခွဲခြားပြီး ပူဇော်ကြတာ ထူးခြားစွာ ပူဇော်ခြင်းတစ်မျိုးပါ။

- (၁) တနင်္ဂနွေနေ့ပွားဘုရားများ
- (၁) မေဓကရာဘုရား၊
 - (၂) သောဘိတဘုရား၊
 - (၃) ပိယဒဿီဘုရား၊
 - (၄) သိဒ္ဓိဘုရား။

ဘုရား(၄)ဆူ ရှိခိုးဂါထာ
မေဓကရာ သောဘိတောစ။
ပိယဒဿီ သိဒ္ဓိဇီနော။
ရဝိဝါရေ အဘိဇာတာ။
တေ နမဿာမိ သာဒရံ။
အနက်
မေဓကရာစ = မေဓကရာမည်
တွင် ဘုရားရှင်သည်လည်းကောင်း။

သောဘိတောစ = သောဘိတမည်တွင်
ဘုရားရှင်သည်လည်းကောင်း။ ပိယ
ဒဿီစ = ပိယဒဿီမည်တွင် ဘုရားရှင်
သည်လည်းကောင်း။ သိဒ္ဓိဇီနောစ =
သိဒ္ဓိမည်တွင် ဘုရားရှင်သည်လည်း
ကောင်း။ (ဣတိ ဣမေ ဗုဒ္ဓါ၊ ဤဘုရား
ရှင်တို့သည်) ရဝိဝါရေ = တနင်္ဂနွေနေ့
အဘိဇာတာ = မီးရှူးသန့်စင် ဖွားမြင်
တော်မူကြကုန်၏။ တေ ဗုဒ္ဓေ = လေးဆူ
ကုန်သော တနင်္ဂနွေနေ့ပွား ထိုဘုရားရှင်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့ကို အဟံ = ခန္ဓာ
နာမ်ရုပ်သမုတ်တွင်ခေါ် တပည့်တော်
သည်။ သာဒရံ = ခြေသုတ်ပုဆိုး ဖြေစွယ်
ကချီးသို့ ဆိုရိုးအလာ ရှိသောစွာ။ နမဿာမိ
= ခြေ၊ လက်၊ နဖူး၊ တံတောင်၊ ဒူး၊ ဟု
ငါးဦးတည်ရိုး ပူဇော်မျိုးဖြင့် ရှိခိုးကန်တော့
ပါ၏ဘုရား။

ဆုတောင်းဂါထာ
နမနေနာ နေန ကမ္မေန၊
ဝိနဿတု ပေါရဏကံ။
စတုန္တံ ဗုဒ္ဓ တေဇေန။
သဒါ သုခိ ဘဝန္တ မေ။
နမနေ နာနေန ကမ္မေန = ဤသို့
တနင်္ဂနွေနေ့ပွား ဘုရား(၄)ဆူအား ရှိခိုး
ရသော ကုသိုလ်ကံစေတနာအကျိုးအား

ကြောင့် ပေါရာဏကံ = ရှေးရှေးသော
သံသရာဘဝများစွာက ပြုခဲ့ဖူး၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူး
သော အကုသိုလ် ကံကြွင်းကံစဟူသမျှ
သည် ပိန်းကြာဖက်တွင် ရေမတင်သို့
ကင်းစင်လွင့်ပျောက်ပါစေသတည်း။ (ဝါ)
မီးမှာကျရောက် မျိုးစေ့မပေါက်သလို
ခန်းပျောက်ပျက်စီးပါစေသတည်း။ စတုန္တံ
= လေးဆူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓ-ဗုဒ္ဓါနံ =
တနင်္ဂနွေနေ့ပွား မြတ်ဘုရားတို့၏။
တေဇေန-တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်
တော်ကြောင့်၊ မေ = သံသရာဝဋ်ဘေး
မလွတ်သေး၍ အေးဖို့ရည်မျှော် တပည့်
တော်အား။ သဒါ = နှစ်၊ လ၊ နေ့၊
ရက် မပျက်မတိမ်း အခါခပ်သိမ်း၊ သုခိ =
နှစ်ပြာကိုယ်စိတ်အလိုငြိမ်လျက် ကိုယ်စိတ်
မပန်း ဘေးဘန်းမညှဉ်း အေးချမ်းခြင်း
ရှိကြကုန်သည်။ ဘဝန္တ = မုချမသွေ
ဖြစ်ရပါစေကုန်သတည်း။

လက်တွေ့အားထုတ်ရန်
(တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ဖော်ပြပါ ဂါထာ
နှစ်ပုဒ်ဆုံးမှ ပုတီးတစ်လုံးချပါ။ နံနက်
အိပ်ရာထလျှင် ပုတီးတစ်ပတ်၊ နေ့လယ်
တစ်ပတ်၊ ညအိပ်ရာဝင်မှာတစ်ပတ် တစ်
နေ့သုံးပတ် စိပ်ပါ။)

(၂) တနင်္လာနေ့ပွားဘုရားများ

- (၁) သရဏကံရာဘုရား။
- (၂) အနောမဒဿီဘုရား။
- (၃) အတ္တဒဿီဘုရား။
- (၄) ဝေဿဘူဘုရား။

ဘုရား(၄)ဆူ ရှိခိုးဂါထာ သရဏကံရာ နောမာစ၊ အတ္တဒဿီ စ ဝေဿဘူ။ စန္ဒဝါရေ အဘိဇာတာ၊ တေ နမဿာမိ သာဒဓံ။

ဆုတောင်းဂါထာ နမနေနာ နေန ကမ္မေန၊ ဝိနဿတု ပေါရဏကံ။ စတုန္တံ ဗုဒ္ဓ တေဇေန။ သဒါ သုမိ ဘဝန္တု မေ။

(ယခင်နည်းအတိုင်း တနင်္လာနေ့ မှာ သုံးကြိမ် သုံးပတ် ပွားများပါ။)

(၃) အင်္ဂါနေ့ပွားဘုရားများ

- (၁) ဒီပင်္ကရာဘုရား။
- (၂) ပဒုမဘုရား။
- (၃) ဓမ္မဒဿီဘုရား။
- (၄) ကကုသန်ဘုရား။

ဘုရား(၄)ဆူ ရှိခိုးဂါထာ ဒီပင်္ကရာ ပဒုမောစ၊ ဓမ္မဒဿီ ကကုသန္ဓော။ ဘောမဝါရေ အဘိဇာတာ၊ တေ နမဿာမိ သာဒဓံ။

(ဆုတောင်းနည်းတို့မှာ အတူတူပင် ဖြစ်သည်။ ယခင်နည်းအတိုင်း အင်္ဂါနေ့ မှာ သုံးကြိမ် သုံးပတ် ပွားများပါ။)

(၄) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ပွားဘုရားများ

- (၁) ကောဏ္ဍညဘုရား။

- (၂) နာရဒဘုရား။
- (၃) သိဒ္ဓတ္ထဘုရား။
- (၄) ကောဏာဂုံဘုရား။

ဘုရား(၄)ဆူ ရှိခိုးဂါထာ ကောဏ္ဍညော နာရဒေါ သတ္တော၊ သိဒ္ဓတ္ထော ကောဏာဂမနော။ ဗုဒ္ဓဝါရေ အဘိဇာတာ၊ တေ နမဿာမိ သာဒဓံ။

(ယခင်နည်းအတိုင်း ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ သုံးကြိမ်ပွားများပါ။)

(၅) ကြာသပတေးနေ့ပွားဘုရားများ

- (၁) မင်္ဂလာဘုရား။
- (၂) ပဒုမုတ္တရဘုရား။
- (၃) တိဿဘုရား။
- (၄) ကဿပဘုရား။

ဘုရား(၄)ဆူ ရှိခိုးဂါထာ မင်္ဂလော ပဒုမုတ္တရော၊ တိဿော နာထော စ ကဿပေါ။ ဂုရုဝါရေ အဘိဇာတာ၊ တေ နမဿာမိ သာဒဓံ။

(ယခင်နည်းအတိုင်း ကြာသပတေး နေ့မှာ သုံးကြိမ်ပွားများပါ။)

(၆) သောကြာနေ့ပွားဘုရားများ

- (၁) သုမနဘုရား။
- (၂) သုမေဓာဘုရား။
- (၃) ဖုဿဘုရား။
- (၄) ဂေါတမဘုရား။

ဘုရား(၄)ဆူ ရှိခိုးဂါထာ သုမနော သုမေဓော ဖုဿော၊ သုက္ကဝါရေ အဘိဇာတာ၊ တေ နမဿာမိ သာဒဓံ။

(ယခင်နည်းအတိုင်း သောကြာနေ့ မှာ သုံးကြိမ် ပွားများပါ။)

(၇) စနေနေ့ပွားဘုရားများ

- (၁) တဏှကံရာဘုရား။
- (၂) ရေဝတဘုရား။
- (၃) သုဇာတဘုရား။
- (၄) ဝိပဿီဘုရား။

ဘုရား(၄)ဆူ ရှိခိုးဂါထာ တဏှကံရာ ရေဝတောစ၊ သုဇာတော စ ဝိပဿိကော။ သောရီဝါရေ အဘိဇာတာ၊ တေ နမဿာမိ သာဒဓံ။

(ယခင်နည်းအတိုင်း စနေနေ့မှာ သုံးကြိမ် ပွားများပါ။)

တစ်နည်းပွားများရန်

မိမိနေ့နံဘုရားများကို နေ့စဉ် သုံးကြိမ်ပွားများနိုင်သကဲ့သို့ ရုနစ်နေ့ဗွား ဘုရားများကိုလည်း ပွားများနိုင်လျှင် ပို၍ အကျိုးများနိုင်ပါသည်။

ဤသို့ ပူဇော်ပွားများရှိခိုးခြင်းကို နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်တော် ကျင်းပ ရာနေရာ၊ ဝံကျောင်းတော်များတွင် ပူဇော် မှု ပြုလေ့ရှိခြင်းကို ကြားနာပူဇော်ခဲ့ရပါ သည်။ ပူဇော်နည်းကို ကူးယူကျက်မှတ် ပွားများစေချင်ပါသည်။ ဆန္ဒပြုညမြောက် အကျိုးထူးများရစေလို၍ ဖြစ်ပါသည်။

သန်းဝင်း(ဘက်)

မှီး ထက်တွေ့ကျင့်ဖွယ်များ ဦးတင်စိုး(ဓမ္မာစရိယ)

ရွှေဖျဉ်းကြီး၊ ရွှေဖျဉ်းလေး

နန်းကြောသျှင်

ဖခင်ဖြစ်သူ ဗျတ္တက ဇော်ဂျီဖိုဝင် သားစားပြီး သိဒ္ဓိပေါက်ထားသူဖြစ်သည်။ မိခင်မယ်ဝဏ္ဏက တန်ခိုးစွမ်းအားရှိသော ဘီလူးမျိုးနွယ်၊ သူတို့နှစ်ဦး ပေါင်းစပ် မွေးဖွားလိုက်သော ရွှေဖျဉ်းကြီး၊ ရွှေဖျဉ်းလေး ညီနောင်နှစ်ပါး၏ ဗလစွမ်းရည်သတ္တိတို့ ကား ဖခင်ကဲ့သို့ပင် အစွမ်းထက်သော လူ့စွမ်းကောင်းများဖြစ်လာကြသည်။ အနော်ရထာမင်းကြီးကလည်း ဗျတ္တမရှိသည် နောက် သနားကရုဏာသက်ပြီး မြေးတော်များအဖြစ် ချီးမြှင့်မြှောက်စားထားခဲ့သည်။

ရွှေဖျဉ်းညီနောင်တို့ကား ပုပ္ပားတွင် နေထိုင်ခဲ့စဉ်တုန်းကလို တောတွင်းသားများ မဟုတ်တော့ပေ။ သာမန်မင်းမှုထမ်းအဆင့်ထက်ကျော်လွန်သော ဘုရင်မင်းကြီး၏ မြေးတော်များ၊ ရွှေနန်းတော်တွင် နောက်လိုက်နောက်ပါ အခြွေအရံများနှင့် ဝံ့ကြွားထည်ဝါစွာနေထိုင်ကြသူများ ဖြစ်လာကြသည်။

ရှင်အရဟံ၏ကျေးဇူးကြောင့် ပုဂံပြည်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာထွန်းလင်းပြန့်ပွားလာရာ မင်းနှင့် ပြည်သူအားလုံး ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယုံကြည်သက်ဝင်စွာ ကိုးကွယ်

နေကြပြီဖြစ်သည်။ အနော်ရထာမင်းကြီး ကိုယ်တိုင် သာသနာတော်အပေါ်၌ လွန်စွာမှ သဒ္ဓါတော်မူသည်။ တရုတ်ပြည်၌ စွယ်တော်မြတ်တစ်ဆူရှိသည်။ ဖာရတ်ဥတည်ဘွားထံမှ တောင်းယူ၍ ကိုးကွယ်ရသည်ရှိသော် သာသနာတော် လွန်စွာ ထွန်းပလတ္တံ့ဟု ကြံစည်ပြီး တရုတ်ပြည်သို့ စစ်အင်အားများစွာနှင့် ချီတက်တော်မူသည်။

တရုတ်ပြည်တွင်လည်း ရွှေဖျဉ်းညီနောင်သည် သူမတူအောင် ထူးခြားသော စွမ်းရည်များ ပြသခဲ့သည်။ အနော်ရထာ

မင်းကြီး လာသည်ကို ဥတည်ဘွားသည် မထွက်မကြိုဘဲနေသည်ဖြစ် ပမာမခန့်ပြု လုပ်သောကြောင့် ကျန်စစ်သားကို စေ လွှတ်ပြီး တရုတ်တစ်ပြည်လုံးကိုးကွယ် သည့် ကြေးစန္ဒီနတ်ကို ကြိုးဖြင့်ချည်၍ အရိန္ဒမာကြိမ်ဖြင့် ရိုက်စေသည်။ ကြေးစန္ဒီ နတ်သည် နာကျင်လှသောကြောင့် ဟစ် အော်သည်ကို ဥတည်ဘွား စသော မင်း နှင့် ပြည်သူတို့သည် နားရင်း၌ ကပ်၍ဟစ် သကဲ့သို့ ကြားကြပြီး ထိတ်လန့်ခြင်းဖြစ်စေ သည်။

ရွှေဖျဉ်းညီနောင်တို့ကလည်း ည အချိန် ဥတည်ဘွားနန်းတော်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပြီး ရေစက်နှင့်အိပ်နေသည်ကို ရေကုန်အောင် ပန်တူနှင့် စုပ်ယူသည်။ ဥတည်ဘွားကိုယ်ပေါ်တွင် ထုံးသုံးတန် တားကာ နံရံတွင် ငါကဲ့သို့သော မင်းကို မဖူးမမြင် ထွက်မတွေ့ဘဲရှိသည်။ ထိုသို့ နေလျှင် ထုံးတားထားရာအတိုင်း ဖြတ် ပစ်မည်ဟု စာရေးထားခဲ့သည်။ ထိုအခါ ကျမှ တရုတ်ပြည်ဘုရင် ဥတည်ဘွားသည် အနော်ရထာမင်းကြီးအား နန်းတွင်းမှထွက် တွေ့၍ ရွှေထမင်းအိုး၊ ငွေထမင်းအိုးတို့ နှင့် ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးပြုစုကြသည်မှာ လည်း ရွှေဖျဉ်းညီနောင်တို့၏ အစွမ်း ကြောင့် ဖြစ်သည်။

တရုတ်ပြည်မှ စွယ်တော်မြတ်ကို ပင့်ဆောင်ကိုးကွယ်ခွင့် မရသော်လည်း သိကြားမင်းပေးသော မြရုပ်တုတော်ကို ပင့်ဆောင်ပြီး အပြန်ခရီးတွင် ဖောပြည်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ဖောကိုးပြည်ထောင်ကို အနီးရတော်မူသော စော်ဘွားတို့ကလည်း ရွှေသင်ဖြူးငါးချပ်ခင်းပြီး ဧည့်ခံကြိုဆို သည်ကို အနော်ရထာမင်းကြီးသည် အရိန္ဒမာကြိမ်လုံးနှင့်ခတ်သော် ရွှေသင်ဖြူး ငါးချပ်သည် မင်းကြီးဘုန်းတော်အာဏာ ကြောင့် ထပ်လျက်တည်ရှိကုန်ကြသည်။ ရွှေသင်ဖြူးငါးချပ်ပေါ်တွင် စံမြန်းလိုက် သည်။

စော်ဘွားများကလည်း ကောင်းခြင်း

ငါးဖြာနှင့် ပြည်စုံသော သမီးစောမွန် လှကို ဆက်သကြသည်။ ဖောပြည်မှတစ် ဆင့် ရေကြောင်း၊ ကြည်းကြောင်းချီကာ ပြန်လာခဲ့သည်။ အပြန်ခရီးတွင် မန္တလေး တောင်၏ မြောက်ဘက်ပူပူ မတ္တရာနယ် ကျော်စည်အရပ် (ယခု မင်းကံ တောင်ပြု) တွင် ဆုတောင်းပြည့်စေတီတစ်ဆူ တည်ခဲ့ သည်။ ဘုရားတည်ရာတွင် မင်းပူထမ်းများ အားလုံး တစ်ဦးလျှင် သံတစ်ဆုပ်၊ ရေတစ် မှုတ်၊ အုတ်တစ်ချပ်စီ သယ်ယူပြီး လုပ် အားအလှူဒါနပြုကာ ကုသိုလ်တော်ပါဝင် ရန် အမိန့်ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

မတ္တရာနယ်ကား ရွှေဖျဉ်းညီနောင် တို့ ငယ်စဉ်က နေထိုင်ခဲ့ဖူးသော အရပ်ဖြစ် သည်။ ရပ်သူရွာသားများ ငယ်သူငယ် ချင်းရောင်းရင်းတို့ကလည်း ငွေ အရပ် သား သူရဲကောင်းများဟု တလေးတစား ချီးပင့်မြှောက်စားခဲ့ကြသည်။ ညီနောင် မင်းသားနှစ်ပါးနှင့်အတူ မင်းသားတို့၏ စာရင်းအင်းများကို တွက်ချက်တာဝန်ယူရ သော စာရေးတော် ဦးသာနိုးကလည်း အသောက်အစား အပျော်အပါးတို့ကို အနီး ကပ် သင်ကြားပေးသည်။ ကိုးကျောင်း ဒကာဟုခေါ်သော ဦးသာနိုးဇနီးမှာ ဘုံ မယ် ဖြစ်သည်။

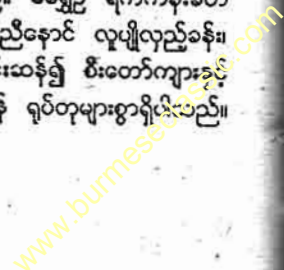
အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် လက်ရှုံး ရည်ဘက်တွင် ထူးချွန်ခဲ့ကြပြီး အဆမတန် မြှောက်ပင့်မှုများကြောင့် မင်းညီနောင်နှစ် ပါးသည် အောက်ခြေလွတ်လာပြီး သောက် စားမူးယစ်ခြင်း၊ မိန်းမကိစ္စများ ရှုပ်ထွေး လာခြင်း၊ နောက်လိုက်နောက်ပါများနှင့် ခိုလ်ကျခြင်း၊ စစ်စည်းကမ်းများကို ကျူး လွန်ဖောက်ဖျက်လာကြသည်။

အဆိုအိုမှာ ရွှေဖျဉ်းလေးသည် မောင်ရင်မောင်၏မယား မယ်ဥ(မမဦး)ကို ချစ်ရေးဆို ကြာဆိုဖို့ ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ မယ်ဥဇာတိကား သခင်မတောင်ခြေရှိ အင်ကျယ်ရွာသူဖြစ်သည်။ ချောမောလှပ ဉာဏ်ပညာထက်မြက်ပြီး ရက်ကန်းရက် ရာတွင်လည်း ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်သည်။

မောင်ရင်မောင်နှင့် အိမ်ထောင်ပြုပြီး တောင်ပြုံးရွာတွင် လိုက်နေသည်။

မောင်ရင်မောင်က အထက်သစ် တောများတွင် သစ်ဖောင်ဖွဲ့ရန်အတွက် သွားရောက်လုပ်ကိုင်ရသည်။ လင်ယောက်ျား မရှိရိုက်တွင် ရွှေဖျဉ်းလေးသည် မယ်ဥကို ချစ်ရေးဆိုတော့သည်။ မယ်ဥကလည်း သူမတွင် ကာမပိုင်လင်ယောက်ျား ကိုရင် မောင်ရှိနေ၍ မဖြစ်နိုင်ပါကြောင်း ငြင်း ပယ်လိုက်သည်။ ရွှေဖျဉ်းလေးသည် မယ်ဥ အား နတ်ကျားနှင့် ကိုက်စေသည်။ နတ် ကျားသည် မယ်ဥအား တောင်လျှိုအတွင်း ရှိ ကျားတွင်းသို့ ချီသွားသည်။ ကျားဆွဲခံရ စဉ်တွင် မယ်ဥခေါင်း၌ သရဖီပန်းကုံး ပန် ထားသည်။ ရွှေဖျဉ်းလေးက အမျိုးမျိုးချစ် ခွင့်တောင်သော်လည်း လင်သားအပေါ်၌ သစ္စာရှိသော မယ်ဥ၏ အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့် သရဖီပန်းများသည် မြေသို့ကျပြီး သရဖီ ပင်များ ပေါက်ရောက်လာသည်။ ယခု ထက်ထိ သခင်မတောင်တွင်ရှိသော မယ်ဥ (မမဦး)နတ်နန်းတွင် သရဖီပင်များသည် တောအုပ်ကလေးသဖွယ် ပေါက်ရောက် လျက်ရှိနေပေသည်။ မယ်ဥ(မမဦး) သေ သောအခါ တောင်တော်သခင်နတ် ဖြစ် လာသည်။

မင်းကင်းမြို့အထက် ချင်းတွင်းမြစ် လက်ဝဲဘက် ကံကျေးရွာတွင် စုလစ်မွန်း ရွှန်း အထွတ်တင်ဘုံဆောင်များ၊ ပန်း ကနုတ်များနှင့် အံ့မခန်းဆန်းကြယ်သော ရှေးဟောင်းဘုန်းတော်ကြီးတစ်ကျောင်း ရှိသည်။ ကျောင်းတော်ကြီး၏ ပြင်ပအကာ အရံများတွင် အေဒီ ၁၉ ရာစု ကုန်းဘောင် ခေတ်နောင်းပိုင်း ပန်းပုလက်ရာများဖြစ် သော ဝိဇ္ဇာဇာတိ၊ ရာမယဏဇာတိ၊ ထီလင် ပိုးအူဇာတိနှင့် တောင်ပြုံးမင်းနှစ်ပါးဇာတ် များကို လက်ရာမြောက်စွာ ထုလုပ်သရုပ် ဖော်ထားသည်။ မရွှေဥ ရက်ကန်းခတ် ဟန်း ရွှေဖျဉ်းညီနောင် လူပျိုလှည့်ခန်း၊ မရွှေဥက ငြင်းဆန်၍ စီးတော်ကျားနှင့် တိုက်သတ်ဟန် ရုပ်တုများစွာရှိပါသည်။

ရွှေဖျဉ်းကြီး၊ ရွှေဖျဉ်းလေး မင်းညီ နောင်နှစ်ပါးသည် နောက်လိုက်ငယ်သား များနှင့်အတူ အပျော်ကြူး၊ ဖူးယစ်သောက် စားနေခဲ့ကြသည်။ သက်တော်ရှည် များ ကြီးမတ်ကြီးတို့၏ ပြောစကားကိုလျှဉ်း နားမထောင်၊ ဆုတောင်းပြည့်စေတီဝ ည ရာတွင်လည်း တာဝန်များ ပျက်ယွင်းခဲ့ ကြ သည်။ စေတီတော်တည်ပြီး၍ အနော် ရထာမင်းကြီးကိုယ်တိုင် ဖူးမြော်ကြည်ညို ရာတွင် မှစ်ဦးအဝင် အပေါ်တည်တည် တွင် အုတ်နှစ်ချပ်လပ်နေသည်ကို တွေ့ လိုက်ရ၍ မေးမြန်းကြည့်သည်။ များမတ်တို့ ကလည်း ရွှေဖျဉ်းညီနောင်တို့ တာဝန် မကျေသောကြောင့် အုတ်နှစ်ချပ်လပ်ရ ကြောင်း လျှောက်ထားကြရာ အလိုလိုက် ၍ အခိုက်စော်ကားခဲ့ကြသော မင်းညီ နောင်အား နောင်ကြည့်သွားစေရန် ကျန် စစ်သားအား ငါ့မြေးတော်များကို ရွှေဖော့ ရိုးနှင့် ငိုးဆုံးမစေဟု အမိန့်တော်ပေးလိုက် သည်။

ကျန်စစ်သားသည် ဟိုယခင် ဗျတ္တ အပေါ် မုန်းတီးခဲ့ရာမှစ၍ သားတော်များ ဖြစ်သော ရွှေဖျဉ်းညီနောင်တို့အား ဖခင်ကဲ့ သို့ပင် သေစေလိုသောစိတ်ဆန္ဒ ပြင်းပြ လျက်ရှိသည်။ ရွှေဖျဉ်းညီနောင်တို့အား စီရင်ကွပ်မျက်ရာတွင်လည်း လွယ်ကူလှ သည့်တော့ မဟုတ်ပေ။ တန်ခိုးသိဒ္ဓိရှိသူ များဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ်ရောင်ပျောက် ကာ ရှောင်တိမ်းနေနိုင်သည်ဟု ဆို၏။ နောက်ဆုံး ဖမ်းဆီးရမိသောအခါ ဝါးရင်း တုတ်အရပ်၌ ကွပ်မျက်တော်မူခဲ့သည်။ ထို အရပ်ကို ယခုအခါ “ကွပ်ရာညောင်ပင်” ဟု ခေါ်ကြသည်။

ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားတည်ရာ၌ ကိုယ်စီတာဝန်ခွဲဝေပေးသည်ကို မင်းညီ နောင်တို့ မေ့လျော့ပြီး အပျော်ကြူးမိသော ကြောင့် တာဝန်ပေါ့ကာ အုတ်နှစ်ချပ်လပ် သဖြင့် ကွပ်မျက်ခြင်းခံရသည်ဟု ရှေး ဟောင်းနတ်ချင်းများက နတ်သမိုင်းနှင့် ဇာတ်သဘင်များက ကပြရာတွင် ဆိုထား

ပေသည်။ ရွှေဖျဉ်းညီနောင်တို့အား စီရင် ကွပ်မျက်ပြီးနောက် အနော်ရထာမင်းကြီး သည် ရတနာဖောင်တော်စီး၍ ပြန်တော်မူ ခဲ့သည်။ နတ်မိစ္ဆာဖြစ်သွားသော မင်းသား နှစ်ပါးသည် တက်များကိုကိုင်၍ လိုက်လာ ကြသည်။ ရောဝတီမြစ်အတွင်း စုန်ဆင်း ခဲ့ရာ မြစ်ကြောင်းတစ်နေရာ အရောက် တွင် ဖောင်တော်မှာ ရှေ့ဆက်ရွေလျား ခြင်းမပြုတော့ဘဲ ထူးဆန်းစွာရပ်တန့်သွား သည်။ ဟူးရားဖြူ၊ ဟူးရားညိုတို့အား မေး ကြည့်ရာ ...

“ကျွန်တော်မျိုး ငဖျဉ်းညီနောင်တို့ ဟာ မင်းကြီးရဲ့အမှုတော်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ သော်လည်း ကေးဇူးတော်ကို မခံစားရပါ။ ယခုအခါ အယူတိမ်မြိုး နတ်စိမ်းများဖြစ် နေပါတယ်။ နေထိုင်စရာနေရာ မရှိပါ သောကြောင့် ဖောင်တော်ကို ရပ်တန့်ရ ကြောင်းပါ။”

ဟု လျှောက်တင်ကြသည်။ အနော် ရထာမင်းကလည်း...

“တောင်ပြုံးရွာ ကောင်းမှုတော် ဆု တောင်းပြည့်ဘုရားတွင် နတ်ကွန်းဆောက် လုပ်ပေးစေ၊ ကျောက်စည်တစ်တန်းနေ ထိုင်သူတို့ ပူဇော်ရာဖြစ်စေ”

ဟု အမိန့်တော်ချမှတ်လိုက်သည်။ ထို့ပြင် ထီးပေါင်းကားနယ် အရှေ့ကိုလား သော် ကျောက်ဆီခါးလက်၊ နွားလားတောင် ရိုးမ တောင်ကိုလားသော် ဘုရားရွှေကြက် ယက်၊ အနောက်ကိုလားသော် ရောဝတီ ရွာ ၂၄ ရွာကိုလည်း အပိုင်စားပေးသနား တော်မူခဲ့သည်။ များမတ်တို့ကလည်း အမိန့် တော်အတိုင်း နတ်ရုပ်များ ထုလုပ်ကိုး ကွယ်စေခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ယနေ့ ထက်ထိ ရွှေဖျဉ်းနောင်တော်ကို “မင်း ကြီး”၊ ရွှေဖျဉ်းညီတော်ကို “မင်းလေး”ဟု နတ်ကိုးကွယ်သူများက အမည်သစ်များ မှည့်ခေါ်ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ပွဲကနားပသရာတွင် နတ်ထိန်းနတ် နေတို့ ဝတ်ဆင်ရသည်မှာ တစ်ကျွန်း အနားပါ ပုဆိုး၊ အကျီလက်ကျယ်ဘွဲ့ဖြူ

နှင့် သပြေရောင် ရွှေခမောက်ဆောင်းကာ လက်ယာလက်က သပြေပန်းစည်းကိုကိုင် ပြီး သုံးကြိမ်လှုပ်ကာ ရွာတောင်ပြုံးချီ တီး ချင်းနှင့် ညိုစိမ်းစိမ်းတော့ကြီး နတ်သံပပ် သည်။ နောက် ကတ္တီပါခါးတို့၊ ပန်းပုဆိုး နှင့် သိုးဆောင်း၍ ကသည်။ ငှက်ပျောသီး ကို ဒေါင်းလန်းပေါ်တင်၍ လက်ယာလက် က စားဆွဲပြီး စားနှင့် လှေလှော်ဟန်ပြု သည်။

၁၈၅၉ ခုနှစ် မင်းတုန်းမင်းတရား ကြီးသည် မန္တလေးမြို့၊ ရတနာပုံ နေပြည် တော်ကြီးတည်ထောင်စဉ်က အရေးတယူ ပူဇော်ပသခဲ့သည်။ မင်းမဖြစ်မီက အရေး တော်အောင်မြင်နိုင်ရန်အတွက် တောင်ပြုံး မင်းနှစ်ပါးအား အရိုအသေပေးကာ ကတိ သစ္စာခံခဲ့သည်။ အရေးတော်အောင်မြင်၍ နန်းတက်သည့်ကာလမှာပင် ကတိပေးခဲ့ သည့်အတိုင်း နတ်ကနားပွဲများ ခြံခံခြံခံ သဲ ကျင်းပပေးခဲ့သည်။ ထိုအစဉ်အလာ သည် ယနေ့ထိ တည်မြဲလျက်ရှိနေပေ သည်။

“မန္တလေးရတနာပုံရာဇဝင်တော်” တွင် တောင်ပြုံးညီနောင်နှင့် မယ်တော်၊ နှမတော်တို့သို့ တင်ကြားရန် အတင်တော် အထည့်အလိပ်များကို နတ်ရုပ် နတ်ထိန်း တို့သို့ပေးအပ်ပြီး နတ်ကွန်းအရောက် တင် ကြားပသစေရသည်”ဟုပါရှိသည်။ အနော် ရထာခေတ်မှ စ၍ ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသော တောင်ပြုံးမင်းညီနောင်သည် ညောင်ရမ်း ခေတ် နောက်ဆုံးမင်းဆက်ဖြစ်သော သာ ယာဝတီပါမင်းမှစ၍ အလောင်းမင်းတရား ကြီး ကုန်းဘောင်ခေတ် မင်းတုန်းမင်းကြီး ထိ ကိုးကွယ်ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။

တောင်ပြုံးပွဲကား မြန်မာပြည်တွင် အစည်ကားဆုံးနှင့် အကြီးအကျယ်ဆုံးပွဲ ဖြစ်သည်။ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ နတ်နှင့် ပတ်သက်သော နတ်ကတော်၊ နတ်အုပ်၊ နတ်ထိန်း၊ ကနားစီးတို့ စုံညီစွာလာရောက် ကြရသည်။ အရောင်းအဝယ် ကောင်းရန်၊ လုပ်ငန်းကိစ္စများ အောင်မြင်ရန်၊ အမှု

အခင်းများ ပြေလည်ရန်၊ ဆန္ဒရှိရာ ရည်ရွယ်ချက်များ အောင်မြင်ရန် နတ်ကာတော်များမှတစ်ဆင့် တောင်းခံကြပြီး ပဝါများ ဆက်သကြရသည်။

မင်းနစ်ပါးကို ပူဇော်ကြရာတွင်လည်း သာမန်ပူဇော်၍ရသည် မဟုတ်။ ထီးတော်မိုး၊ ရွှေစားစွဲ၊ အချီတော်၊ အချောတော်၊ သိုင်းကိုင်း၊ ကျိုင်းကိုင်း၊ ရှေ့ဝင်း၊ နောက်ဝင်းများပါ ခင်းကြရသည်။ မင်းနစ်ပါးနောက်၌ အမှုတော်ထမ်း ၃၇ ယောက် ရှိလေသည်။ (၁) သိုးဆောင်း၊ မိဖုရားကြီးလေးပါး၊ (၂) ဖောင်းတော်ကိုင်း၊ (၃) ကွမ်းအစ်တော်ကိုင်း၊ (၄) ကလပ်တော်ကိုင်း၊ (၅) သောက်တော်ရေတကောင်းကိုင်း၊ (၆) အချီတော်၊ (၇) အချောတော်၊ (၈) အိပ်ဖန်စောင့်တော်၊ (၉) ရွှေထီးတော်မိုး၊ (၁၀) လက်သုံးတော်ရွှေစားဆွဲ၊ (၁၁) လက်စွဲလှဲတော်ကိုင်း၊ (၁၂) ဒိုင်းတော်ကိုင်း၊ (၁၃) သိုင်းတော်ကိုင်း၊ (၁၄) လှိုင်းတော်ကိုင်း၊ (၁၅) ယပ်တော်ကိုင်း၊ (၁၆) ပဝါတော်ဆက်၊ (၁၇) ဝတ်လဲတော်ဆက်၊ (၁၈) နားပန်တော်ဆက်၊ (၁၉) ပန်းတော်ပန်းဆက်၊ (၂၀) ဒိုးထိုးဒိုးတော်ဆက်၊ (၂၁) ဝေါတော်ထမ်း၊ (၂၂) ရှေ့တော်ပြေ၊ (၂၃) နောက်တော်လိုက်၊ (၂၄) နန်းဦးစားတော်ဆက်၊ (၂၅) ဖောင်တော်ဦးစားတော်ဆက်၊ (၂၆) ယုန်ကင်တော်ဆက်၊ (၂၇) ဒံပေါက်စားတော်ဆက်၊ (၂၈) အုန်းခွဲအမှုထမ်း၊ (၂၉) ဇာတ်ပွဲခေါ် ကန်တော့ပွဲအမှုထမ်း၊ (၃၀) မျက်နှာပြင်အမှုထမ်း၊ (၃၁) ပြပွဲအမှုထမ်း၊ (၃၂) ဝက်ပွဲစားတော်ဆက်အမှုထမ်း၊ (၃၃) ထပ်ပွဲစားတော်ဆက်အမှုထမ်း၊ (၃၄) ဖောင်ချည်အမှုထမ်း၊ (၃၅) ဖောင်ခံအမှုထမ်း၊ (၃၆) ဖောင်ကွဲအမှုထမ်း၊ (၃၇) ထိန်ပင်စိုက်အမှုထမ်း စသည်တို့ ပါဝင်ကြရသည်။

တောင်ပြူးမင်းနစ်ပါး နတ်နန်းမှာ အနှစ် ၁၀၀ ကျော်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ပွဲတော်ကျင်းပခဲ့သည်မှာလည်း မင်းတုန်းမင်းနန်းသက်နှင့်ထပ်တူဖြစ်၍ နစ်ပေါင်း ၁၅၀

ကျော်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ နစ်စဉ် ဝါခေါင်လဆန်း ၁၀ ရက်မှ ၁၅ ရက်ထိ တောင်ပြူးနတ်ပွဲ၊ ဆုတောင်းပြည့် အုတ်နစ်ချပ်လပ်ဘုရားပွဲကိုပါ ကျင်းပသည်။ မင်းနစ်ပါးချိုးရေတော်သုံးသည်နေ့ ဝါခေါင်လဆန်း ၁၀ ရက်၊ ယုန်ထိုးပွဲ ဝါခေါင်လဆန်း ၁၄ ရက် ထိန်ခတ်ပွဲ၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၁၅ ရက်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ကြသည်။

ပုပ္ဖားမယ်တော်ကြီး(မယ်ဝဏ္ဏ)သည်လည်း နစ်စဉ်နှစ်တိုင်း သားတော်နစ်ပါး၏နတ်ပွဲသို့ လာရောက်ချီးမြှင့်လေ့ရှိသည်။ တောင်ပြူးပွဲပြီး၍ ပုပ္ဖားသို့ အပြန်ခရီးတွင် အမရပူရအနီးရှိ ရတနာဂူဘုရားတွင် စခန်းထောက်ရပ်နားကာ ရတနာဂူနတ်ပွဲကို ကျင်းပသည်။ တောင်ပြူးနှင့် ရတနာဂူမှာလည်း ဆက်စပ်ပတ်သက်လျက် ရှိနေသည်။

ရွှေမျဉ်းညီနောင် နတ်ရုပ်များထုလုပ်ရာတွင် အောက်ဖွန်းရိုးပလ္လင်ပြန်ပေါ်တွင် လက်ယာဖူးထောင်၍ လက်ဝဲဖူးလှဲထားသည်။ လက်ယာဘက်လက်က ဓားထမ်းကာ လက်ဝဲဘက်လက်က ပေါင်ကို ထောက်ထားသည်။ ဖောင်းနားတောင်း၊ လက်ကောက်တန်ဆာတို့ ရှိသည်။ နတ်နစ်ပါးပုံမခြားနား ကြီးငယ်သာ ထုလုပ်ရပေသည်။

ဗုဒ္ဓ၏ အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်တွင် သေခြင်းတရား ၄ ပါးရှိပေသည်။ အာယုက္ခယ-သက်တမ်းကုန်၍ သေဆုံးခြင်း၊ ကမ္မက္ခယ-ကံကုန်၍သေဆုံးခြင်း၊ ဥဘယက္ခယ-အသက်တမ်းနှင့် ကံနစ်ပါးကုန်၍ သေဆုံးခြင်း၊ ဥပစ္ဆေဒယ-သက်တမ်းမကုန်ခင် ဓား၊ လှံ၊ လေး၊ မြား၊ ရေ၊ မီး၊ အဆိပ် စသည့် အန္တရာယ်များကြောင့် လျှပ်တစ်ပြက်သေဆုံးခြင်းများကို ခွဲခြားပြဆိုထားသည်။ အသေဆိုးနှင့် သေဆိုးရပြီး ဂတိမပြင် မကျွတ်မလွတ်ဘဲ နာနာဘာဝဖြစ်သွားသည်ကို နတ်စိမ်း ဟုခေါ်ကြောင်း မြန်မာအဘိဓာန်က ဆိုသည်။ နတ်ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းများတွင်

မင်းမှကွပ်မျက်၍ သေဆုံးရသူများကို ပြည်သူတို့အား နှစ်သိမ့်မှုပေးရန်အတွက် “မိမိတို့ လုံ့လပယောဂကြောင့် သေဆုံးပြီး နတ်ဖြစ်သွားပြီး ပြည်သူတို့ကိုးကွယ်ကြ” ဟု မင်းက အမိန့်အာဏာ ထုတ်ပြန်ခဲ့ခြင်းကြောင့် နတ်ဖြစ်ခြင်းများလည်း ရှိပေသည်။ မင်းအာဏာစက်ကြောင့် နတ်ဖြစ်ပြီး မင်းလိုလိုက် မင်းကြိုက်ဆောင်ကာ လူအများလက်ခံကိုးကွယ်ရသည်များလည်း ရှိခဲ့ပေသည်။

မြန်မာလူမျိုးများကား အပျော်အပါးဝါသနာထုံသော လူမျိုးများဖြစ်သည်။ ဆိုင်းသံကြားလျှင် စိတ်ထဲက မရိုးမရွှနှင့် ကချင်၊ ခုန်ချင်လာသည်။ အကအခုန်၊ အတီးအမှုတ်၊ အဆိုအရွတ်တို့၌ ဝါသနာကြီးလှသည်။ ၁၂ လ ရာသီရှိသည့်အနက် ၁၂ လရာသီလုံး ပွဲတော်များရှိသည်။ ပုဂံခေတ် အနော်ရထာမင်းလက်ထက်မှ စတင် သန္ဓေတည်ခဲ့သော တောင်ပြူးပွဲတော်ကြီးကား ယနေ့ထိ နတ်မိုးသံများနှင့် ဆူညံနေဆဲဖြစ်သည်။

မိရိုးဖလာ အစွဲအလမ်းကြီးသူများ၊ နတ်ကိုးကွယ်သူများ၊ နတ်ယုံကြည်သူများ ရှိနေသရွေ့ တောင်ပြူးပွဲတော်ကြီးသည်လည်း သက်တမ်းရှည်စွာ ရှိနေပေဦးမည်ဖြစ်သည်။ အပျော်မက်သူများ ဖွေးဖွေးလှုပ်အောင် နွှဲပျော်ကြဆဲ နတ်များ ပျော်မြူးသောပွဲ၊ ဗျတ်ဝိ၊ ဗျတ္တ၊ မယ်ဝဏ္ဏနှင့် ရွှေမျဉ်းညီနောင်တို့ပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

နန်းကြော့သျှင်

ကျမ်းကိုး

- မှန်နန်းရာဇဝင်တော်ကြီး(ပတ်)
- အရှင်ကဝိန္ဒ ပုပ္ဖားတောင်တော်သမိုင်း
- မင်းစည်သူ မြန်မာနိုင်ငံနတ်ကိုးကွယ်မှုသမိုင်း

ကိုယ်ပြုသည့်အကုသိုလ်ကံ ကိုယ်သာခံ

ရေကျော်စိုးအောင်

ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံဟူသည် အခြားသူနှင့်မဆိုင်၊ ပြုလုပ်ခဲ့သောသူနှင့်သာ ဆိုင်သည်။ ကုသိုလ်ဖြစ်စေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်စေ အကျိုးပေးချိန်မတန်သေးသရွေ့ မခံစားရ။ ဖြစ်မလာသေးလျှင် ဘာပဲလုပ်လုပ် ဘာမျှမဖြစ်ဟု ထင်မှတ်၍ မရကောင်းပါပေ။ သင်ပြုခဲ့သည့် ကောင်းကံ၊ ဆိုးကံသည် သင်၏အရိပ်နှင့်အတူ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်နေမည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဂေါတမရှင်တော်မြတ်ဘုရား ပွင့်ချိန်က ရာဇဂြိုဟ်မြို့ရှိ ပုဏ္ဏားသူဌေးကြီး၏ သားတစ်ဦးရှိ၏။ သားအမည်မှာ ဥတ္တရအမည်ရခဲ့၏။ ရုပ်အဆင်းလှပရုံမျှမက အတတ်ပညာ၊ သီလအကျင့်အားဖြင့် ကောင်းမွန်သူလည်း ဖြစ်၏။ ဥတ္တရ၏ ပြည့်စုံလှသည့်အရည်အချင်းကြောင့် မဂဓတိုင်းရဲ့အမတ်ကြီး ဝဿကာရက သူ့သမီးနှင့် ပေးစားလိုက်၏။ ကာမဘောင်မှ လွတ်မြောက်လိုသည်

သူဌေးသားဥတ္တရသည် အမတ်ကြီးသမီးကို ငြင်းပယ်ပြီး ကိုရင်ဝတ်ခဲ့သည်။ ကိုရင်ငယ်သည် အရှင်သာရိပုတ္တရာထံမှ တရားနာယူရုံမျှမက အရှင်၏ အနာရောဂါအတွက် ဆေးယူရန် နံနက်စောစော ကျောင်းမှထွက်လာသည်။ လမ်းခုလတ် တစ်ဖက်ဆည်ကန်အနီးမှာ သပိတ်ချပြီး မျက်နှာသစ်နေခိုက်မှာပင် သူ့ခိုးတစ်ယောက်က ခိုးယူလာသည့် ရတနာထုပ်ကို အရှင်ဥတ္တရသပိတ်အတွင်း

ထည့်ပြီး ပြေးသွားခဲ့သည်။

နောက်က သူ့ခိုးလိုက်လာသည့် အစောင့်များက အရှင်ဥတ္တရ၏ သပိတ် အတွင်းမှ ရတနာများတွေ့ပြီး သူ့ခိုးဟုယိုး စွပ်ပြီး လက်ပြန်ကြီးတုပ်ကာ ဖမ်းဆီးခေါ် ဆောင်လာခဲ့သည်။ အရှင်ဥတ္တရအား စစ် ဆေးတရားစီရင်ရမည့်သူသည် ဝဿကာ ရအမတ်ကြီး ဖြစ်၏။ အမတ်ကြီး၏သမီး ကို ငြင်းပယ်ခဲ့သည့် အငြိုးကြောင့် ...

“သင်သည် ယခင်က ငါ့စကား ပယ်ရှားပြီး သမီးယူဖို့ ငြင်းခဲ့သည်။ သင် ရဟန်းဝတ်သွားခဲ့လို့ ငါတို့အရှက်ရခဲ့ သည်”

ဟု စွပ်စွဲပြောဆိုပြီး သတ်လိုသည့် အငြိုးကြောင့် မစစ်ဆေးဘဲ အရှင်လတ် လတ် တံကျင်ပေါ်မှာ ပက်လက်အိပ်စက် စေခဲ့သည်။ အရှင်ဥတ္တရ၏ ဉာဏ်ရင့် ကျက်နေသည့်အဖြစ်ကို ဘုရားရှင်သိမြင် တော်မူပြီး အရှင်ဥတ္တရ၏နေရာသို့ ဗုဒ္ဓရှင် ကြွရောက်ကာ ဥတ္တရ၏ခေါင်း... ဝက် တင်ပြီးလျှင် ...

“ဥတ္တရ ... ဒါဟာ သင့်ရှေးကံရဲ့ အကျိုးဖြစ်သည်။ သင်သည် ဆင်ခြင်တဲ့ တရားဖြင့် သည်းခံရမည်”

ဟု ဟောကြားပြီး အရှင်ဥတ္တရ၏ အဇ္ဈာသယနှင့် လျော်ညီမည့် တရားကို ဟောကြားခဲ့သည်။ အမြိုက်ရေစင်နှင့် သွန်းလောင်းမှုနှင့်တူသည့် ဗုဒ္ဓရှင်တော် မြတ်၏ လက်တော်နှင့် ထိတွေ့မှုကြောင့် ကြည်ညိုမှု၊ ဝမ်းသာမှုတွေ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အကြီးအကျယ် နှစ်သိမ့်ဝမ်းမြောက်ပြီး အားထုတ်မြဲဖြစ်သည့် ဝိပဿနာကို ကြိုး စားအားထုတ်မှုကြောင့် ဝိပဿနာ၏ လမ်းပေါ် ရောက်ရှိသွားရုံမျှမက ဉာဏ် စဉ်ပါ ရင့်ကျက်လာ၏။ ဘုရားရှင်၏ ဒေသနာ ဆန်းကြယ်မှုနှင့်အတူ မဂ်(၄)ပါး နှင့် ကိလေသာကုန်ပြီး အဘိညာဉ်(၆)ပါး ပြည့်စုံခဲ့သည်နှင့် တံကျင်ပေါ်မှထကာ

ငယ်စဉ်ဘဝက
ယင်ကောင်များကို
ဖမ်းပြီး
တံကျင်လျှို
ကစားခဲ့သည်
အကုသိုလ်ကံကြောင့်
ဥတ္တရဘဝမှာ
နောက်ဆုံးဘဝအဖြစ်
တံကျင်လျှို
ခံခဲ့ရသည်ဖြစ်၏။

ကောင်းကင်ပေါ်မှ တန်ခိုးပြတော်မူခဲ့သည်။ သံသရာ၏အပြစ်နှင့် သင်္ခါရ သဘော သိမြင်ခဲ့သည်။ အရှင်ဥတ္တရ၏ ရှေးငယ်စဉ်ဘဝက ပြုခဲ့သည့် အကုသိုလ် ကံကလည်း ဘဝပေါင်းများစွာ ခံစားခဲ့ရ သည်က ဤသို့ပင်ဖြစ်သည်။

ငယ်စဉ်ဘဝက ယင်ကောင်များကို ဖမ်းပြီး တံကျင်လျှိုကစားခဲ့သည့် အကု သိုလ်ကံကြောင့် ဥတ္တရဘဝမှာ နောက် ဆုံးဘဝအဖြစ် တံကျင်လျှိုခံခဲ့ရသည်ဖြစ် ၏။

ဥတ္တရ၏ ကောင်းသည့်ကုသိုလ်ကံ ကလည်း ရှိနေပြန်၏။ ရှေးဘုရားရှင်များ

ထံမှာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားများ ၏ ကုသိုလ်များ ဆည်းပူးဆုတောင်းခဲ့ ဖူး၏။ သုမေဓာဘုရားရှင် လက်ထက် အခါက ဝိဇ္ဇာခိုင်မြဲခဲ့သည်တွင် ဘုရား ရှင်၏ ရောင်ခြည်ခြောက်သွယ်ကို ဖူးမြော် ရပြီး ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားကာ မဟာလှေ ကားပန်းတွေနှင့် ဘုရားမှာပူဇော်ခဲ့ရာ ဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ပန်း ဆိုင်းများ ထီးအသွင်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်ကို ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားရင်း ဘဝများစွာ ဖြတ် သန်းခဲ့ရသည်။

ဥတ္တရအရှင်၏ နောက်ဆုံးဘဝမှာ အမတ်ကြီး၏သမီးကို ငြင်းပယ်ခဲ့သည့် အတွက် အမတ်ကြီး၏ တံကျင်လျှိုခြင်း ခံရ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်၏ ကြီးမားလှ သည့် မဟာကရုဏာတရားကြောင့် တရား တော်နာရရုံမျှမက ဆင်ခြင်ခြင်းစွမ်းအား များကြောင့် အဘိညာဉ်(၆)ပါးရ ရဟန္တာ အသွင် ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

သူတစ်ပါးကို သနားကြင်နာမှုဖြင့် ကောင်းကင်ထက်မှာ တန်ခိုးပြသွားရှာခဲ့ ၏။ အထူးသဖြင့် မိမိ၌သေဘေးနှင့် ကြုံ နေရငြားသော်လည်း ဘုရားရှင်၏တရား တော်များကို လိုက်နာပြီး ကျင့်ကြံအား ထုတ်ခဲ့သည်။ ဝိပဿနာဉာဏ်စင်တို့ ပွင့် လန်းလာကာ ရဟန္တာအရှင်ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ သို့ ဖြစ်၍ မိမိပြုခဲ့သော ကုသိုလ် အကုသိုလ် ကံတို့ကား မိမိဘဝထိုထို၏ အပိုင်သဖွယ် လိုက်ပါနေသည်ဟုသာ ဆိုချင်ပါတော့ သည်။

(သူတော်ကောင်းစိတ် လွှမ်းခြုံနိုင် ကြပါစေ။)

ရေကျော်စိုးအောင်

ကျမ်းကိုး
(ရှင်သာမဏေကျော်၏ ခုနစ်နှစ် အရွယ် ရဟန္တာကိုရင်လေးများမှ)

ထူးထူးခြားခြား ပုံပြင်များ

သူခိုးကိုးရာ နှင့် ထူးဆန်းသော တရား

အာဝန္တီတိုင်း၌ လွန်စွာ ကြွယ်ဝချမ်းသာသည့်
ဒါယိကာမကြီးတစ်ဦး ရှိလေ၏။
အာဝန္တီတိုင်း“ကုလယရ” မြို့၌
အလွန်ကြွယ်ဝချမ်းသာသည့် ဒါယိကာမကြီးမှာ
ဇေတဝန်ကျောင်းရှိ ဘုရားရှင်ထံမှ ပြန်လာသော
‘သောဏ’ အမည်ရှိ သားရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍
အလှူကြီးပေးပြီး မဏ္ဍပ်ကြီးဆောက်လှက်
တရားပွဲပြုလုပ်လေ၏။ သူမသည် ညအခါ၌ အိမ်တွင်
ကျွန်မတစ်ဦးတည်းကိုသာ အစောင့်ထားခဲ့ပြီး
အခြွေအရံအားလုံးကို တရားဟောမဏ္ဍပ်သို့ ခေါ်သွားလေ၏။
ပလ္လင်ပေါ်၌ တရားဟောနေသော သားရဟန်း၏ တရားကို
စူးစိုက်စွာ နာကြားနေ၏။
ခိုးသူကိုးရာတို့မှာ ဒါယိကာမကြီးအိမ်ထဲဝင်ရောက်ကြပြီး
ခေါင်းဆောင် ခိုးသားအား . .
“သင်သည် ထိုအိမ်ရှင်မိန်းမကြီးထံဘေး၌နေပြီး
ခိုးသူများ ဝင်နေကြောင်းကြား၍ ပြန်လာပါက လမ်း၌ပင်
ခုတ်သတ်သော တာဝန်ကိုယူပါ”

ဟု ဆိုလျှင် ခိုးသူခေါင်းဆောင်မှာ တိတ်တဆိတ်သွား၍ တရားနာနေသည်။ ဒါယိကာမကြီးဘေး၌ ထိုင်ကာ အရိပ်အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်လေတော့၏။

ခိုးသူတို့မှာ မီးထွန်း၍ အသပြာတိုက်ကို ဖွင့်ကြလေ၏။ အိမ်စောင့်ကျွန်မသည် ခိုးသူတို့ ထိုကဲ့သို့ အသပြာတိုက်ဖွင့်နေသည်ကို ဒါယိကာမကြီးအား တရားပွင့်သွား၍

“သူဌေးမကြီး . . . ခိုးသားကိုးရာတို့သည် သူဌေးမကြီး၏ အသပြာတိုက်အား မီးထွန်း၍ ဖွင့်ကာ ယူဆောင်နေကြပါပြီ” ဟု ဆိုလျှင် ဒါယိကာမ

ကြီးက

“ခိုးသူတို့ အသပြာကို ယူကြပါစေ၊ ငါ့သား၏ တရားနာနေသည်ကို မနှောင့်ယှက်ပါနှင့်၊ အိမ်ပြန်ပါ”

ဟု ဆိုကာ ပြန်လွတ်လိုက်လေ၏။ ထိုကျွန်မသည် ပြန်လာ၍ ခိုးသူတို့က ရွှေတိုက်ဖောက်နေသည်ကို မြင်လျှင် တစ်ဖန်ထပ်၍ အကြောင်းကြားပြန်လေ၏။

“သူဌေးမကြီး . . . ခိုးသားကိုးရာတို့သည် နောက်ထပ် လွန်စွာမှ အဖိုးထိုက်တန်သော ရွှေတိုက်ကို ဖောက်နေ၍ စည်းစိမ်ဥစ္စာ များစွာ ဆုံးရှုံးရပါတော့မည်”

ဟု ဆိုလျှင် ဒါယိကာမ

ကြီးက ကြိမ်းမောင်းကာ . . . ကျွန်မအား . . .

“ဟယ် . . . ကျွန်မ၊ ခိုးသူတို့ အလိုရှိရာယူကြပါစေဟု သင့်ကို အိမ်ပြန်လွတ်လျက်ရှိသည်ကို သင် နားမလည်၊ ငါသည် ငါ့သားတရားကို နာနေသည်ဖြစ်၍ ငါ့ထံ ခဏခဏ လာရောက် နှောင့်ယှက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ချေ၏။ သင်သည် ငါ့စကားကို နားမမထောင်၊ နောက်တစ်ခါ ပြန်လာလျှင် သိရအံ့”

ဟု ကြိမ်းမောင်းလေ၏။ ထိုစကားအလုံးစုံကို ဘေးနား၌ ထိုင်၍ နားထောင်နေသော ခိုးသားခေါင်းဆောင်က ကြားရသော် . . .

“ဘုရား . . . ဘုရား . . .

ထိုမိန်းမကြီး၏ ဒိုင်မာသော သီလကား ကြောက်ဖို့ကောင်းစွာ ထိုကဲ့သို့သော သန့်စင်မွန်မြတ်သည့် သူတော်ကောင်း၏ ငွေကြေးဥစ္စာတို့ကို ငါတို့ ခိုးယူပါက မိုးကြိုပစ်ခံရ၍ ခုက္ခရောက်အံ့”

ဟု အောက်မေ့လျက် ခိုးသူများထံ ပြန်၍ ရှင်းပြလေ၏။ ပြီးလျှင် . . .

“အမောင်ခိုးသားတို့ . . . ငါတို့သည် အများပစ္စည်းကို အကြိမ်ဖန်များစွာ ခိုးယူခဲ့ရာ မည်သည့် သံဝေဂမှ မရခဲ့။ ယခုအခါ သီလဖြူစင်သူထံမှ ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ကို ခိုးယူမိသော အခါ တုန်လှုပ်မိ၏။ ထိုအပြစ်

တို့သည် ငါတို့၏ ဖြစ်ရာဘဝ၌ နောင်တမရရှိလျှင် တရားမရှိနိုင်။ ထို့ကြောင့် ယခုပင် ထိုဒါယိကာမကြီးအား သွားရောက် တောင်းပန်ရမယ်”

ဟု ဆိုကာ ခိုးသားကိုးရာမှာ ထိုဒါယိကာမကြီးအနီးမှာ ထိုင်ကြလေ၏။

သောဏမထေရ်သည် တစ်ညလုံး မိုးလင်းအထိ တရားဟောပြီး တရားပလ္လင်မှ ဆင်း၏။ ထိုအခါ ခိုးသူခေါင်းဆောင်မှာ ထိုဒါယိကာမကြီး၏ ခြေရင်း၌ ဝပ်လျက် သည်းခံရန် တောင်းပန်စကား အလုံးစုံကို ပြောကြားလေ၏။ ဒါယိကာမကြီးက . . .

“ငါသည် တရားဖြင့် တည်သော ခန္ဓာကိုယ်သာ မက်၏။ ပစ္စည်း ဥစ္စာရွှေငွေ ရတနာတို့ကိုမမက်။ သံယောဇဉ် ငါးပါးကိုပြတ်သလို သဒ္ဓါဆိုသော တရားငါးပါးကိုသာ မက်၏”

ဟု ဆိုလေ၏။ ထို့နောက် ခိုးသားအား လုံး တောင်းပန်ကြပြီး ထိုခိုးသူ ကိုးရာလုံးပင် သောဏမထေရ်ထံ ရဟန်းပြုကြလေသတည်း။

ဆောင်ပုဒ်
တရားကို မည်သူမျှ မခိုးယူနိုင်။

စိုးဝင်းထွန်း(တာမွေ)

ယုတ်မာစကား၊
ဒေါသအားဖြင့် ၊
ပြစ်မှားချွတ်လွှဲ၊
စွပ်စွဲဖရသ်၊
ဆဲဆိုခုတ်သား၊
ကြမ်းကြုတ် ဝစနု၊
နှုတ်ဇားမလည်း၊
သူများကိုယ်မှာ၊
အရာမရှိ၊
မိမိကိုသာ၊
ဖြစ်တတ်စွာ၏။

(မဃဒေဝ)

သံပုံစေတီ

ကိုအေးမြင့်(မဟာဝိဇ္ဇာ ရှေး-သု)

သံလွင်မြစ်အရှေ့ဘက်အခြမ်း ရှမ်းပြည်အရှေ့ဖျားမှ မိုင်းဆတ်မြို့လေးကားနယ်စပ်ဒေသမြို့ကလေးဖြစ်၏။ ရှမ်း၊ လားဟူ့ အခါ၊ မြန်မာလူမျိုးတို့ စုပေါင်းနေထိုင်ကြပြီး အများစုမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များဖြစ်ကြသည်။ အလှူအတန်း ပေါများကာ ဘာသာရေးပွဲတော်များလည်း ရာသီမလပ် ကျင်းပနေကြမြဲ။ ဘုရားစေတီ၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့် တန်ဆောင်းစရပ်တွေလည်း မြို့အနှံ့တွင်ရှိနေ၏။ မြို့ဦးကျောင်း၊ မြို့မကျောင်း၊ သဗ္ဗညုစေတီ၊ စိုက်ခေါင်စေတီ၊ ဦးအောင်ဇေယျဘုရား၊ ငွေကြက်ဖြူဘုရား၊ မယ်နှင့်ဘုရားစသဖြင့် လက်ညှိုးထိုးမလွဲ။ တစ်ဖူးရလို့ တစ်ပဲလှူသည့် ရှမ်းလူမျိုးအနွယ်များမို့ အလှူဒါနကလည်း မပြတ်။ မနက်ခင်းများတွင် သစ်သားလက်ကိုင်တပ်ထားသည့် ကြေးစည်လေးကို တနောင်နောင်ထုကာ နိဗ္ဗာန်ဆော်လုပ်လာသည့် ကိုရင်လေးနှင့် သူ့နောက်မှ တန်းပီပြီးဆွမ်းခံကြွလာသော ရဟန်းသံဃာများကိုလည်း ရင်ကွက်တိုင်းတွင် တွေ့ရသည်။ ညနေတိုင်းတွင် စက်ဘီးစီးလာသော ကိုရင်လေးများတလည်း ဆွမ်းချိုင့်လေးတွေကို အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ်များမှာ အစီအရီလာချထားမြဲ။ နယ်ခြားမြို့ကလေးမို့ ခေတ်ပေါ်အဝတ်အစားဆန်းဆန်းပြားပြားများ ဝတ်စားထားသည့် လူငယ်များကလည်း ရဟန်းသံဃာကို ဆွမ်းလောင်းပြီး ပြားပြားဝတ်ကန်တော့နေသည်

ကို မြင်ရတတ်သည်။ ထိုမြင်ကွင်းများကား သာသနာရေးအတွက် အားတက်ဖွယ်ပင်။ ထို့ထက်ပို၍ကား ရှားပါးပြီး ပျောက်ကွယ်လုဖြစ်နေသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ ဓလေ့ကောင်းတစ်ခုကိုလည်း မိုင်းဆတ်တွင် တွေ့ကြုံခဲ့ရ၏။ ယင်းကား ခါသင်္ကြန်ကာလအတွင်း သံပုံစေတီတည်ထားပူဇော်ပွဲ။

သံပုံစေတီနှင့် နေ့ရာသီလတပေါင်း

တပို့တွဲနှင့် တပေါင်းစသော မြန်မာလအမည်များသည် ထိုရာသီများ၌ ဖူးကြ၊ ပွင့်ကြ၊ သီးကြသောထန်းပင်များကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာရသည်။ ထိုလများတွင် ထန်းဖူး၊ ထန်းခိုင်တို့ကို အောက်သို့ တွဲလောင်းကျအောင်လုပ်ပြီး ထန်းရည်နင်းကြသည်။ ထို့နောက် ထန်းရည်များကို ပေါင်းစပ်ပြီး ကျိုချက်ကြသိသည်။ သို့ဖြင့် ယင်းကိုအစွဲပြုကာ ထန်းပေါင်းဟုဆိုကြရာမှ တပေါင်းသို့ရွေ့ လျောလာခဲ့ကာ ထိုအမည်များတွင်သွားကြသည်။ တချို့ကမူ ထိုလတွင် နက္ခတ် ၁၂ လုံး စုပေါင်းပေါ်ထွက်လာခြင်းကြောင့် တပေါင်းခေါ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ တပေါင်းလတွင် ရက်ပေါင်း ၃၀ ရှိရာ၊ နေ့တာရှည်ပြီး ညတာတိုသည်။ နေ့တွင် ၃၆ နာရီ၊ ညတွင် ၂၄ နာရီ ရှိသည်။ ထိုလတွင်

ဖဂ္ဂဏီ-ဥတ္တရဖလဂုဏီနက္ခတ်နှင့် စန်းယုဉ်ပြည်ကာ ပြုပွဲဘဒ္ဒိပိက်နက္ခတ်နှင့် နေမင်းတို့ ယှဉ်ကြသည်။ ထိုလတွင် ဆံကျင်တာရာထွန်းပပြီး ရာသီရုပ်မှာ ငါးနှစ်ကောင် ရေကူးနေပုံဖြစ်၏။ ထိုလများသည် ချမ်းမြေ့သန့်၊ ပြင်းထန်မပူ၊ လွင်မြူမထောင်းဘဲ နေလို့ထိုင်လို့ ကောင်းလှသည်။

တပေါင်းလတွင် “ပင်ဖီသရစ်၊ ကျင်ရွက်ယော်သစ်” ဆိုသကဲ့သို့ ရာသီပန်းအဖြစ် သရဖီပန်းတို့ ပွင့်ကြသည်။ ထိုနေ့လများတွင် မြစ်ချောင်းအင်းအိုင်တို့ ခန်းခြောက်လာကာ သဲသောင်များပေါ်ထွန်းလာကြသည်။ ခြေခင်းလက်ခင်းသာသော ထိုကာလ၏ “ငါးမြစ်တောက်လောင်၊ ရေလျှင်သောင်ဝယ်” ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုးတို့သည် “ယခေါင်မြင့်ရှည်၊ သဲစေတီတည်ကြတယ်” ဟူသော ရှေးကဗျာအရ သံပုံစေတီပွဲတော်များ ကျင်းပခဲ့ကြ၏။ ပြန်ပြူးသာယာသော ထိုသဲသော့င်ပြင်များပေါ်တွင် ရှေးခေတ်ကပင် မင်းနှင့်ပြည်သူအများသည် သဲများကို စုပုံကာ သံပုံစေတီ တည်ထားပူဇော်ကြလေ၏။ သံပုံစေတီပွဲကား ထင်ရှားစည်ကားသော မြန်မာ့ရိုးရာပွဲတော်တစ်ခုဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ကဗျာစာပေများက သက်သေပြု ညွှန်းဆိုနေကြသည်။ ရှေးစာဆိုများ၏ တပေါင်းလဘွဲ့များတွင် သံပုံစေတီပွဲကား မပါမဖြစ်ပေ။

မိုင်းဆတ်မြို့၊ မြို့မကျောင်းဝင်းအတွင်းမှ သိမ်

တကွ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်များကို ရည်စူးကာ တည်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းလည်း အကျယ် တဝင့် ရှင်းပြ၏။ ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်ပွား တော်များနှင့်စေတီများသည် ဤသံပုံ တမျှ ရှိမည်ထင်ကြောင်း ပြောပြ၏။ သို့ဖြစ်ရာ ထိုဘုရားရှင်တို့ကို ဂုဏ်တော် များကို အာရုံပွား၍ ဤသံပုံစေတီကို တည်ထားဝတ်ပြုကြောင်း ဆိုခဲ့သည်။ ထိုအခါ လူတို့လည်း နှစ်ထောင်းအားရ ကျေနပ်ကြလျက် သံပုံစေတီများ တည် ထားကိုးကွယ်လာကြလေ၏။ သို့ဖြင့် သံ ပုံစေတီပူဇော်သောလေ့သည် ဗုဒ္ဓဘာ သာဝင်တို့ကြားတွင် ဖြစ်ပေါ်ထွန်းကား လာတော့သည်။

ပျောက်ကွယ်သွားသော ဓလေ့ကောင်းလေးတစ်ခု

ထို့နောက် သံပုံစေတီဓလေ့သည် မဇ္ဈိမဒေသမှသည် မြန်မာပြည်သို့ ပြန့်နှံ့ လာခဲ့သည်။ လူတန်းစားမရွေး တည်နိုင် သောစေတီ၊ အကုန်အကျမများဘဲ တည် နိုင်သောစေတီ ဖြစ်သဖြင့် ပြည်သူအများ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြခြင်းလည်း ဖြစ်

ပါဠိစာပေနှင့်

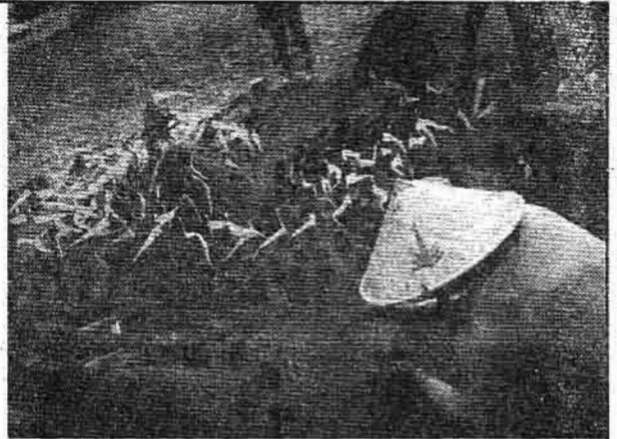
သံပုံစေတီစာတ်ကြောင်း

သံပုံစေတီတည်သော ဓလေ့ သည် ကမ္ဘာကမ္ဘာသော ရှေးအခါကာလ များကပင် ရှိခဲ့ကြောင်း "အပဒန်ပါဠိ ဇော်" တွင် ဖော်ပြထားသည်။ ထိုပါဠိ တော်လာ နာရဒရသေ့အကြောင်းကား ဤသို့ဖြစ်၏။ နာရဒမည်သော ရသေ့ သည် မြစ်ကမ်းစပ်တစ်နေရာတွင် တရား အားထုတ်နေခဲ့ဖူးသည်။ နွေရာသီမို့ မြစ် ရေတို့ခန်းခြောက်လေသောအခါ မြစ် အတွင်းတွင် သောင်ထွန်းလာခဲ့၏။ ရသေ့ လည်း သောင်ပြင်ပေါ်တွင် သဲများကို စုပုံကာ သံပုံစေတီ တည်ထားကိုးကွယ် လေသည်။ ထိုအခါ ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်တတ် သော လူတို့၏ဓလေ့အရ လူအချို့က ရသေ့ကိုဝေဖန်ကြ၏။ မတည်မမြဲသော သောင်ပြင်တွင် လေလွင့်မျောပါကာ ပျောက်ပျက်နိုင်သော သဲများဖြင့် စေတီ တည်ခြင်းဖြင့် အချည်းနီးအလုပ်ကို လုပ်နေသည်ဟု လှောင်ပြောင်ကြ၏။

အဓိပ္ပာယ်မဲ့သောအလုပ်ဟု ရှုံ့ချကြ၏။ ထိုအခါ ရသေ့ကြီးက သူသည် အကြောင်းမဲ့ သံပုံစေတီတည်ထားခြင်း မဟုတ်ဟု ရှေးဟောင်းဝေဒကျမ်းများကို ထောက်ပြလျက် ငြင်းဆိုလေသည်။ ပရိ နိဗ္ဗာန်စံတော်မူခဲ့ပြီးသော ဘုရားများနှင့်

မြို့မကျောင်းဝင်းအတွင်း သံပုံစေတီသွန်းလုပ်ပူဇော်နေသူများ

မြို့မကျောင်းဝင်းအတွင်း သံပုံစေတီသွန်းလုပ်ပူဇော်နေသူများ

သည်။ ရှေးခေတ်မြန်မာများကလည်း ထိုလေ့ကို နှစ်နှစ်သက်သက် လိုက်နာထိန်းသိမ်းခဲ့ကြ၏။ ထိုပွဲကို ပဒေသရာဇ်ခေတ်မြန်မာမင်းများကိုယ်တိုင် လူအများနှင့်အတူ စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ တပျော်တပါး ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ကြသည်။ သံပုံစေတီပွဲများကို သာယာလွန်းသော ပွင့်လင်းရာသီဥတုတွင် ပြန်ပြုသန့်စင်သော သဲသောင်ပြင်ထက်၌ ပြုလုပ်ရသဖြင့်လည်း ထူအပေါင်းတို့ စိတ်လက်ရွှင်လန်းခဲ့ကြ၏။ နေရာဒေသကွဲပြားသည့်အလျောက် သံပုံစေတီတည်ရာတွင် လုပ်နည်း လုပ်ဟန်များတော့ ကွဲပြားကြမည် ဖြစ်သော်လည်း ထူသိုလ်အကျိုးကတော့ အတူတူပင်ဖြစ်မိလိမ့်မည်။ သို့သော် နှောင်းခေတ်ကာလများတွင်ကား ထိုလေ့ကောင်းသည်

ခေတ်ပြောင်းသည်နှင့်အညီ တဖြည်းဖြည်းပြောင်းလဲပျောက်ကွယ်သွားပေပြီ။ မြန်မာပြည်တစ်နံတစ်လျား မည်သည့်ဒေသတွင်မှ သံပုံစေတီပြုလုပ်ကြသည်ဟု မကြားရတော့ချေ။

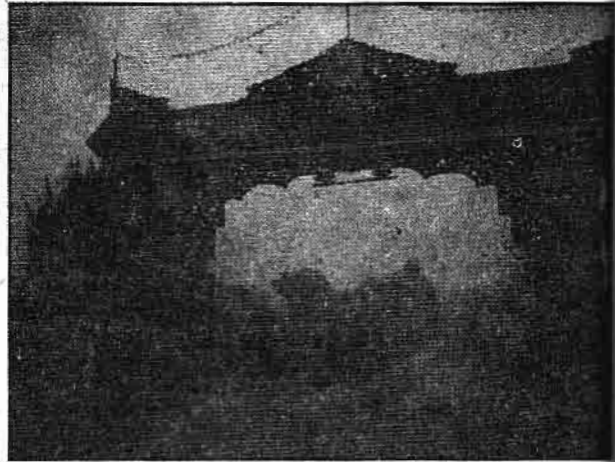
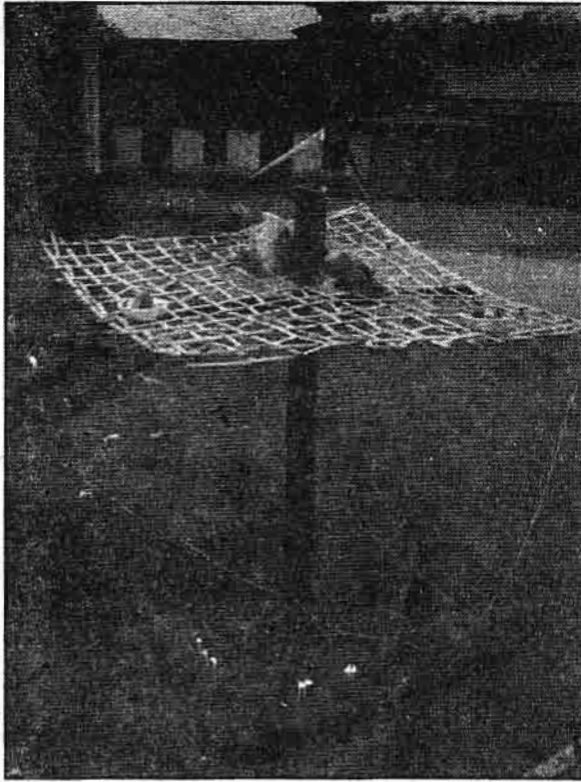
သံပုံစေတီတည်ထားကိုးကွယ်ခြင်း၏ ကောင်းမြတ်သော

အကြောင်းတရားများ
သံပုံစေတီ တည်တတ်ကြသော ကာလများသည် နွေဥတု၊ ပွင့်လင်းရာသီဖြစ်ရာ ကျင်းပသည့်အခါသမယ၏ ရာသီဥတုသာယာလှခြင်းကို ခံစားနိုင်၏။ လူအများအလုပ်အားပြီး နွေရာသီအပန်းဖြေထွက်သောအခါလည်းဖြစ်သည်။ ကျောင်း

သူကျောင်းသားများ ကျောင်းပိတ်ထားသောအချိန်နှင့်လည်း တိုက်ဆိုင်နေ၏။ သို့ဖြစ်ရာ ပြည်သူလူထုတစ်ရပ်လုံး အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက် ပါဝင်ဆင်နွှဲနိုင်သည့် ပြည်သူပွဲတော်ဖြစ်ပါသည်။ မြစ်အတွင်း သဲသောင်ပြင်တွင် ကျင်းပခြင်းဖြစ်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်သဘာဝ လှပကောင်းမွန်ခြင်းလည်း ရှိနေလေသည်။ နွေရာသီမို့ မြစ်ချောင်းများအတွင်း ရေနည်းချိန်ဖြစ်ရာ ပေါ်ထွန်းလာသော သဲသောင်ပြင်များမှာ ကျယ်ဝန်းလွတ်လပ်လှသည်။ မြစ်အတွင်း ချောင်းတစ်လျှောက်ပေမို့ လေကောင်းလေသန်ရာ သန်ရှင်းပြီး ကျန်းမာရေးနှင့်လည်း ညီညွတ်လေသည်။ သဲ၏ဖြူဖွေးသန့်စင်ခြင်းကြောင့် စိတ်ကြည်လင်ချမ်းမြေ့ခြင်းလည်း ဖြစ်ရ၏။ ထို့ပြင်

သံပုံစေတီများအပေါ်မှာ တံခွန်၊ ကုက္ကားများစိုက်ကာ ထီးတင်နေသူများ

မိုင်းဆတ်မြို့ မြို့ဦးကျောင်းမုခ်ဦး

သံပုံစေတီအနီးမှ လှူဖွယ်ပစ္စည်းများ တင်လှူပူဇော်ရန် ဝါးတစ်လုံးစင်ကလေး

သံပုံစေတီအတွက် သဲကျုံးရာတွင် ကိုယ် လက်လှုပ်ရှားမှု လေ့ကျင့်ပြီးသားဖြစ်သွား သည်။ လူထုအသွင် စုပေါင်းလုပ်ရသော အလုပ်ဖြစ်ရာ အများနှင့် ရောနှောလုပ် ဆောင်တတ်ခြင်းနှင့် စည်းလုံးညီညွတ်မှု ဝေလေ့ကောင်းများရရှိခြင်း အကျိုးကို လည်း ခံစားနိုင်၏။ မြို့ပြနေပြည်သူများ အဖို့မူကား မြစ်များ၊ ချောင်းများရှိရာ မြို့ ပြင်သို့ထွက်ပြီး လုပ်ဆောင်ရသဖြင့် ဒေသန္တရဟုသတိလည်း ရပါလိမ့်မည်။ သို့များကို စေတီပုံဖော်ဆောင် တည် ဆောက်ရာတွင် သဲပန်းပုထုလုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်ရာ အနုပညာသဘောတရားများကို လည်း ဆောင်နေပေသည်။ ရေစိုနေ သောသဲများကို ရေမခြောက်မီ လိုရာပုံကို ဖော်ရခြင်းဖြစ်ရာ လျင်မြန်သွက်လက် ဖျတ်လတ်မှုလည်း လိုပါသည်။ အပြိုင်အ ဆိုင် သူထက်ငါကောင်းအောင် သဲစေတီ ပြုလုပ်တည်ဆောက်ရာတွင် ဗိသုကာ

ပညာရပ်ကိုလည်း လက်တွေ့အသုံးချနေ ကြရ၏။ ထို့ပြင် သူများနှင့်မတူသော စေတီပုံမျိုးဖြစ်အောင် ကြံဆလုပ်ဆောင်ရ သည်ဖြစ်ရာ စေတီအမျိုးမျိုးကိုလည်း လေ့လာဖြစ်လေသည်။ စေတီတွင်ပါဝင် သော အစိတ်အပိုင်းများကိုလည်း နား လည်သိရှိလာတော့သည်။ ဤသည်ကား လက်ရှိဘဝအတွက် ဒိဋ္ဌဓမ္မရသော အကျိုး ကျေးဇူးများပင်။
ထို့ပြင် သံပုံစေတီတည်ခြင်းသည် ဘာသာသာသနာရေးပေမို့ သံသရာတစ် လျှောက်လုံးအတွက်တွင်လည်း ကုသိုလ် ကောင်းမှုကို အထိုက်အလျောက် ရရှိကြ မည်သာ။ စိတ်အေးချမ်းသာစွာ ဘုရား တည်ရသောကိစ္စဖြစ်ရာ ငြိမ်းအေးကြည် လင်ခြင်း-သန္တိသုခကို အပြည့်အဝ ရရှိ မည်မှာလည်း မလွဲပေ။ သံပုံစေတီတည် နေစဉ်အတွင်းတွင် ဘုရားဒါယကာ၊ ဒါယိ ကာမများအဖြစ် ခံယူစိတ်ထားတတ်ပါက

လည်း ကြီးမြတ်လွန်းသော ကုသိုလ် ကောင်းမှုကြီးကို ရနေပေလိမ့်ဦးမည် မည်သူမဆို အခမဲ့ရယူနိုင်သော မြစ် ချောင်းအတွင်းမှ သဲများဖြင့် ဘုရားတည် နိုင်ခွင့်ရရှိခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲချမ်းသာမခွေ ပါဝင်ဆင်နွှဲနိုင်ပြီး လူတိုင်း ဘုရားဒါယကာ ဖြစ်နိုင်ခွင့်ရှိမှာ ထူးခြားသော အခွင့်အရေး ဖြစ်ပါသည်။ ဂင်္ဂါဝါပြုသဲစုမက ပွင့်တော် မူပြီးကုန်သော ဘုရားများ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး တော်ကို အောက်မေ့သတိရနိုင်ခြင်း အကျိုးကျေးဇူးမှာလည်း သံပုံစေတီ တော်၏ ရလဒ်ကောင်းပင်ဖြစ်ပေ၏။
ခေတ်မီမီ ကမ္ဘာကြည့်ကြည့်မြင် လျှင်တော့ သံပုံစေတီတည်ကြခြင်းဖြင့် မြစ်ချောင်းအတွင်း သဲသောင်များ သဲ ရှင်းအောင်ပြုလုပ်ပေးခြင်း၊ သဲသောင်ခွေ လင်းပေးခြင်းဖြစ်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်ထဲ သိမ်းရေး လုပ်ငန်းတစ်ရပ်လည်းဖြစ် သည်။ မြစ်ချောင်းများ နေပြည်တော်

www.burmeseclassic.com

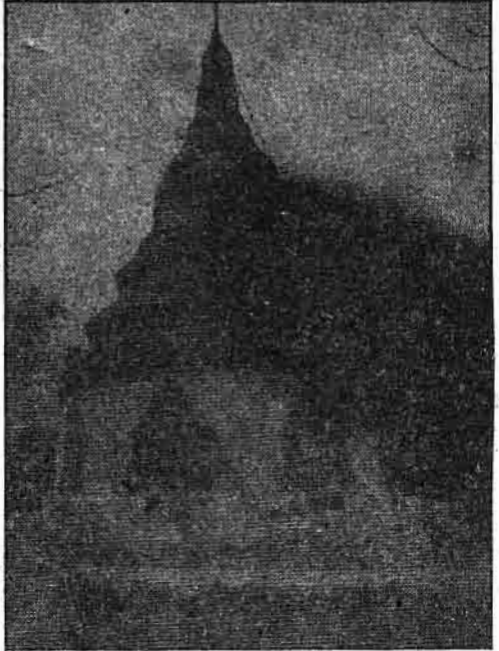
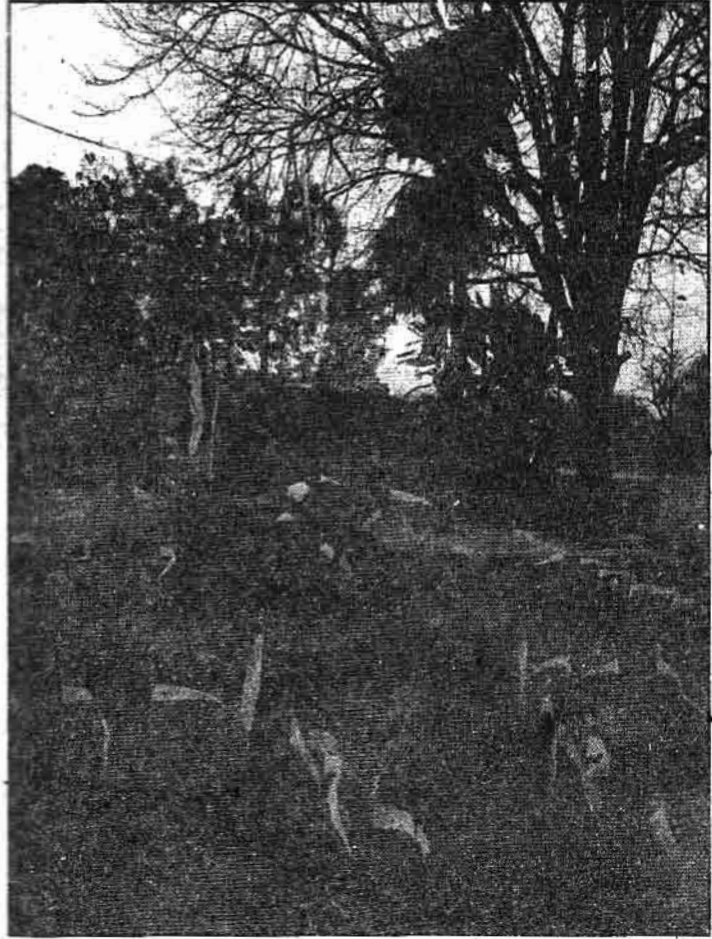
ပြီး မကောသွားဖို့ကိုလည်း အထိုက် အလျောက် အားပေးနေပါလိမ့်မည်။ သည့်ထက်တွင်ကျယ်စွာ လူထုလှုပ်ရှားမှု အသွင်ဖြင့် ပြုလုပ်ပါက မြစ်ချောင်းပြောင်း လဲမှုကိုပါ ဟန့်တားရာရောက်ပေဦးမည်။

**ရှိတော့ရှိတယ်၊
ရှားတယ်ဟုဆိုရမည့်
တစ်ခုသောသဲပုံစေတီပွဲ**

ရှေးဟောင်းသုတေသန၊ မဟာ ဝိဇ္ဇာတန်းများတွင် စေတီတော်ဖြစ်ပေါ် လာပုံများ၊ တည်ဆောက်ပုံများ၊ ဘေတီ တော်အမျိုးအစားများ၊ စေတီတော်၏ အစိတ်အပိုင်းများ၊ နိုင်ငံတကာမှ ထင်ရှား

သော စေတီတော်များအကြောင်းကို သင်ခန်းစာတစ်ခုအဖြစ် သင်ကြားရသည်။ ဆရာကြီးဒေါက်တာသန်းထွန်း၏ ဗုဒ္ဓဘာ သာအနုပညာနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်ရာ ဗိသုကာပညာ သင်ခန်းစာများသည် နား ထောင်မပြီးသော စိတ်ဝင်စားဖွယ်အချိန် များ ဖြစ်၏။ မဟာဝိဇ္ဇာတန်းပြီးသွားသည့် တိုင် မိမိကိုယ်တိုင်လည်း စွဲလမ်းစိတ်ပါ သွားကာ ဗုဒ္ဓဘာသာစေတီတော်များ ဖြစ်ပေါ်ပြောင်းလဲလာပုံကို လေ့လာအား ထုတ် သုတေသနပြုရင်း စာတစ်အုပ် အဖြစ် ကြိုးစားဖန်တီးမိသွားပါသည်။ သို့ သော် စာတစ်အုပ်အဖြစ်ကား ထွက်ရှိ မလာနိုင်သေးပါ။ ထိုသို့ ရေးသားသည် တွင် စေတီအမျိုးအစားများကို အခန်း

ကဏ္ဍခွဲပြုရသည်။ ပြုလုပ်တည်ဆောက် သော ပစ္စည်းအမျိုးအမည်များအလိုက် ကြေးစေတီ၊ ကျောက်စေတီ၊ ရွှေစေတီ၊ ငွေစေတီ၊ ပတ္တလောဟာစေတီ၊ သံလင်း စေတီ၊ ပယင်းစေတီ၊ သန္တာကျောက် စေတီ၊ အုတ်စေတီ၊ ကျောက်စေတီ၊ ဂဝံ ကျောက်စေတီ၊ အရိုးစေတီ၊ စဉ့်စေတီ၊ ပန်းစေတီ၊ သဲပုံစေတီ၊ နီးစေတီနှင့် ဝါး စေတီ စသဖြင့် ခွဲခြားပြခဲ့၏။ သဲပုံစေတီ၊ ပန်းစေတီတို့ကား ခေတ္တခဏသာ ကြည် ညိုရန် ပြုလုပ်တည်ထားသော စေတီတို့ ဖြစ်ကြောင်းလည်း တင်ပြထားခဲ့သည်။ စေတီအမျိုးမျိုးကို သရုပ်ဖော်ပုံ၊ ဆွဲပုံ၊ ဓာတ်ပုံ၊ ပန္နက်ပုံများဖြင့် စနစ်တကျ ရေးပြရပါသည်။ ထိုအခါ သဲပုံစေတီ

▲ မိုင်းဆတ်မြို့၊ မာရ်ဇိန်စေတီတော်
◀ မိုင်းဆတ်မြို့၊ ဦးကျောင်းတွင်းမှ သဲပုံစေတီတော်

သံပုံစေတီတည်ထားပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် လှူဒါန်းပူဇော်ကြပုံ

အတွက် ဓာတ်ပုံကို ရှာမရဖြစ်နေ၏။ ထိုစဉ် လွန်ခဲ့သော ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုဆီက ရှမ်းပြည်အရှေ့ပိုင်း၊ မိုင်းဆတ်မြို့ကလေး သို့အလည်ရောက်ခဲ့ရာ သံကြန်တွင်းတစ်ခုတွင် ကြုံခဲ့ရသော သံပုံစေတီပွဲတော်ကို ဖျက်ကနဲသတိရလိုက်မိသည်။

သံလွင်မြစ်၏အရှေ့ဖက်ခြမ်းရှိ မိုင်းဆတ်ဒေသတွင်မူ ယနေ့တိုင် သံကြန်ကာလများတွင် သံပုံစေတီများ တည်လှေ့ရှိနေဆဲပေ။ သဲချောင်းတစ်လျှောက်မှ သဲများကို ဆယ်ယူကာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဝင်းအတွင်းတွင် သံပုံစေတီများကိုတည်ထားလျက် ပူဇော်နေကြသေးသည်။ ထိုစဉ်ကာလများက မှတ်တမ်းမတင်ခဲ့၊ ဓာတ်ပုံမရိုက်ခဲ့ရသည်ကို နှမြောတသဖြစ်သွားရ၏။ စာဖတ်သူများကို မျှဝေခံစားတတ်စေလိုသော စေတနာသည် ယခုလို စာပေများပြုစုရေးသားမိတော့မှပင် ပေါ်ပေါက်လာခြင်းပေကိုး။ လေယာဉ်တစ်တန်း၊ ကားစီးတစ်လှည့်၊ ခြေလျင်တစ်ပုံသွားခဲ့ရသော နယ်စပ်ဒေသ မိုင်းဆတ်ခရီးသည်ကား ပဲခူး-

တညင်လို လွယ်လွယ်သွားလို့ရသော ခရီးမဟုတ်ချေ။ သို့သော် ...။

မနီးသော်လည်း

မဝေးသေးသည့် မိုင်းဆတ်

“ကျွန်မတို့မြို့မှာ စုပေါင်းရှင်ပြုပွဲရှိတယ်။ အဖေက ဦးကို ရအောင်ခေါ်ခဲ့ပါတဲ့။ လိုက်မယ်မဟုတ်လား ... ဦး” ဟု နန်းမြဦးဆာက ဖုန်းဆက်သည်။ သို့ဖြင့် တောင်ကြီးသို့ အဝေးပြေးကားဖြင့်သွားကာ၊ ဟ်ဟ်းမှ လေယာဉ်ဖြင့် တာချီလိတ်သို့ ခရီးဆက်ပြီး၊ ယင်းမှ မိုင်းဆတ်သို့ ကားစီးပြီး အဆင့်ဆင့်သွားရောက်ခဲ့ပြန်သည်။ ထိုသို့ တကူးတကသွားခဲ့သော ကိုယ့်ရည်ရွယ်ချက်မှာ ရှမ်းရှင်ပြု၊ ရှမ်းသံကြန်နှင့် သည်သံပုံစေတီပွဲကို မှတ်တမ်းတင်ရန် သက်သက်သာဖြစ်တော့သည်။ မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ ရှေးဟောင်းသုတေသနပညာရပ်၊ သမိုင်းနှင့် ဘုရားစေတီများအကြောင်း ဆောင်းပါးတွေရေးဖြစ်ကတည်းက မြန်မာပြည်တွင် ပျောက်ကွယ်လုလုဖြစ်နေသော သံပုံစေတီစေလှေ

ကို ရေးချင်နေမိသည်ကိုး။ သို့ဖြင့် ထိုလေ့ကို တွေ့မြင်ခဲ့ဖူးသော၊ တစ်ခါက သက်စွန့်ဆံဖျားသွားခဲ့ဖူးသော မိုင်းဆတ်မြို့လေးသို့ရောက်ခဲ့မိလေပြီ။ အချိန်၊ ခရီးစဉ်၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုတို့ကို စာဖတ်သူများအား တင်ပြပေးချင်သော စိတ်က အနိုင်ယူသွားလေပြီ။ တည်းခိုအိမ်မှ နန်းစံဖူး၊ ကိုစိုင်း၊ နန်းကိန်ခန်းတို့ မောင်နှမတစ်တွေကတော့ “နမ့်ဆုတ်ချောင်းမှာ ရေဆင်းချိုးဖူးရင် မိုင်းဆတ်ကို နောက်တစ်ကြိမ်ပြန်လာရတတ်တယ်လို့ ပြောခဲ့ဖူးတယ်မဟုတ်လား” ဟု သူတို့အယူအဆကို ပြောပြရင်း လာခြင်းကောင်းသော ညွှန်သည်ကို ဝမ်းသာအားရကြိုဆိုခဲ့ကြသည်လေ။

ရှမ်းသံကြန်နှင့်သံပုံစေတီပွဲ

မိုင်းဆတ်မြို့လေး၏ ရှမ်းသံကြန်မှာ လည်း ပြည်မလိုပင် သံကြန်အကြိုနေ့ညနေကတည်းက ကလေးတွေ ရေစပက်ကြသည်။ လူကြီးများကတော့ ရှမ်းရိုးရာ မုန့်ဖက်ထုပ်ရည်မျောမျောလေးများကို ငှက်ပျောရွက်နှင့် ထုပ်နေကြပြီ။ တစ်အိမ်နှင့်တစ်အိမ် ဝေငှဖို့ပါ။ ထန်းလျက်ရည်ရောထားသည့်မုန့်နှင့် အုန်းသီးဖတ်ကြီးတွေကို ရောထည့်ပြီး ထုပ်သဖြင့် ချိုချိုညိုညိုဖြစ်သည်။ သို့သော် ဝါးဆစ်ပေါင်းအိုးကြီးမှချကာ အအေးခံလိုက်ပြီး သောအခါ ဖက်မှာကပ်နေ၍ ခွာစားရခက်သော မုန့်ဖြစ်၏။ တည်းခိုသောအိမ်မှ နန်းမြဦးဆာ၏အဖေ ဒေါ်နန်းပျံ့ကတော့ ကြက်သား၊ ဝက်သားနှင့် သက်သတ်လွတ် ဟင်းထုပ်များကိုပါထုပ်ကာ တစ်နေ့ကုန် ပေါင်းနေလေသည်။ ပေါင်းထားသော ငှက်ပျောရွက်ကြီးခံကာ ငှက်ပျောရွက်စိမ်းနှင့်ထုပ်ကာ သုံးမြှောင့်ချိုးလျက် အုန်းတံရိုးနှင့်ထိုးကာ မြန်မာမုန့်ဖက်ထုပ်လိုထုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့လက်ရာဟင်းထုပ်မှာ အစပ်အဟပ်တည့်လဲသဖြင့် ငှက်

ပျော့ရွက်နဲ့လေး သင်းမွှေးကာ အရသာရှိ လှ၏။ ထိုဟင်းထုပ်များကို အိမ်မှာလည်း စား။ အရပ်ကိုလည်း ဝေငှလေသည်။

သင်္ကြန်အကြတ်နေ့တွင် ရပ်ကွက် မဏ္ဍပ်တွင် သီချင်းဆိုပွဲလေး လုပ်သည်။ နန်းမြဦးဆာက သူ၏အောင်မြင်သော အသံဖြင့် ဖြူဖြူကျော်သိန်းသီချင်းကို ခံစားချက်အပြည့်ဖြင့် တက်ဆိုရာ အံ့ဩ ကြသည်။ ဆိုဟန်၊ ဆိုပေါက်မှာ အတော် ကြီး ကောင်းနေသဖြင့် လက်ခုပ်သံ တဖြောင်းဖြောင်း။ ရန်ကုန်၊ ရှမ်းပြည်နယ် နေများတွင် ရှမ်းသီချင်း။ အင်္ဂလိပ်သီချင်း များ ဟဲနေကျမို့ ကိုယ်ကတော့ အထူး အဆန်းမဖြစ်လှ။ ညနေ ၃ နာရီလောက် တွင်ကား မြို့မကျောင်းသို့ သံပုံစေတီပွဲ အတွက် ကိုယ်တို့ချီတက်ကြသည်။ များ သောအားဖြင့် သင်္ကြန်ပွဲတော် အတက် နေများ၏ ညနေဘက်၌ သံပုံစေတီပွဲ စတင်ပြုလုပ်ကြသည်။ နန်းမြဦးဆာနှင့် ညီမ နန်းကိန်ခမ်းတို့က သဲကားဖြင့် မြို့မ ကျောင်းဝင်းနှင့် မြို့ဦးကျောင်းဝင်းများ အတွင်းသို့ သံတွေကြိုပို့ထားပြီးပြီ။ အချို့ က ထော်လာဂျီများဖြင့် သံတွေလာပုံကြ သည်။ ကလေးတွေကတော့ ချောင်းထဲမှ သဲကိုပင် တပျော်တပါးသယ်ယူနေကြဆဲ။

မယ်ဆွမ်ချောင်းကလေးနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး

“ဟိုတုန်းကတော့ သဲချောင်းမှာ သံတွေက ဖွေးဥနေတာဗျ။ ခုတော့ ချောင်းက ကောနေပြီ။ သဲသိပ်မရတော့ ဘူးဗျ”

သူတို့အဖေ ဦးစိုင်းချစ်သောင်းက ရှင်းပြသည်။ သူတို့ငယ်ငယ်ကတော့ မယ်ဆွမ်ချောင်းထဲမှသဲကိုသာ တပျော် တပါးကျုံးပြီး သဲပုံစေတီလုပ်ကြသတဲ့။ လွန်ခဲ့သည့် ကိုးနှစ် ကိုယ်ပထမဆုံး မိုင်း ဆတ်ရောက်ဖူးတုန်းကလည်း မယ်ဆွမ်

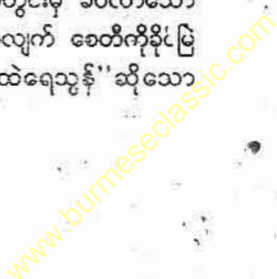
ချောင်းထဲမှ သဲတွေကို ကျုံးခဲ့တာပါပဲ။ မိုင်းဆတ်မြို့လေးကို ဝန်းရံထားသည့် တောင်တန်းကြီးများကြားမှ အခြေခံပြီးစီး ဆင်းလာသော တောင်ကျချောင်းကလေး မယ်ဆွမ်သည် မြို့ကို အလျားလိုက် နှစ် ပိုင်းပိုင်းပေးထား၏။ သို့ဖြင့် မူလမြို့ ကလေးကို ရိုးရိုးရှင်းရှင်းသာ မယ်ဆွမ် တောင်နှင့် မယ်ဆွမ်မြောက်ဟုသာ ပိုင်း ခြားခေါ်ဝေါ်ခဲ့သည်။ ဟိုဖက်ခြမ်းနှင့် သည်ဖက်ခြမ်းကို ကျောက်တံတားဖြင့် ဆက်ထား၏။ ခုတော့ သည်တံတားပေါ် မှ ညဦးစိုင်းများတွင် အမှိုက်၊ ပလတ်စ တစ်၊ ကြွပ်ကြွပ်အိတ်များကို အထုပ် လိုက် ပစ်ပစ်ချနေသည်ကို ဦးစိုင်းချစ် သောင်းသိပ်မလေ။ ညတိုင်လျှင် တောင် ကြားမြို့ကလေး၏အလှအပကို တံတား တွင်ထိုင်ရင်း ခံစားနေကျ ကိုယ်ကတော့ ရောက်ကတည်းက သိနေခဲ့ပြီ။ ပတ်ဝန်း ကျင်ထိန်းသိမ်းရေး အမြင်များကို မြို့ ကလေးမှ လူမှုအဖွဲ့အစည်းများက ပညာ ပေးခြင်း၊ စံပြုပြုလုပ်ကာ ချောင်းအတွင်း အမှိုက်ရှင်းခြင်းများ ပြုလုပ်သင့်ကြောင်း ကိုယ်ကပြောပြမိ၏။ မြို့ကလေး၏ မြို့မိ မြို့ဖကြီးမို့ ဦးလေးကခေါင်းတညိတ်ညိတ်။ ပြောလက်စနှင့် တာချီလိတ်မှ မိုင်းဆတ် သို့ ကားဖြင့်အလာတွင်လည်း တောင် စောင်းတွေနှင့် ကားလမ်းထစ်လျှောက်မှ ချုံများကို တောမီးရှို့သဖြင့် မီးခိုးတွေအူနေ ပုံကိုလည်း ပြောပြလိုက်မိသေးသည်။ တချို့နေရာများတွင် ကိုယ်တို့စီးလာသော ကားသည် မီးလောင်နေသော တောင် စောင်းနှင့် လက်တစ်လှမ်းအကွာမှပင် ပွတ်ကာသီကာ ဖြတ်ခဲ့ရ၏။ ညဦးစိုင်းမို့ အမှောင်ထဲတွင် မီးညွန့်များ လက်လက် ထကာ ယိမ်းထိုးနေလေသည်။ မီးစွယ် များက ကိုယ်တို့စီးလာသော ကားကလေး ကိုပင်လှမ်းဆွဲတော့မလို့လို့။ တောမီးရှို့ သည့် ရွှေပြောင်းတောင်ယာစနစ် ဆက် လက်ရှိနေသေးသလော။ လမ်းဘေးဝဲ

ယာမှ ချုံနွယ်များကို လုံခြုံရေးအတွက် မီးရှို့ရှင်းလင်းနေသလော။

“အမေရိကန်တောင်ပိုင်းနဲ့ မြောက် ပိုင်း ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်လို့ အတိတ်လန် တာမြို့ကြီးကို မီးရှို့ထားသလိုပဲ” ဟု ကိုယ်တင်စားလိုက်တော့ ဦးလေးစိုင်းချစ် သောင်းက နားလည်စွာ ရယ်၏။ စိုင်းချစ် သောင်းကား စာပေကို မြတ်နိုးခုံမင်စွာ ဖတ်ရှုသူဖြစ်သည်။ မြသန်တင်၏ “လေ ရှူးသုန်သုန်” (Gone with the wind) ဘာ သာပြန်စာအုပ်ကြီး နှစ်တွဲလုံးကိုလည်း သူ့စာအုပ်စီရိုကြီးမှာ ကိုယ်တွေ့ထား၏။ တောင်များ၏အလယ်တွင် ဒယ်အိုးပုံ တည် ရှိနေသော မိုင်းဆတ်မြို့လေးသည် လေနှင့်အတူ မီးခိုးငွေ့များ ပျက်ပြယ် မသွားနိုင်ဖြစ်ခဲ့ကာ သည်မီးခိုးများကြောင့် ပင် လေယာဉ်ပင်မဆင်းနိုင်ခဲ့။ သို့ဖြင့် ကိုယ်တို့အလာတုန်းက တာချီလိတ် လေယာဉ်ကွင်းသို့သာ ဆင်းသက်ပြီး၊ ကားဖြင့်တစ်ဆင့်လာခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပေ သည်။ မိုးတစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ်ရွာပြီးမှပင် မီးခိုးငွေ့များ ပါးသွားမည်ဟုသိရ၏။

သဒ္ဓါယုံကြည်-သံပုံစေတီ တည်ကြသူများ

မြို့မကျောင်းမွှေးရုံဘေးရှိ ကွက် လပ်တွင် သံပုံကြီး သံပုံလေးတွေပြည့်နေ ပြီ။ တတ်နိုင်သောသူများက ထော်လာ ဂျီ၊ နောက်လှန်ကားစသည့် ခေတ်ပေါ် ယာဉ်အမျိုးမျိုးဖြင့် သဲများကို တိုက်ယူလာ နေကြဆဲ။ ချောင်းထဲမှသယ်လာသော သံပုံလေးများကတော့ ရေဖြင့် ပြည့်ဝစို ထိုင်းနေ၏။ ညနေစောင်း နေအပူတွင် သဲများခြောက်မသွားစေရန် မယ်ဆွမ် ချောင်းထဲမှရေကိုသယ်ပြီး လောင်းကြရ သည်။ ချောင်းအတွင်းမှ ခပ်လာသော ရေနှင့် သဲကိုရောလျက် စေတီကိုခုံမြဲ စေသည်။ “သဲထဲရေသန့်” ဆိုသော

စကားပုံကို သတိရလိုက်မိ၏။ ဘယ်
လောက်ရောရော အရာမထင်လှ။ သို့
သော် စိုထိုင်းထိုင်းဖြစ်သွားသော သဲများ
ကို လက်ဝါးဖြင့် နာနာပုတ်ပြီး သိပ်သည်း
စေရသည်။ တချို့က အိမ်မှအသင့်ယူ
လာသော ပန်းရန်သမားသုံး လက်ခတ်
များနှင့် သဲကိုညှိယူနေ၏။ ကလေးတွေ
လုပ်သော သဲပုံစေတီမို့ အကွန့်အညွန့်
သိပ်မပါ။ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းပင်။ သိပ်လည်း
အမြင့်ကြီး မလုပ်ကြ။

တချို့အရပ်များတွင်မူ ဝါးဖြင့်ပြု
လုပ်ထားသော ယိုင်ပတ်များကို ရစ်ခွေ
လျက်ခံကာ ဝါးတိုင်လေးများစိုက်ပြီး
စေတီပစ္စယာအပိုင်း အဆင့်ဆင့်ကို ဖန်
တီးယူကြသည်။ ဝါးကပ်ငယ်များဖြင့်
လည်း လေးထောင့်ပုံ၊ ခြောက်ထောင့်ပုံ၊
အုတ်ဖိနပ်နှင့် ပစ္စယာများကို လုပ်ယူနိုင်
ကြ၏။ အခြေခံခိုင်သွားပြီဖြစ်သော သဲပုံ
စေတီများ၏အထွတ်တွင် ဝါးကိုင်းအများ
များ၊ တံခွန်ကုက္ကားများကို ထိုးလျက်
ထီးသဖွယ်စိုက်ထူကြ၏။ တချို့က ပန်းပွင့်
များ၊ ပန်းခက်များဖြင့် တန်ဆာဆင်ကပ်
လှူကြသည်။ သဲစေတီကြီး၏ အောက်
ခြေပတ်ပတ်လည်တွင်မူ စေတီရံလေးများ
ကို ပြုလုပ်ကြပြန်သည်။ စေတီရံအတွက်
တော့ ယခုခေတ် အအေးသောက်သည့်
တစ်ခါသုံး ပလပ်စတစ်ခွက်လေးများကို
အသုံးပြုပြီး ဖန်တီးယူကြ၏။ ခွက်ထဲသို့
ရေစိုနေသောသဲများကို ဖိသိပ်ထည့်ပြီး
ထားလိုရာနေရာသို့ မှောက်ချလိုက်ရုံသာ။
ခွက်ကို အသာဆွဲမယူလိုက်သောအခါ
စေတီငယ်လေးများကို ဖူးတွေ့နိုင်ပြီဖြစ်
သည်။ ယင်းထိပ်တွင် အလံငယ်လေးများ
ကို တလွင့်လွင့်စိုက်ထူလိုက်ကြပြန်သည်။

အရံစေတီလေးများကို ဝန်းရံလျက်
သဲတံတိုင်းကို ခတ်လိုက်ကြသောအခါ
သဲစေတီတည်ခြင်း ပြီးဆုံးသွားလေပြီ။
လူကြီးအချို့က ခါးလယ်သာသာမြင့်
သော ဝါးတိုင်တစ်လုံးချင်းကို မြေမှာစိုက်

ထူကာ အပေါ်မှ ရာဇမတ်ကွက်ခင်းပြီး
သင်ပုတ်စီစဉ်များ လုပ်ပေးကြ၏။ ယင်း
အပေါ်တွင် ပေါက်ပေါက်ထုပ်၊ အမွှေးရွက်၊
သပြေခက်နှင့် ရေခွက်များဖြင့် တင်လှူ
ပူဇော်ကြသည်။ ကိုယ်တို့လည်း မြို့မ
ကျောင်းမှ သဲပုံစေတီကို လက်စသတ်
ကာ ကိုယ့်လက်ရာ ဘုရားကို ကိုယ်တိုင်
ဝတ်ပြုကန်တော့ကြပြီး မြို့ဦးကျောင်းသို့
မော်တော်ဆိုင်ကယ်များဖြင့် ပြေးကြပြန်
၏။ မြို့ဦးကျောင်းမှာတော့ မြို့လယ်နှင့်
အတန်ငယ်ဝေးသမို့ လူရှင်းသည်။ အေး
အေးဆေးဆေး ဓိသကာပညာ ပြခွင့်ရ
သဖြင့် အသေအချာစဉ်းစားကာ ခေါင်းထဲ
တွင်ပင် ပန္နက်ပုံထုတ်ပြီး သဲပုံစေတီကို
အညွန့်အကွန့်နှင့် လုပ်ကြည့်ကြသည်။
ဗုဒ္ဓဘာသာဆောက်လုပ်ရေး အနုပညာ
ရပ်(Buddhist Arts and Architedture)
ကိုအသုံးပြုကြည့်လိုက်၏။ ပစ္စယာပတ်
လည်တွင် မုခ်ကပ်(Niche)လေးများပင်
ထည့်လိုက်သေး။ သဲပုံစေတီတည်ပြီးချိန်
တွင်ကား နေလုံးကြီးပင် ဝင်လှပြီ။

သဲပုံစေတီ၏

အဓိကကောင်းကျိုးသည်ကား

နောက်နေ့မနက်တွင်မူ ထိုကျောင်း
ဝင်းများအတွင်းဓမ္မာရုံများသို့ မြို့လူထု
သည် ပန်း၊ ဖယောင်းတိုင်၊ လှူဖွယ်များ
ဖြင့်ရောက်လာကာ သီလယူကြ၊ လှူဒါန်း
ပူဇော်ကြ၏။ ထုံးစံအတိုင်းပင် ဆရာတော်
က ရှမ်းလိုသီလပေးပြီး၊ ရှမ်းလိုတရား
ဟောနေလေရာ ကိုယ်ကတော့ ပါဠိပုဒ်
တွေသာ လိုက်ရွတ်နိုင်ပြီး ဆိတ်ဆိတ်နေ
လိုက်ရသည်။ အတော်ရှည်ရှည် ဟော
နေသော ရှမ်းဘာသာတရားတော်မှာ သဲ
ပုံစေတီအလှူပွဲ ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် ရရှိ
နိုင်သော ကုသိုလ်များအကြောင်းသာဖြစ်
ချေမည်။ ပုံပုံပတ်ပတ်တွေလည်း ပါချင်ပါ
မှာပေါ့။ နိပါတ်တော် ကောက်နုတ်ချက်

တွေနှင့် တရားတော်ကို လေးနက်ကြံ
တက်လာအောင် သိုင်းပိုင်းဟောပြုနေ
သည်လည်း ဖြစ်ပေမေပေါ့။

သဲပုံစေတီတရားပွဲမှ အပြန်တွင်
ညီငယ်ကိုစိုင်းနောင်က “သဲပုံစေတီလုပ်ရ
တဲ့ ဦးတည်ချက်တစ်ခုကို သိသလားဗျ”
ဟု ကိုယ့်ကိုမေးသည်။ ကိုယ်ကပြုံးပြီး
“ဆိုပါဦးဗျ”ဟု ရှမ်းသံလေး တမင်ထည့်
ပြီး အဖြေတောင်းလိုက်ကြည့်လိုက်
သည်။ “ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဝင်းတွေ
ထဲမှာ သဲသန့်သန့်တွေရသွားတာပေါ့ဗျ”
တဲ့။ ဟုတ်ပါရဲ့။ သို့ဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်းဝင်းအတွင်းတွင် သဲများရောက်ရှိ
စုပုံလာကာ သာသနိက အဆောက်အဦ
များကို တည်ဆောက်နိုင်သွားလေသည်။

ကိုအေးမြင့်(မဟာဝိဇ္ဇာ ရှေး-သူ)

စာကိုး

- (၁) သုခမိန္ဒ-တန်ယန်း-အရှင်၊ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားများ၏ ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုနှင့် ဓလေ့ထုံးစံများ။
- (၂) ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ တိုင်းရင်းသားယဉ်ကျေးမှု ရိုးရာဓလေ့ထုံးစံများ-ရှမ်း။ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ၊ ပါတီစည်းလုံးရေး ဗဟိုကော်မတီဌာနချုပ်၊ ၁၉၆၈၊ ရန်ကုန်။
- (၃) မင်းနိုင်၊ ဦး၊ ဒို့တိုင်းရင်းသား ပြည်ထောင်စုသား၊ ၁၉၆၀၊ ရန်ကုန်။

“ဆုတောင်းပြည့် သဒ္ဓါကျောက်တောရ မဟာအောင်မြေ” အတွက် အလှူရှင်များဖိတ်ခေါ်ခြင်း

ဆရာတော်ဦးအာစာရလင်္ကာသီရိသည် ၁၃၅၆-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၂ ရက် (၁၆-၂-၁၉၉၅) ကြာသပတေးနေ့တွင် ရခိုင်ပြည်နယ် သံတွဲမြို့ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် ပဋ္ဌာန်းဆက်ပါရမီရှင်များအား စောင့်မျှော်လျက်ရှိသော ဆုတောင်းပြည့် သဒ္ဓါကျောက်တောရ မဟာအောင်မြေသို့ စတင်ရောက်ရှိပြီး တောရစုတင် အကျင့်မြတ်ပဋိပတ်ဖြင့် စတင်ကြွရောက် သာသနာပြုတော်မူပါသည်။

၁၃၅၇ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း ၁ ရက်(၂၅-၈-၁၉၉၅) သောကြာနေ့တွင် ပနွက်တင်၍ ၁၃၅၈ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့ (၂၃-၃-၁၉၉၅)နေ့တွင် ဆုတောင်းပြည့် အနောက်ရွှေတိဂုံစေတီတော်နှင့် အရှေ့စေတီရှစ်ဆူတို့ကို တိကြားကုသိုလ်ဖြစ် ထီးတော်တင်အဖွဲ့နှင့် ရွှေထီးတော်တင်လှူခြင်း၊ ကုန်ကျငွေ ၇၅ သိန်းကျပ်၊ ၁၃၆၁ ခုနှစ်၊ ယီတင်းကျွတ်လပြည့် (၂၄-၁၀-၁၉၉၉) တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မူလသစ်ကောက်ရွာ အများကောင်းမှု ကိုနဝင်းစေတီတော်အား ကျောက်ထီးတော်ဟောင်းချ၍ ရွှေထီးတော်အသစ်တင်လှူခြင်း၊ ကုန်ကျငွေ ၁၀ သိန်းကျပ်ကျော်၊ ၁၃၆၂ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းဆန်း ၁ ရက်(၁၉-၁-၁၉၉၉) သောကြာနေ့တွင် ပနွက်တင်၍ ၁၃၆၅ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် ၁၁ ရက်(၂၇-၃-၂၀၀၃) တနင်္ဂနွေနေ့တွင် အမြင့် ၂၁ တောင်ရှိ ရွှေထီးတော် ဘုံနှစ်ဆင့်မြင့် ဓာတ်ပေါင်းစု အနောက်ကျောက်ထီးရိုးစေတီတော်အား တိကြားကုသိုလ်ဖြစ် ထီးတော်တင်အဖွဲ့နှင့် ရွှေထီးတော်တင်လှူခြင်း၊ ကုန်ကျငွေ ၃၀၀ သိန်းကျပ်ကျော်၊ ၁၃၆၂ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း ၅ ရက် (၂၈-၃-၂၀၀၁) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် နှစ်ပေါင်း ၈၀ ကျော် ရွှေထီးတော်ကင်းမဲ့နေသော ဝူဗြို့ ရေကျော်ကျေးရွာရှိ ရွာလယ်မင်းဟကြီးကောင်းမှုစေတီတော် ရွှေထီးတော် အသစ်တင်လှူခြင်း၊ ကုန်ကျငွေ ၁၅ သိန်းကျပ်ကျော်၊ ၁၃၆၈ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၄ ရက် (၄-၁-၂၀၀၇) ကြာသပတေးနေ့တွင် နှစ်ပေါင်း ၉၀ ကျော် ဗြူကျပျက်စီးနေသော ဝိန်းတောလေးကျေးရွာ လျောင်းတော်မူရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးအား စတင်ပြုပြင်ဆောင်ရွက်၍ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်နေ့(၉-၂-၂၀၀၉) တနင်္လာနေ့တွင် ဓမ္မာရုံကြီးအပါအဝင် ရေစက်သွန်းချပြီးစီးခြင်း၊ ကုန်ကျငွေ ၁၀၀ သိန်း ကျပ်ကျော်၊ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၄ ရက်(၁၆-၁၀-၂၀၀၈) တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဉာဏ်တော်အလျား ၅၄ ပေရှိ အေးငြိမ်းချမ်းသာလျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးအား စတင်တည်ထားဆောင်ရွက်ပြီး ၁၃၇၁ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၂ ရက် (၃၀-၁-၂၀၀၉)နေ့တွင် ငွေကျပ်သိန်းပေါင်း ၁၀၀၀ ကျော် ကုန်ကျခံပြီး အားလုံးကောင်းမှုအတွက် ရေစက်သွန်းချ အမျှပေးဝေခဲ့ပြီး ဆက်လက်၍ တောင်ခြေရင်ပြင်တော်တွင် သက်ကြီးရွယ်အိုများ တောင်ပေါ်တက်ရောက်ပူဇော်ခြင်း၊ မပြုနိုင်သူများအတွက် ဉာဏ်တော် ၁၅ ပေ အမြင့်ရှိ မုစလ်နွာနဂါးရုံ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ တောင်တော်ခါ ကျက်သရေဆောင် အဝင်မုခ်ဦးတစ်ဆောင်နှင့် သောက်ရေ သုံးရေအတွက် အပီစိစက်ရေ တွင်းအား အနက်ပေ ၄၀၀ တူးဖော်သော်လည်း ရေချိုမရရှိပါသောကြောင့် သောက်ရေအတွက် ဂါလံ ၅၀၀၀ ဆုံ ကွန်ကရစ်သောက်ရေကန်တစ်လုံး ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်လိုပါသောကြောင့် စသည့် လှူဖွယ်ပစ္စည်းများကို တစ်ဦးတစ်ယောက်သော်လည်းကောင်း၊ အသင်းအဖွဲ့နှင့်သော်လည်းကောင်း ပါဝင်လှူဒါန်းနိုင်ကြပါရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော် ဖိတ်ခေါ်ပါသည်။

လှူဒါန်းနိုင်သော ပစ္စည်းအမျိုးအမည်နှင့် တန်ဖိုး

- ဉာဏ်တော် ၁၅ ပေ အမြင့် ရုပ်ပွားတော်အပါအဝင် ရောင်တော်ဖွင့်အပြီး ၅၀ သိန်းကျပ်
- အကျယ် ၁၅ ပေ အမြင့် ၁၂ ပေ မုခ်ဦးအလှူရှင်အမည်ပါပြီး ၄၅ သိန်းကျပ်
- ဂါလံ ၅၀၀၀ ဆုံ ကွန်ကရစ်သောက်ရေကန် ၁ လုံး ၄၀ သိန်းကျပ်

ဆက်သွယ်လှူဒါန်းလိုသူများ -

- လာဘ်မိုးစွေစာပေ ဖုန်း - ၀၉ ၄၃၀၉၅၃၁၁၊ ၀၉ ၄၂၁၀၀၅၉၂၁၅
- နာယကဆရာတော် ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၁၃၉၉၃၆
- ဦးကျော်သူထိုက် ဖုန်း - ၀၉ ၅၁၁၉၄၀၇

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေရာပြန်ချင်သူများ

ရဲမြတ်တင်

ကျွန်းရွှေလှ ဆရာတော်ဘုရားကြီး နှင့် တော်ပူသွားပြီးနောက် ဆရာတော်ကြီး၏ အန္တိမဈာပနပွဲအား ကျွန်းရွှေလှ၌ စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပကြသည်။ ကျွန်းရွှေလှဆရာတော်ကြီးမှာ နယ်တစ်နယ်လုံး၏ ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်ရုံမျှမက အထက်အထက်သာ သံဃာအဖွဲ့အစည်းများတွင်ပါ ပါဝင်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် နေရာပြန်သူ တပ်တပ်တန်းတန်းများက ဈာပနပွဲအား ဆရာတော်ကြီး၏ ဂုဏ်အင်္ဂါများနှင့် ညီတတ်နိုင်သမျှ အကောင်းဆုံးဖြစ်စေရန် စီမံဆောင်ရွက်ကြလေသည်။

မဏ္ဍပ်ကြီးများ၊ လောင်တိုက်ကြီးများကို မည်သည့်ဘုန်းကြီးပျံပွဲများနှင့် ဆရာတော်အောင် အလှပဆုံး၊ အခွံညားဆုံး ဆောက်လုပ်ကြသည်။ ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ မည်သည့်များအတွက်လည်း တည်းရေး၊ နေရာ ကျွေးမွေးရေးမှအစ လိုလေသေး

မရှိအောင် ပြုစုညှိပေးသည်။ ညော်ပရိသတ်များကို ကပြအသုံးတော်ခံရန်အတွက် ဇာတ်အဖွဲ့ကိုပင် နှစ်ဖွဲ့တိတိ တစ်ပြိုင်တည်း ငှားရမ်းလိုက်သည်။ ဇာတ်စင်နှစ်စင်ကို စင်ပြိုင်ထိုးကာ ငါးညှိတိတိ၊ ငါးချိုးလား အပြိုင်အဆိုင်ကပြကြစေရန် စီမံထားသည်။ ထို့ပြင် နေ့ခင်းဘက်တွင်လည်း ယောဉ်ကျားခြင်း၊ ကံစမ်းမဲဖောက်ခြင်းများအပါအဝင် ရိုးရာလက်တွေ့၊ ခြင်းပွဲ၊ နွားအလှပြိုင်ပွဲများကိုပါ ထည့်သွင်းကျင်းပရန် စီစဉ်ကြလေသည်။

သို့နှင့် ထိုဘုန်းကြီးပျံပွဲ၏ ပထမအဝင်နေ့မှပင် လူထုပရိသတ်ကြီးက ကွင်းပြင်ကြီးတစ်ခုလုံးတွင် ပြည့်နှက်စည်ကားနေလေတော့သည်။ 'ကြက်ပျံမကျ' ဟူသော ဝေါဟာရမှာ ထိုဘုန်းကြီးပျံပွဲမျိုးကိုပင် ရည်ညွှန်းပြောဆိုလိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေပေတော့သည်။ ရာသီက ပွင့်လင်းခြောက်သွေ့စ အချိန်ဖြစ်၍ နယ်သူနယ်သားအပေါင်းကလည်း ပွဲဝတ်ပွဲပြတ်

နေသည့်အချိန်နှင့် တိုက်ဆိုင်နေပြန်သည့်အပြင် အများစုမှာ ပဲခမ်းပေါ်ပြီးစ ငွေရွှင်လျက်ရှိကြသော အချိန်မျိုးဖြစ်နေပြန်လေရာ ထိုဘုန်းကြီးပျံပွဲကြီး၌ မည်မျှအထိ လူများကျပ်ညပ်ရှုပ်ထွေးကာ တအုံးအုံးတရုန်းရုန်း ဖြစ်နေလေမည်ကို အလွယ်တကူပင် ခန့်မှန်း၍ ရနိုင်ပါလေပြီ။

ဤတွင် ပွဲလမ်းတို့၏ သဘာဝအတိုင်း အကောင်းနှင့်အဆိုး ဒွန်တွဲလျက်ရှိသည်မှာ ဓမ္မတာပင် ဖြစ်လေသည်။ နယ်ပေါင်းစုံမှ လူပေါင်းစုံတို့က ပွဲဝင်းဆီသို့ အသီးသီးရောက်ရှိလာကြရာဝယ် အချို့က သာမန်ပွဲကြည့် ပွဲလည်ရန်အတွက် လာ ရောက်ကြခြင်းဖြစ်သလို၊ အချို့ကလည်း ဆိုင်ခန်းများဖွင့်လှစ်၍ ကောင်းရောင်းကောင်းဝယ် လုပ်ကိုင်စားသောက်ရန် လာရောက်ကြသူများဖြစ်လေသည်။ ထိုအထဲတွင် ဂျှိုးသူခိုးများ၊ ခါးပိုက်နှိုက်များ၊ မိန်းမရွှင်များ၊ လောင်းကစားသမားများကပါ ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်ဖြင့် ပူးကံဆံ

ရှာရန်အတွက် လာရောက်ကြည့်ရှုနိုင်လေရာ ဤဘုန်းကြီးပုံပွဲကြီးများမှာလည်း အဆိုပါ အကောင်းအဆိုးတည်းဟူသော လက္ခဏာ နှစ်ရပ်နှင့် ပြည့်စုံညီညွတ်နေသော ပွဲကြီးတစ်ပွဲပင် ဖြစ်နေလေတော့သည်။

ပွဲခင်းထဲ၌ ဇာတ်စင်များဘက်တွင် ဆိုင်းသံဗုံသံတည့်ညံ့ဖြင့် ဆူညံလျက်ရှိ သလို ဈေးတန်းဘက်၌လည်း လည်ပတ် သွားလာနေကြသူများဖြင့် ကြိတ်ကြိတ် တိုးနေတော့သည်။ ထို့အတူပင် ပွဲခင်းနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ချုံပုတ်များ၊ ရေမြောင်း များကြားတွင်လည်း ဖဲဝိုင်းများ၊ ဂျင်ဝိုင်း များ၊ ပြည်တန်ဆာတံများက အလျှို အလျှိုပေါ်လာကြပြီးလျှင် သူ့ပရိသတ်နှင့် သူ ကျိတ်ပုန်းခုတ်၍ အစည်ကားကြီး စည်ကားနေပြန်လေသတည်း။

* * * * *

ဘုန်းကြီးပွဲပွဲ၏ သုံးရက်မြောက် သောနေ့တွင် ဖြစ်သည်။ အဘိုးကြီးတစ် ယောက်သည် ပွဲခင်းဘက်မှ ထွက်လာ ကာ ကားလမ်းဘက်ဆီသို့ လမ်းအတိုင်း ဖြည်းဖြည်းချင်း လျှောက်လှမ်းနေလေ သည်။ ထိုအဘိုးကြီးမှာ အသက်အရွယ် အားဖြင့် ကြီးရင့်လှပြီဖြစ်သော်လည်း အထိုက်အလျောက်တော့ သန်မာတောင့် တင်းဟန် ရှိလေသည်။ သူ့ပခုံးတွင်လွယ် ထားသော ခရီးဆောင်းအိတ်ကြီးမှာ တင်း ပြည့်ဖောင်းကားလျက်ရှိ၍ အလေးချိန် အတော်စီးဟန်တူသော်လည်း အဘိုးကြီး က မောပန်းနွမ်းနယ်နေဟန်မျိုး၊ ယိမ်း ယိုင်ကုန်းကွနေဟန်မျိုး လုံးဝမတွေ့ရဘဲ ခန္ဓာကိုယ်အား မတ်မတ်ထားလျက် ခပ်မှန်မှန်သာ ခရီးဆက်နေလေသည်။

အဘိုးကြီး၏ရှေ့တွင် လူငယ်တစ် ယောက်က ခေါင်းငိုက်စိုက်ချ၍ ကား လမ်းဆီသို့ ဦးတည်ပြီး လျှောက်လှမ်း လျက်ရှိသည်။ ထိုလူငယ်နှင့် အဘိုးကြီး

ကြားတွင် ခြေလှမ်းအားဖြင့် ၂၅ လှမ်းခန့် ကွာလှမ်းလျက်ရှိသည်။ ထိုလူငယ်၏ ပခုံး ပေါ်တွင် ခုနစ်ချောင်း-ရှစ်ချောင်းခန့်ရှိ သော တစ်တောင်သာသာခန့်ရှိ ကြ ချောင်းများအား အစည်းလိုက် ထမ်းပိုး ထားသည်ကို အဘိုးကြီးက သတိပြုမိ လေသည်။ ဆက်လပ်၍ လျှောက်လှမ်း လာရာ လမ်းဘေးရှိ သရက်ပင်ကြီးတစ် ပင်အောက်တွင် လူတစ်ယောက်က သစ် ဖြစ်ဆုံကိုခေါင်းအုံးကာ ပက်လက်အနေ အထားဖြင့် လဲလျောင်းနေသည်ကိုလည်း ကောင်း။ ထိုလူ၏ဘေးတွင် လောက် လေးခွတစ်လက်နှင့် လောက်စလုံးအချို့ ရှိနေသည်ကိုလည်းကောင်း အဘိုးကြီးက အမှတ်မထင် သတိပြုမိပြန်လေသည်။

အချိန်မှာ မွန်းတည့်ခါနီးအချိန် ဖြစ် သည်။ နေပူရှိန်ပြင်းသော အချိန်ဖြစ်သည် ပြင် လူအတော်များများမှာလည်း ပွဲပန်း၊ ပွဲမူးနေကြသည့် အချိန်ဖြစ်နေပြန်ရာ လမ်းပေါ်၌ လူသွားလူလာဟူ၍ သိပ်မရှိ လှဘဲ ခပ်ကျဲကျဲ ခပ်ပါးပါးမျှသာ တွေ့မြင် နေရလေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ပွဲခင်းအစပ်နား လောက်ဆီမှ ရုတ်ရုတ်သံသံ၊ စီစီညံ့ညံ့ အသံများက ရုတ်တရက်ဆိုသလို ထွက် ပေါ်လာတော့သည်။

“ခွေးရူးမျိုး... ခွေးရူး၊ ပြေးကြ... ပြေးကြ”

“ကလေးတွေ အထဲဝင်နေကြ၊ အထဲဝင်နေကြ”

“ဟော... ဟော... ဒီဘက်ကို ပြေးလာနေပြီ၊ ဝိုင်းကြပါဟ... ရိုက်ကြ ပါဟ”

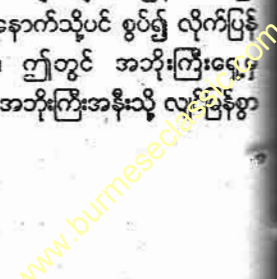
“ပြေးပြီဗျို့... ပြေးပြီ၊ ကားလမ်း မှားဘမ်းဘက်ကို ထွက်ပြေးသွားပြီ” ထိုဆူဆူညံညံ့ အသံများကြောင့် သရက်ပင်ခြေမှ လူက လဲလျောင်းရာမှ ငုတ်တုတ်ထထိုင်လိုက်သည်။ ထိုနောက်

လမ်းဘက်သို့လည်း လှည့်ကြည့်လိုက်မိ သည်။ ဤတွင် ပွဲခင်းဘက်မှပြေးလာ သော ခွေးရူးက လမ်းအတိုင်းပြေးလာနေ သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုသို့ပြေးလာနေ ရင်း လမ်းပေါ်မှ အဘိုးကြီး၏ အနီးသို့ ပါရောက်ရှိနေသည်ကိုလည်းကောင်း လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။ ထိုခွေးမှာ သွား ရည်များ၊ မျက်ရည်များ တန်းလန်းကျ လျက် စောင်းကန်းစောင်းကန်းနှင့် တရွတ် ဆွဲပြီး ပြေးလာနေရာ ခွေးရူးတစ်ကောင် မှန်း သိသာနေလေသည်။

သရက်ပင်အောက်မှလူက အဘိုး ကြီးကို ပျာပျာသလဲ အော်ပြောလိုက် သည်။

“ဗျို့... ဘကြီး၊ ခင်ဗျားနောက် မှာ ခွေးရူးရောက်နေပြီဗျို့။ ခွေးရူး... ခွေးရူး”

ထိုလူ၏ သတိပေးသံကြောင့် အဘိုး ကြီးက ကြောက်အားလန့်အားဖြင့် နောက် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ အဖြစ်အပျက် က မြန်ဆန်လွန်းလှသည်။ အဘိုးကြီး ထိုသို့နောက်လိုက်ကြည့်လိုက်စဉ်မှာပင် ခွေးရူးက အဘိုးကြီးအား လှမ်းဟပ်လိုက် လေပြီ။ အဘိုးကြီးမှာ မျက်လုံးများပြာ သွားရကာ “အမလေးဗျ... လုပ်ကြပါ ဦး”ဟုပင် အော်ဟစ်လိုက်မိသည်။ သို့ သော် ခွေးရူးကား အဘိုးကြီးကို မကိုက် လိုက်မိပေချေ။ အကြောင်းမှာ ခွေးရူးက အဘိုးကြီး၏ခြေသလုံးကို ထိုးအဟပ်၊ စောစောက သရက်ပင်အောက်မှလူက ပင် လောက်လေးခွဖြင့် ခွေးရူးအား လျင် မြန်စွာလှမ်းပစ်လိုက်ရာ ခွေးရူးမှာ နားထင် တည့်တည့်သို့ လောက်စာလုံးထိမှန်ကာ ယိမ်းယိုင်လဲကျသွားတော့သည်။ သို့သော် ထိုခွေးရူးက ချက်ချင်းပင်ပြန်ထလာပြီး အဘိုးကြီးနောက်သို့ပင် စွပ်၍ လိုက်ပြန် လေသည်။ ဤတွင် အဘိုးကြီးရှေ့မှ လူငယ်က အဘိုးကြီးအနီးသို့ လှည့်ပြန်စွာ

မြေလာကာ သူလက်ထဲမှ ကြံချောင်းများ ဖြင့် ခွေးရူးအား ဝင်ရိုက်လိုက်လေတော့ သည်။ ခွေးရူးအားရိုက်ရသောကြောင့် ဆိုလူငယ်၏ကြံချောင်းများမှာ တစ်ချောင်း ငြီးတစ်ချောင်း ကျိုးကုန်တော့သည်။ အဘိုးကြီးမှာလည်း ခွေးရူး၏အန္တရာယ်မှ ခုတ်ယွှိ သိသိကလေးလွတ်သွားရပြန် သည်။ ခွေးရူးကား လမ်းပေါ်မှထွက်၍ တွင်းမြင်ထဲသို့ ဦးတည်ရာ စွပ်ပြေးသွား လေပြီ။

အဘိုးကြီးကား ကြောက်စိတ်ဖြင့် ကတုန်ကယင် ဖြစ်နေရဆဲပင်။ သူတစ် တိုက်လုံးတွင်လည်း ခွေးသီးခွေးပေါက် များကျလျက် မောဟိုက်နေလေသည်။ သရက်ပင်အောက်မှလူက အဘိုးကြီး အနီးသို့ပြေးလာသည်။ အဘိုးကြီးကို လည်း အမောတကောပင် မေးလိုက် သည်။

“ဘကြီး... ဘယ့်နယ်နေသလဲ။ တိုက်မိသေးသလား”

“မကိုက်မိလိုက်ပါဘူး။ မောင်ရင် လေးခွနဲ့ လှမ်းပစ်လိုက်ပေလို့ပေါ့။ မြီး တော့ ဟောဒီငါတူကလေးကလည်း ကြံ ချောင်းနဲ့ အတင်းဝင်ရိုက်ပေလို့သာပေါ့။ နို့ဟုတ်ရင် ကျုပ်တော့ ခွေးရူးစာ အမိခံ မျှာသေချာတယ်။ ဘုရား... ဘုရား တယ် ကြောက်စရာကောင်းပါလား”

အဘိုးကြီးက အသံတုန်တုန်ဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ လေးခွသမားနှင့် ကြံ ချောင်းသမားတို့က အဘိုးကြီးကို ပြုံး၍ ကြည့်နေကြသည်။ ထို့နောက် လေးခွ သမားကပင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“လာ... လာ... ဘကြီး။ ဒီ သရက်ပင်အောက်မှာ ခဏဝင်နားလိုက် ဦး။ ဘကြီးတော်တော်မောသွားပြီ။ အမော ပြေမှ ဆက်သွားတာပေါ့။ ဒီက ငါ့ညီ လည်း ခဏနားပါဦးလား။ အေးအေး ဆေးဆေးပေါ့”

လေးခွသမားက အဘိုးကြီးကိုပြော ရင်း ကြံချောင်းသမားကိုပါ တစ်ပါတည်း ဖိတ်မာန်လိုက်သည်။ သို့နှင့်ပင် သုံးဦး သား သရက်ပင်ရိပ်သို့ လျှောက်လာကြ ပြီးနောက် အပင်ခြေမှာပင် ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင် လိုက်ကြသည်။ အဘိုးကြီးက သူ၏ ခရီး ဆောင်အိတ်ကြီးကို သစ်မြစ်ဆုံပေါ်သို့ လှမ်းတင်ထားလိုက်သည်။

ထို့နောက် အဘိုးကြီးကပင် လည် ပင်းတစ်ဝိုက်ရှိ ခွေးများကို လက်ကိုင်ပေါ် ဖြင့် ပွတ်သုတ်နေရင်း စကားစလိုက် သည်။

အဘိုးကြီး ။ ။ “ကျေးဇူးကြီးပါ ပေ့ မောင်တို့ရယ်။ မောင်တို့သာ ဝင် မကယ်ရင် ခုလောက်ဆို ကျုပ်တော့ ဒုက္ခ များနေရောပေါ့။ သူတစ်ပါးအရပ်ဒေသမှာ ခွေးရူးအကိုက်ခံရပြီး ဆေးရုံရောက် ဘာ ရောက်နဲ့ ကိစ္စတွေများလိုက်မယ့်ဖြစ်ခြင်း”

လေးခွသမား ။ ။ “ဒီလိုပေါ့ ဘကြီးရာ။ ဘကြီးလည်း တကယ်ကံမနိမ့် သေးလို့သာ ခုလို အန္တရာယ်ကနေ ကပ် လွှဲသွားရတာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့လည်း ခုလိုကူညီခွင့်ရတဲ့အတွက် ဝမ်းလည်းသာ၊ ကုသိုလ်လည်း ရပါတယ်”

ဘိုး ။ ။ “ကောင်းဗျာ။ သာဓု ... သာဓု။ ဒါထက် ငါတူက ဒီကျွန်းရွှေ လှကပဲလား”

ခွ ။ ။ “ဟုတ်တယ်ခင်ဗျ။ ကျွန်း ရွှေလှသားပါပဲ”

ဘိုး ။ ။ “အေး... အေး... ဒါထက် ဟောဒီငါတူလေးကရော ဘယ် ရွာကလဲ။ ငါတူလည်း ခွေးရူးကိုရိုက် လိုက်ရတာနဲ့ပဲ ရှိလမျှ ကြံချောင်းတွေကုန် ပေါ့”

ကြံ ။ ။ “ဟုတ်ကဲ့ဘကြီး။ ကျွန်တော်က ပဲလင်းမြောင်ဆိုတဲ့ရွာကပါ။ ကျွန်းရွှေလှနဲ့ တော်တော်ဝေးပါလယ်”

ဘိုး ။ ။ “အေး... အေး... ”

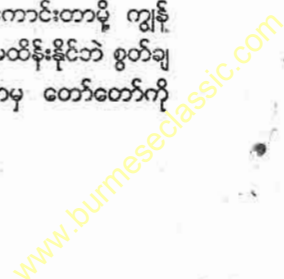
တွေ့ရတာဝမ်းသာသကွယ်။ ဘုန်းကြီးပျံ့ပွဲ ကတော့ တော်တော်ကို စည်သကွ။ နယ် ပေါင်းစုံက လူပေါင်းစုံရောက်လာကြတာ ပဲ။ ဒီကြားထဲမှာ ခွေးလေးခွေးလွင့်တွေက ပါ ဟိုက ဒီကနေ ရောက်လာကြမှာပေါ့ လေ။ ဒါထက် ပွဲတွေဘာတွေကော မင်း တို့ကြည့်ဖြစ်သေးလား။ ဇာတ်အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ အပြိုင်ကနေကြတာ တော်တော်ကောင်း ဆိုပါလား”

ဤတွင် အဘိုးကြီး၏အမေးကို လေးခွသမားက ခေါင်းကုတ်လျက် ညည်း သံတစ်ဝက်ဖြင့် ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

ခွ ။ ။ “ပွဲတော့ မကြည့်ဖြစ်ပါ ဘူး ဘကြီးရာ။ ကြည့်ချင်စိတ်လည်း မရှိပါ ဘူး။ စိတ်တွေနောက်လွန်းလို့”

ဘိုး ။ ။ “ဟေ... ဘာဖြစ်လို့ တုံးကွ။ သူများတွေ ဒီလောက်တောင် ပျော်ပါးနေကြတဲ့ခွာ။ အေး... မင်း ကြည့်ရတာလည်း စိတ်တော်တော်ညစ် နေတဲ့ပုံပါပဲ။ မင်းဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ပြောပြစမ်းပါဦး”

ခွ ။ ။ (ရယ်ကျဲကျဲပြုလျက်) “စိတ်ညစ်တာကတော့ ဘာညစ်သလဲ မမေးနဲ့ ဘကြီး။ စိတ်ညစ်လွန်းလို့ကို သရက်ပင်အောက်ကိုလာပြီး ပက်လက် လှန်အိပ်နေတာပဲ။ ဒီလိုခင်ဗျ။ ပြောရမှာ ဖြင့် ကိုယ်မကောင်းတဲ့အကြောင်းက စပြီး ပြောရမှာပဲ။ ကျွန်တော်က ဂျင်သမားပါ။ ဒီဂျင်ကို ဝါသနာပါတာလည်းကြာပြီ။ လုပ်ခဲ့တာလည်းကြာပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ဟို တုန်းကတော့ အထိန်းကလေး။ ဘရိတ် ကလေးနဲ့ လုပ်ခဲ့တာဆိုတော့ နိုင်ရင် လည်း မသိသာ။ ရှုံးရင်လည်းမသိသာ၊ ဘဲစားဘဲခြေလောက်ပဲပေါ့ ဘကြီးရာ။ ခုတော့ ဒီဘုန်းကြီးပျံ့ပွဲမှာ ဝိုင်းတွေက လည်း တော်တော်ကောင်းတာမို့ ကျွန် တော်လည်း စိတ်ကိုမထိန်းနိုင်ဘဲ စွတ်ချ လိုက်မိတယ်။ ချတာမှ တော်တော်ကို

လက်လွန်အောင်ချပစ်တာ။ ငွေမျောရင် ငွေနဲ့လိုက်ဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း ရုံးရင်း မဲရင်း၊ ရုံးရင်းမဲရင်းနဲ့ ကစားပစ်လိုက်တာ မှာ ခုတော့ ရှိတာအကုန်ပြောင်ပြိုင်ပျံ။ အိမ်က ခိုင်းခွားလေးကောင်စလုံးလည်း ကုန်ပြီ။ ယာနှစ်ကွက်လည်း ကုန်သွားပြီ။ အဲဒါ မိန်းမနဲ့လည်း ရန်ဖြစ်ပြီးတော့ စိတ် ပေါက်ပေါက်နဲ့ ဒီဘက်ကိုထွက်လာခဲ့တာ ပဲ”

ဘိုး ။ ။ “ဟား...ဟား။ လက် စသတ်တော့ ကိုယ့်လူက ဂျင်ရှူးလို့ စိတ် ညစ်ပြီး ဒီမှာလာအိပ်နေတာကို။ ဖြစ်ရ မယ်၊ ဖြစ်ရမယ် ဒါမျိုးကဒီလိုပဲ။ လုပ်မိပြီ ဆိုရင် တယ်မရင်ချင်ဘူး။ ဖြတ်ရခက်တဲ့ ပါသနာမျိုးပဲ”

ထို့နောက် အဘိုးကြီးက လေးခွ သမားဘက်မှသည် ကြံချောင်းသမား ဘက်သို့ မျက်နှာလှည့်ကာ မေးခွန်းထုတ် လိုက်ပြန်သည်။

“ဒါနဲ့ ဒီက ငါ့တူကလေးကရော အခု ပဲလင်းမြောင်ကို ပြန်မလို့လား။ ပွဲလည်လာတာ လား”

ထိုမေးခွန်းကြောင့် ကြံချောင်း သမားကလည်း လေးခွသမားနည်းတူပင် မျက်နှာကို ခပ်ပုံမှန်ပြု၍ စိတ်ပျက်လက် မျက် အသံမျိုးဖြင့် အဘိုးကြီးကိုပြန်ပြော လိုက်သည်။

ကြံ ။ ။ “ပြောမယ်နော် ကျွန်တော် လည်း ဟောဒီက အစ်ကိုကြီးလို့ပါပဲ။ စိတ်ညစ်လို့ အိမ်ကနေ ထွက်လာတာပါ ပဲ။ ထွက်လာတာမှ တစ်ပတ်လေး ကာကံ တောင်ရှိပြီ”

ဘိုး ။ “အလို... လက်စသတ် တော့ နှစ်ယောက်စလုံးက ဒုက္ခသည်တွေ ချည်းပါပဲလား။ နို့... မင်းကရော ဘယ် လို့ဖြစ်ရတာလဲ ... ပြောပါဦး”

ကြံ ။ (သက်ပြင်းချ၍) “ကျွန် တော်ကတော့ တစ်ဘာသာခင်ဗျ။ ကျွန်

တော်အဖြစ်က အမှန်ဆိုရရင် စိတ်ညစ် လို့ အိမ်ကထွက်လာတာ ဆိုတာထက် ယောက်ဖတွေရဲ့ရန်ကို ကြောက်လို့ ပြေး လာတာလို့ဆိုရင် ပိုပြီးမှန်ပါလိမ့်မယ်”

ဘိုး ။ ။ “တယ်ထူးပါလား။မင်း ယောက်ဖတွေက မင်းကိုဘာပြုလို့ ရန် လုပ်ကြတာလဲ။ မသကော ကိုယ့်နမအပေါ် လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးနေတဲ့ဥစ္စာပဲ”

ကြံ ။ ။ “ဟုတ်တယ်ဗျ။ ကျွန် တော်လည်း သားမယားအပေါ်တော့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေး တာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါတလေကျတော့ ကျွန်တော်က မိန်းမကို ရိုက်မိနှက်မိတဲ့ အခါတွေ ရှိတတ်ပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ယောက်ဖတွေက သူတို့နှမကို ရိုက်ရနှက် ရပါမလားဆိုပြီး ပိုင်းအုံလာကြရောခင်ဗျ။ ကျွန်တော်ကိုလည်း တုတ်တွေ ဓားတွေနဲ့ ပိုင်းပြီးဆော်ကြတော့တာပဲ။ ဟောဒီ ကျွန် တော်လက်မောင်းက ဓားဒဏ်ရာဟာ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်လလောက်က ကျွန်တော် ယောက်ဖအငယ်ကောင် ဓားနဲ့ခုတ်လို့ရ တဲ့ ဒဏ်ရာပေါ့ ဘကြီးရဲ့”

ဘိုး ။ (စုတ်သပ်၍) “တယ်ဆိုပါ လား။ နို့... မင်းကရော ဘာဖြစ်လို့ ကိုယ့် သားမယားကို ရိုက်ချင်နှက်ချင်ရတာလဲ။ သူတို့ရန်ကိုကြောက်ရင် မရိုက်ဘဲနေပါ တော့လား”

ကြံ ။ ။ “အို... ဘကြီးမသိလို့ ခင်ဗျ။ ကျွန်တော်မိန်းမက တော်ထောင့်ကို ထုံပေပေ၊ ကပ်တတ်တတ်နိုင်တဲ့မိန်းမ။ အလွန်ရိုက်ချင်စရာကောင်းတဲ့ မိန်းမ။ သူ မှာဘယ်လောက်ရိုက်ရိုက် အမှတ်သည်း ခြေရယ်လို့ကို မရှိဘူး။ ကျွန်တော်ရှာပေး ပါမျှကို ဘယ်တော့မှ ထိန်းထိန်းသိမ်း သိမ်း... စုစုဆောင်းဆောင်း လုပ်ပေး ရယ် လို့ မရှိဘူး။ ပြောရရင် အများကြီးပေါ့ ဘကြီးဗျ။ ကျွန်တော်မှာ ဒီမိန်းမကိုလည်း သည်းခံပြီးပေါင်းပေးလား။ ယောက်ဖဆိုး

တွေရဲ့ရန်ကိုလည်း ကြောက်ရသေးခဲ့ တော်တော်ကို စိတ်ညစ်နေရတာခင်ဗျ။

အခုလည်း လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ပတ် လောက်က ကျွန်တော်က ကျွန်တော် မိန်းမကို ရိုက်နေတုန်းမှာ မြန်းဆို ... ယောက်ဖသုံးလေးယောက်က ညာသံ ပေးပြီး ပိုင်းလာကြတော့တာပဲ။ ပြီးတော့ ယောက်ဖတစ်ယောက်က ထင်းချောင်းနဲ့ လှမ်းပစ်လိုက်တာမှာ ကျွန်တော်ပခုံးကို လာမှန်သွားတယ်။ နောက်တစ်ယောက် ကတော့ လက်ထဲကလှံနဲ့ လှမ်းပစ်လိုက် တာမှာ ကံကောင်းလို့ ကျွန်တော်ကျော ပြင်ကို လာမစိုက်တယ်။ ကျွန်တော်လည်း အဲဒီကတည်းက ကြောက်ကြောက်နဲ့ပြေး လာလိုက်တာ ဒီနေ့ထိပဲ။ အခု ရွာကိုမပြန် ဘဲ ရွှေတလေးက အမေတို့အိမ်မှာရောက် နေတာ တစ်ပတ်လောက်ရှိပြီ။ တောင် ... သူတို့အသိုင်းအဝိုင်းတွေကြားထဲ လိုက်နေရလို့ပေါ့ ဘကြီးဗျ။ မနိုင်လို့အား ပေးနေရပေမဲ့ စိတ်ထဲမှာတော့ ဒီကော့ တွေကို အမှန်ဖြစ်အောင်တောင် ချေမ လိုက်ချင်တယ်”

ကြံချောင်းက သူ့စကားကို အသတ် လိုက်သည်။ ထိုခဏတွင် စကား ပိုင်းက ခေတ္တမျှတတ်ဆိတ်သွားသည်။ ကြံချောင်းက အဝေးသို့ ငေးရီနေသည် လေးခွကမူ ခေါင်းကိုခိုက်ခိုက်ချကာ စကား ကျိုးပြနေလေသည်။ အဘိုးကြီးက မျက်စိကိုမိတ်၊ မေးရေကိုပွတ်၍ တစ် တစ်ရာအား လေးလေးနက်နက် စဉ်း နေသည်။ ထိုသို့ အတန်ကြားအောင် စားနေပြီးမှ အဘိုးကြီးက ချောင်း ချက်ဟန်၍ လူငယ်အား စကားစတင် သည်။

“အဟမ်း... ကိုင်း... ငါ့... ဒီလိုလုပ်ရအောင်။ မင်းတို့အပေါ်မှာ ဆပ်တဲ့အနေနဲ့ ငါက မင်းသို့အခင်ကို ပြန်ကူညီမယ်ကွာ။ ငါပေးမယ်”

အညီကို မင်းတို့ယူကြမလား။ ဘယ်နှယ် သဘောရသလဲ”

နှစ်ယောက်သား ခေါင်းထောင်လာ ကြသည်။ အဘိုးကြီးအားလည်း ပြိုင်တူ မင် မော့ကြည့်လိုက်ကြသည်။ သို့သော် သူတို့က အဘိုးကြီး၏စကားအား သိပ် စိတ်ဝင်စားဟန်မပြုကြချေ။ သူတို့၏ မျက်နှာများ၌ တစ်စုံတစ်ရာ ထူးခြားမလှဘဲ မှန်မှိုင်း၍သာနေကြလေသည်။ အဘိုးကြီးကပင် ပို၍လေးနက်သော လေသံမျိုးဖြင့် သူတို့ကိုထပ်ပြောလိုက်သည်။

“ငါ မင်းတို့နှစ်ယောက်စလုံးကို ပေးမယ့်အကူအညီက ရွှေလည်းမဟုတ်ဘူး။ ငွေလည်းမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဂျင်နိုး နေတဲ့လူကို ဂျင်ပြန်နိုင်စေမယ့် အကူအညီမျိုး။ ယောက်ဖတွေကို အရှုံးပေးနေရတဲ့ လူအတွက် အဲဒီယောက်ဖတွေအပေါ် ပြန်အနိုင်ရစေမယ့် အကူအညီမျိုးပဲကွ”

အဘိုးကြီးစကားကြောင့် နှစ်ယောက်စလုံးပင် မျက်လုံးကျယ်သွားကြသည်။ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြသည်။ ထို့နောက် လေးခွကပင် စိတ်အားထက်သန်စွာ အဘိုးကြီးအား ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“တကယ်ပြောတာလား ဘကြီး။ ကျွန်တော့်ကို ဂျင်နိုင်အောင် ဘကြီးတကယ်ကူညီနိုင်သလား။ ဘကြီးသာ အဲဒီအကူအညီမျိုး ပေးလို့ကတော့ ကျွန်တော်က ဘယ်မယူဘဲနေလိမ့်မလဲဗျ”

ကြချောင်းကပါ ဝင်ပြောလိုက်ပြန်သည်။

“ကျွန်တော့်ယောက်ဖတွေကို နိုင်စေမယ့်နည်းဆိုရင် ဘယ်နည်းပဲဖြစ်ဖြစ် မြန်မြန်သာပေးစမ်းပါဘကြီးရား။ ဒီကောင်တွေကို မှတ်လောက်အောင် နှိပ်ကွပ်ချင်လွန်းလို့”

သူတို့စကားကို နားထောင်ကာ

အဘိုးကြီးက ပြုံးနေလေသည်။ ထို့နောက် ရုတ်ခြည်းဆိုသလို မျက်နှာအား တည်ကြည်အောင် ပြုပြင်လိုက်ပြီးနောက် သူတို့အားပြောလိုက်သည်။

“ကောင်းပြီ။ မင်းတို့အဆိုပြည့်စေရမယ်။ မင်းတို့ကို ငါချီးမြှင့်ခဲ့မယ်။ ငါ့နာမည် မင်းစက္ကတဲ့ကွ။ ဒီနာမည်ကို မင်းတို့ သို့သို့ကလေးမှ မကြားဖူးကြဘူးလား”

“ဗျာ ... ဆရာကြီးမင်းစက္ကဆိုတာ ဘကြီးလား”

“အလိုလေး ... ဆရာကြီးမင်းစက္ကဆိုတာနဲ့ လူကိုယ်တိုင် လာတွေ့နေရပါပေါ့လား”

နှစ်ဦးစလုံးထံမှ အာမေဒိုတ်သံများ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထို့ပြင် သူတို့အသံများ၌ အံ့ဩဝမ်းသာသော၊ တုန်လှုပ်ချောက်ချားသော အရိပ်အယောင်များက သိသာစွာပင် လွှမ်းမိုး၍နေသည်။ တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် သူတို့က ကျွဲကျွဲကလေးများဖြစ်အောင် ပြင်၍ ထိုင်လိုက်ကာ ဆရာကြီးမင်းစက္ကအမည်ခံ ထိုအဘိုးကြီးကို မှင်တက်စွာ ငေးမောကြည့်နေမိကြလေသည်။

“အေး ... မင်းစက္ကဆိုတာငါပဲ။ ငါနဲ့ တွေ့ထိုက်လို့တွေ့ရတဲ့ မင်းတို့အတွက် ကံကောင်းပြီသာ မှတ်လိုက်ပေတော့ဟေ့”

အဘိုးကြီး၏အသံ၌ ဩဇာသံပို၍ ပါလာသည်ကို သူတို့က သတိပြုမိလိုက်ကြသည်။ ထိုမျှမက အဘိုးကြီး၏ ထူးခြားစွာ စူးရှပြောင်လက်နေသော မျက်လုံးအစုံနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရသည့်ခဏ သူတို့၏ ကျောပြင်ထဲ၌ စိမ့်ခနဲပင် ဖြစ်သွားမိကြရသည်။

“ကိုင်း ... အချိန်မရှိဘူး။ မင်းတို့နှစ်ယောက်အတွက် အဆောင်တစ်ခုစီ ငါအပြန်ဆုံးစီရင်ပေးခဲ့မယ်။ ကျွန်းရွှေလှ

သချိုင်းထဲကို အခုသွားမယ်။ ဘေးဘက်ကို ဂရုစိုက်။ တခြားလူမသိစေနဲ့။ သချိုင်းထဲ တို့ဝင်သွားတာကို ဘယ်သူမှမမြင်လေကောင်းလေပဲ”

“ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့ဆရာကြီး” ထို့နောက် သုံးယောက်သား ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ကြသည်။ ကြချောင်းက ဆရာကြီးမင်းစက္က၏ ခရီးဆောင်အိတ်ကြီးကို ပန်းပေါ်ကောက်တင်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် လေးခွကပင် ရှေ့ဆောင်၍ အတော်ဝေးဝေး၌ လှမ်းမြင်ရသော မှိုင်းညိုညို တောအုပ်ဆီသို့ တစ်နည်းအားဖြင့် ကျွန်းရွှေလှသချိုင်းဆီသို့ ဦးတည်ပြီး လျှောက်လှမ်းသွားလိုက်ကြလေသည်။

* * * * *

သချိုင်းထဲ၌ လေက တဂူးတုတ်တတ်ခတ်လျက်ရှိသည်။ လေတိုးလိုက်တိုင်း သစ်ပင်ကြီးငယ်တို့က ယိမ်းထိုးယိမ်းခါ၍ နေကြလေသည်။ ရွှေစောင်းစောင်းဖြစ်လျက်ရှိသည့် ဇရပ်အိုကြီးသည်လည်း လေအရှိန်ကြောင့် တစ်ချက်တစ်ချက်တွင် သိပ်ခနဲ သိပ်ခနဲ ဖြစ်၍နေလေသည်။ ဇရပ်၏ခေါင်မိုးပေါ်မှ သံကွာပြီး အမိုးလန်နေသော သွပ်ပြားများကမူ တက်ချိကချိ တရွမ်းရွမ်း၊ တရုံးရုံး၊ တရွမ်းရွမ်းနှင့် သံစုံ မြည်၍ပင်နေကြတော့သည်။

ဇရပ်အတွင်း၌ ထိုခံနေကြသော လူသုံးဦးက တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စကားမဆိုဖြစ်ကြဘဲ တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိကြသည်။ ဆရာကြီးမင်းစက္ကက ဇရပ်၏ခေါင်းရင်းဘက်တွင်ထိုင်ကာ အလုပ်ရှုပ်လျက်ရှိသည်။ ကြချောင်းနှင့် လေးခွတို့ကမူ ဆရာကြီးနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းနေရာတွင် ခူးကလေးများတုပ်၍ ထိုင်နေကြရင်း ဆရာကြီးလုပ်နေကိုင်နေသမျှကို အငေးသားစောင်ကြည့်၍နေကြလေသည်။ သို့နှင့် အချိန်က တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးသွားသည်။

မကြာမီ ဆရာကြီးမင်းစက္က၏ လုပ်ငန်း ဆောင်တာများသည်လည်း ပြီးဆုံးသွား လေပြီ။ ဆရာကြီးက ကြံချောင်းတို့နှစ် ယောက်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

“ဟဲ့ကောင်တွေ၊ ရှေ့ကိုတိုးခဲ့ကြ”

ဆရာကြီးခေါ်သံကြောင့် သူတို့နှစ် ယောက်က ပျာပျာသလဲပင် ရှေ့သို့တိုး သွားလိုက်ကြသည်။ ဆရာကြီးရှေ့မှာပင် နှစ်ဦးယှဉ်၍ ကျုံ့ကျုံ့ကလေးတွေ ထိုင် လိုက်ကြသည်။ ဆရာကြီးက သူတို့နှစ် ယောက်ကို လေးနက်စူးရှသော မျက်လုံး များဖြင့်ကြည့်ကာ စပြီးပြောလိုက်သည်။

“ကိုင်း... မင်းတို့အတွက်အဆောင်

တွေ စီရင်ပြီးသွားပြီ။ ဒီအဆောင်တွေကို ခုချက်ချင်း မင်းတို့လက်ထဲ ငါအပ်တော့ မယ်။ မအပ်ခင် မင်းတို့ကို ငါကြပ်ကြပ် သတိပေးလိုက်မယ်။ ဒီအဆောင်ဟာ မင်းတို့ရဲ့ ယာယီအခတ်အခဲတွေ ပြေ လည်သွားစေဖို့အတွက်ပဲ ငါလုပ်ပေးလိုက် တာ။ ရေရှည်သုံးဖို့အတွက် လုံးဝမဟုတ် ဘူး။ ဒီတော့ ဒီအဆောင်ကို ဒီနေ့ကစပြီး နောက်တစ်လတိတိ ပြည့်တဲ့အချိန်မှာ မီးဖိုထဲထည့်ပြီး ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ရမယ်။ ဒါဟာ မင်းတို့အထူးလိုက်နာရမယ့် စည်း ကမ်းပဲ။ ငါပြောတဲ့အတိုင်း မင်းတို့ လိုက် နာနိုင်ပါ့မလား”

“လိုက်နာနိုင်ပါတယ် ဆရာကြီး”

သံဖြိုင်ဖြိုင်ဖြေလိုက်ကြသည်။ ထို အခါ ဆရာကြီးက လေးခွဘက်သို့ ဦးစွာ မျက်နှာမူကာ ပြောလိုက်သည်။

“ကိုင်း... ဂျင်သမား၊ မင်းလက်ဝါး

ဖြန့်။ ရော့... ဟောဒီအဆောင်လေးကို ကိုယ်နဲ့မကွာအောင် ဆောင်ထား။ ဒီ အဆောင် မင်းဆီမှာရှိတယ်ဆိုတာလည်း ဘယ်သူမှမသိစေနဲ့။ ဂျင်ဂိုင်းကို သွားခါနီး ပြီဆိုတော့မှ လူမမြင်နိုင်တဲ့နေရာမှာ ဒီ အဆောင်လေးကို မင်းနားထဲထည့်သွား။ သူက ဘယ်လိုအာနိသင်ပြမလဲဆိုတာ

လက်တွေ့သိရလိမ့်မယ်။ ကြားလား”

“ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့ဆရာကြီး”

ဆရာကြီးက လေးခွ၏ လက်ဝါး ထဲသို့ ပစ္စည်းလေးတစ်ခုကို ထည့်ပေး လိုက်သည်။ ထိုပစ္စည်းလေးကား သတ္တု ပြား (သို့မဟုတ်) သွပ်ဖြူပြားလေးကို လိပ် ခွေထားသကဲ့သို့ ပုံစံမျိုးရှိပြီး အလွန်တရာ မှလည်း သေးငယ်လှပေသည်။ ထို့ပြင် ထိုသို့လိပ်ခွေထားရာတွင်လည်း တစ် ဘက်က အဝကျယ်ပြီး၊ တစ်ဘက်က အဖျားရှူးလျက်ရှိရာ ရုတ်တရက်ဆိုပါက ကတော့ကလေးနှင့်ပင် တူသလိုလို၊ အော်လံကလေးနှင့်ပင် တူသလိုလို ရှိနေ လေသည်။

ဆရာကြီးမင်းစက္ကက ကြံချောင်း ဘက်သို့ မျက်နှာမူလိုက်ပြန်သည်။

“ရော့... ယောက်ဖကြောက်ရတဲ့

အကောင်။ မင်းလည်း ဒါကို ကိုယ်နဲ့မကွာ အောင် ဆောင်ထား။ ဒီပစ္စည်း မင်းဆီမှာ ရှိတာကိုလည်း ဘယ်သူမှမသိစေနဲ့။ မင်း ယောက်ဖတွေက မင်းကိုရန်ပြုလာပြီဆို တာနဲ့ ဒီအဆောင်ကို ပါးစပ်ထဲမှာငုံထား ပြီး အံသွားနဲ့ တင်းတင်းကြိတ်ထား။ သူ လယ်လိုအစွမ်းပြလာလိမ့်မယ်ဆိုတာ ပွဲ တွေ့သိရလိမ့်မယ်။ ကြားလား”

“ဟုတ်ကဲ့ဟိ ဆရာကြီး”

ဆရာကြီးပေးသော အဆောင် လေးကို ကြံချောင်းက တရိုတသေလှမ်း ယူလိုက်သည်။ ထိုပစ္စည်းကလေးမှာ နီး ပြားတစ်ပြားစာခန့် ဖြက်အကျယ်ရှိပြီး၊ အရှည်အားဖြင့် လက်မဝက်သာသာခန့်ရှိ သော အပြားကလေးတစ်ပြား ဖြစ်လေ သည်။ သတ္တုပြားကလေးနှင့်ပင် သဏ္ဍာန် တူပြီး အရောင်ကမူ ညိုညစ်ညစ်အရောင် ရှိလေသည်။ ဆရာကြီးက သူတို့နှစ် ယောက်စလုံးကို ထပ်မံ၍ မှာကြားလိုက် သည်။

“မင်းတို့သိထားဖို့က အခုငါပေး

လိုက်တဲ့ မင်းတို့ရဲ့ အဆောင်တွေမှာ အစောင့်ရှိတယ်။ အစောင့်မှီနေတယ်ဆို တာပဲ။ ပြောရရင် အဲဒီအစောင့်တွေကပဲ မင်းတို့ရဲ့အလိုကို ကူညီပေးသွားမှာ၊ ဖြည့် ဆည်းပေးသွားမှာဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ ဒီအစောင့်တွေကို မင်းတို့အစာကျွေးရလိမ့် မယ်။ နေ့စဉ်မှန်မှန်ကျွေးရလိမ့်မယ်။ သူ ကိုအစာကျွေးဖို့ကတော့ သိပ်ခက်ခက်ခဲခဲ မရှိဘူး။ ကိုယ့်အိမ်ပိုင်းထဲမှာ သစ်ပင်တစ် ပင်ရှိရင် အဲဒီသစ်ပင်ရဲ့ ခွဆုံနေရာမျိုးမှာ အမဲသားပိသောတွဲတစ်တွဲကို သွားချိတ် ထားလိုက်ရုံပဲ။ အချိန်ကတော့ ညဘက် တွေမှာ ကျွေးရလိမ့်မယ်။ နေဝင်ပြီးလို့ မှောင်လာပြီဆိုတာနဲ့ သူ့ကိုကျွေးလို့ရပြီ။ ငါပြောတာ ကြားကြလား”

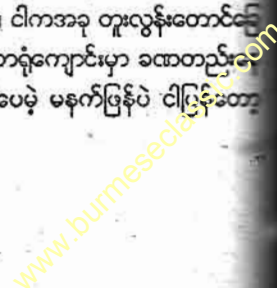
“ဟုတ်ကဲ့၊ ကြားပါတယ်ခင်ဗျာ”

“ကိုင်း... ဒါဖြင့် မင်းတို့ ကိုယ့် နည်းကိုယ့်ဟန်နဲ့ ဆက်ပြီးစခန်းသွားကြ ပေတော့။ ငါလည်းပြန်တော့မယ်”

ပြောပြီး ဆရာကြီးမင်းစက္ကက သူ ၏ပစ္စည်းပစ္စယများအား ခရီးဆောင်အိတ် ကြီးအတွင်းသို့ ပြန်ထည့်နေလေသည်။ ထိုပစ္စည်းများမှာ လူခေါင်းခွံတစ်ခု အပီ အဝင် အရေအတွက်ရော အမျိုးအစားမီ များပြားလှသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထို ပစ္စည်းများကို အိတ်ကြီးအတွင်းသို့ထည့် ပြီးချိန်တွင် လေးခွက ဆရာကြီးကို ရှိသေ စွာ ပြောလိုက်သည်။

“ဆရာကြီးခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ဆရာကြီးကို လိုက်ပို့ပါရစေ။ ပြီးတော့ ဆရာကြီးဘယ်မှာနေတယ်ဆိုတာလေးကို လည်း ကျွန်တော်တို့ကို ပြောပြခဲ့ပါဦး”

“အေး... မင်းတို့လိုက်ပို့ချင် တယ်ဆိုရင် ငါ့ကို ကားဂိတ်အထိ လိုက်ဖို့ နိုင်တယ်။ ဟိုဘက်ကိုတော့ ဆက်မလိုက် ကြနဲ့တော့။ ငါကအခု တူးလွန်းတောင်မြေ က ဒက္ခိဏာရုံကျောင်းမှာ ခဏတည်းခေ တယ်။ ဒါပေမဲ့ မနက်ဖြန်ပဲ ငါပြန်မတော့

မှာ။ ငါ့အကြောင်းကို ဒီထက်ပိုပြီးမသိချင်နဲ့တော့။ ငါနဲ့ ခုလိုတွေ့ခဲ့ရတာမဆိုတဲ့ အကြောင်းကိုလည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပြမိစေနဲ့။ ဒီကိစ္စကို အထူးလျှို့ဝှက်ထားကြရမယ်။ ကြားကြရလားဟေ့”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ၊ ဟုတ်ကဲ့ပါ”

ထို့နောက် ဆရာကြီးက ဦးစွာထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။ အလာတုန်းကလိုပင် ကြံချောင်းက ဆရာကြီး၏အိတ်ကို ပခုံးတွင် ကောက်ထမ်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် သုံးဦးသား အုတ်ဂူများ၊ မြေပိုများကို ဖြတ်ကျော်၍ သင်္ချိုင်းအတွင်းမှ မယောင်မလည် ပြန်ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

* * * * *

နောက်တစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် ဖြစ်လေသည်။

အချိန်မှာ နံနက်ပိုင်းတွင်ဖြစ်သည်။ လူတစ်ယောက်က လူစည်ကားရာ မြို့လယ်လမ်းမကြီးအတိုင်း လျှောက်လာရာမှ လမ်းကြားတစ်ခုနားအရောက်တွင် ထိုလမ်းကြားထဲသို့ လှစ်ခနဲချိုးဝင်လိုက်လေသည်။ ယိုလမ်းကြားထဲ၌ လူသွားလူလာ ဟူ၍ အတော်ပင်ရှင်းလင်းနေသည်။ သို့သော် ထိုလူက လမ်းကြားထဲသို့ ရောက်သည်နှင့် သူ့ကိုယ်သူ မလုံမလဲဖြစ်ဟန်ဖြင့် နောက်ပိုင်းသို့ မကြာမကြာ လှည့်ကြည့်လှည့်ကြည့် လုပ်၍နေလေသည်။ သူ၏အသွင်သဏ္ဍာန်မှာလည်း ပုံမှန်အတိုင်းမဟုတ်။ တစ်စုံတစ်ရာအား ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့နေသည့် အမူအရာမျိုး ထင်ပေါ်လျက်ရှိသည်။ ထိုလူမှာ လျှာထိုးဦးထုပ်တစ်လုံးကို ဆောင်းထားသည်ဖြစ်ရာ သူ၏ဦးထုပ်ကို မျက်နှာဖုံးမိအောင် တမင်ဆွဲချလိုက်ပြီးနောက် ထိုလမ်းကြားအတိုင်းပင် ခြေလှမ်းကို ခပ်သွက်သွက် လှမ်းနေလေတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ထိုလမ်းကြား၏ အခြားတစ်ဖက်မှ လူတစ်ယောက်က ခပ်သွက်သွက်ဝင်လာပြန်လေသည်။ ထိုလူမှာ အမွှေးပွပွနှင့် ခေါင်းစွမ်းတစ်ခုကို စွပ်ထားပြီး လက်နှစ်ဘက်အား သူဝတ်ထားသော ဂျာကင်အင်္ကျီ၏ အိတ်များအတွင်းသို့ စုံနှိုက်၍ထားလေသည်။ သူသည်လည်း သူ၏မျက်နှာကို ခပ်ကွယ်ကွယ်ပြုလိုဟန်ဖြင့် ခေါင်းကို အောက်သို့ငုံပြီး လျှောက်လာနေလေသည်။

ဤတွင် ခေါင်းများကို အသီးသီးငုံ၍ မျက်နှာချင်းဆိုင်လျှောက်လာနေကြသော ထိုလူနှစ်ဦးမှာ လမ်းကြား၏ အလယ်နားလောက်အရောက်တွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပခုံးချင်း တိုက်မိကြလေတော့သည်။ ထိုသို့တိုက်မိသွားသော အရှိန်မှာ အတော်ပင်ပြင်းထန်ရကား နှစ်ဦးစလုံးပင် ဘေးသို့ ယိုင်ထွက်သွားကြလေသည်။ ထို့ပြင် သူတို့၏ ဦးခေါင်းပေါ်မှ ခေါင်းဆောင်များကပါ ထိုအရှိန်ကြောင့် ကျွတ်ကျလွင့်စဉ်သွားသည်။ ထိုအခါ သူတို့က မိမိပစ္စည်းကိုမိမိ ကများကယာပင် ပြန်လည်ကောက်ယူလိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် တစ်ဦးမျက်နှာကို တစ်ဦးက အမှတ်မထင် လှမ်းကြည့်လိုက်မိကြရာမှ နှစ်ဦးသား အံ့အားသင့်လျက် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားမိကြလေသည်။ ပြီးလျှင် အသီးသီး၏နှုတ်မှ အာမေဗိုတ်သံများက ချက်ချင်းပင် ထွက်ပေါ်လာကြတော့သည်။

“အလို ... ခင်ဗျား ကျွန်းရွှေလှသား ဂျင်သမားမဟုတ်လား”

“ဟာ ... ခင်ဗျား ပဲလင်းမြောင်သားပဲ။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား”

“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့။ ခင်ဗျားကို တွေ့ချင်နေတာနဲ့ အတော်ပဲ”

“ကျုပ်လည်း ခင်ဗျားကိုတွေ့ချင်နေတာပါပဲ။ ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ။ ကြာ

မှကြာတတ်ပလေ”

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား တစ်ဦးလက်ကိုတစ်ဦးဆုပ်၍ ဝမ်းသာအားရ နှုတ်ဆက်ကြလေသည်။ သို့သော် ထိုခဏ၌ သူတို့နှစ်ဦးစလုံး ပုံပန်းသဏ္ဍာန်က ပတ်ဝန်းကျင်ကို သင်္ကာမကင်းဖြစ်ဟန်ဖြင့် ရှိုးတိုးရန်တန်ဖြစ်လျက်ရှိကြရာ ထိုကဲ့သို့ အမူအရာပျက်နေပုံချင်း ထူးဆန်းစွာ တိုက်ဆိုင်နေပုံမှာ အလွန်မှ အံ့ဩစရာကောင်းနေလေတော့သည်။

ကြံချောင်းက လေသံကိုနိမ့်၍ လေးခွကို ပြောလိုက်သည်။

“ကိုင်း ... ကျုပ်တို့ တစ်နေရာကို သွားပြီး စကားပြောကြရအောင်”

“ကောင်းသားပဲ။ ရွှေအင်းတောင်ဘုရားပေါ်ကို သွားကြရအောင်။ အဲဒီမှာ လူရှင်းတယ်”

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာလာကြသည်။ အတန်ကြာအောင် ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်လာကြပြီးနောက် ရွှေအင်းတောင်ဘုရားသို့ ရောက်ကြလေသည်။ ဖိနပ်များကို ချွတ်ကာ စောင်းတန်းအတိုင်း ဘုရားတောင်ပေါ်သို့ တက်လာခဲ့ကြသည်။

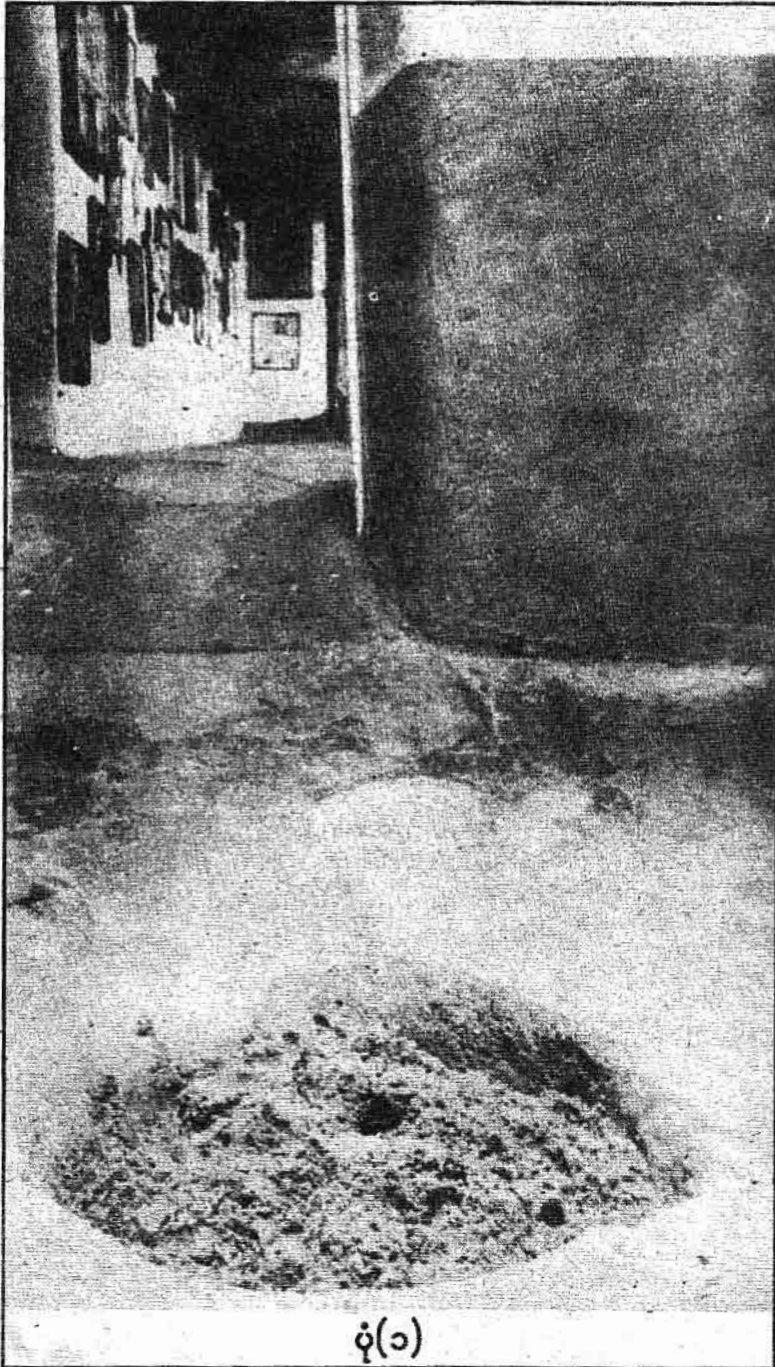
ထိုအချိန်တွင် တောင်ခြေရှိ ခြင်္သေ့ကြီးနှစ်ကောင်အနီးတွင် ခွက်ကလေးတစ်လုံးကို ရှေ့ချ၍ ထိုင်နေသော သူတောင်းစားကြီးတစ်ဦးက သူတို့နှစ်ဦး စောင်းတန်းအဝသို့ ရောက်လာပုံကိုလည်းကောင်း၊ ဖိနပ်ချွတ်ပြီး စောင်းတန်းပေါ်သို့ တက်သွားကြပုံကိုလည်းကောင်း၊ စူးစူးရဲရဲကြည့်ရှုနေသည့်အဖြစ်ကိုမှ သူတို့နှစ်ဦးက လုံးဝ သတိမမူမိလိုက်ကြပါပေ။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

ရဲမြတ်တင်

ယုံကြည်ရာ သူတို့ကမ္ဘာ

မြင့်လွင် (ဂျပန်ဘာသာ)

ပုံ(၁)

ကမ္ဘာပေါ်တွင် နိုင်ငံအမျိုးမျိုး၊ လူမျိုးအထွေထွေ ရှိကြသည့်ပြင် ယုံကြည်ရာ ဘာသာအမျိုးမျိုးလည်း ရှိကြသည်။ ယနေ့သိပ္ပံခေတ်ကြီးတွင် ဆေးသိပ္ပံပညာ မည်မျှတိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးနေသည်ဟု ဆိုသော်လည်း ရိုးရာဓလေ့ကို မစွန့်လွှတ်ကြသေးဘဲ ရှိကြသေးသည်။ ကမ္ဘာတစ်လွှား နိုင်ငံအသီးသီးတွင် ရှေးရိုးစဉ်လာ ယုံကြည်မှုဖြင့် ဆေးကုသခံယူနေကြသည့် ဓလေ့ထုံးစံများ တွေ့ရှိရဆဲ ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဆေးကုသမှုမျိုးကို မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဘုရားကု၊ နတ်ကု၊ ယတြာကုဟု ဆိုကြသည်။ ဤကိစ္စမျိုးတွင် ယုံကြည်မှု အရေးကြီးလေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင်လည်း ဓာတ်ဆရာများက လာရောက်ဆေးကုသခံယူသူ လူနာများကို ယုံကြည်ကြည်လုပ် ဆောင်ပါ။ ယုံကြည်လျှင် ရိုးရိုးရေအိုးစင်က ရေတစ်ခွက်သည် ဆေးဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆိုလေ့ရှိသည်။ ကျူးဘားနိုင်ငံတွင် စန္ဒာရိယာဂိုဏ်း၊ ဆိုက်ဘေးရီးယားမှ ရှာမန်ဂိုဏ်းများဆိုလျှင်လည်း ယုံကြည်မှုဖြင့် ဆေးကုသခံယူသော ဓလေ့ ရှိနေဆဲ ဖြစ်သည်။ သူတို့ကမ္ဘာသူတို့လောကတွင် မည်သို့ဆေးကုသခံယူနေကြသည်ဟု စာဖတ်သူတို့ ဗဟုသုတရရှိစေရန် ယင်းပြလိုက်ပါသည်။

ပုံ(၂)

ပုံ(၁)မှာ စန္ဒာဖီ(Santa Fe)မြို့ မြောက်ဘက် ကီလိုမီတာ ၄၈ (မိုင် ၃၀ ခန့်)အကွာတွင်ရှိသော ကျေးရွာတစ်ရွာမှ ခရစ်ယာန်ဘုရားရှိခိုးဝတ်ကျောင်းမှ ထာဝရဘုရားသခင် တန်ခိုးသက်ရောက်မှုရှိသည့် မြင့်မြတ်သော ဖုန်မှုန့်(Holy Dust)တွင်း ရှိရာ အခန်းဖြစ်လေသည်။ နေမကောင်းသူများသည် ဤအခန်းသို့ လာရောက်ပြီး ဖုန်တွင်းမှ ဖုန်မှုန့်များကို လက်နှင့်ကိုင်လိုက်ခြင်းဖြင့် ဖျားနာရောဂါ ပျောက်ကင်းသည်ဟု ယုံကြည်ကြလေသည်။ အချို့ဆိုလျှင် ဖုန်တွင်းနုတ်ခမ်းတွင် ဒူးထောက်ပြီး ဖုန်မှုန့်ကို နမ်းကြသည်။ အချို့ကျပြန်တော့ တစ်ကိုယ်လုံးကို ဖုန်မှုန့်များ လိမ်းကြရုံမကသေး။ စားပင်စားကြသည်ဟု ဆိုကြသည်။

အချို့ဆိုလျှင် ရပ်ဝေးတွင် နေမကောင်းဖြစ်နေသူများအတွက် ၎င်းတို့၏ဓာတ်ပုံတွင် ဤမြင့်မြတ်သော ဖုန်ကို သုတ်လိမ်းပေးလိုက်ခြင်းဖြင့် ရောဂါပျောက်ကင်းချမ်းသာသွားသည်ဟု ဆိုပါသည်။ သို့သော်လည်း ဤဘုရားကျောင်း (Church)သည် စန္ဒာဖီမြို့မြောက်ဘက်ဟု ဆိုသော်လည်း မည်သည့်နိုင်ငံ ဆိုသည်ကား သတင်းတွင် ဖော်ပြခြင်းမရှိပါ။

ပုံ(၂) အိန္ဒိယအစိုးရ ထိန်းချုပ်ထားသော ကက်ရှ်မီးယားနိုင်ငံတွင် အစ္စလာမ်ဘာသာမှ ဂိုဏ်းအချို့သည် ကိုရန်ကျမ်းလာဂါထာများကို ရွတ်ဆိုပြီး ဆေးကု

သသော ထုံးစံရှိလေသည်။ ရှီနာဂါ(Srinagar)မြို့တွင် လူတစ်ယောက် ယာယီမျက်စိကွယ်သွားရာ ဆေးဆရာ မွန်ရှိဆရပ်ဟူစီနီဗီ (Monshi Syed Hussi Cazami)က ကိုရန်ကျမ်းမှ ဂါထာကို ရွတ်ဖတ်ပြီး ဆေးကုသပေးနေပုံဖြစ်သည်။

ပုံ(၃) ရှီနာအန်ဒိုကျောက်တုံး(Shna Ndo)

အစ္စရေးနိုင်ငံရှိမြို့တော် ဂျေရုဆလင်ရှိ ဘုရားကျောင်းများသို့ ဝတ်ပြုသွားကြသူများသည် ရှီနာအန်ဒိုကျောက်တုံးရှိရာ လက်အယ်ဘေးနီးယား(LAC LABANIA)မြို့တွင် ခေတ္တရပ်နားကြပြီး ထိုကျောက်တုံးကြီးကို ဦးတိုက်ကြ၏။ ထိုသို့ဦးတိုက်ခြင်းဖြင့် အဖျားအနာရောဂါဘယ ပျောက်ကင်းကြသည်ဟု ယူဆကြသောကြောင့် ကလေးငယ်တစ်ဦးအား ၎င်း၏ ညီအစ်ကို မောင်နှမများက ကျောက်တုံးနှင့် ထိခိုင်းခြင်းပုံ ဖြစ်လေသည်။

ပုံ(၄)တွင် ပုံမှာ ရှုရှားနိုင်ငံ၊ ဆိုက်ဘေးရီးယားပြည်နယ်တွင် ရှာမန်နစ်(Shamanic) ဂိုဏ်းဆရာတစ်ဦးက ၎င်း၏ ဂိုဏ်းဂါထာများကို ရွတ်ဆိုရင်း ဘိုးရမ်(Bodhram)ပုံကို ဖန်တီးပြီး ဆေးကုသနေပုံ ဖြစ်သည်။ ရှာမန်ဂိုဏ်း၏ ယုံကြည်မှု၌ ကမ္ဘာဟူသည် နှစ်ခုရှိသည်။ မြင်ရသောကမ္ဘာ (Visible World)နှင့် မမြင်ရသောကမ္ဘာဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ရှာမန်ဂိုဏ်းဆရာများသည် မမြင်ရသော ကမ္ဘာမှ နတ်များကို ဆက်သွယ်ပြီး ဝေဒနာရှင်များအား ဆေးကုသပေးသည်ဟု ယုံကြည်ကြလေသည်။

ပုံ(၃)

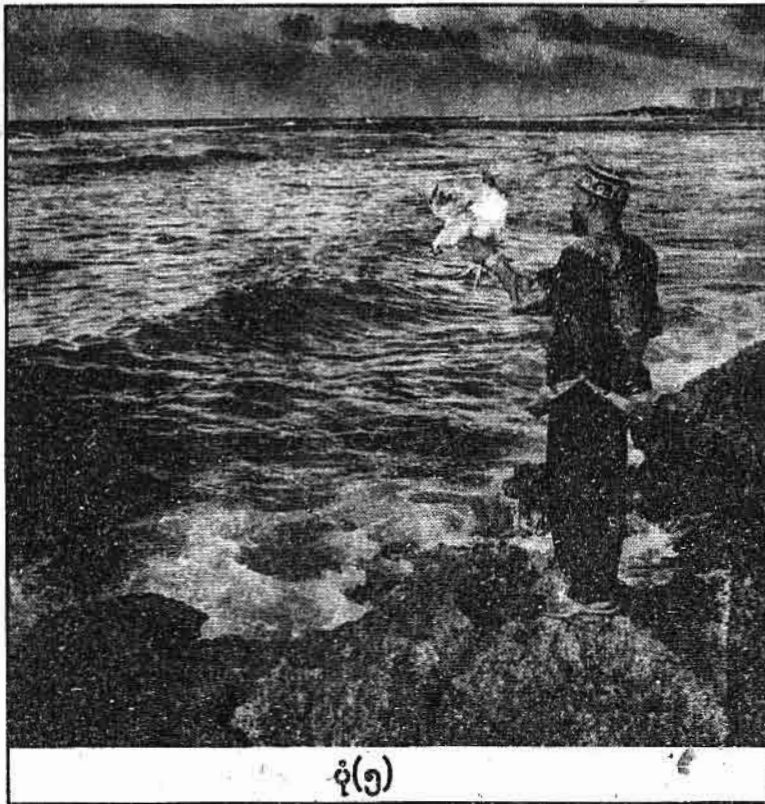
www.burmeseclassic.com

ပုံ(၄)

ပုံ(၅) ကျူးဘားနိုင်ငံမှ အာဖရိကန်-အမေရိကန်ကပြားများသည် ရိုမန်ကတ်သလစ်ဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြသော်လည်း စန္ဒာရီ ယာဂိုဏ်းသားများသည် ခရစ်ယာန်သူတော်စင် စိန့် (Saint)များကို ရိုနိုးသလို စန်တို(Santo) နတ်ဘုရားနှင့် အာဖရိကန်တို့၏ အမာလ်ဂမ်(Amalgan) နတ်ဘုရားများကိုလည်း ရိုနိုးကြသည်။ ဤပုံတွင် ကျူးဘားသမ္မတကြီး ဖီဒယ်ကတ်စရီ(Fedel Castro) မမာမကျန်းဖြစ်နေစဉ် သူတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ကြက်ဖတစ်ကောင်ကို ယစ်ပူဇော်ရန်အတွက် အဆင့်မြင့်ယဇ်ဆရာ ဗစ်တာတ်တန်ကုတ် (Victor Betan Court)က ပြင်ဆင်နေပုံဖြစ်သည်။ သမ္မတကြီးကတ်စရီသည် ကမ္ဘာ့ထိပ်တန်း ကွန်မြူနစ်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူတို့လည်း ရိုးရာခလေ့ကို ယုံကြည်နေဆဲ ဖြစ်သည်။

ပုံ(၆) ဖယ်လက်စဝီပွဲတော်။ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၊ ဘာလီကျွန်းတွင် နေထိုင်ကြသော ဟိန္ဒူများသည် ၎င်းတို့ရိုးရာ ပြက္ခဒိန်တွင် အရေးအကြီးဆုံးနှင့် အမြင့်မြတ်ဆုံးပွဲတော်တစ်ရက် ရှိလေသည်။ နှစ်သစ်တွင် နတ်ဘုရားများကို ဆုတောင်းသော ပွဲဖြစ်လေသည်။ ထိုပွဲတော်သည် တစ်ဦးတစ်ယောက်အတွက်မဟုတ်ဘဲ သူတို့ဘာသာဝင် အားလုံးအတွက် ဆုတောင်းသောပွဲ ဖြစ်လေသည်။

ပုံ(၅)

ပုံ(၇) ယူကရိန်းနိုင်ငံ၊ မြို့တော် ကျော့(၆) (Kiev)မှ မြင်ကွင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ကျော့မြို့တော်တွင် နိုင်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံသား ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး တည်ထောင်ထားသော "ဘုရားသခင်၏သံရုံး" (Embassy of God)ဟူသော ဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်းရှိလေသည်။ ထိုဂိုဏ်းသည် ခရစ်ယာန်ပရိတ်တက်စတင်ဂိုဏ်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုဂိုဏ်းသားများ၏ ယုံကြည်မှုမှာ ၎င်းတို့အထဲမှ တစ်ယောက်ယောက်သည် ထာဝရဘုရားသခင်၏ မြင့်မြတ်သောအမိန့်ကို ခံယူခွင့်ရှိပြီး ထိုသူ၏ နှုတ်ကခွတ်ဆိုသော ဂါထာ၊ ၎င်း၏ လက်တို့ဖြင့် ဆေးကုသပေးနိုင်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ပုံတွင် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဆေးကုသခံယူနေပုံ ဖြစ်သည်။

ပုံ(၈) ဗင်နီဇွဲလားနိုင်ငံ၊ ကွီဘာယို (Quibayo)မြို့မှ ဗယ်လစ်ယွန် (Velacion) ဆေးကုသပုံဖြစ်သည်။ ဆေးကုသခံယူနေပုံ ဖြစ်သည်။ ဆေးကုသခံယူမည် ဝေးနာရှင်

www.burmeseclassic.com

ပုံ(၆)

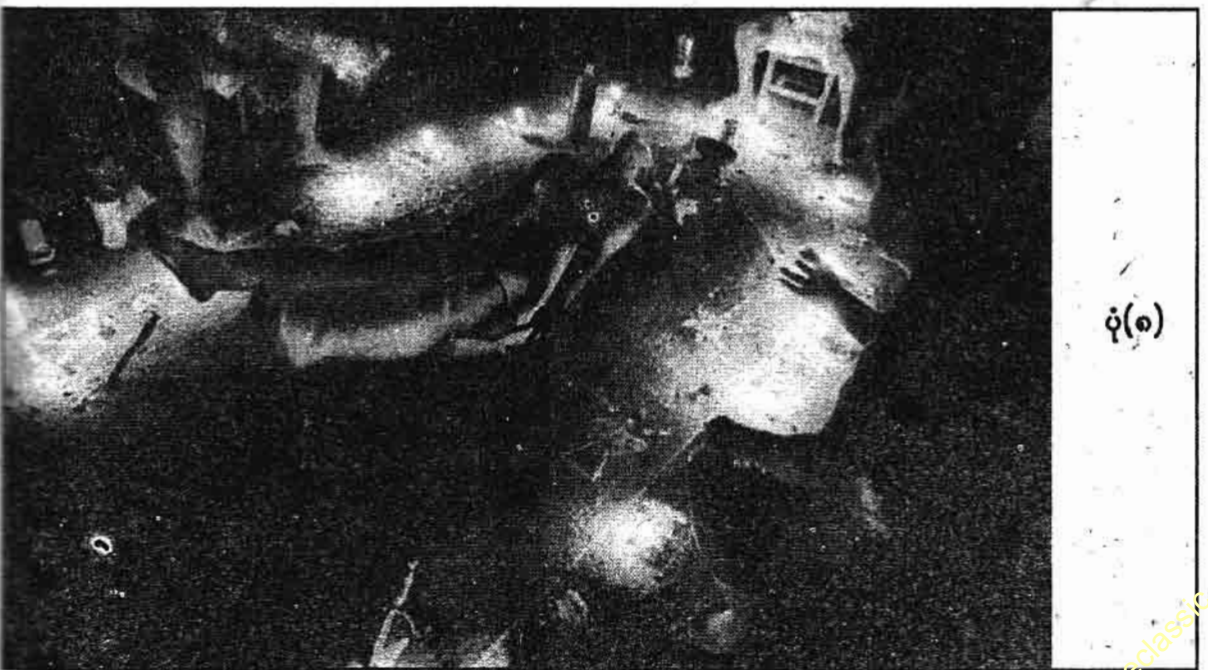

ပုံ(၇)

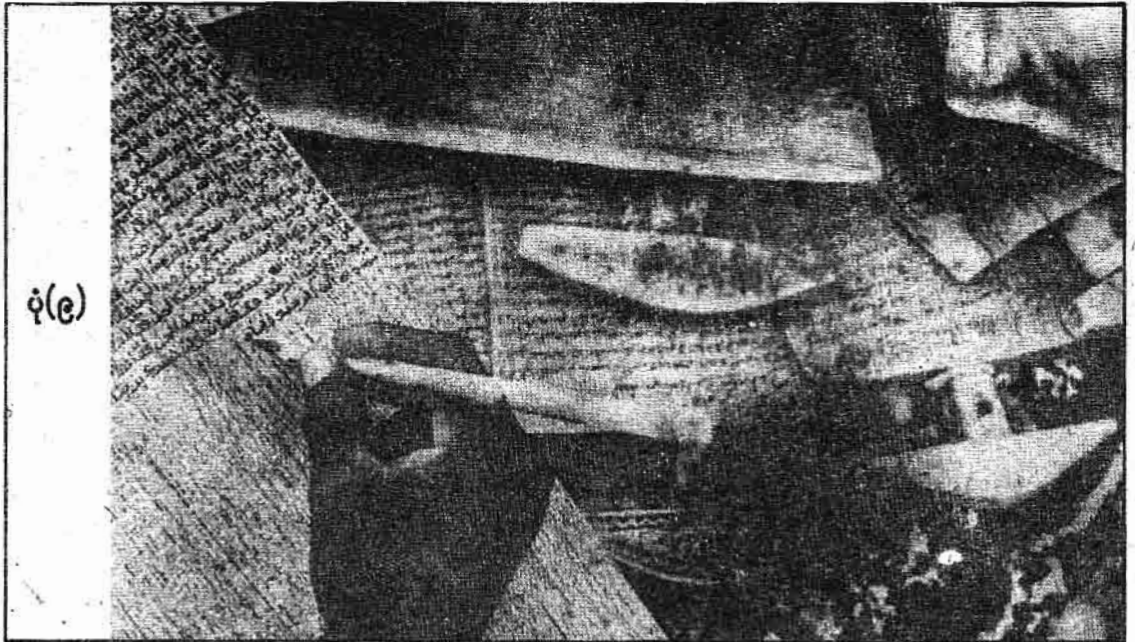
သည် မြေကြီးပေါ်တွင် ပေါင်မူန့်ဖြင့် ဂန္ထိရအမှတ် အသားများ
ရေးဆွဲထားသည့် အော်ရာကိုလို(Oracle)ခေါ် မြေပလ္လင်ပေါ်
တွင် အိပ်ရသည်။ ထို့နောက် မြေပလ္လင်၏ ဘေးပတ်ပတ်
လည်တွင် ဖယောင်းတိုင်များ ထွန်းညှိထားသလို သစ်သီးနှင့်
ဖန်းများလည်း ပြင်ဆင်ပေးရသည်။ ထိုအဓိပ္ပာယ်မှာ မမြင်ရသော
မရလောကမှ တန်ခိုးများ ဝင်ရောက်စေရန်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါ

သည်။ ဤနည်းဖြင့် ရောဂါပျောက်ကင်းသည်ဟု ယုံကြည်ကြ
လေသည်။

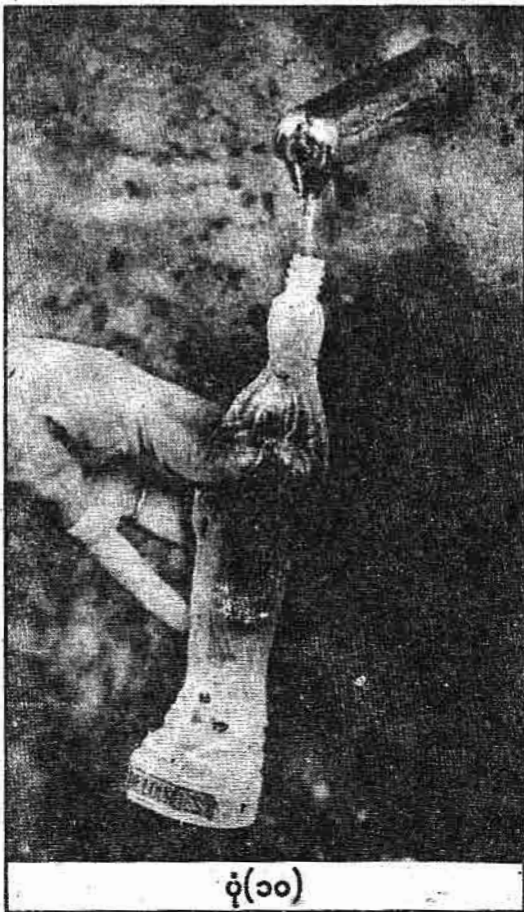
ပုံ(၉) အာဖရိက ဆူဒန်နိုင်ငံမှ ဆေးပညာနည်းတစ်မျိုး
ဖြစ်သည်။ ဟိမယ (himaya) ခေါ် ဆေးကုသနည်းမှာ သစ်သား
ဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော သင်ပုန်းပေါ်တွင် အထူးဖော်စပ်ထားသော
မင်ကို အထူးပြုလုပ်ထားသော ကလောင်တံဖြင့် ကိုရန်ကျမ်းမှ

ပုံ(၈)

ပုံ(၉)

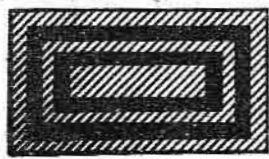
ပုံ(၁၀)

ဂါထာများကို ရေးသားရလေသည်။ ဂါထာများ အပြည့်ရေးပြီးသောအခါ ထိုသင်ပုန်းကို ရေဆေးချလိုက်သည်။ ထိုရေကိုခွက်တစ်ခုနှင့်ခံထားပြီး လူမမာကို သောက်ခိုင်းစေခြင်းဖြင့် ခံစားနေရသော ဝေဒနာပျောက်ကင်းသည်ဟု ယုံကြည်ကြလေသည်။

ပုံ(၁၀) ခရစ်ယာန်ဘာသာတွင် အပျိုစင်မေရီသည် ခရစ်နှစ် ၁၈၅၈ ခုနှစ်က ပြင်သစ်နိုင်ငံ လားဒက်စ်(Larides)တွင် တောသူမလေးအသွင်နှင့် ပေါ်ပေါက်လာသည်ဟု ဆိုပါသည်။ မေရီပေါ်ပေါက်ခဲ့သော နေရာသည် တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိရှိ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ ဘုရားနာထွက်ရာတွင် အဓိကရောက်ရှိရမည့်နေရာ တစ်နေရာလည်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုနေရာမှ စိမ့်ထွက်နေသော စမ်းရေကို အမြိုက်ရေစင် (Hot Water)အဖြစ် သောက်သုံးလျှင် ရောဂါကင်းရှင်းနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ကြသဖြင့် လာရောက်ကြသူများ ပုလင်းဖြင့်ခံယူနေပုံ ဖြစ်သည်။

မြင့်လွင်(ဂျပန်ဘာသာ)

Ref; Time မဂ္ဂဇင်းမှ

စစ်ဧကရာဇ်နပိုလီယံ

မေဒင်ပညာ

■ နျူဟာန်(ပိုးတား)

(အပိုင်း-၆)

မှန်ကင်းတစ်လှည့်၊
ထင်းတစ်လှည့်

လူသားတို့သည် ပုခက်တွင်းမှ စတင်ကြီးပြင်းလာချိန် ဘဝခရီးအစ မှသည် သုသာန်သို့သွားရာ လမ်းခရီး တစ်လျှောက်လုံးတွင် မိမိဘဝ တိုးတက်ရေး၊ အောင်မြင်ရေး၊ ကြီးပွားချမ်းသာရေး၊ ဂုဏ်သိက္ခာ၊ ဩဇာအာဏာကြီးမားရေးတို့ကို အာရုံစိုက်လုပ်ဆောင်ကြ၏။ သတ္တဝါတို့၏ မူလပင်ကိုဓာတ်ခံ သဘာဝဖြစ်သော လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့အနေဖြင့် အရင်းအတိုင်း ကိန်းအောင်းရှိနေခဲ့ကြသည်သာမက ဘဝလမ်းခရီးတစ်လျှောက်တွင် အောင်မြင်မှုတို့ကို အမှီပြုဖြစ်ပေါ်လာသော အတ္တတရား၊ ဗာန်ဗာန်များ ဆုံးရှုံးမှုတို့ကို မူတည်၍ ဖြစ်ပေါ်သော သောကာ၊ ပရိဒေဝ၊ ဒေါမနဿ၊ အာယာတတရားများကို ကြုံကြိုက်သလို ကောက်ယူဆောင်းသယ်ဆောင်သွားကြရင်း နောက်ဆုံးတွင် သေဆုံးခြင်းဖြင့်သာ အဆုံးသတ်ကြပါ၏။ စတင်ရှင်သန်သည်မှ နောက်ဆုံးသေဆုံးချိန်အထိ အနှံ့အမြတ်စာရင်းချုပ်ကြည့်လိုက်ပါမူ

တကယ်ပိုင်ဆိုင် ရရှိသွားသည်ကား မိမိ၏ဘဝလမ်းကြောင်းတွင် မိမိလုပ်ဆောင်ခဲ့သော ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုတို့သာ ဖြစ်၏။

ရှေးကုသိုလ်ကောင်း၍ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးမားခွင့်ရခြင်းဖြင့် ကောင်းမှုများ လုပ်ဆောင်လိုပါက အောင်မြင်စွာ လုပ်ဆောင်ခွင့်ရသလို၊ လူအများ၏ဘဝကို အပြောင်းအလဲ ပြုလုပ်ခြယ်လှယ်နိုင်ခြင်းနှင့်တကွ လောကအဖွဲ့တို့၏ ဖျက်စီးခြင်းများစွာတို့ကို ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိပါ၏။

ကံ-ကံ၏အကျိုးသည်သာ ယုံကြည်စရာ ဖြစ်သဖြင့် အောင်မြင်ခြင်းတို့သည်လည်း မမြဲ၊ တစ်နေ့တွင် အဆုံးသတ်ရမည်ကို နဂိုလီယံ၏ ဇာတာက ညွှန်းဆိုပြသနေဖြင့် ဤဆောင်းပါးသည် နက္ခတ်ဗေဒင်သက်သက် ဝေဖန်သုံးသပ်စာ ဗေဒင်ဆောင်းပါးသက်သက်မျှ မဟုတ်ဘဲ စာဖတ်သူများအနေဖြင့် သံဂေဂဉာဏ်ဆင်ခြင်နိုင်ရန်အတွက်ပါ ရည်ရွယ်ရေးသားထားသော ဆောင်းပါးဖြစ်ပါသည်။

ကေရာဇ်မင်းအဖြစ် ဘိသိက် သွန်းခံချိန် စစ်ဆေးချက်

နဂိုလီယံ၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ချိန် ဥရောပတစ်ခွင်တွင် ဘုန်းတန်ခိုးထင်ရှား၍ ကေရာဇ်မင်းအဖြစ် ရာဇဝိသိက်သွန်းခံချိန်ဇာတာကို မိုးတား

နက္ခတ္တဝေဒနည်းဖြင့် ဆန်းစစ်ပြမည် ဖြစ်ပါသည်။

နဂိုလီယံသည် ၁၈၀၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂ ရက်တွင် မင်းအဖြစ် ဘိသိက် သွန်းခံခဲ့သည်။

အောက်ပါ ဇာတာစက်သည် နဂိုလီယံ၏ မူလဇာတာစက်နှင့် ကောဇာဇာတာစက် (ဘိသိက်ခံ နန်းတက်ချိန်) တို့ကို ယှဉ်တွဲဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆက်လက်၍ အောက်တွင်ဖော်ပြသော ဂရပ်ဖ်မှာ ကောဇာဇာတာစက်များက မူလဇာတာစက်နှင့် အတန်ဘာဝများပေါ်သို့ မည်သို့မည်ပုံ လွှမ်းမိုးနေသည်ကို မိုးတားနည်းစနစ်ဖြင့် သုံးသပ်တွက်ချက်ထားခြင်း

ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်ချက်အနေဖြင့် နဂိုလီယံ၏ တစ်သက်တာ ကံကြမ္မာအနိမ့်အမြင့်ကို ဒဿာစနစ်တွင် မိုးတားနည်းစနစ်ဖြင့် သုံးစွဲ၍ ဖော်ပြထား၏။

ကောဇာဇာတာစစ်ဆေးချက်

ပထမဦးစွာ ဇာတာရှင်၏ မူလဇာတာစက်နှင့် ဘာဝများအပေါ်တွင် ကောဇာဇာတာစက်များ၏ လွှမ်းမိုးမှုကို လေ့လာရပါမည်။

မကာရရာသီတွင်တည်သော မူလတနလာအား ကောဇာဇာတာစက်မှ ဒီဂရီ (အံသာ) နီးစပ်စွာ လာပူးထား၏။ ထို

မူလ ဇာတာစက်

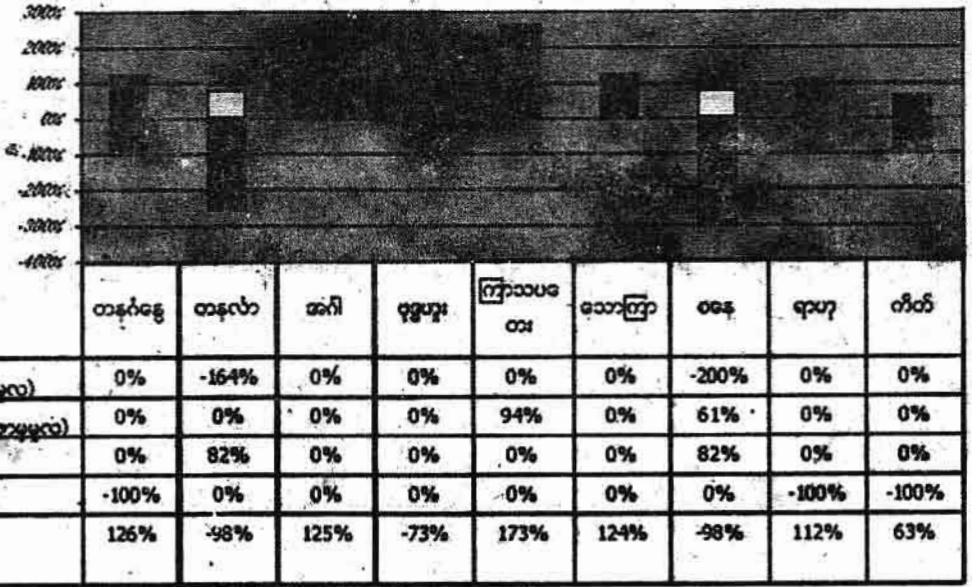
Ke 00:08 32g Ve 16:23 Aul		
Sa 05:15 Pus Me 15:31 Pus	နဂိုလီယံ၏ မူလဇာတာ (ရာဇဝိဇာတာ)	Mo 02:19 LSh
Su 02:07 32g Ma 21:25 Pus	AS 16:30 9-a Ju 24:22 7sh	Ra 00:09 35ul

ကောဇာဇာတာစက်

Ke 07:14 Pus Ma 20:07 Aul	၂-စီဇာ-ဝေဝေ (ရာဇဝိဇာတာ)	Ra 07:14 LSh
	Ve 07:51 9-a	Ju 00:27 7sh Su 16:00 7sh Mo 21:50 7sh Me 21:58 7sh

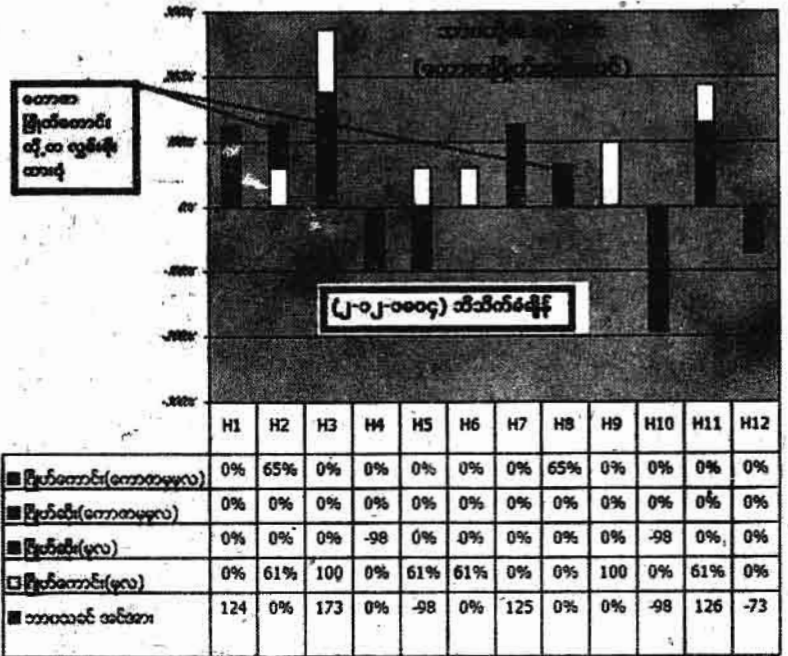
(၂-၀၂-၁၈၀၄) ဆီဆိတ်ခံချိန်

မူလသွား ဂြိုဟ်တို့၏ အင်အားနှင့် ဂြိုဟ် အချင်းချင်း လွှမ်းမိုးနေမှု (ကောဇာဂြိုဟ်အပါအဝင်)

ကြောင့်လည်း မူလ တနင်္လာမှာ ကောဇာ ကိတ်၏ အမြင်ကိုပါ ရထားလိုက်၏။ ထို့ကြောင့် မူလ တနင်္လာအား ကောဇာ ရာဟုနှင့် ကောဇာကိတ်တို့၏ လွှမ်းမိုးထားမှုကို ထင်ရှားစွာ မြင်နေ၏။

ရာဟုနှင့် ကိတ်တို့သည် ထုံးစံအားဖြင့် မကောင်းသော အကျိုးပေးတတ်သော ဂြိုဟ်တို့ဖြစ်ရုံမက ဤဇာတာအတွက်လည်း ဂြိုဟ်ဆိုးများ ဖြစ်၏။ သို့သော် ကောဇာအနေအထားမှ သုံးသပ်ပါက ကောဇာရာဟုသည် လက်မှ ၄ တန် ဘာဝတွင်တည်၏။ စနေပိုင်သော မကာရ ရာသီတွင် တည်၍ တနင်္ဂနွေပိုင်သော ဥတ္တရာသင်္ဃနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်၏။ ကောဇာ ကိတ်သည် တနင်္လာပိုင်သော ကရကဋ် ရာသီတွင်တည်ကာ စနေပိုင်သော ဖုသျှနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်၏။ စနေသည် ဤဇာတာအတွက် ၁၀ တန်တွင်ရပ်သော ၅ တန်သခင် ဖြစ်၏။ တနင်္လာသည် ဤဇာတာအတွက် ၄ တန်တွင်ရပ်သော ၁၀

တန်သခင် ဂြိုဟ်ဖြစ်၏။ အရိပ်ဂြိုဟ်များ ဖြစ်ကြသော ရာဟုနှင့် ကိတ်တို့သည် ၎င်းတို့ရပ်တည်ရာ ဘာဝ၊ ၎င်းတို့စီးနင်းသော နက္ခတ်နှင့် နဝင်းတို့နှင့် ၎င်းတို့အပေါ်တွင် လွှမ်းမိုးသော စရိုက်တို့ကို ရရှိကြသည်။

ထိုသို့သော ကောင်းသော အတန် သခင်များနှင့် ဆက်စပ်နေသော ကောဇာ ရာဟုနှင့် ကိတ်တို့သည် ထိုဂြိုဟ်တို့၏ စရိုက်သတ္တိများကို ၎င်းတို့လွှမ်းရာ မူလ ဂြိုဟ်များ ဘာဝများအပေါ် သက်ရောက် စေ၏။ သို့သော် ထိုလွှမ်းမိုးမှု ကြာရှည် တန်တံ့နိုင်ပြန်ရန်မှာ မူလဇာတာတွင် ရှိနေခဲ့သော ရာဟုနှင့် ကိတ်တို့၏ အနေ အထားပေါ်တွင် ထည်၏။ တစ်ဖန် ရာဟု နှင့် ကိတ်တို့သည် ပင်ကိုစရိုက်ကို ဒုက္ခ ပေးတတ်သော ဂြိုဟ်များဖြစ်ကြသဖြင့် ၎င်းတို့၏ အကူအညီဖြင့် ရလာသော ကောင်းကျိုးတို့သည်လည်း ကြာရှည်မခံ တတ်ပေ။

ယာယီအားဖြင့် တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုပါက ကောဇာအနေအထားအရ အဆင်ပြေနေကြသော ရာဟုနှင့် ကိတ် တို့သည် မူလ တနင်္လာကို လွှမ်းမိုးထား ခြင်းသည် ရုတ်တရက် အကြီးအကျယ် အောင်မြင်မှု ပိုင်ဆိုင်မှု (၄ တန်း)အလုပ် အကိုင်အဆင်အတန်းမြင့်မားမှု (၁၀ တန်း တို့ကို) အကျိုးပေးစေ၏။ ထူးခြားသည်က ကြာသပတေး။

ဤဇာတာတွင် မူလကပင် ကြာသ ပတေးသည် အလွန်အင်အားကောင်း၏။ မိုးတားစနစ်အရ မူလဇာတာတွင် အား ကောင်းသော ဂြိုဟ်တို့အနေဖြင့် ကောဇာ ဂြိုဟ်များကလည်း ကောင်းသော အင် အားများ လွှမ်းမိုးချိန်၊ ဒဿာအရလည်း ကောင်းသောအနေအထားများ ဖြစ်နေ ချိန်တို့တွင် ဇာတာရှင်အနေဖြင့် ကောင်း ကျိုးကို ထူးခြားစွာ ရရှိတတ်သည်။

ယခုအခါတွင် မူလကြာသပတေး အား ကရကဋ်ရာသီတွင် လာရောက်ရပ် တည်သော ကောဇာအင်္ဂါမှ ၄ တန်းအမြင့် ဖြင့် အတိအကျနီးပါး အမြင်ပြုထား၏။ အင်္ဂါသည် ဤဇာတာရှင်အတွက် ၁၁ တန်းတွင် တည်သော ၇ တန်းသခင်ဖြစ်

၏။ ထို့ကြောင့် ကောင်းကျိုးပြုသော ကာရကဂြိုဟ်ကောင်း ဖြစ်၏။

ဆက်လက်၍ ဒဿာအနေအထားကို ကြည့်လိုက်ပါလျှင် ရာဟု ထူလ ဒဿာ၊ အင်္ဂါ အန္တရဒဿာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး ပြာတန္တရ ဒဿာ ဖြစ်၏။ အဓိကဇာတ်ဆောင်ဖြစ် သော အန္တရဒဿာရှင် အင်္ဂါသည် ကြာ သပတေးမှလွဲလျှင် ဒုတိယအင်အား အကောင်းဆုံး ဂြိုဟ်ဖြစ်၏။ ဂရပ်ပုံတွင် ကြည့်ပါ။

ထို့ကြောင့် ဇာတာရှင်၏ ကံကြမ္မာ သည် အမြင့်ပိုင်းတွင် ရှိနေစိုက် ကောဇာ လွှမ်းမိုးမှုများကလည်း ကောင်းစွာ တွန်း ပို့သောကြောင့် ဤအနေအထားကိုခြင်း ဖြစ်၏။

သို့သော် ကောဇာအားဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ဒဿာအားဖြင့်လည်းကောင်း ရာဟုနှင့် ဆက်စပ်နေသဖြင့် ဤအောင် မြင်မှုသည် ဘဝတစ်သက်တာ ထိန်းထား နိုင်သော အောင်မြင်မှု မဖြစ်ခဲ့ရပါ။ လော လောဆယ် စိတ်ကောင်းဝင်နေသော ရာဟုနှင့် ကိတ်မှ အတိုင်းအတာကာလ တစ်ခုအတွက် အကျိုးပြုလိုက်သည်ဟု ပင် ဆို၍ရပါသေးသည်။

ထို့ကြောင့် လုပ်ငန်းတစ်ခုတည် ထောင်ချိန်၊ မင်္ဂလာအချိန်အခါ ရွေးချိန် တို့တွင် ခိုင်ခံ့တည်ငြိမ်သော ကောင်းမွန် သည့် အချိန်အခါ ရွေးချယ်ခြင်းသည် အလွန်အရေးကြီးသော ကိစ္စရပ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။

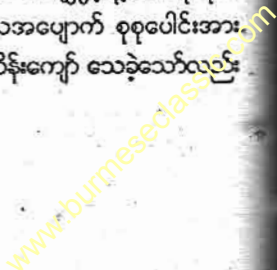
ဒုက္ခခံစား ရှုရှား

၁၈၁၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် နပိုလီယံ သည် သူ့အတွက် အကြီးမားဆုံး အမှား ကြီးဖြစ်သော ရှုရှားနိုင်ငံသို့ ကျူးကျော် ခြင်းကို ပြုခဲ့၏။ သူ၏အုပ်ချုပ်မှုအောက် တွင် ရှိနေသော ဥရောပနိုင်ငံတို့မှ စစ် သားပေါင်း လေးသိန်းကျော်ကို စုစည်း၍

ယခင်က သူ့အောင်မြင်ခဲ့ဖူးသော ရင်ဆိုင် တိုက်ပွဲကြီးများကဲ့သို့ အင်ပြည့်အားပြည့် ဆင်နွှဲရန် ရည်ရွယ်၍ ရှုရှားသို့ ချီတက်ခဲ့ သည်။

သို့သော် ရှုရှားဇာတုရင် အလက် ဇန္နားသည် ပါးနပ်သော နည်းဗျူဟာကို အသုံးပြုသွား၏။ နပိုလီယံ၏ တပ်များနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မည့်အစား နပိုလီယံမှ အင်တိုက်အားတိုက် တိုက်မည်ပြုတိုင်း တစ်ဆင့်ချင်း နောက်ဆုတ်သွား၏။ သို့ နှင့်ပင် နပိုလီယံ၏ တပ်များသည် ရှုရှား အတွင်းသို့ ကျွံသွားခဲ့ရ၏။ သူ့အမြဲတမ်း အနိုင်ရနေကျ အပြန်အဆန်အောင်ပွဲခံ သော နည်းစနစ်အတိုင်း ဖြစ်မည်ထင်၍ နပိုလီယံသည် ရိက္ခာအထောက်အပံ့တို့ ကို အနည်းငယ်သာ ယူဆောင်လာမိ၏။ သိမ်းပိုက်၍ရသော နယ်မြေမှ အစား အသောက်တို့ဖြင့် ထုံးစံအတိုင်း ဆက် လက်ရပ်တည်မည်ဟု သူက စီစဉ်ထားခဲ့ သော်လည်း ရှုရှားတို့က နောက်ဆုတ် သွားတိုင်း နေထိုင်စရာ အဆောက်အဦ၊ စားနပ်ရိက္ခာ၊ သောက်ရေတို့ကို ဖျက်ဆီး သွားခဲ့၍ ရှေ့သို့ ထိုးဝင်သွားတိုင်း ပြာပုံ နှင့်သာ တိုးနေခဲ့ရ၏။ ထိုအစီအစဉ်ကို (scorched earth policy) တစ်နည်း အားဖြင့် ရန်သူအတွက် ဘာမှမချန်ပေး ထားသော စနစ်ဗျူဟာဟု ခေါ်သည်။ ရှုရှားဘုရင်သည် စစ်ကို ဆောင်းတွင်းသို့ ရောက်လာအောင် စီစဉ်ခဲ့၏။ အချိန်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေကို ရှုရှားသည် မဟာမိတ်ပြုလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

သို့နှင့်ပင် ရှေ့တိုးလေး ဆိုးလေ ဖြစ်ခဲ့ရသော နပိုလီယံသည် သူလိုချင် သော အဓိကရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲအနေဖြင့် ၁၈၁၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၇ ရက် တွင် တစ်ပွဲသာ ဆင်နွှဲခွင့်ရခဲ့၏။ ထိုတိုက် ပွဲတွင် အသေအပျောက် စုစုပေါင်းအား ဖြင့် လူတစ်သိန်းကျော် သေခဲ့သော်လည်း

ထည်သည့်တက်ကမူ အနိုင်ရခဲ့သည့်အနေအထား မရှိခဲ့။

သို့ဖြင့် ၁၈၁၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ရုရှားတို့ မီးရှို့ဖျက်ဆီးပစ်ထားခဲ့သော မော်စကိုမြို့သို့ ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့သည်။ ဆိုးရွားကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော ရုရှားဆောင်းတွင်းသို့ ထည်း ရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ရာသီဥတုအထိမမှန် ကာကွယ်ရန် နေရာအဆောက်အဦမရှိ။ စားသောက်စရာမရှိနှင့် ဆိုးရွားသော ရာသီဥတုတွင် နပိုလီယံ၏ ဝတ်စွဲဝင်တို့သည် တစ်သိန်းမျှပင် မကျန်ရစ်တော့ချေ။ ရန်သူနှင့် တိုက်ခိုက်နိုင်အခြေအနေရှိသော အရေအတွက်မှာ တစ်သောင်းမျှပင် ရှိတော့၏။

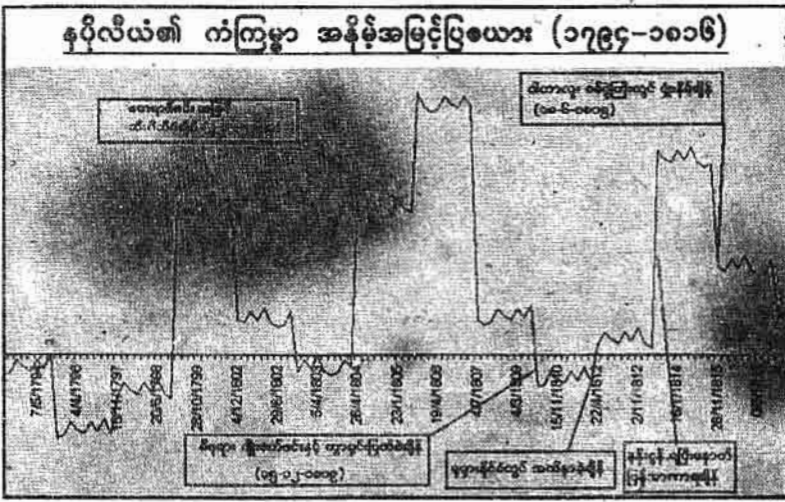
နပိုလီယံ၏ တစ်မကြီးမှာ ပြုတ်ပြုတ်ပြုတ်ပြုတ်သွားတော့၏။ အချိန်ကြာလေဆိုးလေ ဖြစ်လာ၏။ ဤနေရာတွင် တရုတ်စစ်သူကြီး ဆွန်ဇူးပြောခဲ့သော သေနတ်ပျံဟာစစ်ပညာကျမ်းမှ အချက်သည် မှန်လှ၏။ အချိန်နှင့် မဟာမိတ်လုပ်ရမည်ဟု ဆွန်ဇူးက ပြောခဲ့၏။ ယခုမူ အချိန်သည် နပိုလီယံ၏ ရန်သူဖြစ်၍ ရုရှားအတွက် မိတ်ဆွေဖြစ်နေပြီ ဖြစ်သည်။

အောက်တိုဘာလတွင် ပြင်သစ်ပြည်နောက်တန်း၌လည်း ပြဿနာတို့ တက်နေ၏။ နပိုလီယံ ရုရှားတွင်ပင် သေဆုံးသွားပြီဟူသော ကောလာဟလများကြောင့် အာဏာသိမ်းမည့်ကိစ္စများလည်း ပေါ်ပေါက်နေ၏။ ထို့ကြောင့် နပိုလီယံသည် ဒီဇင်ဘာလ ၅ ရက်၊ ၁၈၁၂ တွင် ပြင်သစ်ပြည်သို့ အမြန်ပြန်ဆုတ်ရန် စီစဉ်ရတော့သည်။

ဒဿာစနစ်အရ ကံကြမ္မာသုံးသပ်ချက် အနေအထားအရ ၂၄-၄-၁၈၁၂ မှ ၃၁-၃-၁၈၁၂ တိုင်အောင် ကိတ်အန္တရ ဒဿာ စားနေ၏။ လောကီစည်း

စိမ်အောင်မြင်မှုတို့ကို ဖျက်ဆီးသော ကိတ်သည် နပိုလီယံအား ကြီးမားသော ဆုံးရှုံးမှုကို ဖြစ်စေ၏။ ရုရှားတွင် အထိနာခဲ့သော နပိုလီယံအား ထိုအခွင့်ကောင်းကိုယူ၍ ပရပ်ရှား စသော အခြားဥရောပနိုင်ငံများက စစ်ကြေညာ တိုက်ခိုက်ပါတော့သည်။ နပိုလီယံ၏ ကံကြမ္မာကလပ်ကို အောက်တွင်ကြည့်ပါ။

ပါ၏။ ဝါတာလူးစစ်ပွဲကြီးသည် ၁၈၁၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၈ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ ဝယ်လင်တန်နယ်စားကြီးနှင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့ရသော နောက်ဆုံးစစ်ပွဲကြီးဖြစ်၏။ အောက်တွင် ဖော်ပြထားသည်က ထိုစစ်ပွဲကြီးဖြစ်သောနေ့တွင် ကောစာ စာတာခွင်နှင့် မူလစာတာခွင်တို့နှင့်တကွ ခံကာစာပြုတ်များမှ မူလ

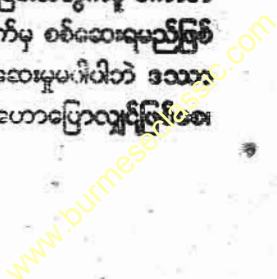
ထို့နောက်တွင် နန်းစွန့်ခဲ့ခြင်း၊ တစ်ဖန်ပြန်လည်၍ ဧကရာဇ်အဖြစ် ပြန်ရွှေ့ကျပြီးကာမှ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ဝယ်လင်တန်နယ်စားကြီးနှင့် ဝါတာလူးစစ်ပွဲတွင် ရှုံးနိမ့်ခဲ့ခြင်းနောက် စိန်ယယ်လီနာကျွန်းတွင် တစ်ကျွန်းစံအကျဉ်းကျ ဧကရာဇ်အဖြစ်ဖြင့် ဘဝ၏ နောက်ဆုံးအချိန်ကို ကုန်လွန်စေခဲ့ရပါတော့သည်။

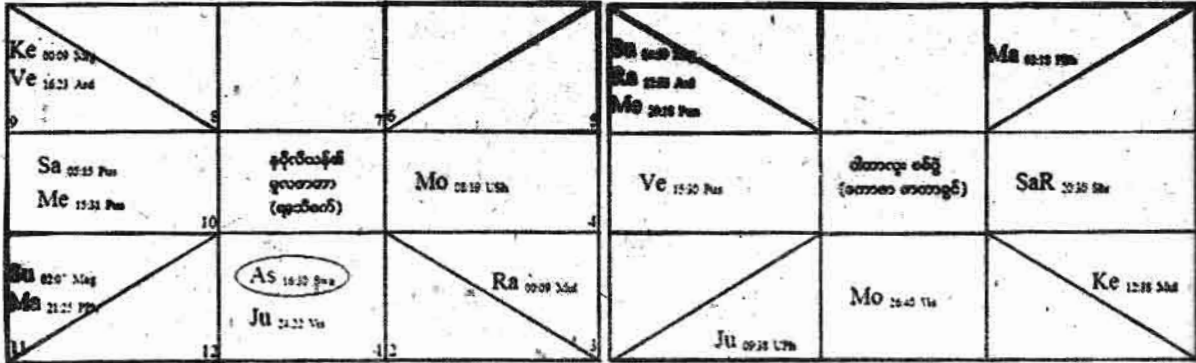
နပိုလီယံ၏ နောက်ဆုံးစစ်ပွဲကြီး

ရုရှားတွင် အကြီးအကျယ် အထိနာခဲ့သော နပိုလီယံသည် နန်းစွန့်ခဲ့ရပြီးမှ တစ်ဖန် ပြန်လည် အာဏာရလာခဲ့သော်လည်း သူ၏ဘဝကို လုံးဝပြောင်းလဲသွားစေသည်က ဝါတာလူးစစ်ပွဲကြီး ဖြစ်

စာတာရုံ ပြုတ်များ၊ ဘာဝများကို လွှမ်းမိုးနေခြင်းကို ပြထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒဿာ အနေအထားအရ စစ်ဆေးလိုက်ပါက ထိုကာလတွင် ကြာသပတေး-သောကြာ-ပုဒ္ဒဟူး ဒဿာစားနေ၏။ ဒဿာအဟောတစ်ခုတည်း ဆိုပါက အင်အားကောင်းသော ကြာသပတေးအနေဖြင့် ထူလဒဿာ လက်သခင်လည်းဖြစ်၊ အင်အားလည်းရှိသော သောကြာ အန္တရဒဿာ ကာလတွင် စာတာရုံအနေဖြင့် ကောင်းစားရမည် ဖြစ်သည်။

အမှန်အားဖြင့်လည်း ယခုအချိန်အထိ ကောင်းစားနေပါသည်။ သို့သော် စစ်နိုင်ခြင်း၊ စစ်ရှုံးခြင်းအတွက်မူ ကောစာကိုလည်း တစ်ဖက်မှ စစ်ဆေးရမည်ဖြစ်၏။ ကောစာစစ်ဆေးမှုမပါဘဲ ဒဿာတစ်မျိုးတည်း ဟောပြောလျှင်လျှင်

ဒဿာစစ်ဆေးမှုမပါဘဲ ကောဇာစစ်ဆေးမှု တစ်ခုတည်းဖြင့် ဟောပြောလျှင်ဖြစ်စေ တစ်ဖက်ကန်းဟောနည်း ဖြစ်သည်ဟု ရှေးပညာရှင်များက သင်ကြားထားခဲ့ပါသည်။ ဘဝတစ်သက်တာတွင် အရေးကြီးသော ကိစ္စရပ်များ ဆောင်ရွက်ရာတွင် တစ်ဖက်တည်း တစ်နည်းကောင်းကိုသာ ကြည့်၍ အချိန်ရွေးခြင်းသည် မမှန်ကန်ကြောင်းကို ဤဇာတာကလည်း သက်သေခံနေပါတော့သည်။ လက်အောက်ငယ်သားများ၏ အသက်

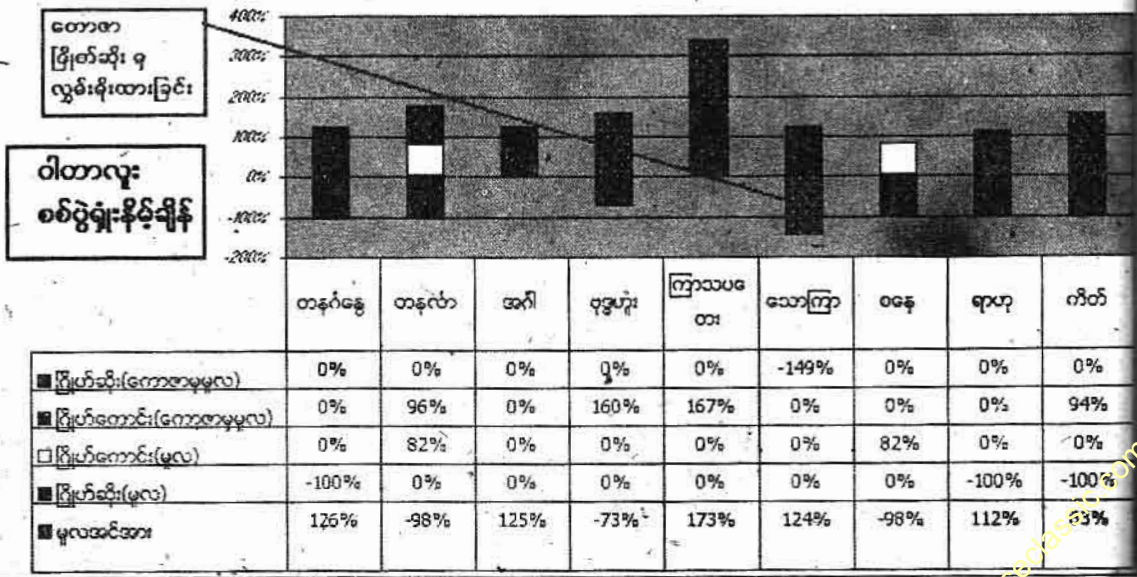
ပေါင်းများစွာကို အရင်းအနှီးပြု၍ ခေါင်းဆောင်တို့ စစ်ထိုးခြင်းတွင် ထိုခေါင်းဆောင်အနေဖြင့် ကံဆိုးမှု အနည်းငယ်ကပင် ထိုစစ်ပွဲကြီး၏ အဆုံးအဖြတ် ဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။

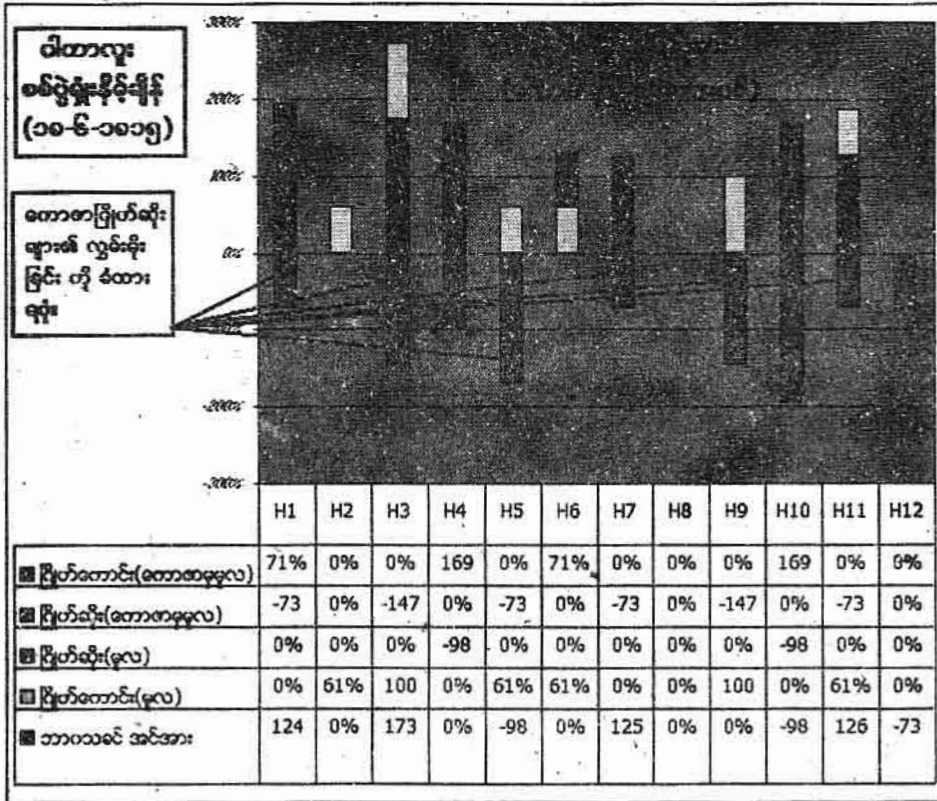
ဇာတာရှင်၏ လက်သခင်ဖြစ်သော သောကြာဂြိုဟ်သည် ကော့ဇာရာဟုနှင့် ကိတ်တို့၏ လွှမ်းမိုးဖျက်ဆီးမှုဒဏ်ကို အခြေအနေ ဆိုးဝါးစွာ ခံနေရပါသည်။ အောက်ပါ ဂရပ်စ်တွင် ကြည့်ပါ။ တစ်ဖန် မူလဗွားဇာတာတွင် တည်ခဲ့သော ရာဟု

ကိတ်ကို ဆက်ဆွဲသော မျဉ်းနှင့် ယခု ကောဇာ ဇာတာတွင် ကိတ်၊ ရာဟု ဆက်ဆွဲသော မျဉ်းတို့သည် တစ်တန်းတည်း ဖြစ်နေပါသည်။

ကောဇာရာဟုသည် ၎င်းရာဟုပိုင်နက္ခတ်ဖြစ်သော အခြေနက္ခတ်ကို စီးနင်းထားသလို၊ ကောဇာကိတ်သည်လည်း ကိတ်ပိုင်သော မူလနက္ခတ်ကို စီးနင်းထားပါသည်။ ရလဒ်မှာ ရာဟုနှင့် ကိတ်တို့၏ ဖျက်ဆီးတတ်တသော စွမ်းအား ပိုထင်ရှားနေခြင်း ဖြစ်၏။

မူလသွား ဂြိုဟ်တို့၏ အင်အားနှင့် ဂြိုဟ် အချင်းချင်း လွှမ်းမိုးနေမှု (၁၉-၆-၁၉၁၅) (ကောဇာဂြိုဟ်အပါအဝင်)

ထိုမျှမကသေးပါ။ အလွန်အရေးကြီးသော အချက်များ ကျန်နေပါသေးသည်။ ကောဇာ ရာဟုနှင့် ကိတ်တိုသည် အံသာအားဖြင့် ဘာဝတို့၏ ဗဟိုမှတ်အံသာနှင့် နီးစပ်နေပါ၏။ ထို့ကြောင့် ကောဇာ ရာဟုနှင့် ကိတ်တို နှစ်ခုပူးပေါင်းသော အဖျက်အင်အားသည် နဂိုလီယံ၏ ၃ တန်ဘာဝနှင့် ၉ တန်ဘာဝတို့၏ အလယ်မှတ်နေရာများကိုလည်းကောင်း၊ ကောဇာရာဟုတစ်ခုတည်းအနေဖြင့် လက်နှင့် ၅ တန်ဘာဝကိုလည်းကောင်း၊ ကောဇာ ကိတ်တစ်ခုတည်းအနေဖြင့် ၇ တန်နှင့် ၁၁ တန်ကိုလည်းကောင်း ဖျက်ဆီးထားပါသည်။

အတန်ဘာဝများ အားလုံးလို ဖျက်စီးသွားသော အနေအထားတွင် ဖြစ်နေခြင်းဖြင့် ထိုအတန်ဘာဝကိုပိုင်ဆိုင်သော သင်္ချာဟ်တို့၏ အင်အားမှာလည်း ဖျက်

သုဉ်းသော အခြေအနေသို့ ရောက်သွားပါတော့၏။

နဂိုလီယံ၏ ဘဝသုံးသပ်ချက်

နဂိုလီယံသည် လူသားတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူ့အနေဖြင့် လူကောင်းဖြစ်သည်လော၊ လူဆိုးဖြစ်သည်လော ဆိုသည်မှာ သမိုင်းနှင့် နောက်လူတို့အနေဖြင့် ကိုယ်ကြိုက်သလို သတ်မှတ်နိုင်၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူသည် ရည်ရွယ်ချက် ကြီးမားခဲ့၏။ လုပ်လိုသောကိစ္စများကို အောင်မြင်အောင် လုပ်နိုင်ခဲ့သူ ယောက်ျားထူးတစ်ဦး ဖြစ်၏။ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း -

- သို့သော် နိမ့်တုံ မြင့်တုံ လောကဝံ၏ ရိုက်ပတ်ခြင်းကို သူ့အနေဖြင့် ကြီးမားစွာ ခံခဲ့ရ၏။
- အောင်မြင်မှုကို ရယူနိုင်ရေး

- အတွက် ပေးဆပ်ခဲ့ရ၏။
- ထိုကဲ့သို့ ရခဲ့သော အောင်မြင်မှုသည်လည်း ထာဝရမြဲပါသလော။
 - အမြင့်သို့ တက်နိုင်သမျှ တက်ခဲ့သော် ကျဆုံးခြင်းတို့သည် ပြင်းထန်လှ၏။
 - ဧကရာဇ်တစ်ပါး အဖြစ်မှ အကျဉ်းသားဘဝဖြင့် ဘဝမှာ အဆုံးသတ်ခဲ့၏။
 - သူ့အနေဖြင့် တန်ရာတန်ဖိုးများ ရခဲ့ပါသလော ...။
- ဗာရှာသို့တို့ သုံးသပ်ရန်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ချမ်းမြေ့ပါစေ ...။

နျူမာန်(မိုးတာ)

မူနာကုရုစာနာအဂ္ဂုပီတော်ပုံ

အောင်သန်းချစ်

အခန်း(၄)

ယခင်လမှအဆက်

ဒေါက်တာဂျီဘာရေးလ်က သူ့လူနာကို စစ်ဆေးကြည့်တော့ အခြေအနေတော်တော်ဆိုးနေတာတွေ့ရတာကြောင့် ဆေးရုံတင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။ လူနာကို လိုအပ်တာတွေ လုပ်ကိုင်ပြီးတော့ ညသန်းခေါင်ကျော်ခဲ့ပါပြီ။

အိမ်ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း အပြင်ကနေပြီး...

“မန်းမန်း၊ အာဒါမူး၊

လိုခေါ်လိုက်တဲ့ အပြင်...

“ပိုင်းရပ်စ်နဲ့ အူမာရူးတို့ကောဟေ့”

အဲဒါလောက်အောင်တစ်ယောက်မျှ ထွက်မလာခဲ့ကြပါ။ ဘယ်သူကမှ လည်း ပြန်မဖြေပါ။

အာဒါမူး

ကောင်လေးသုံးဦးနဲ့ အခန်းကမီးရောင်ကိုမြင်တော့ စိတ် သက်သာရာရသွားပြီး ပြုံးလိုက်မိပါတယ်။

“သူတို့စုပြီး အစားအသောက် တစ်ခုခုစားနေကြပုံပဲ။ ဒါပေးထားတဲ့ အစောင့်တာဝန်ကို ခေတ္တဖောက်ကြတာပါလေ။

ဒါကတော့ လူသဘာဝပေပဲ”

ပိုင်းရပ်စ်ရဲ့ တံခါးကိုသူ့အကြိမ်ကြိမ်ခေါက်ခဲ့ပေမယ့် လုံးဝမတုံ့ပြန်ပါ။ တံခါးသွားပွင့်နေတာမို့ သူက အထဲဝင်လိုက်ပါတယ်။ သူ့အသက်ရှုရပ်သွားပါတယ်။

“ဘာတွေများဖြစ်ကုန်ပြီလဲ”

အိပ်ရာခင်းထားတဲ့ ကြမ်းပြင်မှာ မန်းမန်းနဲ့ အူမာရူးတို့လဲကျနေပါတယ်။ စားပွဲက ကုလားထိုင်မှာ ပိုင်းရပ်စ်က ခြေပစ်လက်ပစ်လဲကျလျက်ပါ။ ကျန်ကုလားထိုင်နှစ်လုံးကတော့ တစ်စုံတစ်ဦးကမန်းကတန်းတိုက်ပြီး ထွက်ခွာသွားလို့ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ လက်ရာပါ။ သုံးဦးလုံး အသက်ရှုသံကြီးတွေက လေးလေးပင်ပင်ဖြစ်နေပါတယ်။ အခွံမာတွေ၊ စီးကရက်တို့တွေနဲ့ ဆီအုန်းပိုင်ပုလင်း ဝက်လောက်ကြမ်းပြင်မှာ ဖိတ်စင်နေပါတယ်။ တစ်ခန်းလုံးလည်း မီးခိုးနဲ့တွေ့ မွှန်နေပြီး စူးစူးရှရှအနံ့တွေ ထွက်နေပါတယ်။

ဆရာဝန်က ပိုင်နဲ့ စီးကာရက်တို့တွေကို နမ်းကြည့်ခဲ့ပါတယ်။ မူးယစ်ဆေးဝါးတွေပါလား။

ဘယ်သူသုံးခဲ့တာလဲ။

ဘာကြောင့်လဲ။

အာဒါမူးက ခြံထဲမှာမရှိပါ။ သူဘယ်ရောက်နေသလဲ။ ကမန်းကတန်းအိမ်ထဲသို့ဝင်လိုက်ပါတယ်။ ပု၊ ပု၊ ဂရန့်၊ ဂရန့်၊ လဲလျောင်းနေတဲ့ ပါမောက္ခကဟောက်နေဆဲပါ။

ဆရာဝန်က စိတ်ပါလက်ပါရယ်လိုက်ရင်း ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်-

“ဆီရေးလ်ရေ ထတွေ့လေ။ ဂျူတီ ကျနေချိန်မှာ အိပ်မောကျလျက်နဲ့ ကင်းစောင့်နေတာလား။

ပါမောက္ခက နီးတစ်ဝက်နဲ့...

“ဟုတ်တယ်။ ကျုပ်ကင်းစောင့်နေတာပါ။ ရှေးဟောင်း ရတနာတွေကို ထိန်းသိမ်းသူအဖြစ်နဲ့လေ”

ဆရာဝန်က ပါမောက္ခကို ဆပ်ပြင်းပြင်းလေးလှုပ်ရမ်းလိုက်ပြီး...

“ထစမ်းပါ။ အလုပ်သမားတွေဘာကြောင့် ကလေးတွေ အခန်းထဲမှာ ဆေးရုံပြီးအိပ်နေကြတာလဲ။ အာဒါမူးကောဘယ်ပျောက်နေလဲ။ သူ့ကိုသတင်းပို့ဖို့များ ခင်ဗျားခိုင်းလိုက်သလား။”

“ကျုပ်မခိုင်းပါဘူး။”

ပါမောက္ခက သူ့သော့တွေကို စမ်းလိုက်ရင်း...

“သော့တွေမရှိတော့ဘူး။ တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ အခု ကျုပ်နီးနေပါပြီ”

သုံးစက္ကန့်အတွင်းသူက အပေါ်ထပ်ရိုအခန်းလွတ်ဆီရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။

ဒေါက်တာဂျီဘာရေးကတော့ မှန်အိမ်ကိုင်ပြီး နောက်ကလိုက်ခဲ့ပါတယ်။

စိတ်မကောင်းစရာ မြင်ကွင်းတစ်ရပ်ပါ။

ကိမ်က ကြမ်းပြင်မှာ မှောက်လျက်လဲနေပါတယ်။ အသားရောင်တွေဖြူဖတ်ဖြူရောင်ဖြစ်နေပါတယ်။ မီးအိမ်လည်း ကွဲနေပါတယ်။ မီးဒီကသော့တွေ အားလုံးလည်း ပွင့်နေပြီး ဖရိုဖရဲဖြစ်နေပါတယ်။ မီးဒီထဲမှာထည့်ထားတဲ့ ပစ္စည်းအားလုံးလည်း မရှိတော့ပါ။ ကုတ်အင်္ကျီဖြူ အဟောင်းနှစ်ထည်ကိုတောင် ချန်မထားခဲ့ကြပါ။ အိပ်ရာ၊ စားပွဲနဲ့ ကုလားထိုင်ပဲ ကျန်နေခဲ့ပါတယ်။ ပြတင်းပေါက်မှန်ကိုလည်းရိုက်ခွဲပြီးပွင့်ခဲ့ကြပါတယ်။ တစ်ခန်းလုံးမလာဟင်းလင်းဖြစ်နေပါတော့တယ်။

ပါမောက္ခက စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ ကုလားထိုင်တစ်လုံးမှာ ထိုင်လိုက်ပြီး-

“ကိမ်တော့ သေသွားရှာပြီ။ ဒါဟာ လူသတ်မှုပဲ။ ကျုပ်အပြစ်ပါ။ တာဝန်ကျချိန်မှာ ကျုပ်အိပ်ပျော်သွားခဲ့တာကိုး။ ကျုပ်အပြစ်က ခွင့်မလွှတ်နိုင်စရာပါ”

“ကိမ် ကို အိပ်ယာပေါ်တင်ဖို့ကူပါဦး ဆီရေးလ်၊ ဒါမှ သူ့သက်တောင့်သက်သာရှိလိမ့်မယ်”

အိပ်ရာပေါ်ရွာထင်ခဲ့ပေမယ့် ကိမ်ကလုံးဝမလှုပ်ပါ။ ပါမောက္ခလည်း အိပ်ရာကုတ်စွန်းမှာ ထိုင်ပြီး ငြီးငြူနေပါတယ်။

ဒေါက်တာဂျီဘာရေးက ကိမ်ကို စမ်းသပ်စစ်ဆေးလိုက်ပြီး...

“သူပြန်ကောင်းလာမှာပါ။ သူ့ခေါင်းကို တစ်ခုခုနဲ့ ရိုက်တာ ခံခဲ့ရတယ်။ လက်နှိပ်ခါတ်မီးတစ်လက် တစ်လေများ

ရနိုင်မလား။ ရေချိုးခန်းထဲက ရှေးဦးသူနာပြုအိတ် ကျွန်တော့်ကိုယူပေးပါ။ ဒါ့အပြင် ပက်ထရစ်နဲ့ခွန်ဘာတို့ကိုလည်း သွားကြည့်ပေးပါ”

“ကလေးတွေ”

လို့ အော်ရင်းပါမောက္ခက အပြေးထွက်သွားပါတယ်။

ချက်ချင်းပဲ ပြန်ရောက်လာပြီး ပက်ထရစ်ကော ခွန်ဘာပါ အိပ်ချင်မူးတူးနဲ့လိုက်လာကြပါတယ်။ သူတို့နှစ်ဦးအန္တရာယ်ကင်းခဲ့ပါတယ်။ ဆရာဝန်ကိမ်ရဲ့ ဦးခေါင်းကို ရေအေးကြပ်ထုပ်နဲ့ပုတ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ကိမ်လည်း သတိပြန်လည်လာပြီ...။

“ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ။ ဓားကောဘယ်မှာလဲ”

“ရတနာတွေကို ညက သူ့ခိုးတွေယူသွားကြပြီ။ အာဒါမူးလည်း ပျောက်နေတယ်။”

ပက်ထရစ်က ဒလစပ်ပြောချလိုက်ရင်း...

“ဒါဟာ စိတ်လှုပ်ရှားစရာတော့မဟုတ်ပါဘူး။”

“စိတ်လှုပ်ရှားစရာ၊ ဒီစာလုံးကို မင်းဆိုမိုက်မိုက်မဲမဲ သုံးရက်တယ်ကွာ ပက်ထရစ်ရယ်။ ငါ့ရတနာတွေ မရှိတော့ဘူး။ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ ရတနာတွေ ပျောက်သွားပြီ။”

သူက ဝမ်းပန်းတနည်းနဲ့ ဟိုမှသည်မှ ကယောင်ကတမ်း ငြီးတွားနေပါတော့တယ်။

ဒေါက်တာဂျီဘာရေးက...

“ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်ထိန်းပါ။ လူကြီးပဲ

ဗျ၊ ငြီးတွားနေလို့ ငြီးတာမှမဟုတ်တာ။ ကျွန်တော်တို့ ဘာဆက်လုပ်ကြမလဲ။ ပုလိပ်ကို အကြောင်းကြားရမယ်။ ကိမ်ခေါင်းကို ပတ်တီးစီးပေးရမယ်”

ခွန်ဘာက...။

“ကျွန်မဖေဖေ ဆေးခန်းမှာ ကျွန်မ ပတ်တီးစီးပေးနေကျပါ။”

“ကျွန်မလုပ်နိုင် ပါတယ်”

ပါမောက္ခက ခပ်မတ်မတ်ရပ်လိုက်ရင်း...။

“အေးဗျာ နည်းနည်းတော့ ရှက်ဖို့ ကောင်းသွားတယ်။ ကျွန်တော်သတိ လက်လွတ် ဖြစ်သွားတယ်။ ခုတော့ ကျွန်တော်ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်နေပါပြီ။

ကဲပါလေ ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ပြောပါ”

ပန်တစ်ဆာဒါက ပုလိပ်ဌာနဆီ ကားနဲ့သွားပါ။ ညဖက်တယ်လီဖုန်းဆက်ဖို့ကတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်ကတော့ ဝိုင်းရပ်စ်နဲ့ အလုပ်သမားနှစ်ဦး အခြေအနေကို သွားကြည့်ရဦးမယ်”

ပက်ထရစ်ကလည်း...။

“ပြတင်းပေါက်တွေ ကွဲနေတာ တစ်ခုခုများ အစားထိုးရမလား”

“ဟုတ်တယ်ဟေ့။ မင်းအကြံကောင်းတယ်။ ဒီအပေါက်ကနေပြီး နောက်ထပ် လူစီမံ အဝင်မခံချင်တော့ပါဘူး။”

ဆရာဝန်က ရယ်မောရင်း ပက်ထရစ်နဲ့အတူအိပ်ရာကုတင်၊ ကုလားထိုင်နဲ့ စားပွဲတွေကို ပြတင်းပေါက်ဘောင်မှာ ဝိတ်လိုက်ပြီး စောင်နှစ်ထည်နဲ့ညှည်နှောင် ဝိတ်ဆိုလိုက်ကြပါတယ်။ ပြီးတော့ကလေးတွေ အိပ်ခန်းဆီ ခပ်မြန်မြန်ထွက်ခဲ့ကြပါ

တယ်။ အလုပ်သမားသုံးဦးလုံး ခေါင်းမူပြီး ရီဝေရီဝေဖြစ်နေတာကို သိရပါတယ်။ ဆရာဝန်က သူတို့သွေးခန်းနဲ့ အပူချိန်တွေကို စစ်ခဲ့ပါတယ်။

“မင်းတို့ အိပ်မောကျကုန်အောင် မူးယစ်ဆေးဝါး ကျွေးတာခံခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီဆေးက သေလောက်အောင်တော့ ဒုက္ခမပေးပါဘူး။ အခုခေါင်းမူးနေတာပျောက်အောင် ဒီဆေးသောက်လိုက်ကြပါ။” ဆရာဝန်က အက်စ်ပရင်တစ်ကပ် စီပေးလိုက်ပါတယ်။

“နှစ်ပြားစီလောလောဆယ်သောက်ပြီး နှစ်နာရီကြာလောက်အိပ်လိုက်ကြပါ။ နီးလာရင်ကောင်းသွားပါ လိမ့်မယ်။

ညစ်ပတ်ရုပ်ပွနေတဲ့ အခန်းကို စစ်ဆေးရင်း ဆရာဝန်က စီးကရက်တို နှစ်တိုကို ပလပ်စတစ်အိတ်ထဲထည့်လိုက်ပါတယ်။ ဝိုင်တစ်ချို့ကိုလည်း အလုပ်ဝိတ်ထားတဲ့ ပုလင်းထဲ ထည့်ခဲ့ပါတယ်။

“မင်းတို့ကို အိမ်မှာ ပြန်ဆုံမယ်။ အခုအတိုင်း လက်ရာခြေရာ မပျက်ထားကြ”

ဝိုင်းရပ်စ်၊ မန်းမန်းနဲ့ ဇွဲမှာ တို့ကို တစ်ယောက်ချင်း ခွဲစစ်ခဲ့ပေမယ့် ဇာတ်လမ်းကတော့ တစ်ထပ်တည်းဖြစ်နေပါတယ်။

(၂)နာရီ တစ်ဦးကျ ခြံထဲမှာ အစောင့်ချထားခဲ့ပါတယ်။ ညဆယ်နာရီခွဲမှာ အာဒါမူးက သူ့အစောင့်အလှည့်အတွက် ဝိုင်းရပ်စ်အခန်းမှ ထွက်ခဲ့ပါတယ်။ (၁၅)မိနစ်လောက်ကြာတော့ အာဒါမူးက စီးကရက်တူးတွေနဲ့ ဆီအုန်း

ဝိုင်ပုလင်းတွေ အပြည့်ထည့်ထားတဲ့ ကတ္တူဘူးကြီးတစ်ဘူးကို သယ်လာခဲ့ပါတယ်။

ဒါတွေကို လမ်းဘေးဆိုင်တစ်ဆိုင်က သွားဝယ်ခဲ့တာလို့ သူကဆိုပါတယ်။ တစ်ညတာလုံး မအိပ်ဘဲ တစ်လှည့်စီ ကင်းစောင့်ရယူဖို့ နားချိန်လေးမှာ ပျော်ပျော်ပါးပါးဖြစ်ဖို့ပါတဲ့။ သူတို့သောက်နှင့် ကြည့်ဖို့ တာဇန်ချိန်ပြီးရင် သူပါဝင်ခွဲမယ်လို့ အာဒါမူးက ပြောခဲ့ပါတယ်။

ဒါကြောင့် သူတို့လည်း ပျော်ပျော်ပါးပါး သောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ပြီးတော့ ဘာတွေ ဆက်ဖြစ်မှန်း သူတို့သုံးဦးလုံး မသိကြတော့ပါ။

မန်းမန်း တောင် တအံ့တဩဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ အာဒါမူးက မနစ်က ရာကီဒါ မြင်းပွဲမတိုင်မီမှာ သူ့နဲ့ရက်ပေါင်း အတန်ကြာ အတူနေထိုင်သွားခဲ့ပါသေးတယ်။ သူနဲ့ဘာပြဿနာမှ မရှိခဲ့ပါ။ မနက်ဖြန် သူ့မြင်းပွဲသွားမှာပါ။ သူ့ပြန်လာမယ်ဆိုရင်လည်း လက်ခံမှာပါ။

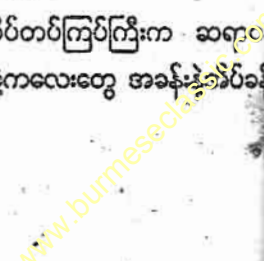
အာဒါမူးက သူ့ရဲ့ ဆွေမျိုးသားချင်း တော်စပ်သူပါ။

“သည်မှာပုလိပ်ဂျစ်ကား ရောက်လာပြီ။ အန်ကယ်စီထရီယင်လည်း ပါလာတယ်။”

ပက်ထရစ်က သူဝါသနာအတိုင်း ကားနဲ့ ကားနဲ့ပတ်ကို စိတ်ဝင်စားနေပါတယ်။

“သူတို့ဒီနေရာ လာတွေ့ကြဖို့ ပြေးပြီးပြောပေးပါ”

ပုလိပ်တပ်ကြပ်ကြီးက ဆရာဝန် ပြောပြတဲ့ကလေးတွေ အခန်းနဲ့အိပ်ခန်း

လွတ်အခြေအနေကို ကြားရတော့ အံ့ဩ နေပါတယ်။

သူက...

“ခြံထဲ လိုက်ကြည့်ဖို့ အလင်းရောင် မရှိတော့ပါဘူး။ ကံကောင်းတယ်ပြောရ မလားဘဲ။ ကြီးကြပ်ရေးမှူးဒေါင်က အဖွဲ့ ဝင် (၁၂)ဦးနဲ့ ရာကီဒါကနေ မနက်ဖြန် စောစောမှာ ရောက်လာလိမ့်မယ်။

ဒီ တာဝန်ကို ကျွန်တော့်ဆီက သူလွဲယူပါလိမ့်မယ်”

ဆရာဝန်က...

“ကျွန်တော်တို့ ငြို့လေးကို ဘာ ကြောင့်များ အခုလို အရေးပါတဲ့အရာရှိ လွှတ်လိုက်ရတာပါလိမ့်”

“ကျွန်တော်မှာ ပြောပိုင်ခွင့်မရှိပါဘူး။ မနက်ဖြန် မနက်ရှစ်နာရီနောက်ပိုင်းမှာ ခင်ဗျားနဲ့ သူ့လာတွေ့ပါလိမ့်မယ်။ ကံ နောက်မှ တွေ့ကြပါစို့”

ညက လူတိုင်း ကောင်းကောင်း မွန်မွန်အိပ်ခဲ့ကြရပါတယ်။ နံနက်ရှစ်နာရီ မှာ နောက်လိုက် ခြောက်ဦးနဲ့အတူ ကြီးကြပ်ရေးမှူး ရောက်လာပါတယ်။ ဆံပင်တိုတိုညှပ်ထားပြီး နှုတ်ခမ်းမွှေး ရေးနေနဲ့ ကိုယ်ခံပတ်ပတ်အနေအထား တို့က သူ့ကို စစ်သားတစ်ယောက်နဲ့တူ နေစေပါတယ်။ သူကလည်း သူ့လုပ်ငန်း မှာ စစ်သားဆန်ဆန် လုပ်ကိုင်နေလို့ သူပါ။

သူ့နောက်လိုက်တွေကို အိမ်ကော ခြံဝင်းကိုပါ သေသေချာချာစေ့စေ့စပ်စပ် ရှာဖွေဖို့ ညွှန်ကြားပြီးနောက် ပါမောက္ခနဲ့ အတူ ထမင်းစားခန်းစားပွဲမှာ ထိုင်ခဲ့ပါ တယ်။ ဘာပစ္စည်းတွေအနီးခံခဲ့ရသလဲ

ဆိုတာကို အပြည့်အစုံမေးပါတော့တယ်။ သူ့ထဲဖက်မှာထိုင်နေတဲ့တပ်ကြပ်က ပြော သမျှတွေကို ရေးမှတ်ခဲ့ပါတယ်။

ကိမ်လည်း ခေါင်းနည်းနည်းနောက် နေတာကလွဲပြီး ဝေဒနာသက်သာခဲ့ပါပြီ။ ပက်ထရစ်နဲ့ ခွန်ဘာတို့က သူ့ကိုတွဲပြီး အောက်ဆင်းစေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူကအကူမပါဘဲ သူ့ဖာသာစားသောက် ခန်းဆီလျှောက်သွားခဲ့ပါတယ်။ ကိမ် အစစ်ခံပြီး နောက် ခွန်ဘာ၊ ပက်ထရစ် နဲ့ ဆရာဝန်တို့ကို မေးမြန်းခဲ့ပါတယ်။

နောက်လိုက်တွေကလည်း သူတို့ ခေါင်းဆောင်အတိုင်းအချိန်ကိုအလဟဿ မလားဘဲ အိမ်ကော ဝင်းခြံတစ်ခုလုံးကို ပါ မြန်မြန်ထက်ထက် ရှာဖွေခဲ့ကြပါ တယ်။

ကြီးကြပ်ရေးမှူးကလူတွေ မေးမြန်း နေချိန်မှာ ခြံပတ်တစ်ခုထဲမှာ ဝှက်ထား ခဲ့တဲ့ လှေခါးတစ်ခုကို တွေ့ခဲ့ပါတယ်။ အခန်းလွတ် ပြတင်းပေါက် အောက်က ဆစ်တစ်ရာပန်းခင်းကို နင်းခြေသွား ခဲ့တာကော ရတနာတွေထည့်ထားတဲ့ ဘူးတွေမှာ ကျန်ခဲ့တဲ့ လက်ဗွေရာတွေ ကိုပါ သူတို့ မှတ်သားခဲ့ကြပါတယ်။ ပါမောက္ခက လှေခါးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဇဝေဝေါဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

“အရှေ့တံခါးဖျက်ပြီး ဘာကြောင့် သူခိုးတွေ မဝင်ခဲ့တာလဲ”

လူနာကြည့်ပြီး ပြန်လာမယ့် ဆရာ ဝန်နဲ့လည်း တိုးနိုင်တာရယ် ပြတင်း ပေါက်ကလွဲပြီး ကျန်တံခါးပေါက်တွေကို သံတန်းတွေနဲ့ကာရံထားတာတွေကြောင့် ပါ။ အပေါ်ထပ်ပြတင်းပေါက်က နောက်

ဖက်မှာရှိတာကြောင့် တွယ်တက်ပြီးဝင် လိုက်ရင် ဘယ်သူမှ သူတို့ကို မမြင်ရ တော့ပါ။

“ကိမ် မျက်နှာပေါ် လက်နှိပ်မီး ရောင်ကျလာတာရယ်။ အိပ်ဖို့ပြန်ပြောခဲ့ တာတွေက သက်သေထူနေပါတယ်”

ပါမောက္ခက စိတ်အထင်လို့ ဖွင့်ဟ ခဲ့ပါတယ်။

“သူခိုးတွေ ဒီအနီးအနားမှာ ပုန်း အောင်းနေတယ်လို့ ခင်ဗျားထင်သလား”

ပါမောက္ခရဲ့ အတွေးတွေကတော့ သူ့မြတ်နိုးတဲ့ ရတနာတွေမှာသာ တစ်ခုလဲ လည်နေပါတယ်။

“မဟုတ်ပါဘူး ပန်တစ်ဆာဒါလို ငြို့ ငယ်လေးမှာ သတင်းက ချက်ချင်းပြန် သွားနိုင်ပါတယ်။

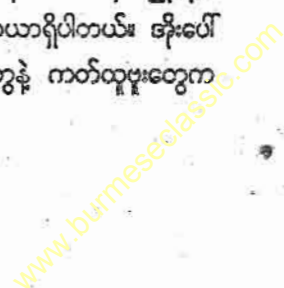
ကျွန်တော်တို့ ဆရာဆာနီကိုခြေရာ ခံလိုက်နေကြပါတယ်။ ရာကီဒါက သူ့ အိမ်ကိုသွားပြီး ဘာဖော်ဖော်ထွင်းမှုနဲ့ ပတ်သက်လို့ မေးမြန်းဖို့သွားတော့ သူ ပျောက်နေပါတယ်။ သည်ကိုလိုက်လာ ရတာကလည်း သူ့ကိုရှာဖို့ပါ”

ကိမ်နဲ့ ခွန်ဘာတို့ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး လှမ်းကြည့်လိုက်ကြပါတယ်။

ပုလိပ်တစ်ယောက် ဝင်လာပြီး သတိအနေအထားနဲ့...

“ကြီးကြပ်ရေးမှူးခင်ဗျာ...”

ဒီအိုးဟောင်းတစ်လုံးရဲ့ လက်ကိုင် ကို ဒီကနေပြီး ကိုက်ငါးရာအကွာ လမ်းဘေးသဲပုံကရခဲ့ပါတယ်။ အနီးမှာ လည်း လေးလန်းလောလီမှ ပြုလုပ် သည်ဆိုတဲ့ တာယာရှိပါတယ်။ အိုးပေါ် က လက်ဗွေတွေနဲ့ ကတ်ထုမှူးတွေက

လက်မွေ့တွေအတူတူ ဖြစ်နေတာ တွေ့ရပါတယ်။

ပါမောက္ခ ဝမ်းသာသွားပြီး...

“ဒီ အကျိုးအပဲ့ အစအနတွေက ပုနာကုခရားအိုးကြီးကဟာတွေ ဖြစ်ဖို့ များပါတယ်။”

“မင်းလူတော်ပဲ”

ကြီးကြပ်ရေးမှူးက သဲပုံကြီးကို စူးစမ်းဖို့ ခြေလျင်ထွက်ခဲ့ပါတယ်။

“ဒီကားဘီးရာတွေကတော့ အခု မနက်ကမှ ဖြတ်သွားတဲ့ ကားရဲခြေရာ တွေပဲ”

ဆရာဝန်ကို ပြောပြရင်း မာရသွန် အပြေးပြိုင်ပွဲပန်းဝန်ခါနီးမှာ အပြေးသမား တွေ သုတ်ခြေတင်ခဲ့သလိုမျိုးလို့ပါရှင်းပြ ခဲ့ပါတယ်။

ပါမောက္ခက ထပ်မေးခဲ့ပါတယ်။

“ဒီလောလီကားကြီးဘယ်ဆီဦးတည် သွားတယ်ဆိုတာကိုကော ခင်ဗျားခန့်မှန်း နိုင်ပါသလား”

“ကျုပ်တို့ခန်းမှန်းနိုင်ပါတယ်။ ကျုပ် တို့ရဲ့ ဝဲဘက်လမ်း ကရာကီဒါဆီတိုက် ရိုက်ပေါက်ပါတယ်။ တစ်ခါ ဂျိစ် ဒါမှ မဟုတ် ခါဖန်ချန်ဆီသွားတဲ့လမ်းဆုံကို ရောက်လိမ့်မယ်။ လက်ျာဖက်လမ်းက တော့ တဖြည်းဖြည်းကျဦးသွားပြီး ရွာ ငယ်လေးတစ်ရွာဆီ ပေါက်ပါတယ်။ သည်လမ်းကျဦးကျဦးလေးကို လော်လီ က ခက်ခက်ခဲခဲ ဝင်ရမှာပါ။”

ဆရာဝန်က ထပ်ပြောခဲ့ပါတယ်။

“လမ်းကတော့ရာကီဒါဆီတိုက်ရိုက် ပဲ။ အာဒါမူးကကော”

“ဒီနေ့ နွဲ့ရမယ်မြင်းပြိုင်ပွဲဆီသွား လိမ့်မယ်ထင်တာပဲ”

ပြီးတော့ ကြီးကြပ်ရေးမှူးက သူ့ရဲ့ ခန်းမှန်းချက်ကို ဖွင့်ဟခဲ့ပါတယ်။

“သူတို့ဒီနေ့လည်တစ်နာရီမှာ စပြိုင် ကြမှာပါ။ အကယ်၍ အာဒါမူးသွားခဲ့ရင် သူ့ကို အဲဒီမှာတွေ့ရမှာပါ။ ကောက်ရိုး ပုံ ထဲမှာ အပ်တစ်ချောင်းကို ရှာနေရ သလိုဖြစ်နေတာကိုတော့ ကျုပ်ဝန်ခံပါ တယ်။”

ဒါပေမယ့် ကျုပ်တွေ့ကို တွေ့ရမှာ ပါ။ သူကတော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ တစ်ဦး တည်းသော သံသယကောင်ပါ။

ဒေါက်တာဂျီဘာရေးက...

“မသွားမိတစ်ခုခုသောက်သွားပါဦး”

“ကျေးဇူးပဲဗျာ။ ကျွန်တော် သိပ် အလုပ်များနေလို့ပါ။ ရာကီဒါပုလိပ်ဌာန ချုပ်ကနေပြီး တယ်လီဖုန်းခေါ်စရာတွေ အများကြီးရှိနေလို့ပါ။ မြင်းပြိုင်ပွဲကွင်းဆီ မသွားခင် ကြီးကြိုတင်တင်ပြင်ဆင်ရမှာ ပါ။ မီးရထားဘူတာကိုလည်း အကြောင်း ကြားရပါဦးမယ်။ လမ်းတစ်လျှောက်လုံး မှာချထားတဲ့ အစောင့်တွေကိုလည်း နီးနီး ကြားကြား ရှိနေအောင် တပ်လှန့်ထား ရပါမယ်။ တယ်လီဖုန်းအားကိုးပြီး လုပ်ရ မှာပဲ။ ပန်တစ်ဆာဒါတယ်လီဖုန်းဌာနကို တော့ မေတ္တာရပ်ခံရမှာပဲ”

“ဆေးရုံမှာလည်း ပြဿနာတော့ ရှိပါတယ်။ အထူးသဖြင့် အရေးပေါ်ကိစ္စ တွေမှာလေး။”

ကြီးကြပ်ရေးမှူးကတော့ သူ့ပုလိပ် ဂျစ်ကားဆီ ကမန်ကတန်သွားနေရတာ

ကြောင့် ဆရာဝန်စကားတွေကို မကြား နိုင်ခဲ့ပါ။ သူကတော့ အရေးတကြီးမောင်း ထွက်ခဲ့ပါတယ်။

မိတ်ဆွေနှစ်ဦးလုံး ငြိမ်ငြိမ်သက် သက်ပြန်လျှောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ပါမောက္ခ ကတော့ စိတ်မိတ်သိပ်ကျနေပါတယ်။ အဝေးက ဒေါက်တာခရက်ကာလစ်ကို အိမ်ကနေ တောအရပ်ဆီ အစိပွယ်မဲ့ ခရီးထွက်ခိုင်းသလိုဖြစ်နေပါတယ်။

ခွန်ဘာမြင်းစီးနေတာကို သူတို့အိမ် ဖက်လျှောက်လာစဉ် တွေ့လိုက်ကြရပါ တယ်။ ဒီမြင်ကွင်းက ဆရာဝန်ခေါင်းထဲ အတွေးတစ်ခု ဝင်လာပါတယ်။

“ဘာဖြစ်လို့တို့တစ်တွေ မြင်းပြိုင်ပွဲ မသွားဘဲ နေရမှာလဲ ဆီရေးလ်”

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီညနေမှာ ရာကီဒါ ဘူတာကိုသွားကြရမှာပဲ။

ခွန်ဘာရဲမြင်းကို အငယ်တန်းပြိုင်ပွဲ မှာ သွင်းကြမလား။

အကယ်၍ ကိမ်ထိုင်ကြည့်နေမယ် ဆိုရင် ခွန်ဘာကို မြင်းစီးခိုင်းမယ်”

“သိပ်ကောင်းတဲ့ စိတ်ကူးပဲ။ ဒါဟာ အားလုံးအတွက် အကောင်းဆုံးပါ။

ကဲ ဘယ်တော့စမလဲ”

“အခု ချက်ချင်းပေါ့”

*** **

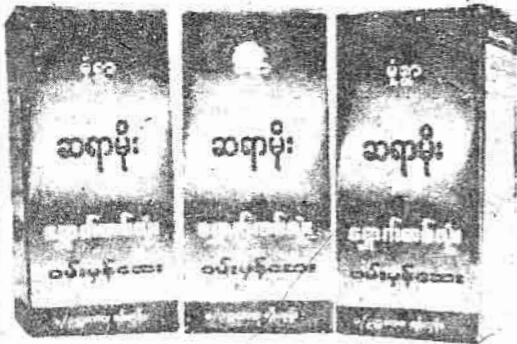
ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်...

အောင်သန်းချစ်

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်တမ်း 0412 YR 004687

ရိုင်းဝင် ၇/၂၀၁၈၊ တဆထလ(ဝိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ်တံဆိပ်က (မာနယ်ဝင်း) ၁၃၀/၀၀၀၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ ခိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်အယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆီ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေတိုင်း သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မျှတပြီး မဟောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်းကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းဟစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား၊ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမဲ့ပေါ့”

“ကျွန်တော်တို့ မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်များ ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနုမကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်မြဲ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလှုံ့နေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖျိုးဝံ့ဖြန့်ရုံးချုပ်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ဖြူးပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း
အမှတ်-၈/၃၅၆၊ မေဓာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၅၇၊ ၀၉-၅၁-၈၀၆၃၂
မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၁၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

www.burmeseclassic.com

ဝဋ်ကြွေး(၇)

(ယ ဓ င် လ မှ အ ဆက်)

ကျွန်ုပ်သည် အဘိုးသူတော်ကြောင့် နှင့် လမ်းခွဲပြီးနောက်ပိုင်း စိတ်ထဲတွင် ကြည့်လင်၍ သွားလေ၏။ ဖြစ်သမျှ အကြောင်း မဟုတ်ဘဲ ခံယူလိုက်ခြင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်ပေ၏။ ကျွန်ုပ် စိတ်သည် အတော်အတန် တည်ငြိမ်သွားပြီးဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်ဖြစ်ခဲ့သမျှ ဖြစ်စဉ်များ အားလည်း စနစ်တကျ ပြန်လည်၍ တွေးကြည့်နေမိ၏။ ကျွန်ုပ်သည် သွေးပူနေသဖြင့် မတွေ့မီဘဲ ကျန်နေသော အကြောင်း အရာများ ရှိနေကြောင်း တွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ပိုက်ဆံပျောက်သောညက ရုံးတွင် ဂျူတီကျသဖြင့် ညအိပ်ရ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် အတူတွဲကျသော စာရေးက နေမကောင်းသဖြင့် ဂျူတီမဝင်နိုင်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်းသာ ဂျူတီဝင်ခဲ့၏။ သို့သော် ထိုညနေက ကိုဝင်းအောင် မိုးချုပ်တဲ့အထိ ရုံးတွင်ရှိနေသည်ကို ပြန်၍ သတိရမိ၏။ ထိုညက ကျွန်ုပ်ထမင်းစားထွက်သောအခါ ကိုဝင်းအောင်က သူ့ရုံးတွင် စောင့်နေပေးမည်ဟု ပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် စက်ဘီးဖြင့် အိမ်သို့ ထမင်းပြန်စားသည်ကို မှတ်မိ၏။ ကျွန်ုပ်ပြန်ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း ကိုဝင်းအောင်က မြန်တော့မည်ဟုပြောကာ ပြန်သွားလေ

၏။ ကိုဝင်းအောင်သည် ကျွန်ုပ်အား မနာလှိုက်တိုဖြစ်နေသတစ်ယောက် ဖြစ်သဖြင့် ချောက်ချခြင်းဖြစ်နိုင်သည်ဟု တွေးမိ၏။ နောက်တစ်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် ကျွန်ုပ်အား ပီအီးခေါ် ရုံးတွင်းစစ်ဆေးမှု ပြုလုပ်၏။ ပထမ ဒေါ်စမ်းစမ်းစောအား စစ်ဆေးရာတွင် ရုံးဆင်းခါနီးတွင် ပိုက်ဆံများကို စနစ်တကျ စစ်ဆေး၍ အံ့ဆွဲထဲ ထည့်ကာ သော့ခတ်သည်ကို မှတ်မိကြောင်း၊ အမှန်မှာ အရာရှိအား အပ်နှံကာ ဖီးခံသေတ္တာထဲတွင် သိမ်းဆည်းရမည်ဖြစ်သော်လည်း နောက်ထပ်ဖြည့်ရမည့်ငွေ ရှိနေသဖြင့် မိမိအံ့ဆွဲထဲတွင် သိမ်းဆည်းထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သို့သော် အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် သော့ကို မသိမ်းမိဘဲ တန်းလန်းထားမိဟန်ရှိကြောင်း၊ သူ့အနေဖြင့် လုံးဝသတိမရတော့ဘဲ နောက်နေ့ရုံးရောက်မှသာ သော့တန်းလန်းနှင့် အံ့ဆွဲအားတွေ့မှ စစ်ဆေးကြည့်ရာ ငွေအချို့လျော့နေသည်ကို တွေ့ရကြောင်း၊ ရုံးငွေကို ပေါ့ပေါ့လျော့လျော့ ထားမိသည့် သူ့တွင်လည်း အပြစ်ရှိကြောင်းများကိုပါ ဝန်ခံထွက်ဆိုသွား၏။ ကျွန်ုပ်၏အလှည့်သို့ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်သည် ဒေါ်စမ်းစမ်းစော၏ငွေစာရင်း

ဘက်သို့ မရောက်ခဲ့ကြောင်း၊ သော့တန်းလန်းကျန်နေခဲ့သည်ကိုလည်း မသိရှိခဲ့ပါကြောင်း၊ ရုံးပိုက်ဆံကိုသာမက အခြားတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ပိုက်ဆံကျန်ခဲ့လျှင် တောင် ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် သိမ်းဆည်းထားပေးမည်သာဖြစ်ပါကြောင်းများကို ပြောပြ၏။ ထို့အပြင် ကျွန်ုပ်ဂျူတီကျသည့်ညက ကိုဝင်းအောင် ရုံးတွင်ရှိနေကြောင်း၊ ကျွန်ုပ် ထမင်းစားသွားမည်ဆိုသောအခါ သူ့စောင့်ပေးမည်ဟုပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ် ထမင်းသွားစားခဲ့ကြောင်းများကိုပါ ပြောပြလိုက်လေ၏။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ ဂျူတီညတွင်ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တွင်တာဝန် အပြည့်အဝရှိသည်ဖြစ်ရာ ထိုငွေကို ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ပေးလျှော်ပါမည်အကြောင်း များကိုပါ ထည့်သွင်းထွက်ဆိုလိုက်လေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ ထွက်ဆိုချက်အရ ဤကိစ္စအားသိသူ နောက်တစ်ယောက်ထပ်တိုးလာသဖြင့် ကိုဝင်းအောင်အား စစ်ဆေးရန်ခေါ်သောအခါ ကိုဝင်းအောင်မှာ ရုံးမတက်ဘဲ ခွင့်ယူထားကြောင်းသိရှိရ၏။ ဒီမိသို့လိုက်သွားပြီး ခေါ်မှလိုက်လာပြီး အစစ်ခံလေ၏။ မဟုတ်တာလုပ်ထားသူ ပီပီ မျက်စိမျက်နှာပျက်လျက်ရှိပြီး စစ်

www.burmeseclassic.com

ဆေးသောအခါ နှစ်ခါမစစ်ရဘဲ အပြစ်မှန်အား ငှားပေါ်သလို ပေါ်လေတော့၏။ သူ့အနေဖြင့် ရုံးဆင်းခါနီးသောအခါ ဒေါ်စမ်းစမ်းစောမှ အံ့ဆွဲကို သော့တန်းလန်းနှင့် ကျန်နေသည်ကို တွေ့မိကြောင်း၊ ဖွင့်ကြည့်သောအခါ ပိုက်ဆံအချို့ကိုတွေ့မိသဖြင့် အကြံတစ်ခုရကာ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ခဲ့ကြောင်း၊ ညနေစောင်းတွင် ကျွန်ုပ်က ထမင်းစားသွားမည်ပြောသဖြင့် သူ့အနေဖြင့် ကြည့်ကြည့်ဖြူဖြူ လွတ်လိုက်ကြောင်း၊ ထိုအချိန်တွင် အံ့ဆွဲထဲရှိ ပိုက်ဆံကိုနှိုက်ယူကာ သိမ်းထားလိုက်မိကြောင်း၊ သူ့အနေဖြင့် ပိုက်ဆံကို ခိုးယူချင်၍မဟုတ်ကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်ပြသနာတက်ကာ ရာထူးတိုးမည့်အရေးအတွက် အနေနှင့်အယုတ်ဖြစ်စေချင်တာသာဖြစ်ကြောင်း၊ သူ့ကိုခွင့်လွှတ်ပါမည့်အကြောင်း၊ သူ့အနေဖြင့် နောင်တရမိပါကြောင်းများကို ခရားရေလွတ် ပြောလေတော့၏။

ကိုင်းအောင်သည် သူ့အပြစ်အား ဝန်ခံပြီးနောက် ကျွန်ုပ်ကိုလည်း တောင်းပန်လေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း ခွင့်လွှတ်ပါကြောင်းတို့ကိုပြောကာ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်ညှိနှိုင်းကာ ပြေလည်မှုရသွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း အပြစ်မှ လွတ်မြောက်သွားပြီဖြစ်လေရာ ကျွန်ုပ်အား ရာထူးပေးမည့် ကိစ္စမှာလည်း ကန့်ကွက်မည့်သူမရှိတော့ပေ။ ကျွန်ုပ်သည် လက်နှိပ်စက်စာရေးဖြစ်ရန်အတွက် အချိန်အနည်းငယ် စောင့်ရဦးမည်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အချိန်ရတုန်း ကွန်ပျူတာသင်တန်းတက်ရလျှင် ကောင်းမည်ဟုတွေးမိသဖြင့် စုံစမ်းရာ ဘီစီကြီး ဒေါ်ခင်မေစိက -

“မင်း ကွန်ပျူတာတက်ချင်ရင် အန်တီကူညီပါမယ်ကွယ်။ အန်တီတူတစ်ယောက်က လှည်းတန်းမှာ ကွန်ပျူတာ သင်တန်းဖွင့်ထားတယ်။ အန်တီဖုန်းဆက်ထားလိုက်မယ်။ သူ့ဆီကိုသာ မင်းသွား

လိုက်”
ဟု ဆိုကာ လိပ်စာကိုပေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း အထက်အရာရှိနှင့် ညှိနှိုင်းကာ အလုပ်ချိန်မပျက်စေဘဲ ရုံးဆင်းချိန်တွင် ဖွင့်လှစ်သော သင်တန်းချိန်ကိုယူကာ တက်ရောက်ခဲ့လေ၏။ သင်တန်းဖွင့်စရက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ သင်တန်းသားများမှာ ကွန်ပျူတာကို ကိုင်တွယ်ခွင့်မရှိဘဲ ကွန်ပျူတာဖြစ်ပေါ်လာပုံကိုလည်းကောင်း၊ တီထွင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကွန်ပျူတာ၏ သဘောတရားများကိုလည်းကောင်း၊ ကွန်ပျူတာကိုင်တွယ်ပုံ ကိုင်တွယ်နည်းကိုလည်းကောင်း နှစ်ရက်၊ သုံးရက်ခန့် ဆက်တိုက်ဆိုသလို ရှင်းပြလေ၏။

“ကွန်ပျူတာမှာ အဓိကက ဆော့ဝဲနဲ့ ဟတ်ဝဲလို့ ခေါ်တယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့်ပြောရရင် ရှင်ပိုင်းပေါ့။ အဲဒီစက်ထဲမှာ ရှိတဲ့ နည်းပညာပိုင်းတွေကိုကျတော့ ဆော့ဝဲလို့ခေါ်တယ်။ အဲဒါကို တစ်နည်းအားဖြင့်ပြောရရင် နာမ်ပိုင်းပေါ့။ ကျွန်တော်တို့လူမှာ ရုပ်နဲ့နာမ်ဆိုတာ ရှိသလို၊ ကွန်ပျူတာမှာလည်း ဆော့ဝဲနဲ့ ဟတ်ဝဲဆိုပြီး ရှိတယ်”

ဟူ၍ ရှင်းပြရာ ကျွန်ုပ်မှာ လွန်စွာ သဘောကျလွန်းသဖြင့် မမေ့နိုင်အောင် ဖြစ်ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကွန်ပျူတာ အသုံးချပညာရပ်များအား အင်တာနက်၊ ဖိုတိုရှော့၊ အိတ်ဇလ်၊ ဝါဒီ စသည်ဖြင့် ဘာသာရပ်(ရ)ခွဲ၍ သင်ကြားပေးရာတွင် ကျွန်ုပ်တတ်ချင်သော စာစီစာရိုက် ပညာရပ် မပါဝင်ဘဲ ဖြစ်နေရာ သင်တန်းကလည်း မကြာမီ ဆင်းရဲတော့မည်ဖြစ်သဖြင့် မနေနိုင်တော့ဘဲ -

“ဆရာ ... ကျွန်တော်က အဓိက မြန်မာလို စာစီစာရိုက် တတ်ချင်တာပါ။ ကျွန်တော့်ကိုသင်ပေးပါ”

ဟု တောင်းပန်ရာ ဆရာက -

“ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်သင်ပေးနေတာတွေက တကယ့်ပညာရပ်တွေပျ။ ခင်ဗျားတတ်ချင်တယ်ဆိုတဲ့ စာစီစာရိုက်ဆိုတာက ကျွန်တော်တို့ကွန်ပျူတာမှာ ပညာမဟုတ်ဘူး”

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။

“ဆရာပြောတာ ဟုတ်မှာပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ပါဆရာ။ မကြာခင် အငယ်တန်းလက်နှိပ်စက်စာရေးဖြစ်တော့မှာဆိုတော့ မြန်မာလို စာစီစာရိုက် တတ်ဖို့လိုအပ်ပါတယ်”

“ကောင်းပြီလေ။ ခင်ဗျားသိပ် တတ်ချင်ရင် သင်တန်းဆင်းခါနီး နှစ်ရက် သုံးရက်လိုရင် ကျွန်တော်သင်ပေးပါမယ်။ ခဏသင်ရုံနဲ့ တတ်ပါတယ်”

ဟု ပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ စိတ်သက်သာရာ ရသွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် လက်နှိပ်စက်သင်တန်းကို အောင်မြင်ပြီး ဖြစ်သဖြင့် စာစီစာရိုက်သင်ယူရာတွင် အလွန်လျင်မြန်စွာ တတ်မြောက်လေ၏။

လက်နှိပ်စက်စာရေး ဦးလှကြိုင်မှာ လုပ်သက်ပြည့်၍ ပင်စင်ခံစားသွားပြီး နောက် ကျွန်ုပ်အား နီဝင်ဘာလဆန်း(၁) ရက်နေ့တွင် အငယ်တန်းလက်နှိပ်စက် စာရေးရာထူးကို ခန့်အပ်လိုက်လေတော့၏။ ကျွန်ုပ်၏မွေးနေ့မှာ နီဝင်ဘာလဆန်း(၂)ရက်နေ့ဖြစ်ရကား ကျွန်ုပ်၏ မွေးနေ့အထိမ်းအမှတ်အနေနဲ့ရော၊ ရာထူးတိုးသည့်အနေဖြင့်ရော ရုံးရှိဂုဏ်ထမ်းများအား မြှောင်းမြဲဒေါ်ချို မှန်ဟင်းခါးကို အော်ဒါမှာ ၍ကျွေးမွေးရာ ကျွန်ုပ်၏ဘဝတစ်လျှောက်တွင် အပျော်ရွှင်ဆုံးနေ့တစ်နေ့ ဖြစ်ပေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်၏ဘဝသည် ဆိုးသည်တစ်ခါ၊ ကောင်းသည်တစ်ခုလှည့် ရှိနေရာ ကောင်းသည်အခါတွင် ပျော်ရွှင်ရသကဲ့သို့ ဆိုးသည်အခါတွင်လည်း အလွန်တရာ

စိတ်ညစ်ရလေ၏။ ဆရာကြီးမင်းသိင်္ခရေး
• သော ဝတ္ထုများထဲမှ ကံကြမ္မာရဟတ်၏။
ကြီးကို သွား၍သတိရမိပေ၏။ ကံကြမ္မာ
ရဟတ်ဘီးကြီး အပေါ်သို့ရောက်ချိန်တွင်
ပျော်ရွှင်ရသကဲ့သို့၊ ကံကြမ္မာရဟတ်ဘီး
ကြီး အောက်တွင်ရှိနေချိန်တွင် လွန်စွာမှ
ဒုက္ခရောက်ရလေ၏။ ထိုသောအခါတွင်
ကျွန်ုပ်၏အနီးသို့ အဘိုးသူတော်ကြောင်
ရောက်လာကာ ကျွန်ုပ်အား ဥပမာ ဥပ
မေးယူများဖြင့် ဆုံးမကာ အားပေးစကား
များပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ခွန်အားများ
ပြည့်ကာ ဘဝကို ရဲရဲရင်ဆိုင်ရသော
အခြေအနေသို့ ရောက်ရလေ၏။ အဘိုး
သူတော်ကြောင်မှာ ကျွန်ုပ်၏ ကျေးဇူးရှင်
တစ်ယောက်ဖြစ်ပေ၏။ ကျွန်ုပ်သည်
အဘိုးသူတော်ကြောင်အား လွန်စွာမှ
သတိရလျက်ရှိသော်လည်း ကျွန်ုပ်ထံသို့
ရောက်မလာဘဲ ပျောက်ချက်သားကောင်း
လျက်ရှိလေ၏။

ကျွန်ုပ်၏သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဉာဏ
၏ ကျေးဇူးကြောင့် ကျွန်ုပ်၏မိသားစုမှာ
အဆင်ပြေလျက်ရှိ၏။ ကွမ်းယာဆိုင်
ကလေးမှာ ရောင်းကောင်းပြီး၊ ယခုအခါ
မှန်ပဲသရေစာအပြင်၊ အိမ်သုံးပစ္စည်း
ကလေးများ၊ အိမ်သုံးတိုင်းရင်းဆေးဝါး
များပါ တင်ထားသဖြင့် ကုန်စုံဆိုင်ကလေး
တစ်ခုသဖွယ် ဖြစ်၍နေလေတော့၏။ ဆိုင်
၏ရှေ့တွင်လည်း ထိုင်ခုံတန်းလျားလေး
တစ်ခုကို ရိုက်၍ထားပြီး သောက်ရေအိုး
ကလေးပါ ထားသဖြင့် ကွမ်းစားသူများ
အနေဖြင့် ကွမ်းယာအသစ် ပါးစပ်ထဲ
ထည့်ခါနီးတိုင်း ရေဖြင့် အာလုတ်ကျင်း
သည့်အလေ့အကျင့်ရှိရာ သောက်ရေအိုး
အသင့်ထားသဖြင့် အလွန်အဆင်ပြေလှ
၏။ ကျွန်ုပ်၏ခင်မကလေးများမှာလည်း
ဈေးရောင်းကောင်းသဖြင့် ပျော်ရွှင်လျက်
ရှိပြီး ရွှေမြစ်နီက အဝတ်အစားလေးများ
ဝယ်ခြမ်းပေးသည့်အပြင် ငွေစ၊ ကြေးစ

ကလေးများပါ တစ်ခါတစ်ရံ ပေးလေရာ
ညီအစ်မနှစ်ယောက်စလုံးက မယူကြဘဲ
လိုသောအခါ တောင်းပါမည်ဟု ဆိုကာ
ပြန်ပေးကြ၏။ ထိုအခါ ရွှေမြစ်နီက သူတို့
အားပေးသောငွေအား ပြန်ယူထားသော်
လည်း သူတို့အတွက် စုဘူးလေးများ ပြု
လုပ်ကာ စုပေးထားလေ၏။ ကျွန်ုပ်၏
ခင်မလေးနှစ်ယောက်မှာလည်း အားကိုး
အားထားမရှိသည့်အားလျော်စွာ ကျွန်ုပ်တို့
လင်မယားကိုသာ အစ်ကိုကြီး၊ အစ်မကြီး
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အမိအဖကဲ့သို့လည်း
ကောင်း သဘောထားရာ၏။ ထို့ကြောင့်
ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း နှမလေးများသဖွယ်
လည်းကောင်း၊ သမီးကလေးများသဖွယ်
လည်းကောင်း ကျွေးမွေးပြုစောင့်ရှောက်
ရပေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့၏ အိမ်ထောင်သက်
သည် ယခုအခါ (၄)နှစ်ပြည့်တော့မည်
ဖြစ်၏။ ငွေကလေး၊ ကြေးကလေးများ
လည်း အပိုအလှူရှိသဖြင့် (၄)နှစ်ပြည့်
မင်္ဂလာအထိမ်းအမှတ်ပွဲကလေး ကျင်းပ
ပြုလုပ်ရန် စဉ်းစားမိ၏။ သံဃာတော်
အရှင်သူမြတ်တို့အား ဆွမ်းဆက်ကပ်လှူ
ဒါနပြီး၊ ဖိတ်ကြားထားသူများအားလည်း
ထမင်းဖြင့် ဧည့်ခံကျွေးမွေးရန် စိတ်ကူးမိ
၏။ ထို့ကြောင့် ဖိတ်ကြားသင်သူများအား
လည်း ဖိတ်ကြားရမည်ဖြစ်သဖြင့် ဖိတ်စာ
လေး ရိုက်ရန်လည်း စိတ်ကူးမိ၏။ ဖိတ်
စာရိုက်ရာတွင်လည်း (၄)နှစ်ပြည့် မင်္ဂလာ
အထိမ်းအမှတ်ဟု ခေါင်းစဉ်တပ်ရမည်
ဖြစ်၏။ သို့တည်းမဟုတ်၊ ဘာရတု ညာ
ရတု စသည်ဖြင့် တပ်ရလျှင်ကောင်းမည်
လားဟု စဉ်းစားမိ၏။ သို့သော် ကျွန်ုပ်
သည် ရွှေရတု၊ ငွေရတု၊ ပတ္တမြားရတု
လောက်သာ ကြားဖူးသည်ဖြစ်ရာ ထို
အကြံအစည်ကို လက်လျှော့လိုက်လေ၏။
ခုနေများ အဘိုးသူတော်ကြောင်-ရောက်
လာလျှင် ကောင်းမှာပဲဟုလည်း တွေးနေ

မိ၏။ သို့သော် အဘိုးသူတော်ကြောင်မှာ
ကျွန်ုပ်ဒုက္ခရောက်နေစဉ် ကာလများ၌သာ
ရောက်လာလေ့ရှိရာ ယခုကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်
ပျော်ရွှင်နေချိန်များ၌ ရောက်လာလိမ့်မည်
မထင်မိပေ။

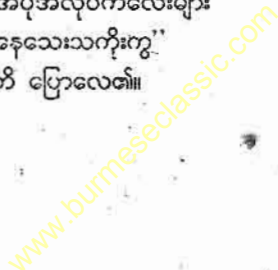
ကျွန်ုပ်သည် ရုံးပိတ်ရက်လည်းဖြစ်
သဖြင့် ပျင်းပျင်းရှိသည်နှင့် လမ်းထိပ်ရှိ
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ထွက်လာခဲ့လေ၏။
နေ့လယ်ဘက်ဖြစ်သဖြင့် လက်ဖက်ရည်
ဆိုင်မှာ လူရှင်းနေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဆိုင်
ထဲသို့ လှမ်း၍ဝင်လိုက်စဉ် -

“လူလေး... ဒီကိုလာကွ”
ဟူသော ခေါ်သံကို ကြားလိုက်မိ
သဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်အားကျော
ခိုင်းလျက်အနေအထားဖြင့် အဘိုးသူ
တော်ကြောင်ကို တွေ့လိုက်ရပေသည်။
“အဘိုးကို ကျွန်တော်က သတိရ
နေတာဗျ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ -
“မောင်ရင်က ကျုပ်ကို ဒုက္ခ
ရောက်မှလာတတ်တဲ့ အဘိုးကြီးပဲဆိုပြီး
အပြစ်တင်မလို့ မဟုတ်လား”
ဟု ပြောလေ၏။
“အဘိုးက ဘယ်လိုကြုံသိနေတာ
လဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်ရာ -
“ဒါတင်ဘယ်ကမလဲမောင်ရာ။
မောင်ရင်ဖိတ်စာမှာ (၄)နှစ်ပြည့်ကို ဘယ်
ရတုလို့ တပ်ရမလဲဆိုတာပါ သိချင်နေ
တာ မဟုတ်လား”
ဟု ထပ်၍မေးလိုက်ပြန်ရာ မှန်နေ
သဖြင့် -

“ဟုတ်လိုက်လေ အဘိုးရာ။ ကျွန်
တော်သိချင်နေတာ အမှန်ပဲဗျ”
“အေးလေ... လူလေးက နဂို
အလုပ်အပြင် အပိုအလုပ်ကလေးများ
လည်း လုပ်ချင်နေသေးသကဲ့ကွ”
ဟု ရိုတိတိ ပြောလေ၏။

“အဘိုးအပြစ်ပြောချင်လည်း ပြောပါဗျာ”

ဟု ဝန်ခံလိုက်ရ၏။

“ဒီလိုရှိတယ်ကွ လူလေးရ။ နှစ်ပတ်လည်ဆိုင်ရာ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ရတုကို (၂၆)မျိုး သတ်မှတ်ထားတယ်ကွ။ ဘယ်သူသတ်မှတ်သလဲ မမေးနဲ့။ ရှေးပညာရှိကြီးတွေ သတ်မှတ်ထားတယ်လို့ မှတ်ကွ”

ကျွန်ုပ်မှာ စာရွက်ပေါ်တွင် လိုက်၍ ရေးမှတ်လိုက်၏။

“၁ နှစ်မြောက်ကို စက္ကူရတုလို့ ခေါ်တယ်ကွ။ ၂ နှစ်မြောက်ကို ဂွမ်းရတုလို့ ခေါ်တယ်။ ၃ နှစ်မြောက်ကို သားရေရတုလို့ ခေါ်တယ်။ ၄ နှစ်မြောက်ကိုတော့ ပိုးရတုလို့ ခေါ်တယ်မောင်”

ဟုဆိုကာ အောက်ပါအတိုင်း လိုက်လံကူးမှတ်ထားလိုက်ရ၏။

- ၅ နှစ်မြောက် = သစ်သားရတု။
- ၆ နှစ်မြောက် = သကြားရတု။
- ၇ နှစ်မြောက် = သက္ကလပ်ရတု။
- ၈ နှစ်မြောက် = ကြေးရတု။
- ၉ နှစ်မြောက် = ဥဿဖရာရတု။
- ၁၀ နှစ်မြောက် = သံဖြူရတု။
- ၁၁ နှစ်မြောက် = သံမဏိရတု။
- ၁၂ နှစ်မြောက် = ချည်ရတု။
- ၁၃ နှစ်မြောက် = ဇာပန်းရတု။
- ၁၄ နှစ်မြောက် = ဆင်ရွယ်ရတု။
- ၁၅ နှစ်မြောက် = သလင်းရတု။
- ၁၆ နှစ်မြောက် = ကြွေရတု။
- ၁၇ နှစ်မြောက် = ငွေရတု။
- ၁၈ နှစ်မြောက် = ပုလဲရတု။
- ၁၉ နှစ်မြောက် = ကျောက်စိမ်းရတု။
- ၂၀ နှစ်မြောက် = ပတ္တမြားရတု။
- ၂၁ နှစ်မြောက် = နီလာရတု။
- ၂၂ နှစ်မြောက် = ရွှေရတု။
- ၂၃ နှစ်မြောက် = မြရတု။
- ၂၄ နှစ်မြောက် = စိန်ရတု။
- ၂၅ နှစ်မြောက် = ဒုတိယစိန်ရတု။
- ၂၆ နှစ်မြောက် = နဝရတ်ရတု။

ဟု စီကာစဉ်ကာ ပြောပြလေ၏။

“ကဲ ... ဒီတော့ လူလေးတို့ရဲ့

မင်္ဂလာကို (၄)နှစ်မြောက် ပိုးရတုမင်္ဂလာလို့ တပ်လိုက်ပေတော့ကွာ”

ကျွန်ုပ်သည် အဘိုးသူတော်ကြောင့် အား လက်ဖက်ရည်၊ မုန့်တို့ဖြင့် ဧည့်ခံကျွေးမွေးရ၏။

“ဒီတစ်ခါ ကျုပ်လာတာ လူလေး ဒုက္ခရောက်တဲ့အချိန်အခါ မဟုတ်ဘဲ မင်္ဂလာအချိန်မှာ ရောက်လာတာဖြစ်တဲ့အပြင် မင်္ဂလာလက်ဖက်ရည်၊ မင်္ဂလာမုန့်များပါ ကျွေးမွေးဧည့်ခံတဲ့တွက် ကျေးဇူးတင်တဲ့အကြောင်းနဲ့ ပိုးရတုမင်္ဂလာ ဝဋ်ကြွေးလေးများလည်း ဆပ်ဖို့မမေ့ဖို့ အကြောင်း သတိလေးများ ပေးပါရစေမောင်”

ဟု ပြောလေ၏။

“အဘိုးကတော့ လုပ်ပြီဗျာ။ ဘယ်က မင်္ဂလာဝဋ်ကြွေးက လာဆပ်ရဦးမှာလဲဗျ”

ကျွန်ုပ်က စောဒကတက်လိုက်ရာ “လူလေးက တကယ်ပဲမသိတာလား။ မသိချင်ယောင်ပဲ ဆောင်နေတာလား။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လူလေးကမေးမှတော့ ကျုပ်က ပြောရသေးတာပေါ့လေ။ လူလေးကြားဖူးမှာပေါ့။ ကာမဘုံသား ဆုံလည်နွားသို့ ဆိုတာလေ။ ပါရမီတော်ရင့်ကျက်နေတဲ့ တို့မြတ်စွာဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတောင်မှ ဘုရားစင်စစ် ဧကန်ဖြစ်မယ့် နောက်ဆုံးဘဝမှာ တောင် ကာမဝဋ်က မလွတ်နိုင်ဘဲ အိမ်ယာတည်ထောင်ခဲ့သေးတာကွ။ တို့လို ပုထုစဉ်လူသားများဆိုတာကတော့ ပြောဖွယ်ရာ ဘယ်ရှိလိမ့်မလဲ။ တဏှာ၊ ရာဂ၊ ကိလေသာဝဋ်ဆိုတာ လွတ်စဲသားလား မောင်ရာ။ အဲဒါကိုပြောတာပေါ့။ မင်္ဂလာ ဝဋ်ဆိုတာ”

ဟု ပြောလေ၏။

“ဒါဆို အဘိုးရယ် ... အဘိုးတို့လို ပုဂ္ဂိုလ်တွေများကျတော့ရော အဲဒီဝဋ်

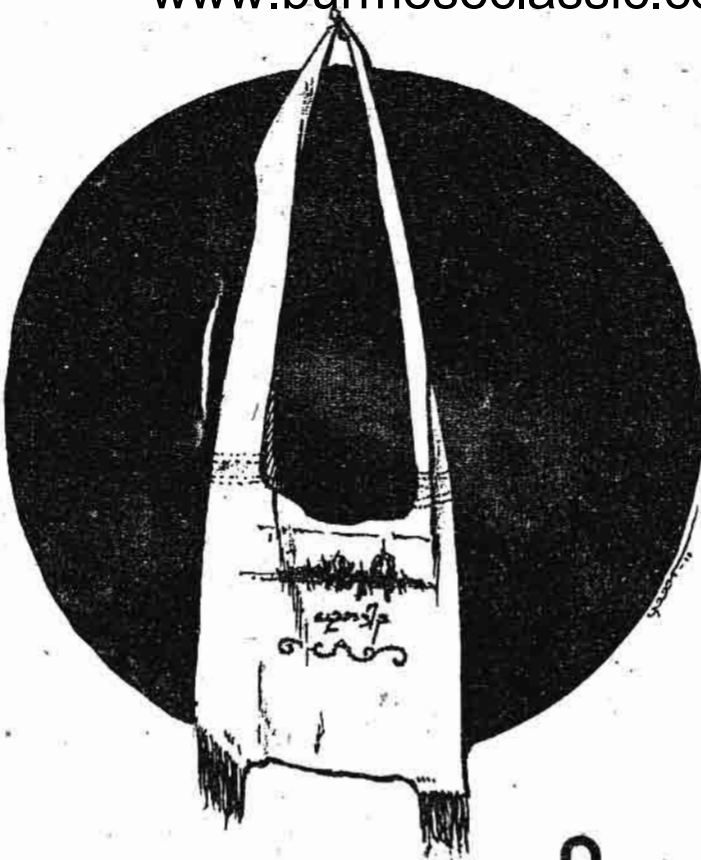
က လွတ်ပြီပေါ့”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ -

“ဒါက ဒီလိုရှိတယ် လူလေးရ။ ကာမဂုဏ်မူ မေထုန်မပြုသော်လည်း မေထုန်ငယ်(၇)ပါးဆိုတာ ရှိသေးတယ်ကွယ်။ လူလေးဗဟုသုတရအောင် ပြောရရင် ... (၁) အမျိုးသမီး၏ အနင်းအနှစ် အဆုပ်အနယ်ကို သာယာခြင်း။ (၂) အမျိုးသမီးနှင့် တကွ ရယ်ဖယ်ရွှင်ဖွယ် ကိုယ်ပြောဆို သာယာခြင်း။ (၃) အမျိုးသမီးနှင့် အချင်းချင်း စိန်းစိန်းစိုက်စိုက် ကြည့်ရှုသာယာခြင်း။ (၄) အမျိုးသမီး၏ အသံကို အနီးအဝေးက ကြားရ၍ သာယာခြင်း။ (၅) ရှေးရှေးသောအခါက အမျိုးသမီးနှင့် ပျော်ပါးဖူးသည်ကို အမှတ်ရ၍ တအောက်မေ့မေ့ သာယာခြင်း။ (၆) တစ်ပါးသောသူတို့ အမျိုးသမီးနှင့် ပျော်ဖြူးနေသည်ကို မြင်၍ ကြား၍ သာယာခြင်း။ (၇) ယခုစောင့်ထိန်းသော ဥပုသ်သီလ၏ အကျိုးအဖြစ်ဖြင့် နောက် နတ်သမီး၊ နတ်သားဖြစ်၍ ခံစား စံစားလို့မူ၍ စိတ်ညွတ်ခြင်း ဆိုပြီး မေထုန်ငယ်(၇)ပါးဆိုတာ ရှိတယ်ကွယ်။ အဲဒီထဲက တစ်ပါးပါးနဲ့ စွန်းငြိရုံနဲ့ သီလညှိုး၊ သီလကျိုး၊ သီလပျက်ဖြစ်စေတယ်ကွယ်။ ထားပါလေ။ ဒါတွေက လူလေးကို ဗဟုသုတအဖြစ် ပြောပြတာပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လူလေးအနေနဲ့တော့ ပိုးရတုမင်္ဂလာဝဋ်ကြွေးကို ဆက်ဆက်ကြီး ဆပ်ဖို့ပဲ”

ဟုပြောကာ သူ၏ အညှီတစ်ခြမ်း၊ အဖြူတစ်ခြမ်း၊ လွယ်အိတ်ကြီးအား ကောက်၍လွယ်ကာ တောင်ဝှေးကြီးအား တဒေါက်ဒေါက်ထောက်၍ ထွက်ခွာသွားလေတော့၏။

၁၀အလှ ပညာဒါန

သောင်းညက်(ပန်းထော်ကျွန်း)

စာအုပ်စာပေများကို ဖတ်မှတ်ခဲ့ရာ မှ စာပေပညာရှင်ကြီးများ၏ မှတ်သား ဖွယ်ရာ စကားစုများထဲတွင် သတိတရ ရှိနေသည့် စကားစုတစ်ခုမှာ “လောက ၌ ဥစ္စာနေပါရမီ၊ ရာထူးအာဏာပါရမီ ဟူ၍ ဆိုရိုးမရှိ ပညာပါရမီဟူ၍သာ ဆို ခိုးရှိသည်” ဟူသော စကားဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပညာဟူသည် ဥစ္စာနေရာထူး အာဏာများထက် ပိုမိုပွန်မြတ်သောအရာ တည်း။ ပညာသည် တန်ဖိုးမြတ်မရသော သုံးစွဲ၍ မကုန်ခန်းနိုင်သော၊ ဝယ်ယူ ခိုးယူ လှယူ မရနိုင်သော အဖိုးတန်ရတနာ ဖြစ် ကြောင်း လူတိုင်းသိနားလည်ကြပါသည်။ ပညာ၌ အတတ်ပညာ၊ အသိပညာဟူ၍ ရှိပါသည်။ ပညာတတ်၊ ပညာရှင်ဟု

အောင်မြင်သူတစ်ဦး ဖြစ်ဖို့ရာ သင်ယူ တတ်မြောက်နိုင်သော အတတ်ပညာ လောကီနှင့် မလုံလောက်ပေ။ အရာရာကို ကောင်းဆိုးနှစ်တန် ကြည့်မြင်ဝေဖန် ပိုင်း ခြားနိုင်သည့် ဉာဏ်စွမ်းရည်ဖြင့် တတ်သိ နားလည်ထားသော အသိပညာပါ ပြည့်စုံ ရန် လိုအပ်ပါသည်။ ကျွန်မအဖို့ ပညာ၏ သဘောသဘာဝကို တွေးတောစဉ်းစား ဝေဖန်ပိုင်းခြား၍ မရနိုင်အောင် မြင့်မားပေ သည်ဟု မိမိကိုယ်တိုင် သိနေပါသည်။ သို့သော် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကြားမိနေ သော “ပညာဒါန” ဟူသော စကားသံက စိတ်နှလုံးအာရုံထဲသို့ ဝင်စားနေမိသည် က အကြောင်းရင်းဖြစ်ပါသည်။ စိတ်အာရုံ ကို ဖမ်းစားခံနေရသည့် စေ့ဆော်မှုအင်

အားကို တွန်းလှန်ဖြေပျောက် မရနိုင်ခြင်း ကြောင့်ပင် ဤကြီးမြတ်မြင့်မားသော သဘောကို မိမိ၏ မနိတမိဉာဏ်အဆင့် နှင့် တွေးတောကြည့်မိခြင်းသာ ဖြစ်ပါ သည်။ ဒါနဆိုသည်မှာ ကောင်းမှုကုသိုလ် အဖို့ရာ ပြုလုပ်လှူဒါန်းသော မြင့်မြတ် စင်ကြယ်သော အလုပ်ဖြစ်ကြောင်းကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း နားလည်ယုံကြည် ကြပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ဟောကြား တော်မူခဲ့သော တရားတော်မြတ်များကို လူအများလွယ်ကူ နားလည်ကာ ကျင့် ကြံရွက်ဆောင်တတ်စေရန် ဟောကြား ညွှန်ပြ သင်ပေးတော်မူကြသော သံဃာ တော်များ၏ ဟောကြားရေးသားသည့်

များကို နာကြားဖတ်မှတ်ဖူးသောကြောင့် ဒါနအကြောင်းကို အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းနားလည် မိပါသည်။ အလှူဒါနပြုလုပ်ရာတွင်၊ မွန်မြတ်ကြည်လင်သော စိတ်စေတနာ သဒ္ဓါတရား ထက်သန်စွာဖြင့် လှူဒါန်းစွန့်ကြဲလိုသူ အလှူရှင်၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော လှူဖွယ်ဝတ္ထု၊ သူတော်ကောင်းကျင့်စဉ်နှင့် မေတ္တာစေတနာပွားများပြီး အလှူလက်ခံသော ပုဂ္ဂိုလ်စသည်တို့ နည်းမှန် စနစ်မှန်ဖြင့် ပြုလုပ်မှသာ ဒါနမြောက်နိုင်ကြောင်း နာကြားဖူးသော တရားတော်များအရ နားလည်ယုံကြည်ထားမိပါသည်။ ထို့အတူ ပညာသင်ခြင်းသည်လည်း အလှူဒါန ပြုလုပ်ခြင်းနှင့် ဆင်တူနေသည်ဟု တွေးမိပါသည်။ အလှူဒါန တစ်မျိုးဟုင် ယူဆမိပါသည်။ အဖိုးတန်သောပညာကို လှူဖွယ်ဝတ္ထုအဖြစ် ဒါနမြောက်စေရန် ပြုလုပ်ရွက်ဆောင်သောကြောင့် 'ပညာဒါန'သည် မြင့်မြတ်သော အလှူဟုလည်းယုံကြည်ကာ ကြည့်နူးဝမ်းသာ ဖြစ်ရပါသည်။ ပညာသည် လောက၌ လူ့ဘဝအတွက် အဖိုးထိုက်တန်သော အရာဖြစ်ပေသည်။ ဤပညာကို ဒါနအလှူ ဖြစ်မြောက်ရန် ကြိုးပမ်းရွက်ဆောင်ခြင်းသည် ထူးကဲမွန်မြတ်သော အလှူတရားပင် ဖြစ်ချေသည်။ ထို့ကြောင့် ပညာကို ဒါနမြောက်အောင် သင်ယူခြင်း၊ သင်ကြားခြင်းများမှာ 'ဘဝအလှူပညာဒါန'ဟူ၍ တင်စားထိုက်ပေသည်ဟု ယူဆမိပါသည်။

ပညာသင်ယူလိုသူများအတွက် ရည်မှန်း၍ လိုအပ်သော ငွေကြေးပံ့ပိုးမှုသာမက ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အထောက်အကူမျိုးစုံကို စေတနာသဒ္ဓါတရား ထက်သန်စွာဖြင့် ဖေးလှူကြသော အလှူရှင်မိဘများ၊ မိသားစုဝင်များ၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုအဖြစ် သုံးစွဲပေးကမ်းစွန့်ကြဲ၍ မကုန်သော အတတ်ပညာကို စေတနာမေတ္တာတရား

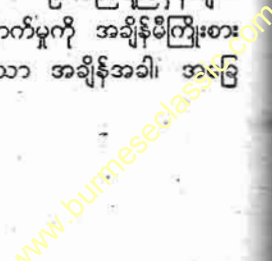
ဖြင့် သင်ကြားပြသ မျှဝေပေးကြပါသော ဆရာများထံမှ အတတ်ပညာကိုသင်ယူပြီး အလှူလက်ခံနေသူများမှာ အလွန်ပင်ထူးကဲသော အခွင့်အခါနှင့် ကြုံကြိုက်နေသူများဖြစ်၍ မဟာကံထူးရှင်များဟူ၍ပင် တင်စားခေါ်ဝေါ်ထိုက်ပေသည်။ ဤမွန်မြတ်သော 'ဘဝအလှူ ပညာဒါန'နှင့် ကြုံကြိုက်ခွင့် ရရှိသူများသည် ပေးတိုင်းမရ ကျွေးတိုင်းမဝ ဆိုစကားကဲ့သို့ မဖြစ်ရလေအောင် ပေးတိုင်းရနိုင်အောင်၊ ကျွေးသည့် အာဟာရကို ဝန်နိုင်အောင် ဆင်ခြင်သတိထားကာ ဝီရိယစွမ်းအားရှိရှိနှင့် ဒါနမြောက်အောင် ပြုမူဆောင်ရွက်ကြရပေမည်။

'ဘဝအလှူ ပညာဒါန'ဟူသော အလှူတရားကို မိမိသည် ဝမ်းသာပီတိဖြင့် တွေးဆကြည့်မိပါသည်။ မည်သည့်အလှူကို ကြည့်သည်ဖြစ်စေ ဘေးမှ ကြည့်၍သာ မြင်နိုင်ပါသည်။ ဥယျာဉ်တစ်ခု၏ အလှကို ဥယျာဉ်ထဲသို့ဝင်ကြည့်ကမမြင်နိုင်။ အဝေးမှလှမ်းကြည့်မှသာ မြင်နိုင်ပေသည်။ မြစ်ချောင်းတောတောင်တို့၏ အလှကိုလည်း ခပ်လှမ်းလှမ်းမှကြည့်သော် မြင်နိုင်ပါသည်။ ဓာတ်ပုံရုပ်ရှင်များ ရိုက်ကူးကြရာ၌ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်စီမှ ကြည့်မြင်ရိုက်ကူးထားခြင်းကြောင့် အလှသွင်ပြင် ထင်ရှားပေါ်လွင်စေပြီး ကြည့်ရသူ အများအပြင်၌ လှပကြည်လင်ခြင်း ဖြစ်ရပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ပင် ကျွန်မသည် 'ဘဝအလှူ ပညာဒါန'ကို ဒါနမြောက်ရန် ကိုယ်တိုင်မဆောင်ရွက်ဘဲ ဘေးမှပင် သာယာကြည့်နူးဖွယ်အလှကို တွေးဆကာ ကြည့်နေမိပါသည်။

ပညာသင်ယူသည်မှာ မျက်စိပွင့်နားပွင့်ပြီး စဉ်းစားတွေးခေါ် ဆင်ခြင်တတ်သော အသိဉာဏ်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေဖို့အတွက် ဖြစ်ပေသည်။ အသိဉာဏ် ဖွံ့ဖြိုးမှသာ အရာရာကို ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်

အောင် လုပ်ဆောင်နိုင်ပေမည်။ အတတ်ပညာ သင်ယူတတ်မြောက်သည်နှင့် အောင်မြင်ဖို့အတွက် မပြည့်စုံ။ အသိပညာပါ လိုအပ်ပေသည်။ အတတ်ပညာမည်မျှပင် ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်သော်လည်း အသိပညာ ဗဟုသုတ မရှိပါက အောင်မြင်မှုမရနိုင်ပေ။ အတတ်ပညာကို သင်ယူတတ်မြောက်နိုင်သည်။ အသိပညာကား သင်ယူ၍မရသော အရာဖြစ်ပေသည်။ အသိပညာဗဟုသုတ ရရှိစေရန် ဗုဒ္ဓတရားတော်များကို ဟောကြားရေး သားတော်မူကြသော သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်တို့၏ ဟောကြားရေးသားတော်မူသော တရားစာပေများ ပညာရှင်များရေးသားသော စာပေများကို နာကြား၊ ဖတ်မှတ်၊ လေ့လာမှတ်သား၊ လိုက်နာကျင့်ဆောင်ကြရပါမည်။ 'မိမိထက် အသက်လက် ရှိန်ကြီးမြင့်သူ ဘိုးဘွားမိဘ၊ ဆရာသမားများ၏ စာတွေ့သုတ၊ ကိုယ်တွေ့မှတ် အဆုံးအမဩဝါဒ စကားများကို နားခံ၍ အတတ်နိုင်ဆုံး နာယူကျင့်ကြံဆောင်ရွက်ရပေမည်။ အသိပညာသည် သင်ယူ၍မရနိုင်သော အရာဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် စဉ်းစားချိန်ဝေဖန်ကြိုးစား သတိထားဆင်ခြင်မှသာ တိုးပွားနိုင်သော ပညာဖြစ်ပေသည်။

ယနေ့အချိန်ကာလတွင် အတတ်ပညာ၊ နည်းပညာများ တိုးတက်သည်နှင့်အညီ အာရုံခံစားမှုအတွက် နည်းမျိုးစုံသော ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ ပေါများခြင်းသည်လည်း လူအများကို လှည့်စားမြှူဆွယ်နေကြပါသည်။ ထိုလှည့်စားချက်ကို အကောင်းအဆိုး အမှားအမှန်ဖြစ်တန်ရာတွေကို စဉ်းစားနှိုင်းယှဉ်တတ်သော အသိဉာဏ်နှင့် သိမြင်ရှောင်ရှားဆောင်ရွက်တတ်ပြီး မိမိ၏ ဦးတည်ရည်မှန်းချက်ပညာဒါနမြောက်မှုကို အချိန်မီကြိုးစားအားထုတ်မှသာ အချိန်အခါ အမြဲ

အနေ၊ အချက်အလက်နှင့် ကိုက်ညီအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ပြီး အောင်မြင်မှုကို ရရှိနိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပညာဒါန ဖြောက်သော အောင်မြင်မှုဖြင့် ကြီးပွားတိုးတက် ပညာရည်ပြည့်ဝသည့် ပညာရှင်များ များစွာပေါ်ထွန်းမှသာ နိုင်ငံအကျိုးကို ဝိညာဉ် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုး မြှင့်တင်ပေးရန် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပေမည်။ သို့သော် ယနေ့အချိန်တွင် 'ဘဝအလှ ပညာဒါန' ဖြစ်မြောက်အောင်မြင်သူများ သင့်သလောက် မများနိုင် ဖြစ်နေသည်ဟုလည်း ထင်မိပါသည်။ ကုန်ဆုံးသော အချိန်အတောအတွင်း ကုန်ဆုံးရသော အရင်းအနှီးငွေကြေးနှင့် အသုံးပြုရသော ဦးနှောက်စွမ်းအားများနှင့် ထိုက်ထိုက်တန်တန် အောင်မြင်မှုအကျိုးကို မရရှိကြောင်း တွေးဆထင်မြင်မိပါသည်။

ယနေ့ ပညာဒါန အလှူခံယူနေကြသော လူငယ်အများ ကျားမ မရွေး တိုင်း ရင်းသားအစုံတို့သည် ကမ္ဘာတစ်လွှားမှ ပြောင်းလဲတိုးတက်မှုများကို သိရှိသော ဗဟုသုတများ ပြည့်စုံကြွယ်ဝကြပါသည်။ ခေတ်နှင့်အညီ တိုးတက်မှုများကိုလည်း အတုယူကျွမ်းကျင်ကြပါသည်။ အတုယူတတ်သော အလေ့အကျင့်မှာ ကောင်းသော အလေ့အကျင့် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် အတုယူကြရာ၌ အမြင်မမှားဘဲ အမြင်မှန်ဖြင့် အတုယူမိစေရန် အထူးသတိထားသင့်ပါသည်။ အတုယူမှားမှု လွန်ကဲပါက ဘာသာရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေး၊ ယဉ်ကျေးမှု စသည်တို့ ကမောက်ကမ ဖြစ်လာနိုင်ပေသည်။ တိုးတက်သင့်သော အချိန်ကာလအတွင်း တိုးတက်သင့်သလောက် မတိုးတက်နိုင်ဘဲ အောင်မြင်မှုများ လမ်းချော် လွဲမှားသွားနိုင်သည်ဟူ၍ ယူဆမိပါသည်။ တချို့သော "ဘဝအလှ ပညာဒါန" ဖြစ်မြောက်အောင်မြင်ရန် ကြိုးပမ်းနေကြသူ

အများ၌ လွဲမှားသောအမြင် မမှန်သော စိတ်ဓာတ်၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုမှအစ ပြုမူဆောင်ရွက်ချက်များ လမ်းလွဲချော်နေကြောင်း မြင်တွေ့ကြားသိရသော အခါ ဆရာကြီးဇော်ရှိ၏ ဂန္ထဝင်မြောက်ကဗျာဖြစ်သော ဗေဒါလမ်းကဗျာကို သတိတရ ရွတ်ဆိုမိသည်က ...

နေလုံးရယ်နီနီ၊ တီမိပန်းချီနေသွေးနဲ့၊ နတ်ရေးသည်သို့ ဒီအကျပေမို့၊ အလှလတာပြင်က၊ ကျူရီးရှင်လှေကလေးနဲ့၊ မျှော်ငေးလိုလို့။

သူ့ကိုယ်သူလျှင်၊ ဘာထင်လေမသိ၊ ဘယ်ပြောင်းညာပြန်နဲ့၊ ကိုငါးပျံလတာစွန်းမှာ၊ သူ့ကျွမ်းဟန်ချည့်။

သူ့ကိုယ်သူလျှင်၊ ဘာထင်လေမသိ၊ ဘုတ်မခုနစ်သံနဲ့၊ တည်ညီလတာစွန်းမှာ၊ သူ့လွမ်းသံချည့်။

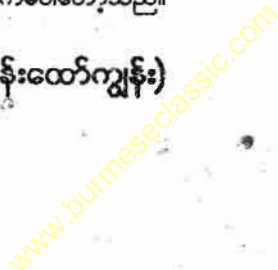
အိုအချင်း ကျူရီးရှင်၊ သူ့မှရာ သူ့အဘင်၊ မင်းဆိုခဲ့စဉ်၊ မင်းကိုမင်းလျှင်၊ ဘာထင်လိုလေ။ မပေဒါ ဝန်ဆန်လမ်းမှာ၊ ပန်းခဲသည်ပဲ ...။

ဟူသော ကဗျာဖြစ်ပါသည်။ 'ဘဝအလှပညာဒါန' ကို ယနေ့အချိန်၌ လက်ခံရယူခွင့် ကြုံနေကြသော ခေတ်လူငယ်များ၏ ရှေးဘဝကုသိုလ် ပါရမီထူးကို အားရဝမ်းသာ ကြည့်မြင်လိုသူ ကျွန်ုပ်မှာ ကျူရီးရှင်က တီမိပန်းချီလတာပြင်လှေကို မျှော်ငေးကြည့်မြင်လိုသကဲ့သို့ပင် တည်းဟု တွေးမိပြန်သည်။ ၊ ဟာပြင်သဘာဝအလှကို ကြည့်မြင်ခံစားမှုအား ငါးပျံနှင့် ဘုတ်မတို့၏ လုပ်ဆောင်ချက်ကဝင်နှောက်သလိုပင် 'ဘဝအလှ ပညာဒါန' ဖြစ်မြောက်အောင်မြင်မှုကို ကြည့်မြင်ခံစားလိုသော ကျွန်ုပ်အာရုံအား အမြင်မှားဖြင့် အမြင့်သို့လှမ်းနေကြသကဲ့သို့ အတုယူလွဲချော်ကာ ကြိုးပမ်းနေကြသော မြင်ကွင်းများက ဝင်နှောက်လာသလို ခံစားရပါတော့သည်။ ထိုသူများမှာ သူတို့

ကိုယ့်သူတို့ ဘာထင်လေမည်မသိ ။ သူတို့လုပ်ဆောင်ချက်သည် မည်သို့ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး ဖြစ်လာနိုင်သည်ကိုလည်း စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမရှိ။ စည်းကမ်းနှင့် ယဉ်ကျေးမှုကို အလေးမထား။ ကိုယ်ထင်သလိုပင် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နှင့် ရှေးကံကို မှီ၍ ပြုမူနေထိုင် ဆောင်ရွက်နေကြခြင်းသာ ဖြစ်ပေမည်။ လုပ်သင့်သောအလုပ်ကို မလုပ်သောအများ၊ မလုပ်သင့်သော အလုပ်ကို လုပ်မိသောအများပေ တကားဟု ကြည့်မြင်သူ၏ စိတ်ဘဝကို လှုပ်ခါစေကာ ပီတိအရှိန်ကို လျော့ပါးစေပါသည်။ 'ဘဝအလှ ပညာဒါန' ဘောင်အတွင်းမှ သူများကိုသာ ကြည့်မြင်နေသည် ခံစားနေသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်သည် ကား အဘယ်သို့နည်းဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်လည်ဆန်းစစ်မိပြန်သည်။ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ဘာထင်ထင် ဘယ်လိုလုပ်လုပ် ကျွန်ုပ် ည်ကား စေတနာမေတ္တာမပျက်ဘဲ 'ဘဝအလှ ပညာဒါန' အလှူဖြစ်မြောက်ဖို့အတွက် ဝေယျာဝစ္စအလှူအဖြစ် မိမိနှင့်ပတ်သက်ဆက်နွယ်သူများ၊ မိမိပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ငယ်ရွယ်သူများကို ကိုယ်နှုတ်နှလုံး သုံးပါးဖြင့် တတ်နိုင်သမျှ ဖေးမကူညီ လမ်းညွှန်ပေးရမည်။ သည်းခံစောင့်ရှောက် ဆောင်ရွက်ရမည့်သူပင် ဖြစ်ပေသည်ဟု မိမိကိုယ်ကို အားပေးထားမိပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်ုပ်၏ရင်၌ ဖြစ်ပေါ်နေသည့် ဆန္ဒစေတနာဖြင့် ယနေ့ခေတ်တွင် ပြောင်းလဲတိုးတက်မှု ပညာများကို သင်ယူလိုသူတိုင်း 'ဘဝအလှ ပညာဒါန' အမှု၌ အောင်မြင်ပြီးမြောက်သော အတတ်ပညာရှင်၊ အသိပညာရှင်များ ဖြစ်ကြစေရန် စိတ်ရည်သန်၍ အတွေးစကို ဖြတ်လိုက်မိပါတော့သည်။

သောင်းဉာဏ်(ပန်းထော်ကျွန်း)

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

ထိမေတ္တာစာ

စိုးမြင့်လွင် (ရွှေဘို)

ယခုခေတ်ကာလ နှစ်လုံး၊ သုံးလုံး၊ ခြောက်လုံး စသည့် အပြင် တစ်လုံးပါတိုး၍ အမျိုးသားစိတ်ဓာတ်၊ ယွင်းချိုပြတ်ကာ၊ ရေသာခိုအချောင်လိုက်၊ အလွယ်လိုက်ဖို့ ကြိုးစား၊ ဘိုးတော်၊ ဘွားတော်၊ ဗေဒင်ဆရာတို့ရဲ့ စားပေါက်အဖြစ်သာမက ချာဏန်း ချိုင်းစာရွက် အဘက်ဘက်က လုပ်ကိုင်စားကြသည့် ကိုယ့်ခွန် ကိုယ့်အားမသုံး၊ လှိုလှိုညာလှို၊ ဝါလုံးကြွားလုံးတို့ဖြင့် ပြူးပျော် ရွှင်ပျူ၊ ငွေစကိုချူ၊ လူဘဝ လူစိတ်ဓာတ် ကင်းပြတ်ကာ ဖြတ် လမ်းက စီးပွားရှာလိုကြသော လူပျော့လူညံတို့အတွက် ရှေး အထက်ကျော်ကာရီ၊ နှစ်ပေါင်းရာချီကာ စာစီ၍ဆုံးမ လမ်းညွှန် ပြတော်မူသော ထိမေတ္တာစာကို မြန်မာများ အသိပွား၍ အမှား ကိုပြင်၊ အမှန်ထင်နိုင်စေရန် ရည်သန်တောင့်တ၊ မွန်မြတ်လှ သော မနုဿိကာရဖြင့် ဖော်ပြရေးသားလိုက်ရပါသည်။

၁၂၅၀ ပြည့်နှစ်အတွင်း မုံရွာမြို့၌ ထိပွဲကစ၍ အလောင်း အစားအားကြီးလှသဖြင့် လှေသူကြီး ဦးထွန်းသာ လျှောက်ထား ချက်အရ ထိုကစားပွဲကို ကွယ်ပျောက်စေရန် ရေးသားဆုံးမတော် မူအပ်သော မေတ္တာစာဟု ခေါင်းစီးတွင် ဖော်ပြထားပါသည်။

ထိယန္တိ ဝိနာသံ ဂစ္ဆန္တိ ဧတေနာတိ ထိ။
 ဧတေန-ဤကစားမှုဖြင့်၊ ဝိနာသံ-ဥစ္စာကုန်ဆုံး၊ ပျက် ပြုန်းနှမ်းပါးခြင်းသို့၊ ထိယန္တိ ဂစ္ဆန္တိ-ရောက်တတ်ကြကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ-ထိုသို့ ပြုန်းတီးပျက်စီးခြင်းနိမိတ်ကြောင့်၊ ထိ- ထိမည်၏။

ဤဝိဂြိုဟ်စကား၊ အဓိပ္ပာယ်အသွားကို၊ အများတို့နာ ရန်၊ ရှိသလောက်ပြန်လိုက်မည်၊ တိုင်းနိုင်ငံအလုံး၊ ထီးစည်ပါ အဆုံး၊ သဒါလံပျက်ပြုန်း၊ သွက်သွက်လယ်မှုန်းပြီးလျှင်၊ လမ်း ဆုံးတိုင်အပြီး၊ တပြည့်လုံးအမှိုက်သီးတွေကို၊ မြေကြီးပါအောက် စောင်း၊ အပါယ်သို့မှောက်လောင်းမည်ဟု၊ အပေါက်ကောင်းဂျက် ရှာ၍ မက်တဏှာမှောင်လှိုင်၊ ဒလက်ချာဒေါင်စိုင်းအောင်၊ မှိုင်း တိုက်ခါတဆွေဆွေ၊ သဝေချာမွေ့နိုင်အောင်၊ အပွဲဆေးကန်း ကုန်၊ ငရဲဘေးလမ်းဆုံအောင်၊ မယုံလျှင် မလွတ်ဘဲ၊ ဇွတ်ခဲ၍ ထိုးစမ်းတော့၊ တကယ်တန်းတက်တက်ချော၊ ရှိသမျှဥစ္စာမျှော သည့်ပြင်၊ မောရုံနှင့် ဆုံးမသတ်၊ အရူးတွေပြူးဆတ်အောင်၊ မှုန်းတတ်သည့်စင်းစင်းဟု၊ ထင်အလင်းကြေညာလျက်၊ ရောက်

လေရာရပ်ခပင်းကို၊ ပြောင်တလင်းအကုန်လျှော်၊ မဇ္ဈိမတိုင်း
 တဘော်က၊ ဝိုင်းကျော်၍ထွက်ခဲ့သော၊ ထီသဘက်မြန်မာမီး၊
 ငရဲမင်းလောင်တိုက်ကြီးတဲ့၊ အပြီးတိုင်မှတ်ထား၊ သူနှင့်များ
 ညားရလျှင်၊ သေဌေးလား၊ သူကြွယ်လား၊ ထင်မှားဖို့အစ၊
 သွေးမြောက်အောင်ဆွဲပြီးမှ၊ တစ်ချင်းချမျှမှု၊ အတန်လောက်
 သွားလျှင်ပင်၊ စားမသိအိပ်မသိ၊ ဇောရတက်ပိုင်းမိ၍၊ သတိလွတ်
 အပိုင်တွင်၊ ခွင်လုံးပိုင်ဝှမ်းလောက်က၊ စင်လုံးရှင်ဂျမ်းထောက်
 အောင်၊ တွန်းပောက်ခါခဝါချ၊ ရွေးပိန်ပိန်မကျန်ရအောင်၊ ရိုသမျှ
 အဖြူ၊ ထီးကြွေးတွေအပူ၊ အသက်ပင့်အရှူဝယ်၊ ဆူမတတ်
 နှလုံး၊ သားမယားအမှန်းတွင်၊ တအုံးအုံးတကြွက်ကြွက်၊ လူ
 ကြားမည်ရှင်ကြားမည်၊ ပြီပြီသာမရက်၊ တကျက်ကျက်ရန်စည်၊
 စိတ်ကြည်ခွင့်မရ၊ ဒါနမူလီလမူ၊ အတုနှင့်အယောင်၊ အနိုင်သာ
 ဟန်ဆောင်၊ အများနှင့်ပေါင်မြှောင်၍၊ အရောင်သာဖြူရသည်၊
 ကုသိုလ်စိတ်ထိုသူမှာ၊ မြူလောက်မျှမဝင်ဘဲ၊ ရှိရင်းစွဲတရား
 လည်း၊ ဝေးခြောက်ပါးလွင့်စင်၍၊ ငိုချင်လျှင်အရယ်ဖြစ်အောင်၊
 အောင်ညစ်ကာရွဲရုန်း၊ မဲပြုံးသာပြုံးရသည်၊ နှလုံးကမအေး၊
 ကုန်သမျှရှုံးကြွေးကြောင့်၊ မဆွေးဟန်မပူဟန်၊ လူစွမ်းနှင့် ကြ
 လိုက်လျှင်၊ နက်ဖြန်သဘက်နှယ်၊ ဘဏ္ဍာစား၊ ဝယ်မလို၊ ရှက်
 ဆေးချယ်စကားပြောင်၊ သရေသာဆောင်ရသင့်၊ နောင်ဘိုးရေး
 ခုဘိုးရေး၊ သားမယားကျွေးမှုနှင့်၊ တွေးမိတိုင်းနှလုံးနောက်၊ သို့
 ကလောက် ဒုက္ခတွင်းသို့၊ ဇွတ်နင်းကာချနိုင်သော၊ ထီစားပြ
 မှောင်ကြီး၊ တိုင်းဖျက်သည့်လောင်တိုက်မီးကို၊ ရိုးရားမရှိ၊ ထင်
 အလင်းသိရအောင်၊ ပါဠိတော်ထုတ်လိုက်မည်။

က္ကတ္တိဝုတ္တော သူရာဝုတ္တော၊
 အက္ခဝုတ္တောစ ယောနရော၊
 လဒ္ဒိလဒ္ဒံ ဝိနာသေတိ၊
 တံပရာဘဝတော မုခံ။

သန်းခေါင်ယံအခါ၊ သုံးလူ့ဘမြတ်စွာကို၊ နတ်လာ၍
 အမေးတွင်၊ မထွေးအောင်ဖြေကြားသော၊ ထီတရားဒေသနာ၊
 ယင်းဂါထာအနက်ကား...

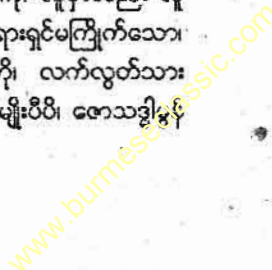
ယောနရော-အကြင်သူသည်၊ က္ကတ္တိဝုတ္တော-ပျော်ပျော်
 ပါးပါး၊ မိန်းမများနှင့်၊ လိုက်စားလွန်ကြူး၊ အကျင့်ထူး၏။ သူရာ
 ဝုတ္တော-သောက်စားယစ်မှ၊ သေရက်ကြူး၏။ အက္ခဝုတ္တော-
 ကြွေဖိတ်ရူး၊ ကစားကြူး၏။ သောနရော-ထိုသူသည်၊ လဒ္ဒိလဒ္ဒံ
 -ရရသမျှသော ဥစ္စာစုကို၊ ဝိနာသေတိ-နေ့မြင်ညပျောက်
 မဖြုန်းလောက်ဘဲ၊ ဖျောက်ဖျက်ဖြုန်းတီး၍ ပစ်တတ်၏။ တံ-
 ထိုမိန်းမ၊ သေရည်၊ ကြွေဖိတ်လောင်းစား ပြုမှုများသည်၊ ပရာဘဝ
 တော-ဆုံးရှုံးပျက်စီးခြင်း၏။ မုခံ-အကြောင်းပေတည်း။

ဒေသနာအရ အဓိပ္ပာယ်အကျဉ်း၊ မိန်းမကြူး၊ သေရည်
 ကြီးကို၊ ထီလိုက်သူတသင်း၊ သုံးဦးသားအဖျင်းသည်၊ နေမလင်း
 ညဉ့်မလင်း၊ အပိုက်ခင်းပင်လယ်၊ အဘိဇ္ဈာပြင်ကျယ်နှင့်၊ မဆယ်
 သာမကပ်သာ၊ ငါဘုရားမြတ်စွာမှာ၊ ဩချကာ လွတ်ရသော
 မချွတ်နိုင်ပလေပေ၊ သံသရာတစ္ဆေ၊ ငရဲမင်းပိတ်ဆွေ၊ မာန်နတ်
 နယ်တတွေမှာ၊ အသေခက်အရင်ခက်၊ ရှေးကုသိုလ်မျိုးစက်
 ကြောင့်၊ တိုးတက်သည်နေ၊ လက်ထက်ပွားအမွေရ၊ တရားနှင့်
 ရှိကြသော ဓမ္မိယပစ္စည်းများကို၊ သိပ်သည်းအောင်မသုံး၊ လိပ်
 လည်းအောင်ဖြုန်းပြီးလျှင်၊ အဆိပ်တုံးပမာ၊ ဧရထေးအဘိဇ္ဈာ
 နှင့်၊ သက်ခန္ဓာမွေးမှုကို၊ ရှေးရှုသည်အနေကြောင့်၊ 'သေလျှင်
 လည်းအပါယ်ဆောင်၊ ရှင်လျှင်လည်း သီလကြောင်'၊ နောင်ကို
 လည်းစရိုက်ခွဲ၊ ဘဝကိုင်းလိုက်စွဲ၍၊ အပိုက်ခဲတန်းလမ်း၊ သံသရာ
 စခန်းဝယ်၊ အပန်းနှွယ်ရှည်ရှည်နှင့်၊ အလီလီမောရအောင်၊ မျော
 ကြမည့်လူစုဟု၊ သဗ္ဗညုဒေသနာ၊ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ပါရမီသမ္ဘာရ၊ ဖြည့်ပြီးသူမှန်လှ၍၊ တဆံမျှမလို၊ ပစ္စိမ
 ပုဂ္ဂိုလ်ဟု၊ ဆိုရပြီယောက်ျား၊ မာရဏသေဌေးသားသော်မှ၊
 ထိုသုံးပါးအလေ့ပွဲ၊ လက်ဦးစွာခွဲရှိ၍၊ မဂ်နှင့်လွဲ ဝိုလ်နှင့်ကွာ၊
 ကုဋေပေါင်းဥစ္စာ၊ လေးဆယ်လုံးဖြူခါလျက်၊ ယာစကာဘုန်း
 တောင်။ သက်မွေးကျေး... ပြုတွင်၊ သဗ္ဗညုမြင်တော်မူ၍
 အစရိတွာ ဗြဟ္မစရိယံ၊
 အလဒ္ဒါယောဗ္ဗနေဓနံ၊
 ဝိဏ္ဏကောဇ္ဇာဝစရာယန္တိ၊
 ဝိဏမစ္ဆေဝ ပလ္လလေ။

ဒေသနာဓမ္မကို၊ မြတ်ညီလှအာနန္ဒအား၊ ထုတ်ပြန်ကာ
 ဟောကြားတော်မူသတည်း။ အနက်ကား... ယောဗ္ဗနေ-အား
 အင်ကျယ်၍ အရွယ်ကောင်းတုန်းအခါ၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ-သူတော်
 ကျင့်ဝတ်တရားမြတ်ကို၊ အစရိတွာ-မကျင့်မိထိုက်လေဘဲ၊
 ဓနဥ-ဥစ္စာအင်အား ကိုယ်စီးပွားကိုသော်လည်း၊ ဓမ္မေန-တရား
 သဖြင့်၊ ။ လဒ္ဒါ-ရအောင်မရှာလိုက်မိသော၊ ဗာလာ-မာဟ
 ပြောထူ ဝိုက်သောသူတို့သည်၊ ဝိဏမစ္ဆေ-ငါးကုန်သော၊
 ပလ္လလေ-ရွဲညွှန်အိုင်ဗွက်ထဲ၌ ဝိဏ္ဏကောဇ္ဇာဝ-အင်အားယွင်းယို
 ကြိုးကြာအိုကြီးကဲ့သို့၊ ချာယန္တိ-နှလုံးပူဆွေး၊ တရားရေးဖြင့်၊
 မအေးအောင် စိုးရိမ်ကြရကုန်၏။

ဤဒေသနာ-အဓိပ္ပာယ်အလောက်ကို၊ ပညာနှင့် ချင့်စား၍
 ဘုရားရှင်ဒေသနာ၊ ထွန်းလင်းသည့်အခါကို၊ လူမှာလည်း လူ
 အလိုက်၊ ရှင်မှာလည်း ရှင်အလိုက်၊ ဘုရားရှင်မကြိုက်သော၊
 ဒုစရိုက်ဆယ်ပါး၊ ယုတ်မာသည့်တရားကို၊ လက်လွတ်သား
 ရှောင်ကွင်း၍၊ နှလုံးသွင်းဖြူဖြူ၊ သူတော်မျိုးပီပီ၊ ဇောသဒ္ဒါမှန်

ရည်လျက်၊ ကြည်ကြည်ကြီး အသက်မွေးပါမည်ဟု၊ နောင်ရေးကိုမထောက်၊ နှလုံးသွေးဗွက်ပေါက်အောင်၊ နောက်ချင်တိုင်း နောက်ကြံ၍ ရောက်တတ်ရာမရွေး၊ အသက်မွေးသပွတ်အူ၊ သူတော်ကောင်းစိမ်းဆတ်၊ အုပ်မနပ်ငှက်ပျော့လို၊ မနောက ကလိမ်ခြုံ၊ အပြောက ဝတိန်ဘုံ၊ ယုံလောက်အောင်ဖွဲ့နွဲ့၊ ကုန်မှောက်အောင်ဉာဏ်ချ၍၊ အရွဲနှင့် အကဲဆစ်၊ 'အထဲညစ် အပေါ်ပြောင်'၊ မတွေ့မှအနိုင်ရောင်၊ သူတော်ယောင်တဘက်လှ၊ 'ပါးစပ်ပြောက ပျားသကာ၊ ဓာတ်သဘောက ခါးတမာ၊ မပြုသာလျှင် ငရဲကြောက်၊ ပြုသာလျှင် အလဲမှောက်'၊ သံသရာမှာ ရှေးကြောင်းပေါက်၊ အပါယ်ဘေးရှေးမှမကြောက်၊ ခုမျက်မှောက် ဒိဋ္ဌိကိုသာ၊ နိဗ္ဗာန်လောက် စိတ်ချရ၍၊ အနိစ္စသဘောမျိုးမှာ၊ ပြောရိုးမို့ပြောကြသည်၊ မနောကမြောက်လေပေ၊ သတိနှင့် သံဝေမှာ၊ ဟန်သရေလုပ်ဆောင်လျက်၊ အဟုတ်ဟောင်ထင်မှားအောင်၊ ခင်များတို့ ကျွန်တော်တို့ သေရပြီမချီပြီ၊ နောက်အဘို့ ပါကြအောင်၊ ဒါနမျိုး သီလမျိုး၊ ဘာဝနာမျိုးများကို၊ ကြိုးစားမှ တော်တန်မည်ဟု၊ အပေါ်သံတသောသော၊ တွေ့သူနှင့် လိုက်လျောအောင်၊ အပြောမှာနောက်မကျ၊ ရောင်းဝယ်ရေးကိစ္စ၊ ပစ္စည်းရေးကျခံလျှင်၊ အနိစ္စဒုက္ခ၊ အနတ္တမြိုင်မြိုင်နှင့်၊ ကိုင်လိုက်ချည့်ခိုင်းခိုင်းလဲ၊ ဆီထဲမှာ ရေ "၊ ဆေးထဲမှာ ရွက်ချပ်၊ ဗျပ်ထဲမှာ မရင်းဆံ၊ ရေနံမှာ ရေစွက်၊ လက်ဖက်မှာ ရေကူ၊ ဘယ်ကုန်မျိုးမဟူပြီ၊ တူသာတူပေလေစေ၊ ညစ်နည်းတွေကိုယ်စီနှင့်၊ ပလီဉာဏ်လောဘ၊ ဝစ်ကံစောရကို၊ မနောပေတ္တမြားကဲ့သို့၊ အားကိုးဖွယ်အတတ်၊ အလိမ္မာကောင်းထင်မှတ်၍၊ ဂုဏ်ဒြပ်ဟိတ်တွေနှင့်၊ စိတ်အနေမြင့်ကြသည်။

မရဏသူ စက်ကွင်းဝယ်၊ မူလက်ငင်းရောနှင့် မနေသာ ကျပ်တည်းလျက်၊ လျှပ်စီးရောင်တစ်ပြက်စာမျှ၊ မသက်သာ ရှိသည်ကို၊ သတိပင်မရဘဲ၊ တဏှာကျွန်ငါသူရဲပေဟု၊ လူထဲမှ တော်၍ပြသည်နယ်၊ ဗာလကင်းတထောင်ထောင်၊ သူ့ပစ္စည်း အကြောင်းနှင့်၊ ခေါင်ဆိုသည့်ဆုတောင်းကို၊ ကောင်းကောင်းကြီး ကျက်ထား၍၊ ဘုရားရှင်ရှေ့တော်ဝယ်၊ တအော်အော်ရွတ်ကြသည်၊ သုံးလူထွဋ်အဖော်၊ ရွှေရုပ်ပွားတော်သည်လည်း၊ မတော်ဘူးနှင့်တို့မှ၊ နှင့်လှူဖွယ်ဝတ္ထုမှာ၊ မုသားကဘယုံလောက်ပါ၊ အဝါကဘယုံလောက်ကဲ၊ အစဉ်းလဲကဘယုံလောက်ဝင်၊ မစင်သည့်ဝတ္ထုကို၊ ငါဘုရားမခံထိုက်ဟု၊ လှန်လိုက်တော်မမူဘဲ၊ မသူတော်စရိုက်၊ ထွန်းကားသည့်အခိုက်ပေကို၊ အလိုက်သာ ကောင်းသည်ဟု၊ ယဉ်ကျေးသည့်နှလုံးနှင့်၊ ပြုံး၍သာနေတော်မူလေသည်။

ဆိုကဲ့ပြီးသရုပ်၊ လောက၏အရှုပ်ကို၊ ဟုတ်သလောက်

မြင်ပါလျှင်၊ သံဃာတော်အများမှာလည်း၊ ဘုရားရှင်ရိပ်အကဲကို၊ စိတ်ထဲကချင့်မြော်၍၊ သင့်လျော်အောင်သုံးတော်မူကြရပေသည်၊ အာဇီဝဥဉ္ဇာ၊ ရောင်းချစဉ်အခါက၊ ဗလချာလူးလဲသော၊ ပစ္စည်းဝတ္ထုကံ၊ မသန့်ရိုးမှန်သော်လည်း၊ အလှူခံမြတ်သော အလင်လောက်အကျိုးထူး၊ ပေးဖူးသောသက်သေလည်း ထွက်ပေ၏၊ ဖိုးစင်းရောင်းဝယ်စဉ်အရင်းက၊ စဉ်းလဲခြင်းမရောဖက်၊ လောင်းစားမှုမနောရှက်ဘဲ၊ သက်သက်သားနှလုံးကောင်းနှင့်၊ ရောင်းဝယ်သူအများကို၊ နှုတ်သိကြားဦးခိုက်၊ အပူဖော်ခံထိုက်ကြောင်းမှာ။

ဓမ္မေန ဒါရံ ပေါသေန္တိ၊
တေနမဿာမိ မာတလိ။

ဒေသနာရှိပေသည်။ မာတလိ-မာတလိနတ်သား။ ယေ-အကြင်သူတို့သည်၊ ဓမ္မေန-တရားသဖြင့်ရသော ဥစ္စာဖြင့် ဒါရံ-သားမယားကို၊ ပေါသေန္တိ-ကျွေးမွေးကြကုန်၏၊ တေ-ထိုသူတို့ကို အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ နမဿာမိ-ရှိခိုးပေသတည်း။ ဆန်းဓမ္မပူပယောဂ၊ ဝိသမလောဘကြောင့်၊ ဘောဂတွေများကြွယ်၍၊ ဘုရားတည်ကျောင်းဆောက်၊ ကျက်သရေ ဂုဏ်ရောက်လျက်၊ တရားလောက်အသက်ရှည်၊ လူလုပ်ကာနေသည်ထက်၊ ဓမ္မေနသမေန၊ အာဇီဝဖြူဖြူနှင့်၊ လူကြည်ညို နတ်ကြည်ညို၊ အသက်ပင်တိုသော်လည်း၊ ထိုသူသာအမြတ်ဟု သုံးလူနတ်သယံမျှ၊ မိန့်ခွန်းတော်ကြုံသောကြောင့်၊ လူမိစ္ဆာ သက်သက်၊ နှလုံးသွေးအနက်တွေကို၊ တုဖက်၍အားကျလျှင်၊ မှားရမည်တန္တိဟု၊ ဉာဏ်ရှိလျှင်သတိထားရန်ဘို့၊ သီတရားဟော လိုက်ပေသည်၊ ဒါယကာလှေသူကြီး။

ထိမေတ္တာစာပြီး၏။

ယင်းကဲ့သို့ လောကနကမ္မ-လောကကို အစဉ်စောင့် ရောက်လိုသော သဒ္ဓါစေတနာ ပြင်းပြလှသော ကျေးဇူးတော်ရှင် လယ်တီဆရာတော်ကြီး၏၊ ဂန္တိရမျက်ရှုကျမ်းလာ၊ ထိမေတ္တာ စာကို၊ မြန်မာတိုင်းဖွား၊ အမျိုးသားတို့၊ စဉ်းစားဝေဖန်၊ ဉာဏ်ကို ထွန်းဖ၊ အလင်းရဖို့၊ တိပသေချာ၊ စုံလင်စွာဖော်ပြ၊ ရေးသားရသော အကျိုးတရားကြောင့်၊ အမျိုးသားများအတွက်၊ အားတက်ဖွယ်၊ နာယူဖွယ်၊ ကျင့်ဆောင်ဖွယ်၊ အမှန်တကယ်ရလျှင်၊ ရှာဖွေရေးသားရကျိုးတပ်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။ စေတနာနှင့် ဖွေရှာကူညီသူ၊ မြင်းမူအေးဆောင်ကိုလည်း အအေးဘောင် အမတသို့၊ မြန်စွာခဏ ရောက်ရှိပါစေဟု မေတ္တာဈေး ဆုမွန် တောင်းလျက် ...။

စိုးမြင့်လွင်(ရွှေဘို)

ခင်ပွန်းကြီး(၁၀)ပါး ပူဇော်ခြင်းနှင့် စိန်ရေ (၁၅) စိမ်ရေ သင့်ခြင်း ဖြေခြင်း

မင်းအောင်မြင်

ဘုရားစသော ရုပ်ပွားဆင်းတု စေတီပုထိုး စသည်တို့ကို မရှိမသေ မကင်းရှိုင်းသော် ရတနာသုံးပါး စိန်ရေသင့်မည်။ စိန်ရေသင့်သော် အသွေးအမွှေးမပြောင်ခြင်း၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်း၊ ကိုယ်လက်ထုံခြင်း၊ ကိုယ်ရေပူခြင်း၊ နှာစေးခြင်း၊ ဆာလောင်ခြင်း၊ နှုတ်မမြိန်ခြင်း။ ထိုသို့ဖြစ်သော် ရတနာသုံးပါး စိန်ရေသင့်ပြီ။

ဖြေနည်းမှာ ဖယောင်းကို ဘုရားရုပ်တုပြု၊ အောက်ပါ ဂါထာနှင့် ရေကို(၇)အုပ်မန်းပြီး သွန်းလောင်းဆေး၊ လွတ်လိမ့်မည်။

(၁) ... နာပေကုရ၊ အာစာရပဟာ။

(၂) ... မိဟိဟိသွားဟ။

နောက်တစ်နည်း - မုန့်ကို အရုပ်လုပ်၊ ထုံးနွင်းလိမ်း၊ ဦးခေါင်းဆေးရာအောက်က ထိုလူရုပ်ကို ခံထား၊ လွတ်လိမ့်မည်။ ဘိုးဘွားမိဘဆရာသမား၊ သီလသမာဓိရှိသောသူတို့ကို ပြစ်မှားကျူးလွန်ခဲ့သော် စိန်ရေသင့်တတ်၏။

စိန်ရေသင့်သော် အသွေးအမွှေး မပြောင်ခြင်း၊ ဆွံ့အခြင်း၊ ပိန်ကျခြင်း၊ အသက်ရှည်၍ ဘုန်းမကြီး၊ ဘုန်းကြီး၍ အသက်မရှည်၊ ခွန်အားဉာဏ်ပညာဆုတ်ယုတ်ခြင်း၊ ချည်နွှဲကျိုးကန်းတတ်ခြင်း။ ထိုသို့ဖြစ်သော် စိန်ရေသင့်ပြီ။

ဖြေနည်းမှာ မိမိပြစ်မှားခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဝန်ချတောင်းပန် ကန်တော့ရမည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဓာတ်ပုံ၊ သင်္ဃိဟိရာ သင်္ချိုင်း၊ မြေပုံ၊ အုတ်ဂူတို့တွင် ပြုလုပ်ရပါမည်။

ဝမ်းမကြာမကြာနာခြင်း၊ ကိုယ်သားပူခြင်း၊ ခြေလက်ညောင်းသည်၊ ရောင်ရမ်းသည်၊ အနာများသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော် သဲစိန်ရေသင့်ပြီ။

ဖြေနည်းမှာ တမာရွက်၊ ဘူးခါးရွက် နှစ်ပါးအရေပြု၊ ဦးခေါင်းက ခြေတိုင်အောင် နှိပ်နယ်ပေး၊ ထိုရေနှင့်လည်း ဆေးပါ။ လွတ်လိမ့်မည်။

မျက်စိမည်းသည်၊ ဝမ်းပြုတ်ပြုတ်မြည်သည်၊ ကိုယ်ကျွံသည်၊ ထမင်းဆာလောင်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော် နေစိန်ရေသင့်ပြီ။

ဖြေနည်းမှာ မုန့်ကို လူရုပ်လုပ်၊ ထုံးနွင်းလိမ်း၍ ဦးခေါင်းဆေးသောအောက်က ခံထား၊ လွတ်လိမ့်မည်။

ရေစိန်ရေသင့်ပုံမှာ ကြက်မျက်သင့်သကဲ့သို့ ညကို မမြင်ရှိတတ်သည်။

ဖြေနည်းမှာ မုန့်ကို လူရုပ်ပြု၊ ထုံးနွင်းလိမ်း၊ ရေကို (၇)အုပ် ထိုဂါထာနှင့်မန်း။

(၁) ... စတုစတုရေ၊ သဗ္ဗစတုရေ၊ စတုရေ၊ မောင်လေတောင်လေ၊ ရောင်လေရောင်၊

(၂) ... ပိတ်သတိ သင်သွားဟ၊ သွားဟ။

ပြီးလျှင် ရေမန်းကို ဦးခေါင်းဆေး၊ လူရုပ်ကို အောက်ခံထား၊ လွတ်မည်။

မြေစိန်ရေသင့်ပုံ - ခြေက တင်ညောင့်တိုင် နာသည်။ မျက်စိသီး၊ လျှာတွန်း၊ နားတွင်းစပ်စပ်မြည်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော် မြေစိန်ရေသင့်ပြီ။

ဖြေနည်း ဂါထာနှင့် (၇)အုပ်မန်း။

(၁) ... စတုစတုရေ၊ သဗ္ဗစတုရေ၊ စတုရေ၊ မောင်လေတောင်လေ၊ တောင်လေရောင်လေရောင်၊

(၂) ... ပိတ်သတိ သင်သွားဟ၊ သွားဟ။

မြေကြီးကို ရေမန်းနှင့်နယ်၊ လူရုပ်လုပ်၊ ဦးခေါင်းဆေး၊ အောက်ကခံထား။

ဖျားနာသူ ယတြာချေပုံ

နေတက်ဖျားနာသော် ရတနာသုံးပါး စိန်ရေမကင်း၍ ဖျားနာသည်။ လွတ်လိုသော် ဆွမ်းသက်စေ၊ ရေချမ်းသက်စေ၊ ဆီမီးသက်စေ၊ နေတက်အရှေ့အရပ်မျက်နှာပြု ဘုရားမှာတင်၊ သုံးရက်မှာ သက်သာမည်။ ပျောက်မည်။

မွန်းတည့်မှာ ဖျားနာသော် တစ္ဆေဖမ်းသည်။ ထမင်းဟင်းစိမ်းကို ခေါ်မှာထည့်၊ လမ်းခရီးဆုံရာမှာပစ်။ သုံးရက်မှာ သက်သာမည်။

သုံးဗဟိုမှာ ဖျားနာသော် သူသေဖမ်းစားသည်။ လွတ်လိုလျှင် ထမင်းဟင်း အခြေလေးခု အသားဟင်းကို ခေါ်မှာထည့်၊ ခရီးလမ်းမှာပစ်။ လွတ်မည်။

နွားရိုင်းသွင်းချိန် ဖျားနာသော် ဟင်းရွက်ကို နွားရိုင်း သွင်းချိန် အနောက်သို့ပစ်။ နှစ်ရက်မှာ လွတ်လိမ့်မည်။

သူငယ်အိပ်ဆိပ်တွင် ဖျားနာသော် ဆင်ခေါင်းနတ် ဖမ်း စားသည်။ လွတ်လိုသော် ဟင်းရွက်ကို သူငယ်အိပ်ဆိပ်တွင် တောင်သို့ပစ်၊ လွတ်လိမ့်မည်။

ကြက်ဦးတွန်ဖျားနာသော် နံနက်စာထမင်းဦးကိုယူ ထမင်းသုံးဆုပ်ပြု။ အိမ်ခေါင်မိုးသို့ပစ်၊ လွတ်လိမ့်မည်။

လူနာယတြာပြုပုံ

ငါးရှင်၊ ငါးသေး(သက်စေ့)လွတ်။ ဆွမ်းသက်စေ့ ဘုရား မှာတင် (သို့) ဇွန်းဖြင့် သက်စေ့ရေတွက်ပြီး ကပ်လျှူ။ လူနာကိုယ် နှင့် နံ့သင့်သော သစ်သားကို ကိုင်းဖြတ်၊ နုနွင်းလိမ်။ လူနာနှင့် မျှောင်ပြီးတစ်ညသိပ်။ လူနာဆံပင်၊ ခြေသည်။ လက်သည်းတို့ကို ယူ၊ လူနာအဝတ်နှင့် လက်လုပ်၊ ခြေလုပ်၊ လက်သည်းကို လက် ကအဝတ်မှာထုပ်၊ ခြေသည်းကို ခြေကအဝတ်မှာထုပ်၊ ဆန်ကို သုံးထုပ်ပြု။ ခေါင်းရင်းဖျား တစ်ထုပ်ထား။ အလယ်မှာ တစ်ထုပ် ထား။ ခြေရင်းမှာတစ်ထုပ်ထား။ ခေါင်းရင်းကဆန်ကို ဆွမ်းတော် သက်စေ့လျှူ။ အလယ်ကဆန်ကို ဆင်းရဲသားပေး။ ခြေရင်းက ဆန်ထုပ်ကို တိရစ္ဆာန်ကိုကျွေး။ ကိုယ်တိုင်းကိုလည်း ပစ်ပါလေ။

မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်နေသားသမီးမဆို အထက်ပါတို့ စိန်ရေ ကျန်းမာရေးအညံ့အနိုက်များ မကြုံစေဖို့ ခင်ပွန်းကြီး ၁၀ ပါး ရှိနှိုးဂါထာရွတ်ရပါမည်။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ လိုရာဆန္ဒ မင်္ဂလာ တရားများ ပြည့်စုံမှာ ဝေပန်မလွဲပါချေ။

ခင်ပွန်းကြီး ၁၀ ပါး ရှိနှိုးဂါထာ

(နမောတဿ ဘဝဂတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ) သုံးကြိမ်။

- ဗုဒ္ဓါ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါစ၊
- သာဝကာ အဂ္ဂသာဝကာ၊
- မာတာပိတု ဂုရုသတ္တာ၊
- ဓမ္မဒေသကာ စဒါယကာ၊
- ဣမေ ဒဿမဟာဂုဏာ၊
- အဟံဝန္နာမိသဗ္ဗဒါ။

အနက် ။ ဗုဒ္ဓါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်းကောင်း။ သာဝကာစ၊ ရဟန္တာသာဝကတို့သည်လည်းကောင်း။ အဂ္ဂသာဝကာစ၊ အဂ္ဂ သာဝကတို့သည်လည်းကောင်း။ မာတာပိတု ဂုရုသတ္တာစ၊ အမိ အဖ အလေးပြုအပ်သောဆရာ၊ ဆိုးဆုံးမတတ်သောဆရာတို့

သည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မဒေသကာစ၊ တရားဟောပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒါယကာစ၊ ပစ္စည်းလေးပါးပေး လှူတတ်သော ဒါယကာတို့သည်လည်းကောင်း။ မဟာဂုဏာ မဟာဂုဏော၊ ကြီးမားသော ကျေးဇူးရှိကုန်သော။ ဣမေဒဿ ဤခင်ပွန်းကြီး(၁၀)ပါးတို့ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သဗ္ဗဒါ အခါခပ်သိမ်း။ ဝန္နာမိ၊ ရှိနှိုးပါ၏။

ဖော်ပြပါ စိန်ရေ (သို့) စိမ်းရေနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်နည်းတို့မှာ ရှေးသူဟောင်းတို့၏ အဆောင်အရွက် များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ခင်ပွန်းကြီး (၁၀)ပါး ရှိနှိုးကန်တော့၍ အကုသိုလ်ကံကြွင်းကံစဟူသမျှ ပပျောက်စေနိုင်ပါသည်။

ဆက်လက်၍ ဝေဒပညာရှုထောင့်မှနေ၍ စိမ်းရေသင့် ခြင်းကို တင်ပြလိုပါသေးသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတို့ကို ကိုယ် စားပြု၍ ကြာသပတေးဂြိုဟ်သည် မိဘ၊ ဆရာ၊ စာပေ စသည်တို့ကို ဖော်ညွှန်းပါသည်။

ပညာရှင်များ၏ အဆိုအမိန့်အရ အခါတိုင်တစ်ခုတွင် နံဂြိုဟ်တစ်ခု အပေါ်တွင် ၄ ဟူး၊ ၅ တေး ဂြိုဟ်များ စီးနင်းနေ သော် ဖော်ပြပါ စိမ်းရေများ သင့်နေတတ်ပါသည်။ ထို့အပြင် ၄ ဟူးနှင့် ၅ တေးနံတို့ဟာ အခါတိုင်၏ အနိုက်နေရာမှာ ရှိလျှင် ဘယ်နေ့နံသားမဆို စိမ်းရေသင့်ပြီး ဒုက္ခဆင်းရဲဖြစ်ခြင်း ဆောက်တည်ရာမရ သောကအလီလီ၊ ဒုက္ခအလီလီ၊ ဥပဒ်အလီ လီ၊ ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ တရစပ်တွေ့ကြုံနေရတတ်ပါသည်။

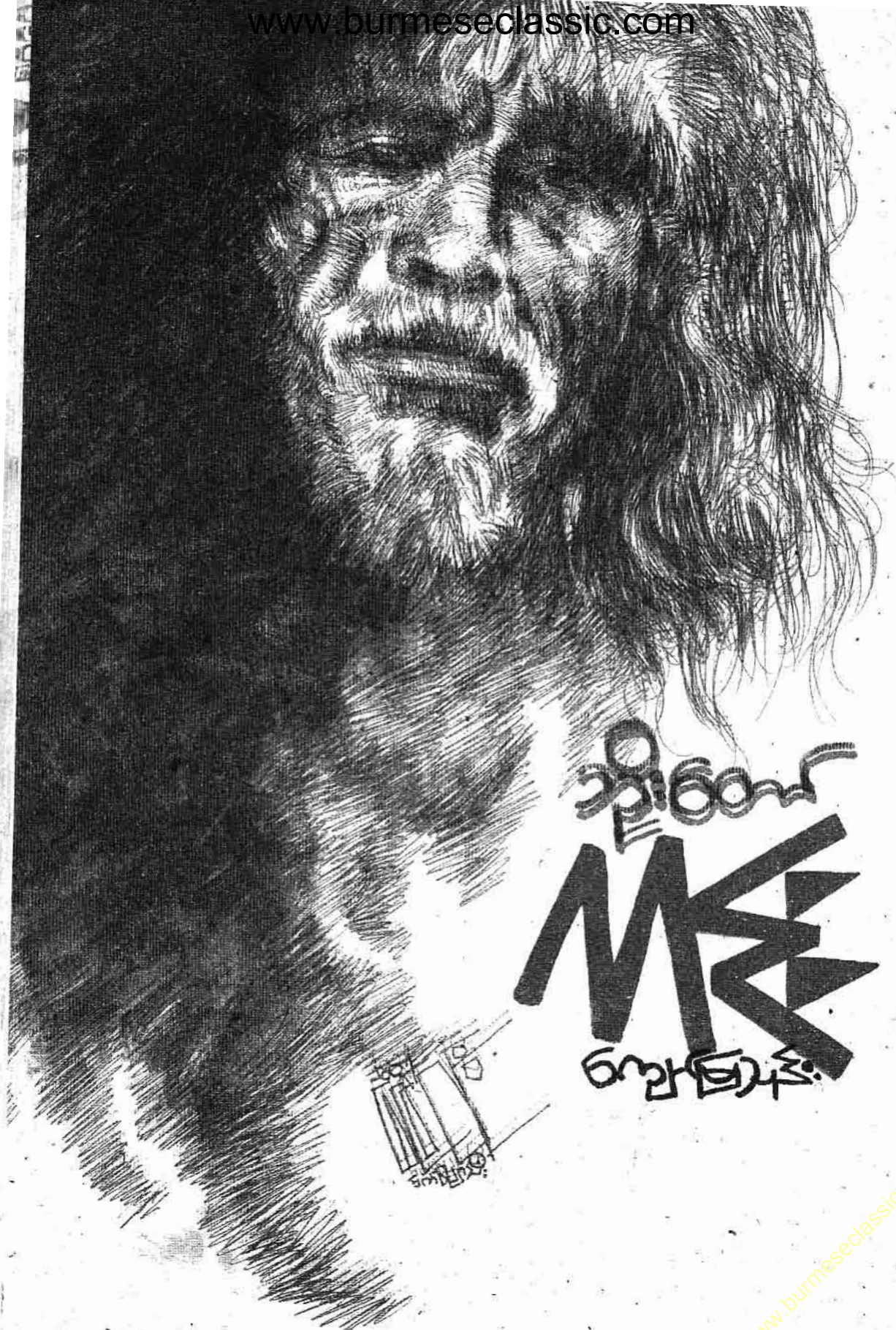
ပြီးတော့ အခါတိုင်အရ သုံးတန်ပေါ် နှိပ်တိုင်မှာ ၄ ဟူး၊ ၅ တေးဟာ တန်းကပ်မှာရှိနေရင် အဲဒီ စိမ်းရေသင့်တတ် တယ်လို့ ကောက်ချက်ချနိုင်ပါသည်။ (၃ ကို၊ ၄ ဟူး၊ ၀ နေ သက်ရောက်များ ဖြစ်ပါသည်။)

ပညာရှင်ကြီးများရဲ့ အဆိုအမိန့်အရ ဆန်းပေဒင်ပညာ အရ မဟာဘုတ်ဂြိုဟ်ခွင် အထွန်းအိမ်က ဂြိုဟ်ကိုမူတည်ပြီး နာမက္ခရာရိုင် (ဆန်းပေဒင်အလို့ငှာ)မှာ ဇာတာရှင်ရဲ့ အမည်ဟာ တိုင်ပြန်ဖောက်ထိုးပက္ခတ် ဖြစ်နေပါက အဲဒီအမည်နာမကြောင့် ဘဝတစ်ကွေ့ကွေ့မှာ အလွယ်တကူနဲ့ စိမ်းရေသင့်တတ်ပါတယ်။ ကံကြီးထိုက်တတ်ပါတယ်လို့ ယုံကြည်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်လို့ ၂၀၀၈ ခု၊ ဩဂုတ်လထုတ် လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်းမှာ ဆရာသျှောင်ကြီးဗွေ ၏ စိမ်းရေဆိုတာ ကြောက်စရာဆောင်းပါးမှာ အသေးစိတ် ဖော်ပြထားပါသည်။ ဝေဒပညာရှုထောင့်မှနေ၍လည်း အစီရင်ခံ တင်ဆက်အပ်ပါသည်။

ပီယိန္ဒြိယာနမာမဟံ

မင်းဘောင်မြင့်

သီရိဝိမာ
မ
ဝင်းမြတ်နိုး

Small sketch of a rectangular object with illegible text below it.

အခန်း(၇)

ဘိုးတော်ကင်းရောက်လာခြင်း

သူ ချိန်းဆိုထားသည့် တနင်္ဂနွေ။

ခင်မောင်ဦးလာမည် ဖြစ်သည်မို့ ဘယ်မှမသွားဘဲ စောင့်နေရသည်။

မနက် ၈-နာရီခန့်တွင် သူ စီးလာသည့်ကားကြီး အိမ်ရှေ့ရောက်လာသည်။ ကားပေါ်မှ ဆင်းလာသည့် ခင်မောင်ဦးတွင် ဘိုးတော်ဟန်ပန်များ လုံးဝမရှိတော့။ ခုမှပင် ခင်မောင်ဦး၏ မူလပုံစံ ပြန်ပေါ်လာသည်။

စပိုရှပ်အဖြူနှင့် တက်ထရက်ဘောင်းဘီ နက်ပြာရောင်ဝတ်ထား၏။ လက်ထဲတွင် ပြည်ပရောင်း ဇူးယားစပယ်ရယ်သံဘူး အဝါကလေးကိုင်လျက် စီးလာသည့်ကားကို ပြန်လွှတ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော့်ထံတွင် အေးအေးဆေးဆေးနေမည့်ပုံ။

သူတိုက်ရောက်စဉ်က နာမည်ကျော်ကြား လူသိများသည့် ဘိုးတော်ကင်းနှင့် စကားပြောခဲ့ရသည်။ ယခု ခင်မောင်ဦး (ဝါ) ဂျစ်တူးဆိုပေနှင့် စကားပြောရမည်။

ငယ်မှုအတိုင်း မင်းနှင့်ငါနှင့် အားရပါးရကြီး။

ဘိုးတော်ကင်း

ယခင်လမှ အဆက်-၇

ကျော်မြသန်း

သူပြောစရာ ရှိ မရှိ မသိ။ ကျွန်တော်မေးစရာတွေက တစ်ပုံ တစ်ပင်။

ထိုင်မိသည်နှင့် သူကစကား စသည်။ “မင်း ရီတို့ဆီ ရောက် ခဲ့တယ် မဟုတ်လား”

“အေး... ရောက်ခဲ့တယ် အားလုံးနေကောင်းတယ်။ ငါ ရောက်တုန်းက သမီးအကြီးလေး တော့ နည်းနည်းဖျားနေတယ်။ နေပါအုံး မင်းနဲ့က လုံးလုံးအ ဆက်အသွယ် မရှိတော့ဘူးပေါ့”

“အေး”

“ဒီလောက်ကြီးတော့ ဖြတ် ဖို့ မကောင်းဘူးကွ”

“ဖြစ်လာတဲ့အခြေအနေဆို တော့လည်း မတတ်နိုင်တော့ဘူး ပေါ့ကွာ။ ငါလည်း စိတ်တော့ ဘယ်ကောင်းမလဲ။ ဒါနဲ့ နေပါအုံး ငါ့အကြောင်းတွေ ဘာပြောလိုက် သေးလဲ”

“မင်းနဲ့ သူနဲ့ ဒီလိုဖြစ်နေ တဲ့အကြောင်းပေါ့ ထူးထူးခြားခြား ပြောလိုက်တာကတော့ မင်းလုပ် နေတာတွေဟာ သူတို့သားအမိ အတွက် အရှက်ရစေတယ်ပေါ့။ ကလေးတွေ မျက်နှာထောက်ပြီး တော့ မလုပ်သင့်တဲ့အကြောင်းပဲ ပြောလိုက်တယ်”

“ငါ့အိမ်ထောင်အကြောင်း ကော...”

“ဒါတော့ ဘာမှမပြောဘူး ကွာ သူစိတ်ဝင်စားဟန်လည်း မ ရှိဘူး”

“ငါ ပြောပါပေကာလား သူ ငယ်ချင်း။ ရီနဲ့ ဒီလိုဖြစ်နေတာ လည်း ဖြစ်လာတဲ့အခြေအနေ အရ လုပ်လိုက်ရတာပဲ။ ငါ အခု

ဒီလိုဖြစ်နေတာဟာလည်း ဖြစ် လာတဲ့အခြေအနေပဲ။ ဘာမှ မ တတ်နိုင်ဘူးလေကွာ။ လောက ကြီးက ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်နေတာ မဟုတ်လား”

“ဟေ့ကောင်ရ- လောက လို့ မပြောစမ်းပါနဲ့ကွာ ကိုယ်က ဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်နေတာကို ပြော စမ်းပါ”

“ထားပါတော့ကွာ”

“မင်းရဲ့အဖြစ်အပျက်ကို လည်း ရှင်းစမ်းပါအုံး”

“အေး... ငါပြောမယ် သူ ငယ်ချင်း ဒါပေမဲ့ ငါပြောတာတွေ ကို မင်းဘယ်သူမှ ပြန်မပြောပါ ဘူးလို့တော့ ကတိပေးရမယ်”

“စိတ်ချစမ်းပါကွာ။ မင်းကို ထိခိုက်အောင် ငါ ဘယ်လုပ်ပါ မလဲ”

သူ့ကို ကတိပေးထားသည့် အတိုင်း ဘယ်သူမှ မပြောခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်၏ကတိအတိုင်း စောင့် ထိန်းခဲ့ပါသည်။ ပါးစပ်ဖြင့် ကျွန် တော်မပြောပါ။ စာရေး၍ ပြောရ ခြင်းကိုတော့ ခွင့်လွှတ်ပါ။ သူငယ် ချင်းလို့ တောင်းပန်လိုက်ပါသည်။

ဝါသနာကို တားမရသဖြင့် ရေးမိသည်ကို ခွင့်လွှတ်ပါဟု။

“ရီတို့သားအမိတွေ ပြန် သွားတော့ ငါ ကုသာမှာပဲ ကျန် ရစ်ခဲ့တယ်။ ဖြစ်ခဲ့တဲ့အမှုမှာ ထောင်မကျပေမယ့် အလုပ်က တော့ ပြုတ်သွားတယ်။ သူတို့ သားအမိတွေ မရှိတော့ ပိုပြီး လွတ်လပ်။ ပိုပြီး ပေတေနေခဲ့ တာပဲ။ ရီက ငါ့ဆီက တစ်ပြား တစ်ချပ်မှ ယူမသွားတော့ ရှိ သမျှ သုံးဖြုန်းပြီး ပျော်ပျော်ကြီး

ပဲ နေခဲ့တယ်။ မင်းသိတဲ့အတိုင်း ပဲပေါ့ကွာ။ အရက်ကတော့ မီး အလင်းပါ။ မိန်းမတွေကလည်း ကွာစိစားသလိုပဲ။ တစ်ခွဲထွက် သွား နောက်တစ်ခွဲရောက်လာ နဲ့ဟာ တစ်နှစ်တောင် မကြာ ဘူးဟေ့၊ ရောဂါရလာရော”

“တစ်သက်လုံး ဖုံးသမျှ ကျန်းတော့မှပေါ်ဆိုတာလို တစ် သက်လုံး ပေတေခဲ့တဲ့အဖော်တွေ က အသက်နဲ့မမျှတော့ ဖြစ် တယ်ဆိုတာနဲ့ ချိုးပွဲချ ငိုရတော့ တာပဲ”

“ငါ့နားရွက်နှင့် နာသီးဖျား တွေက နီရဲပြီး ထူလာတယ်။ ပါး နဲ့ နဖူးစမှာ အဖြူကွက်တွေ ပေါ် လာတယ်။ ဆရာဝန်ပြုလိုက် တော့ ငါ ကိုယ်ပျက်စပြုလာပြီ ဆိုတာ သိရတယ်။ သောက်ဖော် သောက်ဖက်၊ ပျော်ဖော်ပျော်ဖက်၊ အပေါင်းအသင်းတွေကလည်း ငါ့နားက ခွာကျန်ကြပြီ၊ ဒီတော့ ငါက အိမ်ထဲမှာသောက်၊ မူးလာ ရင်ငို”

“သောက်ရင်း ဝို၊ ငိုရင်း သောက်နဲ့ အခြေအနေက တစ် စထက်တစ်စ ဆိုးလာတယ်။ ဆရာဝန်ကလည်း ဒီလိုသာ ဆက်သောက်နေရင် သူ မကု ပေးနိုင်တော့ဘူးလို့ ပြောရော။ ငါ လည်း ဖြတ်ဖို့ ကြိုးစားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အရက်မသောက်ရင် ငါ ဘဝအကြောင်းတွေ စဉ်းစားမိလို့ ငိုပွဲဆင်နေရတာနဲ့ ဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်တော့ဆိုပြီး အရက်ကိုမဖြတ် တော့ဘဲ ဖိသောက်ခဲ့တယ်။ သေ ရင်လည်း အေးတာပဲပေါ့”

“သေသွားတဲ့အပုပ်ကောင်

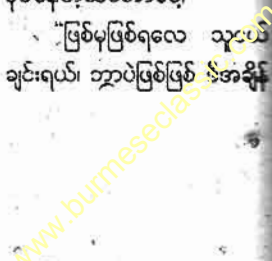
ကိုတော့ လူတွေကရွံတာ မဟုတ် ဘူး။ ဖဲကြည့်ကြတာ မဟုတ်ဘူး မသေသေးတဲ့ ငါ့ကိုလည်း ခွဲကြပြီ။ ငါ့ဘေးနေတဲ့အိမ်ကလည်း ပြောင်းပေးဖို့ တပုပု တချချ လုပ်လာပြီ”

“ငါ့ဘဝဟာ နွဲ့ကြားထဲက ကြာမဟုတ်တော့ဘူး။ အမှိုက်က ခွေးသေကောင်ပုပ် ဖြစ်လာ ပြီပေါ့”

“ငါ့ရန်ကုန်ပြန်ပြီး ဇီဝိ သားအမိဆီပြန်ဖို့ စိတ်ကူးကြည့် သေးတယ်။ ရန်ကုန်ပြန်ပြီး ဆေး ကုရင် ဖြစ်မလားလို့ပေါ့။ ငါ အိမ် လိုစိတ်ကူးလိုက်တာနဲ့ မျက်စည် တွေ ကျလာတာနဲ့ တစ်ပြိုင် တည်းဖြစ်ဖြစ်နေတယ်။ နောက် ဆုံးတော့ ငါ့ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ရီနဲ့ ကလေးတွေကို ငါ့ဘဝတင် လျှောက်လုံး နှိပ်စက်ခဲ့ပြီးပြီ။ ငါ့အပြစ် ငါ့ဆိုးမွေတွေကို သွား ပေးရင် ငါ့ထက်ဆိုးတဲ့လူဟာ ဒီ ဘဝမှာ ရှိတော့မှာ မဟုတ်ဘူး လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ။ ရန်ကုန်မှာ နောက်ဆုံးကျန်တဲ့ တိုက်တစ်လုံး ကိုရောင်းဖို့ စီစဉ်လိုက်ရတယ်”

“အဲဒီတုန်းက ငါ မင်းကို သတိရတာပေါ့။ ငါ့တိုက်ရောင်းဖို့ ကိစ္စ မင်းကိုတာဝန်လွှဲဖို့ စိတ်ကူး ရတာကိုး။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လိုဆက် သွယ်ရမုန်းမသိတာနဲ့ ကသာက လူတစ်ယောက်ကိုလွှတ်ပြီး စီစဉ် လိုက်ရတယ်။ ရောဂါအခြေအနေ တော့ ဆိုးပေမယ့် ဆေးမိနိုင် လွန်းအားကြီးတော့ တန်နေတဲ့ -ရုပ်နေတဲ့သဘောပေါ့”

“ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ သူငယ် ချင်းရယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိအချိန်

က မင်းရန်ကုန်ဆင်းဖို့ ကောင်း
တယ်။ ရီတို့ဆီမသွားချင်တောင်
တို့အထဲက တစ်ယောက်ယောက်
ကိုရှာပြီး တိုင်တိုင်ပင်ပင် လုပ်
သင့်တာပေါ့ကွ။ နှ မင်းဟာက
မသေကောင်း မပျောက်ကောင်း”

“အေး . . . မင်းပြောတာ
လည်း ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့
အမှိုက်ပုံထဲရောက်နေတဲ့ ခွေး
သေကောင်ပုပ်ကို ဘယ်သူကမှ
အိမ်ထဲပြန်မသွင်းချင်ဘူးလေကွ။
အမှိုက်ပုံထဲက ခွေးသေကောင်
ပုပ်ရဲ့ လမ်းဆုံးဟာ အမှိုက်
သန့်ရှင်းနဲ့ မြစ်ထဲပဲ ရောက်ရမှာ
ပေါ့ကွ။ ဒါကြောင့်လည်း မြစ်
ချင်တာဖြစ်။ မပြန်တော့ဘူးလို့
ဆုံးဖြတ်လိုက်တာပဲ”

“ဒီနောက်တော့ . . .
“တိုက်ရောင်းတာလည်း
အဆင်ပြေပါတယ်။ ဝယ်သူဆစ်
တဲ့ရေးအတိုင်းပဲ ပေးလိုက်တယ်။
အဲဒီတော့ အဆင်ပြေသွားတာ
ပေါ့”

“တိုက်ရောင်းတဲ့ ငွေတွေ
လည်းရရော့ ကသာမြို့မှာ ရှင်း
စရာရိတ်ပိုက်ဆံတွေ ရှင်းပေး
လိုက်ပြီး ငါပွေ့ခဲ့တုန်းက စပယ်
ယာထားခဲ့တဲ့ ဂဗူးဂဏန်းမလေး
ရှိတဲ့ရွာကို လိုက်သွားတယ်။ ဟို
ကျတော့ ကောင်မလေးကို အ
ဆင်သင့်ပဲ တွေ့ရတယ်။ သူက
ငါ့ကို မြင်လိုက်တော့ အံ့ဩ
သွားပြီး ငါ့ကို ဖက်ငိုတော့တာ
ပဲ။ ငါလည်း မျက်ရည်တွေ
မထိန်းနိုင်တော့ဘူး။ သူနဲ့တွေ့
တုန်းက အပျော်လုပ်လိုက်တာ
ပဲ။ ငါ့ဆီကငွေတွေကို ဒလဟော
နိုက်သွားတဲ့ ကောင်မလေးက ငါ

နားလုံးဝမကပ်တော့တဲ့အချိန်မျိုး
မှာ သူက ငါ့ကို ဖက်ငိုတယ်ဆို
တော့ ငါ့စိတ်တွေကို မထိန်းနိုင်
တော့ဘူး”

“ငါ တစ်သက်လုံးမှာတော့
ဒီတစ်ခါလောက် စိတ်ထိခိုက်တာ
တစ်ခါမှ မရှိသေးဘူး”

“သူက အိမ်ထောင်မပြု
သေးဘူး။ သူ့စိတ်တွေနဲ့ အတူ
နေတယ်။ သူ့စိတ်တွေကလည်း
ငါ့ကိုကြည့်ပြီး ရင်ထုမနာ ဖြစ်
နေကြတယ်။ အားလည်း ပေး
ကြတယ်။ ဘာမှ မပူနဲ့ ဒီရောဂါ
ကုဖို့ သူတို့ဘုန်းကြီးဆရာ ရှိ
တယ်ပေါ့။ ဘယ်မှလည်း မသွား
ဘဲ သူတို့နဲ့အတူနေပြီး ရောဂါ
ကုဖို့ ပြောရာငယ်”

“သူတို့က ဒီလိုကောင်း
လေ ငါ့မှာ မျက်ရည်မဆည်နိုင်
လေပဲ။ ငါလည်း သူတို့ကို ငွေ
ငါးထောင်ထုတ်ပေးပြီး ကန်တော့
လိုက်တယ်။ ငါ့ကို သေတဲ့အထိ
ဒီမှာ နေပါရစေလို့ ခွင့်တောင်း
လိုက်တယ်။ သူတို့က ငါပေးတဲ့
ငွေတွေကိုမြင်တော့ အဘိုးကြီး
ရော အဘွားကြီးပါ ကြက်သေ
သေနေကြတယ်။ ရင်ဘတ်က
လေးတွေဖိပြီး စကားမပြောနိုင်
ကြတော့ဘူး”

“သူတို့သားအမိသုံးယောက်
လည်း သူတို့အချင်းချင်း ပြော
လိုက် ဆိုလိုက်ကြတာ ဘာတွေ
ပြောမုန်းတော့ ငါလည်းမသိဘူး”

“နောက်ဆုံး ငါ့ကို ပြော
တာကတော့ ဒီငွေတွေကို သူတို့
မယူပါရစေနဲ့ ငါ့ဆီမှာပဲ ထားပါ။
ဆေးကုတဲ့အခါမှာသာ လိုရင်သုံး
ပေါ့။ ငါ့အတွက်တော့ သူတို့ပဲ

တာဝန်ယူပါမယ်။ စားဖို့ကတော့
သူတို့စားသလို စားရမယ်။ သူတို့
လိုမစားနိုင်ရင် ကိုယ်ဟာကိုယ်
ကြိုက်သလို ဝယ်ချမ်းဖို့ ပြောကြ
တယ်”

“ငါကလည်း ယူထားဖို့
ပြောရတယ်။ ငါ့မှာ ငွေရှိတဲ့အ
ကြောင်း သူတို့သမီးဟာလည်း
ငါ့မိန်းမပဲ။ သူတို့လည်း အဖေ၊
အမေပဲ။ ဒီငွေကို မယူရင်လည်း
ဒီမှာမနေဘဲ သွားတော့မယ်အ
ကြောင်း ပြောတော့မှ မယူချင်
ယူကြတယ်”

“ဒါတောင်မှ ဘာလုပ်ကြ
သလဲဆိုတော့ ငါပေးတဲ့ငွေတွေ
ကို ပုံးထဲထည့်ပြီး နောက်ဖေးခြံ
ထောင့်မှာ မြှုပ်ထားကြတယ်။
အဲဒီငွေတွေမြှုပ်တုန်းက ငါ့ကို
လည်း တစ်ပါတည်း ခေါ်သွား
တယ်”

“ဂဗူးဂဏန်းတွေဟာ အဲဒီ
လောက် ရိုးသားကြတယ်။ သူ
ငယ်ချင်း”

“နောက်တစ်နေ့ မနက်ကျ
တော့ မိုးတောင်မလင်းသေးဘူး။
သူတို့အိမ်ပိုင်းကလေးထဲမှာ အိမ်
ကလေးတစ်လုံး ဆောက်နေကြ
ပြီးလေ အိမ်က ဖြစ်ကတတ်ဆန်း
ဆေးကံ့ကံ့ မဟုတ်ဘူးကွ။ သပ်
သပ်ရပ်ရပ်ကလေး ဆောက်တာ။
အိမ်လည်းပြီးရော သူတို့ထုံးစံ
အတိုင်း နတ်ပွဲတွေ ဘာတွေပေး
ပြီး သူတို့သမီးနဲ့ ငါ့ကို အဲဒီ
အိမ်ပေါ် တင်လိုက်တာပဲကွ”

“ငါကတော့ အတော်က
လေး ဝမ်းသာသွားတာပေါ့။ ငါ
ခေါင်းချဖို့ နေရာရပြီ မဟုတ်လား
ငါ့ရောဂါအတွက် ပြန်ကောင်းဖို့

လုံးဝမစဉ်းစားတော့ဘူး။ သေဖို့
အချိန်ကိုသာ ငါက စောင့်နေခဲ့
လေပြီ။ အဲဒီရောက်တော့ တစ်
နေ့ကုန် ဘယ်မှလည်း သွားစရာ
မရှိ။ ငါ့အခြေအနေကလည်း
ရွာထဲလျှောက်လို့မဖြစ်။ ဒီတော့
တစ်နေ့ကုန် တစ်နေ့ခန်း ကြက်
သားကျော်နဲ့အရက်ပဲ ပီသောက်
နေခဲ့တယ်”

“ကောင်မလေးကလည်း
မရွံ့မရှာ ငါ့ကို ပြုစုရှာတယ်။
ကုန်ကုန်ပြောမယ်ကွ။ အိပ်တာ
တောင် ငါနဲ့အတူတူ ဖက်အိပ်
တယ်”

“သုံးရက်လောက်နေတော့
အဘိုးကြီးက ဘုန်းကြီးပင့်လာ
တယ်ကွ။ ဘုန်းကြီးက ငါ့နေတဲ့
တဲဘက်ကူးလာပြီး ရောဂါအခြေ
အနေကို စမ်းသပ်တာပဲ။ အင်္ကျီ
လုံချည်တွေချွတ်ပြီး တစ်ကိုယ်
လုံးကို ကိုင်တွယ်ပြီး သေသေ
ချာချာ စမ်းသပ်တယ်။ ရောဂါ
ဖြစ်လာတဲ့အခြေအနေကို အကုန်
မေးတယ်”

“နောက်ဆုံးတော့ ဘုန်းကြီး
က ပြောတယ်။ သူပြောတဲ့
အတိုင်းလိုက်နာရင် ငါ့ရောဂါကို
ခြောက်လအတွင်း ပျောက်
အောင် ကုပေးဖို့ တာဝန်ယူမယ့်
အကြောင်း ကတိပေးတယ်။
ကုသခခခခကြေးငွေလည်း မလို
ချင်ဘူးတဲ့။ ဆေးဝါးဝယ်ဖို့သာ ငါ
ကတာဝန်ယူရမယ်လို့ အမိန့်ရှိ
တယ်”

“ငါက ပြန်လျှောက်တယ်။
‘အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်
ရောဂါဟာ တကယ်ပဲ ခြောက်
လအတွင်း ပျောက်နိုင်ပါ့မလား။

တပည့်တော်တော့ မထင်ဘူး လို့လျှောက်တော့ ဘုန်းကြီးက ကောင်းပြီ ဒကာတဲ့ ဒကာ ပထမ သုံးလကျကြည့်၊ ရောဂါ တစ်ဝက်မညှိုးရင် ဆက်မကုနဲ့ ကျုပ်က ဒီပညာကို သင်ထား တာ ကတိကဝတ်နဲ့ သင်ထား တာ၊ ကုသမှုအတွက် ငွေရုံးဝ မယူပါဘူး။ ဒီရောဂါခံနေရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရင်၊ တိုက်ဆိုင်လို့ ကျုပ်ဆီရောက်လာရင် အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ်မရွေး ကုသ ပေးပါမယ်လို့ ကတိတစ်လုံးကို ကျိန်စာအမျိုးမျိုးခံပြီး သင်ခဲ့ရ တာ၊ အခု ဒကာလည်း ကျုပ်နဲ့ တိုက်ဆိုင်လို့ တွေ့ရတာ၊ ရောဂါ က မျိုးရိုးရောဂါမဟုတ်ဘူး။ ဝင့် နာ၊ ကံနာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါ ကြောင့် ကျုပ် ပျောက်မယ်လို့ ကတိပေးတာပဲ”

‘မုန်လုပါဘုရား၊ ကျေနပ် အားရလုပါတယ်ဘုရား၊ တပည့် တော် ဘာတွေလိုက်နာရမယ်ဆို တာ အမိန့်ရှိပါတုရား’လို့ ပြန် လျှောက်လိုက်ရတယ်”

ကိုခင်မောင်ဦး ပြောပြနေ သည်မှာ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်း လှ၏။ တကယ်အဖြစ်အပျက် ဖြစ်သော်လည်း စိတ်ကူးယဉ် ဇာတ်လမ်းများလားဟု ထင်ရ လောက်အောင်ပင်။ စရောက် ကတည်းက နှစ်ယောက်သား စကားပြောနေသည်မှာ ၁၀-နာရီ ခွဲသည်တိုင် ဖော်ပြခဲ့သည့် နေရာ သို့သာ ရောက်သေးသည်။

ထမင်းစားချိန်လည်း ရောက် လာပြီဖြစ်သဖြင့် စကားဝိုင်းကို ခဏရပ်၍ ထမင်းပွဲပြင်ထား

သည့်စားပွဲသို့ ထခဲ့ကြသည်။ ထမင်းစားရင်းမှာတော့ ဤ ဇာတ်လမ်းကို မဆက်ကြဘဲ သူ ငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်းများအ ကြောင်းကို ပြောကြ ဆိုကြရင်း၊ ငယ်ငယ်က အကြောင်းများကို စားမြုံ့ပြန်ရင်း ထမင်းပြန်ဆေး ဖော်ကြ၏။

ရှေးဟောင်းနောင်းမြစ်များ ပြော၍ ငယ်ငယ်က ပေးခဲ့ တေ ခဲ့ပုံများ ပြန်ပြောရသည့်အရသာ မှာ စိတ်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို နပျို သွားစေရုံမက မည်သည့်ပျော် ရွှင်မှုနှင့်မှ မတူသည့် ပျော်ရွှင်မှု မျိုးကို ခံစားရပါသည်။

ခင်မောင်ဦး၏ ငယ်ကျင့် ကလေးများလည်း အပြည့်အဝ ပြန်ပေါ်လာသည်။

“ငါလည်း နေ့စဉ်နဲ့အမျှ အကျဉ်းထောင်ထဲရောက်နေတာ ဒီနေ့မှပဲ လွတ်တော့တယ် သူ ငယ်ချင်း”ဟု ဖွင့်ပြောရာသည် အထိပင်။

ထမင်းစား အချိတည်းရင်း ပြည်ပရောင်း ဒူးယားစပယ်ရှယ် တစ်ယောက်တစ်လိပ်စီဖြင့် ငယ် စဉ်ဘဝကို ပြန်ပြောင်းတွေးနေ စဉ် သူ၏ကားကြီး အိမ်ရှေ့သို့ ထိုးဆိုက်လာသည်။ ကားမောင်း သူပေးလာသည့် စာကိုပတ်ရင်း ခင်မောင်ဦးမှာ ဒေါ်ပွသွားသည်။

“တစ်နေ့တလေ ဝိမ်နဲ့ နေ မလားလို့ ထွက်လာပါတယ်။ စောက်အလုပ်က ရှုပ်လာပြန်ပြီ သူငယ်ချင်းရေ၊ ဗွီအိုင်ပီ တစ် ယောက် အိမ်ရောက်နေလို့ လာ ခေါ်တာပဲ။ လိုက်သွားရအုံးမယ် သူငယ်ချင်းရေ၊ နောက်မှ ဆက်

ကြတာပေါ့၊ ဟာ...နေအုံး... နေအုံး၊ ဒီလိုလုပ်၊ မင်းခွင့် ၅- ရက်လောက် ယူလို့ ရမလား”

“ရပါတယ်၊ ကိစ္စဆိုပါအုံး”

“ငါ လာမယ့်တနင်္ဂနွေနေ့ ဖန္တလေးသွားမယ်၊ အဲဒါ မင်း ငါ နဲ့ အတူတူလိုက်ခဲ့ကွာ၊ မင်း အတွက် ငါအားလုံး ဒကာခံမယ်၊ ဘယ်နယ်လဲ၊ လိုက်မလား”

“မင်းတစ်ယောက်တည်း လား”

“ဒါပေါ့...”

“ဒါဖြင့် ငါ သန်ဘက်ခါ မင်းဆီ ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်ကွာ၊ လိုက်ဖြစ်အောင်တော့ ငါ ကြိုး စားမယ်”

“အေး...ဖုန်းဆက်လိုက်၊ ငါ အားလုံး စီစဉ်ထားလိုက်မယ် ဟုတ်လား၊ အိုကေ...ငါ သွား လိုက်အုံးမယ်” ပြောပြောဆိုဆို နှုတ်ဆက်ပြန်သွားပါသည်။

တကယ်တော့ သူ့ဘဝက သနားစရာ၊ မလွတ်မလပ်။

တစ်မနက်လုံး ငယ်မူငယ် သွေးအသွင်ဖြင့် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ဖြစ်နေစဉ် ဣန္ဒြေတစ်ခွဲသားနှင့် ဘိုးတော် ပြန်လုပ်ရပေးအုံးတော့ မည် ဖြစ်၏။

စပိုဂျပ်နှင့် ဘောင်းဘီချွတ် ၍ မိုင်းညိုညို ယောဂီအရောင် လဲပြီး ဟောရ ပြောရ လုပ်ရ မည် ဖြစ်၏။

သူတို့ ရှုထောင့်ကတော့ အပြော၊ အဟော (ဝါ) အကြား အမြင်ပေါ့၊ ကျွန်တော်တို့ လူမိန်း ရှုထောင့်ကတော့ အပြီးအဖြန်း ပေါ့။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ခင်

မောင်ဦးမှာ အိစက်ညက်ညော သည့် ကူရှင်ပေါ်ထိုင်ရင်း ဗွီအိုင် ပီကြီးကို ဘာတွေများ ပြောရ မလဲဟု စဉ်းစားသွားလေမည် လား မသိပေ။

ကျွန်တော်မှာ မဆုံးသေး သော သူ့ဘဝဇာတ်လမ်းကို ပြန် လည်စဉ်းစားရင်း ကံဘာများကို ပို၍ ယုံကြည်လာသည်။ အ ကြောင်းအကျိုးတရားကို လိုချင် လက်ခံမိသည့် ဗုဒ္ဓ၏ အဆုံးအမ များကို ပို၍ လေးစားလာမိသည်။

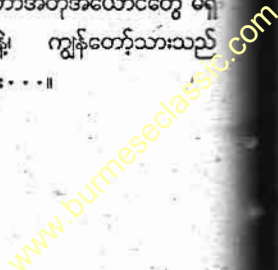
အတွေးစဉ်များတွင် နှစ်မျော နေစဉ် ပုခက်တွင်းမှ သားငယ် ၏ခံသံက အတွေးစဉ်များကို ဖြတ်ပစ်လိုက်ပါသည်။

ဘိုးတော်ကင်းက ဗွီအိုင်ပီ ကြီးကို ပြောပြောနေသည့်အချိန် တွင် ကျွန်တော်က သားငယ်ကို တေးဆိုချောမြူနေရသည်။

သူလည်း လူသားတို့အ တွက် အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ ကျွန် တော်လည်း လူသားတို့အတွက် အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ အလုပ်သဘော တူသော်လည်း အခြေခံက မတူ ပါ။

သူက လူလားမြောက်ပြီး သူများ ပို၍ ကြီးမြင့်အောင် သူ နည်း သူ့ဟန်ဖြင့် လုပ်ပေးနေ သည်။ ကျွန်တော်က လူလား မမြောက်သေးသည့် သားငယ် အတွက် လူလားမြောက်အောင် ပြုရပျိုးထောင်ပေးနေသည်။

သို့သော် ကျွန်တော်သား ‘ငယ် လူလားမြောက်ချိန်တွင် ဘိုးတော်အတူအယောင်တွေ မရှိ ပါစေနဲ့၊ ကျွန်တော်သားသည် လည်း...။’

အခန်း(၈)

ကျွန်တော်တွေ့ဖူးသောဘိုးတော်များ

ဘိုးတော်ကင်းနှင့် မတွေ့မီက ကျွန်တော်သည် ရုံးမှပြန်လာသည့်အခါတိုင်း သားသမီးများနှင့် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် အေးအေးဆေးဆေး နေခဲ့ရ၏။ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေများဆီသို့ပင် ရောက်ခဲ့သည်။ မလွဲမရှောင်သာ သော သာရေး၊ နာရေးကိစ္စများ ရှိမှသာ ရောက်တတ်၏။

အိမ်ပြန်ရောက်ပြီးရင် လမ်းပေါ်သို့ ပြန်မရောက်တတ်ပေ။ ခုတော့ တစ်နှစ်တစ်ခေါက်ပင် မရောက်သည့် ရွှေတိဂုံဘုရားပေါ်သို့ နေ့စဉ်ရောက်နေသည်။ အိမ်မှာရှိချိန်ထက် အပြင်ထွက်သည်အချိန်က များနေသည်မို့ အိမ်ကသက်ထားကပင် မသကာဖြစ်လာသည်။

ကျွန်တော်က ဘိုးတော်တွေကို လိုက်ရာနေသူဖြစ်သည့် ကြောင့် ဘိုးတော်တို့ကျက်စားရာ နေရာမှန်သမျှကို သွားနေရသည်။

သေသေချာချာတွေ့ကြည့်တော့ ကိုယ့်ဒုက္ခ ကိုယ်ရှာခြင်းပင်။

ဘိုးတော်ကင်းက သူများတွေကို မစနေသော်လည်း ကျွန်တော်ကိုတော့ ဒုက္ခပေးနေပါပြီ။

ကျွန်တော်ကလည်း ဘိုးတော်ရူး ရူးနေသည် မဟုတ်ပါလား။

ဘိုးတော်ရှိသည်နေရာမှန်သမျှ သတင်းကြားသည့်နေရာ

မှန်သမျှ ရောက်အောင် သွားရသည်မှာ မအားရအောင်ပင် ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်တော် သွားခဲ့၊ ရောက်ခဲ့၊ မြင်ခဲ့၊ တွေ့ခဲ့ရသည့် ဘိုးတော်အမည်ခံများ အကြောင်းကို တော့ တင်ပြပါမည်။

တိုက်ကြီးပေါ်မှ ဘိုးတော်နှင့် တဲနန်းပေါ်မှ ဘိုးတော်ထိ ရောက်ခဲ့စဉ်က လေ့လာတွေ့ရှိချက်များနှင့် ကိုယ်ပိုင်ထင်မြင်ချက်များကို အတွေ့အတိုင်၊ အရိုအတိုင်း မကွယ်မထောက်တင်ပြခဲ့ပြီးသည့်နောက် ပလက်ဖောင်းပေါ်မှ ဘိုးတော်ဟု အမည်တပ်လိုက်ခြင်းကို ရုတ်တရက် လက်ခံချင်မှ (သက်ခံပါလိမ့်မည်။

စာရေးသူက ထင်ရာမြင်ရာ၊ မဟုတ်မဟတ် ရေးသည် ထင်ကောင်း ထင်ပါမည်။ ပလက်ဖောင်းပေါ်မှ ဘိုးတော်ရှိပါလော့။

ရှိပါသည်။ အမှန်ပဲ ရှိခဲ့ပါသည်။

ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ စားပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ နေပြီး ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ အိပ်လျက် ဘိုးတော်လုပ်နေသူပဲ။ သို့သော် အနိရတ ဘိုးတော်ဟု မထင်လိုက်ပါနှင့်။ သူ့ဆီလာသူများမှာ ကားအမျိုးမျိုး စီးနိုင်သူများ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုထက် ထူးခြားသည်မှာ သူသည် ကျွဲကြီးစွန့်သည့်အခါ ရန်ကုန်ထဲတွင် မလုပ်ပါ။ နေ့စဉ် နေ့တိုင်း မှော်ဘီသွား၍ စွန့်ခြင်းပင်။

အစားကောင်း အသောက်ကောင်းအကြောင်း ပြောတတ်သူ

များကို "မင်းကလည်း ချေးကို တန်ဆာမဆင်စမ်းပါနဲ့" ပြောတတ်ကြရာ ချေးပါရာတွင် ချေး(ရိုး)များသည် ပလက်ဖောင်းပေါ်မှ ဘိုးတော်ကိုမူ မည်သို့ ပြောရမလဲ မသိပေ။

ပလက်ဖောင်းပေါ်မှ ဘိုးတော်မှာ မြေတူး ကုလားကျိုးဖြစ်၏။ အခြားသော ကုလားဆာဇူးများလို အလိပ်အခွေနှင့်မဟုတ်။ ခေါင်းတုံးနှင့်၊ ဝတ်ထားသည်က မြန်မာဘုန်းကြီးများဝတ်ရုံသည့် သင်္ကန်းကို ဖြစ်ကတတ်ဆန်း ကပိုကရိုဝတ်ထားသည်။ ကွမ်းကို ဆယ်နှစ်ရာသီဝါး၍ တံတွေးတပြစ်ပြစ် ထွေးတတ်၏။

သူ့ပါးစပ်ထဲမှစီးနေ သည့် ကွမ်းတံတွေးများမှာ ပါးစောင်းဘေးသို့ အမြဲတမ်းစီးကျနေသည်။ ရေ ဘယ်တော့မှမချိုးသူကို ကြည့်လိုက်လျှင် အမြဲတမ်း ညစ်ပတ်နေသည်။

အကြောင်းမသိသူများ ရုတ်တရက်မြင်လိုက်လျှင် ကုလားအရူးကြီးဟု ထင်နေမည်သာ။ သူ့က နာမည်ကျော် ဘိုးတော်တစ်ဦး အမည်က ဘိုးတော်ဆာမိတ်...

သူ့စားကျက်များသည်နေရာမှာ ပန်းဆိုးတန်း ဂရင်းဟိုတယ်၊ ပလက်ဖောင်းပေါ်တွင် ဖြစ်၏။ သူ့စားသည်မှာလည်း ထိုနေရာ၊ သူ့အိပ်သည်မှာလည်း ထိုနေရာ။ ပလက်ဖောင်းဘိုးတော်ကို ကိုးကွယ်သူများကဆိုရင် ကွမ်းတံတွေးတွေ ပါးစောင်စီးကျနေသည် ရုပ်ပုံကို ဓာတ်ပုံထဲတွင်

ပါအောင်ရိုက်ပြီး အိမ်ဦးခန်းတွင် တခမ်းတနားထား၍ ကိုးကွယ်ကြ၏။

ဘိုးတော်ဆာမိ ညအိပ်လျှင် ဘာဘူစောင်တစ်ထည်ကိုခင်း၍ တစ်ထည်ကို ခြုံပြီး အိပ်သည်။ မနက်မိုးလင်းသည်နှင့် သူ၏ စောင်နှစ်ထည်ကို ဝယ်လိုသူများ အလှအယက် ဖြစ်နေကြသည်။ စောင်တစ်ထည်၏တန်ဖိုးကို ရာနှင့်ချီပြီး ပေးကြသည်။

တချို့များ ကျွန်တော့်ရှေ့မှာပင် စောင်တစ်ထည်ကို ငွေ ၃၀၀-ကျပ်ပေး၍ ဝယ်သွားသည်ကို တွေ့ဖူး၏။ အသေအချာလိုက်၍ စုံစမ်းလေ့လာကြည့်သောအခါ သူခင်း၍ ခြုံ၍ အိပ်ခဲ့သည်စောင်ကို အိမ်မှာထားလျှင် စီးပွားတက်သည်။ ရောဂါဘယကင်းသည်။ အကြံအစည်များ အောင်မြင်သည်။ အပ ပယောဂတွေ မဝင်နိုင်ဟု ယုံကြည်ပြီး ဝယ်ယူကြခြင်း ဖြစ်၏။

ဝယ်သည်မှ အလှအယက်၊ သူထက်ငါဦးအောင် လာကြရသည်။

သူ့ခြုံ၍ ခင်း၍ အိပ်သည့် စောင်များကို နေ့စဉ် နံနက်တိုင်း အလှအယက် ဝယ်ကြသဖြင့် နေ့တိုင်း ဘာဘူစောင် နှစ်ထည်လိုသည်။

ဘာဘူစောင် တစ်နေ့နှစ်ထည်သွင်းသည် ကန်ထရိုက်မှာ ပွန်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဖြစ်၍ ညနေတိုင်း ဂျစ်ကားနှင့် လာယူသည်။ စောင်နှစ်ထည်ပေးလိုက်လျှင် ငွေခြောက်ဆယ် ပေးသွားသည်။

စောင်တစ်ထည်တန်ဖိုးမှာ သုံးဆယ်။

ထိုအချိန်က ဘာဘူစောင် တစ်ထည်၏ပေါက်ဈေးမှာ တစ်ဆယ်နှင့် ဆယ်ငါးကျပ်ကြားတွင် ရှိသည်။ စောင်သွင်းသူ အမျိုးသမီး၏ဝင်ငွေမှာ တစ်နေ့ သုံးဆယ်။

ကဲ- မနိပ်လား၊ မဆန်းလား။

ဆန်းပါသည်။ ပို၍ ဆန်းသည်မှာ ရေမချိုးသော ဆာမီ၏ လူတကာသွားသည့် လမ်းမပေါ်တွင် ခင်း၍၊ ခြုံ၍ အိပ်သည့် စောင်က စီးပွားစာကသည်။ ရောဂါပယ ကင်းသည်။ အကြံအစည် အောင်သည်။ အပပယောဂ မဝင်နိုင်ဟု စွတ်မှိတ် ယုံကြည်ကြခြင်းမှာ မိ၍ ဆန်းသည်ဟု ဆိုရပါမည်။

ပလက်ဖောင်း ဘိုးတော်ခင်းအိပ်သည့်စောင်က ဘယ်လို တန်ခိုးသတ္တိများ ရှိနိုင်ပါမည်နည်း။ ဘယ်လို အစွမ်းထက်ပါမည်နည်း။ သိပ္ပံနည်းနှင့်ဖြစ်စေ၊ ဝိဇ္ဇာနည်းနှင့်ဖြစ်စေ ဆန်းစစ်ကြည့်ရင် ဘယ်လိုမှ အဖြေမထွက်နိုင်သော်လည်း တစ်ကိုယ်လုံး ညစ်ပတ်နေသည့် လူတစ်ယောက်က နေ့စဉ်နေ့တိုင်း စောင်အသစ်နှစ်ထည် ခင်းအိပ်နေသည်ကို ထူးခြားသည်ဟုဆိုသော် မထူးခြားပါဟု ပြောသူ၊ ကျွန်တော်ထင်မြင်ချက်ကို အပြစ်မြင်သူများ ရှိကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

အပြစ်ဆိုချင် ဆိုကြပါစေ။ ကျွန်တော့်ကို အရူးဟု သတ်မှတ်ချင် သတ်မှတ်ပါစေ။

ကျွန်တော်ကတော့ ရဲရဲကြီး ပြောပါမည်။ လုံ့လအဓိပ္ပာယ် မရှိဟု။

စောင်၏ထူးခြားပုံကလေး ဖတ်ပြီးနောက် ကွမ်းတံတွေးထူးခြားပုံကို ဆက်ပါမည်။

မယုံလျှင်ပင် ပုံပြင်ဟု မမှတ်လိုက်ပါနှင့်။ တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ထူးခြားပါသည်။ အလွန်ကို ထူးခြားသည့် ကွမ်းတံတွေး အဖြစ်အပျက်မှာ ဤသို့ ဖြစ်ပါသည်။

ပလက်ဖောင်း ဘိုးတော်ဆာမီမှာ အိပ်ချိန်မှလွဲ၍ မိုးလင်းမှ အိပ်သည့်အချိန်သို့တိုင် ကွမ်းနှင့် ပါးစပ်မပြတ် အမြဲတမ်း ဝါးနေတတ်ရာ သူဝါးသည့်ကွမ်းမှာ တစ်ယာဝါးပြား၊ ဆယ်ပြားတန် ကွမ်းယာမဟုတ်။

ကွမ်းတစ်ယာတန်ဖိုး တစ်ကျပ်ပေးရသည့် အစားစယ်ရယ်ငွေကွမ်းယာဖြစ်၏။

သူစားသည့် ကွမ်းယာတန်ဖိုးမှာ တစ်နေ့ နှစ်ဆယ်ငါးကျပ်မှ သုံးဆယ်အထိ ရှိ၏။

ထူးခြားသည်ဟု ဆိုသည်မှာ တစ်ကျပ်တန်ကွမ်းယာ နှစ်ဆယ်၊ သုံးဆယ်ဖိုးစား၍ ထူးခြားသည်ဟု ဆိုခြင်းမဟုတ်ပါ။ သူထွေးထုတ်လိုက်သည့် ကွမ်းတံတွေးကို မိမိစီးသည့်ကားပေါ်သို့ အင်္ကျီလုံချည်ပေါ်သို့ သို့မဟုတ် ခေါင်းပေါ်သို့ ထွေးရန် အချိန်ကုန်ခံ၍ လာစောင့်နေခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

မနက် မိုးလင်းသည်နှင့် သူ

နေရာဝန်းကျင်တွင် ယာစီဒီ၊ ဝိးယက်၊ ဘောက်(စ)ဝက်ဂွန်းမှစ၍ ဂျစ်ကား သုံးဘီးကားအထိ တန်းစီရပ်နေကြရသည်။

ကားပေါ်သို့ သူပါးစပ်မှ ကွမ်းတံတွေး ထွေးရန် ဖြစ်၏။ သို့သော် သူက ထွေးခိုင်းတိုင်း ထွေးသည်မဟုတ်။ ထွေးခိုင်း၍လည်း မရ။

သူ စိတ်ရလျှင် တန်းစီရပ်ထားသည့် ကားထဲမှ တစ်စီး သို့မဟုတ် နှစ်စီး သုံးစီးကို ရှေ့အဖုံး နောက်အဖုံး ကားမုန်များ ပေါ်သို့ ကွမ်းတံတွေး ပြစ်ခနဲ ထွေးချလိုက်၏။ တစ်ခါတစ်ရံ တစ်စီးလောက်သာ အထွေးခံရ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ တစ်စီးကိုမှပင် မထွေး။

သူပါးစပ်မှ ကွမ်းတံတွေး အထွေးခံရသည့် ကားရှင်မှာ ထိပေါက်သလောက် ဝမ်းသာကြသည်။

ကားဘေး သို့မဟုတ် လူစီးသည့်ဆိုဟပေါ်သို့ ထွေးချလိုက်ရင် ခံရသည့်ကားရှင်မှာ ခုန်ပေါက်ဖြူးတူးသွားပါသည်။ လက်သီးလက်မောင်းတန်းပြီး ငါ့လိုလူဇျေ့မှာ ရှိနေသလားဟုပင် ပြောမည်ဟန်။

တချို့ ကားပိုင်ရှင်များဆိုရင် ရက်နှင့်မဟုတ်၊ လနင့်ချိ၍ လာစောင့်ကြရသည်။

ကားမရှိသူများဆိုရင် သူဘေးတွင် ဝိုင်းဝိုင်းပတ်လည်အောင် သွား၍ မတ်တတ်ရပ်နေကြရသည်။ သူက တိုက်ရိုက် ကွမ်းတံတွေးနှင့် မထွေး၊ မြေကြီးပေါ်မှတစ်ဆင့် စဉ်လိုစဉ်ပြား

ပေါ့။

အဝတ်အစားပေါ်သို့ တိုက်ရိုက်ထွေးလိုက်ရင် ဖိုးကကောင်၊

ဤအပြုအမူများမှာ ဘေးကမြင်ရသူများအတွက် ရယ်စရာအနိပ်နေရမည့် ရယ်စရာမြင်ကွင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဖြစ်သော်လည်း လက်ဖောင်းဘိုးတော်ဆာမီ၏ ကိုးကွယ်နေသူများအဖို့တော့ ရင်တမမ၊ ရင်တထိတ်ထိတ်၊ သည်လိုက်ရင်ဖိုဇာတ်လမ်း ဖြစ်သည်။ ဤသည်ကို...

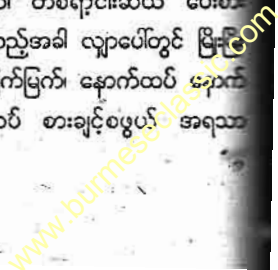
ထူးသည်ဟု ပြောရမလား။

ကျွန်တော် မပြောတတ်။ စာဖတ်သူများ၏ အဆုံးအဖြတ်သည်သာ အမှန်ဖြစ်ပါမည်။

ကျွန်တော့်အဖို့တော့ တချို့ ခွဲရယ်ရသည့် ဇာတ်လမ်းကလေး အဖြစ် မှတ်တမ်းပြုလိုက်ခြင်းပင် လာပါဦးမည်။

ထမင်းတစ်ပွဲ ငွေတစ်ရာ တစ်ရာငါးဆယ်တန်များ ရှိမည်။ ဟိုတယ်ကြီးများတွင် စားကြသည်ကို ကြားဖူးပါသည်။ စားလည်း စားဖူးကြပါသည်။

စားပွဲခင်း ဖြူဖြူပေါ်တွင် လှပသော ရောင်စုံပန်းကန်ကြီးများနှင့် ပြင်ဆင်လျက် အငွေတထောင်ထောင်နှင့် စားချင်ဖွယ် အကြော်၊ အလှော်၊ အဖုတ်၊ အကင်၊ ငါးခေါင်းကြီး ပေါလောပေါ်နေသည့် ဟင်းချိုများ တည်ခင်းထားသည့် ထမင်းပွဲကို တစ်ရာ၊ တစ်ရာငါးဆယ် ပေးစားသည့်အခါ လျှာပေါ်တွင် မြူးမြူးထပ် ထပ် စားချင်စဖွယ် အရသာ

အသွယ်သွယ် ပြည့်စုံပါပေသည် ဟု ဆိုမှတ်ပြုကြ၏။

သို့သော် သူတစ်ပါးစားပြီး သား ထမင်းတစ်လုတ်ကို ငွေ တစ်ရာပေးရသည်ဆိုခဲ့သော် စိတ် မနံ့သူမှအပ မည်သူကမှ ယုံ ကြည်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

ပြောသူရှိ၍သာ ကြားဖူးပါ သည်ဟု ပြောကြပါလိမ့်မည်။

ရေးသူရှိလျှင်လည်း ရေးသူ က "ပေါက်" နေသည့် စာရေး ဆရာဟု ပြောကြပါလိမ့်မည်။

ကျွန်တော် မပေါက်ပါ။ ပေါက်နေသူများအတွက် အငှား တရားခံ လိုက်ပေးခြင်းဟု ဆိုပါ ရစေ။

ရေးရေးတုန်းက အဖြစ် အပျက်မဟုတ်ပါ။ လူသူမရောက် နိုင်သည့်နေရာမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ သည့် အဖြစ်အပျက်လည်း မ ဟုတ်ပါ။

မျက်မှောက်ခေတ်။ ၁၉၆၃-ခုနှစ်မှ ၁၉၆၉-ခုနှစ် အထိ၊ ရန်ကုန်မြို့လယ်ကောင် ပန်းဆိုးတန်းတွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်ဟု စာရေးသူက ရဲရဲကြီးဝန်ခံချက် ပေးပါသည်။

ငွေတစ်ရာတန်သည် ထမင်း တစ်လုတ်ဇာတ်လမ်းမှာ ဤသို့။

ပလက်မောင်းပေါ်မှ ဘိုး တော်ဆာမိ၏ တန်ခိုးကြီးပေးရ သော စောင်နှင့် ကွမ်းတံတွေး ရှိခဲ့သလို တန်ဖိုးကြီးပေးရသော တစ်လုတ်တည်းသော ထမင်း လည်း ရှိပါသည်။

ဘိုးတော်ဆာမိမှာ မြို့ထဲ သို့သွားသည့်အခါ အများအား ဖြင့် ဆိုက်ကားစီး၍ သွားတတ်

၏။ တစ်ခါတစ်ရံမှာသာ ကျွန်ကား ဦး၏။

သူ အမြဲစီးနေသည့် ဆိုက် ကားတစ်စီး ရှိသည်။ ဆိုက်ကား နှင်းသူအမည်မှာ ကိုညွန့်မောင်၊ ဆိုက်ကားနံပါတ်မှာ ၃၉၂။

ကိုညွန့်မောင်၏ဆိုက်ကား မှာ မိုးလင်းသည်နှင့် ဂရင်းဟို တယ်ရှေ့သို့ ရောက်နေရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ညဗိုးချုပ်၍ ဘိုး တော်ဆာမိ အိပ်ရာဝင်သည်

အထိ ဘယ်ကိုမှမသွား။ သွား သွား။ မသွားသွား ကိုညွန့်မောင် က အမြဲရှိနေရသည်။ သူသွား တော့မည်ဆိုလျှင် ဆိုက်ကားပေါ် တက်ထိုင်လိုက်သည်။ ကိုညွန့် မောင်က ဘယ်သွားမည်ကို မ မေးရ။ သူ လက်ညှိုးထိုးပြသည့် ဘက်သို့ သွားရသည်။

ရပ်ရန် လက်ညွှန်ပြသည့် နေရာတွင် ရပ်လိုက်ရသည်။

ဤအခါကျမှ သူ့လက်ထဲ တွင်ပါသည့် ဖက်ထုပ်ကလေးကို ကိုညွန့်မောင်က ကိုင်၍ သူတက် မည့်အိမ်ပေါ်သို့ လိုက်သွားရ၏။

ဘိုးတော်ဆာမိရောက်လာ လျှင် ထိုအိမ်ရှိ အိမ်လူထုမှာ နေ စရာမရှိလောက်အောင် ပျားပန်း ခတ်သွားတတ်ကြ၏။ နေ့ချင်းည

ချင်း စိန်ဆယ်တင်း၊ ပတ္တမြား ဆယ်တင်း ရတော့မလောက် ထင်ကြသည်။ သူစားပြီး ထွေး ထုတ်ထားသည့် ထမင်းထုပ် ကလေးရရင် တစ်ရာလည်းပေး။ နှစ်ရာလည်း ခံပေး၏။

သူကလည်း ထမင်းထုပ် ကလေးတစ်ထုပ်ကို နှေ့တိုင်း ပေး သည့်မဟုတ်။ တောင်းသူတိုင်း

အား ပေးသည်မဟုတ်။ ပေးချင် သူကိုမှ ပေးသည်။ ပေးချင်သည့် အခါ ပေးသည်။ တစ်ခါတလေ တစ်လလုံးနေ၍ ထမင်းတစ်ထုပ် ကိုမပေး။ ဤထမင်းထုပ်ကလေး ရသူမှာ တစ်သက်စားမကုန်သည့် ပြည်တန်ပတ္တမြားကြီး ရသည့် အလား ထင်မှတ်ကြကုန်၏။

သူ့ကို ဆိုက်ကားဖြင့် နေ့ စဉ်နှေ့တိုင်း (၆)နှစ်တိုင်တိုင် ပို့ ပေးနေရသည့် ဆိုက်ကားဆရာ ကိုညွန့်မောင်ပင်လျှင် ထမင်းထုပ် ကလေးတစ်ထုပ် မရခဲ့ဖူးပေ။ တစ်ခုတော့ ရှိသည်။ ဆိုက်ကား ခက်တော့ နှင့်နေအောင် ရသည်။ သတ်မှတ်ချက်တော့ မရှိ။ မပေး ချင်သည့်နေ့တွင် တစ်ပြားမှပေးပေ။ ပေးသည့်နေ့တွင် လေးငါးဆယ် လည်း ပေး၏။ တစ်ခါတစ်ရံ တစ်ရာ၊ တစ်ရာငါးဆယ် ပိုးပက် ခနဲ ပေးတတ်သည်။ တစ်ခါတစ် ရံ ထမင်းထုပ်ရသည့်အိမ်မှပေး သည့် ငွေအားလုံးကိုလည်း အ ထပ်လိုက် ပေးတတ်၏။

ဆိုက်ကားဆရာ ကိုညွန့် မောင်ခမျာ ဘိုးတော်ဆာမိနှင့် သွားလာနေရသည်မှာ အရူးမ လင်လုပ်နေသည့်အလား။

ရေးချီး၍ ချေး(ဂျီ)အထပ် ထပ်နှင့် စိတ်ရှူးပေါက်သလို နေ တတ်သည့် ဘိုးတော်ဆာမိ၏ ရွံ စရာထမင်းတစ်ထုပ်၏တန်ဖိုးမှာ တစ်ရာ၊ နှစ်ရာ။

ဘာတွေစွမ်း၍ ဘာတွေ ကောင်သည်ကိုတော့ မပြောတတ် ပါ။

ထမင်းထုပ်လိုချင်သူတွေက တော့ ဖုန်းဒေးနံပါ လိုချင်သူများ

ထဲတွင် တပေါ်ကလူတွေ၊ ဇက် ရုံထဲက အလုပ်သမားတွေ၊ ကု လားထိုင်ပေါ်က စာရေးစာချီတွေ မပါပါ။

တိုက်ပေါ်က ကားစီးနေသူ သာ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်မှာ လူလိမ်မျိုးစုံ၊ လိမ်နည်းမျိုးစုံ ပေါ် ခဲ့ပါသည်။ ပေါ်နေဆဲလည်း ဖြစ် ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူ မျိုးများကလည်း အလိမ်ခံသည်။ အလိမ်ခံဖို့အတွက် လိမ်မည့်သူ ကို ဖြားကူးတက လိုက်ရှာတတ် ကြသည်။

လိမ်သူတွေအဖို့ လိမ်ရ လွယ်လွန်းသည်။

ကြိုက်သလိုလိမ်၊ ကြိုက်သ လောက်လိမ်၊ ကြိုက်သည့်နေရာ မှာလိမ် ပြုံးပြုံးကလေး။

အပြုံးမပျက် အလိမ်ခံကြ သည်။

တခြားမကြည့်ပါနှင့်။ နှစ် ပေါင်းလေးငါးဆယ်ကတည်းက ပေါ်သည့် ဖဲသုံးချပ်လိမ်နည်းကို ယနေ့ခေတ်တွင် ပန်းသီး၊ မိန်းမ ရုပ်ကလေး၊ ရွှေရောင်ငွေရောင် အတုံးကလေး၊ ခပေါင်း၊ ခူးယား စက္ကူကလေးများနှင့် ပြောင်လိမ် နေသည်ကိုလည်း အမှတ်မထား ကြ။ သွားရင်းလာရင်း တစ်ကျပ် တစ်ပြားမှ တစ်ဆယ်၊ တစ်ရာ အထိ ဝင်ဆော်နေကြသေးသည်။

အခြားနေရာမှာ မဟုတ်၊ ရန်ကုန်မြို့လယ်ကောင် ဆူးလေ ဘုရားလမ်းမကြီးပေါ်မှ လိမ်နေ သည့်ကိုပင် ရန်ကုန်ရှင်များက ပြုံးပြုံးကလေး အလိမ်ခံနေကြ ဆဲပင်။

ယခုလည်း အဓိပ္ပာယ်မရှိ သည့်အလုပ်ကို အဓိပ္ပာယ်ရှိ အောင် ကြံဖန်လုပ်နေပေသည်။

ပလက်ဖောင်း ဘိုးတော် ဆာမိ၏ ထမင်းတစ်ထုပ် တန်ဖိုး မှာ ငွေတစ်ရာဆိုရင် တိုက်ကြီး ပေါ်ကာ ဘိုးတော်ကင်း၏ ထမင်း တစ်လှတ်သည် တစ်ထောင်များ တန်လေမလား မသိ။

ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည် တွင် ထူးလျှင်လည်း ထူးပါမှ၊ ရူးလျှင်လည်း ရူးပါမှ ထင်ပေါ်ပါ သည်ဟု။

ဘိုးတော်ဆာမိ၏ ထူးခြား ချက်မှာ ဤတွင် မရပ်သေးပါ။ ထပ်မံဖော်ပြရာ ဝိုပိုသေးသည်။

ယခုဖော်ပြမည့် လုပ်ရပ်မှာ ဘိုးတော်ဆာမိ လုပ်ခဲ့သူအလုပ် ထဲတွင် အထူးခြားဆုံးအလုပ်ဟု ရှိသည်။

ဘိုးတော်ဆာမိက အစာ ဟောင်းစွန့်လွှတ်သည့် အလုပ် ကို လမ်းဘေးတွင်လည်း မလုပ် တတ်ပါ။ အဟောင်းစွန့်လွှတ် သည့် ယိုအိမ်သာတွင်လည်း မလုပ်တတ်ပါ။ အစာဟောင်းစွန့် မည့်နေ့ သို့မဟုတ် စွန့်ချင်သည့် အချိန်၊ ခပ်ရိုင်းရိုင်းဆိုလျှင် အီးအီးပါချင်သောအခါ သူစီးနေ ကျ လှုပ်ကားကို ခေါ်ခိုက်ပြီး မှော်ဘီသို့ သွားရပါသည်။

မှော်ဘီအလွန်ရောက်သည့် အခါ ကုန်ကားကို လမ်းပေါ်မှာရပ် ထားပြီး သူကတော့ ခြုံများကြား တွင် အီးအီးသွားပါ၏။ အီးအီး ပါပြီးနောက် ရန်ကုန်သို့ ပြန်လာ ၏။ သူအီးအီးသွားပါစဉ် မည်သူမျှ နောက်ကမလိုက်ရ ဤသည်မှာ

တစ်ခါတစ်ရံမဟုတ်၊ အမြဲတမ်း အလုပ်ဖြစ်၏။

ဘိုးတော်ဆာမိ အီးအီးယို ချင်တိုင်း မှော်ဘီသို့ ပြေးရ၏။

ကဲ... မှော်ထူးခြားလား။

ဘိုးတော်ဆာမိက သူစိတ် ရူးပေါက်သလို လုပ်နေသည်ကို ကိုးကွယ်သူများက တင်စားစ ကားဆိုကြပြန်၏။

သူ့ဖင်က ချေးမထွက်ဘဲ ရွေ့ထွက်လို တောထဲ အီးအီးသွား ပါသည်ဟု ပြောကြပြန်သည်။

အပုပ်ကောင် ရုပ်ဆောင် ထားသည့် ခန္ဓာကိုယ်စစ်သို့ ဝင် သွားသမျှ အရည်အဖတ်ဟူသမျှ သည် အပုပ်ဓာတ်သဘောသို့ ရွေ့လျော့ပြီးနောက် တံတွေး သလိပ်၊ ခွံ၊ နာရည်၊ အာပုပီရည် ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်အဖြစ် ခွဲရ ပေါက်များမှ ယိုစီးထွက်နေသည် ကို ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်၊ ကိုယ်တိုင် ခံစားရသည့်ဖြစ်ပါလျက် ဘိုးတော် ဆာမိမှထွက်သော ချေးကို ရွှေ ဟု ပြောနေကြသည်ကို ယခု ခေတ်စကားနဲ့ဆိုတော့ "လွန်တာ ပေါ့"ဟု ပြောရလေမည်သာ။

ဘိုးတော်ဆာမိမှာ နေ့လယ် ဘက်တွင် ဤသို့သော ပေါ ကြောင်ကြောင်အလုပ်များလုပ်ပြီး နောက် ညဘက်တွင်မူ စိန်ဘ ဓာသားဆေးရုံ ကုလားတုရားရိန်း ကေ့ဥင်းထဲတွင် ပလောင်ထင်း လိုက်သည့်မှာ ညအိပ်ချိန်ထိ အောင်ပင်။

သူက ကုလားတွေလို နေ နေရတို၊ ချက်အရက်တို့ မချပါ။ "ရစ်"ကိုမှ ဆွဲသွားဖြစ်ပါသည်။ ည စဉ်ညတိုင်း ရစ်အကြီးတစ်လုံးဆွဲ

ပြီးနောက် ဂရုင်းဟိုတယ်အောက် ထပ်တွင် စောင်တစ်ထည်ခြုံပြီး အိပ်ပါတော့သည်။

ဘိုးတော်ဆာမိ နေ့စဉ်နေ့ တိုင်း ပုလင်းထောင်နေသည်ကို သူ့ကို ကိုးကွယ်နေသူများကမသိ မဟုတ်ပါ။ သိကြပါ၏။ သို့သော် အပြစ်ဟု မမြင်ကြ။

အပြစ်မမြင်သည့်အပြင် သူ တို့ပြောပုံကလေးကလည်း သင်း လုပ်ပါသည်။

"ဘိုးတော်ဆိုတာ နေချင် သလို နေတတ်သည်။ လုပ်ချင် သလို လုပ်တတ်သည်။ အရူး တွေလို နေတတ်သည်။ ပြောချင် သလို ပြော၍ စိတ်ထဲရှိသလို လုပ်သူမှ ဘိုးတော်အစစ်" ဖြစ် ပါသတဲ့။

ကဲ- ကောင်းကြရောပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုး များသည် အလိမ်ခံရမည်ဆိုလျှင် လိမ်သူအပေါ် အမျိုးမျိုးခွင့်လွှတ် ၍ ပြုံးပြီးကလေး အလိမ်ခံတတ် ကြသည့်အလေ့အထကို ချီးကျူး ရောဟုပင် ပြောရလေမည်လား။ အပြစ်တင်ရောဟု ပြောရလေ မည်လား။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဘိုးတော် ဆာမိကို ယနေ့ခေတ်လူငယ်များ အသုံးအနှုန်းဖြင့် အမည်ပေးရ မည်။

"ဈာန်ထုသည် ဘိုးတော်" ဟု။

ရှေ့လဆက်ပါဦးမည်။

ကျော်မြသန်း

လာဘ်မိုးငွေ
တပေ

မဂ္ဂဇင်း

ပြစ်မှု မဂ္ဂဇင်း

ကြော်ငြာပြန်ချိရေး
နှင့်
အယ်ဒီတာရုံးအဖွဲ့

အမှတ်-၂၂ (ဟာမထပ်)
၃၆ လမ်း (အထက်)
ကျောက်တံတားမြို့နယ်
ရန်ကုန်။

ဖုန်း - ၀၉-၄၀၇၇၅၃၁၁
၀၉-၄၂၀၀၅၉၂၂၁၀

www.burmeseclassic.com

ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ

သီချင်းအစုံ

■ သမီးပရိအောင်စိုး

ကျွေးမွေးမပျက်၊
ဆောင်ရွက်စီမံ၊
မွေခံထိုက်စေ၊
လှူမှုဝေ၍၊
စောင့်လေမျိုးနွယ်၊
ဝတ်ငါးသွယ် ကျင့်ဖွယ်သားတို့တာ။

သားသမီးဝတ္တရားငါးပါး လင်ကံလေးဖြစ်ပါသည်။
လောကတွင် မိဘဝတ္တရား၊ သားသမီးဝတ္တရား၊ ဆရာဝတ္တရား၊
တပည့်ဝတ္တရား ဟူ၍ရှိပါသည်။ မိဘကလည်း မိဘဝတ္တရား
ကျေပွန်ရသလို၊ သားသမီးကလည်း သားသမီးဝတ္တရားကျေပွန်
ရပါသည်။ သားသမီးဝတ္တရားငါးပါးလင်ကံလေးကို သေချာစွာ
သတိထားဖတ်ကြည့်လျှင် မိဘများ၏ နောက်ဆုံးကွယ်လွန်ပြီး
သော တမလွန်ဘဝတွင် ဘဝကူးကောင်းရန် အားကိုးရမည့်သူ
သည် သားသမီးသာဖြစ်ပါသည်။

လူ့ဘဝတုန်းက အလှူအတန်းပြုလုပ်ခြင်း၊ သီလ
ဆောက်တည်ခြင်း၊ ဘာဝနာတရားများ ပြုလုပ်ခြင်းရှိခဲ့သော
မိဘများသည် ကောင်းရာမွန်ရာ ဘဝများသို့ ရောက်ရှိကြမည်
ဖြစ်သော်လည်း ကွယ်လွန်ခါနီးအကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အယူ
လွဲ၍ နိဗ္ဗိဒ္ဓိကျသောဘဝများသို့ ရောက်ရှိနေကြမည့် မိဘများမှာ
မူ အားကိုးရာ သားသမီးများသာ ဖြစ်ပါသည်။

* * * * *

မိဘများသည် မိခင်ဝမ်းတွင်း ပဋိသန္ဓေတည်ကတည်း
မှစ၍ အသက်အရွယ်ကြီးပြင်းသည်အထိ မကောင်းဖြစ်ထား၊
ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်သင်စေ၊ ပေးဝေနှီးရင်း၊ ထိမ်း
မြားခြင်းဖြင့် မိဘဝတ္တရား ကျေပွန်ရမှာ ဖြစ်သလို၊ သားသမီး
များကလည်း သားသမီးဝတ္တရားငါးပါးကို ကျေပွန်ရမှာ ဖြစ်ပါ
သည်။ အချိန်တန်အရွယ်ရောက်၍ လူလားပြောက်သောအခါ

မိဘများအား တစ်လှည့်ပြန်၍ အကျိုးပြုကြရန်ဖြစ်သည်။
သားသမီးများ ပညာတတ်မြောက်ပြီး အလုပ်အကိုင်
များ လုပ်ကိုင်ကြသောအခါ မိဘများကို တစ်လှည့်ပြန်၍ ကျွေး
မွေးစောင့်ရှောက်ကြရမှာ ဖြစ်ပါသည်။ မိဘကျေးဇူးကို မိမိတတ်
နိုင်သမျှ ပြန်ဆပ်ရန်ဖြစ်သည်။ အချို့မိဘများသည် စီးပွားရေး
မပြေလည်၍ ပညာဆုံးခန်းတိုင်အောင် မသင်ကြားပေးနိုင်သော
မိဘများရှိသလို၊ တတ်နိုင်သော မိဘများက ပညာအမွေကို
ဆုံးခန်းတိုင်အောင် သင်ပေးရုံမက၊ သင်ယူလိုသော ပညာအား
လုံးကို သင်ကြားပေးသော မိဘများလည်း ရှိပါသည်။ မည်သို့
သော မိဘများကိုမဆို သားသမီးများက မိမိတို့လုပ်နိုင်သော
လုပ်ငန်းတာဝန်များဖြင့် ကျေးဇူးဆပ်ကြရန် ဖြစ်သည်။ မိဘများ
အတွက် 'ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ရမည်၊ စီမံပေးနိုင်ရမည်' ဖြစ်
သည်။

မိဘ၏ အမွေသည် စားထိုက်မှ စားရသည့် ခံစားထိုက်
မှ ခံစားရပါသည်။ ရရှိသောအမွေပစ္စည်းကို အကျိုးရှိစွာ အသုံးပြု
ရတတ်ပါမည်။ မိဘထားခဲ့သော အမွေပစ္စည်းကို အချည်းနှီး
ဖြစ်အောင် မလုပ်သင့်ဘဲ ကြီးပွားချမ်းသာအောင်၊ မိဘအတွက်
အလှူအတန်းလုပ်ပေးနိုင်အောင် ကြိုးစားရပါမည်။ မည်မျှများ
ပြားသော အမွေပစ္စည်းများ ချန်ထားခဲ့စေကာမူ လုံးဝကုန်ခန်း
သွားတတ်သော ဗာရာဏသီသူဌေးသား ပုံပြင်မှာ သာဓကဖြစ်
သည်။ သားဆိုး၊ သမီးဆိုးများလက်ထဲတွင် အမွေပစ္စည်းသည်
ကြာရှည်မတည်မြဲနိုင်ပါ။ အမွေကိုခံစားထိုက်စေရန် 'မွေခံထိုက်
စေ' ဟု ဆိုထားပါသည်။

လူ့ဘဝတွင် အသက် ၁၀၀ နှစ်အထိ နေရသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည် နည်းပါးသည်။ အသက် ၅၀ နှစ်မှ ၆၀ နှစ်ထိဆို
လျှင် မသိမသာ တဖြည်းဖြည်း မလုပ်ကိုင်နိုင်ကြသော မိဘများ
အချို့ ရှိပါသည်။ အသက် ၆၀ နှစ်မှ ၇၀ နှစ်အထိ အရွယ်များ
တွင် အသွားအလာ တဖြည်းဖြည်း နှေးလာတတ်ပါသည်။

BURMESE CLASSIC

အသက် ၇၀ နှစ်မှ ၈၀ နှစ်ထိဆိုလျှင် ခါးကုန်းလာတတ်ပါသည်။ အသက် ၈၀ နှစ်မှ ၉၀ နှစ်အတွင်း အားလုံးမေ့လျော့လာတတ်ပါသည်။ အသက် ၉၀ နှစ်မှ ၁၀၀ နှစ်အတွင်းဆိုလျှင် မတုနိုင်ကြတော့ဘဲ အိပ်ရာထဲလဲသည်အရွယ် ဖြစ်ပါသည်။ စိတ်ဓာတ်ကလည်း ကျလာပါသည်။ လူကလည်း နေကောင်းသော်လည်း မလှုပ်ရှားနိုင်တော့၍ မသွားရ၊ မလာရတော့ပါ။ ထိုအသက်အရွယ်များသို့ရောက်နေသော မိဘများကို မိမိတို့က ငွေရှာပေးပြီး အခိုင်းအစေများနှင့်သာထား၍ အနားတွင် အချိန်ပေးမနေထိုင်လျှင် မိဘများမှာ အထီးကျန်ဆန်၍ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်တတ်ပါသည်။ ဤအရွယ်များရှိသော မိဘများကို ကျွေးမွေးခြင်း၊ ဆေးဝါးကုသပေးခြင်းထက် အနားတွင် နေနိုင်သမျှ အချိန်ယူနေပေးရန်နှင့် စိတ်ချမ်းသာစေသောစကားများ ပြောဆိုပေးရမည်။ အိပ်ရာထဲလဲရင်း နေရရှိအချိန် နည်းနည်းပဲ ကျန်ပါတော့သည်။ ထိုကြောင့် မသေခင်မှာ စိတ်ချမ်းသာအောင်ထားပါ။ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ပါ။ အချို့သော ဝတ္တရားမကျေပွန်နိုင်ကြသော သားသမီးအမြောက်အများ ရှိပါသည်။ ဝတ္တရားငါးပါးတွင် တစ်ပါးမှ မဖကျေပွန်ဘဲ သေမှင့်နေသော သားသမီးများလည်း ရှိပါသည်။

မိဘထားခဲ့သော အမွေအနှစ်များကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားနိုင်သော သားသမီးများ ရှိသလို၊ အမွေပစ္စည်းများကို အချည်းနှီးလုပ်ပစ်သော သားသမီးများလည်း ရှိပါသည်။ မိဘအမွေပစ္စည်း၊ အမှတ်တရပစ္စည်းများကို ငါ့မိဘလက်ထက်က ပေးခဲ့တာဆိုပြီး ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရမှာ မှန်သော်လည်း အချို့ပစ္စည်းများသည် ထိန်းသိမ်းဖို့ မလိုအပ်တာများ ရှိပါသည်။ မိမိက အမြတ်တနိုးသိမ်းဆည်းထားသော်လည်း တရားသဘောအရကြည့်လျှင် မမြဲသောသဘောရှိသည်။ မြဲသောသဘော မရှိပါ။ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ...

အနိစ္စ-အမြဲမရှိ၊ ဒုက္ခ-ဆင်းရဲခြင်း၊ အနတ္တ-အစိုးမရ ကိုယ့်အလိုမလိုက်ဟု ဟောထားပါသည်။ ထို့ပြင် “ပစ္စည်းသင်္ခါရု လူသင်္ခါရု” ဖြစ်သည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာများသည် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ကုန်ခန်းသွားတတ်သလို၊ လူကလည်း ‘အို၊ နာ၊ သေ’ ဟူသော တရားသဘောအရ တစ်နေ့တွင် ပစ္စည်းဥစ္စာများကို စွန့်ခွာရမှာဖြစ်သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ မိမိမအိုခင်၊ မနာခင်၊ မသေခင် မိဘပေးခဲ့သော ဥစ္စာပစ္စည်းများကို အကျိုးရှိစွာဖြင့် အသုံးပြုပေးနိုင်လျှင် မကောင်းပါလား။

မိဘများသည် မိမိတို့ကွယ်လွန်သောအခါ ဘယ်ဘုံဘယ်ဘဝသို့ ရောက်ရှိမည်ကို မသိရပါ၍ သားသမီးများ ကောင်းမှ မိမိတို့ဘဝ စိတ်ချရပါမည်။ လူ့ဘဝအသက်ရှင်စဉ် ကုသိုလ်

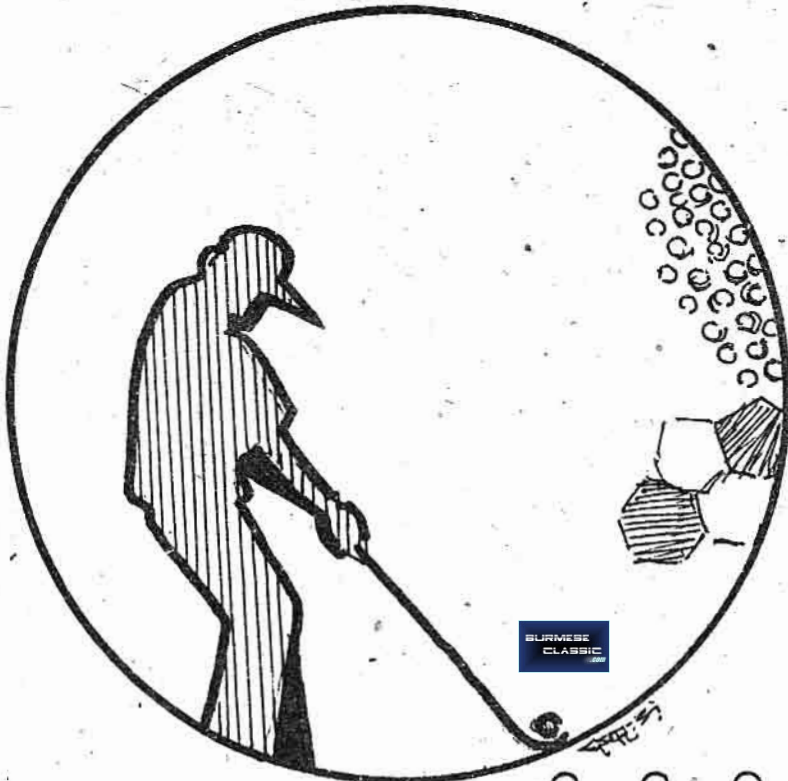
ကောင်းမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြပြီး တရားဘာဝနာ အားထုတ်ခဲ့သော မိဘများမှာ မြင့်မြတ်သော ဘုံဘဝသို့ ရောက်ရှိကြပေဖြစ်သော်လည်း အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့်သော်လည်းကောင်း အစွဲအလမ်းအမျိုးမျိုးကြောင့်သော်လည်းကောင်း အယူအမြင်မကျွတ်မလွတ်သော ဘဝများသို့ ရောက်ရှိသွားကြကုန်သော မိဘများမှာမူ သားသမီးများမှ အလှူအတန်းများ ပြုလုပ်ပေးခြင်း၊ အမှုပေးဝေမှသာ ကောင်းရာမွန်ရာ ဘဝသို့ ရောက်ရပါမည်။ ထို့ကြောင့် ‘လှူမှုဝေ’ ဆိုသော ဝတ္တရားအရ အလှူအတန်းပြုလုပ်ပေးပြီး အမှုဝေရပါမည်။

မိဘများ မကွယ်လွန်သေးခင်၌သော်လည်းကောင်း ကွယ်လွန်ပြီးသောအခါ၌သော်လည်းကောင်း မိမိဂုဏ်သိက္ခာ မိဘများဂုဏ်သိက္ခာကိုကြည့်၍ အမျိုးဂုဏ်ကို ထိန်းသိမ်းဆည်းပူးမည်။ ‘စောင့်လေမျိုးနွယ်’ ဟု ဆိုသော သားသမီးဝတ္တရားတွင် တစ်ပါးပါဝင်ပါသည်။ မိဘများမျက်နှာမငယ်စေရန်၊ အမျိုးမုတ်အလယ်တွင် အောက်မကျစေရန် သတိပြုသင့်ပါသည်။ မိဘများသည် သားသမီးကြောင့် မျက်နှာပွင့်ပြီး ဘယ်သားသမီးဆရာဝန်၊ ဘယ်သူက ဘယ်နုတန်းအောင်သည်၊ ဘာရာထူးတွေရသည်ကို ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားစွာ ပြောတတ်ပါသည်။ မိဘများပေးသော ပညာအမွေကို ရအောင်မယူဘဲ ပျက်စီးသွားသော သားသမီးများသည် သားသမီးဝတ္တရား ပျက်ကွက်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိဘမျိုးရိုးဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်စေသော လုပ်ရပ်များကို မပြုလုပ်မိစေရန် ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သားသမီးဝတ္တရားများတွင် တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်သော ‘လှူမှုဝေ’ ဆိုသော ဝတ္တရားသည် သားသမီးတိုင်း ဆိုးသောသူဖြစ်စေ၊ ကောင်းသောသူဖြစ်စေ မမေ့မလော့ပြုလုပ်ပေးရမည့် ဝတ္တရားဖြစ်ပါသည်။ မိဘ၏ ပစ္စည်းကို အမှတ်တရ အမြဲကြည့်နေပြီး ထိုတန်ဖိုးရှိသောပစ္စည်းအား အကျိုးရှိစွာ ထုခွဲရောင်းချပြီး မိမိအသုံးမလိုသော် အံ့ကုန်လှူလိုက်ပြီး မိဘများအတွက် ကောင်းမှုကုသိုလ် လုပ်သင့်ပါသည်။ အချို့သားသမီးများသည် ‘မိဘများအတွက် အမြဲထားဝရ ကုသိုလ်ရစေရန် ကောင်းမွန်သော ဘဝချမ်းသာရရှိစေရန် ဘုရားတည်၊ ကျောင်းဆောက်၊ ဆွမ်းကျွေး စသော အလှူအတန်းများကို ရရှိသော ငွေကြေးပမာဏအရ လှူဒါန်းကြပါသည်။ အချို့မှာလည်း ရန်သော ငွေကြေးအတိုင်းအတာတစ်ခုကို အကျိုးရှိစွာ လှူဒါန်းပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှုများ ပြုလုပ်ကြရာ ထိုသူများ၏ အလှူကို အားလုံးကြားကြားသမျှ “ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာမုခင်ပါ” ဟု တိုက်တွန်းလိုက်ပါသည်။

သမီးဗဂျီအောင်စိုး

www.burmeseclassic.com

ဘောလုံး၊ ဂေါက်သီး

နှင့် လောဘိဇိတ်

ညွန့်ဟံ(ကြံစေ)

စာရေးသူသည် နီးနီးစပ်စပ်ရှိသည့် အားကစား၊ ဝေးကွာလှသည့် အားကစားနည်းစုံတို့ကို မဆီမဆိုင် တွေးဆမိဖူးသည်။ ကိုယ်တိုင် ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက်တော့ မည်သည့်အားကစားဘက်ကိုမျှ မစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့။ သို့ရာတွင် ဘောလုံးအားကစားကို နှစ်သက်ခဲ့၏။ ကစားဖူး၏။ ယခု အရွယ်ရပြီ သည့်တိုင် လူငယ်များနှင့် ခူးတင်ပေါင်တင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ကာ နေ့ညမဟူ ကြည့်ဆဲဖြစ်၏။ ဝေးကွာလွန်းသည့် အားကစားက 'ဂေါက်သီး' ကစားခြင်းဖြစ်၏။ ဓာတ်ပုံ ရုပ်ပုံစာပေများမှအပ ထိတွေ့မိခြင်းမရှိခဲ့။ ဘဝချင်းလည်း ဝေး၊ စည်းစနစ်လည်း ခြားနား၊ တွေးပုံခြင်းလည်း မတူဖြစ်နေသေးသည်။

ဘောလုံးအားကစားနည်းက မိမိဘက်သို့ ရိုးမဝင်ရေး၊ တစ်ဘက်အသင်းဘက်သို့ ရိုးများဝင်နိုင်သမျှဝင်အောင် အားထည့်ရန်ကန်ရသည်။ အပြေးအလွှား အမောလုံလုံဖြင့် အရေအတွက်များအောင် စွမ်းဆောင်ရသည်။ အတော်ပင် လောဘ

ကြီးသော စည်းစနစ်ဟု ဆိုနိုင်သေး၏။ ဂေါက်သီးအားကစားက တစ်မူထူး၏။ ခြားနား၏။ ၁၈ ကျင်း၊ ၃၆ ကျင်း၊ ၅၂ ကျင်းတွေကို ဂေါက်သီးအသုံးပြုကာ ဂေါက်သီးကို တွင်းထဲဝင်အောင်ပြုရ၏။ သတ်မှတ်ရိုက်ချက်ထက် လျော့နည်းအောင်ပြုရ၏။ ခပ်မှန်မှန်လျှောက် တွေးတွေးဆဆလုပ်။ အမှန်နည်းအောင် ရိုက်ချက်နည်းအောင် ကြိုးစားရ၏။ အရေအတွက်နည်းလေး ကောင်းလေဖြစ်၏။ လောဘိဇိတ်ကို ချိုးနှိမ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဘောလုံးနှင့် ဂေါက်သီးပြင်ပ ပုံသဏ္ဍာန်ပိုင်းဖြစ်လေသည်။

ကျွန်တော်က လောဘိဇိတ်နှင့်ယှဉ်ကြည့်မိ၏။ ဘောလုံးကစားခြင်းက အားကြိုးမာန်တက် လောဘထွက်ရသလောက် ဂေါက်သီးကစားခြင်းက ခပ်မှန်မှန်လျှောက် တွေးတွေးဆဆဖြင့် လောဘနည်းအောင် ကျင့်သုံးရပေသည်။ တူညီသည်က အနိုင်ရလိုခြင်းဖြစ်ရပြန်သည်။

လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတရားများ လွန်ကဲမှုကြောင့် အကျည်းတန်ကြောင်း တွေ့ရ၏။ ဒေါသနှင့် မောဟစိတ်ကို ချိုးနှိမ်ဖို့ လွယ်ကူသလောက် လောဘနှင့် ပတ်သက်ပါက အတော်မသတ်ဖြစ်ရတတ်သည်။ ချိုးနှိမ်ဖို့ ခက်ခဲလေ့ရှိသည်။ မတတ်သာ၍သာ လူ့မြင်ကောင်းရုံဖြူကြသည်ကို တွေ့ဖူးသည်။

လူတိုင်း လောဘရှိကြပါသည်။ လောဘမရှိဘဲ ဘာမျှ မဖြစ်နိုင်ပါ။ သို့ရာတွင် လွန်ကဲမှုမရှိဖို့ လိုပါ၏။ မျှတစိတ်ကို မွေးမြူသင့်၏။ မိမိတစ်ဖို့တည်း မကြည့်သင့်။ နယ်ကျွံ၍ မဖြစ်နိုင်။ နယ်ကျွံသူချင်းတွေ့ပါက မလိုလားအပ်စရာကြုံရမည်မှာ သေချာပေ၏။ အပေါ်ယံရုပ်တိုက် ဆက်ဆံကြသည့်ခေတ်တွင် သာမန်အားဖြင့် နှစ်လိုဖွယ်ဖြစ်သလောက် နောက်ကွယ်က လောဘစိတ်တွေ မနာလိုစိတ်တွေ ရှိကြသည်။

လောဘဟုဆိုရာတွင် စီးပွားရေးလောဘ၊ ကျော်ကြားမှုလောဘ၊ အလုပ်လောဘ၊ တပ်မက်မှု မဆုံးသည့် လောဘ၊ သူတစ်ပါးကို နေရာမပေးချင်သည့် လောဘ စုံလင်၏။ ရချင်၏။ တွန့်တို၏။ သူတစ်ပါးဘက်ကို မစဉ်းစားအား။ စာနာစိတ် ချို့တဲ့၏။ ဘယ်သူသေသေ ငစေမာလျှင် ပြီးရောစိတ် ထား၏။ သူတို့သည် မတတ်မသိ၍ မဟုတ်။ သိကြတတ်ကြသည်။ ထိုအခါ ပညာသားပါမူတွေ့ရှိ၏။ အမြင်တင့်တယ်ပါ၏။ နောက်ကွယ်က စိတ်ထားတွေက နောက်မှ ဘွားခနဲ ပေါ်လာကြပေသည်။ မိမိ၏ ကာယ ဉာဏ စီရိယ စွမ်းပကားဖြင့်သာ ရအပ်သော ဆန္ဒ၊ လောဘက လိုလားစရာ ဖြစ်ပေသည်။ အမုန်းတရားမရှိနိုင်။ လူရှိသေ ရှင်ရှိသေဖြစ်၏။ ယခုခေတ်တွင် 'င' ငါးလုံးကို ပြောလေ့ရှိ၏။ လက်တွေ့ကျင့်သုံးပါက ချမ်းမြေ့သာယာဖြစ်မှုမဆုံးပါ။

သည်တော့ ဘောလုံးကစားနည်းကို ကျင့်သုံးမလား။ ဂေါက်သီးကစားနည်းကို စိတ်ထားရှင်သန်မလားဆိုသည့်ကိစ္စအတွက် တစ်ဦးချင်း၌ အဖြေရှိရပေမည်။ ယခုခေတ်ကား တိုးတက်လိုစိတ်တွေ များလွန်း၍လား မသိပါ။ လောဘတွေ ယှဉ်တွဲနေပေ၏။ စာရေးသူ၏ မြေးမလေး နန်းချယ်ရီ ဆိုလျှင် လေးနှစ်သမီးမျှသာရှိသေး၏။ ယခု မူကြိုတက်နေရသည်။ နောက်တော့ ကျောင်းတက်ရမည်။ ကျူရှင်ယူရမည်။ Guide တွေနှင့် ချာချာလည်ရမည်။ စာတွေနှင့် လုံးချာလည်တော့မည်။ ငိုတစ်ဦး၏ လိုအပ်ချက်ဖြစ်သော လွတ်လပ်ဖျော်ရွှင်မှုကိုစွက်ထည့်သွင်းစဉ်းစားသင့်၏။ ပညာလောဘသည် ကောင်းပါ၏။ အစွန်းရောက်လွန်းလျှင် ကျန်းမာရေးထိခိုက်နိုင်ပါသည်။ တစ်ခုခုကို ရဖို့ အခြားတစ်ခုခုကို စွန့်လွှတ်ရတတ်ပါသည်။ အမြဲတမ်း အရချည်း မဖြစ်နိုင်ပါ။ အရှုံးကို ရင်ဆိုင်နိုင်ရပါမည်။ မျှတ

ငါက ခံစားချက်သက်သာပါမည်။

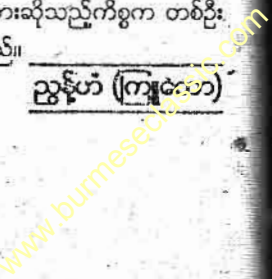
လောဘစိတ်ကြောင့် ထိခိုက်ရသည်က များပါ၏။ သင်ခန်းစာတွေ၊ သာဓကတွေ တစ်ထမ်းတစ်ပိုးကြီးဖြစ်ကြောင်း ရေးဖွဲ့ကြပြီး ဖြစ်ပါ၏။ ပုံမှန်ထက် လောဘနည်းသူတို့ကို မတွေးဖူးပါ၏။ သူတို့ ဆင်းရဲနေကြသော်လည်း စိတ်ချမ်းသာကြသည်။ မဆုံးနိုင်သော လောဘ၊ တောင့်တစိတ်တွေကြောင့် တစ်ခုပြီးတစ်ခု အလျဉ်မပြတ်နိုင်။ လောကီရေးဖြင့် ရှုပ်ထွေးကာ ဘာသာသာယာနာဘက်သို့ ဦးမလှည့်သူတို့ အများအပြား တွေ့ဖူးပေ၏။

အချို့က အံ့ဩစရာကောင်း၏။ မိမိကိုယ်တိုင် လောဘတက်ကာ လိုချင်တာရအောင်ယူပြီးပါလျက် သူတစ်ပါး ခံစားစွင့်မရအောင် တားဆီးခြင်းဖြစ်၏။ သင်္ခါရနယ်ပယ်၏ အစိုးမရနိုင်သည့်အရေးအရာမှန်သမျှသည် ပျက်စီးခြင်းဖြင့်သာ နိဂုံးချုပ်မည်ကို သတိမထားနိုင်အောင် ရှိရ၏။ အချို့က အလုပ်လောဘကြီး၏ လုပ်ငန်းခွင်တွင် မိမိတစ်ဦးတည်းလုပ်၏။ တတ်သလောက်လုပ်၏။ အောက်ခြေနှင့်ဘဝတူ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များကို အသိမပေး။ လျှို့ဝှက်ချက်တွေက များလှ၏။ ဌာနလုပ်ငန်းတွင် မိမိမရှိလျှင် မဖြစ်ဆိုသည့်သဘော သက်ရောက်စေ၏။ အခြားသူများ၏ အရည်အချင်းကို ဖုံးကွယ်ထား၏။ အရည်အချင်းပြခွင့်မရအောင် ချိုးနှိမ်ထား၏။ သူ့အတွက် ကောင်းနိုင်ပါ၏။ နာမည်ရနိုင်ပါ၏။ သို့သော် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ထိုသူမရှိလျှင် လုပ်ငန်းပျက်နိုင်ပါသည်။ တစ်ဖို့တည်းသာရှိသော လုပ်ငန်းလောဘစိတ်သည် ငွေကြေးခနဲဥစ္စာပစ္စည်းနှင့်မဆိုင်သော်လည်း ကြောက်စရာ ကောင်းလှ၏။

တစ်ခါက စာပေလုပ်ငန်းအတွက် စုဆောင်းပြုစုရသည့် လုပ်ငန်းကြီးတွင် ပါဝင်ရ၏။ ဦးဆောင်သူက နိုင်ငံ၌ ကျော်ကြားသူ ဖြစ်၏။ ကြိုးပမ်းချက်တွေ ပေါ်လွင်စေချင်၏။ သည်တော့ နောက်လူတွေ လုပ်စရာမရှိအောင် လုပ်ခဲ့ရမည်ဟု လမ်းညွှန်၏။ သာမန်အားဖြင့် စေတနာကောင်းသည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။ လက်တွေ့တွင် မည်သို့ဖြစ်နိုင်ပါမည်နည်း။ မဆုံးနိုင်သော စာပေပင်လယ်ကြီးဝယ် ကူးခတ်မကုန်နိုင်ပါ။ စာပေလောဘဟူ၍ ဆိုချင်၏။ မြင်မြင်သမျှ ဖျောက်ဆိပ်ကြယ်တွေချည်းဟုပင် ဆိုသင့်၏။

ကျွန်တော်၏ မူလအရင်းခံ သဘောကို တင်ပြချင်ပါ၏။ လောဘစိတ်ကို လူတိုင်းထားခွင့် ရှိပါ၏။ သို့သော် သူ့ဘက်ကိုယ်ဘက် မျှသာမူကို အခြေခံသင့်၏။ စွန့်စွန့်စားစား ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း တွေးတွေးဆဆဖြင့် ရိုက်ချက်နည်းအောင် လိုချင်သည့်ဆန္ဒ ပြည့်ဝအောင် ကျင့်သုံးမလားဆိုသည့်ကိစ္စက တစ်ဦးချင်း၏ သဘောထားပင် ဖြစ်ပေသည်။

ညွန့်ဟံ (ကြာတော)

လူသားရဲ့ ခြောက်လှန့်မှုခံရတဲ့ ခြေတု

■ ယွန်းလှ

လူသားများသိကြတဲ့ ထင်ရှားသလို မှင်စား သတက်၊ တုတ်၊ ကျွတ်၊ ဥစ္စာစောင်း၊ ရက်စွဲ၊ တွေသည် ငြိတ္တာမျိုးနွယ်တွေ ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းတို့သည် လူ့ပတ်ဝန်းကျင် သစ်ပင်၊ ချုံနွယ်၊ ဝှံ့ သင်္ချိုင်း၊ အဆောက်အဦများတွင် နေထိုင်ကြသည့် သတ္တဝါမျိုးဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်ကတည်းက ဟောကြားထားခဲ့တယ်။ ငြိတ္တာအမျိုးမျိုးရှိသလို၊ သူတို့ မြူခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်ကံကြောင့် အဆင့်အတန်း၊ အနိမ့်အမြင့် ကွာခြားကြပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်တွင် ယုံကြည်တဲ့သူရှိသလို၊ မယုံကြည် လက်မခံတဲ့သူများလည်း ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စာရေးသူကတော့ ယုံကြည်လက်ခံပါတယ်။ ဘာကြောင့်ယုံကြည်လက်ခံရသလဲဆိုရင် စာရေးသူ ကိုယ်တွေ့တွေ့ကြောင့်ပါ။ ဒါ့အပြင် တစ္ဆေသို့ မကျွတ်လွတ်သော ငြိတ္တာများနှင့် တွေ့မြင်ခဲ့ရတဲ့ ဓမ္မမျိုးရင်းစွာများနှင့် မိတ်ဆွေတွေ့ခဲ့၊ ဘာကယ်မျက်မြင် ကိုယ်တွေ့တွေ့ကြောင့်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ယုံရုံဖြစ်ရပ်ကတော့ တစ္ဆေကိုလှန့် ထုတ်လိုက်တဲ့ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ပါ။ ဒီဖြစ်ရပ် မတင်ပြခင် တစ္ဆေခြောက်ခြင်း အကြောင်းအရင်းများ တင်ပြချင်ပါတယ်။ တစ္ဆေရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ခြောက်လှန့်အောင်ပြခြင်းလို့ အနက်ရတဲ့ 'တစ္ဆေတီ' မှ ဆင်းသက်လာတာလို့ စာပေတွေထဲမှာ ဖတ်ဖူးပါတယ်။ တစ္ဆေခြောက်ရာဌ် ကိုယ်ထင်ပြခြင်း၊ အနံ့ပေးခြင်း၊ ပူးဝင်ခြင်းတို့ဖြင့် လူသားများကို လာရောက်ဆက်သွယ်ကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဖော်ပြပါ နည်းတစ်မျိုးမျိုးဖြင့် လူသားတစ်ဦးသည် တွေ့ကြုံရလျှင် လူသား၏ စိတ်ထဲတွင် တစ္ဆေသရဲခြောက်ကယ်လို့ သိကြတာပါ။ မကျွတ်မလွတ်သေးသည့် ပြိတ္တာများသည် ၎င်းတို့၏ လိုအပ်ချက်နှင့် ဆန္ဒကို ပြောပြလို၍လည်းကောင်း၊ အကူအညီတောင်းလို၍လည်းကောင်း လူသားထံ လာရောက်ဆက်သွယ်ခြင်း ဖြစ်တယ်လို့ ဆရာတော်ကြီးများ၏ မိန့်ကြားချက်အရသိရပါတယ်။ ထိုကဲ့သို့ လာရောက်ဆက်သွယ်ခံရသည့် လူသားသည် ကံနိမ့်နေလျှင် တစ္ဆေသရဲကို မြင်နိုင်သည်။ ၎င်းတို့သည် ဖန်ဆင်းနိုင်စွမ်းမရှိသဖြင့် နဂါးအတိုင်း မြင်ရသောကြောင့် လူသားသည် ရုတ်တရက် လန့်ခြင်းဖြစ်သည်။ စာရေးသူက တစ္ဆေသရဲတွေရှိတယ်ဆိုတာကို ယုံကြည်လက်ခံပါတယ်။ ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ဖူးလို့ လက်ခံတာလားလို့ မေးလျှင် ရုပ်သဏ္ဍာန်ကိုတော့ မမြင်ဖူးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ပြိတ္တာတစ်ကောင် မိမိအိမ်နားကနေ ဖြတ်သွားတဲ့ အထောက်အထားတွေကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ငွေ့ခဲ့ရလို့ ယုံကြည်လက်ခံတာပါ။

လူသားများသည် တစ္ဆေသရဲအခြောက်ခံရမှုကို ကြောက်သလို၊ တစ္ဆေသရဲကလည်း လူသားများကို ကြောက်တဲ့ သဘောရှိပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်

ယခုတင်ပြမည့် တစ္ဆေသရဲကို လူသားက ခြောက်လှန့်လွှတ်လိုက်တဲ့ ဖြစ်ရပ်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအဖြစ်အပျက်ဖြစ်တဲ့နေရာကတော့ စာရေးသူရဲ့ဇာတိ ရွှေတောင်မြို့မှာပါ။ အချိန်ကာလကတော့ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်လောက်က ဖြစ်ပါတယ်။ တိုင်းပြည်က မဲအေးချမ်းသေးပါဘူး။ ရောင်စုံသူပုန်တွေ အားကောင်းဆဲကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ ရွှေတောင်မြို့မှာလည်း အေးအေးချမ်းချမ်း မရှိပါဘူး။ ဒီလိုမအေးချမ်းရတဲ့အထဲ ရောဂါတွေကလည်း ထူပြောသေးတယ်။ နွေမှာ ကျောက်ရောဂါ၊ ဖိုးမှာ ဝမ်းရောဂါ၊ ဆောင်းမှာ ပလိပ်ရောဂါတွေနှင့် တစ်နှစ်ပတ်လုံးလိုလို ဒီရောဂါတွေက မြို့လူထုကို ခြိမ်းခြောက်ခဲ့ကွပေးနေတယ်။ ဆရာဝန်လည်း မရှိပါဘူး။ ဆေးရုံကလည်း ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ပုံးမှန်လို့ သုံးမရပါဘူး။ နောက်မှ ပုတီးကုန်းသား ဆရာဝန်ကြီး ဦးဘိုးသာရောက်လာလို့ ဆရာဝန်ရှိလာတာပါ။ ဆေးရုံမရှိလို့ မြို့လယ်က လယ်တီပိဋကတ်တိုက်ကို ဆေးရုံအဖြစ် ယာယီအသုံးပြုရတယ်။

ဒီရောဂါတွေကြောင့် မြို့နေလူထု တော်တော်များများ သေကျေပျက်စီးကြရတယ်။ သေကျေပျက်စီးကြရတဲ့ လူများထဲမှာ မောင်ခန့်လည်း ဖော်ပြပါ ရောဂါတစ်မျိုးမျိုးဖြင့် အနိစ္စရောက်သွားတယ်။ ၎င်းအနိစ္စရောက်စဉ်က အသက်သုံးဆယ်ကျော်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။ လူမမည်သားသမီးနှစ်ဦးနှင့် ဇနီးသည် ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။ သူ့မိသားစုကို စိတ်မချဘူးထင်ပါတယ်။ မောင်ခန့်သည် မကျွတ်မလွတ်ဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့အိမ်နောက်ဘက် ခြံစည်းရိုးမှာ ပေါက်နေသည့် ကုက္ကိုပင်ကြီးမှာ တစ္ဆေဖြစ်နေတယ်။

တစ္ဆေမောင်ခန့်သည် ညစဉ် အစာထွက်ရှာစားရတယ်။ ၎င်းအစာရှာထွက်တဲ့နေရာကတော့ ရွှေတောင်မြို့လယ်ကောင်

ရှိ 'ဆယ်နာရီဈေး'ဆိုတဲ့ ညဈေးပါ။ ညဆယ်နာရီအထိဖွင့်လို့ ဆယ်နာရီဈေးလို့ မှည့်ထားတာပါ။ ရွှေတောင်မြို့ရှိ ဈေးများ အကြောင်း ပြောပြပါဦးမယ်။ ဟိုခေတ်အခေါ် မြို့နီစီပယ်ဈေးနှစ်ဈေးနှင့် ညဈေးတစ်ဈေး ရှိပါတယ်။

ရွှေတောင်မြို့ကို 'ကုလားချောင်း' လို့ အမည်ပေးထားတဲ့ ချောင်းတစ်ချောင်းက အရှေ့ဘက်မှ အနောက်သို့ မြို့အလယ်တည့်တည့်မှ ဖြတ်စီးသွားလို့ မြို့တောင်ဘက်ခြမ်းနှင့် မြောက်ဘက်ခြမ်းဆိုတာ ဖြစ်လာရပါတယ်။ မြို့တောင်ဘက်ခြမ်းမှာ ဈေးတွေရှိသည့်အပြင် သင်္ဘောဆိပ်၊ ကားဂိတ်များလည်း မြို့တောင်ဘက်ခြမ်းမှာရှိနေလို့ ထိုအချိန်က စည်စည်ကားကားရှိတယ်။ လူအများသိကြတဲ့ ရွှေမျက်မှန်ဘုရားလည်း တောင်ဘက်ခြမ်းမှာ ရှိပါတယ်။

ဆယ်နာရီဈေးကို ညဈေးလို့ ခေါ်ပေမဲ့ အမြဲတမ်းဖွင့်တဲ့ စတိုးဆိုင်များ၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်များ၊ တရုတ်စားသောက်ဆိုင်များကတော့ တစ်နေ့လုံးဖွင့်ပါတယ်။ ယာယီရောင်းတဲ့ စားသောက်ဆိုင်များကတော့ နံနက်စောစောအတွက် နံနက်ခြောက်နာရီမှ ကိုးနာရီထိ တစ်ကြိမ်၊ ညနေလေးနာရီမှ ညဆယ်နာရီအထိတစ်ကြိမ် ဖွင့်ပြီး ရောင်းပါတယ်။ ၎င်းဈေးသည် ညဆယ်နာရီအထိလည်း ဖွင့်တယ်။ စွန့်ပစ်အစားအသောက်များလည်း ပေါများတဲ့နေရာ ဖြစ်နေလို့ တစ္ဆေသရဲများအတွက် ညစာလွယ်ကူစွာ ရရှိနိုင်တဲ့နေရာ ဖြစ်နေပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း မောင်ခန့်သည် ညတိုင်း ၎င်းတို့နေသော ကုက္ကိုပင်ကနေ ဆယ်နာရီဈေးသို့ အစာရှာထွက်ပါတယ်။ တစ္ဆေမောင်ခန့်သည် ဘယ်အချိန်ထွက်ပြီး ဘယ်လမ်းကနေ ဆယ်နာရီဈေးသို့ အစာရှာထွက်တာကိုတော့ မသိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့

ညဆယ်နာရီထိုး ညဈေးပိတ်တာနဲ့ ပြန်လာတာကိုတော့ သိပါတယ်။

စာရေးသူတို့ နေထိုင်တဲ့လမ်းကတော့ 'မင်းရပ်တန်း' လို့ခေါ်ပါတယ်။ ရှေးယခင်က လမ်းတွေကို တန်းလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ယနေ့အထိ ရွှေတောင်မြို့မှာ 'ခါဆဲဖြစ်ပါတယ်။ တောင်နှင့် မြောက်တန်း' နေတဲ့လမ်းပါ။ မြောက်ဘက် လမ်းအဆုံးသည် ဆယ်နာရီဈေး၏ အနောက်ဘက်ထိပ် ဖြစ်ပါတယ်။ လမ်းဆုံလမ်းထိပ်မှာ ဦးဘိုးကွန်းရဲ့ ကွမ်းယာဆိုင်နှင့် အအေးဆိုင်ရှိပါတယ်။ ၎င်းအိမ်၏ တောင်ဘက်အိမ်သည် 'စိန်သုံးလုံး' ဆေးလိပ်ခုံ၊ ၎င်းဆေးလိပ်ခုံ၏ ခေါင်းရင်းအိမ်သည် စာရေးသူတို့မိသားစုနေထိုင်သောအိမ် ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ထပ်ခြေတံရှည်အိမ်ပါ။ ခေါင်းရင်းဘက်မှာ လူမနေသည့် ခြံလွတ်ကြီးတစ်မြို့ ရှိပါတယ်။ လူမနေပေမဲ့ ဘီလီယက်ခုံဖွင့်ထားတဲ့ တဲတစ်လုံး ရှိပါတယ်။ ခြံထဲမှာ သစ်ပင်အိုကြီးတွေ ရှိပါတယ်။ ဒီခြံကြီးရဲ့ နောက်ကျောချင်းကပ်နေတဲ့ ခြံကတော့ မောင်ခန့်တို့ခြံပါ။ ၎င်းခြံရဲ့ ထောင့်က ကုက္ကိုပင်ကြီးမှာ တစ္ဆေမောင်ခန့်နေပါတယ်။ တစ္ဆေမောင်ခန့်သည် ဆယ်နာရီဈေးတွင် ညဆယ်နာရီဈေးသိမ်းတာနဲ့ ပြန်လာတယ်။ ပြန်လာတဲ့အခါမှာလည်း ၎င်းသည် မင်းရပ်တန်းကနေ ဝင်လာပြီး ဆေးလိပ်ခုံခြံဝန်းမှတစ်ဆင့် ဝင်လာတယ်။ နောက် စာရေးသူရဲ့ အိမ်တံစက်မြိတ်နားကပ်ပြီး နောက်ဘက်ခြံစည်းရိုးနားအထိ သွားတယ်။ ခြံစည်းရိုးဆုံမှ ခေါင်းရင်းက ခြံလွတ်ကြီးထဲကို ဝင်ပြီး ၎င်းအိမ်နောက်ဘက်ရှိ ကုက္ကိုပင်ကြီးဆီသို့ သွားတယ်။ ဒါကလည်း မောင်ခန့်သေပြီး ခုနစ်ရက်လောက်ကတည်းက ဒီလမ်းအတိုင်း သွားနေတာဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း အိမ်နားကဖြတ်သွားတဲ့ ပြိတ္တာကို မောင်ခန့်ပဲဖြစ်ရမယ်လို့ ပြောနိုင်

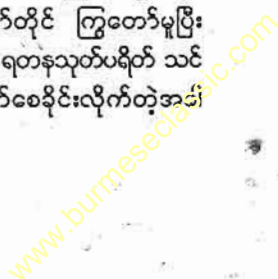
ညရောက်တဲ့အခါ ကြီးဒေါ်ကြီးသည် နှစ်ဆယ့်လေးပစ္စည်း ပဋ္ဌာန်းပြင် အိပ်ကိုစည်းချတယ်။ အစီအစဉ်အတိုင်း လုပ်နိုင်ရန်အတွက် တစ္ဆေအလာကို မိသားစုသုံးဦး အဆင်သင့် စောင့်နေကြတယ်။ ကြီးဒေါ်ကြီးနှင့် စာရေးသူက အပေါက်ကနေ ချောင်းကြည့်နေပြီး အမေက သံပုံးရဲ့ ကြိုးတစ်ဖက်ကို အဆင်သင့်ကိုင်ထားတယ်။

တာပါ။ စာရေးသူတို့ သတိထားမိတာကတော့ သိပ်မကြာသေးပါဘူး။ ညစဉ် အချိန်မှန်မှန် အိမ်နားကနေကပ်ပြီး အူသွားတဲ့ ထူးခြားတဲ့ ခွေးအူသံတွေကြောင့် သတိထားမိတာပါ။ နောက်နေ့ည ခွေးအူသံကြားတာနဲ့ အိမ်အပေါ်ထပ် အပေါက်ကနေ အမေနှင့် ကြီးဒေါ်ကြီးတို့ ချောင်းကြည့်ကြတယ်။ စာရေးသူ ထိုအချိန်က ဆယ်နှစ်သားလောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။ လူကြီးတွေတားနေတဲ့ကြားကနေ ချောင်းကြည့်လိုက်တယ်။ လဆန်းရက်ဖြစ်လို့ အလင်းရောင်ရှိနေပါတယ်။ သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ရသော်လည်း အနီးအနားတစ်ဝိုက်မှာတော့ မြင်သာထင်သာရှိပါတယ်။ လမ်းထိပ်အိမ်က ခွေးအူပြီးတာနဲ့ ဆေးလိပ်ခုံတံခါးပုရာအိပ်နေတဲ့ ခွေးနှစ်ကောင်သည် စအူပါတော့တယ်။ ဒီခွေးနှစ်ကောင်သည် ခေါင်းလေးတွေမော့ အပြီးတွေကုပ်ပြီး ပြိုင်တူဆွဲဆွဲငင်ငင် အူလာတာ စာရေးသူတို့ ခြံအတွင်း တံစက်မြိတ်နားအထိ ကပ်လာတယ်။

စာရေးသူလည်း မကြည့်ရဲကြည့်ရဲနှင့် အပေါက်ကနေ ချောင်းကြည့်နေတာ ခွေးနှစ်ကောင်သည် ရှေ့မှအရာတစ်ခုခုကို နောက်ကနေလိုက်ပြီး အူလာတဲ့ပုံပါ။ ခွေးကတော့ တစ်စုံတစ်ခုကို မြင်လို့ဖြစ်မှာပါ။ စာရေးသူကတော့ ခွေးနှစ်ကောင် အူလာသည်ကလွဲပြီး ဘာမှမမြင်တွေ့ရပါ

ဘူး။ ခွေးနှစ်ကောင်သည် တံစက်မြိတ်နားကပ်ပြီး နောက်ဘက်ခြံစည်းရိုးအထိ ခါတိုင်းလို နောက်ကလိုက်ပြီး အူသွားတာ မြင်လိုက်ရတယ်။ စာရေးသူတို့အိမ်မှာ အဖေကလည်း ခန့်ထွက်နေတယ်။ အမေရယ်၊ ကြီးဒေါ်ကြီးရယ်၊ သားသမီးလေးဦးသာ ကျန်ခဲ့တယ်။ သားသမီးတွေကလည်း ငယ်ပါသေးတယ်။ တစ္ဆေအိမ်နားကနေဖြတ်သွားပြီး ကလေးတွေကို လှန့်လိုက်မှာ အမေက စိတ်ပူတယ်။ တစ္ဆေအိမ်နားကပ်ပြီး မသွားစေချင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကြီးဒေါ်ကြီးနှင့် တိုင်ပင်တယ်။ ကြီးဒေါ်ကြီးက ...

“လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်လောက်က တို့မြို့ ရောဂါကထူးပြောပြီး အသေအပျောက်တွေ များတာ ကြုံဖူးတယ်။ ဒါ့အပြင် သာသနာပိုင်က ဘီလူးသုံးကောင် မြို့ကို ကိုဝင်လာပြီး လူတွေကို လိုက်ဖမ်းနေတယ်လို့ အိပ်မက်ရတယ်။ ဒီလိုအဖြစ် အပျက်မျိုးဟာ မြတ်စွာဘုရားသက်တော် ထင်ရှားရှိစဉ်က ဝေသာလီပြည်မှာ ဖြစ်ဖူးတယ်လို့-ဆရာတော်က မိန့်ကြားတယ်။ ဝေသာလီမှာ ရောဂါတွေထူးပြောပြီး ဘီလူးတွေဖမ်းစားတာခံရလို့ လူတွေသေကျပျက်စီးကြရတယ်။ ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ကြွတော်မူပြီး အရှင်အာနန္ဒာကို ရတနသုတ်ပရိတ် သင်ပေးပြီး ‘ရွတ်ဖတ်စေခိုင်းလိုက်တဲ့အခါ’

ဘေးဆိုးကြီးကနေ လွတ်မြောက်ချမ်းသာ ခဲ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာတော်က ရပ် ကွက်တိုင်းမှာ ရတနာသုတ်ပရိတ်ရွတ်ရ တယ်။ ပရိတ်ရေ အိမ်မှာဆောင်ထားရ တယ်။ ပရိတ်ကြီးတွေ အိမ်မှာချည်ထားရ တယ်။ လူတွေကလည်း ပရိတ်ကြီးတွေ လည်ပင်းမှာ ချည်ထားရတယ်။ ပရိတ် ရွတ်ပြီး ညခြောက်နာရီထိုးတာနှင့် ခြံစည်း ရိုးတံခါးကနေ ထွက်ပြီး ပရိတ်ကျောက်ခဲ များနှင့် ပစ်ပေါက်ပြီး ဆန်ကောတွေကို တစ်မြို့လုံးပြိုင်တူ ယောင်းမနှင့်တီးပြီး ဘီလူးတွေကို ခြောက်လှန့်လွတ်ကြတဲ့ အဖြစ် ကြုံခဲ့ဖူးတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ဒီတစ္ဆေကိုလည်း အိမ်နားကပ်မလာရဲ အောင် ခြောက်လှန့်ရမယ်”

လို့ စီစဉ်ကြတယ်။ ဒါကြောင့် အမေနှင့် ကြီးဒေါ်ကြီးသည် ကလေးတွေ ကို ပရိတ်ကြီးချည်ပေးတယ်။ အိမ်မှာ လည်း ပရိတ်ကြီးတွေ ချည်ထားလိုက် တယ်။ ဒါ့အပြင် လေးထောင့်သံပုံတစ်ပုံ ထဲမှာ ပရိတ်ကျောက်ခဲများနှင့် အခြား အသံမြည်သည့် ပစ္စည်းများထည့်တယ်။ ပရိတ်ရေလောင်းထည့်တယ်။ ပုံကိုကြီး ချည်ပြီး တစ္ဆေဖြတ်သွားသည် အိမ် တံစက်မြိတ်နားကပ်ပြီး ချထားတယ်။ သံ ပုံကို ကြီးချည်ပြီး ကြီးတစ်ဖျက်က အိမ် ပေါ်ကနေတစ်ဆင့် ဆွဲနိုင်အောင် စီစဉ် ထားတယ်။

ညရောက်တဲ့အခါ ကြီးဒေါ်ကြီး သည် နှစ်ဆယ့်လေးပစ္စည်းပဋ္ဌာန်းဖြင့် အိမ်ကိုစည်းချတယ်။ အစီအစဉ်အတိုင်း လုပ်နိုင်ရန်အတွက် တစ္ဆေအလာကို မိသားစုသုံးဦး အဆင်သင့်စောင့်နေကြ တယ်။ ကြီးဒေါ်ကြီးနှင့် စာရေးသူက အပေါက်ကနေ ချောင်းကြည့်နေပြီး အမေ က သံပုံရဲ့ ကြီးတစ်ဖျက်ကို အဆင်သင့် ကိုင်ထားတယ်။

ညဆယ်နာရီကျော်တာနဲ့ လမ်း

ထိပ်အိမ်က ခွေးကြီးသည် ကျယ်ကျယ် လောင်လောင် အူလိုက်တယ်။ နောက် ဆေးလိပ်ခုံရှေ့ရှိ ခွေးနှစ်ကောင်က စပြီး အူပါတော့တယ်။ ခွေးနှစ်ကောင်သည် အမြီးလေးတွေကုပ်၊ ခေါင်းလေးတွေမော့ ပြီး ဆွဲဆွဲငင်ငင် အူလာလိုက်တာ စာရေး သူတို့အိမ် တံစက်မြိတ်နားရောက်လာ တယ်။ စာရေးသူတို့ ချထားသည့် သံပုံ အနီး တစ္ဆေဖြတ်အရောက်နှင့်မှန်းပြီး ကြီး ဒေါ်ကြီးက အချက်ပေးလိုက်တယ်။ သံပုံ ကြီးကိုကိုင်ထားသည့် အမေသည် ကြီးကို လေးငါးခါလောက် အပေါ်ဆွဲတင်လိုက်၊ အောက်သို့လွှတ်ချလိုက်နှင့် ပြုလုပ်လိုက် တယ်။ ညဆယ်နာရီကျော်ပြီဖြစ်လို့ ပတ် ဝန်းကျင်က တိတ်ဆိတ်နေတယ်။ သံပုံ လွတ်ကျသည့် အသံက ကျယ်ကျယ် လောင်လောင် မြည်သွားပြီး သံပုံထဲရှိ ပရိတ်ကျောက်ခဲများ၊ ပရိတ်ရေများသည် ပုံ၏ပတ်ဝန်းကျင်သို့ စင်ထွက်ကုန်သည်။ ရုတ်တရက်အသံတွေကြောင့် ခွေးနှစ် ကောင်သည် ဆက်မအူတော့ဘဲ တက်နီ ကီနီနှင့် လန့်ပြီး မိမိနေရာသို့ ထွက်ပြေး သွားတာ မြင်လိုက်ရတယ်။ တစ္ဆေလည်း ဒီအသံတွေကြောင့် လန့်ပြီးပြေးသလား ဆိုတာတော့ နောက်နေ့မှပဲ စောင့်ကြည့် ရပါတော့မယ်။

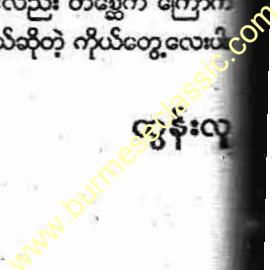
နောက်တစ်နေ့မှာ စာရေးသူတို့သုံး ဦးသည် အစီအစဉ်တစ်မျိုးပြောင်းပြီး စောင့်နေကြပါတယ်။ ယခင်အစီအစဉ် အတိုင်း ပုံနှင့် ကြီးဆွဲထားတဲ့အပြင် ကြီး တော်ကြီးက တစ္ဆေ တံစက်မြိတ်နား ကပ် လာတာနှင့် အိမ်ပေါ်ထပ်ကနေ ပရိတ်ရေ ပရိတ်ကျောက်ခဲများနှင့် ပစ်ပေါက်လှန့် ရန် အစီအစဉ်တွေတိုးပြီး စောင့်နေကြ တယ်။

ညဆယ်နာရီကျော်တာနဲ့ လမ်း ထိပ်အိမ်က ခွေးကြီး စအူသံကြားရပါ တယ်။ စာရေးသူတို့သုံးဦးလည်း တစ္ဆေ

လာပြီဆိုတာ သိလိုက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အစီအစဉ်အတိုင်း လုပ်ဆောင်ရန် အဆင် သင့်ပြင်ထားပါတယ်။ မကြာခင်မှာပဲ ဆေးလိပ်ခုံရှေ့က ခွေးနှစ်ကောင်သည် လမ်းထိပ်အိမ်က ခွေးကြီးရဲ့ တာဝန်ကို လွှဲပြောင်းယူလိုက်ကြတယ်။ ဒီနေ့ ခွေး နှစ်ကောင်သည် စာရေးသူတို့ အိမ်ဘက် သို့ အူပြီးမလာတော့ပါဘူး။ ဆေးလိပ်ခုံ ၏ ခြေရင်းဘက်သို့ ပြိုင်တူအူပြီး သွားကြ တာ မြင်လိုက်ရတယ်။ ခွေးနှစ်ကောင် သည် ဆေးလိပ်ခုံခြေရင်းရှိ သနပ်ဖက် ပိုဒေါင်နားမှ နောက်ဘက်ခြံစည်းရိုးအထိ အူသွားတယ်။ ပြီးတော့ စာရေးသူတို့ ခြံ စည်းရိုးဘက်သို့ ဖြတ်ဝင်ပြီး ခေါင်းရင်းခြံ လွတ်ကြီးမှတစ်ဆင့် ၎င်းသွားနေကျ ကုက္ကိုပင်ဆီသို့ လမ်းကြောင်းပြောင်းသွား တာ မြင်ရတယ်။ ဒါကြောင့် အမေနှင့် ကြီးတော်ကြီးတို့ရဲ့ အစီအမံ အောင်မြင် သွားပါတယ်။ နောက်နေ့တွေလည်း စာရေးသူရဲ့ အိမ်နားက ကပ်မသွားတော့ ပါဘူး။ လမ်းကြောင်းပြောင်းသွားတဲ့ အတိုင်း ဆက်သွားပါတော့တယ်။ အမေ နှင့် ကြီးတော်ကြီးတို့လည်း စိတ်အေးသွား ကြတယ်။ သိပ်လည်း ကရမစိုက်မိတော့ ဘူး။ တစ္ဆေ ဘယ်အချိန်၊ ဘယ်ကာလ အထိ ဖြတ်သွားဖြတ်လာ လုပ်နေတယ် ဆိုတာလည်း အမှတ်မထားမိတော့ပါဘူး။

စာရေးသူအနေနှင့် တစ္ဆေသရဲများ ကို ရုပ်ဝတ္ထုအရ မမြင်ဖူးသော်လည်း တစ္ဆေသရဲ တကယ်ရှိပြီး အိမ်နားကနေ တစ္ဆေဖြတ်သွားတာကိုတော့ စိတ်နှင့်ခံစား လိုက်ရတဲ့ တကယ်ဖြစ်ရပ်ပါ။ လူသား တွေက တစ္ဆေအခြောက်ခံရတာကို ကြောက်သလို၊ လူသားများရဲ့ ခြောက် လှန့်မှုခံရလျှင်လည်း တစ္ဆေက ကြောက် လန့်တတ်တယ်ဆိုတဲ့ ကိုယ်တွေ့လေ့ထုံး

လွန်းလှ

ဒေဝဓမ္မဇီဝဠာ

■ မောင်မိုးဦး

မိဘတွေရဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးဟာ သားသမီးတွေအပေါ် အကျိုးသက်ရောက်မှု အများကြီးရှိပါတယ်။ ဘယ်လိုအရည်အသွေးရှိတဲ့ သားသမီးတွေ ဖြစ်လာမလဲဆိုတာ မိဘတွေရဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးပေါ်မှာ အများကြီးမူတည်ပါတယ်။ နားလည်စာနာတတ်တဲ့ မိဘတွေရဲ့ သားသမီးတွေဟာ နားလည်စာနာတတ်သူတွေ ဖြစ်မှာပဲ။ မိဘတွေဟာ တည်ငြိမ်အေးချမ်းတဲ့ စရိုက်ရှိရင် သားသမီးတွေလည်း တည်ငြိမ်အေးချမ်းတဲ့သူ ဖြစ်မှာပဲ။

မိဘတွေက နှုတ်ကြမ်းလျှာကြမ်း

နဲ့ သည်းမခံတတ်ကြဘူးဆိုရင် သားသမီးတွေကလည်း ဒီလိုအကျင့်တွေ ရှိနေမှာပဲ။ မနာလိုဝန်တို့စိတ် လိမ်ညာကောက်ကျစ်စိတ်၊ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တုံ့စိတ်၊ အဆိုးမြင်တတ်တဲ့စိတ်တွေက သားသမီးတွေကို အမွေပေးလိုက်မယ်။ အဲဒီအခါ သားသမီးတွေက လောကကြီးအပေါ် ယုံကြည်စိတ်ချမှုမရှိတဲ့လူတွေ၊ စိတ်မလုံခြုံတဲ့သူတွေ၊ သံသယကြီးသူတွေဖြစ်လာဖို့ အလားအလာများတယ်။

ဆရာတော်ဦးဇောတိက
(မဟာမြိုင်တောရ)

ရန်ရင်းကြမ်းတမ်းစွာ ပြောဆိုခြင်းနှင့် လောဘ၊ ဒေါသကြီးခြင်းတို့သည် ဟိရိဩတ္တပ္ပတရား ကင်းမဲ့သူတို့၏ အပြုအမူများဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ဆင်ခြင်သင့်သလို ထိုကဲ့သို့သော လူမျိုးများနှင့်လည်း မပေါင်းဖော်အပ်ဟု ဆရာသမား မိဘများက ဆုံးမသွန်သင်လမ်းညွှန်ခဲ့သည်။ သို့သော်အခြေအနေအရ ကာလတစ်ခုတုန်းက ဟိရိဩတ္တပ္ပတရား ကင်းမဲ့သူတစ်ယောက်နှင့် အမိုးအကာတစ်ခုတည်းအောက်တွင် နေခဲ့ရသည်ကိုတော့ ကျွန်တော်မမေ့ခဲ့ပေ။ ကျွန်တော့်ဘဝ၏ စိတ်ပျက်စရာ အကေးဦး

ဆုံးသော နေ့ရက်များပင်ဖြစ်သည်။
 ကျွန်တော်၏ အိမ်ထောင်ဦးကက
 လများသည် အကျဉ်းခန်းနှင့်တူသော
 အိမ်ခန်းလေးတစ်ခန်းတွင် ကုန်ဆုံးခဲ့ရ
 သည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်တို့ငှားနေ
 သော အိမ်ကလေးမှာ အိမ်တစ်အိမ်၏
 ခြေရင်းခန်းလေးမှာ ဖြစ်သည်။ အိမ်ရှင်က
 တစ်ဦးတည်းနေသော အသက် ၆၀
 ကျော် ဒေါ်ညိုဆိုသော အဘွားကြီးတစ်
 ဦးဖြစ်၏။ အိမ်ခန်းလေးက ကောင်းသည်။
 အိမ်ရှင်ကလည်း ကျွန်တော့်အဖေအရွယ်
 မို့ အေးအေးချမ်းချမ်း နေခွင့်ရမည်ဟု
 မျှော်လင့်ခဲ့သည်။ သို့သော် တစ်ပတ်
 မပြည့်မီမှာပင် ဒေါ်ညို၏ ကိုယ်ရေးမှတ်
 တမ်းကို သူ၏သရုပ်ဆောင်မှုနှင့် အလွတ်
 ရသွားခဲ့သည်။

သူ့သားသမီးအရွယ်လောက်ရှိ
 သော ခေါင်းရင်းအိမ်မှ မိသားစုနှင့် ရန်ဖြစ်
 သည်။ အိမ်ရှေ့တည့်တည့်အိမ်မှ မိသားစု
 နှင့်လည်း ပြဿနာဖြစ်သည်။ ပြဿနာ
 ဖြစ်တိုင်းလည်း အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင်
 မကြားပုံမနာသာ အော်ဟစ်ဆဲဆိုသည်။
 နောက်ဆုံးသူ၏ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသော
 စကားများက ကျွန်တော်တို့လင်မယားနှစ်
 ယောက်ထံ ကူးစက်လာခဲ့သည်။ ကျွန်
 တော်သီချင်းဖွင့်လျှင် ဆူညံသည်ဟုဆို
 ကာ ဆဲသည်။ လမ်းဖြည်းဖြည်းလျှောက်
 လျှင်လည်း ခြေသံပြင်းသည်ဟုပြောကာ
 အော်ဟစ်တားမြစ်သည်။ ည ၆ နာရီ
 ကျော်လျှင် သူ့ခြံတံခါးကို သော့ခတ်လိုက်
 သဖြင့် ကျွန်တော်တို့ အိမ်ထဲဝင်မရဘဲ
 မိဘအိမ် သွားအိပ်ရသည်။

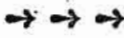
အဆိုးဝါးဆုံးက သူ၏လောဘကြီး
 မှပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ သူ့အိမ်မှာ
 လည်း လခမှန်မှန်ပေးနေပါလျက် ကျွန်
 တော်တို့ လင်မယားနှစ်ယောက် အလုပ်
 သွားသည်နှင့် "အိမ်ငှားရန်ရှိသည်" ဆို
 သော ဆိုင်းဘုတ်ကို ထုတ်ချိတ်လိုက်

ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ သူ့အိုင်ဒီယာက သူ၏
 လောဘပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့မရှိ
 တုန်း ကျွန်တော်တို့ထက် အိမ်စံဘော်၊
 အိမ်လခ ပိုပေးသည့်လူနှင့်တွေ့လျှင် ကျွန်
 တော်တို့ကို တစ်လအတွင်း အိမ်ပြောင်း
 ခိုင်းခြင်းပင်ဖြစ်၏။ (ထိုစဉ်က အိမ်လခကို
 တစ်လတစ်ခါပေးရသော စနစ်ဖြစ်သည်။
 နှစ်ချုပ်၊ လချုပ်မရှိသေးပေ။) သည်လိုနှင့်
 ၆ လလောက်နေပြီးသောအခါ သူ၏စိတ်
 ဓာတ်ကို ကြောက်လန့်ကာ ထိုအိမ်ခန်း
 လေးကို စွန့်ခွာခဲ့ရလေသည်။ (နောက်
 ထပ် သုံးလလောက်ကြာသောအခါ လေ
 ဖြတ်ပြီး အိမ်ရာထဲလဲသွားသည်ဟု သိရ
 သည်။)

သည်လိုနှင့် ကာလတစ်ခုတွင် မြို့
 သစ်လေးတစ်ခုမှာ မြေကွက်ဝယ်ပြီး အိမ်
 ဆောက်နေလိုက်သဖြင့် အိမ်ငှားဘဝ
 ကင်းဝေးခဲ့သလို ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသော
 စကားများလည်း မကြားရတော့ပေ။ သို့
 သော် ကံကြမ္မာက ကျွန်တော့်အပေါ်
 အပြီးအတေးရှိပုံရသည်။ ကျွန်တော်တို့
 ခြေရင်းအိမ်သို့ အိမ်ငှားရောက်လာခဲ့ခြင်း
 ပင် ဖြစ်သည်။ အမေတစ်ယောက်၊
 အရွယ်ရောက်နေသောသားတစ်ယောက်၊
 သမီးတစ်ယောက်တို့ ပါဝင်သည်။ ထို
 မိသားစုသည် တစ်ယောက်နှင့် တစ်
 ယောက် အကောင်းမမြင်တတ်ကြသလို
 ရှိသေလေးစားခြင်းလည်း မရှိကြပေ။ မိုး
 လင်းသည်နှင့် အော်ဟစ်ဆဲဆို ရန်ဖြစ်ကြ
 သည်။ မိဘနှင့် သားသမီး မပြောသင့်။
 မပြောအပ်သော စကားလုံးတွေ ပါသည်။
 ဟိရီသြတ္တပုတရားကို ကြားဖူးပုံမပေါ်ပေ။
 တစ်နှစ်အတွင်း သူ့သား အက်ဆီးဒင့်ဖြစ်'
 ပြီး ဆေးရုံရောက်သွားသည်။ သမီးက
 နှစ်လုံး သုံးလုံးရောင်းသဖြင့် အဖမ်းခံရ
 သည်။ ပြဿနာမျိုးစုံ ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြရ
 သည်။

ထိုအခါ ဟိရီသြတ္တပုဆိုသည်

အရှက်အကြောက်တရား မရှိသူတို့၏
 ဇာတ်သိမ်းပိုင်းကို နားလည်ခဲ့ရသည်။
 မိသားစုကိုလည်း သတ်ပေးရသည်။ ကိုယ်
 ကိုယ်တိုင်လည်း ဆင်ခြင်ရသည်။ အထူး
 သဖြင့် အမျိုးသမီးက သူ့ကိုယ်တိုင် 'ဘာ
 သာရေးလုစီသူဖြစ်သဖြင့် ပြောပြစရာမလို
 သော်လည်း ကစားမက်ခြင်းနှင့် အစား
 မက်ခြင်းကိုသာ စိတ်ဝင်စားသော သား
 ကိုတော့ စိတ်ဝင်စားပြီး သူသဘောပေါက်
 သွားအောင် ဖတ်ဖူးခဲ့သည့် အကြောင်း
 အရာလေးများဖြင့် နားလည်လွယ်အောင်
 ပြောပြရသည်။ အဓိကပြောလိုသည့် ဟိရီ
 သြတ္တပုတရားကို စောင့်ထိန်းသူမှာ ချမ်း
 သာကိုရသည်ဆိုသော အသိကို ပေးခြင်း
 ဖြစ်သည်။

ဗာရာဏသီမြို့တော်၌ ဗြဟ္မဒတ်
 မင်းကြီး ထီးနန်းစိုးစံစဉ်က မိဖုရားခေါင်
 ကြီးတွင် 'မဟီသနှင့် စန္ဒကုမာရ' ဟု
 သော သားတော်နှစ်ပါး ရှိသည်။ နောက်
 ထပ် နှစ်အနည်းငယ်အကြာတွင် မိဖုရား
 ခေါင်ကြီး နတ်ရွာစံလေသည်။ ထို့ကြောင့်
 မင်းကြီးက နောက်ထပ်တစ်ယောက်ကို
 မိဖုရားခေါင်အဖြစ် တင်မြှောက်ရာ မကြာ
 မီ သားတော်တစ်ပါး ထွန်းကားလေ
 သည်။ ထိုသားတော်၏အမည်မှာ 'သူ
 ရိယ' ဖြစ်၏။ မင်းကြီးသည် သားလေးကို
 ချစ်လွန်းသဖြင့် မိဖုရားခေါင်ကြီးအား
 တောင်းလိုရာဆုကို တောင်းစေ၏။ ထို
 အခါ မိဘုရားခေါင်ကြီးသည် "ယခုဆုမ
 တောင်းသေးပါ။ နောင်အခါမှ တောင်း
 မည်"ဟု ဆို၏။

သည်လိုနှင့် သားတော် သူရိယ
 မင်းသား အရွယ်ရောက်လာသောအခါ
 မိဖုရားကြီးသည် မင်းကြီးအား "ဆုအဖြစ်
 သားတော် သူရိယမင်းသားကို ထီးနန်း
 လွှဲပေးပါ"ဟု တောင်းဆိုလာခဲ့၏။

သော် သားတော်ကြီးနှစ်ပါး ရှိနေသေး သဖြင့် ငြင်းဆန်ခဲ့သည်။ မိဖုရားက လည်း သူ့သားတော်အတွက် အကြိမ် ကြိမ် တောင်းဆိုသည်။ ထိုအခါ မင်းကြီး က သားတော်နှစ်ပါးအတွက် ဖိုးရိပ်လာပြီး “ယခုအချိန်မှာ တောထဲတွင်သွားနေကြ။ ငါလွန်ပြီးမှ မြို့သို့ပြန်လာပြီး မင်းပြုကြ” ဟု မှာကြားလေသည်။

ထို့ကြောင့် သားတော်ကြီးနှစ်ပါး သည် တောထဲသို့သွားနေရန် နန်းတော်မှ ဆင်းလာစဉ် ညီငယ်သူရိယမင်းသားနှင့် တွေ့သည်။ အကျိုးအကြောင်းသိသော် ညီငယ်ကလည်း လိုက်ချင်သည်ဆိုသော ကြောင့် ညီနောင်သုံးပါးတို့လည်း ‘ဟိ ဖဝန္တာ’ သို့ ရောက်လာခဲ့ကြလေသည်။ လမ်းခရီးတွင် ခရီးပန်းလာခဲ့ကြသဖြင့် သစ်ပင်ရိပ်တွင် အမောဖြေဝင်နားကြရင်း နောင်တော်ကြီး ‘မဟီသ’ မင်းသားက ညီထွေးသူရိယ မင်းသားကို ရေရှာခိုင်း လိုက်လေသည်။ မင်းသားငယ်လည်း ရေ အရှာထွက်ရင်း မနီးမဝေးရှိ ရေအိုင်တစ်ခု ကိုတွေ့ရာ ဘာမျှမစဉ်းစားပဲ ရေအိုင်ထဲ သို့ဆင်းလိုက်၏။ ထိုစဉ် ရေစောင့်ဘီလူး တစ်ကောင်သည် မင်းသားကိုဖမ်းကာ “သင်သည် .. ဒေဝဓမ္မကို သိသလား” ဟုမေး၏။ မင်းသားကလည်း “သိပါ သည် နေနှင့်လတို့သည် ဒေဝဓမ္မဖြစ်ပါ သည်” ဟုဆို၏။ ထိုအခါ ဘီလူးက “မှားသည် သင်ဒေဝဓမ္မကိုမသိ” ဟု ဆို ကာ မင်းသားကို ရေအောက်သို့ခေါ်သွား ပြီး သူ့နေရာသို့ ထားလိုက်လေသည်။

သစ်ပင်ရိပ်အောက်တွင် စောင့်နေ သော နောင်တော်ကြီးသည် ညီထွေးသူ ရိယမင်းသား ပြန်ရောက်မလာသဖြင့် ညီ ငယ် ‘စန္ဒကုမာရ’ ကို ထပ်လွှတ်လိုက်၏။ ထုံးစံအတိုင်း ရေစောင့်ဘီလူးက ဒေဝဓမ္မ ကိုမေးသည်။ မင်းသား သူ့သိပါသည်။ “အရပ်လေးမျက်နှာသည် ဒေဝဓမ္မပင်ဖြစ် ပါသည်” ဟုဖြေသည်။ ထိုအခါ ရေစောင့်

ဘီလူးက “သင့်အဖြေမမှန်” ဟု ဆိုကာ စန္ဒကုမာရမင်းသားကိုလည်း ရေအောက် ရှိ သူ့နေရာသို့ ပို့ထားလိုက်ပြန်သည်။ သည်လိုနှင့် ညီတော်နှစ်ပါး ပြန် မရောက်လာသောကြောင့် နောင်တော် ကြီးလည်း ရေအိုင်သို့လိုက်လာခဲ့ရာ ရေ စပ်ရွံ့ညွှန်ပေါ်တွင် ညီနောင်နှစ်ပါးတို့ ဆင်းသက်သွားသောခြေရာများကို တွေ့ သဖြင့် ဆင်ခြင်တုံတရားဖြင့် ရေအိုင်ထဲ သို့ မဆင်းဘဲ နေလိုက်၏။ ထိုအခါ ရေ စောင့်ဘီလူးသည် တောလိုက်မှဆီအသွင် ဆောင်ကာ ရေအိုင်ထဲဆင်းရန် တိုက် တွန်းလေသည်။ ထိုအခါ နောင်တော်ကြီး က သဘောပေါက်သွားပြီး ညီနောင်နှစ် ပါးကိုစွဲကမ်းရာ ဘီလူးကဝန်ခံပြီး သူ့ဖမ်း ထားကြောင်း ပြောဆိုလေသည်။

နောင်တော်ကြီးကလည်း မင်းသား နှုံးပါးကို ဖမ်းရသည့်အကြောင်းကို မေး မြန်း၏။ ထိုအခါ ရေစောင့်ဘီလူးက “မင်းသား ... ကျွန်ုပ်အား ဝေဿဝဏ် နတ်မင်းကြီးက ဒေဝဓမ္မကို မသိသူများ အား စားခွင့်ပေးထားပါသည်။ သိသူများ ကို စားခွင့်မရှိပေ” ဟု ရေစောင့်ဘီလူး ကဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် နောင်တော်ကြီး ‘မဟီသ’ မင်းသားက “ဒေဝဓမ္မဆိုသည် မှာ ဟိရီဩတ္တပ္ပ (မကောင်းမှုပြုရမည်ကို ရှက်ခြင်း) မကောင်းမှု ကျူးလွန်ရမည်ကို ကြောက်ခြင်း) ဆိုသော တရားနှစ်ပါးပင် ဖြစ်သည်” ဟု ဆို၏။ ထို့ကြောင့် ရေ စောင့်ဘီလူးက “သင်သည် ဒေဝဓမ္မကို သိသူ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ မင်းသားနှစ်ပါး အနက် တစ်ပါးကို ငုတ်ခင်းဆိုနိုင်သည်” ဟု ဆိုပြန်သည်။

ထိုအခါ မဟီသမင်းသားက “ညီ အငယ်ဆုံး သူရိယမင်းသားကို ပေးပါ” ဟု တောင်းဆိုလေသည်။ ထို့ကြောင့် ရေ စောင့်ဘီလူးက “ညီနောင်နှစ်ပါး ရှိပါ လျက် အကြီးကိုကျော်လွန်ပြီး ညီထွေး ကို တောင်းသည်။ ဒေဝဓမ္မကိုသိသော်

လည်း မကျင့်ပေ” ဟု ဆိုသည်။ နောင် တော်ကြီးကလည်း “ကျွန်ုပ်တို့ ဤတော ထဲသို့ လာခဲ့ကြသည်မှာ ညီအငယ်ဆုံး ကြောင့်ဖြစ်သည်။ ညီအငယ်ဆုံးမပါလျှင် နေပြည်တော်သို့ မပြန်ဝံ့” ဟုပြော၏။ နောက်ဆုံးတွင် ရေစောင့်ဘီလူးက ညီ နောင်နှစ်ပါးကို လွှတ်ပေးလိုက်လေသည်။

ညီနောင်သုံးပါးတို့သည် တောထဲ တွင် ချစ်ခင်စွာနေထိုင်ကြပြီး မင်းကြီးနတ် ရွာစံသောအခါ နောင်တော်ကြီးမဟီသ သည် ထီးနန်းဆက်ခံကာ ညီတော်လတ် စန္ဒကုမာရမင်းသားက အိမ်ရှေ့စံဖြစ်ပြီး ညီထွေးသူရိယမင်းသားမှာ စစ်သူကြီး အရာကိုရရှိလေသည်။ ရေစောင့်ဘီလူးကို မှု မွေ့လျော်ရာအရပ်တွင် နတ်ကွန်း ဆောက်ပေးကာ ကျွေးမွေးပြုစုထားလေ သည်။ ထို့ကြောင့် လောကကိုစောင့် ရှောက်သည်မှာ အရှက်နှင့်အကြောက်တို့ ပင်ဖြစ်သည်။

အထက်ပါဇာတ်ကောင်ကို နိဂုံး ချုပ်လိုက်သောအခါ ရေစောင့်ဘီလူး သည် ပစ္စည်းဥစ္စာပေါများသော ရဟန်း ဖြစ်သွားပြီး သူရိယမင်းသားသည် အရှင် အာနန္ဒာဖြစ်သွားခဲ့လေသည်။ စန္ဒကုမာရ မင်းသားက အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဖြစ်သွား ခဲ့၏။ နောင်တော်ကြီး မဟီသမင်းသား က ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ဖြစ်သွားခဲ့၏။

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ဟော ကြားခဲ့သော ဟိရီဩတ္တပ္ပ (မကောင်းမှု မှ ရှက်ခြင်းနှင့်) မကောင်းမှုမှ ကြောက် ခြင်း) တရားကိုလိုက်နာခြင်းဖြင့် မိမိဘဝ နှင့် လောကကို စောင့်ရှောက်နေထိုင်ရ ပမည်ဖြစ်လေသည်။

မောင်မိုးဦး

ကိုးကား
ဇာတ်တော်ငါးရာငါးဆယ်
ဒေဝဓမ္မဇာတ်

သုဝဏ္ဏဘူမိ

ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသ

■ မာမက(သုတေသီ)

ယခုအခါ သုဝဏ္ဏဘူမိဟူသည် အင်ဒိုနီးရှား၊ မလေးရှား၊ စင်္ကာပူ သုံးနိုင်ငံ ဖြစ်ကြောင်း ဆိုသူတစ်ဦးတလေ ပေါ်လာ သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ယင်းသုံးနိုင်ငံ တွင် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ အခြေခံ အရင်းအမြစ် ဘာတစ်ခုမျှ မရှိသော ကြောင့် သုဝဏ္ဏဘူမိအဖြစ်ယူရန် မဖြစ် နိုင်ပါ။ နာလန္ဒာ၌ တူးဖော်ရရှိသော ဒေဝ ပါလမင်း၏ ကြေးပုရပိုက်တွင် စုမတြား ကို သုဝဏ္ဏဒီပဟု အတိအလင်းရေးသား ထားကြောင်း သိရှိရသည်။ တစ်ဖန် အင်ဒိုနီးရှား၌ တည်ထားသော ဗုဒ္ဓဓာတု (ဘောဂေပုဗ္ဗ)ဓတီမှာလည်း ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဓတီမဟုတ်ဘဲ မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာ သာဓတီ ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ အင်ဒိုနီး ရှား၌ ထုတ်ဖော်နိုင်ခဲ့သော ဗုဒ္ဓဘာသာ ကျောင်းတော်ကြီးသည်လည်း ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာကျောင်းတော်ကြီး မဟုတ်ဘဲ တရုတ်ရဟန်းတော်တစ်ပါး၏ ပုံကိုပါ ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သဖြင့် မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာ သာ ကျောင်းတော်ရာသာဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။ တစ်ဖန် အိန္ဒိယရှိ မဟာ

ယာန ကျောင်းတော်ကြီးများတွင် ဝိက္ကမ သီလာတက္ကသိုလ်ကျောင်းတော်ကြီး၏ ကျောင်းအုပ်ဆရာတော် အတိအလင်းသည် ဩဒန္တပူရီတက္ကသိုလ်၌ တန္တရ မန္တရ ပညာရပ်ကို သင်ကြားခဲ့သည်ကို ရောင့်ရဲ မှုမရှိဘဲ အင်ဒိုနီးရှားသို့ကြွ၍ ဆရာတော် စန္ဒြကိတ္တိထံတွင် တန္တရ မန္တရ ပညာရပ် ကို ထပ်မံသင်ကြားခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိ သည်။ ထို့ကြောင့် အင်ဒို မလေး၊ စင်္ကာပူ သုံးနိုင်ငံသည် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ထွန်း ကားသော သုဝဏ္ဏဘူမိမဟုတ်ကြောင်း၊ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ အခြေခံ အရင်းအမြစ် ရှေးအခါမှစ၍ ယနေ့တိုင် တည်ရှိသော တိုင်းပြည်များမှာ မြန်မာ၊ ထိုင်း၊ လာအိုနှင့် ကမ္ဘောဒီးယား လေး နိုင်ငံသာ ဖြစ်သည်။ ဤလေးနိုင်ငံသည် ရှေးအခါက မွန်ခမာမျိုးနွယ်တူတစ်မျိုး တည်းနေခဲ့သော သုဝဏ္ဏဘူမိခေါ်သော အရပ်ဒေသတစ်ခုတည်းသာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် နောက်ပိုင်း၌ ရှမ်းအနွယ်များ၊ ဂွမ်းအနွယ်များက ကြားဖြတ်ဝင်ရောက်

ကာ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ လာအိုနိုင်ငံအဖြစ် ထု ထောင်ခဲ့ကြသဖြင့် သုဝဏ္ဏဘူမိလည်း လေးနိုင်ငံ လေးဌာန ဖြစ်သွားတော့သည်။ ကိုးတိုင်းကိုးဌာန သာသနာပြုစေလွှတ် ရာ အိန္ဒိယနှင့် အိန္ဒိယနှင့်ဆက်စပ်သော ခုနစ်ဌာန ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ ကွယ်ခဲ့ပြီး၊ အိန္ဒိယနှင့် ဆက်စပ်မှုမရှိ သော ပြင်ပ သီဟိုဠ်နှင့် သုဝဏ္ဏဘူမိ နှစ်ဌာန၌သာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ အမြစ်တွယ် ကျန်ခဲ့သည်ဆိုသော်လည်း သုဝဏ္ဏဘူမိ လေးနိုင်ငံ၊ လေးဌာနဖြစ် သွားသောကြောင့် ယခုအခါ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာ အမြစ်တွယ်သော ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာနိုင်ငံ ဖြစ်နေခြင်းဖြစ် သည်။ ဤသို့ သုဝဏ္ဏဘူမိ လေးနိုင်ငံ လေးဌာန ကွဲခဲ့သော်လည်း သုဝဏ္ဏဘူမိ သို့ ကြွရောက်သာသနာပြုသည်ဟု ဆို သော ရှင်သောဏ၊ ရှင်ဥတ္တရ ဦးဆောင် သော သာသနာပြုမထေရ်များ ရောက်ရှိ သော သုဝဏ္ဏဘူမိသည် အိန္ဒိယမှ လေးလမ်းအပြောင့်အားဖြင့် ရောက်ရှိနိုင်သော မြန်မာနိုင်ငံ သုဝဏ္ဏဘူမိသာ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ဖန် ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ ဖထေရ်မြတ်သည် သီဟိုဠ်သို့ကြွ၍ ဝိဇ္ဇကတ်တော်များကို ကူးပြီး သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ သယ်ဆောင်ခဲ့သည်ကို မွန်-မြန်မာသမိုင်းများ၊ ရှေးဟောင်းစာများ၌ ဖော်ပြထားကြပြီး ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခုအခါ ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသသည် အိန္ဒိယမြောက်ပိုင်းသား ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အိန္ဒိယမှ သီဟိုဠ်သို့ ကြွသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သီဟိုဠ်သားဖြစ်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း ပြောမှု၊ ဆိုမှု၊ ရေးမှု ရှိလာသည်။ အိန္ဒိယတွင် အုပ်စိုးခဲ့သော ဗုဒ္ဓဘာသာမင်းများတွင် သီရိဓမ္မာသောကမင်းသည် နောက်ဆုံးမင်းဖြစ်သည်။ သီရိဓမ္မာသောကမင်းလက်ထက် အိန္ဒိယတွင် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာမှာ အလွန်အားနည်းနေပြီး ပြုပြင်ရေးသမား ဂိုဏ်းကွဲ ဗုဒ္ဓဘာသာရဟန်းများက အဆမတန် အလွန်များပြားနေသောကြောင့် အိန္ဒိယတွင် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ တတိယသင်္ဂါယနာတင် ဖေထရ်ရှင်မြတ်များနှင့် သီရိဓမ္မာသောကမင်းတို့ တိုင်ပင်ပြီး ကိုးတိုင်းကိုးဌာနသို့ သာသနာပြုစေလွှတ်ခဲ့ရာ အိန္ဒိယပြင်ပ သီဟိုဠ်နှင့် သုဝဏ္ဏဘူမိ နှစ်ဌာန ပါဝင်ခဲ့သည်။

သီရိဓမ္မာသောကမင်း နတ်ရွာစံပြီးနောက် အုပ်စိုးသော မောရိယမင်းဆက်များမှာ ဂျိန်းဘာသာဝင်များဖြစ်ပြီး မောရိယမင်းဆက် နောက်ဆုံးမင်းကို သုဂံ ဖုသျှာမိတြ စစ်သူကြီးက သတ်၍ သုဂံမင်းဆက်ကို တည်ထောင်၍ ပင်းပြုသောအခါ ဗြာဟ္မဏဘာသာဝင်မင်းဖြစ်သည်အတိုင်း မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှားတော်မူချိန်မှစ၍ မထင်မရှား အောက်ကျနောက်ကျ နေခဲ့ရသော ဗြာဟ္မဏများ ခေါင်းဆောင်ထကြွလာကြပြီး သုဂံမင်း

ကိုယ်တိုင် ဦးစီး၍ ဗုဒ္ဓဘာသာကို နှိပ်ကွပ်ခဲ့သည်။ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူရာ ဗောဓိပင်ကိုလည်း အမြစ်မကျန် တူး၍ မီးရှို့ဖျက်ဆီးခဲ့သည်။ ရဟန်းခေါင်းတစ်လုံး ဆုငွေတစ်ထောင် အမိန့်ထုတ်၍ ရဟန်းသတ်ပွဲ အကြီးအကျယ် ဆင်နွှဲခဲ့သည်။ အင်အားကြီးမားသော ပြုပြင်ရေးသမား ဂိုဏ်းကွဲရဟန်းများသည် ဗုဒ္ဓဘုရားကို ဗြာဟ္မဏတို့၏ ဣသွာရနည်းတူ ကောင်းကင်စံအဖြစ် ဖန်တီးလိုက်ကြပြီး ဗုဒ္ဓဘုရားကို ဗြာဟ္မဏတို့၏ ဣသွာရမှ ပွားထွက်လာသော ဗိဿနိုးဘုရားဝင်စားသော အဝတာရတစ်ပါးကဲ့သို့ ကောင်းကင်စံ ဗုဒ္ဓဝင်စားသော ဘုရားလောင်း(ဗောဓိသတ္တ)အဖြစ် ဖန်တီးလိုက်ကြသည်။ ဤသို့ ပြုပြင်ရေးသမား အင်အားကြီးမားသော ဂိုဏ်းကွဲရဟန်းတော်များက ၎င်းတို့၏ ဝိဇ္ဇကတ်ကို ဗြာဟ္မဏမင်းများအကြိုက် ဗြာဟ္မဏအယူအဆနှင့် တူညီအောင် ပြုပြင်ဖန်တီးနိုင်ခဲ့သည့်အပြင် မြတ်စွာဘုရားက မသင်ကြားရန် ပညတ်ထားခဲ့သော ဗြာဟ္မဏတို့၏ စာပေဖြစ်သော သက္ကတစာပေဖြင့် ရေးသားမှု၊ အက္ခရာတင်မှု ပြုခဲ့ကြသဖြင့် အိန္ဒိယတွင် ရုပ်တည်နိုင်ခဲ့ကြရုံမျှမက ဗြာဟ္မဏမင်းများ၏ အားပေးမှုကိုပင် ခံယူနိုင်ခဲ့ကြသည်။

အလွန်အားနည်းနေပြီဖြစ်သော ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ရဟန်းတော်များမှာ မိမိတို့၏ ထေရဝါဒဝိဇ္ဇကတ်ကို တစ်လုံးတစ်ပါးအမျှပင် ပြုပြင်ခွင့်မရှိ၍ မပြင်ဆင်နိုင်သောကြောင့် သုဂံမင်းစက်ကွင်းလွတ်ရာသို့ တိမ်းရှောင်ထွက်ပြေးခဲ့ကြရသည်။ မတိမ်းရှောင်နိုင်၊ မထွက်ပြေးနိုင်သော ထေရဝါဒရဟန်းတော် အနည်းအကျဉ်းမှာလည်း အင်အားကြီးမားသော ပြုပြင်ရေးသမား ဂိုဏ်းကွဲရဟန်းတော်များကြား

တွင် ဝါးမျိုခြင်းခံရပြီး တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သွားကုန်တော့သည်။ သို့သော် သုဂံမင်းသည် အိန္ဒိယတစ်ပြည်လုံးကို မအုပ်ချုပ်နိုင်ပါ။ ဂန္ဓာရတိုင်း(ယခုပါကစ္စတန်)၊ ကသ္မီရတိုင်း(ကက်ရှမ်းယား)နှင့် ယောနကတိုင်း(အာဖဂန်)တိုင်း သုံးတိုင်းကို ဂရိဘက်ထရီယန်မှ ကူသျှမ်မင်းများက အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ ကူသျှမ်မင်းများသည် ဗုဒ္ဓဘာသာကို အားပေးသော မင်းများဖြစ်သည့်အတိုင်း ကနစ္စက (အေဒီ ၁၂၀-၁၆၂) မင်းအုပ်ချုပ်ချိန်၌ ဗုဒ္ဓဘာသာ ရဟန်းများ ဂန္ဓာရ ကသ္မီရဂိုဏ်းကွဲနေမှုကို ဧဇစပ်ရန်နှင့် ဗုဒ္ဓသာသနာကို အားပေးရန် သင်္ဂါယနာတင်မှုတစ်ခု ပြုခဲ့ရာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ရဟန်းတော်တစ်ပါးမျှပင် မပါတော့ဘဲ သဗ္ဗတ္ထိဝါဒ စသော ဂိုဏ်းကွဲရဟန်းတော်များသာ ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာသည် သာသနာသက္ကရာဇ် ၆၀၀ (အေဒီ ၁၇၅)ခန့်ကပင် အိန္ဒိယတွင် ကွယ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း သိသာထင်ရှားသည်။ အချုပ်အားဖြင့် တတိယသင်္ဂါယနာ၏ ထေရ်ရှင်မြတ်များနှင့် သီရိဓမ္မာသောကမင်းတို့ ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ပြီး ကိုးတိုင်းကိုးဌာနသို့ သာသနာပြုရဟန်းတော်များ စေလွှတ်ခဲ့ရာတွင် အိန္ဒိယတွင် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာကွယ်မှုနှင့်အတူ အိန္ဒိယအတွင်းရှိ သာသနာပြုဌာန၊ အိန္ဒိယနှင့် ဆက်စပ်နေသော သာသနာပြုဌာန ခုနစ်ဌာနလုံး ကွယ်ခဲ့ပြီး အိန္ဒိယနှင့် ဆက်စပ်မှုမရှိသော အိန္ဒိယပြင်ပ သီဟိုဠ်နှင့် သုဝဏ္ဏဘူမိ နှစ်ဌာန၌သာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ အမြစ်တွယ်ကျန်ရစ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ကြောင့် သာသနာသက္ကရာဇ် ၉၁၀ နှစ် ၁၀၀၀ ကြားကာလအတွင်း၌

သီဟိုဠ်သို့ ကြွရောက်သည်ဟု ဆိုသော ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသသည် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာကွယ်နေပြီဖြစ်သော အိန္ဒိယမှ ကြွသွားခြင်း၊ ကူးသွားခြင်းမဟုတ်ဘဲ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ အမြစ်တွယ်နေသော သုဝဏ္ဏဘူမိမှ ကြွသွားခြင်း၊ ကူးသွားခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပါသည်။ ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသမထေရ်မြတ်သည် သုဝဏ္ဏဘူမိမှ သီဟိုဠ်သို့ ကြွသွားခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် မထေရ်မြတ်ရေးသားတော်မူခဲ့သော ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ ဗာဟိရနိဒါန်းတွင် သုဝဏ္ဏဘူမိသမိုင်းကို အတိအကျ ရေးသားဖော်ပြတော်မူနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ရေးသားထားပုံမှာ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း ၂၂၆ နှစ်ရောက်သောအခါ တတိယဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း ၂၂၆ နှစ်ရောက်သောအခါ တတိယသင်္ဂါယနာ တင်ပွဲကို ပြုလုပ်ကြရာ တပို့တွဲလပြည့်နေ့မှာပင် ပြီးဆုံးခဲ့ကြသည်။ သံယဉ္ဇပုညပြုပြီး အနာဂတ်သာသနာတည်ရှိမည့် ကိုးတိုင်းကိုးဌာန သတ်မှတ်ကြသည့် သာသနာဦးသျှောင်ဖြစ်သော ရှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်သည် သာသနာပြုကိုးပွဲကို သတ်မှတ်တော်မူပြီး ရှစ်ခုမြောက် သုဝဏ္ဏဘူမိဒေသသို့ ရှင်သောဏ၊ ရှင်ဥတ္တရမထေရ်နှစ်ပါးနှင့် ရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ ရှင်တိဿဂုတ္တ၊ ရှင်သောဇောယျတို့ကို စေလွှတ်ခဲ့လေသည်။ ထိုအရှင်မြတ်တို့ သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ ကြွလာချိန်မှာပင် ရေဘီလူးမနှင့် အပေါင်းအဖော်တို့သည် တောင်ဘက်ရှိ ပင်လယ်သမုဒ္ဓရာမှ တက်လာပြီး ဖွားမြင်လာတိုင်းသော မင်းသားငယ်များ သာသနာပြုဒါယကာမျိုးစေ့ အဆက်အနွယ် ပြတ်တောက်ရန် သတ်ဖြတ်စားသောက်နေကျဖြစ်ရာ ထို

နေ့မှာပင် မင်း၏ မိဖုရားမှ သားတော် တစ်ပါး ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ အရှင်မြတ်များ ကြွလာသည်ကို မြင်ကြရာ ရေဘီလူးမ၏ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်မည် အထင်ဖြင့် လက်နက်များကိုယ်စီစွဲကိုင်ကာ ရိုက်နှက်ရန် ဝိုင်းအုံလာကြသည်။ ထိုအခါ အရှင်မြတ်တို့က ဒါယကာတို့ အဘယ်ကြောင့် ယခုလို ပြုလုပ်ကြပါသနည်းဟုမေးလျှင် ဒီနေ့ မင်း၏သားတော် ဖွားမြင်ခဲ့ကြောင်း၊ ဘီလူးမနှင့် အပေါင်းအဖော်တို့ ထင်မှတ်၍ ဝိုင်းထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖြေကြားကြလေသည်။ ဒါယကာတို့ . . . ငါတို့ကား ဘီလူး၏ အပေါင်းအဖော်မဟုတ်။ ရဟန်းတော်များ ဖြစ်ကြသည်။ သူ့အသက်ကို မသတ်။ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးမယူ။ မေထုန်အမှုကို ရှောင်ကြဉ်သည်။ လိမ်ညာပြောဆိုခြင်း၊ မူးယစ်သောက်သော သေရည်သေရက်သောက်သုံးခြင်းတို့မှ ရှောင်ကြဉ်ပြီး တစ်နေ့လျှင် နေ့မွန်းမတိမ်းမီ တစ်ထပ်သော အာဟာရကိုသာ စားသုံးသူများ ဖြစ်ကြသည်။ သီလရှိသော သူတော်ကောင်းများ ဖြစ်ကြသည်ဟု မိန့်ကြားသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ရေဘီလူးမနှင့် အပေါင်းအဖော်များ ပင်လယ်မှတက်လာကြပြီး မွေးဖွားပြီးစ မင်းသားငယ်ကို သတ်ဖြတ်စားသောက်ရန် အားထုတ်လာကြသောကြောင့် အရှင်မြတ်တို့အား အကူအညီတောင်းကြလေသည်။ အရှင်မြတ်တို့သည် ရေဘီလူးမထက် နှစ်ဆကြီးသော ကိုယ်ခန္ဓာကို ဖန်ဆင်းပြီး ဝဲယာမှ ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့လျက် မြေပြင်သို့ ခြေမချနိုင်အောင် ပြုလုပ်ကြသည်။ ဤသူတို့ကား သုဝဏ္ဏဘူမိဒေသကို အပိုင်စားရသူတွေ ဖြစ်မည်။ ငါတို့အားလုံး အစားခံဖွယ်ရှိသည်ဟု ကြောက်လန့်ကာ အလျင်အမြန် ထွက်ပြေးသွား

ကြလေသည်။ အရှင်မြတ်တို့သည် ငါ့ရေဘီလူးများ နောက်ထပ်မလာနိုင်အောင် ခြောက်လှန့်ခြင်းမပြုနိုင်အောင် ဝေဝေသောနေရာအရောက် နှင်ထုတ်ပြီး အာဟာရအကွယ်အစောင့်အရှောက်ကို ပြုလုပ်ထားတော်မူခဲ့သည်ဟု ရေးသားဖော်ပြထားရာ သုဝဏ္ဏဘူမိသမိုင်းနှင့် တစ်ထပ်တည်းဖြစ်နေပါသည်။ တစ်ဖန် ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသက သီဟိုဠ်နှင့် သုဝဏ္ဏဘူမိခရီးအကွာအဝေးကိုလည်း ကေနှိပိတ်အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ၌ သီဟိုဠ်ကျွန်းနှင့် သုဝဏ္ဏဘူမိသည် ခရီးအကွာအဝေး ယူနာ ၇၀၀ ရှိကြောင်း၊ လှေဖြင့် ခုနစ်ရက်၊ ခုနစ်ည သွားရကြောင်း ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ ထိုခေတ်အခါက ရွက်ထွက်လှေဖြင့် သွားလာခြင်းဖြစ်၍ သုဝဏ္ဏဘူမိနှင့် သီဟိုဠ် (သို့မဟုတ်) အိန္ဒိယတို့ ခရီးအကွာအဝေးမှာ အပြောင့်အားဖြင့် ယူနာ ၇၀၀ ရှိပြီး၊ ခုနစ်ရက်၊ ခုနစ်ည သွားရခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုင်းပင်လယ်ဧကရောက်ရန်မှာ ပသျှူးကျွန်းဆွယ်ကို ဧကပတ်သွားမှ ရောက်နိုင်သဖြင့် ယူနာ ၇၀၀ ကျော်ပြီး ခုနစ်ရက်၊ ခုနစ်ည သွားခြင်းဖြင့် မရောက်နိုင်ပါ။ မြန်မာနိုင်ငံ သုဝဏ္ဏဘူမိသာ ခရီးလမ်းအပြောင့်ဆုံး ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ ရေးသားသော အဋ္ဌကထာစကားနှစ်ရပ်အရ သာသနာပြုများ ကြွရောက်လာသော သုဝဏ္ဏဘူမိသည် 'မြန်မာနိုင်ငံ သုဝဏ္ဏဘူမိသာဖြစ်ကြောင်းနှင့် ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသမှာလည်း မြန်မာနိုင်ငံ သုဝဏ္ဏဘူမိမှ သီဟိုဠ်သို့ ကြွရောက်သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိသာထင်ရှားနေပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

မာမက(သုဘာသီ

ကွမ်ရင်မယ်တော်အား ဗူးတွေခြင်း

မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်

ကောတီအောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)(၂၈-၅-၂၀၀၀)

တရုတ်ပြည်တွင် ကွမ်ရင်မယ်တော်ဘုရားအား မျက်မြင်ဗူးတွေ့သူများရှိပါသည်။ ကွမ်ရင်မယ်တော်ဘုရားအား အများဆုံးကိုးကွယ် ပူဇော် ပဿသူများမှာ စင်ကာပူ၊ ဟောင်ကောင်၊ ထိုင်း၊ ထိုင်ဝမ်၊ တရုတ်ပြည်ပြည်မကြီးတွင် နေထိုင်သူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ကွမ်ရင်မယ်တော်အား မိမိဘေးအန္တရာယ် ဒုက္ခ
အမျိုးမျိုး ကြုံတွေ့ရသည့်အခါတွင်ဖြစ်စေ သို့တည်းမဟုတ်၊
အခြားအခြားသော ဘေးဆိုးကပ်ဆိုး ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရသည့်
အခါတွင်ဖြစ်စေ၊ ကွမ်ရင်မယ်တော်အား ကွမ်ရင်မယ်တော်
ဂါထာတော်ကို ရွတ်ဆို၊ တမ်းတလိုက်တိုင်း၊ ကယ်ဆယ်
မ.စခြင်းခံရစမြဲဖြစ်ပါသည်။

(မူရင်းကျမ်း အဆိုအရ)

ကွမ်ရင်မယ်တော်ဂါထာတော် ရွတ်ဆိုတမ်းတပုံ တမ်းတနည်း

ကွမ်ရင်မယ်တော်ဂါထာတော်ကို တရုတ်-ကမ္ဘာသုံး
မန်ဒရင်(Mandarin) ဗုဒ္ဓဘာသာ အသံထွက်ဖြင့် အောက်ပါ
အတိုင်းရွတ်ဆို ရှိခိုးရပါမည်။

မှတ်ချက်။

အောက်ဖော်ပြပါ ဂါထာတော်၏ အသံထွက်များမှာ
ပိုမိုတိကျ၊ မှန်ကန်မှုရှိစေရန်အလို့ငှာ မြန်မာပြည် ခေတ္တ
ရောက် သီတင်းသုံးလျက်ရှိတော်မူသော တရုတ်ပြည် ခွင်မိန်
(昆明) (ခေါ်)ခွန်မင်း (ခေါ်)ကုမင်းဆရာတော်ဘုရား
(ဝါ)ယွမ်ရှင်ဆရာတော်ဘုရား(緣聖法師)
ဝါတော်(၃၉)ဝါ အား လျှောက်ထားမိန့်ကြားချက်အသံထွက်
အမှန်အတိုင်း မှတ်ယူပြန်ဆိုဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

အဝတ်ဖြူစင်ကြယ် ကွမ်ရင်မယ်တော်
ဘေးရန်ကင်းဂါထာတော်

ဂါထာတော်အပိုဒ် (၁)

南無大慈大悲

န မော တ ကျ တာ ဝိ

救苦救難廣大靈感

ကျ ခိုး ကျ လန် ကွမ် တ လိန် ကန်

又見世音菩薩

ကွမ် ဝိ အင်း ဖု ဝပ်

摩訶薩

မော မော့ ဝပ်

မှတ်ချက်။

ဂါထာတော် အပိုဒ်(၁) ဤတွင် ဆုံး၏။

ဤဂါထာတော်အပိုဒ် (၁) ကို သုံးကြိမ် သုံးခါ ရွတ်ဆို
ရင်း သုံးကြိမ်ကန်တော့ ရှိခိုးရပါမည်။ ပြီးလျှင် အောက်
ဖော်ပြပါ ဂါထာတော် အပိုဒ်(၂)ကို ဆက်လက်ရွတ်ဆိုပါ။

ဂါထာတော်အပိုဒ် (၂)

南無佛 南無法 南無僧

န မော ဖွပ် န မော ဖါ န မော ရင်

南無救苦救難

န မော ကျ ခိုး ကျ လန်

又見世音菩薩

ကွမ် ဝိ အင်း ဖု ဝပ်

ဂါထာတော်အပိုဒ် (၃)

怛只哆 唵

တန် ဝိ တို အန်

伽 囉 伐 哆

ချဲ လာ ဖါ တို

伽 囉 伐 哆

ချဲ လာ ဖါ တို

伽 訶 伐 哆

ချဲ မော့ ဖါ တို

伽 囉 伐 哆
 ခဲ လာ ဖါ ထို
 伽 囉 伐 哆
 ခဲ လာ ဖါ ထို

沙 婆 訶
 စာ ပိ ဟော်

ဂါထာတော်အပိုဒ် (၄)

天 羅 神 地 羅 神
 ထျန် ထို ရှင် တိ ထို ရှင်
 人 離 難 難 離 身
 လန် လိ လန် လန် လိ ရှင်
 一切災殃化爲塵
 အိ ခဲ ကျိုင် ရန် ဝါ ဝေ ခိန်

ဂါထာတော်အပိုဒ် (၅)

南 無 摩 訶 般 若
 န မော မော် ဟော ဘန် ဂျော
 波 羅 密
 ပိ ထို မတ်

ဂါထာတော်အပိုဒ် (၆)

南 無 觀 世 音 菩 薩
 န မော ကွမ် ဝိ အင်း ဖု စပ်
 မှတ်ချက်။

ဤ အပိုဒ်ကို သုံးကြိမ်ရွတ်ဆိုပါ။ သုံးကြိမ်ရွတ်ဆိုရင်း သုံးကြိမ်ရိုခိုး ကန်တော့ရပါမည်။

南 無 阿 彌 陀 佛
 န မော အို ဝိ ထို ဖွပ်

မှတ်ချက်။

ဤ အပိုဒ်ကိုလည်း သုံးကြိမ်ရွတ်ဆိုရင်း သုံးကြိမ်ရိုခိုး ကန်တော့ရပါမည်။

ကွမ်ရင်မယ်တော် ဘေးကင်းရန်ကင်း ဂါထာတော်
လိုရင်းအနက်အဓိပ္ပါယ်

ကျွန်တော်၊ ကျွန်မတို့သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ တော်တို့ကို ရိုသေစွာရိုခိုးကန်တော့ပါ၏။

သတ္တဝါအပေါင်းတို့အပေါ် မေတ္တာ၊ စေတနာ၊ ကရုဏာ အပြည့်ထားတော်မူသော တန်ခိုးတော်ကြီးမားပြီး အကြားအမြင်ဖြင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ကွမ်ရင်မယ်တော် ဘုရားအား ကျွန်တော်၊ ကျွန်မရိုသေစွာ ရိုခိုးကန်တော့ပါ၏။

ကမ္ဘာစောင့်နတ်၊ မြေစောင့်နတ် တို့ကိုလည်း ကျွန်တော်၊ ကျွန်မတို့က ရိုသေစွာ ရိုခိုးကန်တော့ပါ၏။

ကျွန်တော်၊ ကျွန်မတို့ ဘေးဆိုးကပ်ဆိုး၊ ဘေးဒုက္ခ အန္တရာယ်အပေါင်းတို့မှ ကင်းလွတ်ငြိမ်း၍ ချမ်းသာ၊ ကျန်းမာ ခြင်းကို ရရှိနိုင်ပါစေ။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအား ရိုသေစွာ ရိုခိုးကန်တော့ပါ၏။ ကွမ်ရင်မယ်တော်အား ရိုသေစွာ ရိုခိုးကန်တော့ပါ၏။ ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ကင်းဝေးနိုင်ပါစေ . . .

မည်သည့် အချိန်အခါတွင်မဆို နေ့နေ၊ ညည၊ အိပ်ရာဝင်သည့်အခါတွင်ဖြစ်စေ၊ အိပ်ရာမှထသည့်အခါတွင် ဖြစ်စေ၊ အလုပ်များ လုပ်ကိုင်စဉ်အခါ၌ဖြစ်စေ၊ စိတ်ဖြင့် ရွတ်ဆိုပေးနိုင်ပါသည်။

ကိုယ်အိမ်ခန်း၊ ဘုရားခန်း၊ အိပ်ခန်း၊ အိမ်ရာ၌ဆိုလျှင် အသံထွက်၍ ရွတ်ဆိုပေးပါ။ ကွမ်ရင်မယ်တော်က ကြားသိ နိုင်သည်ဆို၏။

ကွမ်ရင်မယ်တော် ကယ်မသောကြောင့် ဘေးရန် အပေါင်းမှ လွတ်ကင်းနိုင်ပေသည်။

မှတ်ချက်။

အတိုကောက်အားဖြင့်လည်း အောက်ပါအတိုင်း ရွတ်ဆိုပေးနိုင်ပါသည်။

န မော ကွမ် စီ အင်း ဖုံ စပ်
န မော အို မို တို ဖွပ်
ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ကွမ်ရင်မယ်တော်ဘုရား ကယ်တင် မ,စပုံ
ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်

တစ်ခါက တရုတ်ပြည်မကြီးတွင် ယောင်လိန်တိုင်း မင်းကြီးတစ်ဦးရှိလေသည်။ ၎င်းသည် တာဝန်အရ ခရီးလွန် နေစဉ် မိမိ၏ နေအိမ်ကြီးတွင် ထိုစဉ်က ဆရာဝန်ပင် လက်လျှော့ရသော ကျောက်ကပ်ရောင်ရမ်း နာမကျန်း ဖြစ်နေ ရှာသော မိခင်အိုကြီးတစ်ယောက် ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

ထိုယောင်လိန်တိုင်း မင်းကြီးသည် တာဝန်ကျရာ အဝေးမြေမှ မိမိနေအိမ်ရှိ အသက် (၇၀)နှစ် နာမကျန်းဖြစ် နေသော မိခင်အိုကြီးအား သတိရပြီး ကွမ်ရင်မယ်တော်၏ ဘေးကင်းရန်ကင်းဂါထာတော်ကို ရွတ်ဆိုတမ်းတ မေတ္တာ ပေးပို့ခဲ့သည်ဆို၏။

ထိုသို့ဂါထာတော်ကို ရွတ်ဆို တမ်းတ မေတ္တာပို့စဉ် မိမိ၏ မိခင်အိမ်ခန်းထဲသို့ (၎င်း၏ မိခင် အိပ်ရာထဲ၌ အိပ်

နေစဉ်) ရုတ်တရက်ဆိုသလို မမျှော်လင့်ဘဲ၊ အဝတ်ဖြ စင်ကြယ်၊ ခန့်ခန့်ညားညား တစ်စုံတစ်ယောက်(တစ်ပါး) သည် အထက်ကောင်းကင်မှ ပျံကြွလာပြီး မိမိ မိခင်ထံသို့ တန်း၍ဝင်လာခဲ့လေသည်။

ထိုစဉ်က အိပ်ခန်းထဲတွင် လျှပ်စစ်မီးထွန်းထား သည်ဖြစ်၍ ပျံကြွလာသည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့ခဲ့ သည်ဆို၏။

၎င်း၏ မိခင်မှာ တအံ့တည အလန့်တကြားဖြစ်ပြီး အိမ်သားများကို အော်ခေါ်လိုက်သည့် အခါတွင်မှ ထိုပျံကြွ လာသောအရာမှာ ရုတ်ချည်း ပျောက်ကွယ် သွားခဲ့သည် ဆို၏။

ထိုနေ့ည တစ်ညလုံး ၎င်း၏ မိခင် ခြေပဝါးယားထဲ ခဲ့၏။ နံနက်ခိုးသောက်သော် ယောင်ရမ်းကိုက်ခဲလျက်ရှိသော ကျောက်ကပ်နာမှာ သိသိသာသာ သက်သာသွားခဲ့၏။

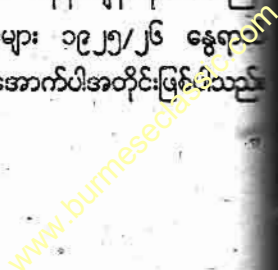
ယင်းသည့်နောက်၊ ရက်သတ္တနှစ်ပတ် မကောင်မီ [(၁၄)ရက် မရှိတရီ] ၊ ထိုအမေအိုကြီး ခံစားခဲ့ရသော ကျောက်ကပ်ရောင်ရမ်းနာမှာ လုံးဝပျောက်ကင်းချမ်းသာ သွားပါတော့သည်။

[ဤသည်မှာ ကွမ်ရင်မယ်တော်အား တမ်းတခဲ့ သည့်အတွက်၊ ကွမ်ရင်မယ်တော်က ဆေးကုသပေးသည့် တန်ခိုးကြောင့် ပျောက်ကင်းချမ်းသာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သားက ခရီးဝေးမှ ဂါထာတော်ရွတ်ဆို တမ်းတ မေတ္တာပို့စဉ် မိမိနေအိမ်မှ မိခင်အိုကြီး၏ အိမ်ခန်းထဲသို့ ကွမ်ရင်မယ်တော် ကြွရောက်ဆေးကုပုံအကြောင်း၊ တိုက်ဆိုင် ပုံကို ထိုတိုင်းမင်းကြီး ခရီးဝေးမှ ခွင့်ရ၍ အိမ်ခေတ္တပြန် ရောက်စဉ် ကျန်းမာသွားသော မိခင်အိုကြီးက ဖွင့်ပြောသဖြင့် အလုံးစုံသိရှိရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်မှာ တကယ်ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်သည့်အတိုင်း ခိုင်လုံသည့်မှတ်တမ်း မှတ်ရာများရှိပေသည်။

[ရှေးအခါက တရုတ်ပြည် ယောင်လိန်တိုင်းမင်းကြီး တုန်စန်းတိုင်း၊ တမန်တော်- ဟုန်ထျန်တိုင်းမင်းကြီး (တီစီရင်)၏ မှတ်တမ်းမှတ်ရာများ ၁၉၂၅/၂၆ နွေရာသီကကာလ] မူရင်းကို ဖော်ပြလျှင် အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

ယင်းသည်ကား...

遼寧省政府主席
東三省鹽運使
奉天省長 翟熙仁先生
(靈異紀實) 民國十四年夏

|ကိုယ်တွေ့ ထူးခြားဖြစ်ရပ်မှန် မှတ်တမ်း|

ရောဂါပျောက်ကင်းချမ်းသာကြောင်း
ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခု

စာရေးသူသည် ဤဆောင်းပါးကို (၂၀-၅-၂၀၀၀) ရက်နေ့ညမှ စရေးပါသည်။ ဤဆောင်းပါးကို မရေးသားမီ (၂၅-၅-၂၀၀၀)ရက်နေ့ နံနက်ကတည်းက နာမကျန်ဖြစ်ပြီး အာခေါင်၊ လည်ချောင်းရောင်ခဲ့ပါသည်။ (၂၀-၅-၂၀၀၀) ရက်နေ့ ဆောင်းပါးရေသည်ည ၁၁:၃၀ နာရီအချိန်တွင် အာခေါင် လည်ချောင်း ရောင်ရမ်းလာသဖြင့် ရေပင်သောက် ချ၍မရ။ ရေသောက်ချလျှင် မျိုချလျှင် အာခေါင်၊ လည်ချောင်း ပို၍ပင် နာကျင်လာပါသည်။

သို့ဖြစ်သော်ငြားလည်း စာရေးသူသည် ဤဆောင်းပါး ကွမ်ရင်မယ်တော်၏ ဘေးကင်း ရန်ကင်း ဂါထာတော်ကို တရုတ်ဘာသာမှ မြန်မာဘာသာသို့ ဘာသာပြန်ဆို၊ အနက် အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆို ရေးသားခဲ့ရာ ဆောင်းပါးတစ်ဝက်ခန့် ရေးပြီး သည့်အခါ ဆက်မရေးနိုင်တော့။

ခဏအနားယူနေစဉ် အစာပြေ အစားအစာတစ်ခုခုကို စားသောက်ပြီး ရေများ သောက်ချလိုက်သည့်အခါတွင်မူ မူလက အာခေါင် လည် ချောင်းနာကျင်သည့် ဝေဒနာများ ဘယ်ရောက်သွားမှန်း မသိ ထူးခြားစွာ သက်သာပျောက်ကင်း သွားလေ၏။ ထိုအခါ စာရေးသူက မယုံကြည်သေးသဖြင့် ရေများကို ဆက်ခါ ဆက်ခါ အကြိမ်ကြိမ် သောက်ချကြည့်မိ

ပါသည်။ မနာတော့။ တံတွေးများကိုလည်း ခဏခဏ မျိုကြည့်မိ၏။ မနာတော့ပေ။

“ဟ” ထူးဆန်းလိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း၊ စာရေးဖွဲ့တင်ပြ ခြင်းရာ မစွမ်းနိုင်တော့ပေ။

|ဤသည်ကားလည်း ကွမ်ရင်မယ်တော်က တန်ခိုး ဖြင့် ဆေးကုပေးခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါသည်။ (စာရေးသူ)

ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်

ကေတီအောင်သိန်း
(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

Ref by : (မိုင်းမိုးကားချက်)

(၁) လင်ရောင်ခြည် ဘာသာရေးမဂ္ဂဇင်း
Nei Ming Magazine
Hong Kong
၁၉၇၉ ခုနှစ်၊ မေလ (၁)ရက်နေ့ ထုတ်ဝေ၊
အတွဲအမှတ် (၈၆)

內明月刊 (၈၆)期

(၂) ကွမ်ရင်မယ်တော်၏ တန်ခိုးကုစွဲဝိခန့်နှင့် ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်မှန်များ ပေါင်းချုပ်။
တရုတ်ပြည်မကြီး ဖူးကျန်ပြည်နယ်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကျမ်းစာအုပ်၊ စာပေထုတ်ဝေရေးဌာန၊
(၁၉၉၃) ခုနှစ်

(၃) ရန်ကုန်မြို့၊ တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာအသင်းမှ ထုတ်ဝေသော ကွမ်ရင်မယ်တော်ဂါထာတော်နှင့် ဖြစ်ရပ်မှန် စာတမ်း (မှတ်စု)
(၁၉၅၅/၅၆ ခုနှစ်)

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ်

ကောင်းစံဟိန်း(ဖန်နေဝန်း)

မြတ်စွာဘုရားသခင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံ လွန်တော်မူပြီး မြတ်ဗုဒ္ဓသာသနာတော် တွင် လောကီလူသားများ အားလုံးတို့ အတွက် အမြတ်ဆုံး ရတနာသုံးပါးဟူ၍ သတ်မှတ်ထားရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုအမြတ်ဆုံး ရတနာသုံးပါးကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအား လုံး သိရှိထားပြီး ဖြစ်ကြပါတယ်။ ထိုရတနာသုံးပါးမှာ ...

ဘုရားရတနာ ။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား သည် လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီတော်များကို ဖြည့်ကျင့်ပြီး လောက၌

ဗုဒ္ဓဟု ဖွင့်ပေါ်မူလာခြင်းဖြစ်သည်။ ကိလေသာဟူသမျှ ကင်းစင်ပြီး လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သူလည်း ဖြစ်သည်။ သီရဓာမုန် သမျှကို ဆရာမကူ သယမ္ပုဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တော်တိုင် သိမြင်တော်မူသည်။ ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် လည်း ပြည့်စုံတော်မူသဖြင့် လောကသုံးပါးတွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သည်။

တရားရတနာ ။ မြတ်စွာဘုရား

သက်တော်တင်ရှားရှိစဉ် လေးဆယ့်ငါးဝါပတ်လုံး လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါအားလုံး၏ ကောင်းကျိုးချမ်းသာအတွက် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သော တရားဓမ္မတို့သည် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာရတနာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးရတနာ အစုလည်း ဖြစ်၏။ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားအစုသည် မင်္ဂလေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်သို့ ဆိုက်ရောက်စေနိုင်သော အမြတ်ဆုံးကုသိုလ်အကျိုးတရားများကိုလည်း

ရရှိနိုင် သည်။

သံဃာရတနာ ။ မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်ကပင် မြတ်စွာ ဘုရားဟောကြားတော်မူသော တရား တော်များနှင့်အညီ ကျင့်ကြံအားထုတ်ပွား များပြီး၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ (အဆုံးအမ)မှာ အရိယာသံဃာဟူ၍ ကိလေသာကင်းစင်သော အမြင့်မြတ်ဆုံး ရဟန္တာများအထိ ပေါ်ထွန်းခဲ့ကြသည်။ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်မှာ အမြင့် မြတ်ဆုံး သံဃာအဖွဲ့အစည်းအဖြစ် မြတ် စွာဘုရားကိုယ်တိုင်က ချီးမြှင့်ထားခဲ့သည် လည်း ရှိပါသည်။

- သောတာပတ္တိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ သော တာပတ္တိပိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်၊
- သကဒါဂါမိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ သကဒါ ဂါမိပိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်၊
- အနာဂါမိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ အနာဂါမိ ဝိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်၊
- အရဟတ္တမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ အရဟတ္တ ဝိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်

ဟူ၍ အစုံအားဖြင့်လေးစုံ၊ အရေ တွက်အားဖြင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ရှစ်လေးစုံ တို့မှာ အမြတ်ဆုံးသော သံဃာအဖွဲ့ အစည်းပင် ဖြစ်ကြပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံ လွန်တော်မူပြီးနောက်တွင်လည်း ထို သံဃာအဖွဲ့အစည်း ထေရ်ကြီး၊ ဝါကြီး ရဟန္တာကြီးများကပင် ဦးစီးဦးဆောင်ပြု ကာ မြတ်စွာဘုရားသခင် ဟောကြား တော်မူခဲ့သော တရားဒေသနာတော်များ ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်း၊ အဆင့် ဆင့်သော သင်ယူဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ ဖြင့် ထေရ်စဉ်ပါလိုက် လက်ဆင့်ကမ်းသယ် ဆောင်လာခဲ့သည်မှာ ယခုချိန်ထိပင်ဖြစ် ပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ထေရ်ဝါဒပုဒ် သာသနာမှာ အမြတ်ဆုံးသံဃာအဖြစ် ရပ်တည်နေနိုင်ခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

အထက်က ဖော်ပြခဲ့သော အမြတ် ဆုံးရတနာသုံးပါး အပါအဝင် လောကီလူ သားများ ကိုးကွယ်ပူဇော်နိုင်ရန် အမြတ် ဆုံးစေတီဟူ၍လည်း သတ်မှတ်ထားရှိခဲ့ ပေသည်။ ထိုလေးမျိုးသော စေတီများမှာ ဥဒိဿစေတီ ။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန် တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသခင် အား သက်တော်ထင်ရှားရှိနေသကဲ့သို့ ရည်မှန်းပူဇော်ခြင်း။

ဓာတုစေတီ ။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန် တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရဟန္တာ များ၏ ဓာတ်တော်မွေတော်များကို ဌာပ နာပြု၍ ကိုးကွယ်ပူဇော်ခြင်း။

ပရိဘောဂစေတီ ။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံ လွန်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရဟန္တာများ၏ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော ရေသနတ်၊ သင်္ကန်း၊ သပိတ်၊ တောင်ငှေ့ စသည်တို့ကို ဌာပနာပြု၍ တည်ထားကိုး ကွယ်ပူဇော်ခြင်း။

ဓမ္မစေတီ ။ ဓမ္မစေတီပေါင်း ရှစ် သောင်းလေးထောင်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိဇ္ဇ ကတ်သုံးပုံ စာပေပရိယတ္တိ ကျမ်းဂန်များ ကို ဌာပနာပြု၍ စေတီတည်ထားပြီး ကိုး ကွယ်ပူဇော်ခြင်း။

ထိုလေးမျိုးသော စေတီတော်မြတ် များမှာ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတွင် ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်များ ကုသိုလ်ပွားများရာလည်း ဖြစ်သလို၊ မဂ်ဉာဏ်ဖိုပေါက် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သည်အထိ ကျင့်ပွားအားထုတ်နိုင် သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနည်းလမ်းကောင်းများ လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ အမြတ်ဆုံးရတနာသုံးပါးနှင့် ဆင့်ပွား စေတီလေးဆူတို့အား ပူဇော်ခြင်းမှာ မြတ် စွာဘုရားသခင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူပြီး နောက် လောကလူသားများ ထိုရတနာ သုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်တော်အနန္တ၊ တန်ခိုး တော်အနန္တ ကံတော်အနန္တ ဉာဏ်တော်

အနန္တ၊ ကျေးဇူးတော်အနန္တ အပေါင်းတို့ အား ရည်မှန်းပွားများ ကိုးကွယ်ပူဇော် ခြင်းသည် “ဥဒိဿစေတီ” မည်၏။ မိမိ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း၌ စေတီတည်ထားခြင်း လည်းမည်၏။ သရဏဂုံတည်ခြင်းလည်း မည်၏။

ထိုကဲ့သို့ပင် မိမိဉာဏ်ဖြင့် ရုပ်နာမ် ဓမ္မ သင်္ခါရတရားတို့၏ မမြဲသောသဘော တရားတို့ကို ရှုပွားဆင်ခြင်ပြီး စိတ်အစဉ် မှာ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားနိုင်ခြင်းဖြင့် လည်း မိမိခန္ဓာကိုယ်တွင်း၌ “ဓမ္မစေတီ” တည်ထားခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကဲ့ သို့ စိတ်အစဉ်ကို တရားဓမ္မတို့၏ သွန် သင်ဆုံးမမှုကြောင့် အမှားနဲ့အမှန်၊ အကု သိုလ်နဲ့ ကုသိုလ်၊ ပညတ်မှ ပရမတ် သဘောတရားများကို သုတမယဉာဏ် အမြင်မှာ ထင်မြင်သိရှိ နားလည်လာမည် ဖြစ်ပါသည်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်း စေတီတည်ထား ခြင်းဆိုသော “ဥဒိဿစေတီ” နဲ့ “ဓမ္မ စေတီ” တည်ထားကိုးကွယ်တည်ဆောက် ကြခြင်းမှာလည်း ပထမဦးစွာ ဖော်ပြခဲ့ သော အမြတ်ဆုံးရတနာသုံးပါး ဦးထိပ် မှာထားလျက် “ဗုဒ္ဓံ သရဏံ၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃာသရဏံ၊ ဂစ္ဆာမိ” ဟူ၍ သရဏဂုံသီလဆောက်တည်ခြင်း ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသရဏဂုံ သီလသုံး ပါးကိုပင် အတန်းအစားအားဖြင့် လေး မျိုးခွဲခြားပြီး ပွားများတည်ဆောက်ကြ သည်လည်း ရှိပါသည်။ ထိုသရဏဂုံလေး မျိုးမှာ ...

- ၁။ အတ္တ သန္တိ ယျာတန သရဏဂုံ (ပထမတန်းစား)
- အဇ္ဇအာဒိ ကတ္တာ အဟံ အတ္တာနံ ဗုဒ္ဓဿနိယာဒေမိ။
- အဇ္ဇအာဒိ ကတ္တာ အဟံ အတ္တာနံ ဓမ္မဿနိယာဒေမိ။

အဇ္ဇအာဒိကတွာ အဟံ အတ္တာနံ သံဃဿနိယဒေဓိ။

ယနေ့မှစ၍ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ အကျိုးအတွက် မိမိ၏အသက်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို အပ်နှင်းကိုးကွယ်ပါ၏။

၂။ တပုရာယန သရဏဂုံ (ဒုတိယတန်းစား)

အဇ္ဇအာဒိကတွာ အဟံ ဗုဒ္ဓပရာယဏော တိမံဓာရေတ။

အဇ္ဇအာဒိကတွာ အဟံ ဓမ္မပရာယဏော တိမံဓာရေတ။

အဇ္ဇအာဒိကတွာ အဟံ သံဃာပရာယဏော တိမံဓာရေတ။

ယနေ့မှစ၍ အသက်ထက်ဆုံး ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာအားသာလျှင် ကိုးကွယ်ပါမည်။ အခြားတွင် ကိုးကွယ်ရာ မပြုတော့ပါ။

၃။ သိဿဘာဂူပ ဂမန သရဏဂုံ (တတိယတန်းစား)

အဇ္ဇအာဒိကတွာ အဟံ ဗုဒ္ဓဿအန္တေဝါသိကော တိမံဓာရေတ။

အဇ္ဇအာဒိကတွာ အဟံ ဓမ္မဿအန္တေဝါသိကော တိမံဓာရေတ။

အဇ္ဇအာဒိကတွာ အဟံသံဃာဿအန္တေဝါသိကော တိမံဓာရေတ။

ယနေ့မှစ၍ အသက်ထက်ဆုံး ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတို့၏ တပည့်အဖြစ် ခံယူပါမည်။ အခြားအခြားသော ဘာသာအယူဝါဒ ဆရာများ၏ တပည့်အဖြစ်ခံယူခြင်း မပြုတော့ပါ။

၄။ ပါဏိပါတ သရဏဂုံ (စတုတ္ထတန်းစား)

အဇ္ဇအာဒိကတွာ အဟံ အဘိဝါဒန ပစ္စုပ္ပန်န အဉ္ဇလီကမ္မ သာမိစိကမ္မ ဗုဒ္ဓဿယေဝ ဝတ္ထုဿ ကရောမိ။

အဇ္ဇအာဒိကတွာ အဟံ အဘိဝါဒန ပစ္စုပ္ပန်န အဉ္ဇလီကမ္မ သာမိစိကမ္မ ဓမ္မဿယေဝ ဝတ္ထုဿ ကရောမိ။

အဇ္ဇအာဒိကတွာ အဟံ အဘိဝါဒန ပစ္စုပ္ပန်န အဉ္ဇလီကမ္မ သာမိစိကမ္မ သံဃဿယေဝ ဝတ္ထုဿ ကရောမိ။

ယနေ့မှစ၍ အသက်ထက်ဆုံး ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာအားသာလျှင် ရှိန်းခြင်း၊ လက်အုပ်ချီမိုး အရှိသေပေးခြင်း၊ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်း၊ နေရာပေးခြင်းများကို ပြုပါတော့မည်။

ဤကဲ့သို့ သရဏဂုံသုံးပါးက(စတုဟိနရေဟိ)လေးပါးသောနည်းတို့ဖြင့် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် ပူဇော်မှုရှိသည်ဖြစ်သော် အောက်ပါအကျိုးများကိုလည်း အမှန်ပင် ရရှိကြမည်ဖြစ်ပါသည်။

ဆင်းရဲအားလုံးကို ပယ်ပျောက်စေခြင်း၊ ကျရောက်မည့် ဘေးအန္တရာယ်များ ပယ်ပျောက်စေခြင်း၊ အပူသောကဟူသမျှတို့ ငြိမ်းအေးစေခြင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်အနှောင့်အယှက်ဆိုးများမှ ကင်းဝေးစေခြင်း၊ သေလွန်လျှင် မကောင်းသောအယူ၊ မကောင်းသောဘဝ (ငဲ့ရဲ့၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကယ်)တို့မှ လွတ်ကင်းပြီး ကောင်းသော သုဂတိဘုံဌာနများသို့ ရောက်ရခြင်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာအမြတ်ဆုံး ရတနာသုံးပါးကို "ဥဒိဿစေတီ" ရည်မှန်းပူဇော်ခြင်း၊ "ဓမ္မစေတီ" ဘုရားဟောသော တရားတော်များအတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ် ပွားများခြင်းတို့သည် မိမိခန္ဓာကိုယ်တွင်း စေတီတည်ခြင်းဖြစ်သလို သရဏဂုံကို အသက်ထက်ဆုံးတည်နေခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။ အလျဉ်းသင့်လို့ ကျေးဇူးတော်ရှင် တောင်ပုလူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ "ရာသက်ပန်သရဏဂုံ"၏ မိန့်မှာချက်ကို ထည့်သွင်းဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

"ခါတိုင်းဆောက်တည်ခဲ့တဲ့ သရဏဂုံကတော့ အခိုက်အတန့်ဖြစ်လို့ ယခုဆောက်တည်ရတဲ့ သရဏဂုံက တစ်ကြိမ်တစ်ခါတည်း ဆောက်တည်ကာမူ ဖြင့် တစ်သက်လုံး အသက်ဆုံးသည်တိုင် အောင် မြဲတည်တဲ့ သရဏဂုံပဲ။ ဘာကြောင့်တုံးဆိုတော့ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာဟု ဆိုအပ်တဲ့ ရတနာသုံးပါးဆိုတာ လောကမှာ ဒီထက် အထွတ်အထိပ် အမြင့်မြတ်ဆုံးဆိုတာ မရှိတော့ဘူး။ အဲဒီလို အထွတ်အထိပ် အမြင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ရတနာသုံးပါးကို "အတ္တသမံ မေမံနတ္ထိ" ဆိုတဲ့အတိုင်း မိမိအချစ်ဆုံးဆိုတဲ့ မိမိရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို အပ်နှင်းပြီးသကာလ လှူဒါန်းပူဇော်ရတဲ့ အကျိုးကြောင့် ဘယ်ကုသိုလ်နဲ့မှမတူဘူး။ အမြတ်ဆုံး ကုသိုလ်ပဲဖြစ်တယ်"

နောက်တစ်ခုက "သရဏံ ဂမနံ မဟာပုံညံ" သရဏဂုံစိတ်ဖြင့် သရဏဂုံတည်နေခြင်းဟာ မဟာကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်တယ်လို့ တောင်ဖီလာဆရာတော်ဘုရားကြီးရေးသားတော်မူခဲ့တဲ့ "ယသဂုဗုဒ္ဓ" ကျမ်းမှာ မိန့်ဆိုထားတာရှိပါတယ်။

စာရှုသူ သူတော်ကောင်းများအနေဖြင့်လည်း အမြတ်ဆုံး ရတနာသုံးပါးကို "ဥဒိဿစေတီ" ရည်မှန်းပူဇော်ပြီး "ဓမ္မစေတီ" (ဝါ) သရဏဂုံတည်ခြင်းဖြင့် အမြတ်ဆုံးကုသိုလ်ကိုရရှိကာ အမြတ်ဆုံး နိဗ္ဗာန်သို့ ကူးမြောက်နိုင်ကြပါစေလို့။

သဗ္ဗေသတ္တာ ဒုက္ခာ မုစ္ဆန္တိ ကောင်းစံဟိန်း(ဖန်နေဝန်း)

အမြင်မှန်ပီတိ၊ အတိတ်မှာလက်ဆောင် အသံမှာတောင်

ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်ရာ ကမ္ဘာသည် မျှော်ဒီပါလက်တောင်ကျွန်း၊ ဩဘာနီမိတ် ထွန်းသည် တောင်ကျွန်းဖြစ်ပါသည်။

ဤစကြဝဠာတွင် အရှေ့ကျွန်း၊ အနောက်ကျွန်း၊ တောင်ကျွန်း၊ မြောက် ကျွန်းဟူ၍ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းရှိရာ ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်ရာ ဤကမ္ဘာသည် မျှော်ဒီပါ လက်တောင်ကျွန်း ဖြစ်သဖြင့် မျှော်ဒီပါ လက်တောင်ကျွန်း၊ ဩဘာနီမိတ်ထွန်း ဆိုသည့်အတိုင်း 'အမြင်မှန်ပီတိ၊ အတိတ် မှာလက်ဆောင်၊ အသံမှာတောင်' ဟူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ရှေးပညာရှိကြီးများသည် လွန်စွာ ထူးခြား အံ့ဩဖွယ်ရာကောင်းလှသော ပညာရပ်များအဖြစ် အတိတ်၊ နိမိတ်၊ တဘောင်၊ စနည်း၊ ဓာတ်၊ သိုက်၊ ဗျာ ဒိတ်၊ အိပ်မက် စသည်တို့ကို မှတ်သား ဖွယ်ရာအဖြစ် တင်ပြထားခဲ့ပါသည်။

တဘောင်ဆိုသည်မှာ 'ယံဥပဇ္ဇိ သတိ၊ တံပဋိစ္စာဝတိတိ' ဟူ၍ တဘောင် ဟာဂီလာ အကြင်သီချင်းသည်၊ ယံ- အကြင်အမှုကိစ္စ တစ်စုံတစ်ခုကို ပဋိစ္စ စွဲ ဘာသာ-ဖြစ်ပေါ်လာတတ်၏။ ဣတိ- ထို့ကြောင့် တဘောင်မည်၏ဟူ၍ နောင် အခါ၌ ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့သော အကြောင်း ကိစ္စကိုစွဲ၍ ရှေ့ပြေးဖြစ်ပေါ်လာသော သီချင်းကို တဘောင်ဟု ဆိုပါသည်။

အထူးအားဖြင့် နတ်များက လူတို့ အား သတိပေးသောအားဖြင့် နတ်တွင် ကင်္ဂိန္ဒဆိုသော သီချင်းများကို တဘောင် ဆိုသကဲ့သို့၊ အရှူးနတ်ထွက်၊ သဘင် သည်နတ်ထွက်၊ ကလေးနတ်မှထွက် သော သီချင်းများကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်၍ အကျိုးဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့သည်ကို ဖွင့်ဆိုသော ပညာရပ် ဖြစ်ပါသည်။

တဘောင်ဆိုသည်မှာ နောင်၌ ဖြစ် ပေါ်လတ္တံ့သော အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ် ပေါ်လာခြင်းမျိုး ဖြစ်၍ တစ်နည်းအားဖြင့် ကံ၏ရှေ့တော်ပြေးအဖြစ် ဆင်ခြင်သုံးသပ် နိုင်ရာသည်ဖြစ်၍ နာရီလက်တံရည်က ရှေ့ပြေးဖြစ်ကာ၊ လက်တံတိုက အစဉ် နောက်မှ လိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ ကံ က ရှေ့ပြေးဖြစ်၍ နိမိတ်တဘောင်တို့က နောက်လိုက်ဖြစ်သည်။ လူတို့ မကောင်းမှု ကံက အားကြီးလျှင် မကောင်းသော တဘောင်က နိမိတ်တို့ ဖြစ်ပေါ်တတ်၍ ကောင်းမှုအားကြီးလွန်းလျှင် ကောင်းကျိုး သုခဖြစ်ပေါ်ခံစားရရန် ကောင်းသော တဘောင်နိမိတ်တို့ ဖြစ်ပေါ်လာတတ် သည်။

မကောင်းသော တဘောင်နိမိတ် တို့ ဖြစ်ပေါ်လာလျှင် ကိုယ်ကျင့်တရား လက်ကိုင်ထား၍ ကုသိုလ်မှုတို့ကို ပြုကျင့် နေထိုင်ပါက ထိုတဘောင်နိမိတ်တို့မှာ

အကျိုးပေးနိုင်စွမ်း မဖြစ်တော့ဘဲ အချည်း နီးဖြစ်စေတတ်သော တဘောင်နိမိတ် ချည်း ဖြစ်ကုန်တတ်ကြပါသည်။

ကောင်းမှုပြုက ကျောင်းကျိုးရမည် ဖြစ်၍ မကောင်းမှုပြုက မကောင်းကျိုးရ ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား ထားသည်မှာ "သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မ သကာ၊ ကမ္မံသတ္တေ ဝိဘဇ္ဇတိ" ဟူသည့် အတိုင်း သတ္တဝါမုန်သမျှ မိမိပြုလုပ် သော ကံသာလျှင် အကြောင်းဖြစ်သည်။ အတိတ်၊ တဘောင်၊ နိမိတ် စသည်တို့ ကိုသာ ဇွတ်မှိတ်ယုံကြည်လျှင် ကံ၊ ကံ၏ အကျိုးတရားကို လုံးဝပစ်ပယ်ရာရောက် သဖြင့် မိစ္ဆာဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိအယူဟု ဆိုရပါမည်။ ထိုအတိတ်၊ နိမိတ်၊ တဘောင်တို့ကို ကံ၏ နိမိတ်မျှ သာ၊ ကံနှင့်ယှဉ်တွဲ၍ ယူဆတတ်လျှင် သင့်လျော်သော အယူအဆ ဖြစ်နိုင်သည် ဟု ဆိုရပေမည်။

ထို့ကြောင့် အင်းဝခေတ် စာဆို ပညာရှိအကျော် ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရက အတိတ်၊ နိမိတ်၊ တဘောင် စသည်တို့ ၏ အကျိုးအဖြစ်သည် ပညတ်မှုသာဖြစ် ၍ မူလဘူတမှာ ကံသာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း ကို 'စတုဝဗ္ဗကိုးခဏ်းမျို့တွင် စပ်ဆိုထား သည်။

၎င်းပညာရပ်တို့နှင့် ပတ်သက်၍

ကျိုက်တော်ခင်မိုးအေး(ဘီအေ)

လုံးလုံးလည်းမပစ်ပယ်ဘဲ ဆင်ခြင်သုံး သပ်၍ ရှောင်သင့်က ရှောင်၊ ဆောင်သင့် က ဆောင်လျှင် လောကီပညာရပ်တွင် ကောင်းစွာအသုံးချနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

တဘောင်၏ပြယုဂ်

၁။ ပုဂံကောင်းစားစဉ်က ရှင်ကျော် လေးပါးပေါ်မည့်အခါတွင် ထိုရှင်ကျော် လေးပါးကိုရည်၍ ပေါ်ခဲ့သော တဘောင် ကား “ဘုရားရှစ်သောင်း၊ လေးထောင် ဆောင်း၍ ကိန်းအောင်းစံရံ၊ ဓမ္မခဏ် သည်၊ သံတောင်မြီးမြင့်၊ စွင့်လိမ်းလေး” ဟူ၏။

၂။ အလောင်းမင်းတရားကြီး ဦးအောင်ဇေယျ အထွတ်အမြတ်မရောက် မီ ပေါ်လာသော တဘောင်ကား “အမယ် ကြီးနှင့် ဘကြီးထား၍၊ လားလားမခိုင်၊ သောကြာသားက စကားနိုင်၊ သံတိုင် ကျောက်ခဲ၊ ပဲနှင့်ပြောင်းကို၊ ဟောင်းလျှင် ပစ်၍၊ အသစ်ရှာပါလေလား၊ သောကြာ သား” ဟူ၏။

၃။ အလောင်းမင်းတရားကြီး လွန် ပြီးနောက် လေးဆက်မြောက် စဉ်ကူးမင်း အညာသီဟတောဘုရားဖူးကြွခိုက် ညီ တော် ဖောင်းကားစားက ဧရာဝတီမြစ် တွင်ချ၍ ဖောက်ဖျက်လုပ်ကြံခါနီးတွင် ထွက်ပေါ်လာသောတဘောင်ကား “တဝဲ ရယ်တဲ့၊ တလယ်လယ်၊ ရေပေါ်မှာငှက် ကယ်၊ နားစက်ပါဘိ” ဟူ၍ လှေလှော် သမားများက သီဆိုကြသည်ဟူ၏။

၄။ ပဉ္စမမြောက် ကုန်းဘောင်ဆက် အမည်ခံမူဖြစ်သော ခြောက်ရက်နှင့် တစ် မွန်းတည့် နန်းစံရသည့် ဖောင်းကားစား အတွက် ပေါ်လာသော တဘောင်ကား “မန်ကျည်းပင်တောင်ကိုင်း၊ ဖျိုင်းနားကို ပြွတ်တိုက်ပြွတ်တိုက်၊ အမယ်လေး မလာ အား၊ လူနားနှင့်လွတ်လိုက် လွတ်လိုက်” ဟူ၏။

၅။ အလောင်းမင်းတရားကြီးလွန်

ပြီးနောက် ဒုတိယမြောက် ကုန်းဘောင် မင်းဆက် နန်းတက်မည့်အခါ ထိုမင်းကို ရည်၍ ပေါ်လာသော တဘောင်ကား “ပန်ပါတဲ့ ပန်ပါ၊ ရွှေမင်းဝံတောင်ပေါ်ထိပ် က၊ လူပျိုတော်မောင်စံအိပ်ကယ်၊ ပန်း ဆိတ်၍လာ” ဟူ၏။

၆။ ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်က ကုလားဖြူများ လာရောက်မွေးမြူသော အခါ ပေါ်လာသော တဘောင်ကား “ပြုံး ပြုံး ပြုံးနှင့် ပပုံနှင့် ဖျိုသခင်၊ ဆေးတံ နှင့် ချောလာက ပြောပါနှင့်ရှင်” ဟူ၏။

၇။ ကုန်းဘောင်မင်းဆက် နောက် ဆုံးမင်းဖြစ်သည့် သီပေါမင်း ထီးနန်း မတက်မီ ပေါ်လာသော တဘောင်ကား “ရွှေမိုးရွာလို့ မအေး၊ ငွေမိုးရွာလို့ မအေး၊ ပဌမပြန်ရှင်လူထွက် နန်းတက်မှအေး” ဟူ၏။

၈။ သီပေါမင်းပါတော်မူခါနီးတွင် ပေါ်လာသော တဘောင်ကား “တုံး အောက်က တီထွန်၊ လူလွန်မသား၊ မုန့် ဆီကြော်အလယ်အက်၊ ပြည်ဖျက်မည် သား” ဟူ၏။

၉။ ၎င်းတို့မှာ တဘောင်၏ ပြယုဂ်များ သာ ဖြစ်ပါသည်။ ‘တဘောင်’ ဟူသည်မှာ စနည်းကဲ့သို့ ဝိဋ္ဌာန်ခြင်းမရှိဘဲ အလိုလို ပေါ်လာသော နိမိတ်မျိုးဖြစ်လေရာ ရူး သောသူ၊ ပွဲလမ်းသဘင်၊ ကလေးသူငယ် တို့မှ ပေါ်တတ်သည်။

ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက် အယူ တော်မင်္ဂလာပညာရှိ ထင်ရှားမည်ဖြစ်လျှင် ကြခတ်ရုံရွာ၌ သန္ဓေတည်လာသည့်အခါ ၌ “ကြခတ်ရုံချကြား၊ ရွှေကျေးလိမ္မာ နားပါလို့လေး၊ နားညာညာကျေးသား၊ တံခွန် ဖျား ကိုက်ထားချီက မြန်းပါလို့လေး” ဟူ ၍ သူငယ်တို့မှ တဘောင်ပေါ်ကြ၍ ကြ ခတ်ရုံရွာ၌ ပညာရှိတစ်ယောက်ဝင်လာပြီး ၎င်းပညာရှိသည် တိုင်းကျော်ပြည်ကျော် လတ္တံ့ဟု ပညာရှိတို့ နိမိတ်ဖတ်ဖူးကြောင်း ဆိုပါသည်။

ပြည်မြို့၊ ပွင့်လှသိမ်ကုန်း၌ ဆရာ တော်ဘုရား လာနေမည့်အခါ “မမလေး မယ်မမှန်း၊ ပွင့်လှသိမ်ကုန်း၊ နွယ်ဖဲထီ ဆာပါလှနှင့် လိုက်ပါရစေ၊ နေပါဦး၊ ပွင့် လှသိမ်ကုန်း” ဟူ၍ တဘောင်ပေါ်ဖူးရာ မှန်ကြောင်း ဆိုပါသည်။

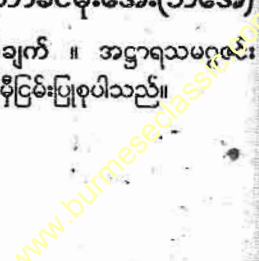
ဤတဘောင်၊ နိမိတ်ဖတ်ပုံနည်း ဟူ၍ တဘောင်ပေါ်လာသောအခါ အရာ ဌာနကို ထောက်ရှုဆင်ခြင်သုံးသပ်၍ နိမိတ်ဖတ်ရာသည်ဟု ဆိုပါသည်။

သိုက်၊ သမိုင်း၊ တဘောင် စသော လောကီအသစ်ထူးတို့ကိုလည်း မပစ်ပယ် အယူလည်းမသီး၊ ဖြစ်တတ်သောသဘော ကို ဆင်ခြင်၍ ပစ္စုပ္ပန်ကို ပြုပြင်လျှင် ကောင်းကျိုးများ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပါသည်။

သီဟိုကျွန်း (သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ) တွင် ဝသဘမင်းနန်းတက်စဉ်ခါတွင် မင်းကြီး သည် မိမိဇာတာကို ပုဏ္ဏားဖြူ၊ ပုဏ္ဏားညို ပညာရှိတို့အား စည်းဝေးစေလျက် တွက် ချက်စေရာ ပညာရှိတို့က နန်းသက် ၁၂ နှစ်မျှသာ စိုးစံရလိမ့်မည်ဟု လျှောက်တင် ကြသည်။ မင်းကြီးသည် ထိုနန်းသက် ထက် ပိုရှည်ကြာအောင် တတ်နိုင်ကြပါ သလောဟု မေးရာ ပုဏ္ဏားတို့က ရဟန္တာ မထေရ်မြတ်တို့အား လျှောက်ထားမေး မြန်းရာ အသက်ရှည်ကြောင်းဖြစ်သည် ရေစစ်အလှူ၊ ကျောင်းအလှူ၊ သူနာတို့ ၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေးအလှူ၊ ပျက်စီးယိုယွင်းသော ကျောင်း၊ ဧရပ် စသည့် အဆောက်အဦတို့ကို ပြုပြင်ပေး၊ ငါးပါးပဉ္စသီလကို ခါးဝတ်ပူဆိုးကဲ့သို့ မြို့မြဲ ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ ဥပုသ်သီတင်း စသည်တို့ ကို ပြုလုပ်သဖြင့် မင်းကြီးသည် ၄၄ နှစ် တိုင် စိုးစံခဲ့ရကြောင်း မဟာဝင်ဌ ပြဆို ထားပါသည်။

ကျိုက်တော်ခင်မိုးအေး(ဘီအေ)

မှတ်ချက် ။ အဋ္ဌာရသမဂ္ဂဇင်း၊ စာအုပ်ကို မှီငြမ်းပြုစုပါသည်။

အမျှဝေ ရဝေလုံကြောင်း

ရှင်မိမြတ်

ယမမင်း... ယမမင်း၊ ဟုတ်တယ်၊ ငါဟာ ယမမင်းပဲ။ စတုမဟာရာဇ် နတ်အမျိုးအနွယ် အပါဝင်ဖြစ်ပေမဲ့ ဝေမာနိကပြိတ္တာတစ်မျိုး ဖြစ်တယ်။ တစ်ခါ တစ်ရံမှာ နတ်စည်းစိမ်ချမ်းသာနဲ့ စံစားရပြီး တစ်ခါတစ်ရံမှာ မကောင်းမှုကံ အကျိုးကြောင့် တခြားပြိတ္တာတွေလိုပဲ ခံစားရတယ်။ ယမမင်းဆိုတာ တစ်ယောက် တည်းရှိတာ မဟုတ်ဘူး။ အများပဲရှိတယ်။ ငရဲဘုံရဲ့ တံခါးလေးဘက်မှာ အစောင့် အဖြစ် ငရဲ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်ဆိုတဲ့ အပါယ်လေးဘုံမှာ ယမမင်း ဆိုတဲ့ ငါရှိတဲ့ဘုံက ငရဲဘုံပေါ့။ ငရဲတောင်မှ ငရဲကြီးရှစ်ထပ်ရှိသေးတယ်။ အဲဒီ ငရဲရှစ်ထပ်မှာ အဝီစိငရဲက အကြီးဆုံးဖြစ်တယ်။

ငရဲရောက်လာသူတိုင်းကို စစ်ဆေးရမယ်ဆိုပေမဲ့ ရောက်လာသူတိုင်းအားလုံးကို စစ်ဆေးရတာမဟုတ်ဘူး။ အကုသိုလ်တွေများလွန်းတဲ့သူဆိုရင် တစ်ခါတည်း သက်ဆိုင်ရာ ငရဲကို သွားကြရတော့တယ်။ အကုသိုလ်နည်းပါးတဲ့သူများကျ တော့ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း ကုသိုလ်ကောင်းမှုလေးများ ရှိလေ မလားဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်ကို ထားစေပြီး ယမမင်းထံမှာ စစ်ဆေးမေးမြန်းတာကို ခံရတယ်။ လူတို့ဌာနေမှာ မိမိ၏ ပြစ်မှု အတွက် အယူခံဝင်သလိုပေါ့။ ဒါကြောင့် (ဥပရိပဏ္ဏာသ၊ ဒေဝ ဒူတသုတ်မှာ) ယမမင်းဆိုတာ တရားအမှန်ဖြစ်စေရန် ပြုလုပ် ပေးတဲ့သူပါ။

ငရဲပြည်မှာ ငရဲထိန် တွေလည်း ရှိတယ်။ နတ်ဘီလူး၊ နတ်ယက္ခတွေပေါ့။ ငရဲထိန်းတွေရဲ့ အလုပ်က အနည်းငယ်သော အကုသိုလ်ဖြင့် ကျရောက်လာတဲ့သူကို ယမမင်းထံ ပို့ပေးရ တယ်။

အကုသိုလ်ကြီးမားပြီး ငရဲကျရောက်တဲ့သူများကို လက် မရွံ့အာဏာပါးကွက်သားတွေက ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့အပြစ် ကိုပေးတဲ့အနေနဲ့ သတ်ပုတ်ရိုက်နှက်ကြတယ်။

ကိုင်း... ကျုပ်တို့ ယမမင်းတွေအနေနဲ့ ယမမင်း စစ် တမ်းထုတ်ရတယ်။ (ဒေဝဒူတသုတ္တန်ပါဠိတော်အလာ) ကျုပ်တို့ ထံကိုရောက်လာတဲ့ ငရဲသားတွေကို ဒေဝဒူတငါးမျိုးကို ဖော်ပြ စ်ဆေးရတယ်။ (ဒေဝ=ယမမင်း၏၊ ဒူတ-တမန်တော်)

ယမမင်း ။ ။ မောင်မင်း... လူ့ပြည်မှာတုန်းက မိမိ၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ထဲ၌ လူးကာလိုဖ်ကာ သုတ်သင်နိုင်ဘဲ နေရရှာသော ကလေးငယ် တို့ကို တွေ့ဖူးပါသလား။

ငရဲသား ။ ။ တွေ့ခဲ့ပါသည်။

ယမမင်း ။ ။ မိမိကိုယ်တိုင် နားလည်သော အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ ကလေးများကို ကြည့်ရှု ပြီး ငါသည် ဘာမျှနားမလည်ရှာသေးသော ယခုလို ကလေးသူငယ်ပြန်ဖြစ်ဖို့ရာ နောင်ခါ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသဘောကို မလွန်နိုင်အံ့ တကာ။ ယခုကပင် ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်ဈာန်ကို စောင့်စည်းလျက် ကောင်းကောင်းနေမှသာ တော်လေမည်ဟု အကြံအစည်များမဖြစ်ခဲ့ ဘူးလား မောင်မင်း။ (အလွန်ကြင်နာစွာမေး မိသည်။)

ငရဲသား ။ ။ တဏှာရမ္မက် မောဟဇောတက်၍ မေ့လျော့ နေသည့်အတွက် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတက်၌

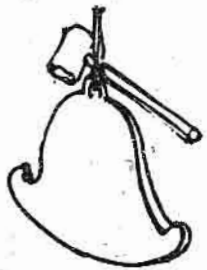
စိတ်မဝင်စားဘဲ မေ့လျော့နေမိပါသည်။ ယမမင်း ။ ။ မောင်မင်း... မကောင်းမှု၊ ကောင်းမှု ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဆိုသည်မှာ ဆွေမျိုး ဉာတကာက ပြုပေးသည်မဟုတ်။ မောင်မင်း ကိုယ်တိုင်ပြုခဲ့သည်သာဖြစ်၍ မေ့လျော့သူ တို့ ထုံးစံအတိုင်း မိမိ၏ အပြစ်ဒဏ်ကို မိမိ သာခံရမည်။

ကျုပ်လည်း ကလေး၊ ပြီးတော့ သူ့အို၊ သူ့နာ၊ သူ့သေ အကျဉ်းသားတို့ကို ညွှန်ပြုပြီး ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်များနဲ့ပတ် သက်ပြီး ငါးကြိမ်တိုင်တိုင် မေးခဲ့တယ်။ သတိမရသေးဘူးဆို လျှင်တော့ “ကလေး... ကောင်းပြီ။ လူ့ဘဝမှာ ကုသိုလ် ကောင်းမှု ပြုတဲ့အခါမှာ ကျုပ်ယမမင်းကိုရော အမျှဝေဖူးရဲ့လား” အဲဒီလိုမေးတဲ့အခါမှာ မိမိဘာသာသတိရပြီး ကုသိုလ်ကောင်း မှုကို သတိရလျှင်တော့ ကောင်းရာသုကတိကို ပို့ပေးလိုက်တယ်။ ကုသိုလ်များများပြုထားတဲ့သူအဖို့ အခိုက်အတန့်လေးသာ (သေခါနီးအချိန် အယူမှားသွားသည့်အတွက်) ငရဲ၌ ခံစားရပြီး ငရဲမှ လွတ်မြောက်ကာ ကောင်းသောဘုံသို့ ရောက်ရလေသည်။

ယမမင်း ကျုပ်တို့လည်း လူ့ပြည်ကလူတွေ ပြုပြုသမျှ ကောင်းမှုကုသိုလ်အဝဝကို အမျှပေးဝေတာ ခံယူချင်ပါတယ်။ သာဓုခေါ်ချင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မမေ့မလျော့ဘဲ ကုသိုလ် ကောင်းမှုတွေ ပြုတဲ့အခါမှာ ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းနှင့်တကွ ယမမင်းဆိုတဲ့ အခေါ်အဝေါ်သုံးပြီး ကျုပ်တို့ကိုလည်း အမျှဝေ ပေးပါ...။

ရွှင်စိမ့်မြတ်

(အရွှင်နေကာဘိဝံသ၏ ကိုယ်ကျင့်အဘိဓမ္မာ)

အဖြူတွင်

ပထမဦးဆုံးဖြစ်သောနတ်

သုတေသနကြမ်းပြင် (ပွဲကျောင်း)

ကမ္ဘာဦးမှ သိကြားမြဟ္တာတို့သည် လူတို့၏ အဆိုးအကောင်း၊ အကျိုးအကြောင်းဖြစ်စေသော သုံးဆောင်အပ်၊ သုံးဆောင်အပ်၊ တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ တနင်္ဂနွေ၊ ကဆုန် စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တစ်နှစ်၊နှစ်နှစ် စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သိကြားမင်းသည် ပညတ်သောကြောင့် သက္ကရာဇာ (ဝါ) သက္ကရာဇ်ဟူ၍ ဆိုကုန်၏။

ဤသို့ဖြင့် ကာလရွေ့လျား၍ သားမြေး မြစ်တို့ ပွားများ၍ မြဟ္တာပြည်က ပုဏ္ဏားကား ဗေဒင်အတတ်ပညာ တတ်

သောကြောင့် ပုဏ္ဏားမြင်သတည်း။ ပုဏ္ဏားသားကား ရသေ့ဖြစ်သတည်း။ ရသေ့ဟူသည်ကား အမိအဘတို့ထက် ထူးကဲ၍ ပညာရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထူးမြတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကျင့်ကြံနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း ရသေ့ဟူ၍ ခေါ်ကုန်သတည်း။

တစ်နေ့သောအခါ (မဏိဉာဏ) အမည်ရှိသော ရသေ့သည် စကြဝဠာတံတိုင်း၌ ရေးလျက်ရှိသော အထူးထူးသော ယတြာ၊ ယာယီ၊ ဗေဒင် အတတ်တို့ကို မြမြေစွာ လေ့ကျက်၍ လူပြည်သို့

ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ပျံသွားရင်း လမ်းခရီးတွင် မိမိအသက် စုတိစိတ်ကျမည် (သေမည်)ကို သိ၍ ထိုခရီးကြားတွင် (ကဝါလမိုင်း)နှင့် သူ၏မယား လာသည်ကိုမြင်၍ ဤလူသည် အရိုးအဆစ်ပြေခြင်း၊ အဆင်းအဝါလည်း ကောင်း၏။ စုံသော လက္ခဏာအင်္ဂါလည်း ရှိ၏။ မယားလည်း မွန်မြတ်သောအဆင်းကို ဆင်သည်ဟု မြင်၍ ရသေ့သည် ကဝါလမိုင်းအား မြေဖြင့်ခဲစေ၍ ရသေ့ကပင်လျှင် ကဝါလမိုင်းထံ ဆေးကုမည်ဟန်ဖြင့်လာ၍ ကဝါလမိုင်းအသက်ထွက်စေပြီးမှ မိမိအသက်

ကို ပြောင်း၍ ကဝါလမိုင်းသို့ ဝင်လေ၏။
ဤကဲ့သို့ ရုပ်ပြောင်းပြီးမှ မိမိရသေ့
အလောင်းကို ကောင်းစွာသင်္ကြဟ်၍ ကဝါ
လမိုင်းမယားကိုပင် မယားပြု၍ ကဝါလ
မိုင်းဟူသော အမည်ဖြင့် လူ့ပြည်တွင်
ဗေဒင် ယတြာ၊ ယာယီတို့ကို ကျော်စော
ထင်ရှားစွာ ဟော၍ လူတို့အား ကောင်း
သောနေ့ရက် မင်္ဂလာအခါကို စောင့်၍
ပေး၏။

ကဝါလမိုင်းသည် လူတို့အား နေ့
ရက်မင်္ဂလာအခါကို ပေးသည်မြင်၍
သိကြားမင်းလည်း လူ့ယောင်ဆောင်
လျက် "ရှင်ကဝါလမိုင်း... ယခုအခါ
သိကြားနတ်ပြည်မှာ ရှိသလော၊ မရှိ
သလော" ဟု မေးလေသော် ကဝါလမိုင်း
သည် တွက်ချက်၍ မရှိဟု ဆိုပေ၏။
"သိကြား ဘယ်အရပ်မှာရှိသနည်း" ဟု
မေးပြန်၏။ ကဝါလမိုင်းလည်း ပြန်တွက်
၍ လူ့ပြည်မှာရှိ၏ဟု ပြန်ဖြေ၏။ လူ့
ပြည်မှာ သိကြားအဘယ်သို့ နေဟန်နေ
သနည်းဟု မေးပြန်၏။ ကဝါလမိုင်း တစ်
ခါထပ်၍ တွက်ပြီး "သိကြားသည် သစ်
တုံးထက်တွင် ထိုင်လျက် ခြေတစ်ဖက်ကို
ကျွေး၍ ခြေတစ်ဖက်ကိုဆန့်၊ လက်တစ်
ဖက်ကိုထောက်၍ လက်တစ်ဖက်ကို နှုတ်
ခမ်းကိုဖုံးလျက် ရွှင်သောမျက်နှာနှင့်နေ
သည်ဟု ဆို၏။ သို့သော် သင်နေသည်
နှင့် သိကြားနေသည် နီးသလော၊ ဝေး
သလောဟု မေးပြန်၏။ ကဝါလမိုင်းသည်
စင်ကြယ်စွာ အတောင်အထွာနှင့် ချင့်
တွက်၍ ကြည့်သော် နီးကြောင်းသိမှ မော်
၍ကြည့်ပြီး သိကြားကိုမြင်၍ သင်သည်
သိကြားမင်းဟု ဆိုပေ၏။

ထိုအခါမှ သိကြားမင်းသည် ကိုယ်
ကို ထင်ရှားစွာပြု၍ ကဝါလမိုင်းကို ဗေဒင်
ကျမ်း၌ နှံ့စပ်စွာတတ်ကြောင်း၊ မတတ်
ကြောင်းကို အထူးထူး ခက်ခဲစွာ အမေး
ပုစ္ဆာပြု၍ တွက်ဟောစေမှ အကြောင်းကို

သိပြီးသော် မိမိတို့ဗိမာန်နတ်ပြည်သို့ ပြန်
သွားပြီးလျှင် နတ်သမီး နတ်သားတို့အား
လူ့ပြည်မှာ ကဝါလမိုင်းအမည်ရှိသောသူ
သည် ဗေဒင်တတ်၍ ခပ်သိမ်းသောသူတို့
၏ ဗျာပါကို ဖျောက်၍ ချမ်းသာကို ရှာ
ပေသောအကြောင်းကို ပြောဟောချီးမွမ်း
၍နေစဉ် မိရမိသွာနတ်မင်း၏သား အာသီ
မည်သော ဗြဟ္မာမင်းသည် လာ၍ သိကြား
မင်းအား ဘယ်အကြောင်းကို ဆိုသနည်း
မေး၏။ သိကြားမင်းလည်း လူ့ပြည်မှာ
ကဝါလမိုင်းအမည်ရှိသောသူသည် ဗေဒင်
ယတြာ၊ ယာယီ မှန်ကန်စွာတတ်ကြောင်း
ကို ပြောဟောသည်ဟု ဆိုပြန်လေ၏။

ထိုအခါ ဗြဟ္မာမင်းသည် သိကြား
မင်းအား တစ်နှစ်ဖို့ နှစ်နှစ်ဖို့တွင် အဘယ်
ရက်သည် သည်းသနည်းဟု မေးလေ၏။
သိကြားမင်းကလည်း သက္ကရာဇ်ကို (၇)
နှင့်စား ကြွင်းသောရက်လျှင် တစ်နှစ်လုံး
လူတို့ရှောင်ရသော ရက်သုံးဟူပေ၏ဟု
ဖြေကြားလေ၏။ ဗြဟ္မာမင်းကလည်း
မဟုတ်ပေဟု ပြန်ပြော၍ သက္ကရာဇ်
တည်၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ခုမြောက်၊ ရှစ်ခုစား၊
ကြွင်း ဟရက်ကား ရက်သုံးဖြစ်၏ဟု
ဆိုကုန်၏။

ကဲ ... ဒါဖြင့် သင်နှင့်ငါ ငြင်းခုံ
ကြသောစကားကို လူ့ပြည်က ကဝါ
လမိုင်းကို ပုံပြု၍ မေးအံ့ဟု ဆုံးဖြတ်ကြ
ပေသည်။ သိကြားမင်းကလည်း သင်နိုင်
လျှင် ငါ့လည်ကို သင်ဖြတ်၊ ငါနိုင်လျှင်
သင့်လည်ကို ငါဖြတ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်၍
လူ့ပြည်သို့ ဆင်းကာ၊ ကဝါလမိုင်းထံ
လောင်းတမ်းပြုကြောင်း စကားရင်းကို
ပြောပြကြကုန်၏။

ကဝါလမိုင်းဆရာက သိကြားမင်း
ဆိုသည်အတိုင်း မှန်၏။ ဗြဟ္မာမင်းဆို
သည်ကား လွဲပေ၏။ သက္ကရာဇ်တည်၊
ခုနှစ်စား၊ အကြွင်းသုံးသော်ကား ထိုတစ်
နှစ်လုံးလုံး လူတို့သည် အမှုမင်္ဂလာမျိုး

မဆောင်အပ်ဟူ၍သာ စကြဝဠာတော်
မှာရှိသည့်အတိုင်း နေ့သုံးမရှိဟု ဆို
သည်။ ထိုကဝါလမိုင်းဆိုမှ သိကြား
နှင့် ဗြဟ္မာမင်းသည် စကြဝဠာတော်
မှာ သွား၍ကြည့်လေသော် ကဝါလမိုင်း
ဆိုသည်အတိုင်း မှန်သောကြောင့် ကဝါ
လမိုင်းထံသို့ ပြန်ခဲ့၍ အဆုံးအဖြတ်ဆို
သော် ဗြဟ္မာမင်းရုံး၍ ဗြဟ္မာမင်းလည်း
သိကြားမင်း စက်နှင့်ဖြတ်ကာ ဦးခေါင်း
ဝေးစွာလွင့်စေ၏။ သို့သော် ကဝါလမိုင်း
ကို သိကြားမင်းဆို၏။ ဗြဟ္မာမင်းဦးခေါင်း
ကို ထားစရာခက်လှသည်။ ကောင်းကင်
တွင်ကားသော်လည်း ဦးခေါင်းအံ့ သံဃာ
တွင်ချသော်လည်း ရေခန်းအံ့၊ လူ့ပြည်
ထားသော်လည်း မြေအားလုံး ကျက်
သစ်ပင်တို့သေပေအံ့။ ယင်းသို့ ဖြစ်သော
ကြောင့် သင်သွား၍ မြောက်စူးစူး
ဦးခေါင်းပြု၍အိပ်သော ကိုယ်ကြီးသော
သတ္တဝါ၏ ဦးခေါင်းကိုဖြတ်၍ ယူချေ
ဆို၏။ ကဝါလမိုင်းလည်း သန်လျက်ထို
ထမ်း၍ ရှာလေသော် ပိင်္ဂလဟူသော
ဆင်ပြောင်ကြီး အိပ်နေသည်ကို ဖြတ်၍
သိကြားမင်းအား ပေးလေ၏။ သိကြား
မင်းလည်း ဗြဟ္မာကိုယ်နှင့် ပိင်္ဂလဆင်
ဦးခေါင်းကို ဆက်၍ ရေစင်ဖျန်းပေးသော်
အသက်ရှင်ပေ၏။

ဗြဟ္မာကိုယ်နှင့် ဆင်ဦးခေါင်းကို
၍ ဗြဟ္မာကို မဟာပြု၍ ပိင်္ဂလကို ပိန်း
ပြုကာ မဟာပိန္နဲဟု သမုတ်ကုန်၏။ က
ဦးကပင် အစပြု၍ သိကြား၊ ဗြဟ္မာ
အငြင်းအခန်ဖြစ်ရာမှ ကဝါလမိုင်း အဆုံး
အဖြတ်ဖြင့် လူ့ပြည်တွင် ပထမဦးဆုံး
နတ်ဖြစ်သူမှာ မဟာပိန္နဲနတ်ပင် ဖြစ်သ
တည်း။

ဆရာသီဟစကြာစိုးမြင့်
(ပွဲကျောင်း)

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပေးတဲ့ ကျွဲတို့သန်း

မော်တင်သိန်းဇော်

“ဒကာကြီးတို့ ဘုန်းကြီးကို ဟိုဘက်ကမ်းကို ပို့ပေးပါနော်”

ဆောင်းနှောင်းရာသီမြူနှင်းမှုန်တွေကျနေသည့် တစ်ညနေ နွားရိုင်းသွင်းချိန် နေဝင်ရီတရော မိုးချုပ်ခါနီးခန့်ဆီ၌ အိမ်သို့ပြန်၍ အလုပ်သိမ်းကြရန် လှေကို ငှက်တိုင် သစ်မြစ်တွင် ချည်နေကြစဉ် လှေအငှားလိုက်ရန် လှမ်းအော်လိုက်သည့် စူးရှလှသော အသံတစ်တစ်ရပ် အော်ဒါကို အပေါ်မြစ်နဖူးထက်ဆီမှ ရုတ်တရက် အမှတ်မထင် ကြားလိုက်ကြရ၍ လှေခတ်သမားမောင်နှံ ဖိုးလုံးတို့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးမှာ ထိတ်လန့်သလိုပင် ဖြစ်သွားကြရှာကာ နောက်ကြောဘက်ဆီသို့ ဆတ်ကန် အမြန်လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ လည်ပင်းမှာ ပုတီးအနီကြီးဆွဲထားသော ကုလား ဘုန်းကြီးအိုကြီး တစ်ပါးသည် မြစ်ကမ်းနဖူးထက်ဆီမှ သူတို့ထံသို့ အမောတကော အလျင်စလိုနှင့် ခလုတ်မတိုက်၊ လဲမကျရုံတမယ် ပြေးဆင်းလာသည်ကို တအံ့တဩနှင့်တွေ့မြင်လိုက်ကြရလေသည်။

လှေသမားဖိုးလုံးတို့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးတို့မှာ နေဝင်၍ မှောင်စပျိုးနေပြီဖြစ်သော အခါမတော်ကြီးအချိန်မှာ မငှားစဖူး မကြုံစဖူးဖြစ်သလို တစ်ခါမျှလည်း မတွေ့၊ မမြင်ဖူးသည့် ထူးဆန်းသော မျက်နှာစိမ်းဇဉ့်သည် ကုလားဘုန်းကြီးအို ကြီးကို မမျှော်လင့်ဘဲ ရုတ်တရက်ကြီး တွေ့လိုက်ရ၍ အဆန်းတကြယ်အဖြစ် ခံစားအံ့ဩမိရင်း ဘုန်းကြီးအိုကြီးကို မော့ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် သူတို့ရှေ့ဆီကိုရောက်လာသော ကုလားဘုန်းကြီးအိုကြီးက ဆက်လက်၍ ချိုသာသိမ်မွေ့သော အပြုံးကလေးနှင့် -

“သိပ်အရေးကြီးလို့ပါ။ အမြန်ပဲပို့ ပေးပါ။ ပိုက်ဆံပေးပါမယ်”

ဟု ဖိုးလုံးတို့ မောင်နှံအား ထပ်မံကာ ပြောဆို တောင်းဆိုလာပြန်လေသည်။

ဖိုးလုံး၏ ဇနီးမှာ မိန်းမဖြစ်သူပီပီ ဖိုးရိမ်တတ်။ တွေးပူကာ ကြောက်တတ်၍ အချိန်မတော်၊ မှောင်စပျိုးချိန်မှာ ပို့ပြီး အပြန်ခရီးမှာ ခင်ပွန်းသည်အနေဖြင့် မြစ်လယ်မှာ တစ်စုံတစ်ခုဘေးဥပဒ်ကြုံ တွေ့ရင်ဆိုင်ရမှာကို တွေးပူတွေးကြောက် မိ၍ ကုလားဘုန်းကြီးဖြစ်လျက် နေဝင် ခါနီးအချိန်မတော်မှာ လေ့လာငှားသည် ကို မနှစ်သက် မကြိုက်။ ခင်ပွန်းသည်ဖြစ် သူကိုလည်း လိုက်ပို့ခြင်းကို သဘောမကျ။ မလိုမတူကဲ ပြိုင်ညစ်ညူးသည့် အသွင် အပြင် အမူအရာများပင် ပေါ်ထွက်ကာ ပြသလေသည်။ အခြေအနေမှန်ကို ရိပ် စားသတိ ချပ်မိသော လှေငှားသည် ကုလားဘုန်းကြီးအိုကြီးက ဖိုးလုံးအား -

“ဒကာကြီးရယ်၊ ဘာမှမဖြစ်စေရပါ ဘူး။ အရေးကြီးတုန်း ဘုန်းကြီးကို လိုက် ပို့ပေးလို့လည်းကျေးဇူးပြုပါမယ်။ အကျိုး ရှိစေရပါမယ်။ အမြန်ဆုံးသာ ပို့ပေးတော့ နော်”

ဟု တောင်းပန်တိုးလျှိုးရင်း ထပ် ကာ ပူဆာပြောဆိုလာပြန်ရှာလေသည်။

ဖိုးလုံးသည် နဂို စိတ်နှလုံးကောင်း သူဖြစ်သလို သံဃာတော်ကို ကုသိုလ်ယူ ချင်လို၍ တစ်ကြောင်း၊ ကြည့်ညိမိကာ အားနာမိ၍တစ်ကြောင်း၊ ဇနီးသည် ကန့် ကွက်နေသည့်ကြားကပင် ကုလားဘုန်း ကြီးအိုကြီးအား လှေပေါ်ဆီသို့ တားမြစ် နေသည့်ကြားကပင် ကုလားဘုန်းကြီးအို ကြီးအား လှေပေါ်ဆီသို့ တရိုတသေပင် ၍ နေရာချပေးကာ သဒ္ဓါ၊ စေတနာ၊ ဂါရဝဗလပွနှင့် ဟိုးအဝေးတစ်ဖက်ကမ်း ဆီသို့ အားကုန်ခဲကြီးပမ်း၍ လှော်ခတ် ကာ ပို့ပေးရှာလေသည်။ လှေပေါ်၌ ကူး ခတ်သွားကြစဉ် ဘုန်းကြီးအိုကြီးက ဖိုးလုံး

အား စကားတစ်လုံးမျှ မပြော။ ပါးစပ်မှ တတွတ်တွတ်ရွတ်နေသလို လက်ထဲဆီက အနီရောင်ပုတီးကြီးကိုသာ သဲကြီးမဲကြီး တကောက်ကောက်နှင့် စိပ်နေကာ မျက်လုံး တို့ စုံမှိတ်ထားလေသည်။

အတန်ကြာခန့်ဆို၌ တစ်ဖက်ကမ်း ဆီသို့ ရောက်သွားကြလေသည်။ ကမ်း ဆီသို့ လှေထိုးကပ်သော် ဘုန်းကြီးအိုကြီး က ဖိုးလုံး၏ လက်အစုံအား ဖမ်းဆုပ်ကိုင် တွယ်လိုက်ကာ သိမ်မွေ့နူးညံ့ညင်သာစွာ နှင့် -

“သာဓုပါ ဒကာကြီးရယ်၊ ကျေးဇူး ပါပဲ။ ဘုန်းကြီးပေးတဲ့ငွေကို သုံး၊ ပစ္စည်း ကိုလိမ်း၊ ထူးလိမ့်မယ်။ ညကြီးမင်းကြီး လိုက်ပို့ပေးတဲ့ကျေးဇူးတွေကို ခံစားရတော့ မှာ ဒကာ”

ဟု ဖိုးလုံးအား ကမန်းကတန်း အမြန်ပြောဆိုလျက် ဖိုးလုံးလက်ထဲဆီသို့ ငွေတစ်ကျပ်နှင့် ထူးဆန်းသော ပုလင်း သေးသေးလေးတစ်လုံးကို အသေအချာ ထည့်ပေးပြီး နှုတ်ဆက်ကာ မှောင်အတိ ကြီးကျူးနေသော ကမ်းစပ်ဆီသို့ အလျင် စလို အပြေးအလွှားနှင့်ပြေးကြ သွားဝင် သွားလေသည်။ ဖိုးလုံးသည် ရွာရှိ နေ အိမ်တံကလေးဆီသို့ ပြန်ရောက်သော် ကုလားဘုန်းကြီးအိုကြီးပေးလိုက်သော လှေငှားပို့ခ၊ ကူးတို့ခငွေတစ်ကျပ်ကို ဇနီး သည်အား ပေးလိုက်ပြီး ပုလင်းကလေး ကို ဘုရားကျောင်းဆောင်ပေါ်သို့ တရို တသေ တလေးတစားနှင့် တင်ရှိ၍ ထား လိုက်လေသည်။

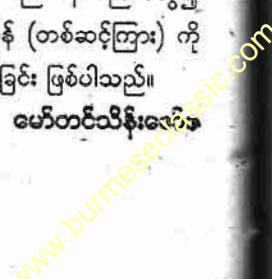
ထို့နောက်ပိုင်း လပိုင်းခန့်အကြာခန့် တွင် ရပ်ကျော် ရွာကျော် ဒေသကျော် ထူးခြားဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခုဆို သလိုပင် ဖြစ်ပွားခံစားဆန်းပြားရသည့်

အကြောင်းနှင့်အကျိုးထူး ဝတ္တီရောင်ဖြစ်ရပ် ဆန်းတစ်ရပ်မှာ ဖိုးလုံးတို့ ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ဦးတို့မှာ လှေခတ် လှေငှားလိုက် ကောင်းရလာသလို၊ အခြားစီးပွားရေးများ သို့လည်း အဆင်မြင့် တိုးတက်အောင်မြင် ပြီး ပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင်ကြကာ ဒီရေ တက်သလို နေ့ချင်းညချင်းနှင့် ကောက် ကာ ငင်ကာ ဆိုသလို သူဌေးသူကြွယ် များအဖြစ်အဆင့်သို့ တိုးတက်ပြောင်းလဲ ကာ ကြီးပွားချမ်းသာသွားကြခြင်းပင် ဖြစ် လေတော့သည်။

တစ်စွန်းတစ်စမျှ နားစွန်နားဖျားဆို သလို ကြားကြရ၍ အကဲခတ်ကြရသည် ကတော့ ဖိုးလုံးတို့ ဆုံတွေ့ခဲ့ရသည့် ကုလားဘုန်းကြီးအိုကြီးမှာ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ် ဦးဖြစ်သလို ပေးခဲ့သည့် ငွေမှာ သိဒ္ဓိဝင် ငွေပွားဖြစ်ကာ ပုလင်းလေးထဲက ပစ္စည်း မှာလည်း မျက်လုံး၌ ကွင်းကာလိမ်းကျံပါ က အရာရာကို ထိုးဖောက်ကာ မြင်နိုင် တွေ့နိုင် သိနိုင်စွမ်းနှင့် စက္ခုအမြင်ဓာတ်ရ သိဒ္ဓိမြောက် ဝိဇ္ဇာနတ်ဆေးမုန့်ထူးဖြစ်၍ အသုံးချပြီး ကိုဖိုးလုံးတို့ ကြီးပွားသွားသည် ဆိုသော ဂန္တီရောင် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။ ကျယ်ပြောနက်ရှိုင်းလှ သော လောကပြင်ကျယ်ကြီး၌ ရှေး အတိတ်ပဌာန်းရေစက်ပါ၍ သီလ၊ ဘာဝ နာ၊ သဒ္ဓါစိတ်ရင်းကောင်း၍ တိုက်ဆိုင် ကြံတွေ့၍ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့ မစခြင်းကို ခံစား တတ်ကြရပါသည်။

လွန်ခဲ့ပြီဖြစ်သော နှစ်ပေါင်းအတော် ကြာကြာခန့်ဆိုက ဖြစ်ရပ်ဆန်း၊ ဖြစ်ရပ် မှန်ဟု သိရှိရပါသည်။ နာမည်ကလွဲ၍ တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန် (တစ်ဆင့်ကြား) ကို ပြန်လည် တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မော်တင်သိန်းလော်ခ

သရဝဏ်နက္ခတ်ပွားများအတွက်ယောကျ်ား

ကာလီဒါဒ်(မြန်မာပြည်)

သရဝဏ်နက္ခတ်

နက္ခတ်အမှတ်စဉ် ၂၁ နှင့် ၂၂ ကြားတွင် အဘိဓိမည်သော နက္ခတ်တစ်လုံးရှိလေရာ အိမ်ပြည့်အရိပ်နက္ခတ်သာ ဖြစ်သောကြောင့် အထူးတင်ပြခြင်း မပြုလိုတော့ပါ။ နက္ခတ်ကျမ်းများတွင် နက္ခတ်အမှတ်စဉ် ၂၁ နှင့် ၂၂ ကြားတွင် တည်ရှိသည်ဟု ဖော်ပြကြသည်။ မိမိတို့နှစ်သက်ရာ ယူကြပါကုန်။ သရဝဏ်နက္ခတ်သည် မြန်မာနက္ခတ် ၂၇ လုံးထဲတွင် တစ်လုံးအပါအဝင်ဖြစ်ပြီး ဝါယောဓာတ်ကိုခိုးမိသည်ဟု ဆိုသည်။ ဤနက္ခတ်သည် ကောင်းကျိုး၊ မကောင်းကျိုးတို့ကို ယုံစီးစေတတ်သော နက္ခတ်ဟူ၍ အဘိဓာန်ဋီကာကျမ်းက ဆိုထား၏။ ရာဇပတ္တဝါနှင့် လပယုသင်္ကာကျမ်းများတွင် သုံးလုံး တောင်ဝှေ့သဏ္ဍာန်ဟု ဖော်ပြထားပြီး၊ အာကာသသူတ္တရကျမ်း၌မူ သုံးလုံး မြားသဏ္ဍာန်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ လင်္ကာအဆို “သုံးလုံးမြားဟန် သရဝဏ်၊ ရောင်လှူရွန်းရွန်းစို” ဟူ၍ ဖြစ်လေ၏။ သရဝဏ်နက္ခတ်သည် လင်းယုန်ငှက်၏ ဦးခေါင်းပေါ်တွင် ထွန်းလင်းတောက်ပနေသောကြယ်ဖြစ်သည်။ ယင်းကြယ်စုသည် လင်းယုန်ငှက်ပုံသဏ္ဍာန်ထဲမှ အတောက်ပဆုံးကြယ်ကိုဆိုလို၏။ နက္ခတ်ဝလီစဉ် ၂၂ ဖြစ်ပြီး၊ မကာရရာသီပိုင် နက္ခတ်ဖြစ်လေသည်။ ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်မှ ၁၄ ရက်အတွင်း၌ ကျရောက်နေသော အာကာသအပိုင်းအခြားကို သရဝဏ်နက္ခတ်က ပိုင်ဆိုင်ထားသောကြောင့် ထိုနက္ခတ်ပိုင်နက် နယ်နိမိတ်အတွင်းကို စန်းခေါ်စန္ဒာလမင်းကြီး ဖြတ်သန်းသွားနေစဉ် ကြုံကြိုက်မွေးဖွားကြသူများကို သရဝဏ်စန်းယုန်နက္ခတ်ပွားများ (သို့) နက္ခတ် ၂၂ လုံး၌ ပွားမြင်ကြသူများဟု ခေါ်ကြသည်။ သရဝဏ်နက္ခတ်ရှင်များသည် စိတ်ထားမြင့်မြတ်ကြ၍ ပညာရှိသုခမိန်ကြီးများ ဖြစ်ရအံ့။ လူကြီးလူကောင်းဘဝမျိုးနှင့် ကျော်ကြားထင်ရှားကြအံ့။ အမွှေးနံ့သာများကို နှစ်သက်တတ်ပြီး ဆန်ကျင်ဘက်လိင်တို့၏ အချစ်တော်များ ဖြစ်တတ်အံ့။ ယုံလွယ်သဖြင့် အများ၏ လှည့်ပြားလိမ်ညာခြင်းခံရတတ်သည်။ ဤနက္ခတ်ရှင်များသည် သက်ကြီးပိုင်း၌ အေးအေးချမ်းချမ်း နေထိုင်ရတတ်ပြီး ဘဝလမ်းခရီးအနိမ့်အမြင့်သည် အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

စိတ်ကူးခံစားမှု

ဤနက္ခတ်ရှင်များသည် စိတ်ထားနူးညံ့သိမ်မွေ့ကြသူများဖြစ်ပြီး၊ အနုပညာရပ်၌ ခံစားချက်ပြင်းပြတတ်သူများ ဖြစ်သည်။ ဘဝခရီးလမ်း လောကဝံတရားများ၌ ရယ်စရာရှိလျှင် ရယ်မောလိုက်၊ ငိုစရာရှိလျှင် ငိုလိုက်၊ ဝမ်းသာဝမ်းနည်းအလိုက်သင့် စုန်ဆန်သွားနိုင်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ အပူသောကကင်းသူများ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဖြူစင်၍ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲမှုကင်းကြပြီး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆက်ဆံနေထိုင်လိုသူများ ဖြစ်မည်။ အပေါင်းအသင်း ပေါများတတ်ပြီး အရေးကြုံလျှင် မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းပေါ်၌ အကူအညီကောင်းများ ရရှိတတ်ကြသလို၊ မိမိတို့ကိုယ်၌ကလည်း အားကိုးအားထားပြုလောက်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ ဤနက္ခတ်ရှင်များသည် ဆင်းရဲချမ်းသာ လူမျိုးဘာသာမရွေးနှင့် ပေါင်းသင်းအလွမ်းသင့်တတ်ကြသူများ ဖြစ်ကြ၍ အဆင်မပြေသူများသည် လူ့စွာများသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အမှန်တရားဘက်မှ ရပ်တည်တတ်ပြီး မမှန်မကန်ပြောဆိုလုပ်ကိုင်ခြင်းမျိုးကို မစင်ကဲ့သို့ ရွံရှာမုန်းတီးတတ်ကာ တံစိုးလက်ဆောင်လာဘ်သပ်ပကာရ ကင်းကြသူများဖြစ်မည်။ သရဝဏ်နက္ခတ်ရှင်များသည် ဥပဒေဘောင်၏ အရိပ်အာဝါသ ခိုလှုံလျက် ဥပဒေဘောင်အတွင်းမှ အေးအေးချမ်းချမ်း နေလိုသော ဆန္ဒရှိသူများ ဖြစ်ကြသည်။

အလုပ်နှင့်ကြီးပွားရေး

သရဝဏ်နက္ခတ်ရှင်များသည် အနည်းငယ်စိတ်မြန်တတ်သူများ ဖြစ်သော်လည်း အလုပ်တစ်ခုခုကို လုပ်မည်ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်ပြီးလျှင် ရည်ရွယ်ချက်၊ ယုံကြည်ချက်အပြည့်နှင့် အဆုံးတိုင်အောင် မဖြစ်မနေ လုပ်ကိုင်သွားတတ်မည်။ ဩဇာအာဇာတကို ကိုင်သုံးရသော အလုပ်မျိုးထက် မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်၊ ကိုယ်ပိုင်အသိ၊ ကိုယ်ပိုင်ပညာကို စမ်းတင်လုပ်ကိုင်ရသော အလုပ်မျိုးနှင့် ပိုမိုဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်ပေါက်မြောက်နိုင်လိမ့်မည်။ စိတ်မနောသန်ရှင်းဖြူစင်သူများ ဖြစ်ကြသောကြောင့် သူတစ်ပါးကို ငွေနှင့်ပစ္စည်း ချေးငှားပေးလျှင် ဆုံးရှုံး

တတ်ပြီး တစ်ပါးသူများအတွက် ငွေရေး၊ ကြေးရေး အာမခံဝင် ပေးလျှင်လည်း အိတ်ကပ်ထဲက စိုက်လျော်ပေးရတတ်သူများ ဖြစ်သည်။ ဤနက္ခတ်ရှင်များသည် ဝန်ထမ်းဖြစ်က အထက် အုပ်ချုပ်သူများက ကြိုက်၍ အထင်ကြီးခံရတတ်ပြီး၊ တန်းတူ နှင့် အောက်လက်ငယ်သားများ အားကိုးပြန်ရသူများ ဖြစ်လိမ့် မည်။ အကယ်၍ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းဖြစ်က အလုပ်ထဲကို ထဲထဲ ဝင်ဝင် လုပ်ကိုင်မိပြီဆိုလျှင် ၎င်းမိသဲတိုင် တတ်နိုင်များရောက် မဖြစ်မနေ လုံ့လထုတ်၍ ကြီးစားလုပ်ကိုင်တတ်သူများ ဖြစ်ကြ ၍ အောင်မြင်သည်ကများတတ်သည်။ အောင်မြင်သောလုပ်ငန်း များတွင် သရဝဏ်နက္ခတ်ပွားများက အများစုဖြစ်နေတတ်သည် ဟု ဆိုသည်။ စကားပလ္လင်များများ မခြေတတ်ဘဲ လက်တွေ့ ပိုင်းကို အားသန်ဦးစားပေး လုပ်ကိုင်တတ်သူများ ဖြစ်ကြသည် မှီ အောင်မြင်မှုပန်းတိုင် ဆွတ်ခူးနိုင်ပြီး၊ အထက်တန်းကျကျ နေထိုင်နိုင်လိမ့်မည်။ ဥပဒေပညာရပ်နှင့် ဥပဒေဘက်ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများနှင့် အောင်မြင်အကျိုးပေးသူများ ဖြစ်မည်။

အချစ်နှင့် အိမ်ထောင်ရေး

သရဝဏ်နက္ခတ်ရှင်များ၏ အချစ်ရေးသည် ဒေဝါနတ် သိကြားတို့က ဖန်ဆင်းပေးသည့်နယ် ရေကန်အသင့် ကြာ အသင့် လိုလေသေးမရှိသော ပူးစာရှင်မျိုးနှင့် ကြုံရတတ်သည်။ ပညာကံအသက်စန်းပြည့်၍ အချိန်တန်သည်အခါ ဇာတာကံ တရား စီမံပေးမှုဖြင့် ဥစ္စာဂုဏ်နေပြည့်စုံသော အမျိုးကောင်း သားသမီးတို့နှင့် စုလျှားရစ်ပတ် ဘဝကံဆုံ အကြောင်းဆက်နိုင် လိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ပြုပြီးမှ ဥစ္စာစီးပွားကံတက်မည်။ သား သမီးရတနာပေါများ၍ သားသမီးအကျိုး ခံစားနိုင်သူများ ဖြစ်ရ မည်။ သူတော်ကောင်းတရားများကို ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်ပြီး အမျိုးဉာဏ်အလယ်၌ ဇာတိပုညဂုဏ်နေနှင့် မျက်နှာပန်းလှလှ နေထိုင်နိုင်ကြမည်။ သက်ကြီးပိုင်းရောက်လျှင် ဘုရားတည်း၊ ကျောင်းကန်ရေပျားကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းနိုင်ကာ ဘုရား ဒကာ၊ ဒကာမ၊ ကျောင်းဒကာ၊ ဒကာမ ဘဝမျိုးကို ခံယူကြရ ၍ မရောက်ဖူးသော ဘုရားစုံ ဖူးမြော်နိုင်ခွင့် ကြုံရလိမ့်မည်။ သရဝဏ်နက္ခတ်သည် နတ်နှင့်ဆိုင်သော နက္ခတ်ဖြစ်သော ကြောင့် နတ်နက္ခတ်အချင်းချင်း ထိမ်းမြားလက်ထပ်ယူနိုင်ပါ က နေတက်လတက်သည်ပမာ ထွန်းပလင်းလက်နိုင်လိမ့် မည်။ အကယ်၍ နတ်နက္ခတ်ချင်း ဆုံစည်းခွင့်မကြုံပါက မည် သည့်နက္ခတ်နှင့်ဖြစ်စေ ထိမ်းမြားဂဟေဆက်နိုင်ပါသည်။

ပညာရေး

ဤနက္ခတ်ရှင်များသည် ပညာရေး၌ အထူးကောင်းလိမ့် မည်။ သိပ္ပံပညာရပ်ထက် ဝိဇ္ဇာဘာသာရပ်က ပိုမိုအကျိုးပြုနိုင် မည်။ ဥပဒေပညာရပ်၊ အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာ ဘာသာရပ်နှင့် ပထဝီ နိုင်ငံရေးဘာသာရပ်များကို သင်ယူတတ်မြောက်ကြခြင်းဖြင့် အသက်မွေးလမ်းကြောင်းနှင့် ကိုက်ညီလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး

သရဝဏ်နက္ခတ်ရှင်များအတွက် ကျန်းမာရေး၌ ကြီး ကြီးမားမား ဘေးဥပဒ်မကျရောက်နိုင်ပါ။ မကြာခဏ ဇက်လေး ခေါင်းကိုက်၊ ခေါင်းမူး ဖြစ်တတ်သော်လည်း သေးသေးမွှားမွှား မဆိုသလောက်သာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သက်ကြီးပိုင်းတွင် မဆင်ခြင် လျှင် ဆီးနှင့် နှလုံးရောဂါ ကပ်ငြိဒုက္ခပေးကိန်း ကြုံရတတ် သည်။ ဆင်ခြင်ရမည်။

ရှောင်ရန်၊ ဆောင်ရန်

လူစိမ်း၊ လူကျက် မျက်နှာမရွေး ပစ္စည်းနှင့် ငွေကြေး ချေးငှားပေးခြင်းနှင့် ငွေကြေးဆိုင်ရာ ကိစ္စများတွင် ကြားဝင် အာမခံပေးခြင်းတို့မှ ရှောင်ရှားရမည်။ တာဝရအဆောင်ဖြစ် သော စိန်(သို့)ကျောက်ဖြူတစ်မျိုးမျိုးကို ရွှေနှင့်ကွင်း၍ ဝတ် ဆင်ထားလျှင် အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေလိမ့်မည်။ အနီနှင့် ကြက် သွေးရောင်သည် လာဘ်ပွင့်ကံကောင်းစေမည် အကျိုးပေး အရောင်ဖြစ်သည်။ ကျန်းမာရေးနှင့် စီးပွားရေးအလုပ်အကိုင် နှင့် အကြံအစည်များ ကျဆင်းညံ့ဖျင်းနေလျှင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတွင် အနီရောင်တံခွန်တိုင် (၇)လက်နှင့် အနီရောင်ပန်း (၇)ပွင့် ကပ်လှူပူဇော် ဆုတောင်းပတ္တနာပြုလျှင် အဆိုးမှန် သမျှ လွင့်စဉ်ပျောက်ကင်း၍ ကောင်းကျိုးချမ်းသာများ ပြည့်ဝ ဝင်စေလိမ့်မည်။ သရဝဏ်နက္ခတ်ရှင်များသည် ဘဝတွင် တရားသဖြင့် ရပ်တည်ရှာဖွေ လုပ်ကိုင်စားသောက်နေထိုင် သွားကြခြင်းဖြင့် ကြယ်ဝင်များရုံခသော လမင်းပမာ တင့်တယ် ထူးမြတ်သော ဘဝနှင့် နေထိုင်သွားရပါလိမ့်မည်။

နိဝါတဖြင့်

ကာလီဒါဒါ(မြန်မာပြည်)

ဓမ္မိဒ္ဓိးသူတော်ကြီး - ၄

လေးသူစံ

“အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဓမ္မံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ သံယံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ”

မဟာသရဏာဂုံသုံးဆယ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သံက တောလုံးညံနေခဲ့သည် ...။
တောင်တန်းတွေမှ ပဲ့တင်သံတွေကလည်း ပြန်လာနေသဖြင့် လူသုံးဆယ်ကျော်၏ အသံ
တွေက လူပေါင်းရာထောင်ချီကာ ရွတ်ဖတ်နေသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ရခိုင်ရိုးမအတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့ကြ
ပေပြီ။

ဧည့်ဦးသူတော်ကြီးက ရှေ့ဆုံးမှဦးဆောင်သွားသည်။ အမျိုးသမီးတွေကို အလယ်မှာထားသည်။ နောက်ဆုံးမှာ အမျိုးသားတွေက စောင့်ကြပ်လိုက်ပါကြသည်။ တောင်ခြေရွာ ကြို့ပင်စုမှ ထွက်ကတည်းက ရိုးမအတွင်းရှိ အစောင့်အရှောက်ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့အား မေတ္တာပို့ထားကြပါသည်။ ရိုးမအတွင်းသို့ စတင်ခြေချပါသည်နှင့် မဟာသရဏာဂုံသုံးဆယ်ကို မပြတ်တမ်းရွတ်ဖတ် သရဏ္ဍာလုံးသွားကြရသည်မှာ ဆင်စီးတောင် (စစ်စီးတောင်) ဘုရားကုန်းသို့ မရောက်မချင်းဖြစ်ပါသည်။ အပြန်မှာလည်း ဤသို့ပင် ပူဇော်ကာ ပြန်ကြရသည်မှာ ဦးသူတော်ကြီး၏ စည်းဖြစ်ပါသည်။

ယခုကဲ့သို့ ရိုးမတောင်ကြီးပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြသည်မှာ တပေါင်းလတိုင်း ပူဇော်မြဲဖြစ်သည့် မဟာပဋ္ဌာန်းကျမ်းမြတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြရန် ဖြစ်ပါသည်။ ဦးသူတော်ကြီးတို့အဖွဲ့သည် တစ်နှစ်လျှင် နှစ်ကြိမ်မှန်မှန် သီတင်းကျွတ်နှင့် တပေါင်းလတိုင်း ရိုးမတောင်၏ ပေသုံးထောင်ကျော်အမြင့်ကို တက်ရောက်ကြ၍ ကိုးရက်စီ အဝိဋ္ဌာန်နှင့် နေခဲ့ကြသည်မှာ ကြာခဲ့လေပြီ။

ရိက္ခာတွေ့ မီးစက်၊ မီးချောင်းတွေ စသဖြင့် တောင်ပေါ်မှာလိုအပ်မည့်ပစ္စည်းတွေကို သယ်ပိုးသွားကြရင်းနှင့် သရဏာဂုံသုံးဆယ်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်လာကြပါသော ဦးသူတော်ကြီးတို့အဖွဲ့သည် ဝက်ပုတ်စခန်းသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြတော့၏။ သည်စခန်းမှာ စမ်းချောင်းလေးရှိသော်လည်း ယခုလိုအချိန်မျိုးမှာ ရေမရှိတော့ပေ။ သို့သော် နားခိုကြသူအားလုံးမှာ စမ်းအရှိန်နှင့် အေးမြသွားကြခါ အမောပြေသွားကြရပါသည်။

“ဒွဂ်ကိုကြီးရေ... စမ်းချောင်းထဲမှာ နဂါးက ကဦးမှာလား”

အားလုံးက ဝါးခနဲရယ်လိုက်ကြပါ၏။ အဘဦးသူတော်ကြီးပင် ပြုံးတုံတုံဖြစ်သွားခဲ့ရတာများ။ ပြီးခဲ့သည့် သီတင်းကျွတ်မီးထွန်းပွဲအတွက် ယခုကဲ့သို့ပင် လာခဲ့ကြရာမှာ ဤစမ်းချောင်းထဲတွင် ဒူးဆစ်ခန့်မျှ ရေရှိနေပါသေးသည်။ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်က လဲကျနေလျက် စမ်းချောင်းကို ကန့်လန့်ဖြတ်ပြီး တံတားသဖွယ် ဖြစ်နေခဲ့၏။

အားလုံးက ဤသစ်ပင်ကြီးပေါ်မှ ဖြတ်သန်းသွားကြသော်လည်း ဒွဂ်ကိုမဋ္ဌေးဝင်းက သူများထက် ပိုထူးသည်။ စမ်းချောင်းထဲမှ ဖြတ်ချင်သည်ဟုဆိုခါ အထုပ်တစ်ထုပ်ကို ကျောပိုး၊ တစ်ထုပ်ကို ခေါင်းပေါ်ရွက်၍ စမ်းချောင်းထဲသို့ ဆင်းလေတော့သည်။

“သတိထားနော်... ဒွဂ်ကိုကြီး” ဟု သတိပေးနေသည့်ကြားထဲမှာပင် ရေညှိတက်နေသည့် ကျောက်တုံးကြီးကိုနင်းမိပြီး လဲကျသွားလေတော့သည်။ ရေစီးကသန်သောကြောင့် လူးလူးလိမ့်လိမ့်နှင့် မျောပါသွားလေသည်။ မည်သို့မျှ အရှိန်က ထိန်း၍မရ။ ကြို့ပင်စုရွာမှ ကိုသန်းမောင်က စမ်းထဲဆင်းပြီး ရှေ့မှကြိုဖမ်းပေးသဖြင့်သာ ချမ်းသာရာရခဲ့ပါတော့သည်။ ရှေ့ဝါးတစ်ရိုက်ခန့်သာ မျောပါသွားဦးမည်ဆိုပါက ရေတံခွန်နှင့်အတူ ချောက်ထဲကျသွားပေတော့မည်။

စမ်းရေထဲ ယက်ကန်ကန်မျောပါသွားပုံက နဂါးမ ကနေသလိုပါပဲဟု ပြောပြကြသည်။ ဤအဖြစ်ကိုရည်ရွယ်၍ ကျီစယ်နေကြခြင်းပင်။

“အမောပြေလောက်ပါပြီ။ ခရီးဆက်ကြစို့။ တောကနက်လာပြီမို့ သတိပီပီယပိုထားကြပါ။ မဟာသရဏာဂုံကြီးကို ညီညီညာညာရွတ်ဆိုကြပါ”

ဦးသူတော်ကြီးက တိုတိုတုတ်တုတ်သာပြောပြီး ခရီးဆက်၏။ အားလုံး

လည်း မြတ်စွာဘုရားအား အာရုံပြုကြ၍ ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး၏ သရဏာဏာဂုံသုံးဆယ်ကို သံပြိုင်ပူဇော်ကြပြီး ခရီးဆက်ခဲ့ကြပါတော့သည်။

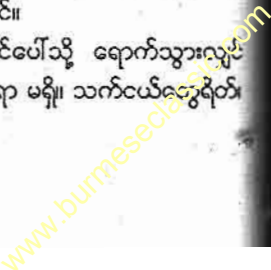
* * * * *

မည်သည့်အချိန်ကတည်းက မည်သို့သောအကြောင်းကြောင့် ပြုခဲ့ကြသည်မသိ... မသိ။ ဤကျောက်ထပ်စခန်းသို့ ရောက်သည့်လူတိုင်း ကျောက်ခဲတစ်လုံးကို ပုံထားခဲ့ရသည့် ကျောက်ခဲပုံကြီးသည် ရောမဖြစ်၍နေလေပြီ။

ဦးသူတော်ကြီးတို့ အဖွဲ့လည်း ကောက်ယူလာခဲ့ကြသည့် ကျောက်ခဲတစ်လုံးကို ကျောက်ခဲပုံကြီးမှာ အသာအယာထားခဲ့ကြရင်းနှင့် တောတောင်စောင့်နတ်အပေါင်းနှင့်တကွ ဝဿုဇ္ဈမြေစောင့်နတ်မင်းကြီးတို့အား ပြုခဲ့ပြီးသော ပြုဆဲပြုလတ္တံ့သော ကုသိုလ်အပေါင်းတို့ကို အသိပေးအမှုဝေခြင်း၊ မေတ္တာလည်း ပို့ခြင်းနှင့် သစ္စာလည်းပြုခဲ့ကြပါသည်။

ပြေနီတောင်စခန်းသို့ ရောက်သွားချိန်မှာတော့ ဆင်စီးတောင်ဘုရားကို ဖူးလေးလှမ်းမြင်ကြရပေပြီ။ တောင်တန်းကြီးသည် ဆင်ကြီးတစ်ကောင်ဝပ်နေသည့်ပမာ။ ဆင်ဦးကင်းပေါ်မှာက ထုံးဖြူဖြူနှင့်စေတီ။ ငယ်ပင်ငယ်သော်လည်း အဓိကရဘုရား။ ပဋ္ဌာန်းဆက်တို့က ညောင်ပင်သာရွာမှ ဦးအုန်းမောင်ကို ဓာတ်စီး၍ ပြုပြင်ခိုင်းခဲ့သော ဘုရား။ ဗားမဲ့ဆရာတော်ဘုရားကြီးကလည်း ဦးသူတော်ကြီးအား အာရုံနိမိတ်တွေပေး၍ ဖွင့်ဖော်ခိုင်းခဲ့သော ဘုရား။ ထို့ကြောင့်လည်း ပေသုံးထောင်ကျော်အမြင့် တောင်တန်းကြီးအား မည်မျှပင်ပန်းပါစေ တက်ရောက်၍ ကုသိုလ်ယူနေကြခြင်းပင်။

တောင်ပေါ်သို့ ရောက်သွားလျှင် အိပ်စရာနေရာ မရှိ။ သက်ငယ်တွေရိုက်

ဝါးတွေ့ခတ်နှင့် တံလေးတစ်ခုကို အမြန် ဆောက်ကြရသည်။ သက်ငယ်တွေခင်း၍ အိပ်ကြရသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးသူတော်ကြီး၏ သာသနာပြုလုပ်ရပ်အပေါ်တို့မှာ ယုံကြည်ကြသော တပည့်ဒကာအပေါင်းတို့၏ အကူအညီနှင့် ဧရပ်တစ်ဆောင်ကို ဆောက်ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ မှတ်မှတ်ရရဆိုရပါလျှင် ပုသိမ်လေမုန်တိုင်းတိုက်သည့်နှစ်က ဖြစ်သည်။

“ရောက်ပြီကွ ... အောင်ပြီဟေ့ အောင်ပြီ ..”

ဘုရားကုန်းပေါ်သို့ ရောက်သွားသည်နှင့် ဦးစွာဘုရားဝတ်ပြုကြပါသည်။ ထို့နောက် ယူဆောင်လာခဲ့ကြသည့် သက်သတ်လွတ် ထမင်းဟင်းများကို စားသောက်ပြီးလျှင် ဘုရားကုန်းနှင့် ဧရပ်ပေါ်ကို သန့်ရှင်းပြုလုပ်ကြကာ ပဋ္ဌာန်းပွဲအတွက် ပြင်ဆင်ကြရပါသည်။ ထိုစဉ် ဧရပ်ပေါ်ရှိ လင့်စင်လေးပေါ်သို့ တက်၍ ပဋ္ဌာန်းအိုးများကို ယူပေးနေပါသော မောင်ကျော်ခမာ ကတုန်ကယင်နှင့် ဆင်းလာခဲ့သည်။

အောက်မှာနေ အိုးများကို လှမ်းယူနေသူက “ဘာဖြစ်တာလဲ” ဟူသည့် အမေးကိုပင် ချက်ချင်းမဖြေနိုင်။ ဦးသူတော်ကြီးကမေးမှ လင့်စင်ပေါ်သို့ ညွှန်ပြပြီး “ဟိုအိုးထဲမှာ အကောင်ရှည် ... ရှည်” ဟုသာ စကားထစ်နေတော့သည်။

ထိုအခါ ဦးသူတော်ကြီးက ခေါင်းညိတ်၍ လင့်စင်ပေါ်သို့ လှမ်းကြည့်ပြီးလျှင် “ဟေ့ကောင် ... တို့တွေ ပဋ္ဌာန်းပူဇော်မလို့ မှင်းနေရာမင်းနေ” ဟု ပြောလိုက်သည်။ အားလုံးမှာလည်း ကျောက်ရုပ်များကဲ့သို့ ငြိမ်၍ လင့်စင်ပေါ်ကိုသာ ကြည့်နေခဲ့ကြချိန်တွင် သောက်ရေအိုးများကို ပြုလုပ်ထားသည့် ပဋ္ဌာန်းအိုးထဲမှ စပါးကြီးမြွေကြီး ထွက်လာသည်။ မြွေကြီးသည် သူတို့အဖွဲ့ကို လှမ်းကြည့်ပြီးနောက်

လင့်စင်ပေးမှာပဲ ခွေနေခဲ့သည်။

“မောင်ကျော် ... မင်းကို သူဘာမှမလုပ်ဘူး။ လင့်စင်ပေးတာကို အိုးတွေယူပေး”

မောင်ကျော်ခမာ ဦးသူတော်ကြီး၏ စကားကို မလွန်ဆန်ဝံ့သဖြင့်သာ စင်ပေါ်သို့ ပြန်တက်ကာ အိုးတွေကို ယူပေးရသည်။ ဇောချွေးတွေထွက်ကာ အသက်ကိုမျှ မရှူဝံ့ပေတော့။ စပါးကြီးမြွေကြီးကား တုတ်တုတ်မျှပင် မလှုပ်။

ညရောက်၍ ဧရပ်ပေါ်မှာ တန်းစီအိပ်ကြရသောအချိန်တွင် ယောဂီဒေါ်စန်း၏ အပေါ်တည့်တည့်မှာက မြွေကြီး။ စင်တိုးထားသည့် ပျဉ်ပြားများကြားထဲမှ မြွေ၏ကိုယ်လုံးကြီးက အီကျနေသေးသည်။ စပါးကြီးမြွေဆိုတာ ညှို့ထားပြီး မျှီတာတုံး၊ ငါတို့အားလုံးပဲ အညှို့ခံထားရတာလား။ ဘယ်သူများ ကံဆိုးမှာလဲ။ ငါ ဘာတွေများ တွေးနေမိပါလိမ့်။ ဘာဘဦးသူတော်ကြီး ရှိတာပဲလေ စသဖြင့် စိတ်ယောက်ယက်ခတ်နေရာပြီး အိပ်မပျော်နိုင်။

မိုးလင်းခါနီးမှ မှေးခနဲအိပ်ပျော်သွားပြီး တောကြက်များတွန်သံကြားရလေမှ နီးလာခဲ့သည်။ ချက်ချင်း လင့်စင်ပေါ်သို့ ကြည့်မိသည်။ မြွေကြီးမရှိပါလေတော့။ “တောင်ပေါ်မှာ အစောင့်ကကြိုနေလိမ့်မယ်။ ဟိုရောက်ရင် သိကြလိမ့်မယ်” ဟု ဤခရီးကိုထွက်ခါနီး ပြောခဲ့သော ဦးသူတော်ကြီး၏ ဆိုစကားကို ယခုမှပဲ အဓိပ္ပာယ်ပေါက်ကြပေတော့သည်။

* * * * *

ပဋ္ဌာန်းရွတ်နေချိန်မှာ သစ်ရွက်ခြောက်များ နင်းလာသံတွေကို ကြားရသော်လည်း အားလုံးမျက်စိမှိတ်ထားကြလျက် လှည့်မကြည့်ခဲ့ကြပေ။ အမျှဝေချိန်တွင် သာဓုခေါ်သံတွေအများကြီးကြား

ရသဖြင့် ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်း။ ပြီးစီး၍ လှည့်ကြည့်မိသောအချိန်တွင် သီလရှင်များကို အံ့ဩဖွယ်ရာ မြင်တွေ့ခဲ့ကြရ၏။ ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ညွှန်ကြားချက်အရ ဆင်စီးတောင်ဘုရားသို့ လာရောက်ပူးပေါင်းပြီး အလုပ်လုပ်ကြရန် ရောက်လာကြပါကြောင်း။ ဤတောင်သို့အလာခံရီးတွင် လှည်းပေါ်မှ လိမ့်ကျပြီး နားရွက်ကွဲသွားကြောင်း၊ ထီးလည်းကျိုးသွားကြောင်းတို့ကို ပြောပြပြီးနောက် လှူဖွယ်ပစ္စည်းများကို လှူဒါန်းခဲ့ကြပါသည်။ ထို့နောက်ထီးကျိုးကြီးကိုထားခဲ့ပြီး တောင်အောက်သို့ ပြန်ဆင်းသွားကြပေတော့သည်။

“ဆန်းတော့ဆန်းသား။ သူတို့ရဲ့ ထီးကျိုးကို လှည်းပေါ်မှာပဲ ထားခဲ့ပါတော့လား။ တောင်ပေါ်ကို တကူးတကယူလာပြီးတော့မှ ထားခဲ့တယ် ... အင်း ...”

ညောင်ပင်သာရွာမှ ရသေ့ဦးခင်ညိုက ထီးကျိုးကိုဖွင့်ကြည့်ရင်းနှင့် မည်သို့စိတ်ကူးပေါက်သွားသည် မသိ။ ဦးရွှေရိုးအကနှင့် ဘုရားပတ်လှည့်၍ ကပေတော့သည်။ ဦးသူတော်ကြီးပင် ပြုံး၍ကြည့်နေ၏။

“ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ၊ ရသေ့က ဦးရွှေရိုး ကရသလား”

“ငါလည်း ဘယ်သိမလဲ။ ကချင်စိတ်ပေါက်ပြီက ပစ်တာပဲလေ”

အချင်းချင်း တီးတိုးပြောဆိုနေကြဆဲမှာပင် လူငယ်တစ်စု အထုပ်တွေထမ်း၍ တက်လာကြသည်။ ကမ်းနားစုရှာမှ ချင်းလူမျိုး ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များဖြစ်ကြပါ၏။ တောင်ပေါ်မှ မီးမြင်ရ၍ ဦးသူတော်ကြီးဘုရားရှိခိုးနေပြီဟု သိကြောင်း၊ ဤမျှခက်ခဲပင်ပန်းစွာဖြင့် သွားရောက်ကြ၍ ဒုက္ခခံကာ သာသနာပြုနေကြခြင်းကို ဘာသာမတူသော်လည်း အံ့ဩလေးစားစိတ်ဖြင့် ဆွမ်းတစ်ရက်စာ ခိုကွာများ လာရောက်လှူဒါန်းကြပါကြောင်းတို့ကို ပြောပြကြလေသည်။

“ဒီထီးကျိုးနဲ့ ခင်ညိုတို့ ရွှေရိုးက ကရင် အလှူရှင်တွေရောက်မယ်လို့သာ မှတ်” ဟူသည့် ဦးသူတော်ကြီး၏ မိန့်စကားကို ကြားရလေသောအခါ ...

* * * * *

တပေါင်းလဆိုသော်လည်း ပေသုံးထောင်ကျော် အမြင့်သို့ ရောက်နေကြသဖြင့် ချမ်းအေးနေခဲ့သည်။ ဦးသူတော်ကြီးသည် ပုတီးစိပ်နေရင်းမှ မျက်စိဖွင့်၍ ဧရပ်ပေါ်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ မြင်ကွင်းကား အသည်းတုန်ဖွယ်ရာပင်။

ဧရပ်ရှေ့တွင် ကြို့ပင်ရွာစုရွာသူ ဒေါ်ခင်စောသည် အရုဏ်ဆွမ်းအတွက် ကောက်ညှင်းပေါင်းနေ၏။ ဒေါ်ခင်စောက ဧရပ်ဘက်သို့မျက်နှာမူကာ ထိုင်နေသည်။ ကောက်ညှင်းနပ်မနပ်ကိုလည်း မြည်းကြည့်နေပါသေးသည်။ သူ့လုပ်ကိုင်နေပုံတို့ကို နောက်ဘက်မှာ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ စိမ်းစိမ်းကြီးကြည့်နေသူကား ကျားမင်းရာဇာ။ ဦးသူတော်ကြီးသည် ဒေါ်ခင်စောထံသို့ မနောလှိုင်းလွှတ်လိုက်သည်။ ဒေါ်ခင်စောက ဆတ်ခနဲလှမ်းကြည့်လိုက်သည်နှင့် ...

“မယ်ခင်စော ... နောက်ကိုလှည့်မကြည့်နဲ့။ မီးကိုချပြီး ချက်ချင်းတက်လာခဲ့”

ဒေါ်ခင်စောလည်း မီးကိုချခဲ့ပြီး ဧရပ်ပေါ်သို့ အပြေးတက်သွားရလေ၏။ ဦးသူတော်ကြီးအနားသို့ရောက်မှ ဧရပ်ရှေ့သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ မီးရောင်ထဲတွင် ဝင်းဝင်းတောက်နေသော မျက်လုံးအစုံနှင့် ကျားကြီးကို မြင်တွေ့လိုက်ရတော့၏။ ထိုအခါမှာပင် တဆတ်ဆတ်တုန်နေပေတော့သည်။ ကျားကြီးလည်း ဦးသူတော်ကြီး၏ မေတ္တာစွမ်းအားကြောင့် သိပ်မကြာခင်မှာပင် တောထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားလေတော့သည်။

တစ်ရက်ကလည်း နေ့ဆွမ်းစားနေကြစဉ် “မောင်ကြည်... မင်းဆွေမျိုးတွေ ရောက်နေတယ်၊ ထမင်းသွားကျွေးချေ” ဟု ဦးသူတော်ကြီးကပြောကာ ထမင်းတစ်ထုပ်ပေးသည်။ ရသေ့ဦးကြည်လည်း အင်ဖက်နှင့်ထုပ်ထားသည့် ထမင်းထုပ်ကို ယူကာ ဧရပ်နောက်သို့ဆင်းသွားလေမှ ဝက်ခံ၊ ဝက်နီတိုးကြီးကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ကြောက်ကြောက်နှင့် ထမင်းထုပ်ကိုလှမ်းပေးရာ ဝက်ခံကြီးက လက်နှစ်ဖက်ဆန့်တန်း၍ ယူပါသည်။ မည်သို့မျှ ရန်မမူဘဲ နှင့် ထမင်းထုပ်ကိုသာ စားနေလေတော့သည်။ စားပြီးသည်နှင့် တောထဲသို့ အေးဆေးစွာ ပြန်ဝင်သွားလေမှ ရသေ့ယောဂီ အပေါင်းမှာ အသက်ဝဝရှုရှုကြလေတော့သည်။

ပဋ္ဌာန်းကိုးရက်ပူဇော်ပြီး၍ တောင်ပေါ်မှပြန်ဆင်းလာကြရာမှာလည်း ပစ္စည်းသယ်ယူကြသည့် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ဦးဆုံးဆင်းခိုင်းခဲ့ရာ ရှေ့ဆုံးမှာ ရသေ့ဦးအောင်ရင်ကိုထားပြီး၊ နောက်ဆုံးမှာ သူတော်ပေါက်စ မောင်လေးဝင်းကို ထားရှိခဲ့သည်။

“မဟာသရဏဂုံသုံးဆယ်ကိုသာ အဆက်မပြတ်ပူဇော်သွားကြ။ ဘာသံကြားကြား လှည့်မကြည့်နဲ့။ အခု လူစဉ်ထားတဲ့အတိုင်းသာ သွားကြပေတော့” ဦးသူတော်ကြီး၏ မိန့်ကြားချက်အတိုင်း ပြန်ဆင်းလာခဲ့ကြရာတွင် မောင်လေးဝင်းမှာ သူတော်ပေါက်စလေးဖြစ်၍ ကြောက်ရွံ့နေရသည့်အထဲမှပင် နောက်ဘက်မှ ခြေသံကြားရခြင်း၊ နှုတ်ခမ်းကို လျှာနှင့်လျက်သံကြားရခြင်းများ ရှိနေခဲ့၏။ ဘာသံကြားကြား လှည့်မကြည့်နဲ့ဆိုသည့် မိန့်ကြားချက်များကြောင့်သာ အားတင်းထားခဲ့ရသည်။ ကြောက်ရွံ့လွန်းလှသဖြင့် တောင်အောက်သို့ မြန်မြန်ရောက်ချင်ဖောသာ ကြီးစိုးနေ

ခဲ့ရပါ၏။ နောက်မှပင် ကျားခြေသံနှင့် ကျားနှုတ်ခမ်းလျက်သံတို့ ဖြစ်နေမှန်း သိခဲ့ရသည်။

“ဘာကြောက်စရာရှိလဲ သူတော်လေးရဲ့။ ဘာဘာတို့ရဲ့ ပဋ္ဌာန်းပူဇော်ထားတဲ့ ကုသိုလ်တွေ၊ မေတ္တာပို့ထားတဲ့အားတွေကြောင့် ကျားရာဇာတွေကတောင် စောင့်ရှောက်ပြီး လိုက်ပို့ပေးရတာပေါ့”

ဦးသူတော်ကြီး၏ အားပေးစကားတို့က သူတော်ကလေး၏ နှလုံးသားထဲမှာ စွဲမြဲစွာတည်သွားလေတော့သည်။

* * * * *

“သူတော်ပေါက်စလေးရဲ့ ရင်ထဲမှာ အတွေးတစ်ခုက နက်ရှိုင်းစွာဝင်သွားခဲ့ပြီလေ။ ဦးသူတော်ကြီးတောင်မှ ဒီလောက်စွမ်းနေခဲ့ရင် ဦးသူတော်ကြီးရဲ့ ဆရာဖြစ်တဲ့ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီးဆို တအားစွမ်းမှာပဲပေါ့။ အဲဒါနဲ့ မောင်လေးဝင်း ဆယ်တန်းဖြေအပြီး ကျိုက်ထီးဆောင်းမှာ ကိုရင်ဝတ်ခဲ့တာ အခုထိပဲပေါ့လေ”

ကျွန်မသည် အန်တီစန်းပြောပြသည့် အကြောင်းအရာတို့ကို နားထောင်နေရင်းနှင့် သူတော်ပေါက်စလေးမှသည် ယခုချိန်တွင် ကျိုက်ထီးဆောင်း သာသနာ့တာဝန်တို့ကို အတွင်းစည်းဖြင့် ဆောင်ရွက်နေပါသော ဘုန်းဘုန်း ဘဒ္ဒန္တဝိသုဒ္ဓအား မြင်ယောင်လာရင်းနှင့် အန်တီစန်းကို ပူဆာပြန်ပါသည်။

“ဦးသူတော်ကြီးရဲ့ သာသနာပြုပုံတွေအကြောင်းကို ပြောပြပါဦးနော်”

လေးသူ့စံ

လျှပ်ပန်းခွေနှဲ့ နှင့် ဝက်ခေါင်းတော်

၁၉၇၃-၇၄ ခုနှစ်၊ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၄၀)ခန့်က ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်က တောင်ငူတွင်ရုံးစိုက်သော မြန်မာ့သစ်လုပ်ငန်း၊ ရောင်းဝယ်ရေးနှင့် သစ်စက်ဌာန၊ အမှတ်(၅)၊ သစ်မာဒေသ၏ မန်နေဂျာ အစ်ကိုကြီး ဦးတင်သိန်း(နောင်တစ်ချိန် ဒုတိယအထွေထွေမန်နေဂျာ) ဖြစ်ပါသည်။ အမှတ်(၅) သစ်မာဒေသမှာ ရေနံမြို့၏ တောင်ဘက်မှ ပဲခူးမြို့အထိ ပဲခူးရိုးမအရှေ့ခြမ်းနှင့် ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းတစ်ခုလုံးကို တာဝန်ယူရပါသည်။ အစ်ကိုကြီး ဦးတင်သိန်းမှာ စစ်ကြိုခေတ်က တက္ကသိုလ်လှ(ခေါ်) ဦးမောင်မောင်လှရေးပြီး တက္ကသိုလ်ဖေညွန့် သိဆိုခဲ့သော ရွှေစံပယ်ရုံသီချင်းတွင် မြန်မာ့ဂီတကို ခံစားပေးခဲ့သည် (ဂီတကိုနဲ့)ဖြစ်ပါသည်။

၎င်းကာလ တောင်ငူ၌ တောင်ပိုင်းတိုင်းစစ်ဌာနချုပ် (ယနေအခေါ် အလယ်ပိုင်းတိုင်းစစ်ဌာနချုပ်)ရုံးစိုက်ပြီး တိုင်းမှူးမှာ ဗိုလ်မှူးကြီးခင်အုန်း(နောင် ဗိုလ်မှူးချုပ်၊ စာရေးဆရာ ရာမညကိုကိုနိုင်) ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချိန်က ရန်ကုန်၊ အလုံမြို့နယ်၊ ပြည်သူ့ကောင်စီအတွင်းရေးမှူးဖြစ်သူ ဦးသိန်းထွေး(ပိခင်ဌာန မြန်မာ့သစ်လုပ်ငန်း၊ ရောင်း/စက်ဌာန၊ လက်ထောက်မန်နေဂျာ) (နောင်တစ်ချိန် မန်နေဂျာ)က အစိုးရရုံးများ၌ စနေနေ့ နေ့တစ်ဝက်ရုံးတက်နေကြရသည်ကို စနေနေ့ တစ်နေ့လုံးရုံးပိတ်ရက်ဖြစ်အောင် တွက်ချက်၍ ပါတီမဟိုက်မတီဌာနချုပ်သို့ မတင်ပြရသေးသဖြင့် စနေနေ့ နေ့တစ်ဝက် ရုံးတက်နေကြရပါသည်။

စနေနေ့ ညဦးပိုင်းလောက်တွင် ဂီတဝါသနာရှင် တိုင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးခင်အုန်းနှင့် လုံခြုံရေးအဖွဲ့များ၊ အစ်ကိုကြီး

ဦးတင်သိန်း၏ နှစ်ထပ်အိမ်ကြီးသို့ ရောက်လာလေ့ရှိကြပြီး မြို့ပေါ်က အရပ်သားအရာရှိများအပါအဝင် တစ်ညလုံး ဖိုးလင်းသီဆိုကြ၊ တီးကြမှုတ်ကြပါသည်။ မီးရထားဌာနဆရာဝန် ဦးမျိုးအောင်(နောင်တစ်ချိန် မီးရထားဌာနဆေးမှူးချုပ်)၊ အမြတ်ခွန်ဝန်ထောက် ဦးခင်မောင်ကြည်၊ ဂျီအီး ၉၅၅ သစ်ဝယ်ကိုယ်စားလှယ် အဆိုတော် ဦးမောင်မောင်ကြီးတို့ ပါဝင်ကြပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ တောင်ငူသို့ အလည်အပတ်ရောက်လာတတ်သော အဆိုတော် ဦးမင်းနောင်လည်း ပါလေ့ရှိပါသည်။

အစ်ကိုကြီး ဦးတင်သိန်း၏အိမ်တွင် တည်းခိုပြီး အိပ်ဆောက်ရန် (သစ်)လာဝယ်သော မသီတာနှင့် မိဘနှစ်ပါး ကြိုကြိုက်သောအခါများ၌ မသီတာက သီချင်းများဝင်ဆိုတတ်ပါသည်။ မသီတာမှာ နောင်တစ်ချိန်တွင် အဆိုတော်(ခိုင်ဝါ) ဖြစ်လာပါသည်။

ကျွန်တော်တို့က လူကြီးများအတွက် အစားအသောက်နှင့် လိုအပ်သည်များကို လုပ်ကိုင်ပေးကြရပါသည်။ လုံခြုံရေးအဖွဲ့တွင် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးမောင်မောင်အေး(နောင် ဒုတိယဝန်ကြီး၊ မွေး/ရေဝန်ကြီးဌာန)လည်း ပါဝင်ပါသည်။

တီးကြမှုတ်ကြသောအခါ တိုင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးခင်အုန်းက တယောထိုးပါသည်။ အစ်ကိုကြီး ဦးတင်သိန်းက မြန်မာဂီတာ တီးပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဆရာကြီးဦးဘသန်း(စောင်း)လည်း ပါဝင်တတ်ရာ ဆရာကြီးဦးဘသန်းက စောင်းတီးပါသည်။ အဆိုတော် ဦးမောင်မောင်ကြီးက သီချင်းဆိုရင်း စည်းခွဲဝါးလိုက်ပါသည်။

သီချင်းတစ်ပုဒ်ပြီးတစ်ပုဒ် ဆိုကြရင်း၊ စကားတပြောပြော ပြောကြရင်းက လျှပ်ပန်းခွေနှဲ့ အစချီသီချင်းဆိုရန် ဦးမောင်

www.burmeseclassic.com

မောင်ကြီးက စလိုက်ပါသည်။ ဦးမောင်မောင်ကြီးက လျှပ်ပန်း
ခွေခွေ သီချင်းကြီးကို မကြာခဏဆိုလေ့ရှိပြီး ကျွန်တော်လည်း
ကြိုက်သဖြင့် လျှပ်ပန်းခွေခွေကို ဦးမောင်မောင်ကြီးဆီက (တက်)
ယူထားပါသည်။

ယခု ဦးမောင်မောင်ကြီးက 'လျှပ်ပန်းခွေခွေ' သီချင်းကြီး
ကို စတင်ဆိုပါပြီ။

"လျှပ်ပန်းခွေခွေ... လေသွဲ့ယူငင်... မြူမင်ရစ်ဖုန်း
ထစ်ချုန်း စစ်ရှုံးသူရာ... အိုလေ အမျက်ဟောင်းကြောင့်...
ချက်ကောင်းကိုသာ... ဘဝဂ်ဆောင်းအောင်... ဝက်ခေါင်း
တော်ဖြစ်တဲ့ခါ..." ဟုလည်း ဆိုရော အစ်ကိုကြီး ဦးတင်သိန်း
က တီးဝိုင်းကို ရပ်ရန် လက်ပြန်... "

"နေကြဦး... နေကြဦး။ ဒီနေရာမှာ စာမှားနေတယ်။
သိကြားမင်းနဲ့ အသူရာ စစ်ဖြစ်နေကြတာ။ ဘယ့်နယ် ဝက်ခေါင်း
တော် ဖြစ်ရမှာလဲ။ စစ်သေနာဗျူဟာအရ 'ဝက်ခေါင်းထိုး' ပစ်
တဲ့အခါ ဂျူးခနဲ ဒိုင်းခနဲ ဝက်ခေါင်းထိုး တစ်ရှိန်ထိုး ပြောပြော
မတ်မတ် ပစ်တာကိုပြောတာ။ စာမှားနေတယ်။ ဝက်ခေါင်းထိုးပစ်
တဲ့ခါ ဖြစ်ရမယ်" ဟု ပြောပါသည်။ တိုင်းမှူးကြီး ဗိုလ်မှူးကြီး
ခင်အုန်းကလည်း အစ်ကိုကြီး ဦးတင်သိန်းပြောသည်ကို ထောက်
ခံဆွေးနွေးပါသည်။

ထိုအချိန်မှစပြီး အဆိုတော် ဦးမောင်မောင်ကြီးလည်း
တစ်လျှောက်လုံး 'ဝက်ခေါင်းတော် ဖြစ်တဲ့ခါ' နှင့် ဆိုလာခဲ့ရာက
'ဝက်ခေါင်းထိုးပစ်တဲ့အခါ' ဟု ပြင်ဆိုပါတော့သည်။

ထိုစာမှားသည် ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အစ်ကိုကြီး
ဘိုကလေးတင့်အောင် (အများအခေါ် အစ်ကိုလေး)နှင့်ဆုံသော
အခါ ကျွန်တော်ပြောပြရာ အစ်ကိုကြီး ဘိုကလေးတင့်အောင်က

"အဲဒီလို မှားနေတာတွေ တချို့နေရာတွေမှာ ရှိနေသေး
တယ်။ ချစ်သမျှကို... မြင်းမိုရ်ရွှေတောင်လုံးသာပလေ...
လေးဆူဒီပါ... သီတာရေမြေဆုံးစေတော့လေး... ဆိုတဲ့
သစ္စာတိုင်ပတ်ပျိုးကို ကုန်းဘောင်ဆက် သာယာဝတီမင်းရဲ့
မိဖုရား မမြကလေးရေးတာလို့ မှတ်ယူထားကြသလို ဒီချစ်သမျှ
ကို ပတ်ပျိုးကိုပဲ ဒီစာသားအတူတူနဲ့ မင်းဘူးပဲနင်းဦးနေဦး
ရေးတာဆိုပြီး တချို့သီချင်းကြီးစာအုပ်တွေမှာ ဖော်ပြတာတွေ
ရှိတယ်။ ဘယ်ဟာအမှန်မှန်းမသိဘူး။ အများကတော့ မိဖုရား
မမြကလေးရေးတယ်လို့ လက်ခံထားကြပေမဲ့ တချို့သီချင်းကြီး
စာအုပ်တွေမှာ မင်းဘူးပဲနင်း ဦးနေဦးရေးတယ်လို့ အတိအလင်း
ဖော်ပြနေတာတွေက ရှိနေတော့ ခက်နေတယ်" ဟု ပြောပြပါ
သည်။

ကျွန်တော် ရန်ကုန်ရောက်လာသောအခါ စာအုပ်

အဟောင်းဆိုင်များ၌ အချိန်ယူ၍ ကြိုက်သည့်စာအုပ်များကို
တစ်ခုံစီရှာဖွေလေ့ရှိရာ တစ်ခါ၌ သီချင်းကြီးစာအုပ်တစ်အုပ်ကို
စိတ်ကြိုက်တွေ့၍ ဝယ်လိုက်ပါသည်။ ဂီတလာကံကုဒီပနီခေါ်
ဂီတသိပ္ပံအခြေခံစာအုပ်၊ ရေးသားပြုစုသူက ပေလုဝဆရာတင်
တည်းဖြတ်သူက ဆရာလှသမိန်၊ ပညာအလင်းပြစာအုပ်တိုက်
က မြန်ချီပြီး တန်ဖိုး ၁၅/- (တစ်ဆယ့်ငါးတိတိ) ဟု ရေးထား
ပါသည်။ ပထမအကြိမ်ထုတ် ၁၉၆၈၊ နိုဝင်ဘာ ၂၀ ရက်ဟု
လည်း တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်ဝယ်ရသည့် တန်ဖိုးမှာ မူလ
သတ်မှတ်ချက်တန်ဖိုးထက် အဆများစွာ ပေးခဲ့ရပါသည်။

ထိုစာအုပ်တွင် (လျှပ်ပန်းခွေခွေ) ကိုရှာကြည့်ရာ စာမျက်
နှာ ၃၁၉၊ အမှတ်စဉ် ၃၃၊ နန်းသိမ်းအသူရာမိုးဖွဲ့ ယိုးဒယား
နာခံတော် ဦးချို၊ နန်းသိမ်းယိုးဒယားအလိုက်ဟု ပြထားပါသည်။
ထိုသီချင်းစာသားတွင် 'ဝက်ခေါင်းတော်ဖြစ်တဲ့ခါ' ဟု ရေးထားပါ
သည်။ အောက်ဆုံးစာကြောင်း၌လည်း -

"မြတ်ကောဝိလာ... နန်းကသည်ခါ... လှမ်းကြွချီ
ကာ... နတ်ဒေဝါ... မြတ်ရောဝက်မင်း" ဟု ပြထားပါသည်။

၎င်းစာသားနှင့် ပတ်သက်၍ မိတ်ဆွေကြီး အဆိုတော်
ဦးခင်မောင်လွင် (ကိုယ်သာချစ်စိတ် တိတ်တိတ်ဖြေမယ်/ခြားနား
ချက်သီချင်းတို့ကို သီဆိုခဲ့သူ၊ ကေသီပန်တူရိယာအဖွဲ့ကို စုပေါင်း
တည်ထောင်ခဲ့သူ) အား ပြကြည့်ရာ ဦးခင်မောင်လွင်က -

"စာသားမှားနေတယ်။ ပုံနှိပ်မှားတာလည်း ဖြစ်နိုင်
တယ်။ 'နတ်ဒေဝါ... မြတ်ရောဝက်မင်း' မဟုတ်ဘူး။
'ရောဝက်' ဆင်ကိုပြောတာဗျ။ ရောဝက်ဆင်မင်း နန်းတော်က
ကြွချီလာတာကို ပြောတာ။ နတ်ဒေဝါ မြတ်ရောဝက်မင်း ဖြစ်ရ
မယ်" ဟု ရှင်းပြပါသည်။

ပြီးခဲ့သောနှစ်များစွာက ရန်ကုန်မြို့မကျောင်းလမ်း၊ အစိုး
ရကဇာတ်ရုံ၌ အစ်ကိုကြီး ဘိုကလေးတင့်အောင်နှင့် ဂီတလူလင်
ဦးကိုကိုတို့ ကြီးမှူးကျင်းပသော စန္ဒရားဆရာ (၁၄)ဦး၏ ဂီတ
နန္ဒဝန်ပွဲတွင် အဆိုတော် ဒေါ်တင်တင်မြက လျှပ်ပန်းခွေခွေ အပို
တစ်ပိုဒ်ကို ထည့်ဆိုသွားရာတွင် 'ဝက်ခေါင်းထိုးပစ်တဲ့ခါ' ဟု
ချောမွေ့ငြိမ်ညောင်းစွာ သီဆိုသွားရာ ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း
(၄၀)ခန့်က အစ်ကိုကြီးဦးတင်သိန်း(ဂီတ ကိုနီ) ထောက်ပြပြင်
ခဲ့သည့်အတိုင်း ဖြစ်ခဲ့၍ ဟိုစဉ်က စနေနေ့ည မိုးအလင်း လူကြီး
တွေ တီးကြမှုတ်ကြ သီဆိုခဲ့ကြသော အဖြစ်အပျက်ကလေးများ
ကို ပြန်လည်သတိရအောက်မေ့ရင်း လွမ်းဆွတ်မိပါတော့သည်။

ဘကြီး

အနုပညာ

အနုပညာ

ရုန်းထွက်သူ

■ နန္ဒမိုးဇာတ်

မြိုင်တစ်ကြောမှာတော့ နွေဦးသစ် ခဲ့ပါပြီကော။

သို့ငြား ဟိုးခါတိုင်း နှစ်တွေလို မဟုတ်ဘဲ သည်တစ်နှစ်နေ့ကတော့ ဆိုးရွားပြင်းထန်ရိပ်တွေ ဖိတ်စဉ်ကျနေ သည်။ အပူတွေက ဆယ်နေများ ကဲဘိ လေသလား။

အရှင်ပိဏ္ဍေလဘာရဒွါအေဖို့ သာ ဝတ္ထိမှ ဆွမ်းခံကြွလာခဲ့ကာ ဆွမ်းကိစ္စ အပြီးမှာတော့ မြမြကလေး အေးသည် နေရာဒေသကို ရှာဖွေလျက် တန်ခိုးကုဒ္ဒိ ပါဒိနှင့် သွားရောက်သီတင်းသုံးတတ်စပြု ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် အရှင်ရွေးချယ် လိုက်သောနေရာသည် နွေအပူဒဏ်ကို ကာကွယ်လိုသူတွေအတွက် သင့်လျော် ကောင်းမြတ်သည့် နေရာကလေးပဲ ဖြစ် သည်။ ထိုနေရာကား ဂုဂါမြစ်ကမ်းအနီးရှိ ဥဒေနမင်း၏ ဥယျာဉ်ပင် ဖြစ်လေတော့ သတည်း။

ဥယျာဉ်ကား တကယ့်ကို သာ တောင့်သာယာ။

ကြီးမားအံ့ဆိုင်းလှစွာ သစ်ပင် ကြီးမျိုးစုံတို့က အေးမြသော အရိပ်အာဝါ သကို တည်ဆောက်ပေးနေကြသည်။ ဂဂါမြစ်ရေပြင်ကို ဖြတ်သန်းတိုက်ခတ် လာသော လေနအေးက ညင်းညင်း ညံ့ညံ့။

သည်လိုမျိုး နွေအပူကို အန်တု ပေးနေသော ဥယျာဉ်အတွင်းရှိ သစ်တစ် ပင်ရင်း၌ အရှင်သည် မကြာခဏဆို

သလိုပင် ဈာန်ခရီးဖြင့် ကြွလာရင်း သီတင်းသုံးလေးရှိစမြဲ ဖြစ်လေသည်။ သည်လိုနှင့် သာယာ အေးချမ်းလှစွာ သော ခေါက်ရိုးကျိုးခဲ့သည့် ဖြစ်စဉ်များ သည် ဤယနေ့မှာတော့ တစ်မျိုးတစ်ပုံ ပြောင်းလဲရန် မြားဦးလှည့်ခဲ့ပါပြီလား။

အရှင်အဖို့ သည်ဥယျာဉ်တွင်းရှိ သစ်တစ်ပင်အောက်၌ တရားအရသာကို ခံစားနေစဉ်မှာပင် ဥဒေနမင်းသည် နောက်လိုက်နောက်ပါ။ အခြေအရံ မောင်းမများစွာနှင့် သူပိုင်ဆိုင်သော ဥယျာဉ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ချေသည်။

ခါတိုင်းလည်း စိတ်ပါလျှင်ပါသလို ဥယျာဉ်အတွင်း ရောက်ရှိနေကျ။

ဥဒေနမင်းအဖို့ ကာမဂုဏ်လွှာ ရုံကလေးကို လွှမ်းမတ်ရသည်က ကြီးစွာ သော ချမ်းသာအစစ်ဟု မှတ်ယူနေခဲ့ သည်။ မင်္ဂလာဥယျာဉ်အတွင်းရှိ ကျောက် ဖျာပေါ်ရောက်လျှင် အသင့်စီမံထားသော ကျောက်ဖျာပေါ် လဲလျောင်းကာ ကိုယ် လုပ်မောင်းမအချို့၏ ဆီပွတ်လိမ်းကျံ ခြင်း၊ ညင်သာနူးညံ့စွာ နှိပ်နယ်ခြင်း စသည်တို့ကို မျက်တောင်ကလေးအစင်း သားနှင့် ခံယူတော်မူရင်း ကျန်မိန်းမ အခြေအရံများ၏ သာယာညင်းပျောင်း သော တေးဂီတမှီခြာ ကကြိုးစုံစုံတို့ကို အရသာခံ ကြည့်ရှုခံစားခဲ့ချေသည်။ သည်လိုနှင့် ဖြည်းဖြည်းချင်းဆိုသလို ဥဒေနမင်း၏ မျက်တောင်ဖျားပေါ်သို့ အိပ်စက်ခြင်းပုံရိပ်တွေက ဖိတ်စဉ်ကျလာ

ခဲ့လေရာ မကြာခင်မှာပင် ကျောက်ဖျာ ထက်ဆီမှ ဟောက်သံသဲ့သဲ့ ထွက်ပေါ် လာခဲ့လေတော့သည်။

“ဟေ့ ... အရှင်မင်းကြီးတော့ စက်တော်ခေါ်သွားပြီ။ ဆိုတာတွေ၊ ကတာတွေ ရပ်ကြတော့။ ဆက်ဆို၊ ဆက်ကလဲည်း ပင်ပန်းတာ၊ မောတာပဲ အဖတ်တင်လိမ့်မယ်”

“အေး ... ဟုတ်တယ်။ ဒါဖြင့် တို့များ ဘာလုပ်ကြရင် ကောင်းမလဲ”

“ဘာလုပ်ကြရင် ကောင်းမလဲ ဟုတ်လား။ ဥယျာဉ်ထဲ ရောက်ပြီဆို တော့ လျှောက်သွားကြမယ်လေ။ ငှက် လှလှကလေးတွေရဲ့ တေးသီချင်းသံကို နားဆင်ကြမယ်။ အသီးအနှံတွေတွေ့ရင် ခူးဆွတ်စားကြမယ်။ ပန်းတွေတွေ့ရင် ခူး ပန်ကြမယ်လေ”

“ဟေ့ ... ဟုတ်တယ်။ ဟုတ် တယ်”

“ရှူး ... တီးတီး၊ သိပ်မဆူနဲ့။ အရှင်မင်းကြီးနီးလာရင် အစီအစဉ်တွေ ပျက်ကုန်လိမ့်မယ်။ ကဲ ... ဖြည်းဖြည်း သက်သာ သွားကြရအောင်”

မင်းကြီးအပါးမှာတော့ဖြင့် အမွှေး နံ့သာ လိမ်းကျံရသော၊ ခြေဆုပ်လက် နယ်ပြုရလေသော မောင်းမအချို့သာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။ ကခုန်သော၊ သီဆို သော၊ တီးမှုတ်သော မောင်းမတွေကဖြင့် ဥယျာဉ်အတွင်းသို့ လှည့်လည်ထွက်ခွာ လာကြပေပြီ။

www.burmeseclassic.com

မင်းကြီး၏ ဥယျာဉ်ကား သာ တောင့်သာယာ ရှိလိုက်ပါဘိတော့။

သာရကာလာ။ တမာလာ။ ခွဲခြား၍ မသိတတ်နိုင်သော ကျေးဇူးတင်တွေက ညည်စိစိ။ မာကတေးသွားတွေက လည်း ကြည်နူးချိုဖြိုနိစဖွယ် ကောင်းမှကောင်း။ ညှာသွယ်ဆင့်တန်း၊ နာမည်ဖြင့် ဆန်းရုံမက ဘယ်ပန်းခိုင်ဟူ၍ မသိတတ်နိုင်သော ခိုင်ပန်းစုံတွေကလည်း မင့်တချို့၊ ငုံတချို့နှင့် ဝတ်မှုန်တွေစိကာရာသီလင့်ဟန်ရှိကြလေသလား။ အသီးအနှံတွေကလည်း ခိုင်ညှာပြတ်တဲ့လျက်။

ကျေးဇူးတင်တေးချင်းကို နားဆင်၊ ပွင့်ပန်းခိုင်တို့ကို ပန်သ။ ချိုမြသော အသီးအနှံတို့ကို ဆွတ်ခူးစားသောက်ရင်း သူတို့သည် ဥယျာဉ်ကို လှည့်ပတ်လာခဲ့ကြသည်။

“ဟယ် ... ဟို ... ဟိုမှာ ... သံဃာတော်တစ်ပါး သစ်ပင်အောက်မှာ သီတင်းသုံးနေတယ်ဟေ့။ ရှူး ... တိုးတိုး။ ကောင်မတွေ မဆူကြနဲ့”

“အေးပါ ကောင်မရယ်။ တို့များဟာ သာသနာဖျက်မတွေ မဟုတ်ကြပါဘူး”

“ဒါဖြင့် လာကြ။ ကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းလှတဲ့ သံဃာမထေရ်ကို သွားဖူးပြီး တရားဦးလေး ဘာလေး နာလိုက်ကြရအောင်”

“ကောင်းပါလေ့ကွယ်။ ကောင်းပါလေ့”

သည်လိုနှင့် ဘဝပေးအခြေအနေအရ ပြည်ရှင်မင်း၏ အဖျော်ဖြေခံဘဝသို့ ရောက်ရှိနေရငြား ဘုရား ဘုရားမှန်းသိ၊ တရား တရားမှန်းသိလျက်၊ သံဃာသံဃာမှန်း သိတတ်ကြကုန်သော မိန်းမငယ်တစ်စုမှာ အရှင်ပိဏ္ဍေလမထေရ်အနီးသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ကြလေတော့သည်။

“သာဓု ... သာဓု ... သာဓု”

သူမတို့ ဝတ်ဖြည့်အပြီးမှာတော့ မထေရ်၏နှုတ်ဖျားမှ အနုမောဒနာသံပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ အသပေါတရားကင်းစင်၍ ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းလှစွာသော မထေရ်ထံမှ သူတို့ သူတို့သည် တရားထူး၊ တရားဦးတို့ကို နာကြားလိုစိတ်များ တဖွားဖွားဖြစ်ပေါ်မိကြသည်။ ဒါကို မထေရ်မှလည်း သိထားပုံရသည်။ သည့်အတွက် တရားနာမည့်သူ၏ ဉာဏ်အတိမ်အနက်ကို တိုင်းတာလျက် သင့်လျော်မည့်တရားကို ဟောပြောခဲ့သည်။

“ဒါယိကာမတို့ ... သင်တို့တစ်တွေဟာ ကိုယ့်ထက်သာရင် မနာလိုတတ်တဲ့ သဘောကို ပယ်ဖျောက်ဖို့လိုတယ်။ ဝန်တိုမှုဆိုတဲ့ စိတ်ထားကိုလည်း မထားပါနဲ့”

“တင်ပါဘုရား”

ထိုအချိန်မှာတော့ ကျောက်ဖျာထက်တွင် ဥဒေနမင်းသည် အိပ်မက်လှလှတွေ မက်၍ကောင်းနေဆဲ။

“တောက် ... ကောင်မတွေ။ ခုထိပြန်ရောက်မလာကြသေးဘူး။ သဝေထိုးလို့ကို မဝနိုင်တော့ဘူး။ သိမယ်။ ကောင်မတွေ ဒုက္ခရောက်အောင် လုပ်ပြမယ်”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် ခြေဆုပ်လက်နယ်ပြုသည့်ဘဝနိဗ္ဗာန်ထားသော မောင်းမတစ်ဦးက ဥဒေနမင်း၏ ခြေဖဝါးကို မသိမသာ ပွတ်သပ်ပေးသည့်တဒဂ် မင်းကြီးလည်း နှုတ်ဖျားဆီမှ အာမေဇိုတ်များ ခုန်ပေါက်ထွက်ကျလာကာ ရုတ်တရက်နိဗ္ဗာန်လာလေသည်။ ခါတိုင်း သူ့နိုးလာလျှင် လွင်စာစာ ချိုကြည်ကြည် အသံကလေးများဖြင့် သူ့အပါးဝန်းရံလာကြကုန်သော လှတပတများသည် ခုခါ၌ ဘယ်ဆီသို့ ရောက်နေကြပါလိမ့်။ အတ္တ၊ တဏှာနှင့် ရာဂ၏ ပိစီးမှုတို့က ဥဒေနမင်း၏ ရင်အစုံကို ပုံမျက်နှာပြင်လို တုန်ခါစေကြပါကုန်သည်။

“ဟေ့ ... ဟိုကောင်မတွေ ဘယ်ကိုထွက်သွားကြသလဲ။ လျှောက်ထင်စမ်း”

သည်မှာတင် ဥယျာဉ်လည်ပတ်မှု၌ လိုက်ပါသွားရင်း ပြန်ရောက်လာသည့် မောင်းမတစ်ဦးက သူ့မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်များကို လျှောက်တင်လေသည်။

“သူတို့ သူတို့ အရှင်မင်းကြီး ဒီမှာရှိနေတာကို မေ့လျော့ပြီး ရဟန်းတစ်ပါးကို ဝိုင်းအုံနေကြပါတယ် ဘုရား”

“အောင်မာ .. ရာရာစစ တောက်သင်းတို့က သည်လိုလား။ ငါ့အကြောင်းကောင်းကောင်းကြီး သိရမှာပေါ့ကွာ”

ဥဒေန၏ ရင်ထဲ၌ ‘မျက်စိပိုးဝင်းဆံတစ်ပင်တင်း’သည် အဖြစ်က နာလိုခံခက်စွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရသည်။ ဒေါသအစုံသည် ဖိုခုံလောက်ပေါ် ပစ်ချ၍ ထွက်ပေါ်လာသော ဆားသကဲ့သို့ တဖျစ်ဖျစ် မြည်ဟည်းတောက်လောင်နေတော့သည်။ ဒေါသကား အရာရာကို ပကတိအတိုင်း မြင်နိုင်စွမ်းကို ချေဖျက်စဉ်ကြသည်ကောလေ။

“ဒီရဟန်းတော့ ကိုယ်နိမိတ်တာတွေ ငါ့ဥယျာဉ်ထဲ လာလုပ်တယ်။ သိကြရောပေါ့ကွာ။ ခေါင်းပြောင်ပြောင်တစ်အုံလုံး ခါချဉ်စာမိပြီသာ မှတ်ပေတော့”

သို့ကလို မြည်တမ်းရေရွတ်ပြီး နေရာမှ စတင်ရွေ့လျားလေသည့်အနိက်မနာလိုခြင်းတရား။ ဝန်တိုခြင်းတရားတို့ မြစ်ဖျားခံရာမှ ပေါက်ဖွားလာသည့် ကြည်နူးမှုအပြားတို့သည် ကုန်းချော၊ ကုန်းတိုက်သော မောင်းမအချို့၏ နှုတ်ခမ်းများပယ်ဖူးပုံပွင့်လန်းလာကြလေတော့၏။

“ဟား ... နေရာကျလိုက်လေကွယ်။ အသောကပင်မှာ ခါချဉ်ထုပ်က အဆင်သင့်ပါလား။ အဲဒါကို လှမ်းဆွဲပြီး

မထေရ်ရဟန်းရဲ့ ခေါင်းပေါ်တည့်တည့် အရောက် လှုပ်ခါလိုက်ရင် ...ဟဲ့ ... ဟဲ့ ... ဟဲ့ ... ခေါင်းတုံးပြောင်ပြောင် တော့ ပူးရောင်ကိုင်းသွားရှာတော့မယ်”

မင်းကြီးသည် တစ်ကိုယ်တည်း သဘောအကျကြီးကျလျက် အသောက ပင်၏ သစ်ကိုင်းကို လှမ်းဆွဲလိုက် သည်။ ဆွဲပြီး သိပ်မကြာ။ သစ်ကိုင်း သည် မထေရ်ရှိရာသို့ ဝဲကျမသွားခင် မှာပင် ရုတ်တရက် မင်းကြီး၏လက်မှ သစ်ကိုင်းက လွတ်သွားသည်။

“ဟာ ...ဟာ ... ခါချဉ်ထုပ်၊ ခါချဉ်ထုပ်၊ ပြုတ်ကျပြီ ... ပြုတ်ကျပြီ၊ မင်းကြီးပေါ်ကို တည့်တည့်ကြီး ပြုတ်ကျ ပြီ”

“ဖုတ်”

“အား ... အမလေး ... အား ... လုပ်ကြပါဦး။ လာကြစမ်းပါဦး။ ခါချဉ် တွေ ... ခါချဉ်တွေ။ အီး ... အဲ ... အား ... နာတယ်၊ နာတယ်”

ခါချဉ်ထုပ်၏လားရာသည် မင်းကြီး ၏ ဦးခေါင်းတည့်တည့်ပေါ်ကိုမှ ပြုတ်ကျ ခဲ့သည်။ ပြုတ်ကျပြီး သကာလ အထုပ် သည် ပွင့်သွားပြီး ခါချဉ်တို့သည် ဦး ခေါင်းတွင်းသို့ တိုးဝင်ကြ၏။ နားရွက် တွင်း၊ နှာခေါင်းတွင်း တန်းဝင်ကြ၏။ ပြီးတော့ ကုပ်သားတစ်လျှောက်မှ ရင် ဘတ်အတွင်း။

ရောက်ရှိသည့်နေရာတိုင်း၌ ခါချဉ် မည်သော သတ္တဝါတို့သည် ဤမည် သော ပုဂ္ဂိုလ်ကား ငါတို့ မှီတင်းနေထိုင် သည့် ဤဥယျာဉ်ကြီး၏ အရှင်သခင်ဟူ ၍ နားမလည်ခဲ့ကြ။ အသိုက်အမြိုကို လာရောက်ဖျက်ဆီးသူဟု သဘောမှတ် ယူကာ စိတ်ရှိလက်ရှိ ကိုက်ကြပဲ့ကြပါ ကုန်၏။ မင်းကြီးကား မြေပြင်ပေါ် လူး လျက် ကယ်ပါ ယူပါ တစာစာဖြစ်နေခဲ့ လေသည်။ ဤ၌ မထေရ်ရှေ့ရှိ မောင်းမ တို့လည်း မင်းကြီးထံရောက်လာကာ

ခါချဉ်ကောင်များကို ဖယ်ရှားသလိုလိုနှင့် မမ်းမိသော ခါချဉ်ကောင်တို့ကို ကောက် ယူလျက် မင်းကြီး၏ကိုယ်ပေါ်သို့ မသိ မသာ ပြန်တင်ပေးကြကုန်၏။ စင်စစ် မင်းကြီး၏ အကျင့်စရိုက်မှန်ကို သိ၍ လေးစားမှုဟူ၍ သိပ်မရှိချင်။ မင်းကြီးက လည်း ‘မနိုင်ငံ’ရောက်ဖို့ဆိုလျှင် ပရော ပရီနိုင်လွန်းလှသည် မဟုတ်ပါလား။

“ဘယ်လိုများ ဖြစ်ရတာတဲ့လဲ အရှင်။ တခြားဘုရင်တွေဆိုရင် ရဟန်း တော်တွေကို မတွေ့လိုက်နဲ့၊ တွေ့လိုက် တာနဲ့ ရှိခိုးဖူးမြော်ကြပါတယ်။ သိလိုတာ ကိုလည်း လျှောက်ထားမေးမြန်းကြပါ တယ်။ မင်းကြီးကျမှ အဲသလိုမျိုးမဟုတ် ဘဲ ကိုယ့်ခေါင်းပေါ်ကို ခါချဉ်ထုပ် ပြုတ် ချရတယ်လို့ ... ဘယ်လိုဖြစ်ရတာပါလဲ ဘုရား”

“တော်တော့။ တော်ကြတော့။ နောက်ထပ် ဘာစကားမှ မပြောကြနဲ့ တော့။ အမယ်လေးလေ နာလိုက်တာ။ ခါချဉ်တို့လို့ ပျားသာတုပ်ရင် ခုလောက်ဆို ကံတော်ကုန်ပြီ။ ကဲ ... ကဲ ... နန်း တော်ထဲ ပြန်ကြမယ်”

“အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်းပါ ... ဘုရား”

သို့ဆိုမိန့်ပြီး နန်းတော်ရှိရာ ပြန်ကြ မည်အလုပ် ဥယျာဉ်စောင့်ကို ခေါ်ကာ တီးတိုးစကား မှာသွားခဲ့သေးတော့သည်။

မင်းကြီး၏အပျော်ခရီးကား သည် ကုနေကျတော့ ထူးထူးခြားခြား။

သည်တစ်ခါ ဥယျာဉ်ထဲကြွလာ ခြင်းကတော့ ယခင်တစ်ခေါက်ကလို မောင်းမမိသံများနှင့် ဖိခိခိခိ မဟုတ်။ အသက်အရွယ် ပျိုနုပါလျက် သွေးနှင့် ကိုယ်၊ သားနှင့်ကိုယ် ဖြစ်ပါလျက် ချော မောလှပသော ဣတ္ထိယမိန်းမချောများနှင့် ဆုံသည့်အခိုက် ရင်ကလေးမျှပင် လှုပ်

ခုန်ခြင်းမရှိသောအဖြစ်အား သိလိုသော ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဘယ်လိုမျိုး မထေရ် ပါလိမ့်။ သည့်အတွက်လည်း ဥယျာဉ် စောင့်အား ထိုမထေရ် ဥယျာဉ်တွင်း ကြံ လာပါက ချက်ချင်းသတင်းပို့ရန် အမိန့် ပေးခဲ့သည်။ ခု မထေရ်ရောက်နေပါပြီတဲ့။

သည်အတွက် ဥဒေနမင်းကြီး သည် အမတ်အပေါင်းခြံရံကာ ဥယျာဉ် တွင်း ရောက်ရှိခဲ့ပါချေပြီ။ မထေရ်ကား ဘာမျှ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ။ သီတင်းသုံးရာ အရပ်တွင်ပင် သက်သက်ငြိမ်ငြိမ် ဣန္ဒြေ ရချ။

“အရှင်ဘုရား ... တပည့်တော် သိလိုသမျှ လျှောက်ထားမေးမြန်းပါရစေ ဘုရား”

“ခွင့်ပြုပါတယ် မင်းကြီး”

“အရှင်ဘုရား။” ဂေါတမဗုဒ္ဓရဲ့ သာသနာတော်တွင်းမှာ နေထိုင်ကြတဲ့ အချို့ရဟန်းကလေးတွေဟာ ပထမ အရွယ်မျှသာ ရှိကြပါသေးတယ်။ သူတို့ တစ်တွေဟာ ကာမဂုဏ်မခံစားဘဲ ဒီ အကျင့်မြတ်ကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ စင်စင် ကြယ်ကြယ်ကျင့်ပြီး ဘာကြောင့် တစ် သက်ပတ်လုံး နေနိုင်ကြပါသလဲ ဘုရား”

“မင်းကြီး ... အရှင်ဂေါတမက

‘ဘိက္ခုတို့ ... သင်တို့တစ်တွေဟာ အမိ အရွယ်ရှိတဲ့သူတွေရဲ့ အပေါ်မှာ အမိဆို တဲ့စိတ်ကို ထားကြရမယ်။ နမအရွယ်ရှိ တဲ့သူတွေရဲ့အပေါ်မှာ နမဆိုတဲ့စိတ်ကို ထားကြရမယ်။ သမီးအရွယ်ရှိတဲ့သူတွေ ရဲ့အပေါ်မှာ သမီးဆိုတဲ့စိတ်ကို ထားကြရ မယ်’ ဒီလိုမျိုး ရဟန်းတော်တွေကို ဆုံးမ ဩဝါဒ ပေးထားပါတယ်။ အဲဒီ ဆုံးမဩ ဝါဒအတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးနေထိုင်ကြ တဲ့အတွက် သူတို့တစ်တွေဟာ တစ် သက်ပတ်လုံး လူမထွက်ဘဲ နေနိုင်ကြ တာပါပဲ”

“အရှင်ဘုရား။ စိတ်ဆိုတာဟာ လော်လည်တဟ်ပါတယ်။ ဖောက်ပြား

တတ်ပါတယ်။ ရံဖန်ရံခါ အမိအရွယ်ရှိတဲ့ သူတွေရဲ့အပေါ်မှာလည်း တပ်မက်မှုရာဂ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ နမအရွယ်ရှိတဲ့သူတွေ ရဲ့အပေါ်မှာလည်း တပ်မက်မှုရာဂ ဖြစ် တတ်ပါတယ်။ သမီးအရွယ်ရှိတဲ့သူတွေရဲ့ အပေါ်မှာလည်း တပ်မက်မှုရာဂ ဖြစ် တတ်ပါတယ်။ ဒီတော့ သူတို့ ဒီလိုနေ နိုင်ခြင်းရဲ့ အခြားအကြောင်းများ ရှိပါ သေးသလား ဘုရား။ ရှိခဲ့ရင် တပည့် တော် သိပါရစေဘုရား”

“အို ... ဒကာတော်မင်းကြီး။ အရှင်ဂေါတမဘုရားက ‘ဘိက္ခုတို့ သင် တို့တစ်တွေဟာ ဒီခန္ဓာ ကိုယ်တစ်ခုလုံး ကိုပဲ အမျိုးမျိုးအစားစား မစင်မကြယ် ရွံစဖွယ်ဖြစ်တဲ့ ဝတ္ထုတွေနဲ့ ပြည့်နှက်နေ တယ်လို့ ရှုဆင်ခြင်ကြပေတော့။ ဒီခန္ဓာ ကိုယ်မှာ အင်မတန်ရွံစရာကောင်းတဲ့ ဆံပင်၊ မွေးညှင်း၊ ခြေသည်း၊ လက် သည်း၊ သွား၊ အရေ၊ အသား၊ အကြော အရိုး၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီ၊ အညှို့၊ နှလုံး၊ အသည်း၊ အမြေ့၊ အဖျဉ်း၊ အဆုတ်၊ အူမ၊ အူသိမ်၊ အစာသစ်၊ အစာဟောင်း၊ ဦးနှောက်၊ သည်းခြေ၊ သလိပ်၊ ပြည်၊ သွေး၊ ချွေး၊ အဆီခဲ၊ မျက်ရည်၊ ဆီ ကြည်၊ တံတွေး၊ နှပ်၊ အဝေး၊ ကျင် ငယ်၊ ဒါတွေသာ ရှိနေပါတကား။ တပ် မက်စရာကောင်းတာ ဘာတစ်ခုမှ မရှိပါ ဘူး။ ဒီလို ဆင်ခြင်ရမယ်’လို့ ရဟန်း တော်တွေကို ဟောပြောထားပါတယ်။ ကိုယ်တော်ကလေးတွေကလည်းပဲ ဟော ထားတဲ့အတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံး နေ ထိုင်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း လူ မထွက်ဘဲ တစ်သက်ပန် နေနိုင်ကြတာ ပေါ့ မင်းကြီး”

“မှန်လှပါဘုရား။ တကယ်တော့ ဒီကိစ္စ သိပ်မလွယ်ကူတဲ့ကိစ္စပါ။ အတော် လေး တရားရှုမှတ်ထားတဲ့ ရဟန်းတော် များအတွက်တော့ လွယ်ကူပါလိမ့်မယ်။ တရားရှုမှတ်မှုမသားမကျသေးတဲ့ ရဟန်း

တော်များအတွက်တော့ ခဲယဉ်းလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်။ ရံခါ ‘အသဘာ’လို့ နှလုံး သွင်းမယ်ကြပေမဲ့ ‘သုဘ’အနေနဲ့သာ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်ပါတယ်။ ဒီတော့ သူတို့ ဒီလို လူမထွက်ဘဲ တစ်သက်ပန်နေနိုင် ခြင်းရဲ့ အခြားအကြောင်းများကော ရှိပါ သေးသလားဘုရား”

“ဒကာတော်မင်းကြီး။ ရှင်တော် ဂေါတမဘုရားက ‘ရဟန်းတို့၊ သင်တို့ တစ်တွေဟာ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ် ဆိုတဲ့ ဣန္ဒြေ(ဒွါရ) ၆ ပါးကို သတိ ဆိုတဲ့ တံခါးရွက်နဲ့ လုံခြုံအောင် ပိတ်ဆို့ နေကြရမယ်’လို့ ဟောပြောထားပါသေး တယ်။ ဟောထားတဲ့အတိုင်းလည်းပဲ သူ တို့တစ်တွေဟာ ကျင့်သုံးနေထိုင်ကြပါ တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း လူမထွက်ဘဲ တစ်သက်ပန် နေနိုင်ကြတာပဲပေါ့”

“အရှင်ဘုရား ...။ တပည့်တော် သဘောပေါက်ပြီဘုရား။ ရှင်တော်မြတ် ဘုရားဟာ ဒီစကားတော်ကို သိပ် ကောင်းအောင် ဟောထားတာပါပဲ။ ဒီ ‘သတိ’ဆိုတဲ့ တရားဟာပဲ သူတို့တစ် တွေ လူမထွက်ဘဲ တစ်သက်ပန်နေနိုင် ခြင်းရဲ့ အကြောင်းပေါ့”

“မှန်ပေတယ် မင်းကြီး”
“အရှင်ဘုရား။ တပည့်တော်ကိုယ် တိုင်လည်းပဲ သတိလွတ်ကင်းပြီး ဣန္ဒြေ တွေကို မစောင့်စည်း မပိတ်ဆို့ဘဲ နန်း တော်တွင်းဝင်သွားတဲ့အခါမျိုးမှာ တဏှာ ရာဂတရားတွေက တပည့်တော်ကို အင် မတန် နှိပ်စက်ကြပါတယ်။ သတိကင်း လွတ်ခွင့်မပေးဘဲ ဣန္ဒြေတွေကို စောင့် စည်းပိတ်ဆို့လို့ ဝင်သွားတဲ့အခါမျိုးမှာ တော့ တဏှာရာဂတရားတွေက တပည့် တော်ကို မနှိပ်စက်နိုင်တော့ပါဘုရား။ တပည့်တော် ခုချိန်ကစပြီး ‘သတိ’ဆို တာကို လက်ကိုင်ပြုပါတော့မယ် ...။ အသက်ထက်ဆုံး သရဏဂုံသုံးပါးကို လည်း ဆောက်တည်သွားပါမယ်။ တပည့်

တော်ကို မုဒုဘာသာဝင် တပည့်ဒါယ ကာရင်းလို မှတ်ယူ အသိအမှတ်ပြုတော် မူပါ ဘုရား”

“သာဓု ... သာဓု ... သာဓု ကောင်းပေစွ မင်းကြီး။ မင်းကြီးအပေါ် ငါသည် ယနေ့မှစ၍ တပည့်ဒါယကာရင်း သဖွယ် မှတ်ယူပါ၏။ ဘာသာတရား အပေါ် သက်ဝင်ယုံကြည်ကာ ငါးပါး သီလမြဲလျက် တိုင်းသူပြည်သားအပေါင်း တို့အား မင်းကျင့်တရားဆယ်ပါးနှင့်အံ့ညီ ကျင့်ကြံအုပ်ချုပ်ပါလော့ မင်းကြီး”

“တင်ပို့ဘုရား။ တပည့်တော် မြေ ဝယ်မကျ နာခံသွားပါမယ် ဘုရား”

သည်ခဏမှာပင် မင်းကြီးနှင့်တကွ မျူးမတ်အပေါင်းက လှူဖွယ်ဝတ္ထုအစုစုတို့ အား ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပြီးနောက် သာဓု အနုမောဒနာတရား ချီးမြှင့်မှုကို နာကြ လေသည်။

ပိဏ္ဍေလမထေရ်လည်း မင်းကြီး၏ အလှူဒါနကို အသိအမှတ်ပြု လက်ခံပြီး ပြန်လည်စွန့်ကြဲရစ်ကာ ကောင်းကင်ခရီး သို့ တန်ခိုးကူဒွိပါဒ်နှင့် ပြန်လည်ကြွမြန်း သွားခဲ့လေတော့၏။ သည်မြင်ကွင်းကို ကြည့်၍ ဥဒေနမင်းကြီးမေမှာ အံ့အားသင့် ၍ မဆုံး။ ကြည့်နှုတ်ဖွယ်ဖြစ်၍ မဆုံး။ သို့ရာတွင် သိပ်တော့ မကြာလိုက်။ ‘သတိ’ဆိုသောတရားက သူ့အား ဟင့်နှိုး လိုက်သည်အခိုက် နန်းတော်သို့ ပြန်ကြွ လျက် မထေရ် မှာကြား မိန့်စေလိုက် သည်တို့ကို အကောင်းအထည်ဖော်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်ခဲ့ပါချေပြီ။

အပြန်ခရီးသည် မင်းကြီးအတွက် ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း။

နန္ဒာမိုးကြွယ်

ကျွမ်းကျင် အရှင်ကုမာရ၏ သာသနာတော် မှာနေထိုင်ခြင်း (စာ-၁၃၃-၁၃၆)

တရုတ်စုက္ခတ္ထပေဒင်္ဂိပညာ

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ

တရုတ်နှစ်မွေးသူများအတွက်

မောင်ရန်, မရွာင်ရန် နှင့် သတိပြုရန် အချက်များ

ဝက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ကံကြမ္မာနိမ့်ကျနေတတ်၏။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း၊ ခဏခေတ္တရပ်နားထားပြီး ဘာသာရေးလုပ်ငန်းကို စောက်ချလုပ်ကိုင်ပါ။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများလုပ်ပေးပါ။ မကြာမီ ကံကောင်းလာပါလိမ့်မည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်ခြင်း၊ လက်ထပ်ခြင်း၊ ခရီးထွက်ခြင်း စသည်တို့ကို ခဏခေတ္တ ရပ်ဆိုင်းထားပါ။ ဇွတ်မလုပ်ကြရ။ ဇွတ်လုပ်လျှင် အကျိုးယုတ်ရပါလိမ့်မည်။ အထူးသဖြင့် 'လေကြောင်း၊ ခရီးကို ရှောင်ကြဉ်ပါလေ။ ဘေးအန္တရာယ်များလှပေသည်။

ကြွက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ရိုးရာကန်တော့ပွဲ၊ ဆုတောင်းပွဲ လုပ်လျှင် အကျိုးထူးမည်။ လုပ်ပါ။ ဆံသ၊ ခေါင်းလျှော်နိုင်၏။ ဩဂုတ်လ (၂) ရက်၊ (၁၄)ရက်နှင့် (၂၆)ရက်နေ့များသည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့များ ဖြစ်ပါသည်။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ ဈေးဆိုင်သစ်တည်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်၏။ အိမ်ရာနှင့် အလုပ်ပြောင်းရွှေ့နိုင်၏။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်နိုင်၏။ စာချုပ်ချုပ်ဆိုနိုင်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ရေမြောင်းမဖောက်ရ။ ရေတွင်းရေကန်များ မတူးဖော်ရ။ ခိုက်တတ်၏။ သတိထားပါ။ ထို့ပြင် တောအမဲမလိုက်

ကေတီ-အောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ရ။ တောကောင်းမဖမ်းရ။ ကံကောင်းမည်မဟုတ်ပါ။ ဘေးအန္တရာယ်များလှ၏။

နွားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ကံဇာတာ ညံ့နေ၏။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အလှူအတန်းများများလုပ်ပါ။ ဘုန်းကြီးဆွမ်းကျွေးပါ။ ရပ်ရွာအကျိုးသယ်ပိုးဆောင်ရွက်ပေးပါ။ ကံမြင့်လာပါလိမ့်မည်။ မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းလုပ်နိုင်၏။ အကျိုးပေးမည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

လှေ၊ သင်္ဘောမစီးကြရ။ ရေကြောင်းခရီးကို လုံးဝရှောင်ကြဉ်ပါ။ ခရီးဝေးရှောင်ပါ။ ခရီးတိုသွားနိုင်၏။ စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှု မလုပ်ရ။ ပြဿနာတက်တတ်၏။

ကျားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ခရီးသွားနိုင်၏။ ဈေးဆိုင်သစ် တည်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်၏။ အခန်းခုတ်တင်နေရာချနိုင်၏။ ဩဂုတ်လ(၄)ရက်နေ့သည် ရက်ကောင်းဖြစ်သည်။ ဝိုဒေါင်ဖွင့်နိုင်၏။ ငွေထုတ်ချေးပါ။ အကျိုးရှိမည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ဩဂုတ်လ (၁၆)ရက်နှင့် (၂၈)ရက်နေ့သည် ကံဆိုးသည်ရက်နေ့များ ဖြစ်၍ ကြပ်ကြပ်ရှောင်ရှားပါလေ။ ရိုးရာကန်တော့ပွဲ ဆုတောင်းပွဲ မလုပ်ပါနှင့်။ အကျိုးရှိမည်မဟုတ်ပါ။

ယုန်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

လက်ထပ်နိုင်၏။ စာချုပ်ချုပ်ဆိုနိုင်၏။ ကူးသန်းရောင်းဝယ် ဖောက်ကားနိုင်၏။ ဈေးဆိုင်သစ် တည်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်သည်။ အိမ်ရာနှင့် အလုပ်ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသည်။ ဩဂုတ်လ (၅)ရက်နေ့နှင့် (၂၉)ရက်နေ့သည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့ ဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

အမှုမဆိုင်ရ။ တရားစွဲဆိုခြင်း မပြုရ။ တရားရုံးသို့ မသွားသင့်သေး။ ရုံးခိုခိုတတ်ပါသည်။ ငါးဖမ်းရ။ ငါးလုပ်ငန်း၊ ငါးအရောင်းအဝယ် ရှောင်ရှားပါလေ။ ဆုံးရှုံးလိမ့်မည်။ ဇွတ်

မလုပ်ရပါ။ အသစ်မစေ့စပ်သင့်။ ရေမြောင်းမဖောက်ရ။ ရေတွင်းရေကန် မတူးဖော်ရ။

နဂါးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ကံဇာတာညံ့နေသေး၏။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများများလုပ်ပေးပါ။ ကံထူးလာပါလိမ့်မည်။ ရိုးရာကန်တော့ပွဲ ဆုတောင်းပွဲလုပ်ပါ။ အကျိုးရှိမည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ သစ်ခုတ်၊ ဖောင်ဖွဲ့လုပ်ငန်း အကျိုးပေးမည်။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်နိုင်၏။ ဈေးဆိုင်သစ် တည်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်၏။ မွေးမြူရေးနှင့် လိုင်စင်ခံအရက်ချက်လုပ်ငန်း လုပ်ပါ။ အကျိုးရှိ၏။ ဩဂုတ်လ (၁၈)ရက်နေ့နှင့် (၃၀)ရက်နေ့သည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့များ ဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်ပါသော်လည်း ချက်ချင်းလက်မထပ်သင့်သေးပါ။ ခဏခေတ္တစောင့်ဆိုင်းပါဦး။ မစောင့်ဆိုင်းနိုင်လျှင် အကျိုးယုတ်တတ်၏။ အမှုမရင်ဆိုင်ရ။ ရုံးမတက်ရ။ တရားမစွဲကြရ။ ခဏရှောင်နေပါ။

မြွေနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ပိတ်ဆို့ခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးမှုရှိမည်။ ဆုတောင်းပွဲ လုပ်နိုင်ပါသည်။ မီးဖိုဆောင်ပြုပြင်နိုင်၊ တည်ဆောက်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ အိမ်ရာပြောင်းရွှေ့နိုင်၏။ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းနှင့် အကျိုးပေးမည်။ လုပ်ပါ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ဩဂုတ်လ (၁၉)ရက်နေ့သည် ရက်ဆိုးဖြစ်၏။ ကံမကောင်း၍ ရှောင်ပါလေ။ ဩဂုတ်လ (၃၁)ရက်နေ့တွင် ခရီးမထွက်ရ။ ကံဆိုးတတ်၏။ စာချုပ်မချုပ်ရ။ အကျိုးမဲ့ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

မြင်းနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ခရီးထွက်နိုင်သည်။ ရေမြောင်းဖောက်နိုင်၏။ အခန်း၊ ခုတ်တင်နေရာချနိုင်၏။ ဆုတောင်းပွဲလုပ်ပါ။ အကျိုးထူးမည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ ဩဂုတ်လ (၂၀)ရက်နေ့သည် ကား ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့ဖြစ်ပါသည်။ အိမ်ရာနှင့် အလုပ်ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

မီးဖိုဆောင်၊ မီးဖိုခန်း မပြင်ရ။ မတည်ဆောက်ကြရ။ ခိုက်တတ်၏။ လာဘ်တိတ်တတ်ပါသည်။ သတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါလေ။ ထို့ပြင် အိမ်သာ၊ သန့်စင်ခန်း မဆောက်လုပ်သင့်သေးပါ။ သတိထားပါလေ။

ဆိတ်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

နိုးရက်နိုးတော့မှ ဆုတောင်းပွဲလုပ်ပါ။ အကျိုးထူးမည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ ဈေးဆိုင်သစ် တည်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်၏။ တီထိုးပါ။ ကံစမ်းပါ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီးထွက်နိုင်ပါသော်လည်း ရေကြောင်းခရီးရှောင်ပါ။ လှေ၊ သင်္ဘော မစီးကြရပါ။ စေ့စပ်နိုင်ပါသော်လည်း လံက်မထပ်သင့်သေးပါ။ ခဏဆိုင်းပါဦး။ အကျိုးယုတ်တတ်ပါသည်။ ကြပ်ကြပ်သတိထား ရှောင်ပါလေ။ ငါးမဖမ်းရ၊ ငါးလုပ်ငန်း မလုပ်ကြရ။ အရှုံးပေါ်တတ်ပါသည်။

မျောက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ကျားနှစ်မွေးသူနှင့် စီးပွားရေးဖက်စပ်မလုပ်ကိုင်ပါနှင့်။ အကျိုးထူးမည်မဟုတ်ပါ။ ဆုတောင်းပွဲလုပ်နိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ အလုပ်နှင့်အိမ်ရာ ပြောင်းရွှေ့နိုင်၏။ လက်ထပ်ထိမ်းမြားနိုင်ပါသည်။ ဩဂုတ်လ (၁၀)ရက်နေ့နှင့် (၂၂)ရက်နေ့များသည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့ ဖြစ်ပါသည်။ မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းနှင့် ငွေချေးလုပ်ငန်းလုပ်လျှင် အကျိုးပေးမည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ရေစိုင့်သည် မတည်ရ။ မဖွင့်ရ။ အခန်း၊ ခုတင် နေရာမချရသေး။ ဩဂုတ်လ (၂၂)ရက်နေ့တွင် အခန်း၊ ခုတင် နေရာချနိုင်ပါသည်။ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းနှင့် အကျိုးမပေးပါချေ။ မလုပ်ရ။

ကြက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ယုန်နှစ်မွေးသူများနှင့် မပေါင်းရ။ စီးပွားဖြစ်မည် မဟုတ်ပါ။ ဆံသ၊ ခေါင်းလျှော်နိုင်၏။ ဩဂုတ်လ (၁၁)ရက်နေ့နှင့် (၂၄)ရက်နေ့သည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့များ ဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ပြည်ပကုန်သွယ်မှု မလုပ်ရ။ အကျိုးပေးမည်မဟုတ်ပါချေ။ လက်ထပ်ရန် အသင့်သေး။ ခဏဆိုင်းပါဦးလေ။ လိုင်စင်ခံအရက်ချက်လုပ်ငန်း မလုပ်အပ်။ ပျက်စီးဆုံးရှုံးပါလိမ့်မည်။ အကျိုးမဲ့ဖြစ်တတ်၏။

ရွေးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

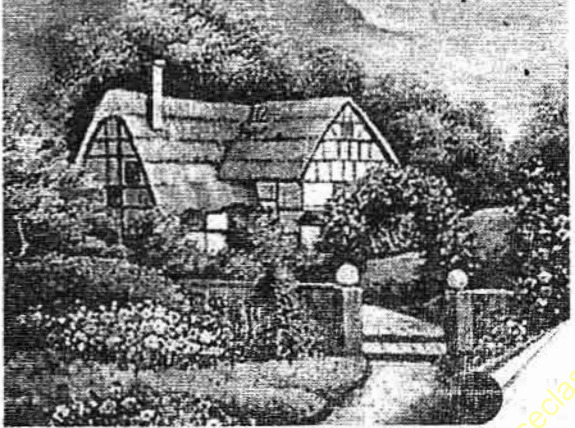
နဂါးနှစ်မွေးသူနှင့် မပေါင်းဖော်သင့်။ အလုပ်ဖြစ်မှာ မဟုတ်ပါ။ မွေးမြူရေးနှင့် စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ပါ။ အကျိုးပေးပါလိမ့်မည်။ လက်ထပ်ထိမ်းမြားနိုင်၏။ အလုပ်နှင့်အိမ်ရာ ပြောင်းရွှေ့နိုင်၏။ ဈေးဆိုင်သစ် တည်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်၏။ ဩဂုတ်လ (၁၂)ရက်နေ့နှင့် (၂၄)ရက်နေ့သည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့များ ဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီးတို၊ ခရီးဝေးမထွက်သင့်သေး။ ဘေးအန္တရာယ်များ စောင့်ကြည့်နေ၏။ ငါးပိုက်ကွန်ရက်လုပ်ငန်းနှင့် အကျိုးမပေးနိုင်ပါချေ။ ရေမြောင်းမဖောက်ကြရ။ ရေတွင်းရေကန် မတူးဖော်ရ။ ခိုက်တတ်ပါသည်။ သတိနှင့်ဆင်ခြင်ပါ။

ကေတီ-အောင်သိန်း (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

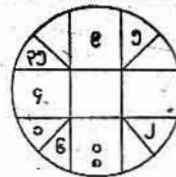
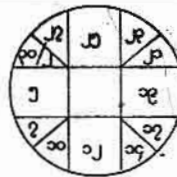
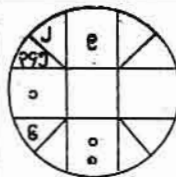
Ref:-
တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
Hong Kong (China)

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း ပြက္ခဒိန်

သုက္က ခုနစ်၊ ဝါဆိုလ - ဝါခေါင်လ
2013 AUGUST

ကြာသပတေး Thursday	1 ၁၀	
သောကြာ Friday	2 ၁၁	
စနေ Saturday	3 ၁၂	
တနင်္ဂနွေ Sunday	4 ၁၃ ဂုဏ်ရာဇာ	18 ၁၂
တနင်္လာ Monday	5 ၁၄	19 ၁၃
အင်္ဂါ Tuesday	6 ၁၅ ဝါဆိုလကွယ်	20 ၁၄
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	7 ၁၆ ဂုဏ်ရာဇာ မဟာဂုဏ်ကြီး	21 ၁၅ ဝါခေါင်လပြည့် ဂုဏ်ရာဇာ
ကြာသပတေး Thursday	8 ၂	22 ၁ မဟာဂုဏ်ကြီး
သောကြာ Friday	9 ၃ ဂုဏ်ရာဇာ	23 ၂ ဂုဏ်ရာဇာ
စနေ Saturday	10 ၄	24 ၃
တနင်္ဂနွေ Sunday	11 ၅	25 ၄
တနင်္လာ Monday	12 ၆	26 ၅
အင်္ဂါ Tuesday	13 ၇ အဖြူစုတ်ဂုဏ်	27 ၆
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	14 ၈ ဂုဏ်ရာဇာ	28 ၇ ဂုဏ်ရာဇာ
ကြာသပတေး Thursday	15 ၉	29 ၈
သောကြာ Friday	16 ၁၀ ဂုဏ်ရာဇာ	30 ၉ ဂုဏ်ရာဇာ
စနေ Saturday	17 ၁၁	31 ၁၀ ဂုဏ်ပုတ်စာ

၁. ၈. ၂၀၁၃ စန်းပြောင်းရက်စွဲ ၁၇. ၈. ၂၀၁၃

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လအတွင်း ပြုတ်ပြောင်းချိန်

တနင်္ဂနွေသည် - ၁၇. ၈. ၂၀၁၃ စနေနေ့ နံနက် ၀ နာရီ ၄၄ မိနစ် ၆ စက္ကန့်တွင် သိဟ်ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

အင်္ဂါသည် - ၁၉. ၈. ၂၀၁၃ တနင်္လာနေ့ နံနက် ၂ နာရီ ၂၄ မိနစ် ၅၃ စက္ကန့်တွင် ကရကင်္ဂ ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးသည် - ၄. ၈. ၂၀၁၃ တနင်္ဂနွေနေ့ ည ၁၀ နာရီ ၁၉ မိနစ် ၄၅ စက္ကန့်တွင် ကရကင်္ဂရာသီ သို့ ပြောင်းသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးသည် - ၂၁. ၈. ၂၀၁၃ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၅ နာရီ ၄၄ မိနစ် ၁၄ စက္ကန့်တွင် သိဟ်ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

သောကြာသည် - ၁၀. ၈. ၂၀၁၃ တနင်္ဂနွေနေ့ ည ၉ နာရီ ၂၉ မိနစ် ၁၈ စက္ကန့်တွင် ကန်ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

(၁၃. ၈. ၂၀၁၃)ရက်သည် အမြဲတ္ထစုတ်ကျ၍ အကောင်းဆုံးရက်ဖြစ်သည်။

အဖြူစုတ်ဂုဏ်မှာ လုပ်ဆောင်စရာ တနင်္ဂနွေသားသမီးသည် မြောက်အရပ်တွင် ပုန်းညက် ပင် စိုက်ပါ။

တနင်္လာသားသမီးသည် အရှေ့မြောက်အရပ်တွင် ခရေပင် စိုက်ပါ။

အင်္ဂါသားသမီးသည် အရှေ့အရပ်တွင် သုရဖီပင် စိုက်ပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးသည် အရှေ့တောင်အရပ်တွင် ကွမ်းသီးပင် စိုက်ပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးသည် အနောက်တောင်အရပ် တွင် ဒန်းပင် စိုက်ပါ။

သောကြာသားသမီးသည် အနောက်မြောက်အရပ်တွင် အုန်းပင် စိုက်ပါ။

စနေသားသမီးသည် တောင်အရပ်တွင် ကုံကော်ပင် စိုက်ပါ။

တစ်လအတွင်း ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာခွင့်ယာရီ

၁.၇.၂၀၁၃ မှ ၃၁.၇.၂၀၁၃ ထိ

ဆရာရွှေ (နက္ခတ္တပေဒပညာရှင်)

လ ၁၄၅	၃	၆	၂
၆	ရာသီ		
		၀	

၁ .၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နယုန်လပြည့်ကျော် ၈ ရက်၊ တနင်္လာနေ့

ပြဿဒါး ၁ ရက်၊ ရက်ပုတ် ၁ ရက် မကောင်းတဲ့ရက် ၂ ရက်မိထား၍ မည်သည့်လုပ်ငန်းသစ်မျှ စတင်မလုပ်သင့်ပါ။ အရှေ့အရပ် ယောဂနိသင်္ဂြို ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သီဟိုဠ်ညွန့် ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၂-၅-၄-၄-၅)

လ ၁၄၅	၂	၆	
၆	ရာသီ		
		၀	

၂ .၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နယုန်လပြည့်ကျော် ၉ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်၍ ကောင်းပါသည်။ သဗ္ဗအတ္တသိဒ္ဓိတိယိယုဂ်လည်းရ၍ ကောင်း လှ၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို ဆောင်ရွက်ပါ။ အရှေ့အရပ် မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့အရပ် ယောဂနိသင်္ဂြို ခရီးမသွား အပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-စွယ်တော်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၃-၃-၉-၄-၅)

လ ၁၄၅	၂	၆	
၆	ရာသီ		
		၀	

၃ .၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နယုန်လပြည့်ကျော် ၁၀ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

သမားညိုရက် ၁ ရက်မိ၏။ ကျန်မကောင်းရက်များလွတ်၍ သင့်ပါသည်။ လုပ်ငန်းများလုပ်ပါ။ သင့်တင့်ကောင်းမွန်ပါသည်။ အရှေ့အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ မြောက်အရပ်ယောဂနိသင်္ဂြို ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-အုန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၄-၃-၆-၄-၅)

လ ၁၄၅	၂ ၃	၉	
၆	ရာသီ		
		၀	

၄ .၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နယုန်လပြည့်ကျော် ၁၁ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့
 သမားညိုရက် ၁ ရက်မိ၏။ ကျန်ရက်များလွတ်၍ သင့်ပါသည်။ မလုပ်မဖြစ်လုပ်ငန်းများလုပ်ပါ။
 တောင်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခါကောင်း
 ပါသည်။ အနောက်တောင်အရပ်ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ကံ့ကော်
 ညွှန်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၅-၆-၁-၄-၈)

လ ၁၃၄၅	၂	၉	
၆	ရာသီ		
		၀	

၅ .၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နယုန်လပြည့်ကျော် ၁၂ ရက်၊ သောကြာနေ့
 မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးလွတ်၍ ကောင်း၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို ဆောင်ရွက်ပါ။ အောင်မြင်
 ပါမည်။ တောင်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း
 အခါကောင်းပါသည်။ တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ဆီးညွှန်
 ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၆-၆-၂-၄-၅)

လ ၁၃၄၅	၂	၉	
၆	ရာသီ		
		၀	

၆ .၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နယုန်လပြည့်ကျော် ၁၃ ရက်၊ စနေနေ့
 မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးလွတ်၍ ကောင်း၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို လုပ်ပါ။ ကောင်းပါသည်။
 တောင်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါ
 ကောင်းပါသည်။ တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ရွက်လှည့်
 ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၇-၆-၃-၄-၅)

၁၂ ၃၄၅		၉	
၆	လ	ရာသီ	
		၀	

၇ .၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နယုန်လပြည့်ကျော် ၁၄ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့
 ပြဿဒါး ၁ ရက်မိ၏။ ကျန်ရက်များလွတ်၍ သင့်တင်ကောင်းမွန်ပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ
 စလုပ်နိုင်ပါသည်။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈
 နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အနောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်
 ပန်း-သပြေညွှန်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၁-၄-၈-၂-၅)

၁၂ ၃၄၅		၉	
လ	၆	ရာသီ	
		၀	

၈ .၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁ ရက်၊ တနင်္လာနေ့
 မဟာရက်ကြမ်း ၀ ရက်၊ နဂါးပေါ်ရက် ၁ရက် မကောင်းရက် ၂ ရက်မိထား၍ လုပ်ငန်းသစ်များ
 စတင်လုပ်ကိုင်ခြင်း မပြုအပ်ပါ။ အရှေ့တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-
 သီဟိုဠ်ညွှန်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၂-၄-၈-၂-၅)

၁၃ ၄၅	၉	
၈၂၆	ရာသီ	
	၀ ၀	

၉ .၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၂ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့

ပြဿဒါး ၁ ရက်၊ ရှမ်းရက် ၁ရက် မကောင်းရက် ၂ ရက်မိထား၍ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင် မလုပ်သင့်ပါ။ အနောက်တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-စွယ်တော် ညွှန်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၃-၂-၅-၂-၅)

၁၃ ၄၅	၉	
၈၂၆	ရာသီ	
	၀ ၀	

၁၀ .၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၃ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

ပြဿဒါး ၁ ရက်မိ၏။ သဗ္ဗအတ္တသိဒ္ဓိတိထိယုဂ်ရ၍ ကောင်းပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်လုပ် ကိုင်ပါ။ အောင်မြင်ပါမည်။ မြောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခါကောင်း၏။ မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း- အုန်းညွှန်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၄-၂-၇-၂-၇)

၁၃ ၄၅	၉	
၈၂၆	ရာသီ	
	၀ ၀	

၁၁ .၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၄ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့

သမားဖြူရက် ၁ ရက်မိ၏။ ကျန်မကောင်းရက်များလွတ်၍ သင့်တင့်ပူရှိပါသည်။ မလုပ်မဖြစ် လုပ်ငန်းများ လုပ်ပါ။ မြောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ကံကော်ညွှန်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၅-၂-၄-၂-၇)

၁၃ ၄၅	၉	
၈၆	ရာသီ	
၂	၀ ၀	

၁၂ .၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၅ ရက်၊ သောကြာနေ့

သမားညိုရက် ၁ ရက်မိ၏။ ကျန်မကောင်းရက်များလွတ်၍ သင့်ပါသည်။ မလုပ်မဖြစ် လုပ်ငန်းမျိုး လုပ်ပါ။ အရှေ့အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါ ကောင်းပါသည်။ အနောက်အရပ်ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ဆီးညွှန်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၆-၁-၉-၂-၇)

၁၃ ၄၅	၉	
၈၆	ရာသီ	
၂	၀ ၀	

၁၃ .၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၆ ရက်၊ စနေနေ့

သမားညိုရက် ၁ ရက်၊ ဝါရမိတ္တုငယ် ၁ရက်၊ ရက်ပုတ် ၁ ရက် မကောင်းသောရက် ၃ ရက်မိ ထား၍ မညီသည့်လုပ်ငန်းမျှ မလုပ်အပ်ပါ။ ခရီးဝေးမထွက်သင့်ပါ။ တောင်အရပ် အထူးရှောင်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ရွက်လှညွှန်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၇-၁-၆-၂-၇)

၁၃ ၄၅	၉	
လ ၆	ရာသီ	
	၀	၀

၁၄.၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၇ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးလွတ်၍ ကောင်း၏။ သဗ္ဗအတ္တသိဒ္ဓိတိထိယုဂ်ရ၍ အထူးကောင်း၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို စတင်ဆောင်ရွက်ပါ။ အောင်မြင်အကျိုးရှိပါမည်။ တောင်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အနောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သပြေညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၁-၄-၁-၂-၇)

၁၃ ၄၅	၉	
လ ၆	ရာသီ	
	၀	၀

၁၅.၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၈ ရက်၊ တနင်္လာနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးလွတ်၍ ကောင်း၏။ ရဝိယုဂ်လည်းရသဖြင့် အပြစ်ဒေါသများကို ပယ်နိုင်၍ ကောင်းလှ၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို ဆောင်ရွက်ပါ။ အောင်မြင်ပါမည်။ တောင်အရပ် မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အနောက်မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သီဟိုဠ်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၂-၄-၂-၂-၇)

၁၃ ၄၅	၉	
လ ၆	ရာသီ	
	၀	၀

၁၆.၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၉ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့

ပြဿဒါး ၁ ရက်မိ၏။ သဗ္ဗအတ္တသိဒ္ဓိတိထိယုဂ်ရ၍ ကောင်း၏။ ရဝိယုဂ်လည်းရ၍ အပြစ်ဒေါသ များကို ပယ်နိုင်၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို စတင်ဆောင်ရွက်ပါ။ အောင်မြင်ပါမည်။ တောင်အရပ် မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ထန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၃-၄-၃-၂-၇)

၃ ၄၅	၉	
လ ၁၆	ရာသီ	
	၀	၀

၁၇.၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁၀ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

ပြဿဒါး ၁ ရက်မိ၏။ ကျန်ရက်များလွတ်၍ သင့်ပါသည်။ လုပ်ငန်းငယ်များ၊ မလုပ်မဖြစ်လုပ်ရမည့် လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ပါ။ သင့်တင့်မှုရှိပါသည်။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခါကောင်း၏။ အရှေ့အရပ်ယောဂနီသင့်၍ ခရီး မသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-အုန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၄-၆-၈-၂-၇)

၃ ၄၅	၉	
လ ၁	ရာသီ	
၆	၀	၀

၁၈.၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁၁ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်၍ ကောင်းပါသည်။ သဗ္ဗအတ္တသိဒ္ဓိတိထိယုဂ်လည်းရ၍ ကောင်း လှ၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို စတင်ဆောင်ရွက်ပါ။ အောင်မြင်ပါမည်။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ကံကော်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၅-၆-၅-၂-၇)

၃၄၅	၉	
၈၁	ရာသီ	
၆	၀	၂

၁၉-၇-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁၂ ရက်၊ သောကြာနေ့

သမားညိုရက် ၁ ရက်မိ၏။ သဗ္ဗအတ္တသိဒ္ဓိယုဂ်ရ၍ ကောင်းပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ဆောင်ရွက်ပါ။ အောင်မြင်ပါမည်။ မြောက်အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ဆီးညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၆-၃-၇-၂-၇)

၃၄၅	၉	
၁၈	ရာသီ	
၆	၀	၂

၂၀-၇-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁၃ ရက်၊ စနေနေ့

သမားညိုရက် ၁ ရက် မိ၏။ ကျန်ရက်များလွတ်၍ သင့်ပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်လုပ်ပါ။ မြောက်အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အနောက်တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ရွက်လှည့်နွံဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၇-၃-၄-၂-၇)

၃၄၅	၉	
၈၁	ရာသီ	
၆	၀	၂

၂၁-၇-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁၄ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်၍ ကောင်း၏။ သဗ္ဗအတ္တသိဒ္ဓိယုဂ်ရသဖြင့် အထူးကောင်း၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို လုပ်ပါ။ အောင်မြင်ပါမည်။ အရှေ့အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်း၏။ တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သပြေညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၁-၅-၉-၂-၇)

၃၄၅	၉	
၈၁	ရာသီ	
၆	၀	၂

၂၂-၇-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလပြည့်၊ တနင်္လာနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်၍ ကောင်းပါသည်။ ရဝိယုဂ်လည်းရ၍ စင်ကြယ်သော နေ့ရက်ဖြစ်၏။ လုပ်ငန်းသစ်များ ဆောင်ရွက်ပါ။ အရှေ့အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်း၏။ အနောက်မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သိဟိုညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၂-၅-၆-၂-၇)

၃၄၅	၉	
၈၁	ရာသီ	၂
၆	၀	

၂၃-၇-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၁ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့

ပြဿဒါး ၁ ရက်၊ မဟာရက်ကြမ်း ၁ ရက် မကောင်းတဲ့ရက် ၂ ရက်မိထား၍ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်လုပ်ကိုင်ခြင်း မပြုအပ်ပါ။ အရှေ့အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-စွယ်တော်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၃-၇-၂-၁-၁)

၃၄၅	၉	
လ ၁	ရာသီ	၂
၆	၀	

၂၄.၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၂ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

ပြဿဒါး ၁ ရက်၊ ရှမ်းရက် ၁ ရက် မကောင်းရက် ၂ ရက်မိထား၍ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်မလုပ်သင့်ပါ။ မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-အုန်းညွန့်ဆောင်ပန်း ကံကောင်းသောဂဏန်း (၄-၇-၃-၂-၇)

၃၄၅	၉	၂
လ ၁	ရာသီ	
၆	၀	

၂၅.၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၃ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့

သမားဖြူရက် ၁ ရက် မိ၏။ ကျန်ရက်များလွတ်၍ သင့်တင့်ကောင်းမွန်ပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ လုပ်ပါ။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ကံကောင်းသောဂဏန်း (၅-၇-၈-၂-၄)

၃၄၅	၉	၂
၁ လ	ရာသီ	
၆	၀	

၂၆.၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၄ ရက်၊ သောကြာနေ့

သမားညိုရက် ၁ ရက် မိ၏။ ကျန်ရက်များလွတ်၍ သင့်တင့်ကောင်းမွန်ပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ လုပ်နိုင်ပါသည်။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အနောက်တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၆-၇-၅-၂-၄)

၃၄၅	၉	၂
လ ၁	ရာသီ	
၆	၀	

၂၇.၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၅ ရက်၊ စနေနေ့

သမားညိုရက် ၁ ရက် မိ၏။ ကျန်ရက်များလွတ်၍ သင့်ပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ လုပ်ပါ။ ထိုက်သင့်စွာ ကောင်းမွန်ပါသည်။ မြောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ရွက်လှည့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၇-၅-၇-၂-၄)

၃၄၅	၉	၂
လ ၁	ရာသီ	
၆	၀	

၂၈.၇.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၆ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့

သမားဖြူရက် ၁ ရက်၊ ရက်ပုတ် ၁ ရက်၊ နဂါးပေါ်ရက် ၁ ရက် မကောင်းရက် ၃ ရက် မိထား၍ မည်သည့်လုပ်ငန်းမျှ မလုပ်သင့်ပါ။ ခရီးဝေးမသွားအပ်။ ဆောင်ပန်း-သပြေညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၁-၅-၄-၂-၄)

၃၄၅	၂	၆
၈	၁	၇
၉	၃	၄

၂၉-၇-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၇ ရက်၊ တနင်္လာနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှ လွတ်၍ ကောင်း၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို ဆောင်ရွက်ပါ။ အောင်မြင်ပါမည်။ အရှေ့အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းဝပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီ အတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အနောက်မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သီဟိုဠ်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၂-၃-၉-၂-၄)

၃၄၅	၂	၆
၁	၈	၇
၉	၃	၄

၃၀-၇-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၈ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့

ပြဿဒါး ၁ ရက်၊ မဟာရက်ကြမ်း ၁ ရက်၊ ဝါရမိတ္တကြီး ၁ ရက် မကောင်းရက် ၃ ရက် မိထား၍ မည်သည့်လုပ်ငန်းမျှ မလုပ်သင့်ပါ။ ခရီးဝေးမသွားသင့်။ ရေကြောင်းခရီးရှောင်ပါ။ ဆောင်ပန်း-စွယ်တော်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၃-၃-၆-၂-၄)

၃၄၅	၂	၆
၈	၁	၇
၉	၃	၄

၃၁-၇-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၉ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

ပြဿဒါး ၁ ရက်၊ ဝါရမိတ္တငယ် ၁ ရက်၊ ဝါရမိတ္တကြီး ၁ ရက်၊ ရက်ပုတ် ၁ ရက် မကောင်းရက် ၄ ရက် မိထား၍ မည်သည့်လုပ်ငန်းမျှ မလုပ်သင့်ပါ။ ခရီးဝေးထွက်ခြင်းများ ရှောင်ပါ။ ဆောင်ပန်း-အုန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၄-၃-၁-၂-၄)

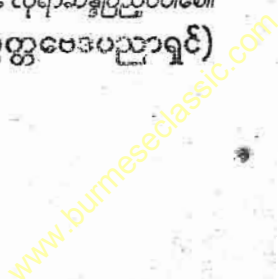
မှတ်ချက်

၁-၇-၂၀၁၃ ခုမှ ၁၅-၇-၂၀၁၃ အထိ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများနှင့် သောကြာသားသမီးများ လဒဏ်သင့်၍ အားနည်းပါသည်။ ခရီးဝေးသွားလာခြင်း မပြုအပ်ပါ။ ရေလမ်းခရီးရှောင်အပ်၏။
၁၆-၇-၂၀၁၃ မှ ၃၁-၇-၂၀၁၃ အထိ အင်္ဂါသားသမီးများနှင့် ရာဟုသားသမီးများ လဒဏ်သင့်၍ အားနည်း၏။ ခရီးဝေးမသွားသင့်ပါ။ ရေကြောင်းခရီးရှောင်ပါ။

ပြုအပ်သောယတြာ

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအနေဖြင့် ခရေညွန့် ၁၇ ညွန့်ကို မွေးနေ့တွင် အိမ်ကဘုရား၌ ဆီမီး၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် ကပ်လှူပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။
သောကြာသားသမီးများအနေဖြင့် သီဟိုဠ်ညွန့် ၂၁ ညွန့်ကို မွေးနေ့တွင် အိမ်ကဘုရား၌ ဆီမီး၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် ကပ်လှူပေးပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။
အင်္ဂါသားသမီးများအနေဖြင့် စွယ်တော်ညွန့် ၈ ညွန့်ကို မွေးနေ့တွင် အိမ်ကဘုရား၌ ဆီမီး၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် ကပ်ပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။
ရာဟုသားသမီးများ(ဗုဒ္ဓဟူးမွန်းလွဲပိုင်းမွေး)အနေဖြင့် ခရောက်ညွန့် ၁၂ ညွန့်ကို မွေးနေ့တွင် အိမ်ကဘုရား၌ ဆီမီး၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် ကပ်လှူပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု ... လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝပါစေ။
ဆရာရွှေ(နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်)

ဣန္ဒြေပေးအောင်မြင်ရေးအတွက် အကြံပြုချက်

..... ၁၆.၇.၂၀၁၃ မှ ၁၆.၈.၂၀၁၃ ထိ

ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေးအကြံပြုချက်

ဆရာရွှေ(နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်)

၃၄၅	၉	
၁၆	ရာသီ	
	၂၀၀	၈

$\frac{၈}{၇}$
 $\frac{၂၆}{၁}$
 $\frac{၅}{၄}$

၅	၃	၉
၄	၁	၆
	၆	ဘာဝ
	၂	၀
	၀	၃

$\frac{၂}{၆}$
 $\frac{၃}{၂၄}$
 $\frac{၂၂}{၃}$

	၄	၈၀၆
	နဝင်း	၅၀
		၃
၉		၂

ဇေယျတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၉ ရက်၊
 ခရစ်သက္ကရာဇ် ၂၀၁၃ ခု၊ ဇူလိုင်လ ၁၆ ရက်နေ့၊ အင်္ဂါနေ့ ၁၆ နာရီ ၂၁ မိနစ် ၁၄ စက္ကန့်
 အချိန် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နေမင်းသည် မေထုန်ရာသီမှ ကရကဋ်ရာသီသို့ ဗြိစ္ဆာရာသီလက်၊
 တူရာသီစန်း၊ ကြာသပတေးနဝင်းလက်စီးလျက် ပြောင်းခဲ့ပါသည်။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် ဂုဋ္ဌသင်္ကြန်ပြောင်းအရ လက်စန်းဂြိုဟ်အနေအထားများကို အခြေ
 ခံ၍ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သော စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ အလုပ်အကိုင်များကို အကြံပြုသွားပါမည်။

ကျန်းမာရေးနှင့် ဘေးအန္တရာယ်အတွက် အကြံပြုချက်

တနင်္ဂနွေပြောင်းလက်မှ ကြိုဟ်အများစုတို့သည် ၈ တန့်၊ ၁၂ တန့်တို့တွင် ရပ်တည်နေကြ၏။ ဤအချက်က ပြဿနာများ ရှိနေနိုင်ကြောင်း ဖော်ပြနေ၏။ လူတို့တွင် ဘေးအန္တရာယ်မကင်း တတ်ပါ။ ကျန်းမာရေးဂရုစိုက်သွားအပ်၏။ စနေထောင့် အနောက်တောင်ထောင့် သမသောသင့်၍ နေအိမ်ညနေ ခရီး မသွားအပ်ပါ။ စနေဘာဝ ဗမီးများအတူ ရှောင်အပ်၏။ အလုပ် အကိုင်အရောင်းအဝယ်များ အနေဖြင့် သင့်တင့်မှုရှိသော်လည်း ဈေးအတက်အကျ မမှန်တတ်။ စနေရာဟု တနင်္ဂနွေတို့၏ အနေ အထားက ဖော်ပြနေပါသည်။

အလုပ်အကိုင်နှင့် စီးပွားရေးအနေအထား

အလုပ်အကိုင်အကျိုးပြုသော ၁၀ တန့်သခင် တနင်္ဂနွေ ကြိုဟ်သည် ဘာဝစက်၌ ၈ တန့်ဘာဝ၌ ရပ်တည်နေသဖြင့် အလုပ်အကိုင်များ မျှော်မှန်းသလို မဖြစ်တတ်ပါ။ အကုသိုလ် မကင်းသော လုပ်ငန်းများ အကျိုးရှိနိုင်သလို ဥပဒေမကင်းသော လုပ်ငန်းများလည်း ကောင်း၏။

အလိမ်အကောက်များ ရှိလာတတ်၍ ငွေရေးကြေးရေး နှင့် ပတ်သက်၍ အထူးသတိထားအပ်ပါသည်။ အဓိက ငွေရေး ကြေးရေးအတွက် အာမခံပေးတာမျိုး အထူးရှောင်အပ်ပါသည်။ ၁၂ တန့်ဘာဝတွင် ရပ်တည်နေသော ရာဟုကြိုဟ်က အမှုအခင်း ပြဿနာတို့ကို ပေးနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အရာရာသတိထား အပ်ပါကြောင်း အကြံပြုအပ်ပေသည်။

၁။ စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းများ

စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းကို အကျိုးပြုသော အင်္ဂါကြိုဟ်သည် ၈ တန့်ဘာဝနှင့် ဆက်နွယ်နေသဖြင့် စက်ပိုင်းဆိုင်ရာများ အပျက် အစီးများတတ်၏။ ပစ္စည်းများ ရှားပါးတတ်၏။ အဓိကအားဖြင့် စက်မှုလုပ်ငန်းများ မှန်းချက်နှင့် မကိုက်တတ်ပါ။ သတိထား အပ်၏။

၂။ လယ်ယာလုပ်ငန်း

လယ်ယာလုပ်ငန်းကို အကျိုးပြုသော တနင်္ဂနွေနှင့် သောကြာကြိုဟ်တို့အား စနေကြိုဟ်လွှမ်းမိုးထားသဖြင့် လုပ်ငန်း များ အခက်အခဲနှောင့်နှေးမှုများ ရှိနိုင်ပါသည်။ စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ငန်းများ နောက်ကျတတ်ပါသည်။

၃။ မွေးမြူရေးနှင့် ရေလုပ်ငန်း

မွေးမြူရေးကို အကျိုးပြုသော သောကြာနှင့် တနင်္ဂနွေ ကြာသပတေးတို့အနေအထားမှာ စနေလွှမ်းမိုးထားသဖြင့် ရာဟု ပါဝင်နေ၍ ရောဂါများ ဝင်တတ်ပါသည်။ အဓိကအားဖြင့် ဝါး ပုစွန်မွေးမြူရေး၊ ဘဲမွေးမြူရေးများ သတိထားအပ်၏။

၄။ ဆေးပစ္စည်းနှင့် ဆေးဝါးလုပ်ငန်း

ဆေးဝါးကို အကျိုးပြုသော တနင်္ဂနွေကြိုဟ်အား စနေ၊ ရာဟုတို့ လွှမ်းမိုးထားသဖြင့် ဆေးဝါးအတုများ ပေါ်တတ်သဖြင့် သတိထားအပ်ပါသည်။ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်မှုများလည်း အဆင် မပြေတတ်ပါ။ အခက်အခဲရှိနိုင်၏။ ဆေးပစ္စည်းများ ရှားပါးတတ် ပါသည်။

၅။ အချို့ရည်နှင့် အအေးစုံလုပ်ငန်း

အချို့ရည်နှင့် အအေးစုံလုပ်ငန်းကို အကျိုးပြုသော တနင်္ဂနွေနှင့် သောကြာကြိုဟ်တို့ကို စနေ၊ ရာဟုတို့ လွှမ်းမိုးထား သဖြင့် အရည်နှင့်ပတ်သက်သောလုပ်ငန်းများ အခက်အခဲရှိလာ မည်။ အရောင်းထိုင်းနိုင်၏။ ရေသန့်လုပ်ငန်းများလည်း အရောင်း ထိုင်းနိုင်ပါသည်။

၆။ အထည်အလိပ်လုပ်ငန်း

အထည်အလိပ်နှင့် အဝတ်အထည်များကို အကျိုးပြုသော ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် သောကြာကြိုဟ်တို့ကို စနေနှင့် ရာဟုတို့ လွှမ်းမိုးထား သဖြင့် အရောင်းအဝယ်ထိုင်းသွားနိုင်ပါသည်။ လုပ်ငန်းများလည်း အထွက်နှုန်းကျသွားနိုင်ပါသည်။

၇။ အလှကုန်လုပ်ငန်း

အလှကုန်လုပ်ငန်းကို အကျိုးပြုသော သောကြာကြိုဟ်ကို စနေ၊ ရာဟုတို့ လွှမ်းမိုးထားခြင်းကြောင့် အလှကုန်လုပ်ငန်းများ အားနည်းမှုရှိပါမည်။ အလှကုန်ပစ္စည်းများလည်း အရောင်းထိုင်း နိုင်ပါသည်။ စနေ၊ ရာဟုတို့သည် ယားနာလေးများကို ဖြစ်စေ တတ်၍ ယားနာလိမ်းဆေးများကတော့ ရောင်းကောင်းနေနိုင်ပါ သည်။

၈။ စာပေနှင့် စာပုံနှိပ်စက်လုပ်ငန်း

စာပေကို အကျိုးပြုသော ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် ကြာသပတေးကြိုဟ် တို့သည် ၈ တန့်ဘာဝနှင့် ဆက်နွယ်နေသဖြင့် အဆင်မပြေမှုများ

တွေ့ရတတ်၏။ စာပေထုတ်ဝေမှုများ အခက်အခဲရှိနိုင်ကြောင်း
၈ တန်ဘာဝတွင် ရပ်တည်နေသော ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်က ဖော်ပြနေပါ
သည်။

၉။ ရုပ်ရှင်အနုပညာနှင့် ဂီတအနုပညာလုပ်ငန်းများ

အနုပညာနှင့် ဆိုင်သော ဂြိုဟ်နှစ်လုံးဖြစ်သည့် တနင်္လာ
နှင့် သောကြာဂြိုဟ်တို့ ရာသီတွင် အိမ်ချင်းလံ၍ ဆက်သွယ်နေ
သဖြင့် ရုပ်ရှင်အနုပညာ၊ ဂီတအနုပညာလုပ်ငန်းများ ကောင်းမွန်
မှု ရှိပါမည်။ စနေပါဝင်မှုရှိသဖြင့် အနည်းငယ် အခက်အခဲက
တော့ တွေ့နိုင်ပါသည်။

ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် အကြံပြုချက်

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ မထော်တဆ ထိခိုက်ရှနာမှု
လေးများ ဖြစ်တတ်လို့ အသွားအလာ၊ အလုပ်အကိုင်များ သတိ
ထားပါ။ ငွေကြေးလက်မလွယ်ပါနှင့်။ အာမခံပေးမှုမျိုး ရှောင်ပါ။

ပြုအပ်သောယတြာ - အုန်းညွန့် ၆ ညွန့်ကို မွေးနေ့တွင်
အိမ်ကဘုရား၌ ဆီမီး၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် ကပ်လှူပါ။ လိုရာဆု
တောင်းပါ။

တနင်္လာသားသမီးများ ခရီးဝေးသွားလာမှုများ ရှိနိုင်ပါ
သည်။ နိုင်ငံရပ်ခြား သွားလာမှုမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။
ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ပါ။ အအေးပတ်၍ ကျန်းမာရေးအားနည်း
နိုင်ပါသည်။ အလုပ်အကိုင်များလည်း မှန်းချက်မကိုက်တတ်ပါ။

ပြုအပ်သော ယတြာ - ကံ့ကော်ညွန့် ၁၅ ညွန့်ကို
မွေးနေ့တွင် အိမ်ကဘုရား၌ ဆီမီး၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် ကပ်လှူပါ။
လိုရာဆုတောင်းပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများ အလုပ်အကိုင်၊ ကျန်းမာရေး အနေ
အထားများ ကောင်းမွန်မှုရှိပါသည်။ သတိထားရန်မှာ စိတ်မြန်နေ
တတ်၍ အလုပ်အကိုင်များ လုပ်ကိုင်ရာတွင် ထိခိုက်ရှနာမှုလေး
များ ရှိတတ်ပါသည်။ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ဆောင်ရွက်မှုမျိုးရှောင်ပါ။

ပြုအပ်သောယတြာ - ထန်းညွန့် ၁၀ ညွန့်ကို ဆီးပင်မှ
ထွက်ဖြင့် သုံးပတ်စည်းပြီး မွေးနေ့တွင် အိမ်ကဘုရား၌ ကပ်လှူ
ပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ အရာရာဂရုစိုက် လုပ်ကိုင်သွားအပ်
ပါသည်။ အပြောအဆိုများ ဆင်ခြင်ပါ။ ပြဿနာဖြစ်တတ်ပါ
သည်။ ကျန်းမာရေးကိုလည်း ဂရုစိုက်အပ်၏။ မတော်တဆ

ထိခိုက်မှုများ ဖြစ်တတ်၏။

ပြုအပ်သောယတြာ - ကံ့ကော် ၃ ညွန့်၊ သင်္ဃန်း
ညွန့်၊ အုန်းညွန့် ၃ ညွန့် ပေါင်း ၉ ညွန့်ကို ဝါးမျှင်ဖြင့် လေးပတ်
စည်းပါ။ မွေးနေ့တွင် ဆီမီး၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် အိမ်ကဘုရား၌
ကပ်လှူပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအနေဖြင့် ဘာဝအခ
အထား ကောင်းသော်လည်း ရာသီနေ၊ ရာသီထား အားနည်း
၍ ဂရုစိုက်ပါ။ အလုပ်အကိုင်များ မှန်းသလောက် မဖြစ်တတ်
ကျန်းမာရေး အစားမှားတတ်၍ အစားအသောက် ဂရုစိုက်အပ်
ပါသည်။

ပြုအပ်သောယတြာ-ဆီးညွန့် ၃ ညွန့်၊ သီဟိုဠ်ညွန့်
ညွန့်၊ ကံ့ကော်ညွန့် ၃ ညွန့် ပေါင်း ၉ ညွန့်ကို ငှက်ပျော်လျှော်ဖြင့်
၅ ပတ်စည်း၍ မွေးနေ့တွင် အိမ်ကဘုရား၌ ကပ်လှူပါ။ ဆီ
ရေချမ်းတို့ဖြင့် ကပ်လှူပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

သောကြာသားသမီးများ အလုပ်အကိုင်များ ကောင်း
မည်။ ခရီးဝေးသွားလာမှုများ ရှိနိုင်၏။ နိုင်ငံရပ်ခြား သွားလာမှု
လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ကျန်းမာရေးအနေအထားလည်း ကောင်း
ပါမည်။

ပြုအပ်သောယတြာ-သီဟိုဠ်ညွန့် ၂၁ ညွန့်ကို မွေးနေ့
တွင် အိမ်ကဘုရား၌ ဆီမီး၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် ကပ်လှူပေးပါ။
လိုရာဆုတောင်းပါ။

စနေသားသမီးများ အလုပ်အကိုင်များ အဆင်မပြေ
တတ်ပါ။ ခရီးသွားလာမှုများ ရှိနိုင်ပါသည်။ အစားမှား ဆေးမှား
ရှိတတ်၍ ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် ဆေးဝါးစားတာမျိုးရှောင်ပါ။
ဆရာဝန်ညွန့်ကြားမှုအတိုင်း စားသုံးပါ။

ပြုအပ်သောယတြာ-ထန်းညွန့် ၁၀ ညွန့်ကို အဖျားတွင်
လက်နှစ်သစ်ခန့် ထုံးသုတ်ပြီး ဘုရားတစ်ဆူဆူ၏ စနေထောင့်
တွင် မွေးနေ့၌ သွားရောက်လှူပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တံ

ဆရာရွှေ(နက္ခတ္တပေဒပညာရှင်)

ရုပ်ခန္ဓာကို ပရမတ်ဖြင့် ရူပတ်ခြင်း

မဟာထွန်း

ဤဓမ္မဆောင်းပါးရှည်ကြီးကို ရေးလာရာ၌ တရားရှုနည်း မှတ်နည်း(တရားသားသက်သက်)ကိုသာ ထည့်သွင်းရေးသားခြင်းမပြုဘဲ တရားရှုနည်း၊ မှတ်နည်းနှင့် ပတ်သက်သော လမ်းခွဲကလေးများ၏ အကြောင်းအရာအချို့ကိုပါ ထည့်သွင်းရေးသားလေ့ရှိသည်ကို စာဖတ်သူဓမ္မပရိသတ်များလည်း သိပြီးဖြစ်သည်။

ဤကဲ့သို့ ရေးသားခြင်းသည် တရားကို စာပေသို့တင်ပေးရာ၌ တစ်စုံတစ်ခုသော အထောက်အကူဖြစ်သည်ကို နားလည်ဖူးသည်။ ဤစာရေးသူတို့ ရဟန်းငယ်ဘဝ၊ စာသင်ကြရာ၌ စာချဆရာတော် ချပေးသည့် တစ်ခုတည်းကို သင်ယူရုံဖြင့် စာတတ်မြောက်ခြင်း၏ အပြည့်အစုံကို မရနိုင်ဘဲ ထိုစာနှင့်ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာများကို စာသင်ဘက်ကိုယ်တော်အချင်းချင်း တိုင်ပင်လိုက်၊ အဓိပ္ပာယ်စာအုပ်များကို ကြည့်ရှုလိုက် စသော ပတ်သက်ရာ ပတ်သက်ကြောင်းနှင့် ရောပေါင်းခြင်းဖြင့်သာ သင်စာကို ပိုမိုပွင့်လင်းစေကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်မိလေသည်။ သို့တည်းမဟုတ် စာကို ပို၍ရစေသည်။

တည်တည်တင်တင်ပြသည်နှင့် သိုင်းဝိုင်းတင်ပြသည်ဟူ၍ နှစ်မျိုးကွဲပြားရာ၌ သိုင်းဝိုင်းတင်ပြခြင်းက သာ၍ပင် ပြည့်စုံပြီးမောက်ခြင်းရှိသည်ကို စာဖတ်သူတိုင်း လက်ခံနားလည်ကြမည်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သိုင်းဝိုင်းတင်ပြသည်နည်းကို ရွေးခဲ့သည်။

ဤနည်းကို အနီးကပ်လိုက်နာကျင့်သုံးနေကြသော ဓမ္မယောဂီများထဲက ကျောင်းပရိသတ်ဟု ဆိုရမည့် အနီးကပ်

တရားလိုက်နေသော ဓမ္မယောဂီများက ပို၍ကြိုက်ပြီး ပိုပြီး သဘောပေါက်နားလည်ကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

ခန္ဓာငါးပါးကို မတည်ပြီး ဓာတ်ပရမတ်နည်း အတော်များများနှင့် တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး မရိုးရအောင် ပြသပေးလာခဲ့၍ ညက်ညက်လည်းရှိသောကြောင့် တစ်ကြိမ်တစ်မျိုးနှင့် နားမလည်လျှင် အကြိမ်ကြိမ်အမျိုးမျိုး ရှိလာသောအခါ နားရည်၊ ဉာဏ်ရည်ဝလာကြသည်နှင့်အမျှ ပြသလျက်ရှိသော တရားသည်လည်း ရုပ်လုံးကြွလာလေသည်။

နီးသော ဓမ္မယောဂီများ ဓမ္မရသကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစားနိုင်ကြသလို၊ ဝေးသော ဓမ္မယောဂီများလည်း (ဤဓမ္မဆောင်းပါးများကို အကြိမ်ကြိမ်ဖတ်ရှု ဉာဏ်သွင်းခြင်းဖြင့်) နားလည်ကြသည်ကို သိရသည်။ တချို့ သဘောမပေါက်၍ မဂ္ဂဇင်းတိုက်မှတစ်ဆင့် ဆက်သွယ်ပြီး ဖုန်းဖြင့်မေးလာကြသည်လည်း ရှိကြသည်။

ယခု စာရေးနေဆဲ (၃ လပိုင်း)၌ ဖုန်းဖြင့်ဆက်သွယ်မေးလာသော ပခုက္ကူက ဓမ္မယောဂီတစ်ယောက်၏အကြောင်းက စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်း၍ ဤ၌တင်ပြလိုသည်။ ၎င်းဓမ္မယောဂီမေးသည်မှာ သိခြင်းကိစ္စပြီးသည်၊ အသိဆုံးသည်ဟု ဆိုသည်ကို နားမလည်၍ မေးခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လောကီ(ပညတ်)၌ အသိဆုံးပုံနှင့် လောကုတ္တရာ(ပရမတ်)၌ အသိဆုံးပုံ နှစ်မျိုးလုံးကို ရှင်းပြလိုက်သည်။ နားလည်သဘောပေါက်ကြောင်းကို ပြန်လည်လျှောက်ထားသံကြားလိုက်ရ၍ များစွာလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်မိသည်။ ၎င်း၏အမေးကို ရှင်းပြရာ၌ ပညတ်မှ စခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

လောကီ၌ အမေရိသည်ဟု ဆိုပါစို့။ အမေကို အမေ ဟုသိလျှင် သိခြင်းကိစ္စပြီးသည်။ အသိဆုံးသည်ဟု ဆိုရသည်။ ကျောင်းဆရာမအမေ၊ စာရေးမအမေ၊ လယ်သူမအမေ စသည်ဖြင့် သိလျှင်လည်း ဝိသေသသာလျှင် တိုးလာပြီး အသိတိုးလာသည်ဟူ၍ကား မဆိုလောက်တော့ပေ။ ထို့ကြောင့် အမေကို အမေဟုသိလျှင် သိခြင်းကိစ္စပြီး၏။ အသိ ထုံး၏။

ပရမတ်အသိမှာလည်း ပျက်စီး-မြင်ခြင်းသဘော၊ နား-ကြားခြင်းသဘော၊ နှာခေါင်း-နံခြင်းသဘော၊ လျှာ-ရသ သဘော၊ ကိုယ်-ထိခြင်းသဘော၊ စိတ်-သိခြင်းသဘော။ သဘောဆိုက်လျှင် ကိစ္စပြီးသည်။ လောကီထွက်ပြီး ပညတ် ဝင်သည်။ သိခြင်းကိစ္စပြီးသည်ဟု ဆိုရသည်။

ဝိသေသတွဲပြီး အထူးပြုလိုက်လျှင် ပညတ်ကပ်၍ ပရမတ်ပျက်၏။ ပရမတ်ပျက်လျှင် ဝိပဿနာရှု၍ မရတော့ ပေ။ ပေ၍ ရှုနေလျှင်လည်း ရှုရုံသာရှိပြီး မဂ်ဖိုလ်ကို ရနိုင်မည် လည်း မဟုတ်တော့။ အကျိုးမဲ့သာ ဖြစ်ရချေတော့သည်။ ထို့ကြောင့် အထူးသတိပြုရလေသည်။

*** **

နားနှင့်ပတ်သက်သော ရုပ်ခန္ဓာအကြောင်းကို ဆက် ကြည့်။

“နားသည် ကြားခြင်းသဘောရှိ၏။”

အထက်ပါအဆိုကို သဘောပေါက်လျှင် နားနှင့်ပတ် သက်၍ ပြည့်စုံသည်။ ပရမတ်ပေါက်၍ တရားရှု၍ရပြီး ခန္ဓာ အာယတန၊ ဓာတ်၊ သစ္စာဖွဲ့၍ ရှု၍လည်း ရပြီး သို့သော်လည်း ဤမျှလောက်ရေးပြရုံဖြင့်ကား နားလည်နိုင်ကြမည်မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ရှေ့ဆောင်းပါးများမှာ ရေးခဲ့ဖူးသည်ကို ပြန် ကောက်ရဦးမည်။ အာရုံစိုက်ပါ။

အသံ၊ နား၊ ကြားခြင်းသဘောဟု သုံးမျိုးခွဲခြားထားရ မည်။ အသံသည် မည်သည့်အသံဖြစ်စေ နားကိုလာတိုက် သည်။ (နားကအသံကို သွားတိုက်ခြင်းမဟုတ်။) ထို့ကြောင့် လည်း ကြားခြင်းကို ဖြစ်စေသည်။ ကြားခြင်းကိစ္စပြီးသည်။ နားနှင့်အသံသည် ပညတ်ဖြစ်ပြီး ကြားခြင်းသည် ပရမတ်ဖြစ် သည်။

အဘယ်ကြောင့် ကြားခြင်းကို ပရမတ်ဟု ဆိုရ သနည်း။

ကြားသည်ကို ရှာ၍မရပေ။ နားထဲ ခွဲရှာလျှင်လည်း မရည်မဟုတ်။ နားထောင်တိုင်းလည်း ကြားနေရသည်။ ကြား သော်လည်း ထိုကြားခြင်းကို ရှာ၍မရပေ။ ရှာ၍မရ ကြည့်၍ မမြင်သောကြောင့်ပင် “သဘော”ဟုဆိုရသည်။ သဘောဟု သည်မှာ ကိုင်၍၊ ယူ၍၊ ပြုသ၍မရနိုင်သောအရာကိုသာ ဆိုလို သည်။

ထိုသဘောကိုသာ ခန္ဓာဖွဲ့ရသည်။ ခန္ဓာဟူသည်မှာ လည်း အတုံးအလုံး အကောင်သဏ္ဍာန် မဟုတ်ပေ။ သဘော မျှသာရှိသည်။ သဘောဆိုက်ပြီးမှ ခန္ဓာဖွဲ့ရသည်။ သို့မှ ပရမတ် ခန္ဓာဖြစ်သည်။ ပရမတ်ခန္ဓာကို ရှုမှတ်ပွားများမှ မဂ်ကိုရသည်။ ထို့ကြောင့် အရာအားလုံးကို ပရမတ်တင်ပြီးမှ တရားရှုရသည်။

ကြားသည်မှာ အသံရုပ်ဖြစ်သည်။ ထိုအသံရုပ်ကို ခန္ဓာဖွဲ့လျှင် ရူပက္ခန္ဓာရသည်။

ကြားသည်ကို ကောင်း၊ မကောင်း ခံစား၍ရသည်။ ခံစားသည်ကို ခန္ဓာဖွဲ့လျှင် ဝေဒနက္ခန္ဓာရသည်။

ကြားသည်ကို မှတ်သား၍ရသည်။ မှတ်သားသည်ကို ခန္ဓာဖွဲ့လျှင် သညက္ခန္ဓာရသည်။

နားထောင်ခြင်းမှာ သင်္ခါရဖြစ်သည်။ သင်္ခါရကို ခန္ဓာဖွဲ့ လျှင် သင်္ခါရက္ခန္ဓာရသည်။

ကြားသည်ကို သိခြင်းမှ ဝိညာဉ်ဖြစ်သည်။ ဝိညာဉ်ကို ခန္ဓာဖွဲ့လျှင် ဝိညာနက္ခန္ဓာရသည်။

ဤမျှလောက်ဆိုလျှင်ပင် စာဖတ်သူမေ့ယောဂီသည် ခန္ဓာငါးပါးကို နားလည်လောက်ပြီဟု ယူဆသည်။ ခန္ဓာငါးပါး ဟူသည်မှာ အတုံးအလုံး အကောင်သဏ္ဍာန်မဟုတ်ဘဲ သဘောမျှသာရှိသည်ဟူ၍လည်း သဘောပေါက်လောက်ပြီဟု ထင်သည်။ ထိုနောက် တရားရှုပွားမည်အခန်းကို ဆက်ကြ ဦးစို့။

*** **

ဘုရားရှိခိုး

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ

မြန်မာပြန် ။ လူနတ်မြဟွာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ပူဇော်ခြင်းကို ခံယူထိုက်သော၊ တရားအားလုံးကို သိမြင် တော်မူသော (တပည့်တော်သည်) ထိုမြတ်စွာဘုရားရှင်အား ရိုနှိုးပါ၏။

မေတ္တာပို့

ငါသည် ဘေးရန်ကင်းပါစေ၊ စိတ်ဆင်းရဲကင်းပါစေ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲကင်းပါစေ၊ ချမ်းသာစွာဖြင့် မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို ရွက်ဆောင်နိုင်ပါစေ။

ဤကျောင်း (ဇရပ်၊ ဂူ၊ အိမ်၊ ကား၊ ရထား၊ သင်္ဘော၊ မော်တော်၊ လေယာဉ်၊ တောတောင်၊ သစ်ပင်အောက်) အတွင်း၌ ရှိကြကုန်သော အားလုံးသော သတ္တဝါတွေ ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ၊ စိတ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ချမ်းသာစွာဖြင့် မိမိတို့ခန္ဓာကိုယ်ကို ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

(အကျဉ်းကျသူားတော့မည်။ ဖြည့်ဖတ်ရန်။)

ဤရပ်ကွက်၊ ဤရွာ၊ ဤမြို့နယ်၊ တိုင်း၊ ပြည်နယ်၊ နိုင်ငံ၊ ကမ္ဘာ၊ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ၊ စကြဝဠာ၊ စကြဝဠာအနန္တ ရှိကြကုန်သော.....

အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ အရှေ့တောင် ထောင့်၊ အနောက်မြောက်ထောင့်၊ အရှေ့မြောက်ထောင့်၊ အနောက်တောင်ထောင့်၊ အထက်အရပ်၊ အောက်အရပ်တို့၌ ရှိကြကုန်သော အားလုံးသော သတ္တဝါတွေ ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ၊ စိတ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲ ကင်းကြပါစေ၊ ချမ်းသာစွာဖြင့် မိမိတို့ခန္ဓာကိုယ်ကို ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

တရားဂူမှတ်ပုံအစီအစဉ်

ဘယ်ခြေအောက်၊ ညာခြေအပေါ်၊ ဘယ်ဘက်ခြေဖဝါးပေါ်မှာ ညာဘက်ခြေသလုံးကိုထား၊ ဘယ်ဘက်ပေါင်နှင့်ခြေသလုံးအကြားတွင် ညာဘက်ခြေဖဝါးကိုထား၊ ဘယ်လက်အောက်၊ ညာလက်အပေါ်၊ လက်မထိပ်ချင်းထိကပ်ထား၊ ခါးကိုဆန့်ထုတ်ထား၊ ခေါင်းကို ရှေ့နောက်ဘယ်ညာ မယိမ်း၊ မငိုက်၊ မစောင်း မတ်မတ်ထား။ ထိုအနေအထားအတိုင်း အကြောများကို လျှော့ချထား။

ခါးကိုသာ မတ်မတ်ထားပြီး အကြောအားလုံးကို လျှော့ချထားခိုင်းခြင်းဖြစ်၏။ အကြောများကို ထောင်ထားလျှင် မကြာမီ ညောင်းကိုက်လာတတ်သည်။ ထိုအခါ မိမိ၏ တရားအလုပ်ကို အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေသည်။ ပီထိုင်၊ ပေထိုင်လျှင်လည်း မိမိကိုယ်ကို နှိပ်စက်သကဲ့သို့ ရှိနေ၍

တရားကို အာရုံမရောက်နိုင်တော့ဘဲ ဖျက်သိမ်းလိုက်ရပေလိမ့်မည်။ နောင်တွင်လည်း ထိုင်ပြီးတရားဂူမှတ်ရမည်ကို စိတ်ပျက်လာတတ်သည်။

ထို့ကြောင့် သက်သာမည့်နည်းကို ရှာရသည်။ ထိုနည်းကို အမြဲတမ်းသုံးနိုင်ရန်အတွက် အလေ့အကျက်ဖြစ်အောင် စွဲမြဲအောင် လုပ်ထားရသည်။ စွတ်မလုပ်ဘဲ ငြင်သာပျော့ပျောင်းစာဖြင့် စိတ်ကိုကြည်လင်အောင် ထားပြီးမှ ရှုမှတ်ရသည်။

ထို့နောက် စိတ်ကို ဝမ်းဗိုက်သို့ပို့လိုက်ပါ။ စိတ်ပျံ့လွင့်ပြီး အဝေးကိုရောက်သွားလျှင် ဝမ်းဗိုက်ကို ပြန်ပို့ရသည်။ အတတ်နိုင်ဆုံး စိတ်ကို ဝမ်းဗိုက်မှာ ငြိမ်အောင်ထားရသည်။ စိတ်အထိုက်အလျောက် ငြိမ်သက်လာစေပြီးနောက် ဖောင်း/ပိန်နစ်မျိုးတွင် ဖောင်းမှစ၍ မှတ်ရသည်။

(ပရမတ်ဉာဏ်၏ တည်နေရာနှင့် ဂူမှတ်ပုံနည်းကို ပုံသေသတ်မှတ် မထားပေ။ နစ်ခေါင်းဝနှင့် ဝမ်းဗိုက်၊ ဤနစ်မျိုးကို အလျဉ်းသင့်သလို ထည့်သွင်းပေးသွားမည်။)

ဦးစွာ တရားဂူမှတ်ရန် ပညတ်၊ ပရမတ်ခွဲရသည်။ ဗိုက်ဖောင်းလျှင် ဖောင်းသည်ကိုသာ မှတ်ရသည်။ ဗိုက်ကို မမှတ်ရ။ ဗိုက်ပိန်လျှင်လည်း ပိန်သည်ကိုသာ မှတ်ရသည်။ ဗိုက်ကို မမှတ်ရ။ ဗိုက်ကိုမှတ်နေလျှင် ဗိုက်သည် ပညတ်ဖြစ်သောကြောင့် ဝိပဿနာမဖြစ်။ ဝိပဿနာမဖြစ်လျှင် မဂ်ကို မရ။

ဖောင်းပိန်သည် ပရမတ်ဖြစ်၍ ဖောင်းပိန်ကိုမှတ်ပါမှ ဝိပဿနာဖြစ်၍ မဂ်ကိုရပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ဗိုက်နှင့်ဖောင်းပိန်ကို ခွဲခြားလိုက်ပါ။ ဗိုက်ကဗိုက်၊ ဖောင်းပိန်ကဖောင်းပိန်ဟု သွန်သင်နှင့်သူ ရှိနေသောကြောင့် ခွဲခြားရလည်း ခက်လိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ ရှေ့ဓမ္မဆောင်းပါးများတွင်လည်း ရေးပြခဲ့ဖူးပြီ။

ဖောင်းပိန်နှင့် ဗိုက်သည် သွန်သင်နှင့်သူ ရှိနေပါလျက် ဉာဏ်မလိုက်နိုင်၍ ခွဲခြား၍မရနိုင်ဘဲ ရှိနေခဲ့လျှင် အိပ်ရာမှာ ပက်လက်အိပ်ပြီး ဗိုက်ပေါ်လက်တင်ကာ စမ်းမှတ်ကြည့်ပါ။ အလွယ်တကူ ကွဲပြားခြားနားစွာဖြင့် နားလည်လာပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ကြိုးစားပြီး ရှုမှတ်ပွားများကြလေ သူတော်ကောင်းတွေတို့။

*** **

ဤနေရာ၌ ဓမ္မယောဂီများ အားတက်ဖွယ် ကဗျာနှစ်ပုဒ်ကိုလည်း ထည့်သွင်းပေးလိုက်သည်။ ဝိပဿနာတရားတော်ကို ရှုမှတ်ပွားများကြသော ဓမ္မယောဂီများ မည်မျှအထိ နိဗ္ဗာန်နှင့်နီးသည်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် ရလွယ်ရောက်လွယ်သည်ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

ဤကဗျာနှစ်ပုဒ်ကို ကျေးဇူးရှင် အမြိုက်ဆရာတော် ဘုရားကြီးနှင့် တူတပည့်ဖြစ်တော်မူသော ဦးပဉ္စင်းလေးခေါ် ဦးပိစိတ္တသာရ(မဟာဓမ္မာစရိယ)တို့ ရေးသားစီရင်ပြီး အမြိုက်တရားစခန်း၌ ဖြန့်ဝေပေးသနားတော်မူ၍ ရလာခဲ့သည်။ ယခု ဓမ္မယောဂီများအား တစ်ဆင့်ဖြန့်ဝေပေးတော့မည်။ အရကျက်ပြီး အာဂုံဆောင်ထားလျှင် သာ၍ကောင်းသည်။ မကျက်နိုင်လျှင်လည်း ရေးမှတ် ဖတ်ထားသင့်သည်။ တန်ဖိုးအားဖြင့် ကား ကြီးမားလွန်းသည်။

၁။ နားနှုတ်၊စိတ်ဉာဏ် ဤလေးတန်ဖြင့်၊ ဓမ္မတရား နာကြားလေ့လာ၊ အားထုတ်ပါက၊ သေရာညောင်စောင်း၊ လဲလျောင်းပြီးကာ၊ ရောဂါဆူသည်။ ပူသည်ဆူပွက်၊ သတိလစ်မဲ့၊ သေခဲ့ရငြား၊ မလားအပါယ်၊ ထက်ဝယ်နတ်ပြည်၊ ရောက်ကြောင်းကေန၊ စင်စစ်မှန်၏။ တစ်ဖန်ထိုပြင်၊ မဂ်ဝင် ဖိုလ်ပေါက်၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ဟု သုံးလူထွတ်ထား၊ ဘုရားမိန့်မှာ၊ ဟောသည်သာတည်း။

၂။ နားနှုတ်၊စိတ်ဉာဏ်၊ ဤလေးတန်ဖြင့်၊ ဓမ္မတရား နာကြားလေ့လာ၊ အားထုတ်ပါက၊ (၁) ကျန်းမာနေစဉ်၊ မသေခင်ဝယ်၊ မဂ်ဝင်ဖိုလ်ပေါက်၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်၏။ (၂) မရောက်ပါလျှင်၊ ဖျားနာစဉ်နှင့် (၃) သက်ငင်ပူပြင်း သေခါနီးမှာ မဂ်ရလာ၏။ (၄) မရပါက နတ်ဘဝမှာ သေချာကျိန်းသေ မဂ်ရလေ၏။ (၅) တစ်ထွေမှ ဓမ္မရာဂ၊ ဓမ္မနန္ဒီ ထိုစွမ်းရည်ကြောင့် မထေရ်မြတ်လှ ပစ္စေကဟု ဗုဒ္ဓအငယ်ဖြစ်ရဖွယ်သည် ငါးသွယ်အားထုတ်ရကျိုးတည်း။

(ပေဋကောပဒေသ ပါဠိတော်၊ ၁၈၇)

နိဂုံး

ဤအခန်းကို တရားရှုမှတ်ပြီး အနားပေးသည့်အချိန် ဟု မှတ်ယူရမည်။

ဤစာရေးသူ၏ ပုံသေနည်း ဓမ္မလမ်းစဉ်တွင် မေတ္တာနှင့် စ၍ဖွင့်ပြီး မေတ္တာနှင့်ပင် နိဂုံးပြန်အပ်လေ့ရှိသည်။ တစ်

နေ့လုံး နားလိုက်၊ ရှုမှတ်လိုက်၊ ကျားကုတ်ကျားခဲ ရှုမှတ်ပွားများနေကြသော ဓမ္မယောဂီများ ဖြစ်လျှင်လည်း အနည်းဆုံး မနက်စောစောတွင်တစ်ကြိမ်၊ ညအိပ်ရာဝင်ခါနီးတွင်တစ်ကြိမ် မေတ္တာပို့ကြရသည်။ တစ်နေ့တွင် တစ်ကြိမ်တည်းသာ ရှုမှတ်ခွင့်ရသော ဓမ္မယောဂီများသည်လည်း တရားအစတွင် တစ်ကြိမ်၊ တရားအဆုံးတွင်တစ်ကြိမ် ပေါင်းနှစ်ကြိမ်မျှ မေတ္တာပို့ကြရသည်။

မေတ္တာသည် ကျန်းမာခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ အန္တရာယ်ကင်းခြင်း၊ ဘေးရှင်ခြင်း၊ အရာရာကို အောင်နိုင်ပေါက်ရောက်ခြင်း စသည် ဟောတော်မူသောကြောင့် ငါတို့ ဓမ္မယောဂီအား လုံးတို့သည်လည်း မေတ္တာကို မြဲမြံလက်ကိုင်ထားကြရမည်။ ယခု မေတ္တာနှင့် ဝိပဿနာကို ပေါင်းတွဲထားသောကြောင့် ကုသိုလ်အကျိုး အများဆုံးသော လူသားများဖြစ်နေကြချေပြီး ထို့ကြောင့် အများဆုံးသော ကုသိုလ်ထူးကြီးကို ထပ်ဆင့်ပွားပို့လိုက်ကြဦးစို့။

၁။ မြေ၌ရှိကြကုန်သော...

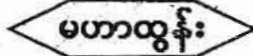
၂။ ရေ၌ရှိကြကုန်သော...

၃။ လေ၌ရှိကြကုန်သော... အားလုံးသော သတ္တဝါတွေ ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ၊ စိတ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ချမ်းသာစွာဖြင့် မိမိတို့ခန္ဓာကိုယ်ကို ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

အမျှဝေ

သံသရာအစမှ ယနေ့ကျအောင် ပြုလုပ်ခဲ့သော၊ အားထုတ်ခဲ့သော၊ ဓါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အဖို့ ပါဂ ရသမျှကို၊ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ၊ ကျင်လည်ကြကုန်သော သုခိတ၊ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား အမျှ အမျှ အမျှ ပေးဝေငှပါကုန်၏။ အမျှရ၍ ကျန်းမာကြသည်၊ ချမ်းသာကြသည် ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

(နောက်လတွင် နာခေါင်းနှင့် ပတ်သက်သော ခန္ဓာငါးပါးကို ဆက်ရန်)

မေတ္တာရပ်ခံ

ဆရာကြီး မင်းဆိပ်က
ဦးမောင်မောင်မြင့်အေး
တို့ ပေးအောင်ပညာရရှိဖွား

ဆရာကြီးမင်းဆိပ်ကနှင့် သူတော်စင် (၇) ဦး
ဦးမောင်မောင်မြင့်အေး၊ Dr. အေးယုန်း၊ အိမ်ပုဂံကမ်းမင်္ဂလာပြင် (၁၃၅၇ ခုနှစ်)

ဗုဒ္ဓစိုးတို့ပူဇော်ရည်း

“ဒီနေ့တော့ ဆရာကြီး ဟင်သိပ်ကောင်းမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဆိတ်ရိုးနဲ့ ပဲဟင်း ပါတယ်”
ဟု ကျွန်တော်က ပြောပြော ဆိုဆိုနှင့် ကန်တော့လိုက်ရာ ဆရာကြီးက...
“ဝက်သားကောမပါဘူးလား” ဟု မေးလိုက်ရာ...
“ဝက်သားကတော့ ပင်တိုင်လေး၊ ပဲခဲပြာရည်နဲ့ ငရုတ်သီးပွဲကြီးတွေနဲ့ ကြက်သွန်နီခဲကြီးတွေနဲ့
အဆီတစ်ထပ် အသားတစ်ထပ် နပ်ထားတာလေ” ဟု ပြောလိုက်ရာ...

ဆရာကြီးမင်းသိန်းနှင့် သူတော်စင် (၇)ဦး ဦးမောင်မောင်မြင့်အေး၊ ဝါ၊ စောယုနယ် အိမ်ပုဂံတင်ပင်လှမြေရည် (၁၃၅၇ ခုနှစ်)

ဆရာကြီးက...

“ဆိတ်ရိုးနဲ့ ပဲ ဆိုတာကတော့ အပြောသာ လွယ်တာ ပဲနဲ့အောင်နဲ့ ဆိတ်ရိုးနဲ့ဖိုက အတော်ချက် ရတာကွာ၊ ကုလားဆိုင်က ခုတ်ပေးလိုက်တဲ့ အရိုးနဲ့ အသားကို နေရစင်အောင် ဆေးရတာကွာ ကြက်သွန်အဖြူ အနီထောင်းထားတာနဲ့ ရောနယ်ရတာ၊ အဲဒီ ကြက်သွန်ဖြူ နီ အထောင်း ကလည်း ဆိတ်သားဆိုင်နား က ကုလားမတွေ့ဆီမှာ ဝယ်ရင်ရပြီးသား ပဲ၊ အဲဒါတွေနဲ့ ပြောရည်နဲ့နယ်ပြီး ဆီနဲ့ ရေမြှုပ်အောင်လေး ပထမ တည်ရတယ် ကွာ၊ တစ်ဖက်ကလည်း ကုလားပဲကိုရေ ဆေးပြီး ပြုတ်ထားရတာ ပဲနဲ့မှ ဆိတ်ရိုး ဆီပြန်ထဲလောင်း ထည့်ရတာမျှ အဲဒီထဲ ရေသင့်ရုံထည့် ၂ ခုပထမ နှုတ်လောက်မှ မဆလောထည့်ရတာ၊ အဲဒီ အချိန်ကတော့ ဆိတ်ပဲက စားလို့ ကောင်းနေပြီကွာ”

ဟု စီးကရက်သောက်ရင်း ပြောလိုက် ရာ ကျွန်တော်က အဲဒီအတိုင်းပဲ ချက် တာပါပဲ ဆရာကြီးရယ်၊ ပျဉ်းတော်သိမ် ရွက်တောင် ဆီသပ်ပြီးထည့်ထားပါတယ်၊ နောက်ပြီး ခရမ်းသီး အလုံးကြီးကို ပြာအုံးပြီး ကြက်ဥနဲ့မွှေကြော် တာလဲပါတယ်၊ ဒညင်းတက်ကြော်တွေလဲ ပါတယ်၊ ဆိတ်ပဲအတွက် ဂေါ်ဖီကို သံပုရာ သီးနဲ့ အချဉ်လေးလဲ လုပ်ထားသေးကယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ...

“အေးပါကွာ မင်းပြောတာနဲ့ ထမင်း ဆာလာပြီ ထမင်းပွဲပြင်ဟေ့”

ဟု ပြောလိုက်ပြီး ထမင်းပွဲပြင်ပြီး သည့်နှင့် ဝက်သားအနှစ်မျှား ဆိတ်ပဲဟင်း ရည်များဆမ်းပြီး ထမင်းကို ဖားလိုက် ဒညင်းတက်ကြော်အား တဂွက်ဂွတ် နှင့် ကိုက်လိုက်နှင့် အားပါးတရ စားနေတော့ ၏။

ထမင်းစားပြီးနောက် အချို့အဖြစ် ရွှေကြည်ဆွမ်းမကင်းကို စား၏။

အချို့စားပြီးနောက် ရေခဲရေ တစ်ဖန် ခွက်ကြီး သောက်လိုက်ပြီး “နောက်ဆုံး တော့ ရေခဲရေက အကောင်းဆုံးပါပဲကွာ” ဟု ပြောပြီး တစ်ဖန်ခွက်လုံး တဂွက်ဂွက် နှင့် သောက်လိုက်လေတော့၏။

ပြီးနောက် စီးကရက်ကို အားရပါးရ ဖွာနေလေတော့၏။ ကျွန်တော်က...

“ဆရာကြီး ကျွန်တော်တို့ အိမ်ရောက် ဖူးတယ်နော်” ဟု ပြောလိုက်ရာ...

ဆရာကြီးက...

“အေး ရောက်ဖူးတာပဲ ထမင်းစားပြီး ရေတောင် ချိုးခဲ့သေးဟယ်၊ မင်းဖို့အိမ်က ရေက အရမ်းကောင်းတာပဲ၊ အေးစိမ် နေတာပဲ၊ မင်းတို့မိသားစုနဲ့ အိမ်လေး ကသပ်သပ်ရပ်ရပ်ပဲ”

ဟု ပြောလိုက်၏။

ကျွန်တော်က...

"အဲဒီအိမ်နေရာမှာ တိုက်ဆောက်
မလိုဆရာကြီးရဲ့"

အဲဒါ ငွေကလည်း သိပ်တော့မရှိဘူး။
အဲဒါ အဆင်ပြေအောင် ယတြာပေးဦး"
ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆရာကြီးက...

"ယတြာတော့ရပါတယ်။ ငွေတော့
မချေးဘူးနော်။ ဆရာသမားဆိုတာ တပည့်
ကို ငွေမချေးရဘူး။ တပည့်ကသာ ဆရာ
ကိုကန်တော့ရတာ အဲဒီတော့ အိမ်ဆောက်
ဖို့ဆိုပြီး ငွေတော့မချေးလေနဲ့။ ကိုယ့်ဟာ
ကို ဒီပြင်ကချေး။ အဲဒီအတွက် ယတြာ
လုပ်ပေးမယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်တော်က...

"အဲဒါပဲဆရာကြီး ဆရာကြီးဆီက
လည်း ချေးဖို့စိတ်မကူးပါဘူး။ ဒီပြင်က
ချေးမှာပါ။ ငွေချေးတာထက် ပစ္စည်း
အကြွေးယူရမယ်လေ။ ဥပမာ ဆရာကြီး
ရယ် ကျွန်တော်က ဘီလပ်မြေအိတ် ၅၀
ဖိုး လောလောဆယ်ရှိတယ်ဆိုပါစို့ ဆိုင်က
လိုသလောက်ယူ ရှိသလောက်ပေး ပေး
လိုက် ယူလိုက်နဲ့ အိမ်ပြီးမယ်။ အကြွေး
နည်းနည်းပါးပါးကျန်ရင် ခွဲပေးလိုက်။ ဟော
အချိန်တန်တော့ အိမ်ပြီးရော ဒါမျိုးပြော
တာ အခု ကျွန်တော်မှာ ငွေလေးနည်းနည်း
ပါးပါးရှိတယ်။ တစ်အိမ်လုံးစာတော့ ဘယ်
ရှိမလဲ။ ဟော-အိမ်ဆောက်နေတဲ့ စာအုပ်
တွေက ပိုက်ဆံရမယ်။ ရမယ်ပိုက်ဆံပေး
မယ်။ ဒီလိုလုပ်ချင်တာ။ အဲဒါ ယတြာနဲ့ကျ
ဆရာကြီးက ကူညီပေါ့"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆရာကြီးက...

"မင်း ရည်ရွယ်ချက်က ကောင်းပါ
တယ်။ ငါ တပည့်တွေ တိုက်တစ်လုံး
ကားတစ်စီး၊ စီမံကိန်းကိုတော့ အကောင်
အထည် ဖော်ပေးရမှာတော့။ ဒီယတြာ
ငါလုပ်ပေးလို့တော့ မရဘူး။ မင်းကလုပ်
ရမှာ လုပ်ပေးမှာက ရုက္ခဗျူဟာမင်းပေါ့ကွာ
ငါကလမ်းညွှန်ရုံပဲ"

ဟု ပြောပြီး စီးကရက် သောက်နေပြီး

အတန်ကြာမှ...

"ဒီလိုရှိတယ်ကွ၊ မောင်မောင်မြင့်အေး
အိုးအိမ်နဲ့ပတ်သက်လို့က ရုက္ခဗျူဟာ
စီမံနိုင်တယ်။ သူတို့နဲ့ သင့်အောင်ပေါင်းရင်
ပြေလည်တယ်။ ပြေလည်တယ် ဆိုတာ
လည်း အပေါင်းအသင်း တတ်ဖို့လိုတာ
ပေါ့ကွာ။ လောကကြီးမှာ လူတွေဟာ
မေ့လျော့တတ်တာ သဘာဝပဲ မေ့မရ
အောင်ဆိုတာက အမြဲထိတွေ့နေဖို့ပဲ။
အခုပဲကြည့်လေ မင်းတို့လင်မယားဆို ငါတို့
စားဖို့ ထမင်းတွေ ဟင်းတွေ အမြဲပိုတယ်
မဟုတ်လား။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီအချိန်မှာ
မောင်မောင်မြင့်အေး လာနေကျကွာ သူ
လာရင် ဝက်သား ပါလာမယ်ဆိုပြီး သတိရ
နေ ကျဲ။ အဲဒီတော့ တို့လူသားတွေလိုပဲ။
တန်ဖိုးကူဖို့ပိန္နဲ ရှိတဲ့ ဒေဝတာတွေကိုလည်း
တို့ကသတိရ အောင်လုပ်ရတယ်။ ဒါလဲ
သူတို့သတိရတော့ တို့တွေက လိုချင်တာ
တွေပြောတော့ သူ့ဆီလာတဲ့ လူချင်း
ဆက်သွယ်ပေး လိုက်တာပေါ့ကွာ။"

အဲဒီတော့ မင်းတို့အိမ်နားက ညောင်
ပင်ကိုသွား ညောင်ရွက်တစ်ရွက်ကို လှလှ
ပပရှိတဲ့ ညောင်ရွက်ကိုခူး ရေသန့်စင်ပြီး
ရင် ပန်းကန်ပြားပေါ်မှာကပ်။ အဲဒီအပေါ်
ကနေ ဖယောင်းတိုင်ထွန်းပြီးရင် ဒီဂါထာ
လေးရွက်၊ အဲဒီလိုရွက်တဲ့အခါမှာ ရုက္ခဗျူဟာ
မင်းကို အိမ်မက်ပေးမယ်။ အဲဒီကျရင် မင်း
အိမ်ကိစ္စ ပြောပေါ့ကွာဟု ပြောပြောဆိုဆို
နင့်အနီးတွင်ရှိသော မှတ်စုစာအုပ်တစ်အုပ်
ထဲမှ စာမျက်နှာကိုပြရာ ကျွန်တော်လည်း
ဂါထာကို ကူးရပြန်၏။"

အာကာသဗျူဟာ ဘူမဗျူဟာ
ရုက္ခဗျူဟာ မဟိဒ္ဓိကာ
ဣန္ဒြိယ မန္တောစ ယေ ဒေဝေါ
မံ ပါပေတု ပတိစ္စိတံ။

ဆရာကြီးက...

ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့တော့ လုပ်ဖို့လို
တယ်ကွ။ ဒီနည်းက ငါ ဗေဒင်သက်တမ်း
တစ်လျှောက် လုပ်သမျှလူတွေ အောင်မြင်
တာချည်းပဲ။ နောက်ပြီး ရှိသေးတယ်။
ရုက္ခဗျူဟာ ကောက်ညှင်းပေါင်း ကြိုက်စာမကွ၊
ကောက်ညှင်းပေါင်းကို အုန်းသီးပျားပျားနဲ့ ကပ်လှူ
ရတယ်။ တစ်ခုတော့ရှိတယ်ကွ။ မင်း အိမ်ဆောက်
ပြီးရင် သူ့ကိုလည်း ဘုံပိမာန်တော့ ဆောက်ပေးဖို့လို
တယ်ကွ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ...

ကျွန်တော်က...

"ဆောက်ပေးရမှာပေါ့ ဆရာကြီးရယ်
ဒါနဲ့ အဲဒီနည်းတွေကို ဆရာကြီးကော
လုပ်ပြီးပြီလား"

"ဒါက ရှေးကလူကြီးတွေ လုပ်တဲ့
နည်းကွ မှတ်စုရဲ့ ခေါင်းစဉ်ကိုကြည့်ပါလား။
ရုက္ခဗျူဟာ မှတ်စုရဲ့ ခေါင်းစဉ်ကိုကြည့်ပါလား။
လုပ်ရမှာက ကိုယ်အိမ်နဲ့ အနီးဆုံးသစ်ပင်က သစ်ရွက်ကိုခူးပြီး
ထမင်းပန်းကန်ထဲမှာ ကပ်ရမယ်" လို့ငါပြောပြီးပြီပဲ"
ဟုဆရာကြီးက ပြောလိုက်၏။ ကျွန်တော်
ထပ်ပြီး အထွန်တက်သည် အနေနှင့်-

"ဘာနဲ့ကပ်ရမှာလဲ" ဆရာကြီး ဟု
ပြန်၍မေးလိုက်လေ၏။

ဆရာကြီးက...

"မင်းကလည်းကွာ ခက်လိုက်တာ။
ကပ်ဖို့က အဓိကပဲမဟုတ်လား။ ကော်နံ့ကပ်ကပ်၊
ဖယောင်းစက် ချပြီးကပ်ကပ်။ ပန်းကန်ပြားပေါ်မှာ
ကပ်လိုက်ရုံပဲ။ ပြီးတော့ အဲဒီသစ်ရွက်ပေါ်မှာ အလတ်
စား ဖယောင်းတိုင် တစ်တိုင်ထွန်းရမယ်။ ထွန်းတဲ့အခါ
မှာ ဘုရားစင်ပေါ်မှာ ထွန်းစေပလိုဘူး။ ဘုရားပူဇော်
တာ မဟုတ်ဘူး။ ထမင်းစား စားပွဲမှာပဲဖြစ်ဖြစ်။
မတ်တတ်စားပွဲမှာဖြစ်ဖြစ် တင်ပြီးထွန်းရမယ်။

ထွန်းထားတဲ့အခါမှာ မင်းက ဖယောင်းတိုင်ကို
ကြည့်ပြီး တတွတ်တွတ် ပြောရမယ်။ စောစောက
ဂါထာကိုရွတ်ရမယ်။

ပြောရမဲ့ အကြောင်းအရာကတော့ မင်းခဲနေနဲ့
အခက်အခဲတွေနဲ့တဲ့ အကြောင်းပေါ့ကွာ။"

လုပ်ရမှာက ကိုယ့်အိမ်နဲ့ အနီးဆုံးသစ်ပင်က
 သစ်ရွက်ကိုခူးပြီး ထမင်းပန်းကန်ထဲမှာ
 ကပ်ရမယ်။ အဲဒီသစ်ရွက်ပေါ်မှာ အလတ်စား
 ဖယောင်းတိုင် တစ်တိုင်ထွန်းရမယ်။ ထွန်းတဲ့အခါမှာ
 ဘုရားစင်ပေါ်မှာ ထွန်းစရာမလိုဘူး၊ ဘုရားပူဇော်တာ
 မဟုတ်ဘူး၊ ထမင်းစား စားပွဲခုံမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊
 မတ်တတ်စားပွဲမှာဖြစ်ဖြစ် တင်ပြီးထွန်းရမယ်။
 ထွန်းထားတဲ့အခါမှာ မင်းက ဖယောင်းတိုင်ကို
 ကြည့်ပြီး တထွတ်ထွတ် ပြောရမယ်။
 စောစောက ဂါထာကို ရွတ်ရမယ်။

သလား” ဟုမေးလိုက်လျှင် ဆရာကြီးက
 သောက်လက်စ ဆေးလိပ်ကိုပြလျက် ထီး
 ချေရင်း...

“အဲဒီလိုကြေးဆိုရင်ကွာ သက်သေ
 တစ်ယောက်ပြန်တိုင်း ငါ့ကို ငွေတစ်ရာ
 ပေးရမယ်ဆိုပါတော့။

အဲဒီစကားကို လက်ခံမယ်ဆိုရင်
 တော့ ငါ့ကိုပေးဖို့ ငွေတစ်သောင်း ထုတ်
 လိုက်ပေတော့”

ဟုပြောလိုက်လျှင် ကျွန်တော်က
 တဟားဟား ရယ်မောရင်း...

“ဒီအသံမျိုးတွေ မကြားရတာကြောင့်
 ကျွန်တော်လည်း ပြန်ပြီးလုပ်လိုက်အုံးမယ်
 ဆရာကြီးရေ”

ဟုဆိုကာ ပြန်ခဲ့လေတော့၏။

ကျွန်တော်နှင့်ဇနီးတို့သည် ဆရာကြီး
 ပြောတဲ့အတိုင်း ဆောင်ရွက်ကြ၏။

ကျွန်တော် ဇနီးက အိမ်ဆောက်မည်
 ပြောလိုက်သည်နှင့် အိမ်ပုံစံဆွဲပေးသည်
 သူ့ရောက်လာ၏။ သစ်လာပုံကြ၏။ ဘုတ်
 လာချကြ၏။ ဘိလပ်မြေလှူကြ၏။ ထိုအိမ်
 ဆောက်ရန်အတွက် ပန္နက်တင်မင်္ဂလာကို
 ဆရာကြီးပင်းသိခံနှင့် တပည့်ကြီးများ က
 ပန္နက်တင်ပေး၏။ စီးပွားတက်၊ စီးပွားနိုင်
 ရန် အစီအရင်များပြုလုပ်ပေးရာ ယခုတိုင်
 ဤအိမ်မှပင် ခုနစ်ရက်သားသမီးများ
 အခက်အခဲဖြေရှင်းပေးနိုင်နေခဲ့၏။

ပန်ကြားချက်

ကျွန်တော်၏ ဆောင်းပါးများကို ပတ်ဝန်း
 ကျွန်တော်ထံသို့ လေငံပေးခြင်းကိစ္စများ ဆက်သွယ်ကြ
 လေ့ရှိပါသည်။ ကျွန်တော် အနေနှင့် ဆောင်းပါး
 ယတြာများကို ရှင်းလင်းပြောကြားခြင်းမှအပ ဆေး
 ဟောပြောခြင်း မရှိပါ။ ကျွန်တော်နှင့်ဖြစ်သူ ဒေါက်တာ
 စောယုနွယ် ထံသို့ ဆက်သွယ်ပေးမြန်းစေလိုပါသည်။

အဝဠ သူ့ ကျန်းသက်
 ၀၂၀၂၀၂၀၂၀၂၀

ရုက္ခစိုးကြီး ကျွန်တော် မောင်ဖြူနဲ့ တွေ့မှ
 ဖြစ်မယ်။ အိမ်ဆောက်ချင်လို့ စောစောကပြော
 သလိုပြောပေါ့။

ဒါမှမဟုတ်လဲ ကြေးရစရာရှိတယ်ဆို ပါတော့
 ကွာ။ ရုက္ခစိုးကြီး အဲဒီအကြေးကို အပြန်ဆုံးရ
 အောင်လုပ်ပေးပါ။

အသင်မလုပ်နိုင်ရင်လည်း လုပ်နိုင် တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို
 လုပ်ခိုင်းပေးပါလို့ လူ့လူချင်းပြောသလို ပြောရတယ်ကွာ။
 ပြောလို့မောရင် ခဏနားပေါ့ကွာ။

လူလူချင်းပြောတဲ့အခါမှာ အကြောင်းအရာ
 တစ်မျိုးထဲကို ထပ်ကာ ထပ်ကာပြောရင် တစ်ပက်က
 နားထောင်ရတဲ့လူ နားပူလာမယ် မဟုတ်လား။

အဲဒီလို နားပူလာအောင်ပြောရမယ်။

တစ်နေ့ကို ဖယောင်းတိုင်(ဂ)တိုင်ထွန်းရမယ်။
 တစ်တိုင်ကုန်ရင် နောက်တစ်တိုင် ထပ်ပြီးထွန်းပေးကွာ။
 အလတ်စားဖယောင်းတိုင်က လေငြိမ်တဲ့နေရာမှာ
 တစ်နာရီကြာတယ်ကွာ။

တစ်နာရီလုံးပြောပို့တော့ မလိုဘူး။ ဖယောင်း
 တိုင်ထွန်းပြီးတိုင်း (၁၀)မိနစ်လောက်တော့ ပြောရ
 မှာပေါ့။ ဘယ်အချိန် ထွန်းရမယ်။

ဘယ်နေ့ ထွန်းရမယ်လို့ ကန့်သတ်ချက် မရှိပါ
 ဘူး။

တစ်နေ့ (ဂ)တိုင်ထွန်းရင်ပြီးတာပဲ။ သွားစရာ၊
 လာစရာရှိရင် မထွန်းသေးဘူးပေါ့ကွာ။ ပြန်လာတော့မှ
 ထွန်းပြီး ရုက္ခစိုးကို နားပူ နားဆာလုပ်ရတော့မှာပေါ့။
 ဟု ဆရာကြီးကပြောပြီး စီးကရက်ဖွာနေ
 လိုက်၏။ ကျွန်တော်က...

“လုပ်ရတာတော့ဟုတ်ပါပြီ ဆရာကြီး
 ရယ်။ ဘယ်နှစ်ရက်လောက်လုပ်ရမှာလဲ”
 ဟုမေးလိုက်ပြန်လေ၏။ ဆရာကြီးက

“တချို့လည်း တစ်ရက်နဲ့ထူးတယ်ကွာ၊ တချို့
 လည်း သုံးရက်လောက်လုပ်ရတယ်။ အများဆုံးလုပ်ရ
 တာတော့ (ဂ) ရက် လောက်လုပ်ရတယ်ကွာ။ တစ်ခု
 တော့ရှိတပေါ့ကွာ ကိုယ်တိုင်တည်တဲ့ ကိစ္စဟာ တရား
 သဖြင့်ကိစ္စဖြစ်ရမယ်။ သဘာဝကျတဲ့ကိစ္စ ဖြစ်ရမယ်
 ပေါ့ကွာ”

ဟု ဆရာကြီးက ပြောလိုက်ရာ
 ကျွန်တော်က...

“ဒီလိုလုပ်လို့ အဆင်ပြေသွားတဲ့
 လူတွေ ဆရာကြီးအနေနဲ့ သက်သေပြနိုင်

မြန်မာ့စွမ်းစွမ်း

ဝိညာဉ်လောကယုံကြည်ချက်များ

လှတိုး(စိတ်ပညာ)

ဘုန်းကြီးဗိုလ် အစိမ်းသရဲ

မြန်မာဘုရင် သီပေါမင်းကို နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့က ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားပြီးနောက် နှစ်နှစ်ခန့်အကြာ ၁၈၈၇ ခုနှစ်ခန့်အချိန်က ဖြစ်ပါသည်။

နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့က မြန်မာတစ်ပြည်လုံးကို သိမ်းပိုက်ပြီးနောက် မြန်မာပြည် မြေပြန့်၊ တောင်တန်းဒေသ အနှံ့အပြားရှိ မြန်မာတိုင်းရင်းသား မျိုးချစ်များက အင်္ဂလိပ်တို့ကို ရရာလက်နက်တို့ဖြင့် ဆဲတိုက်ခိုက် တော်လှန်နေကြချိန်က ဖြစ်ပါသည်။

အထက်မြန်မာပြည် စစ်ကိုင်းတိုင်း အရာတော်မြို့မှ အနောက်မြောက်ဘက် ဝါးတောမရွာ၊ သာလှကျေးရွာ သိပ်တန်းကျောင်းမှ ရဟန်းတော်တစ်ပါးသည် အင်္ဂလိပ်တို့ကို အလွန်စက်ဆုပ်မုန်းတီးခဲ့သည်။ ၎င်းသည် သက်တော်မကြီး ခုသေးပါ။ သက်တော် ၃၀ ကျော်ခန့်ရှိ ဟန်းပျိုတစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

ချစ်ရဟန်းတော်

ထိုရဟန်းပျိုသည် လောကီပယောဆေးဝါးမန္တရားနှင့် ကာယသိဒ္ဓိပညာတို့

တွင် ဝါသနာထက်သန်ကာ ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်အောင် သင်ယူထားပါသည်။

ထိုရဟန်းပျိုသည် မြင်းမူဖြိုမှ အရာတော်မြို့နယ်တို့တွင် မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်များအား နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်က လိုက်လံနှိမ်နင်းကြောင်း ကြားသိရသောအခါ သူ၏ မျိုးချစ်စိတ်၊ အင်္ဂလိပ်တို့အပေါ် မခံချင်စိတ်တို့ကို နှိုးဆွပေးသကဲ့သို့ ဖြစ်ရလေသည်။ အင်္ဂလိပ်တို့က ဗုဒ္ဓသာသနာတော်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံသားတို့အပေါ် မတရားဖိနှိပ်နေသည်ကိုလည်း မကျေမနပ်ဖြစ်နေသည်။ သူသည် ရဲရင့်သည်၊ သတ္တိရှိသည်။ သာသနာတော်နှင့် အမျိုးအတွက် အသက်စွန့်ရန် ရည်မှန်းထားသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့အနေဖြင့် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့အား တစ်တပ်တစ်အား ပါဝင်တိုက်ခိုက်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားသည်။ တစ်နည်း နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့ကို တော်လှန်ရန် မျိုးချစ်ရဟန်းတော်တစ်ပါးပေါ်ထွက်ခဲ့ပါသည်။

ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ပြီ

ဆောင်းရာသီ ဒီဇင်ဘာလ၏ နေ့တစ်နေ့ နံနက်ခင်းအချိန်တွင် မင်းဘူးမြို့

၌ တပ်စခန်းချထားသော အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်မှ အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်ကြီးတစ်ဦး ကြီးကြပ်အုပ်ချုပ်သော ကြေးစားကုလားစစ်သား ၂၇ ယောက်တို့သည် ရှိငယ်သေနတ်များ ကိုယ်စီကိုင်ဆောင်ကာ မြင်းများ၊ လှည်းများဖြင့် ဝါးတောမရွာသို့ ဆိုက်ရောက်လာကြ၏။ ဝါးတောမရွာ၊ သာလှရွာနှင့် အနီးအနားပတ်ဝန်းကျင်ကျေးရွာများမှ တော်လှန်ရေးသမားများ (သူတို့အခေါ် သူပုန်များ)ကို လိုက်လံရှာဖွေရန် ဖြစ်သည်။ သူတို့နှင့်အတူ မြန်မာလူမျိုး သစ္စာဖောက် စကားပြန်များလည်း ပါဝင်ကြသည်။ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်သည် ထိုရွာအနီး ရွာများတွင် တော်လှန်ရေးသမားများကို တစ်နေ့လုံးရှာဖွေကြ၏။

ညနေပိုင်းတွင် အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်ဦးဆောင်သော စစ်သားများသည် ဝါးတောမရွာ၊ သာလှရွာ တောင်ဘက်တံခါးပေါက်အနီးရှိ သာလာယံဇရပ်ကြီးတစ်ဆောင်တွင် စခန်းချကြသည်။ အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်သည်ကား ရွာထဲရှိ သူကြီးအိမ်တွင် ဧကန်ဖောင်း ခုတင်အိပ်ရာထက်တွင် အိပ်စက်သည်။ ကြေးစားကုလားစစ်သားများသည် ရွာသားများထံ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား

www.burmeseclassic.com

စသောရိက္ခာများ၊ ကြက်၊ ငှက်၊ ဝက် စသော ဟင်းလျာများကို မတရားတောင်းယူကာ ချက်ပြုတ်စားသောက်ကြသည်။

ညအချိန်တွင် အလှည့်ကျ ကင်းစောင့်အဖြစ် စန္ဒရီကုလား စစ်သားတစ်ယောက်ကို အနီးတွင် ကင်းလှည့်စောင့်ကြပ်စေ၏။ ကျန်သောကုလားစစ်သားများသည် ဧရပ်ကြီးပေါ်တွင် သူတို့ဘာသာ ထုံးစံအရ အနောက်ဘက်အရပ်ကို ခေါင်းပြု၍ အရှေ့ဘက်အရပ်ကို ခြေဆင်းကာ အိပ်စက်ကြသည်။

မျိုးချစ်ရဟန်းတော်သည် ထိုညတွင် အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်ကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ပြင်ဆင်ထားသည်။ ည ၁၂ နာရီကျော်အချိန်ခန့်တွင် ငှက်ကြီးတောင် ဓားရှည်တစ်ချောင်းနှင့် လှံရှည်တစ်ချောင်းတို့ကို ကိုင်ဆွဲ၍ မှောင်ရိပ်ကို ခိုကာ ကုလားစစ်သားများ စခန်းချရာ ဧရပ်ကြီးဆီသို့ ခြေသံမကြားအောင် ဖော့နင်းကာ ချဉ်းကပ်လာသည်။ စန္ဒရီအစောင့် စစ်သားမမြင်အောင် တစ်ဖက်သို့ လမ်းလျှောက်နေခိုက် မန်ကျည်းပင်ကြီး၏ အောက်ခြေတွင်ကပ်၍ စောင့်ကြည့်နေ၏။ စန္ဒရီအစောင့်စစ်သားသည် သေနတ်ကို လွယ်ကာ မှန်မှန်လမ်းလျှောက်နေသည်။ စန္ဒရီကုလားကြီး ရှေ့သို့ ဝိုက်ခိုက်ခိုက်ခိုက် လမ်းလျှောက်သွားခိုက် ရဟန်းပျိုသည် ခြေကိုဖော့နင်း၍ သူ၏နောက်ကျောပြင်ကို လှံရှည်ဖြင့် တအားဆောင့်၍ ထိုးလိုက်သည်။ အစောင့်စစ်သားကြီး ရှေ့သို့ခိုက်၍ လဲအကျတွင် ချက်ချင်းပင် ရဟန်းပျိုသည် ငှက်ကြီးတောင်စားဖြင့် လည်ပင်းကို ပိုင်းဖြတ်လိုက်ရာ ငြိမ်သက်သွားတော့သည်။ ထိုနောက် အချိန်မဆိုင်းနေဘဲ ရဟန်းပျိုသည် ဧရပ်ပေါ်သို့ ခပ်သွက်သွက် ခြေဖော့နင်း၍ တက်ရောက်သွားပြီးလျှင် အရှေ့အရပ်ဘက်ကို ခေါင်းထားအိပ်နေ

ကြသည်အထင်နှင့် ငှက်ကြီး တောင်စားဖြင့် ခုတ်ပိုင်းလိုက်ရာ ကုလားစစ်သားတို့၏ ခြေထောက်များ ပြတ်ကုန်တော့သည်။ ကြေးစားကုလားစစ်သားတို့သည် သွေးရှူးသွေးတန်းဖြင့် "ခူးရခါး... ခူးရခါး... ခူးရခါး ဝူးဝူးဝါးဝါး" ဟူ၍ အော်နေကြပြီး ခေါင်းထောင်ထလာသူတို့ကို တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လျင်မြန်စွာ ခုတ်ပိုင်းလေရာ အားလုံး မသာအလောင်းတွေ ဖြစ်ကုန်တော့သည်။

တိမ်းရှောင်ပုန်းကွယ်နေရသည်

ထို့နောက် ရဟန်းပျိုသည် ကေသီကိုယ်ရုံသက်န်းကို ခါးတွင် မြဲမြံစွာပတ်ချည်၍ ချက်ချင်းပင် မြောက်ဘက်ဆီသို့ ထွက်ခွာတိမ်းရှောင်သွားတော့သည်။ ညတွင်းချင်းပင် ဝါးတောမရွာ၊ သာလှရွာ၏ အရှေ့မြောက်ဘက်ရှိ ရွာကုန်းရွာ၊ ထန်းပင်ကန်ရွာ၊ ပါရမီရွာ၊ ချဉ်ပင်ရွာ၊ ဒုတ်သျှစ်ကြီးရွာတို့ကို ကျော်ဖြတ်၍ နံနက်မိုးလင်း၌ မူးမြစ်သို့ ရောက်၏။ မူးမြစ်ကို ကူးတို့လှေဖြင့်ဖြတ်ကူး၍ ရွှေဘိုမြို့နယ်အတွင်းသို့ ရောက်သွားတော့သည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ဝါးတောမရွာ၊ သာလှရွာ၌ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်မှ ကုလားစစ်သားများအား ရဟန်းတော်တစ်ပါးက တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်သွားကြောင်းသတင်းသည် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ ပျံ့နှံ့သွားသည်။ လူများစွာတို့က ထိုရဟန်းပျိုကို ချီးကျူးကြသည်။ သူရဲကောင်းဘုန်းကြီးကလေးဟု အားပေးချီးမြှောက်ကြသည်။ "ဘုန်းကြီးဗိုလ် ဘုန်းကြီးဗိုလ်" ဟု သတ်မှတ်ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ ဘုန်းကြီးဗိုလ် ရောက်ရာဒေသတို့မှ ပြည်သူပြည်သားလူအများတို့သည် မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ထက်သန်ကြသည့် အားလျော်စွာ ဘုန်းကြီးဗိုလ်ကို အားပေးထောက်ခံကြသည်။ သင့်တော်သောနေရာတွင် သို့

ဝှက်ထားကြသည်။ ဆွမ်း၊ ကွမ်း၊ မုန့်၊ သရေစာ စသည်ဖြင့် ဆက်ကပ်ကြသည်။

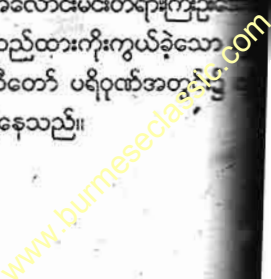
ဝါးတောမရွာ၊ သာလှကျေးရွာတွင် ကြေးစားစစ်သား ၂၄ ယောက်တို့ အသတ်ခံကြရကြောင်း ကြားသိ၍ မြင်းမူမြို့မှ အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်တစ်ဦး ခေါင်းဆောင်သော ကြေးစားကုလားစစ်သား ၅၀ တို့သည် မြင်းများလှည်းများဖြင့် ဝါးတောမရွာ၊ သာလှရွာသို့ ချီတက်လာကြသည်။ ကျေးရွာသူကြီးများနှင့် တောရွာလူကြီးတို့ကို ဖမ်းဆီးကာ ဆူပူကြမ်းမောင်း ရိုက်နှက်ကြပါသည်။ ဘုန်းကြီးဗိုလ်ကို တွေ့အောင် ရှာဖွေပေးရမည် နေရာကို ညွှန်ပြပေးရမည်။ မရလျှင် နှလုံးသားတို့ကို ထောင်ချမည်။ ရွာကိုလည်း မီးရှို့ပစ်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်ကြသည်။

ထို့နောက် အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်သည် ဝါးတောမရွာ၊ သာလှရွာနှင့် အနီးအနားရှိ ကျေးရွာများသို့ ပိုက်စိပ်တိုက် ရှာကြ၏။ ဘုန်းကြီးဗိုလ်ကို အစရာမတွေ့သတင်းမရဘဲရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ရွာရွာသားများထံမှ ဒဏ်ကျေးငွေကို မရဘဲ တောင်းယူကာ မြင်းမူမြို့သို့ တပ်ခေါက်ပြန်သွားကြသည်။

ဘုန်းကြီးဗိုလ်သည် ရွှေဘိုနယ်ထဲကိုယ်ဖျောက်၍ တစ်ရွာမှ တစ်ရွာတိမ်းရှောင်နေသည်။ ရောက်ရာဒေသလူတို့ကလည်း လျှို့ဝှက်ထားကာ ချစ်ခင်ခွဲဖွယ် စသည်တို့ဖြင့် ဆက်ကပ်ကြသည်။

ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်ခံရ

ဘုန်းကြီးဗိုလ်သည် ဤသို့ရှောင်နေရာ နှစ်နှစ်ခန့်ကြာသွားသော် ဘုန်းကြီးဗိုလ်သည် ရွှေဘိုမြို့အနောက်ဘက်ရှိ အလောင်းမင်းတရားကြီးဦးဖေဖေ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ကြီးစေတီတော် ပရိဝုဏ်အတွင်းသို့ ဝှက်ခိုလှုံနေသည်။

အင်္ဂလိပ်တို့သည် ဗမာသစ္စာဖောက် တစ်ဦး၏ သတင်းပေးမှုကြောင့် ရွှေဘိုမြို့ အနောက်ဖက်ရှိ ရွှေဂူကြီးစေတီတော် ပရိဝုဏ်အတွင်း၌ ဘုန်းကြီးဗိုလ် ဦးအောင် နေကြောင်း သတင်းရရှိသွားကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်များ ဦးစီးသော ကြေးစားစစ်သားတစ်ရာခန့်သည် ဗမာ သစ္စာဖောက် စကားပြန်တစ်ယောက်ကို ခေါ်ယူ၍ သတင်းထောက်လှမ်း၍ လိုက် လံရှာဖွေကြရာ ရွှေဂူကြီးစေတီတော် ပရိဝုဏ်ဆီသို့ ရောက်လာကြသည်။ သူ တို့က စေတီတော်ပရိဝုဏ် အုတ်တံတိုင်း ကို ဝိုင်းဝန်းထားကြသည်။ စကားပြန်မှ တစ်ဆင့် ဘုန်းကြီးဗိုလ်ကို လက်နက်ချ ရန် အော်ဟစ်တောင်းဆိုကြသည်။ ဘုန်း ကြီးဗိုလ်သည် ထွက်လည်း မထွက်ပြေ။ အဖမ်းလည်းမခံ၊ လက်နက်လည်းမချ၊ အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်၏ စေခိုင်းချက်အရ ကြေးစားကုလားစစ်သား ၅၀ ယောက် တို့သည် သေနတ်ကိုမောင်းတင်ကြ၍ စေတီ၏အုတ်တံတိုင်းအတွင်းသို့ ဝင် ရောက်လာကြ၏။ ဘုန်းကြီးဗိုလ်သည် စေတီတံတိုင်းပုဒ်ပေါက်အဝင်အဝ အုတ် တံတိုင်းအကွယ်၌ကပ်၍ ဖင်လာသူ ကုလားစစ်သားသုံးယောက်တို့ကို လျှင် မြန်စွာ ငှက်ကြီးတောင်စားဖြင့် ခုတ်ပိုင်း လိုက်၏။ သုံးယောက်စလုံး သေဆုံးသွား ကြသည်။ ကျန်စစ်သားများက သေနတ် ဖြင့် ပစ်ခတ်ကြ၏။ သေနတ်မီးမကူး။ လှံစွပ်တို့ဖြင့် ထိုးကြသည်။ မပေါက်မပြ ကာယသိဒ္ဓိပြီးလေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဘုန်းကြီးဗိုလ်သည် လက်နက်လည်းမချ၊ ဖားဖြင့်ဝှေ့ရမ်းခုခံနေသဖြင့် ဝိုင်းဝန်းကာ ကြိုးကွင်းပစ်၍ ဖမ်းဆီးရသည်။ ပြီးလျှင် ကြိုးခိုင်ခိုင်ဖြင့် လက်ပြန်ကြိုးတုပ် ချည် နှောင်ကာ လှံဖြင့်အားကုန်ထိုးသတ်ကြ ၏။ ဓားလွတ်ဖြင့် အားကုန်ခုတ်ပိုင်းကြ၏။ သို့တိုင် မပေါက်မပြတ်၊ မသေ။ နောက် ဆုံး လက်နက်မျိုးစုံတို့ဖြင့် သတ်ဖြတ်၍

မရသဖြင့် ခြေနှစ်ချောင်းလက်နှစ်ချောင်း တို့ကို လေးဖက်လေးတန်သို့ ဆွဲချည်ထား ကြပြီး စအိုထဲသို့ သံချိုတ်တို့ကိုရိုက်သွင်း ၍ အူ၊ အသည်း စသည်တို့ကို အားကုန် ဆွဲနုတ်ကြသည်။ အစာရေစာအဝတ်ထား ၍ ပစ်ထားမှ ပျံလွန်တော်မူသည်။

တွေ့မြင် ကြားသိကြကုန်သော နယ်သူနယ်သားလူအပေါင်းတို့သည် ထို ဘုန်းကြီးဗိုလ်ကို အသွန်သနားကြသည်။ စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲဝမ်းနည်းကြသည်။ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့အပေါ်တွင် မုန်းတီးကာ ပိုမိုဆန့်ကျင်လာကြသည်။ ဤသည်ကား မြန်မာ့သမိုင်းတွင် မှတ်တမ်းမဝင်၊ လူသိ နည်းသော တစ်ကံပင်တော် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ် တို့ကိုတော်လှန်ခဲ့သူ သူတော်စင် ရဟန်း သာဝမှ သူရဲကောင်းဘဝရောက်ရသူ ဘုန်း ကြီးဗိုလ် ရဟန်းတော်တစ်ပါး၏ ဘဝနိဂုံး ဖြစ်ပါသည်။

အစိမ်းသရဲဘဝ ရောက်ရှိရ

မြတ်စွာဘုရားတော်၏ ဝိနည်း တရားတော်အရဆိုသော် ဘုန်းကြီးဗိုလ် သည် မြတ်စွာဘုရား၏သားတော် ရဟန်း တော်ဖြစ်ပါလျက် လူတို့ကို သတ်ဖြတ် သဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်မှ လျှော့ကျ (ပါရာဇိ ကကျ)၏။ ရန်သူငြိတ်သူ့စစ်သားတို့၏ မတရားညှဉ်းပန်းသတ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရ သဖြင့် သေခါနီးအချိန်တွင် ကောင်းသော ကုသိုလ်စိတ်အစဉ် မဖြစ်နိုင်ပါ။ မကောင်း သော အကုသိုလ်စိတ်အစဉ်သာ ဖြစ်ပေါ် နေ၏။

ထို့ကြောင့် ကောင်းရာသုဂတိဘုံ ဘဝတို့သို့မရောက်၊ ဝါးတောမရွာ၊ သာ လှကျေးရွာ၏ မြောက်ဖက်တံခါးပေါက်၏ မနီးမဝေးရှိ ချောင်းကမ်းပါးပေါ်တွင် ပေါက်ရောက်နေသော ညောင်ပင်ပျိုတွင် အစိမ်းသရဲဖြစ်ရသည်ဟု သိရ၏။ ထို ညောင်ပင်ပျိုမှာ လှည်းလမ်း၊ ကားလမ်း

အနီးတွင် ပေါက်ရောက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ အစိမ်းသရဲဘဝတွင် ညအခါ ထိုညောင် ပင်အောက်လမ်းမှ ဖြတ်သန်းသွားလာသူ များကို ဘုန်းကြီးဝတ်ဖြင့် ကိုယ်ထင်ပြ၏။ လရောင်အောက်တွင် သင်္ကန်းသံတရွမ်း ရွမ်းဖြင့် လမ်းလျှောက်ပြ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ညောင်ကိုင်းမှ အောက်သို့ တွဲလွဲဆွဲကာ ပြတတ်၏။ ညောင်ပင်ကိုလည်း သိမ့်သိမ့် ခါနေအောင် လှုပ်ပြတတ်၏။ ပုလိပ်များ၊ စစ်သားများ ဖြတ်သွားကြပါက သစ်ကိုင်း များ ချိုးချ၍ သဲများ၊ ကျောက်ခဲများဖြင့် ပစ်ပေါက်တတ်သည်။ သို့သော် အရပ် သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ ရောဂါဖြစ် အောင်၊ အနာတရဖြစ်အောင်၊ သေဆုံး အောင် မဖမ်းစားတတ်ဟု သိရပါသည်။ ယခုအချိန်တွင် ထိုညောင်ပင်သည် အခက် အလက်တွေ့ဖြာထွက်၍ ညောင်ပင်အိုကြီး ဖြစ်နေလေပြီ။

တစ်ဆင့်စကား

စာရေးသူမိတ်ဆွေ၏ မိဘဘိုးဘွား တို့မှာ ထိုရွာသားများ ဖြစ်ကြ၍ စာရေး သူသည် ထိုရွာသို့ တစ်ခါက ရောက်ရှိ သွားပါသည်။ ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် ရွာလူကြီးများအား အဆိုပါကိစ္စကို မေး မြန်းကြည့်ရာ သူတို့က ယခုအချိန်တွင်မူ ဘုန်းကြီးဗိုလ်တစ်ဖြစ်လဲ အစိမ်းသရဲမှာ မခြောက်လှန့်တော့ကြောင်း၊ ဘဝကူး ပြောင်းသွားပြီဟု ထင်မြင်ကြောင်း ပြော ပြကြပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ အဖြစ်အပျက်မှာ အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့ခေတ်က မြန်မာပြည်မှ ဘုန်းကြီးဗိုလ်အာဇာနည် အစိမ်းသရဲ အကြောင်းဖြစ်ရာ စာဖတ်သူပရိသတ် အတွက် ပြည်တွင်းစိညာဉ်လောက တစ် ခုအဖြစ် တင်ပြလိုက်ရပေသည်။

ဓမ္မဇီ(စိန်မညာ)

ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ကျောက်စိမ်းရုပ်တု ဖောင်းကြွ

ယခုအခါ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ် ယုံကြည်သူများ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်တွင် ပျံ့နှံ့ပြီး ဆင်းတုရပ်တုများ ထုလုပ်ကိုးကွယ်မှုက များပြားပေသည်။ သာသနာတော်စည်ပင်ထွန်းကားခြင်းအကြောင်းရင်းခံလည်း ဖြစ်၏။ မကြာမီက ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ကျောက်စိမ်းဆင်းတုတော်ကြီး မလေးရှားနိုင်ငံ ကွာလာလမ်ပူ၊ ဆီလင်ဂါဗုဒ္ဓဘာသာအသင်းကြီးတွင် ဒေသစာရီကြွချီအပူဇော်ခဲ့သည်။ ထူးခြားသည်မှာ အဆိုပါဆင်းတုသည် ကီလိုဂရမ် ၁၀၀၀၀ ရှိသော ကျောက်ရိုင်းတုံးကို ထုလုပ်ခြင်းမှ ကီလိုဂရမ် ၄၀၀၀ ဖြစ်လာသော အကြီးမားဆုံး ကျောက်စိမ်းဆင်းတုကြီးဖြစ်သည်။ အမြင့် ၂.၅ စီတာ ရှိပေရာ ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားဖွယ် ဖြစ်လေသည်။ မလေးရှားနိုင်ငံ၊ ကွာလာလမ်ပူ ဟိုင်တာအို ဗုဒ္ဓဘာသာဖောင်အေးရှင်းအဖွဲ့ကြီးက ခမ်းနားစွာဖြင့်

ပြပွဲကျင်းပ၍ တန်ဆောင်းပြာသာဒ်များဖြင့် ကြည့်ရှုခြင်း၊ သဒ္ဓါပွားခြင်း၊ ကြည်ညိုခြင်းများ ပြုကြသူ စည်ကားများပြားကြောင်း သိရပြီ။ မလေးရှားဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ရွှင်လန်းကျေနပ်ကြသည်ဟု ဆိုပေသည်။

ရုပ်ပွားတော်သည် သြစတြေးလျနိုင်ငံ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးအဖွဲ့ကြီးက ပိုင်ဆိုင်ပြီး မူရင်းကျောက်စိမ်းကြီးကို ကနေဒါနိုင်ငံမြောက်ပိုင်းတွင် သြစတြေးလျဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ဦးက တွေ့ရှိခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် အဖွဲ့ဝင်တင်ပြကာ နိဗ္ဗေ၊ သြစတြေးလျ၊ ဂျပန်နိုင်ငံများက ပန်းပညာရှင်များ၏ စွမ်းပကားဖြင့် ထုလုပ်စေခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ထုလုပ်ရာတွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ဗုဒ္ဓဂယာရှိ ဗောဓိသတ္တ၏ ရုပ်ပုံလွှာအတိုင်း မူရင်းမပျက်စေရန် ကြိုးပမ်းထားပေသည်။ ကျောက်စိမ်းရုပ်တုကြီးသည် မလေး

ရှားသို့မရောက်မီ နိုင်ငံတကာရှိ မြို့ကြီး ၆၄ မြို့တွင် လှည့်လည်ကာ ဒေသစာရီကြွချီအပူဇော်ခဲ့သည်။ ပြီးလျှင် ပီနန်၊ ဂျပန်တို့သို့ ခရီးဆက်ရန် ရှိပေသည်။ ကိုရီးယားနိုင်ငံပြီးလျှင် သြစတြေးလျရှိ ဘင်ဒီဂိုငြိမ်းချမ်းရေး အသင်းကြီး၏ ထားရှိမည် ဖြစ်ပေသည်။

၂၀၀၃ ခုနှစ်က စတင်ခဲ့သော ကျောက်စိမ်းရုပ်တုသည် ထုဆစ်သူ အနုပညာရှင် ၃၀ ကျော်၏ ပညာစွမ်းသိဒ္ဓိစွမ်းဖြင့် အားထုတ်ခဲ့ပေရာ ကြည်ညိုလှပွားဖွယ် ကောင်းပေသည်။ ကမ္ဘာ့အနံ့ ဗုဒ္ဓသာသနာဖြန့်ကြက်မှု ဖြစ်လေသည်။

ညွန့်ဟံ(ကြူတော)

The Star: 24.3.13

မယုံလျှင်မဖြစ်သော အချက်

တက္ကသိုလ်သင်္ခါ

“လူတစ်ယောက် နိုင်ငံခြားခရီး သွားရဖို့ဆိုတာ လက္ခဏာမပါမှ ဖြစ်တာ။ လက္ခဏာမပါရင် သွားရဖို့လမ်း မပြင်ဘူး။”

ဟု လက္ခဏာနှင့် ဗေဒင်ဆရာတစ်ဦးက ကျွန်တော့်အား ပြောဖူးသည်။ ယနေ့ကာလတွင်မူ လူတော်တော်များများ နိုင်ငံခြားခရီးကို အိမ်ဦးနှင့်ကြမ်းပြင်သဖွယ် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် သွားနေကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။

ကျွန်တော်သိသော ဂျာနယ်လစ်ဆရာ ဦးဆိုလျှင် နိုင်ငံခြားသို့ မယုံနိုင်လောက်အောင် အခေါက်ပေါင်းများစွာ သွားနေကြသည်။ သူတို့ကိုကြည့်ပြီး “ဒီလူတွေ မပင်ပန်းကြဘူးလား” ဟုပင် မေးလိုက်ချင်မိသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရသစ် လက်ထက်တွင် နိုင်ငံတကာနှင့် ဆက်ဆံရေးတိုးတက်ကောင်းမွန်လာသောကြောင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ပြင်သစ်သမ္မတနိုင်ငံ အပါအဝင် အခြားသော ဥရောပနိုင်ငံများသို့ပင် ခြေဆန်နိုင်ကြပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များသို့ ခရီးသွားသည်ဆိုရာတွင် လူပင်ပန်းရသလို၊ ငွေကုန်ကြေးကျလည်း အထိုက်အလျောက်ရှိသည်။ ကျွန်တော်တို့ အစိုးရဝန်ထမ်းဘဝက နိုင်ငံတိုင်းပြည်များသို့ လေ့လာရေးအဖြစ်၊ အစည်းအဝေးဖြစ်စေ သွားရလျှင် အတော်အတန် အကျိုးရှိသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် (Office Allowance) ဝတ်စုံစရိတ် ရရှိသောကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။

တစ်ခုတော့ရှိသည်။ နိုင်ငံတိုင်းပြည်များသို့ သွားရသည့်အတွက် ယင်းနိုင်ငံ၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုများကို လေ့လာခွင့်ရသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယင်းနိုင်ငံရှိ ပြည်သူများ၏ လူနေမှုအခြေအနေကို သိရှိရသဖြင့်လည်းကောင်း အကျိုးတော့ရှိပါ၏။

ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်အချို့သို့ သွားရောက်ခဲ့စဉ်က မသွားမီ ဆရာဆရာများ မှာကြားလိုက်သည့် စကားမှာ “နိုင်ငံခြားသွားတယ်ဆိုတာ သူတို့တိုင်းပြည်ကို အထင်ကြီးဖို့မဟုတ်ဘူး။ သူတို့တိုင်းပြည်ကို ဘယ်ပုံဘယ်နည်း

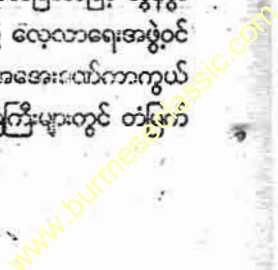
ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် လုပ်ကြံလေ့ဆိုတာ စေ့ထားရမယ်” ဟု၍ ဖြစ်၏။

အမှန်တော့ သူတို့နိုင်ငံ စီးပွားရေး လူမှုရေးအခြေအနေအရပ်ရပ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ခြင်းမှာ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်သော အစိုးရ၏ စီမံခန့်ခွဲမှု ကောင်းမွန်ခြင်း၊ ပြည်သူများ နှိုးကြားတက်ကြွစွာ အလုပ်လုပ်ကြခြင်းနှင့် စည်းလုံးညီညွတ်ခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင် ငြင်းစရာအကြောင်းမရှိပေ။

သာကောအနေဖြင့် ကိုရီးယားသမ္မတနိုင်ငံ (တောင်ကိုရီးယား)၊ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရခြင်းမှာ ပြည်သူများ အလုပ်လုပ်ကြံ၍ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ကျွန်တော် ကိုရီးယားသမ္မတနိုင်ငံသို့ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် လေ့လာရေးသွားရောက်ဖူးသည်။ ဒီဇင်ဘာလသည် သူတို့နိုင်ငံတွင် အအေးဆုံးအချိန်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ လေ့လာရေးအဖွဲ့ဝင်များသည် ရာသီဥတုဒဏ်ခံနိုင်ရန် အနွေးထည်အထပ်ထပ် ဝတ်ရ၏။ ဦးထုပ်၊ လက်အိတ်အသုံးပြုရ၏။ အချို့ဆိုလျှင် “နား” ကို သုံးပွေးအဖုံးများဖြင့် အုပ်ထားကြသည်။

ဤလိုအချိန်မျိုးတွင် အလုပ်သမားအချို့သည် နှင်းခဲဖုံးလွှမ်းနေသော လမ်းများ၊ အဆောက်အအုံများကို သံခြစ်ကြီးများဖြင့် ရှင်းလင်းဖယ်ရှားနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ အချို့ဆိုလျှင် ကုန်စုံဆိုင်ကြီးများ၊ စတိုးဆိုင်ကြီးများရှေ့၌ ကြော်ငြာဆိုင်ဘုတ်များကို ကိုင်၍ တစ်ချိန်လုံး ရပ်နေကြသည်။ သူတို့သည် ဝမ်းရေးအတွက် အအေးဒဏ်ကို အန်တုကာ အလုပ်လုပ်နေကြခြင်းဖြစ်၏။ လမ်းဘေး၌ ဆိုင်တည်ခင်းကာ အစားအသောက်၊ အသီးအနှံနှင့် လူသုံးကုန်ပစ္စည်းများကို ရောင်းချနေကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။

ထိုအတူပင် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံသို့ ကျွန်တော်တို့ လေ့လာရေးရောက်ခဲ့စဉ်ကလည်း ဒီဇင်ဘာလဖြစ်သဖြင့် လွန်စွာအေးသည်အချိန်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ လေ့လာရေးအဖွဲ့ဝင်များက အနွေးထည်အထပ်ထပ်ဝတ်၍ အအေးဒဏ်ကာကွယ်နေရချိန်တွင် အလုပ်သမားအချို့က ပန်းခြံကြီးများတွင် တံငါက

စည်းလည်းကာ အမှိုက်ရင်းနေကြသည်။ အချို့အလုပ်သမားများ လမ်းပြင်နေကြသည်။ အချို့သော မိန်းကလေးငယ်များက စတိုးဆိုင်ကြီးများရှေ့တွင်ထွက်ပြီး ဈေးဝယ်သူများကို ဖိတ်ခေါ်နေကြသည်။ ရာသီဥတုမည်မျှအေးပါစေ၊ ယင်းတို့အတွက် စားဝတ်နေရေးက အရေးကြီးသဖြင့် အအေးဒဏ်ကို မမှီနိုင်ဘဲ လုပ်အားတန်ဖိုး ချစ်မြတ်နိုးကြခြင်း ဖြစ်သည်။

အမှန်တော့ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များသို့ ခရီးသွားခြင်းသည် ရာသီဥတုမတူ၊ အစားအသောက်မတူ၊ လူမှုပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေမတူသဖြင့် အစားအသောက်၊ အနေအထိုင်၊ ကျန်းမာရေးအစစအရာရာ ဂရုစိုက်ရသည်။ ကျွန်တော်ဆိုလျှင် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံသို့ သွားခဲ့စဉ်က ဟိုတယ်ကကျွေးသည့် နံနက်စာကို မဆင်မခြင်စားခဲ့သဖြင့် ကားစီးပြီးသွားသည့်အခါ ကားပေါ်တွင် ကားပူပြီး အော့အန်ဖူးသည်။ မိမိနှင့် ခရီးသွားဖော်များကို လည်းကောင်း၊ မိမိတို့အား လိုက်ပါပို့ဆောင်သည့် ဆက်သွယ်ရေးအရာရှိများကိုလည်းကောင်း အားနာရ၏။ မိမိအတွက် သူတို့ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး ဖြစ်ရသဖြင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရ၏။

ထိုနေ့က ကျွန်တော်သည် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံဆိုင်ရာ မြန်မာသံအမတ်ကြီးနေအိမ်သို့ သွားရောက်ဂါရဝမပြုနိုင်ဘဲ ဟိုတယ်တွင် နားနေရ၏။ ဟိုတယ်ကကျွေးသည့် အစားအစာများကိုလည်း မစားနိုင်ဘဲ ထိုနေ့တွင် ရေသောက်၍နေရ၏။

ထိုအတူပင် ကိုရီးယားသမ္မတနိုင်ငံသို့ သွားစဉ်ကလည်း ကားကို ခြောက်နာရီကြာ စီးရသဖြင့် ကားမှူးက သူများနည်းတူ ဧည့်ခံကျွေးမွေးသူမျှ အစားအစာများကို မစားနိုင်ဘဲ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေရ၏။ ဆေးဝါးလည်းပါမလာသဖြင့် ကိုယ်အပြစ်နှင့်ကိုယ်သာ ဖြေသိမ့်နေရုံမှတစ်ပါး ဘာမျှပတ်ဝန်းကျင်ပေး။

ကျွန်တော်ဌာနမှ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်အရာရှိတစ်ဦးဆိုလျှင် အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ လေ့လာရေးခရီးသွားရာ ဧည့်ခံပွဲတစ်ခု၌ မူးမေ့သွားပြီး ဆေးရုံသို့ တက်ရောက်ကုသခံယူရ၏။ ဆေးရုံတွင် တစ်ပတ်ဆယ်ရက်ခန့်နေရပြီး ရန်ကုန်သို့ပြန်ခဲ့၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ရုံးမတက်နိုင်တော့ဘဲ အငြိမ်းစားတန်းပြီးယူခဲ့ရ၏။ သို့ဖြစ်၍ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များသို့ ခရီးသွားလျှင် ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်ရန် အရေးကြီးသည်ဟု ဆိုချင်ပါ၏။

အလျဉ်းသင့်၍ ကွယ်လွန်သူစာရေးဆရာကြီး မောင်ဆုရှင်အကြောင်း အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြလိုသည်။ ဆရာမောင်ဆုရှင်နှင့်အတူ ၁၉၈၆ ခုနှစ်က တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံသို့ ခရီးသွားဖူး၏။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်က အသက် ၄၅ နှစ်၊ ဆရာမောင်ဆု

ရှင်က အသက် ၅၅ နှစ်ခန့် ရှိသည်။ ဆရာသည် အသက် ၅၀ ကျော်သော်လည်း ကျန်းမာရေးကောင်းသည်။ သွက်လည်ဖျတ်လတ်သည်။

နောက်ပိုင်းတွင်လည်း ဆရာသည် နိုင်ငံခြားသို့ အခေါ်ခေါက်အခါခါ သွားရ၏။ ဆရာဇာတာက နိုင်ငံခြားခရီးအကျိုးပေးသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ကျွန်တော်မှတ်မိသေးသည်။ ဆရာနှင့် ကျွန်တော် မြန်မာနိုင်ငံစာပေနှင့် စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့တွင် ဗဟိုအမှုဆောင် ကော်မတီဝင်များအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ချိန်က ဖြစ်၏။ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တစ်ပြည်သို့ သွားရန် ဆရာအား ရွေးချယ်ခဲ့ပြီး ကျွန်တော်က “အရန်”အဖြစ် လျာထားခံရ၏။ အဆုံးတွင် ဆရာသာ နိုင်ငံခြားသို့ သွားခဲ့ရ၏။

ကျွန်တော် မှတ်မိသရွေ့ ဆရာမောင်ဆုရှင်သည် အသက် ၇၀ နှစ်ခန့်တွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံသို့ တစ်ကိုယ်တည်း ဆွေးနွေးတက်ရောက်ရန် စေလွှတ်ခြင်းခံရ၏။ ဆရာသည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံသို့ သွားဖြစ်အောင် သွားခဲ့၏။ ထိုနောက် ဆရာသည် အသက် ၇၀ နှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ကွယ်လွန်ခါနီးအချိန်အထိ နိုင်ငံခြားသို့ အိမ်ရှေ့နှင့်အိမ်နောက်သဖွယ် လွန်းပုံသွားခဲ့သည် ဆရာအား ချီးကျူးမိပါ၏။

အချို့ဆိုလျှင် နိုင်ငံခြားသွားရန် လက္ခဏာမပါ၍လားမသိ။ နိုင်ငံခြားသွားရန် လျာထားတင်ပြခံရသော်လည်း အကြောင်းမညီညွတ်၍ ပျက်ကွက်ခဲ့ရသည်များ ရှိပါ၏။ ကျွန်တော်သိသော လူကြီးတစ်ဦးဆိုလျှင် သူ့လက်အောက်အရာရှိဝန်ထမ်းများ အလှည့်ကျစနစ်ဖြင့် နိုင်ငံခြားသို့ သွားရောက်ခံရသော်လည်း သူကမူ နိုင်ငံခြားသို့ သွားရန် လျာထားခြင်းပင် မခံရပေ။ နောက်ဆုံး နိုင်ငံခြားသွားရန် အရွေးခံရပြီး ပတ်စ်ပို့မှအစ ဝတ်စုံအလယ်၊ အစည်းအဝေးတွင် ပြောဆိုဆွေးနွေးရမည့် စာတမ်းများပင် ပြုစုပြီးကာမှ ခရီးစဉ်ပျက်ခဲ့၏။ နောက်လူကြီးတစ်ဦးဆိုလျှင် နိုင်ငံခြားသွားရန် လေယာဉ်ပေါ်ရောက်ပြီးမှ လေယာဉ်ပေါ်မှ ပြန်ဆင်းခဲ့ရသည့်အဖြစ်မျိုးလည်း တွေ့ဖူး၏။

အထက်ပါ ဖြစ်ရပ်များကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် လူတစ်ယောက် နိုင်ငံခြားခရီးသွားဖို့ဆိုရာတွင် မိမိလက်ဖဝါးပြင်၌ နိုင်ငံခြားခရီးသွားရမည့် အရေးအကြောင်း (လိုင်းများ) ပါရှိမှသာ သွားရသည်ဟူသော အချက်မှာ မယုံလျှင် မဖြစ်သော အချက်ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော် မှတ်ယူမိပါ၏။

တက္ကသိုလ်

လေကြောင်းကြမ္မာဇင်မှုများ

လှမ်း(ပညာရေး)

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံမှ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၆ ရက်နေ့ ထုတ်ဝေသော ကြေးမုံသတင်းစာကြီး၏ မျက်နှာပုံးတွင် အောက်ဖော်ပြပါ စိတ်တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ဖော်ပြထားသော သတင်းတစ်ပုဒ်ကို ကျွန်တော်များ ဖတ်ရှုခဲ့ရသည်။

“အပုဂံလေကြောင်းလိုင်းမှ Fokker-F-100 လေယာဉ်တစ်စင်း ဟဲဟိုးလေဆိပ်သို့ ဆင်းသက်စဉ် မတော်တဆ ထိခိုက်မှုဖြစ်ပွား”

နေပြည်တော်၊ ဒီဇင်ဘာ-၂၅။ ရန်ကုန်-မန္တလေး-ဟဲဟိုး-ရန်ကုန် ခရီးစဉ် ပျံသန်းထွက်ခွာလာသော "Fokker-F-100" လေယာဉ်အမှတ် XY-AGC သည် မန္တလေးအပြည်ပြည်

ဆိုင်ရာ လေဆိပ်မှ ယနေ့ နံနက် ၈ နာရီ၊ ၂၈ မိနစ်တွင် လေယာဉ်အမှုထမ်း ခြောက်ဦးနှင့် နိုင်ငံခြားသားခရီးသည် ၄၈ ဦး၊ မြန်မာခရီးသည် ၁၇ ဦး စုစုပေါင်း ၇၁ ဦး တင်ဆောင်ထွက်ခွာလာခဲ့ပြီး ဟဲဟိုးလေယာဉ်ကွင်းသို့ တောင်ဘက်မှ မြောက်ဘက်သို့ ချဉ်းကပ်ဆင်းသက်စဉ် နံနက် ၈ နာရီ၊ ၅၁ မိနစ်ခန့်တွင် လေယာဉ်ပြေးလမ်းထိပ်မှ တစ်မိုင်ခန့်အကွာ၌ အရှေ့ အနောက် ကန်လန်မြတ်သွယ် တန်းထားသော ကလေး၊ အောင်သပြေ၊ မိမိ ကေဒီအေ ဓာတ်အားပေးလိုင်းနှင့် လေယာဉ်အောက်ပိုင်း စတင်တိုက်မိပြီး တောင်ကြီး-မိတ္ထီလာ ကားလမ်းဘေးရှိ သစ်ပင်တန်းကို ဆက်လက်တိုက်မိကာ လေယာဉ်ကွင်းအနီးရှိ လယ်ကွင်းထဲတွင်

လျှောတိုက်၍ ရပ်တန့်သွားခဲ့ကြောင်း။ လေယာဉ်ရပ်တန့်ပြီးနောက် လေယာဉ်အမှုထမ်းများက အရေးပေါ်တံခါးများ ဖွင့်၍ ခရီးသည်များအား လေယာဉ်ပြင်ပသို့ ခေါ်ထုတ်နိုင်ခဲ့ပြီး နှစ်မိနစ်ခန့်အကြာတွင် လေယာဉ်မှာ စတင်မီးလောင်ခဲ့ကြောင်း လေယာဉ်မတော်တဆ ထိခိုက်မှုတွင် ခရီးသည် မန္တလေးလင်းရှိန်(ဘ) ဦးထွန်းရှိန်၊ ရပ်စောက်မြို့နေသူနှင့် လေယာဉ်ဆင်းသက်စဉ် ထိခိုက်မှုကြောင့် ကားလမ်းပေါ်တွင် သွားလာနေသော မော်တော်ဆိုင်ကယ်တစ်စီး မီးလောင်ပျက်စီးခဲ့သဖြင့် မော်တော်ကားစီးနင်းသူ ဦးပြားကုန်းမိုးကျေးရွာနေသူတို့ သေဆုံးပြီး အမေရိကန်နိုင်ငံသားနှစ်ဦး၊ ပြင်သစ်နိုင်ငံသူတစ်ဦး၊ တရုတ်(တိုင်ပေ)နိုင်ငံ

PLANE CRASHES

40 AIR DISASTERS
OVER 100 ILLUSTRATIONS

သားတစ်ဦး စုစုပေါင်း နိုင်ငံခြားသားခရီးသည်လေးဦးနှင့်အတူ လေယာဉ်မှူး နှစ်ဦး၊ ဧည့်လမ်းညွှန်နှစ်ဦးနှင့် မော်တော်ဆိုင်ကယ်စီးနင်းသူတစ်ဦး စုစုပေါင်း ကိုးဦးတို့ ဒဏ်ရာရရှိမှုကြောင့် တောင်ကြီးမြို့ စပ်စံထွန်းဆေးရုံသို့ တင်ပို့ကုသပေးခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

မူခင်းဖြစ်ပွားရာနေရာသို့ ပို့ဆောင်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊ ဟိုတယ်နှင့်ခရီးသွားလာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊ ရှမ်းပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် တာဝန်ရှိသူများ အချိန်မီသွားရောက်စစ်ဆေးခဲ့ပြီး စပ်စံပွန်းဆေးရုံတွင် ကုသမှုခံယူလျက်ရှိသော ဒဏ်ရာရခရီးသည် ကိုးဦးတို့အား သွား

ရောက်ကြည့်ရှုအားပေးခဲ့ကြောင်း။ ဒဏ်ရာရသူ အမေရိကန်နိုင်ငံသား Mr. Lokos Auan နှင့် ဇနီးတို့အား အဲပုဂံလေကြောင်းလိုင်း အစီအစဉ်ဖြင့် ဟံဟိုးမြို့မှ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်မြို့သို့ တိုက်ရိုက်ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ကြောင်း သတင်းရရှိသည်။

(ခေတင်းစဉ်)

ထိုသတင်း၏ နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် ဖော်ပြထားသော သတင်းတွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။

“ဟံဟိုးလေဆိပ်မှ လေယာဉ်ပျက်ကျမှုနှင့် ပတ်သက်၍ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်း”

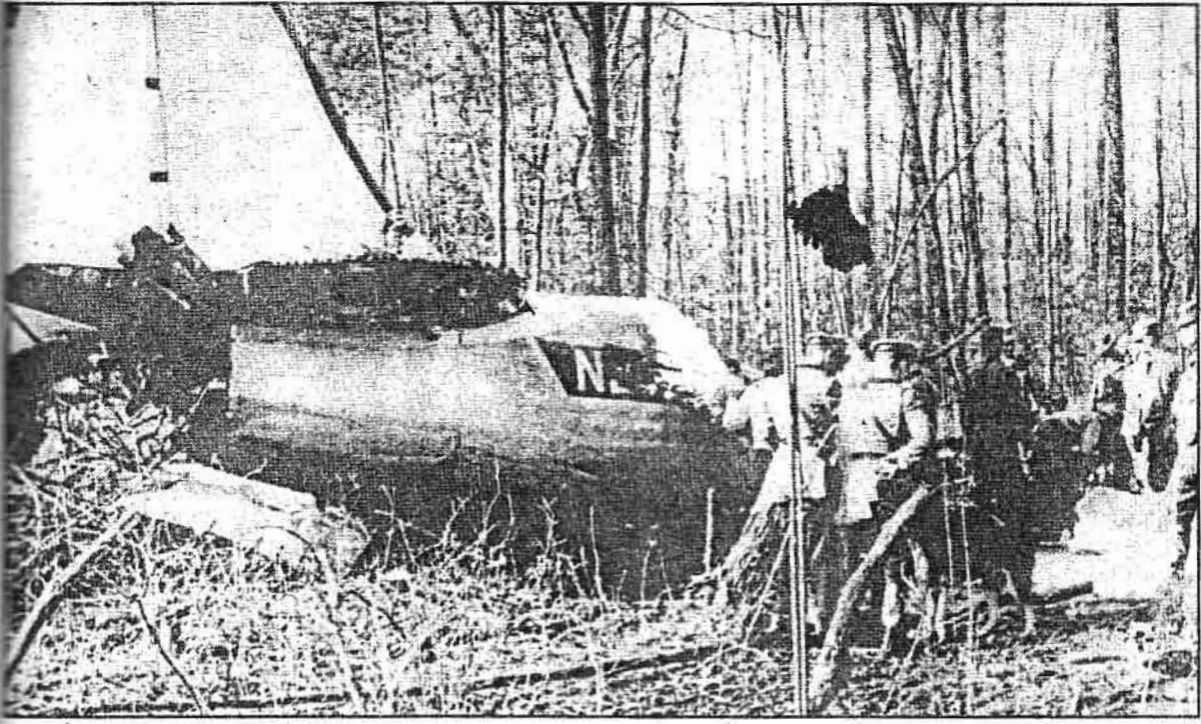
နေပြည်တော်၊ ဒီဇင်ဘာ ၂၅ ရက်။ ရန်ကုန်-မန္တလေး-ဟံဟိုး-ရန်ကုန်

ခရီးစဉ် အဲပုဂံ လေကြောင်းလိုင်း F... လေယာဉ် XY AGC သည် ယ... နံနက်ပိုင်းက ရှမ်းပြည်နယ် ဟံဟိုး... ဆိပ်သို့ ဆင်းသက်စဉ် ပျက်ကျခဲ့ခြင်း... ပတ်သက်၍ ၁၉၃၇ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စု... မြန်မာနိုင်ငံ လေကြောင်းနည်းဥပဒေ... အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုပြုလုပ်ရန် ဥ... အဖြစ် လေကြောင်းဦးစီးဌာန၊ ဒုတိ... ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဦးစင်းဆွေထွန်း... အဖွဲ့ဝင်လေးဦးပါဝင်သော စုံစမ်းစစ်... ရေးအဖွဲ့ကို ပို့ဆောင်ရေးဝန်ကြီးဌာ... ယနေ့ရက်စွဲဖြင့် ဖွဲ့စည်းတာဝန်ထမ်း... ထားကြောင်း အဆိုပါဝန်ကြီးဌာ... သတင်းရရှိသည်။

(သတင်း)

ဤသတင်းများကိုပင် မြန်မာနိုင်ငံ... ရုပ်သံလွှင့်ဌာနကလည်း ဓာတ်ပုံသား... အထောက်အထားများနှင့် ထုတ်လွှင့်... ခဲ့ပြီး မြန်မာနိုင်ငံမှထုတ်ဝေသော ကျား... များကလည်း ယင်းလေယာဉ်ပျက်ကျ... သတင်းကို ဓာတ်ပုံများနှင့် ဝေဝေဆာ... အသေးစိတ် ဖော်ပြခဲ့ကြသည်သာ... အချို့ဂျာနယ်များကမူ အဲပုဂံလေကြော... လိုင်း လေယာဉ်ပျက်ကျမှုနှင့် ပတ်သက်... သတင်းဆောင်းပါးများကို ခရေစေတ... ကျ ရေးသားဖော်ပြခဲ့ကြ၏။ ကျွန်တော်... စာဖတ်ပရိသတ်များအဖို့ ဤလေယာ... ပျက်ကျမှုသတင်းကြောင့် သော... ဝေဒနာအဖြာဖြာနှင့် ကြုံကြရသည့်... မြန်မာ့လေကြောင်းလိုင်းများတွင် ဤ... သော စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာဖြစ်စဉ် န... ပါးသဖြင့် အထူးတုန်လှုပ်ချောက်... သော ထူးခြားဖြစ်စဉ် ဖြစ်ပါသည်။

အမှန်အားဖြင့် ၂၀ ရာစုနှစ်နှင့်... ရာစုနှစ်အတွင်း လေကြောင်းခရီးစဉ်... တွင် မတော်တဆဖြစ်ရမှုနှင့် လေကြေ... ကြမ္မာငင်မှုများမှာ ထူးလျက်နှင့်မဆန်း... ဆိုရမည်ဖြစ်ပါသည်။ လေကြောင်းခရီး

များတွင် မတော်တဆဖြစ်မှုများသည် ဆော်တော်ကားမှတော်တဆဖြစ်မှုများနှင့် နှိုင်းစာမည်ဆိုပါက အလွန်နည်းပါးသည် ဟု လေကြောင်းကြမ္မာငင်မှုများကို စောင့်ကြည့်လေ့လာသူများက ဆိုကြသည်။ ဆိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ပါသည်။ အထက်ဖော်ပြပါ အဲပုဂံလိုင်းမှ F-100 လေယာဉ်ပျက်ကျသည့် ဖြစ်စဉ်နှင့် ထပ်ထူဖြစ်ရပ်ကို ကျွန်တော်တို့ယ်တိုင် မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ခဲ့ရဖူးသည်။ နေ့လရက်ကို တိတိကျကျ မသိရသော်လည်း ၁၉၄၄ ခုနှစ် ဆောင်းရာသီ ဖြစ်သည်က သေချာသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်မှာ သတ္တမတန်းကျောင်းသား ဖြစ်ပြီးဖြစ်နေရာ ထူးခြားသော ဖြစ်စဉ်များကို ကောင်းစွာမှတ်မိနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၄၄ ခုနှစ်ဆန်းကပင် ဗြိတိသျှ ဘုရင့်တပ်မတော်မှ လေယာဉ်များသည် ချက်သတ္တတစ်ပတ်လျှင် နှစ်ကြိမ်ခန့် မကျွေးမြို့ရှိ လေယာဉ်ကွင်းအား လာ

ရောက်ခုံးကြတိုက်ခိုက်လေ့ရှိသည်။ ထို လေယာဉ်ကွင်းတွင် စခန်းချထားသော ဂျပန်လေမတပ်တော်မှ တိုက်လေယာဉ်များ မကြာခဏထွက်၍ တိုက်ခိုက်လေ့ရှိသဖြင့် မကြာခဏ လေကြောင်းတိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ထိုစဉ်ကာလက ဗြိတိသျှဘုရင့်တပ်မတော်မှ စပစ်ဖိုင်းရား တိုက်လေယာဉ်များမှာ ထူးထူးခြားခြား နာမည်ကြီးလျက်ရှိသည်။ ထိုတိုက်လေယာဉ်များသည် မကွေး၊ ရေနံချောင်းမြို့များရှိ ဂျပန်တပ်စခန်းများ၊ စစ်ရိက္ခာဂိုဒေါင်များ၊ တံတားများကို နေ့စဉ် စက်သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်လေ့ရှိသဖြင့် လူအများမှာ ကျိုးလန့်စာစားဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ထိုစပစ်ဖိုင်းရား တိုက်လေယာဉ်များသည် သူတို့တာဝန်ပြီးဆုံးသည်နှင့် ခုခံပစ်ခတ်မည့် လေကြောင်းရန်ကာကွယ်ရေးတပ်ဖွဲ့များ မရှိသော ကျွန်တော်တို့ စကျိမြို့ကလေးပေါ်သို့ ထာဝစဉ် သစ်ပင်များလွတ်ရုံ ပျံသန်းသွားလေ့ရှိ၏။ ထိုနေ့

ကမူ စပစ်ဖိုင်းရား တိုက်လေယာဉ်ငယ်နှစ်စင်းသည် မကွေးမြို့ရှိ ဂျပန်လေတပ် မတော်စခန်းအား ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ပြီး ကျွန်တော်တို့မြို့ မန်းချောင်းအတိုင်း အလျင်အမြန် ပျံသန်းလာခဲ့သည်။ ထို လေယာဉ်ငယ်နှစ်စင်းမှာ ယခင် လေယာဉ်ပျံငယ်များ ပျံသန်းသည်ထက် ထူးထူးခြားခြား နိမ့်စွာပျံသန်းလာသဖြင့် ကျွန်တော်တို့တစ်မြို့လုံး ထိတ်လန့်ချောက်ချားကြသဖြင့် ဗုံးခိုကျင်းများရှိရာသို့ ပြေးလွှားကြရသည်။

ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသားများမှာလည်း ကျောင်းပရဝဏ်အတွင်း တူးထားသော ဗုံးခိုကျင်းများရှိရာသို့ အပြေးအလွှား သွားရောက်ခဲ့ကြရ၏။ ထိုလေယာဉ်ငယ်နှစ်စင်းသည် ကျွန်တော်တို့မြို့အား ပစ်ခတ်ခြင်းမပြုဘဲ မန်းချောင်းအတွင်း ပျံသန်းသွားခြင်းဖြစ်၏။ စက္ကန့်အနည်းငယ်ခန့်အကြာတွင် အထက်ဖော်ပြပါ လေယာဉ်နှစ်စင်းအနက် တစ်စင်း

www.burmeseclassic.com

သည် မန်းချောင်းအား ဖြတ်သန်းသွယ်
တန်းထားသော သံကြိုးတိုင်ကြိုးမှ သံကြိုး
များဖြင့် ရုတ်တရက် တိုက်မိခဲ့သဖြင့်
လေယာဉ်မှူးသည် သူ့လေယာဉ်အား
မန်းချောင်းအတွင်းသို့ ဆင်းခဲ့ရသည်။
မိနစ်ပိုင်းအတွင်း တစ်မြို့လုံး အုန်းအုန်း
ကျွက်ကျွက် အုတ်အော်သောင်းတင်းဖြစ်
ခဲ့ကြပြီး လူအများသည် လေယာဉ်ပျက်
ကျသွားသော မန်းချောင်းဆီသို့ အပြေး
အလွှားသွားရောက်ခဲ့သည်။

လေယာဉ်မှာ ဤဆောင်းပါးတစ်
နေရာတွင် ဖော်ပြခဲ့သော ဗြိတိသျှဘုရင့်
လေတပ်မတော်မှ စစ်ပိုင်းရား တိုက်လေ
ယာဉ်အမျိုးအစားဖြစ်သည်။ ထိုလေယာဉ်
မှာ ပေါက်ကွဲပျက်စီးခြင်းမရှိခဲ့။ လေယာဉ်
မှူးဖြစ်သူမှာ မန်းချောင်းအတိုင်း ထွက်
ပြေးသွားခဲ့သည်။ သို့သော် သူ့အား နာရီ

ပိုင်းအတွင်း ကျေးရွာတစ်ရွာမှ ရွာသား
များက ဖမ်းဆီးရမိပြီး ဂျပန်တပ်ဖွဲ့အား
အပ်လိုက်ရသည်။ ဂျပန်တပ်ဖွဲ့များသည်
ထိုလေယာဉ်၏ စက်များဖြတ်ယူသွားကြ
သည်ကို တွေ့ခဲ့ရ၏။

မှန်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့သော လေ
ယာဉ်မတော်တဆ ဖြစ်မှုများမှာ ကမ္ဘာ
လေကြောင်းသွားလာရေး သမိုင်းတွင်
လက်ဆစ်ချိုး၍ ရေတွက်မရအောင် ဖြစ်
ခဲ့ရသည်။ ကမ္ဘာကျော် လေဆိပ်ကြီးများ
ဖြစ်သော အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ လန်ဒန်မြို့မှ
ဟိသရီးလေဆိပ်၊ ပြင်သစ်နိုင်ငံ၊ ပါရီမြို့မှ
ချား(လ်)ဒီဂေါလေဆိပ်နှင့် အမေရိကန်
ပြည်ထောင်စု နယူးယောက်မြို့တော်မှ
ကနေဒီလေဆိပ်နှုန်း ဂျပန်နိုင်ငံ၊ တိုကျို
မြို့တော်မှ နာရီကာလေဆိပ်ကြီးများတွင်
မကြာခဏ လေယာဉ်ကြီးများ ဆင်းသက်

ရာတွင် မတော်တဆဖြစ်မှုများနှင့် ကြ
တွေ့ကြရသည်ဟု ဆိုသည်။ အင်္ဂလန်
နိုင်ငံ၊ လန်ဒန်မြို့တော် ဟိသရီးလေဆိပ်
ကြီးသည် နှစ်စဉ် ခရီးသည်ပေါင်း သန်း
၃၀ နီးပါး လာရောက်ခဲ့သည့် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံ
တကာ လေဆိပ်ကြီးဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ
နိုင်ငံအသီးသီးမှ လေကြောင်းကုမ္ပဏီ
ပေါင်း ရာကျော်တို့၏ လေယာဉ်ကြီးများ
သည် အကြိမ်ပေါင်း ၂၈၃၀၀၀ ကျော်
အဆင်းအတက် ရှိခဲ့ရာ မတော်တဆ
ဖြစ်ခဲ့သည်မှာ ဘာဆန်းသလဲဟု ဆို
မည် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် တစ်နှစ်
အတွင်း အကြိမ်ပေါင်း သုံးသိန်းနီးပါး
အဆင်းအတက်ပြုခဲ့ကြသော်လည်း
မတော်တဆလေကြောင်းကြောင့်မူ
နည်းလှသည်ဟု မှတ်တမ်းများအရ သိ
၏။

မှတ်တမ်းအရ လေကြောင်းသွား
လာမှု သမိုင်းတွင် အဆိုးရွားဆုံး လေ
ယာဉ်ပျက်ကျမှုကြီးဟု ဆိုနိုင်သော လေ
ကြောင်းမတော်တဆမှုမှာ ဂျာမဏီနိုင်ငံ
လေကြောင်းခရီးသွားလာရေးအဖွဲ့
ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးမားဆုံး လေသင်္ဘော
ကြီး(Air-Ship)ဟုဆိုသော လေသင်္ဘော
ကြီး ဟင်ဒင်ဘတ် ပျက်ကျမှုကြီးပင် ဖြစ်
သည်။ ထိုလေသင်္ဘောကြီးမှာ အရှည်
၈၀၄ ပေရှိသော ဇက်ပလင်လေသင်္ဘော
ကြီးဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်ကာလက ကမ္ဘာလေ
ကြောင်းသွားလာရေးသမိုင်းတွင် ယခင်
လေသင်္ဘောကြီးမှာ အကြီးမားဆုံးနှင့်
အခမ်းနားဆုံး လေသင်္ဘောကြီးဖြစ်သည့်
ဂျာမဏီနိုင်ငံတွင် အာဏာရနာဇီပါတီကြီး
သော နာဇီထိပ်သီးခေါင်းဆောင်ကြီးများ
ဖြစ်သော ဟစ်တလာနှင့် နာဇီလေတပ်
မတော် ဝန်ကြီးဂိုးအားရင်းတို့ကိုယ်တိုင်
အတူ ဂုဏ်ယူပြောဆိုခဲ့သော လူစီးမိ
လေသင်္ဘောကြီးဖြစ်၏။

ထိုလေသင်္ဘောကြီးသည် ၁၉၃၀

www.burmeseclassic.com

ခုနစ်၊ မေလ ၆ ရက်နေ့က အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၊ နယူးယောက်မြို့တော် လေဆိပ်သို့ ဆင်းသက်ရန် ပြင်ဆင်နေစဉ် ပေါက်ကွဲ၍ ပျက်ကျခဲ့ရာ လေယာဉ်အမှု ထမ်း ၂၂ ဦးနှင့် ခရီးသည် ၁၃ ဦးတို့ သေဆုံးခဲ့ရသည်။ ထိုသဘောကြီးပေါ်တွင် လိုက်ပါလာသော ခရီးသည် တစ်ဆယ့်သုံးဦးတို့မှာ နိုင်ငံတကာမှာ ထိတ်ထိတ်ကြဲ သန်းကြယ်သူဌေးများဖြစ်ကြသည်။ ထိုစဉ်က လေသင်္ဘောကြီးနှင့် လိုက်ပါနိုင်ရန် ခရီးသည်တစ်ဦးသည် ခရီးသွားလက်မှတ်တစ်စောင်ကို ဒေါ်လာ ၄၀၀ ပေး၍ ဝယ်ယူခဲ့ရသည်ဟု သိရ၏။ ထိုစဉ်က သာမန်ခရီးသည်များသည် ဤလေသင်္ဘောကြီးနှင့် လိုက်ပါနိုင်ခြင်းမရှိခဲ့။ ဤလေသင်္ဘောကြီး အဘယ်ကြောင့် ပျက်ကျရသည်ကိုမူ ယနေ့ထိ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မသိရပေ။ သို့သော် ဇက်ပလင်ခေါ် လေသင်္ဘော (Air-Ship) ဖြင့် ခရီးသွားလာခြင်း နိဂုံးချုပ်ခဲ့ရသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးခဲ့ပြီး ခရီးသည်အများ သေဆုံးခဲ့ရသည့် လေကြောင်းကံကြမ္မာဝင်မှုမှာ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ ဘရိတ်နိုနီယား လေကြောင်းသွားလာရေး ကုမ္ပဏီပိုင် အင်ဂျင်လေးလုံးတပ် ခရီးသည် လေယာဉ်ကြီးဖြစ်သည်။ ထိုလေယာဉ်ကြီးနှင့် လိုက်ပါလာသူအများမှာ ဗြိတိန်တိုင်းရင်းသား ခရီးသွားအဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်သည်။ ထိုလေယာဉ်ကြီးသည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ လန်ဒန်မြို့ လူတန် လေယာဉ်ကွင်းမှ ယူဂိုစလားဗီးယားနိုင်ငံ ဘယ်(လ်) ဂရိတ်မြို့တော်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ယင်းခရီးသွားအဖွဲ့တွင် ခရီးသည် ၁၁၇ ဦး လိုက်ပါလာခဲ့ကြ၏။ ထိုလေယာဉ်ကြီး လူ့ဂျာနာလေဆိပ်သို့ ချဉ်းကပ်လာသည့် ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့မှာ ရာသီဥတု အထူးသာယာသော နေ့တစ်နေ့ဖြစ်ပြီး မြူနိုင်းများ

လည်း ကင်းစင်လျက်ရှိသည်။ လေဆိပ်အဆင်းအတက် လေယာဉ်များလည်း မရှိသဖြင့် လေဆိပ်မျှော်စင်မှ တာဝန်ရှိသူများက ယင်းလေယာဉ်ကြီးကို ဆင်းသက်ရန် ညွှန်ကြားခဲ့၏။ လေယာဉ်မှူးကလည်း လေယာဉ်စက်ရုံနဲ့လျော့ကာ လေယာဉ်ပြေးလမ်းဘက်သို့ ဝဲယုံ၍ ဆင်းရန် နိမ့်ဆင်းလာသည်နှင့် လေယာဉ်ပြေးလမ်းအနီးရှိ ထင်းရှူးပင်စောက်ကြီးများ၏ ထိပ်ဖျားနှင့် လေယာဉ်ကြီးဝမ်းဗိုက် ထိခိုက်သည့်အသံ ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာပြီး အင်ဂျင်လေးလုံးတပ် စိတ်ချရသည်ဟု ဆိုသော ဘရိတ်နိုနီယားလေယာဉ်ကြီးမှာ ကျယ်လောင်သော ပေါက်ကွဲသံကြီးနှင့်အတူ လေယာဉ်ကွင်းထက်သို့ မီးလောင်ပျက်ကျသွားတော့၏။ လေယာဉ်ကွင်းတွင် အသင့်ရှိနေသော ကယ်ဆယ်ရေးအဖွဲ့သားများနှင့် မီးသတ်အဖွဲ့ဝင်များသည် မီးလောင်ပျက်ကျသည့် လေယာဉ်ကြီးမှ ခရီးသည်အများကို ကယ်ဆယ်ရန် ကြိုးစားခဲ့ရာ လေယာဉ်ကြီးနှင့် လိုက်ပါလာသော ခရီးသည် ၁၁၇ ဦးအနက် ခရီးသည် ၂၂ ဦးတို့အား မီးလောင်နေသောလေယာဉ်ပျက်အတွင်းမှ ကယ်ဆယ်နိုင်ခဲ့ကြသော်လည်း ကျန်ခရီးသည် ၉၅ ဦးမှာ နေရာတွင်ပင် အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်ဟု သိရ၏။ ဤလေယာဉ်ပျက်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ရာ လေယာဉ်မှူးဖြစ်သူသည် လေယာဉ်ပြေးလမ်းပေါ်သို့ မဆင်းမီ သစ်ပင်များ၏အမြင့်ကို ခန့်မှန်းနိုင်ခြင်းမရှိသောကြောင့် လေယာဉ်ကြီးနှင့် သစ်ပင်များ တိုက်မိခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရ၏။

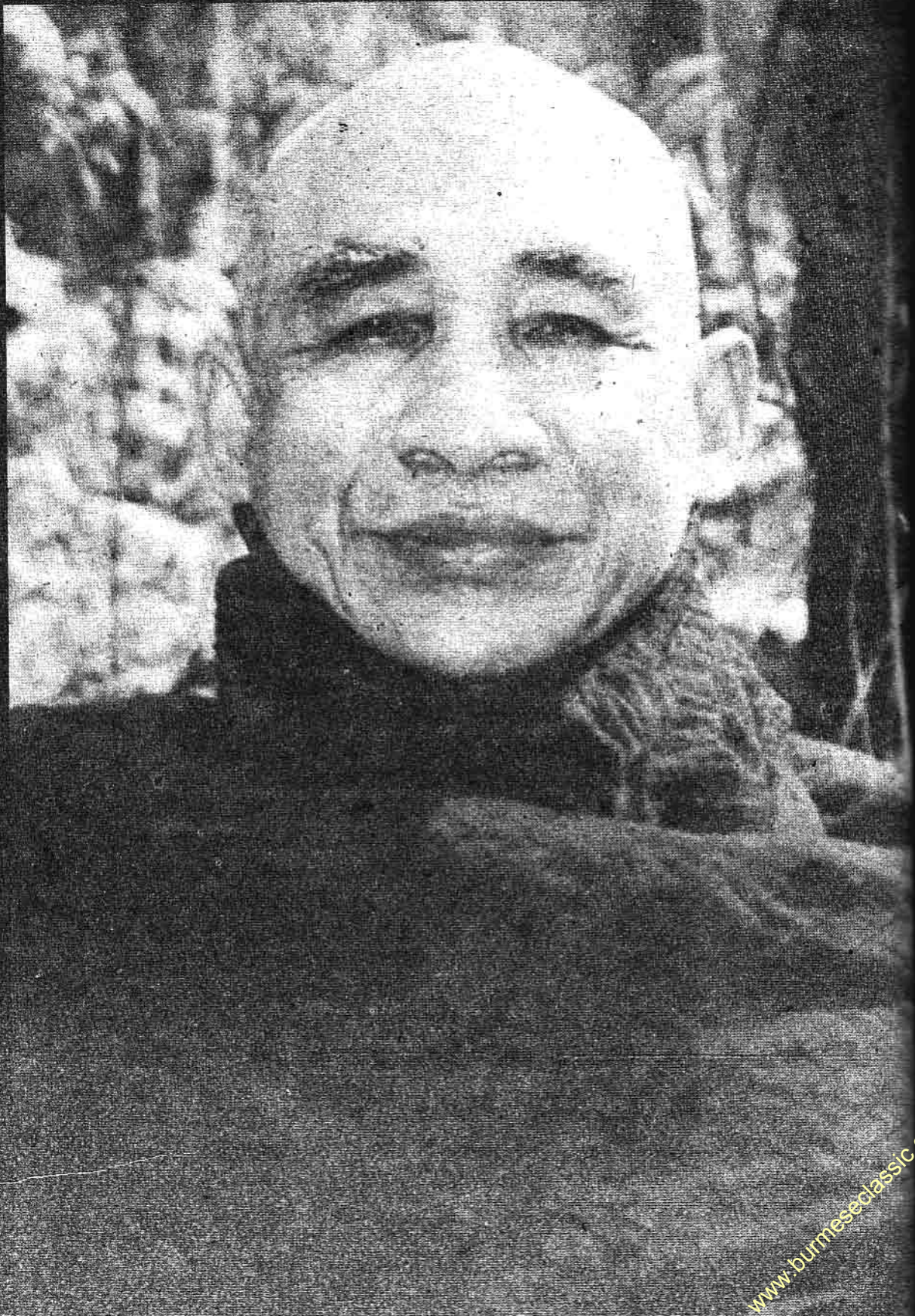
အလားတူ လေယာဉ်မတော်တဆဖြစ်မှုကြီးတစ်ခု အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူးဒေလီမြို့တော် လေယာဉ်ကွင်းအဆင်းတွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၄ ရက်နေ့က

ဖြစ်ပွားခဲ့ဖူးသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံ JAL လေကြောင်းသွားလာရေးကုမ္ပဏီမှ ဘိုး 747 လေယာဉ်ကြီးသည် ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်မြို့ လေဆိပ်မှ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူးဒေလီမြို့တော်သို့ ခရီးသည် ၁၁၄ ဦးတင်ဆောင်၍ ပျံသန်းလာခဲ့သည်။ ယင်းခရီးစဉ် ၄၇၁ တွင် ထိုလေယာဉ်ကြီးကို မောင်းနှင်လာသူမှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသား လေယာဉ်မှူးကြီးနှင့် တွဲဖက်လေယာဉ်မှူးအပြင် အခြားလေယာဉ်အင်ဂျင်နီယာများမှာ အထူးကျွမ်းကျင်သော အင်ဂျင်နီယာများ ဖြစ်ကြသည်။ ယင်းအဖွဲ့သားအားလုံးမှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက အိန္ဒိယနှင့် အရှေ့တောင်အာရှ စစ်ပျက်နာတွင် စစ်မှုထမ်းခဲ့သူများဖြစ်သည်။ ထိုနေ့က ရာသီဥတုမှာ ကြည်လင်သာယာသော်လည်း နေအပူရှိန်မှာ ထူးထူးခြားခြား မြင့်မားလျက်ရှိနေသည်။ မှတ်တမ်းအရ အပူချိန်မှာ ၁၁၆ ဖာရင်ဟိုက်ရှိသဖြင့် ထူးထူးခြားခြား အပူရှိန် မြင့်တက်သည်ဟု ဆိုရမည်။ လေယာဉ်မှူးကြီးသည် တောက်ပပူပူသော နေရောင်ခြည်ကြောင့် လေယာဉ်ပြေးလမ်းပေါ်သို့ ဆင်းသက်ခဲ့ရာတွင် အမှားအယွင်းရှိခဲ့သဖြင့် လေယာဉ်ကြီးမှာ မြေပြင်နှင့် ဆောင့်မိပြီး ပျက်စီးသွားခဲ့ရာ ခရီးသည် ၈၆ ဦးတို့ သေဆုံးခဲ့ရသည်။ မှန်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ လေယာဉ်မတော်တဆဖြစ်မှုများမှာ နိုင်ငံတကာတွင် မကြာခဏ ဖြစ်ပွားလေ့ရှိသည်ဟု ဆိုကြပါကြောင်း ...။

ဓမ္မမိုး (ပညာရေး)

ကျမ်းကိုး
Plane Crashes

အကြိုက်ကို ကြောက်ဖို့လိုပါသည်

● ခင်မောင်အေး(မန္တလေး)

သူ့ရဲ့အယ်ဒီတာချုပ် ဦးနေမင်းက ကျွန်တော်အား မဂ္ဂဇင်းသွားယူစဉ် စာအိတ်ကြီးတစ်ခုပေး၏။ စာအိတ်ကို အိမ်ပြန်သည့်အခါ ပြန်ယူလာခဲ့ပြီး အိမ်သို့ ရောက်သည့်အခါ ဖောက်ကြည့်လိုက်ပါသည်။ စာပါအကြောင်းအရာကို ဖတ်ရှုကြည့်သောအခါ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

“ဗိုလ်မှူးကြီးခင်ဗျား ... ကျွန်တော် ကျော်ဝင်းနိုင်ပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်လောက်တုန်းက ကျွန်တော် တပ်သားအဆင့်နဲ့ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးရဲ့ အမှတ် (၁၃)ခြေလျင်တပ်ရင်းမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ တပ်သားချစ်အေး။ တပ်ကြပ် ဂျပုခင်မောင်(ထလရ) တို့နဲ့အတူတကွ တပ်ရင်း(ထလရ)မှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်ယခု မိုးမိတ်မှာ နေပါတယ်။ အသက်(၃၅)နှစ်မှာ တပ်ကြပ်ကြီးအဆင့်နဲ့ ထွက်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီမြို့ကိုရောက်ခဲ့တာ အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်ပါပြီ။ ဗိုလ်မှူးကြီးရဲ့စာတွေကို အမြဲဖတ်ရပါတယ်။ သတိလည်း အမြဲရလျက်ရှိပါတယ်။ သင်္ကြန်မတိုင်မီက မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွလာပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဇနီးမောင်နှံ ရွှေမြင်တင်တောင်ပေါ်မှာရှိတဲ့ ဆရာတော်ကြီးဆီ သွားရောက် မူးမြော်ကန်တော့ကြပါတယ်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက မပဒန်လိုက်ရုံကိုကြုံမှာလို့ပြောတော့ တပည့်တော် ရွှေမြင်တင်ဆရာတော် မပျံလွန်တော်မူခင်က တပည့်တော်နဲ့ ရွှေလင်းသက်ဝေတဲ့ လိုက်ပို့ဖူးကြကြောင်း လျှောက်ထားခဲ့ပါသေး

တယ်။ ဆရာတော်ကြီး ဒီရောက်တော့လမ်းမှာပြီး မိုးဘုံရွာဘက် ရောက်သွားခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာ အစစ်ဆေးခံရတဲ့ အကြောင်း ပြောပြပါတယ်။ ဒါအပြင် နှစ်လုံးပြောပြပါ။ သုံးလုံးပြောပြပါဆိုပြီးလည်း မေးသေးတယ်။ ဆရာတော်က ပြန်ပြီး ပြောပြတာကတော့ ...

“တို့တောနေရလန်းဆိုတာ ‘လ’ လိုပဲ။ လဆိုတာ သူ့လမ်းကြောင်းသူသွားကယ်။ သူ့အလင်းရောင်ဟာ သက်ရှိသက်မဲ့အတူတူ ဘယ်သူတော့ ပိုလင်းစေ၊ ပိုအေးစေရယ်လို့ မရှိဘူး။ အတူတူပဲ။ တို့က’လ’လိုပါပဲ။ တို့လမ်းကြောင်းတို့သွားကြတာ” လို့ ပြောခဲ့တဲ့အကြောင်း ဆရာတော်က ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ ဒီအကြောင်းကို ဆရာတော်က ပြန်ပြောပြလို့ ကျွန်တော်တို့သိကြရတာပါ။

နောက်သင်္ကြန်ရက် ဥပုသ်စောင့်ပို့ရွှေကျောင်းသွား သီလယူပြန်လာပြီး စာအုပ်ငှားလာရာမှာ ဗိုလ်မှူးကြီးရေးထားတဲ့ သူ့ရဲ့မဂ္ဂဇင်းဆောင်းပါးကို ကျွန်တော်ဖတ်လိုက်ရပါတယ်။ အဲဒီတော့မှ တို့တွေ့ခဲ့တဲ့ မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး တို့ဆီကြွလာတာပါလို့ သိလိုက်ရပြီး မှုကျောင်းမှာကျန်နေရစ်တဲ့ ကျွန်တော်ဇနီးကို သွားပြတယ်။ ပြီးတော့မှ တို့တစ်တွေ မနေ့ကဖူးခဲ့တာ ဒီဆရာတော်ဘုရားကြီးလေလို့ ပြောရပါတယ်။

သင်္ကြန်ပြီးတော့ ဆရာတော်ဘုရားကြီး မပဒန်ရုံကိုကြွသွားပြီး အထက်ညောင်နီမှာ ဆွမ်းခံကြွကြောင်းသိရှိရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ ဆွမ်းများသွားရောက်လောင်းလှူကြပါတယ်။ စာ

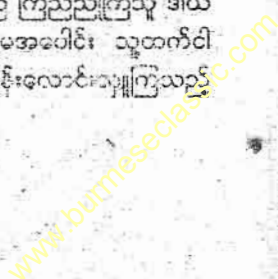
ရေးဆရာ ဆရာကံချွန်တို့ ဆရာမြသန်းစံတို့လည်း လာကြပါတယ်။ ရုပ်ရှင်အဖွဲ့တွေကိုလည်း တွေ့လိုက်ရပါသေးတယ်။

အခုလို လာရောက်လောင်းလှူကြရာမှာ ထူးထူးခြားခြားကြုံတွေ့ရတဲ့ လူတွေရှိတယ်လို့ သိရပါတယ်။ လာတဲ့လူတွေက အနယ်နယ်အရပ်ရပ်ကပဲ။ ကျွန်တော် ဗိုလ်မှူးကြီးကို သတိရလို့မှတ်တမ်းမှတ်ရာအဖြစ် သုံးနိုင်အောင် စီဒီခွေနှစ်ခွေ ပို့ပေးလိုက်ပါတယ်။ ဗိုလ်မှူးကြီးအတွက် အထောက်အကူဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။ ပြီးတော့လည်း ဗိုလ်မှူးကြီးကြည့်ညှိလိုရအောင် ဖြစ်ပါတယ်။

ဗိုလ်မှူးကြီးဟာ ကျွန်တော်ရဲ့ တပ်မတော်မှာ ပထမဦးဆုံး နီးနီးကပ်ကပ် ရင်းရင်းနီးနီး တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရတဲ့ လက်ဦးဆရာဖြစ်တာမို့ အမြဲတစေ သတိရနေပါတယ်။ ဗိုလ်မှူးကြီးဆီကို စာရေးဖို့ စိတ်ကူးပဲရှိတယ်။ မရေးနိုင်ခဲ့ဘူး။ ဒီတစ်ခါတော့ မအားမလပ်တဲ့ကြားက ရေးဖြစ်အောင် ရေးလိုက်တာပါခင်ဗျား။”

အစဉ်လေးစားလျက် ကျော်ဝင်းနိုင်

ကျွန်တော်က စာအိတ်တွင်းမှာ ကျောက်စင်းနိုင် ထည့်ပေးလိုက်သည်။ စီဒီခွေနှစ်ခွေကို ထုတ်ကြည့်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်သည် ကျော်ဝင်းနိုင်ပို့ပေးလိုက်သော စီဒီခွေနှစ်ခွေကို ဒီမီဒီဖြင့်ဖွင့်ကြည့်လိုက်၏။ ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး မိုးမိတ်မြို့တွင်း ဆွမ်းခံကြွလာစဉ် ကြည့်ညှိကြသူ ဒါယကာ၊ ဒါယီကာမအပေါင်း သူ့ထက်ငါ့ကောင်း ဗိုင်းဝန်းလောင်းသူကြည့်သည်။

မြင်ကွင်းကို နှစ်ထောင်းအားရစွာ တွေ့မြင်ရသည်။ ဆွမ်းနှင့် လှူဖွယ်ပစ္စည်း လောင်းလှူကြပည့်သူများ၊ ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားမည့်သူများ ကြိတ်ကြိတ်တိုးလျက် ရှိပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြမလာမီကပင် ကြိုတင်ရောက်ရှိ နေရာယူထားကြသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်မည့်ကိုလည်း လည်တဆန့်ဆန့်ဖြင့် စောင့်မျှော်နေကြသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွလာသည့်အခါ၌မူ အဆင်သင့် ကြိုတင်စောင့်ဆိုင်းနေသော စေတနာရှင် မိုးမိတ်သူ၊ မိုးမိတ်သားများနှင့် ပရိသတ်များက လှူဖွယ်ပစ္စည်းများကို အလှူအယက်လောင်းလှူကြသည်။ ဆရာတော်ကြီးနှင့်အတူ လိုက်ပါလာကြသည့် တပည့်များကလည်း လက်မြန်ခြေမြန်နှင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သိပ်တံထံမှပစ္စည်းများကို အနောက်မှလိုက်ပါလာကြသည့်သူများ အသင့်ကိုင်ထားသည့် တောင်းပေးထံသို့ ထည့်လိုက်ကြသည်။ ယင်းမြင်ကွင်းကို ကျွန်တော်ကြည့်ရှုနေမိရင်း ကြည်ညိုသဒ္ဓါတရားပွားများပြီး၊ ပီတိဖြာရပါသည်။ ပရိသတ်များကြားမှာ ကျွန်တော် ကျော်ဝင်းနိုင်ကို များ တွေ့ရလေများဟု ရှာဖွေကြည့်မိပါသေး၏။ ပရိသတ်တွေများလွန်းလှသဖြင့် မတွေ့ရှိခဲ့ရပေ။

စီဒီနောက်တစ်ခွေသည် ၁၃၄၇ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော်(၁)ရက်နေ့ အနန္တကျေးဇူးရှင် မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် အရှင်ဖေနဲ(မေတ္တာရှင်ရွှေပြည်သာ)တို့ နေဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေကြစဉ် ဇိုက်ကူးထားသည့် စီဒီခွေဖြစ်ပါသည်။ ယင်းသို့ ဘုဉ်းပေးကြပြီးနောက် ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဗောဓိမြိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက သြဝါဒကထာ ချီးမြှင့်တော်မူသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားသည့် တရားကား...
“သြဝါဒကထာလေးပြောဦးမှ။

မဟုတ်တော့ ပြုံးခံ၊ ဟုတ်တော့လည်း ကုန်းရုန်းခံပေါ့။ ငါ့အကြောင်းမသိလို့ ပြောရှာတာ၊ သူပြောသလိုလုပ်မိတာကို၊ ကြိမ်တံကိုး။ ခံမှပေါ့။ ငါ့ကိုယ်က မဟုတ်တော့၊ ကုန်းခံ၊ ဟုတ်တော့လည်း ပြုံးရတော့မှာပေါ့။ ခံခဲ့ရတာ ဒီအတိုင်း ချည်းပဲ။ ဘယ်နေရာသွားသွား လောကခံနဲ့မလွတ်ဘူး။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်က ကြိုပြီးမိန့်သွားတယ်။ သူတို့က သိမှာပေါ့။ ငါ့တုန်းကကွား၊ ငါကဘုရားတည်နေတဲ့ အခါ ငါ့ခေါင်းပေါ် တုတ်တွေဝဲလို့၊ ဓားတစ်ဝဲ၊ တုတ်တစ်ဝဲပေါ့။ ခေါင်းပေါ်ကို တုတ်မကျရမို့၊ ဓားမကျရမို့ ရှိတာကွား။ ငါဒီလိုလုပ်ရတော့ စိတ်ဆင်းရဲရတာပေါ့။ ငါက အေးအေးဆေးဆေး စိတ်ချမ်းချမ်း သာသာနဲ့ ကုသိုလ်ယူချင်တာ။ အခုတော့ လုပ်ရတာကိုက ဓားတစ်ပြက်၊ တုတ်တစ်ပြက်ကွ။ ဒါနဲ့ ငါဆရာကို ပြောရတယ်။ တပည့်တော်ကို တခြားသာသနာပြုကိစ္စကို ပေးပါဘုရား။ ဒီသာသနာပြု ကိစ္စမျိုးတော့ မပေးပါနဲ့လို့။ အဲဒီတော့ ဆရာက တရားမှတ်နေရာက ‘ဗျတ်’ဆို မျက်စိလေးဖွင့်ပြီး ...

“ဟေ့ ... မင်းတို့သာသနာက ဘယ်သူသာသနာတိုးဟ” လို့ဆိုတယ်။

“ဂေါတမသာသနာပါဘုရား”

“ဂေါတမတုန်းကပေါ့ကွား။ လူလယ်ကောင်မှာ စိတ္တမာနဇိုက်ကြီးပြုလို့ ရှေးကခံသွားပြတာ၊ ဘုရားပျံ၊ ဒေဝဒတ်က ဆို အမျိုးမျိုးလုပ်သွားတယ်မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် နှင့်အဖေတောင် ခံရသေးတာ နှင်က ဘာမို့လို့တဲ့တုံးဟ” လို့ ဆိုတယ်။ ဘုရားဟောတဲ့အထဲ ပါပါတယ်။ သစ်ပင်မြင့်လာရင် တောအုပ်ကောင်းမှ၊ တောအုပ်ကြီးထဲက သစ်ပင်တစ်ပင်၊ မြင့်မြင့်ကြီး၊ မြင့်သွားလေလေ လေတိုက်ခံရလေလေပါပဲ။ လေကတော့ တိုက်ဦးမှာ ဦးစေန်ရဲ့။ ဆိုးလေက တောင်ကနေတိုက်ရင် ကောင်းလေက မြောက်ကနေတိုက်

မှာ။ ဆိုးလေက ရှေ့ကတိုက်ရင် ကောင်းလေက နောက်ကနေတိုက်မှာ။ ဘယ်ဘက်ကတိုက်တိုက် မယ်မီးမှနော့”

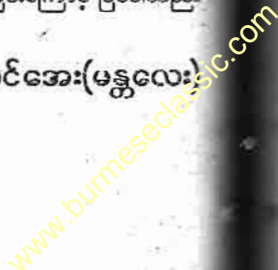
ပြီး ဆရာတော် အတွေ့အကြုံအရ ပြောရရင် အဆိုးဆုံးလောကခံက မွေးကတည်းက ကြုံထားတာ။ မိတ်တွေတဲ့ပျံ။ အကောင်းလောကခံက ခုမှကြုံဖူးတာ။ ခံခဲ့ရတာချည်းပဲ။ အကောင်းလောကခံဆို တုန်လှုပ်မှာနော့။ အကောင်းကို ကျော်နိုင်ရင် အဆိုးက အလိုလိုကျော်သွားမှာ။ အကောင်းကိုကျော်နိုင်ဖို့ သိပ်ကိုလိုအပ်ပါတယ်ဘုရား။ အကောင်းကို ကြပ်ကြပ်သတိထားပါ။ ကြပ်ကြပ်ကောင်းလေ ကြပ်ကြပ်သတိထားပါ။ အကြိုက်နဲ့ တိုးလေ ကြောက်စရာကောင်းလေပါပဲ။ အကြိုက်ကိုကြောက်တတ်ပါစေ။ အကြိုက်ကို ကြောက်တတ်ရင် အကြောက်ကျရင် မကြောက်တော့ဘူး။ အကြိုက်မကြောက်ဖို့ ပိုပြီးလိုအပ်ပါတယ်”

ကျွန်တော်သည် ကျော်ဝင်းနိုင်၏ စာနဲ့အတူပါလာခဲ့သည်။ စီဒီခွေကိုကြည့်ရှုကြည့်ညိုမိသဖြင့် စာချစ်သူများကိုပါ ကျွန်တော့်နည်းတူ မျှဝေခံစားစေလိုသော စေတနာဖြင့် ဓမ္မဒါနပြုလျက် ရေးသားဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော့်နည်းတူ ကုသိုလ်ယူနိုင်ကြစေချင်ပါသည်။

နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အဖြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံကြပါစေ။

တောင်းပန်ခြင်း-စီဒီခွေကို ကြည့်ရှုနားထောင် ကူးယူခြင်းဖြစ်ပါသည်။ စာထစ်လုံးတစ်ကြောင်းမျှ မလွဲမှားရစေရန် အားထုတ်ထားပါသည်။ ချွတ်ချော်လွဲမှားမှုမရှိရအောင် ကြိုးစားထားပါသည်။ အမှားအယွင်းများပါရှိပါက ကျွန်တော်၏ အားနည်းညံ့ဖျင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ခင်မောင်အေး(မန္တလေး)

ဗုဒ္ဓမြစ်စဉ် ဓာတ်သင်္ဂဟအမြင်နှင့်

ဂမ္ဘီရကျင့်စဉ်ယတြာများ(၂၇)

၅။ စိဗ္ဗမာဏဝိကာကို အောင်တော်မူခြင်း ဗုဒ္ဓမြစ်စဉ်

ဘုန်းပြည်တေဇာဟိန်း

သာဝတ္ထိပြည်၌ စိဗ္ဗမာဏဝိကာအမည်ရသော မိန်းမပျို တစ်ဦး ရှိ၏။ အသားအရေ ဝင်းဝါလှပ၍ ကျက်သရေရှိသော မိန်းမပျိုတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ တိတ္ထိတို့၏ တပည့်မတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။

တိတ္ထိတို့သည် မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မမူခင် တန်ခိုး အရှိန်အဝါ တောက်ပကြသည်။ လာဘ်လည်းရှင်ကြသည်။ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါတွင်ကား တန်ခိုးအရှိန်အဝါ လျော့ပါးလာကြသည်။ လာဘ်လာဘလည်း ဆုတ်ယုတ်လာ ကြသည်။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ မကောင်းသတင်း ထွက်အောင် ပြုလုပ်ရန်ကြံစည်ကြ၏။ သို့မှသာ မြတ်စွာဘုရား ရှင်၏ အရှိန်အဝါ ယုတ်လျော့သွားပေမည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ရန် အတွက် စိဗ္ဗမာဏဝိကာကို အသုံးချရန် စီစဉ်ကြသည်။

စိဗ္ဗမာဏဝိကာသည် ရုပ်အဆင်းချောမောလှပသကဲ့သို့ ပရိယာယ်မာယာလည်း ကြွယ်ဝသူဖြစ်သည်။ စိဗ္ဗမာဏဝိကာ သည် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ညနေချမ်း လူအများ တရားနာပြီး ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မူပြန်ကြသောအခါ ပန်းနံ့သာတို့ကို လိမ်းကျ ဆင်မြန်းပြီး ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွားဟန်ပြုသည်။

လူအများက မြင်၍မေးလျှင်လည်း မြတ်စွာဘုရားကို အထင်အမြင်မှားကြစေရန်အတွက် လူအများ သံသယပွား လောက်အောင် ပရိယာယ်သုံး၍ ဖြေသည်။ စိဗ္ဗမာဏဝိကာ သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွားဟန်ပြုပြီး ကျောင်းတော် အနီးရှိ တိတ္ထိတို့ကျောင်းတွင် ညအိပ်သည်။ သာဝတ္ထိမြို့နား အရိ မြတ်စွာဘုရားကို အဦးဆုံးပူးလို့၍ နံနက်စောစောထ၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွားသည်။ စိဗ္ဗမာဏဝိကာက ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ ညအိပ်ပြီး ပြန်လာဟန်ဖြင့် နံနက်

စောစော မြို့တွင်းသို့ ဝင်လာသည်။

လူအများက မြင်၍မေးလျှင် ပရိယာယ်သုံးကာ ဖြေ ပြန်၏။ တစ်လကျော်လာသောအခါ ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ဂန္ဓကုဋီတိုက်တွင်းမှာ မြတ်စွာဘုရားနှင့်အတူ ညအိပ်ပြီး ပြန် လာကြောင်းပင် ဖြေလာလေ၏။ သုံးလေးလခန့်အကြာတွင် အဝတ်ကြမ်းဖြင့် ဗိုက်ကို ဖောင်းအောင်ရစ်ဖွဲ့ကာ ရဟန်းဂေါတမ နှင့် ပေါင်းသင်း၍ ကျွန်မမှာ ကိုယ်ဝန်ရခဲ့ပါပြီဟု ပြောကြား၏။ ရှစ်လ ကိုးလကြာသောအခါ သစ်သားကို ဝမ်းမှာဖွဲ့စည်၏။ အနီ ရောင်အဝတ်အထည်ကို ဝတ်၏။ ခြေဖိုးတို့ကို နွားမေးရိုးတို့ဖြင့် ရောင်ရမ်းအောင် ထုရိုက်ကာ ကိုယ်ဝန်ရင့်မာဟန်ပြုလေ၏။

တစ်နေ့သောအခါ စိဗ္ဗမာဏဝိကာသည် မြတ်စွာဘုရား တရားဟောတော်မူစဉ် ပလ္လင်ရှေ့သို့ သွားရပ်၍ ပရိသတ်များ ရှေ့၌ မြတ်စွာဘုရားကို စွပ်စွဲပြောဆိုလေ၏။

“ရဟန်းကြီး... လူအများကို တရားချည်းဟောနေသည်။ ကျွန်မမှာ သင်နှင့်ရသော ကိုယ်ဝန်ရင့်မာနေပြီ။ သင်ရဟန်း ကြီးသည် ပျော်ပါးရန်သာသိပြီး တာဝန်ယူစောင့်ရှောက်ခြင်းမရှိ။ ဤသို့ ယုတ်ညံ့စွာ စိဗ္ဗမာဏဝိကာက စွပ်စွဲပြောဆို သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားဆဲ တရားတော်ကို ရပ်နားပြီး ရဲရင့်စွာ ပြန်ပြောလေ၏။

“စိဗ္ဗမာဏဝိကာ ...သင်၏စကား မှန်၊ မမှန် သင်နှင့် ငါသာ အသိဆုံးဖြစ်သည်”

“မှန်ပါသည် ရဟန်းကြီး။ သင်နှင့်ငါသာ သိကြ၍သာ ယခုလို ကိုယ်ဝန်အရင့်အမာ ဖြစ်လာရသည်”

ထိုသို့ စိဗ္ဗမာဏဝိကာက ဘုရားရှင်အပေါ် မဟုတ်မမှန် စွပ်စွဲနေစဉ်မှာပင် ဘုရားရှင်၏ ပါရမီတန်ခိုးတော်ကြောင့် ရုတ်

တရက် လေတိုက်ခတ်လာ၏။ လေအဟုန်ကြောင့် စိဉ္စမာဏ
ဝိကာ၏ အပေါ်ရံမှာ ဆွဲလှန်လိုက်သကဲ့သို့ လွင့်တက်သွား၏။
ဝမ်း၌ ဖွဲ့ချည်ထားသော ကိုယ်ဝန်တု သစ်သားသည်လည်း
ပြတ်ကျ၏။ သူမ၏ ခြေပန်းနှစ်ဖက်ပေါ်သို့ ပြတ်ကျသောကြောင့်
ခြေဖျားများပင် ပြတ်ကြွေသွား၏။

တရားနာပရိသတ်များ အမှန်ကို သိရှိသွားကြကာ
စိဉ္စမာဏဝိကာအား မြတ်စွာဘုရားကို စွပ်စွဲဆဲရေးရကောင်း
လားဟု ပြောဆိုကြိမ်းမောင်း ရိုက်ပတ်နှင်ထုတ်လေ၏။ စိဉ္စမာဏ
ဝိကာသည် မြတ်စွာဘုရား မမြင်သာသောအရပ်ကို ရောက်
သောအခါ မြေမျို၍ မဟာအဝိဇာရသို့ ကျရောက်ရလေ၏။

ဓာတ်သက်အမြင်နှင့် အကျိုးတရား

စိဉ္စမာဏဝိကာသည် ရုပ်ရည်အဆင်း လှပသူဖြစ်
သော်လည်း တိတ္ထိများကို မှားယွင်းကိုးကွယ်မိခဲ့သည်။ ထိုအကျိုး
ဆက်သည် တိတ္ထိများက ဘုရားရှင်ကို ဂုဏ်သိက္ခာကျအောင်
မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံပေးရန် စေခိုင်းခြင်း ခံရသည်။ ယင်းပြစ်
ချက်နှင့်ပင် မြေမျိုကာ မဟာအဝိဇာရသို့ ရောက်ရှိရလေ၏။
သူမ၏ ဘဝမှာ နှစ်မွန်းရ၏။ လွန်စွာ နှစ်နာဆုံးရှုံးရလေ၏။

လူ့ဘဝ ရလာသော လူသားတိုင်းပင် မိမိတို့ဘဝ မနှစ်
နာ မဆုံးရှုံးစေရန် အရေးကြီးလှ၏။ စိဉ္စမာဏဝိကာကို သင်ခန်း
ကယူရမည်။ ဆရာအများ ကိုးကွယ်မှုအများ မဖြစ်ဖို့ အရေးကြီး
လှပေသည်။

သူတစ်ပါးတို့၏ မဟုတ်မမှန် စွပ်စွဲသောဘေးမှ ကင်းဝေး
အောင်မြင်မှု ဓာတ်သက်ကို ရသည်။ အထူးသဖြင့် အမျိုးသမီး
များက လိမ်လည်လှည့်ဖျား၍ စွပ်စွဲမှုဘေးမှ အောင်နိုင်သည်။
မည်သို့ပင် မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံစွပ်စွဲပါသော်လည်း အမှန်တရား
သည် ပေါ်ပေါက်လာပေးရလေသည်။ ထိုအတူပင် ကြာသပတေး
နံက်စွဲဖြစ်သော မြေ မြင်း မိန်းမကိစ္စတို့၌ အနိုင်ရရှိပြီး အနောင်
အယုက်ကင်းစေသော ဓာတ်သက်ကို ရသည်။ စွပ်စွဲသူသာ
သူ၏ စွပ်စွဲမှုဒဏ်ကို ပြန်ခံစားရစေသည်။

စိဉ္စမာဏဝိကာကို အောင်ခြင်းဂါထာ

ကတ္တာန ကဋ္ဌမုဒရံ ဣဝံ ဂန္တိနိယံ၊
စိဉ္စယ ဓုဋ္ဌဝစနံ ဇနကာယမဇ္ဈေ။
လန္တေန သောမဝိဇိနာ ဝိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံတေသော ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။
ယော မုနိန္ဒော-အကြင် အာဂါရိက စသည်အပြား မုနိ

များ၏ ဦးဖျားပရမေ သုံးလူ့ဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘု
သည်။ ဂန္တိနိယံ-ဆယ်လတည်နေ သန္တေရင်ပြီး ဖွားခါနီးသော
ဥဒရံ ဣဝံ-ကိုယ်ဝန်စွဲလမ်း မိန်းမဝမ်းကဲ့သို့၊ ကဋ္ဌံ-သစ်သား
ကတ္တာန-လိပ်ခွံတံတစ် ပြေပြစ်ခုံးခုံး လုံးဖုစုစွာ ကြီးလေး
တို့ဖြင့် ကောင်းစွာဆိုင်ပတ် ဝမ်းကိုကပ်လျက် မြင်လတ်သ
ခပ်သိမ်းလူသား ယုံမှားစေမှု လုပ်ကြံပြု၍။ ဇနကာယမဇ္ဈေ
ဥပါသကာ၊ ဥပါသကီ၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီတည်းဟူသော လူပရိသတ်
လေးရပ်တို့အလယ် သပ္ပာယ်ခင်းလတ် မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ် နေ
ပြင်ထက် ရွှေခြင်သော်လည်း တရားဟောကာ နေတော်မူရာ
စိဉ္စမာဏ-မန်ကျည်းပင်မှ သံသေဒေ ဖွားမြင်သန္တေလာ၍ ဖွား
နီးပြီး ယီးယောင်ပြုလျက် ရဟန်းမြတ်သည် လူနတ်တို့အ
တရားဟောကာ မနေလာနှင့် အိမ်ရာဆောက်မှု လုံလုံပြုစု
အမှုဖွေရာ စွပ်စွဲလာသော ယုတ်မာညစ်ညမ်း စကားသွင်းစား
သန္တေန-မျက်နှာမလှည့် မကြည့်မမျှော် လျှပ်ပေါ့မထွေ ငြိ
သက်နေသော၊ သောမဝိဇိနာ-ထိုစိဉ္စမာဏအား မေတ္တာဆပွား မှန်
ထားမထင် လွန်ဖြူစင်သော အစီအရင်ဖြင့်။ ဝိတဝါ-မခြောက်
မခြိမ်း ဟိန်းဟဲမလုပ် စားတုတ်မကိုင် သင်ကြိုင်မေတ္တာ
ကရုဏာဖြင့် ကောင်းစွာအောင်တော်မူလေပြီ။

တံတေသော-ထိုစိဉ္စမာဏ မည်ရသမုတ် မိန်းမယုတ်
ကို အောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်
မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-ရောဂါဘေးအင်
ရန်မာရ်ခပင်း ရှိမဲ့လျှင်းကို နှိမ်နင်းအောင်တတ် ကောင်းမြတ်လှ
စွာ မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု-နေညမကွာ ဖြစ်ရှိပါစေသတည်း။

ကျင့်စဉ်ယတြာ

စိဉ္စမာဏဝိကာကို အောင်ခြင်းဂါထာတော်အား အမြဲ
မပြတ် ရွတ်ပွားပူဇော်ပါက မိမိရန်ဘက်များကို အောင်မြင်ခြင်း
ရန်ဘက်များ၏ စွပ်စွဲပုတ်ခတ်မှု၊ လုပ်ကြံမှုနှင့် ယခုခေတ်အခါ
မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံတိုင်စား ပစ်စားများကို ဖြေရှင်းအောင်မြင်
နိုင်ခြင်း၊ ကြာသပတေးနံ ပညာ၊ မြေ မိန်းမကိစ္စတို့၌ အောင်မြင်
စေခြင်းများ ရရှိစေပါသည်။

အရေးကြီးသောအခါ သီလဆောက်တည်၍ အစိတ္တန်
သစ္စာပြု၍ ဆီမီး၊ ရေချမ်း၊ ပန်း၊ ဆွမ်းခဲဖွယ် ကပ်လျာ၍ ရွတ်ပွား
က ပို၍အကျိုးပေးမြန်ပါသည်။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ...။

ဘုန်းပြည်တေဇာဟိန်း

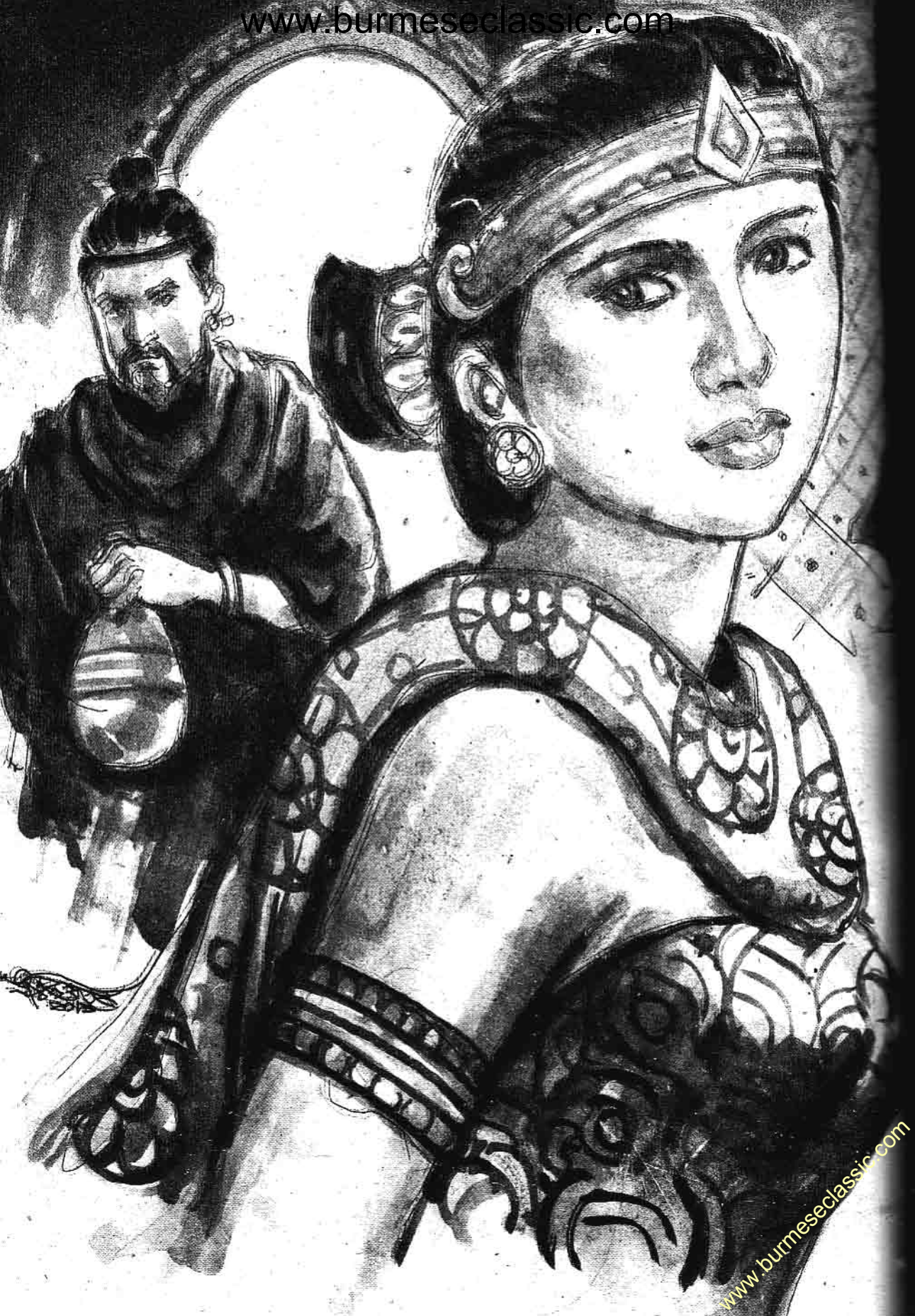

ဇော်ပျံ ဆေး အစွမ်း
သိချင်ရင် ကျွန်မကြည့်

ဇော်ပျံ

အာဇာနည်လေးနှင့်ဆေး

ဘုန်းဖွဲ့လေလေ ပုဂံမှာသာတဲ သူဝဏ္ဏဘုမ္မိလမင်း

(ယ ခ င် လ မှ အ ဆ က်)

စာစု(၂၁)

ရေစေ့ရာပြည် သစ္စတ်ပင်
မှ ကြေးပုရပိုက်

ယခုအခါ ပုဂံပြည်တွင် အရှင်
အရဟံတစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံး၍ ဗုဒ္ဓ
ဓမ္မသာ အဆုံးအမတော်ကို ဟောပြော
သောနာမပြုလျက် ရှိလေ၏။ အနော်
ရထမင်းစောကလည်း ဉာဏ်အမြော်
အမြင်ကြီးမား၍ ပါရမီတော် ရင့်သန်သော
အရှင်အရဟံ၏ အဆုံးအမကို
ကြည်လက်ခံကာ အရည်းကြီးများ၏
အမှုကို ပယ်ပေး၍သာ တော်သင့်လေ

အနော်ရထာမင်းစောကား ဘုန်း
ကြီးမားသူဖြစ်လေ၏။ ဤမင်းကသာ
ဓမ္မသာနာကို ချီးမြှောက်လျှင် ဗုဒ္ဓသာ
နာတော် အလွန်ထွန်းတောက်မှာကို
အရှင်အရဟံ သိမြင်တော်မူ၏။ နန်း
စင်္ကြံသားမှူးမတ်အရာထမ်းများအားလုံး
အရှင်အရဟံ၏ အဆုံးအမ၌ တည်ကြ

ကာ အရှင်အရဟံထံသို့ ဝင်ထွက်သွား
လာ ပူးမြော်ကြည်ညိုကြလေ၏။

ပုဂံပြည်သူ၊ သူဌေးသူကြွယ်တို့
လည်း ရှင်အရဟံ၏ ထံမှောက်သို့ရောက်
ရှိလာကြလေပြီ။

အရည်းကြီးရဟန်းတို့သည် မင်း
စိုးရာဇာ သူဌေးသူကြွယ်တို့က ရှင်အရဟံ
၏ အဆုံးအမကို ခံယူနေကြပြီဖြစ်သော
ကြောင့် လာဘ်လာဘနည်းပါးလာလေ
၏။ ထို့ကြောင့် ရှင်အရဟံကို အငြိုးကြီးစွာ
ထားရှိကြလေ၏။ အရှင်ဒေဝဒတ်နှင့်
အပေါင်းပါတို့သည် အရှင်မြတ်စွာဘုရား
အား လုပ်ကြံသကဲ့သို့ ရှင်အရဟံကို လုပ်
ကြံရန်အတွက် တိုင်ပင်နှိုးနှောကြလေ၏။

နေ့ခင်းပိုင်းတွင် မင်းစိုးရာဇာနှင့်
သူဌေးသူကြွယ်များ အရှင်အရဟံဆီသို့
ဝင်ထွက်သွားလာနေကြသောကြောင့်
လုပ်ကြံရန် အခွင့်မသာကြပေ။

ထို့ကြောင့် တစ်ခုသောညအချိန်
တွင် သူတို့အားကိုး ကိုးကွယ်ယုံကြည်
ကြသောသူများထံမှ ခွန်အားနှင့်ပြည့်ပြီး

သတ္တိကောင်းသူသုံးဦးကို တံစိုးလက်
ဆောင်ပေး၍ ရှင်အရဟံအား လုပ်ကြံခိုင်း
လိုက်လေ၏။

ထိုသူသုံးယောက်သည်လည်း လူ
ခြေတိတ်ချိန်ကို စောင့်၍ အမှောင်ရိပ်ခို
ကာ နေ၏။ အမှောင်ထုသည်လောသော
အခါ ကျောင်းဝန်းထဲသို့ ဝင်ကြလေ၏။
အရှင်အရဟံကို လုပ်ကြံရန်ရှာသော်
လည်း မတွေ့ရကြပေ။ ထို့ကြောင့် သူတို့
၏စိတ်များ တုန်လှုပ်လာကြလေ၏။

နောက်ဆုံး ရှင်အရဟံကို မတွေ့၍
ပြန်ကြလေ၏။ ထိုသို့ပြန်ကြသော်လည်း
ကျောင်းဝန်းထဲမှထွက်နိုင်ကြဘဲ မျက်စိ
ဝဲလည်နေကြလေ၏။ ထိုအခါ ပို၍ ထိတ်
လန့်လာကြလေ၏။

ကျန်စစ်သားသည် ကင်းလှည့်ရင်း
ရှင်အရဟံကျောင်းတော်ဘက်သို့ ရောက်
ရှိလာကြလေ၏။ မသင်္ကာစရာ လူသုံး
ယောက်သည် ကျောင်းဝန်းထဲမှာ ဟိုသွား
လိုက် သည်သွားလိုက်ဖြင့် လှည့်ပတ်နေ
ကြသည်ကို တွေ့ရှိရသောကြောင့် -

“အသူတွေလဲ၊ ကျောင်းဝန်းထဲ ညအချိန်မတော်မှာ”

ဟု ဩဇာသံပါပါဖြင့် အော်မေး လိုက်ရာ ထိုလူသုံးယောက်မှာ ထွက် မပြေးဝံ့ဘဲ ကျန်စစ်သား၏ထံသို့ လာ ရောက်ကာ သူတို့၏အပြစ်ကို ဖြောင့် ချက်ပေးဝန်ခံလိုက်ကြလေ၏။

“သူတို့ရဲ့အပြစ်တွေကို ခွင့်လွှတ် လိုက်ပါ”

သူတို့သုံးဦးလုံး တစ်ညလုံး ရှာမ တွေ့ခဲ့သော ရှင်အရဟံမထေရ်မြတ်မှာ သူတို့၏ အနားသို့ရောက်ရှိနေကာ ပြော ကြားလာသည်ကို သူတို့အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့ရှိရလေတော့၏။ ကျန်စစ်သားသည် ရှင်အရဟံအား ဦးခိုက်လိုက်၏။

မထေရ်မြတ်၏မေတ္တာရပ်ခံချက် ကြောင့် ထိုသူသုံးဦးကို လွှတ်ပေးလိုက်ပြီး နောက် ဤအကြောင်းအား ကျန်စစ်သား သည် အနော်ရထာမင်းစောအားလျှောက် တင်လိုက်လေ၏။

မင်းမြတ်သည် အရှင်မြတ်အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်ကာ ကျွန်ုပ်ကို အရှင်မြတ်အား နေ့ညဉ့်မပြတ် အစောင့်အနေ အခန့်ထား ရှိရန် မိန့်တော်မူလေ၏။ ထိုနေ့တွင် မင်း ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ငထေရ်၊ ငလင်းလက်ဖယ်၊ ညောင်ဦးဖီးတို့ကိုခေါ်ဆောင်ကာ အရှင် အရဟံသီတင်းသုံးတော်မူရာ ကျောင်း တိုက်သို့ သွားတော်မူ၍ ရှိသော စား လိုက်ကြလေ၏။

“အရှင်ဘုရား... အရှင်ဘုရားရဲ့ အား ဘုရားရှင်ကို တွေ့ဖူးလိုလှပါတယ်”

အနော်ရထာမင်းစောက လျှောက် ထားလိုက်လေ၏။

“ငါတို့ဘုရားရှင်ဟာ ပါရမီတော် ဆယ်ပါး၊ စရိယသုံးပါး၊ စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါးနဲ့ လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်းတိုင်အောင် ဘုရားဖြစ်ဖို့ ကျင့်ကြံအားထုတ်တော်မူခဲ့ တယ်။ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးသည်အခါ

လေးဆယ့်ငါးဝါကာလပတ်လုံး လူနတ် ဗြဟ္မာသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို မဟာကရု ဏာတော်နဲ့ အနားယူတော်မမူဘဲ တရား ရေအေးတိုက်ကျွေးခဲ့ပြီးတော့ ကုသနာရုံ ပြည် မလ္လာမင်း ကဉ်မှာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု ခဲ့ပြီ ဒကာလေ”

ဒါပေမဲ့ ဘုရားရှင်ရဲ့ တတ် တော်မွေ့တော်တွေကို စေတီတည်ပြီး ကိုယ်စားကိုးကွယ်နေကြပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟောကြားတော် မူခဲ့တဲ့ တရားတော်တွေကတော့ ဓမ္မဝိနယ အနေနဲ့ နှစ်ပါး၊ ဝိဇ္ဇာကတ်အနေနဲ့ သုံးပါး၊ နိကာယ်အနေနဲ့ ငါးပါး၊ အင်္ဂါအားဖြင့် ကိုးပါး၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာအားဖြင့် ရှစ်သောင်း လေးထောင် ရှိတော်မူတယ်။ ဒီတရား တော်တွေကို သင်္ဂါယနာတင်ပြီးတော့ သီဟိုဠ်ကျွန်းမှာ ဖေထက်အက္ခရာ တင် ထားတယ်။ အဲဒါကို သံဃာတော်တွေ ရေးကူးဆောင်ယူပြီး သထုံမင်းကို အပ် ထားပေတယ်”

အရှင်အရဟံက မိန့်ကြားတော် မူသောအခါ အနော်ရထာမင်းစောမှာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်လေ၏။

“ဘုရားရှင်ရဲ့ သာသနာတော်မှာ သာသနာတော်သုံးပါး ရှိစော်မူတယ်။ ပဋိပတ်၊ ပရိယတ်နဲ့ ပဋိဝေဓ သာသနာ သုံးရပ်မှာ ပရိယတ္တိသာသနာတော်ရှိမှ ကျန်သာသနာတွေလည်း တည်တံ့စေ တယ်။ ခုပေါ်ကြံရာမှာ ပရိယတ်လို့ခေါ် တဲ့ ဝိဇ္ဇာကတ်တော်မရှိသေးဘူး ဒကာ တော်”

အရှင်အရဟံမထေရ်က ပုဂံသာ သနာ၏ ရှေ့ရေးအတွက် ဆက်လက် ပြောကြားပြန်လေ၏။

“တတ်တော်မွေ့တော်နဲ့ ဝိဇ္ဇာကတ် တော်တွေ ပုဂံမှာရှိလာအောင် ဘယ်လို ဆောင်ရွက်ရမလဲဘုရား”

“သုဝဏ္ဏဘုမ္မိပြည်ရှင် ဒကာမန

ဟာဆီမှာ တောင်းခံယူချေ”

အရှင်အရဟံမထေရ်က လမ်းညွှန် တော်မူလေ၏။ အနော်ရထာမင်းစော သည် ထိုအရေးကိုစွဲကို မှူးမတ်များနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ စစ်သူကြီးလေးဦးကို တိုင်ပင် လေ၏။ ဦးစွာအရည်ကြီးတို့ကို ရှင်းလင်း ဖယ်ရှားရန် သဘောကြံကြလေ၏။

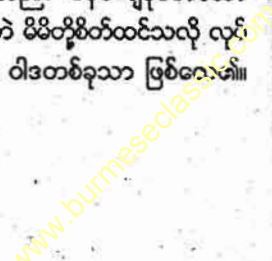
ထိုအချိန်တွင် အရည်ကြီးတို့သည် အခြေမလှတော့ကြောင်း သိရှိကြရာ ကြိမ်ကြရာ ကြုံကြလေ၏။ အရည်ကြီး ဝိုက်ချုပ်တစ်ပါးက အိပ်မက်လေသည်။

အိပ်မက်တွင် ‘သိကြားမင်းက ဘုရားရှင်၏တရားတော်များကို ကြေးပုရ ပိုက်ဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။ ထို ကြေးပုရပိုက်မှာ သရေဝတ္တရာပြည်အနီး သခွတ်ပင်ကြီးထဲတွင် နတ်တို့ဝှက်ထား သည်။ ယင်းကိုယူဆောင်လေဟူ၍ အိပ် မက်လေ၏။

ဤအိပ်မက်သည် ပေါက်ကွဲရာမ၌ ဟိုးလေးတကျော် ဖြစ်နေလေ၏။ နတ်တို့ ဝှက်ထားသော ထိုကြေးပုရပိုက်၌ မည် သည့်အရာများ ရေးထားသည်ကို သိလို လှ၏။ အရည်ကြီးတို့ကဆိုသော ဘုရား ဟူသည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ ကျော်က ပွင့်ခဲ့သော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို ဆို လိုခြင်း မဟုတ်ပေ။

ယင်းတို့မှာ တိကျရေရာသော ဘုရားဟူ၍လည်း မရှိပေ။ နတ်ယောင် ယောင်၊ ဘုရားယောင်ယောင်ဖြင့် ပြည် သူလူထုကို လှည့်စားထားသော ဘုရား သာလျှင် ဖြစ်သည်။ ထိုဘုရားမှာ မည် သို့သော ဂုဏ်များရှိသည်ကိုလည်း သေ ချာ မဖော်ပြနိုင်ကြပေ။

ယင်းတို့၏ ဝါဒများမှာလည်း ထို ဘုရားကဟောခဲ့သော ဝါဒဖြစ်ဟန်ပြော ဆိုကြသော်လည်း စနစ်ကျခိုင်မာသော ဝါဒဟူ၍မရှိဘဲ မိမိတို့စိတ်ထင်သလို လုပ် နေကြသော ဝါဒတစ်ခုသာ ဖြစ်လေ၏။

ယင်းသို့အနေချောင့်၍ ဇိမ်ကျစေအောင် ကြံစည်ထားသော အကြံဉာဏ်များသာဖြစ် သောကြောင့် အနစ်ကင်း၍ နေပေသည်။

ဤသည်ကို အနော်ရထာမင်း စောက စောကြောဆင်ခြင်မိလေ၏။ ယင်းတို့၏ အိပ်မက်ဆိုသည်မှာလည်း လုပ်ကြံမှုတစ်ခုသာ ဖြစ်ရမည်ဟု တွေး လေ၏။

“ကျန်စစ်သား... အရည်းဂိုဏ်း ချုပ်တစ်ပါးရဲ့ အိပ်မက်ကို ကြားပါစ”

ရုတ်ခြည်း ကျွန်ုပ်ကို အနော်ရထာ မင်းစောက မေးလိုက်လေ၏။

“ကြားကြပါတယ် အရှင်။ ဒီ လောက် အုတ်အော်သောင်းတင်း ဖြစ်နေ တာ”

“အဲ့ဒါကို ယုံကြည်ရဲ့လား”

“လက်တွေ့စစ်ကြောကြည့်မှ သိရ မှာပဲအရှင်”

“ဒါဟာ အရည်းတွေရဲ့ လှည့်စား မှုတစ်ခုဖြစ်ဖို့ပဲ များကယ်။ ဒီအရည်းကြီး တွေဟာ ဒီလ် သားရင် အမျိုးမျိုး ကလိမ်ညှစ်တွေကို ညှစ်ထုတ်နေကြဦး မှာပဲ။ ငါ့ရဲ့ပြင်... ဘွဲ့ကို မဟုတ်တဲ့ နတ် တွေ၊ နဂါး... ခြိမ်းခြောက်နေကြဦး မှာပဲ။ ဒီကိစ္စ... ကျန်စစ်သားနဲ့အတူ ငထွေရှားက... ရာပြည်ကိုသွားပြီး စူးစမ်းချည်။

ငလုံးလက်ဖယ်နဲ့ ညောင်ဦးဖီးတို့ ကတော့ တပ်တော်တွေကို အသင့်ပြင် ထား။ အရည်းကြီးတွေကို တိုက်ကောင်း တိုက်ရလိမ့်မယ်။ အထူးသဖြင့် သမထီး ကျောင်းတော်မှာ အရည်းကြီးတို့ရဲ့ အင် အားက ပိုပြီးတောင့်တင်းတယ်။ ဒုတိယ တောင့်တင်းတာက ပုပ္ပါးပဲ။

သင်းတို့မှာလည်း ဓားခုတ်၊ လှံထိုး ကျွမ်းကျတဲ့ အရည်းကြီးတွေ အများကြီး ရှိတယ်။ စစ်တမ်းအရ အရည်းချုပ် တစ် ကျိပ်အောက်မှာ အရည်းခြောက်သောင်း

လောက်ရှိတယ်။ ဒီအင်အားဟာ အတော် ကြီးမာတဲ့ အင်အားပဲ။

အဲဒီအရည်းတွေရဲ့ အင်အားဟာ ငါ့ရဲ့တပ်တော်မှာ အင်အားတွေပြန်ဖြစ် လာစေရမယ်”

အနော်ရထာမင်းစောက အစီအစဉ် တစ်ရပ်ကို ချမှတ်လိုက်လေ၏။

“အရှင့်ရဲ့အမိန့်အတိုင်း မတိမ်း မချော်အောင် ထမ်းဆောင်ပါမယ်”

ကျွန်ုပ်က ပြန်လည်လျှောက်ကြား လိုက်၏။

“အရည်းတွေကို ထိန်းချုပ်သန့် စင်မယ့် အရေးအရာကိုတော့ အထူးလျှို့ ဝှက်ထားရမယ် ကျန်စစ်သားရေ”

အနော်ရထာမင်းစောက သတိပေး လိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် ငထွေရှားတို့က သရေခေတ္တရာသို့သွားဖို့ ပြင်၏။

“သုဝဏ္ဏဘိုဓိက ကြွလာတဲ့ အရှင် အရပ်မထေရ်မြတ်ရဲ့ လုံခြုံရေးကိုလည်း မပြတ်လပ်စေနဲ့ သွေးသောက်တို့”

ကျွန်ုပ်က ပုဂံမှာ ကျန်ရစ်မည်ဖြစ် သော ငလုံးလက်ဖယ်နှင့် ညောင်ဦးဖီးတို့ ကို မှာကြားပြီးနောက် အရေခေတ္တရာသို့ သွားရန်အတွက် အရည်းကျောင်းတော် သို့ ဝင်လေ၏။ အရည်းကျောင်းဝန်းထဲမှာ လက်ပန်းပေါက်သတ်သူများ၊ ဓားရေးလေ ကျင့်နေသူများကို တွေ့ရလေ၏။ အနော် ရထာမင်းစောပြောသလိုပင် ဤသူများ ကို ပေါက်ကွဲရာမ၏ စစ်သည်များအသွင် ဖြင့် မြင်ကြည့်လိုက်လေ၏။ ပေါက်ကွဲရာမ၏ စစ်အင်အားသည် ယခုတောင့်တင်းနိုင်မာ သည်ထက် ပို၍ အားပြည့်လာလိမ့်မည် ဟု တွေးမိလေ၏။

ယင်းတို့တွင် အရည်းရှင်ငယ်များ လည်းပါ၏။ အရပ်သားတို့မှာ ဓားခုတ်၊ လှံထိုး တတ်ကျွမ်းလိုပါက အရည်းရှင် ရဟန်းဝတ်၍ သင်ကြားကြရလေ၏။

ထိုလေ့ကျင့်နေကြသော ရှင်

အရည်းများကို ဖြတ်ကာ ကျောက်လှေ ကားအတိုင်းတက်လာခဲ့လေ၏။ အောက် မှာက ရှင်အရည်းကြီးကျောင်းငယ်များရှိ လေ၏။ အပေါ်မှာ အရည်းချုပ်က သီး သန့်ကျောင်းဆောင်တစ်ခုဖြင့် နေ၏။ အဆောက်အဦမှာ နိုင်ခံလှပေ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့်ငထွေရှားတို့သည် ကျောက် လှေကားထိပ်သို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ ဂိုဏ်းထောက်ဖြစ်ဟန်တူသော အရည်း ထောက်နှစ်ပါးကို တွေ့ရှိလိုက်ရ၏။ ဂိုဏ်း ထောက်တစ်ပါးက ကျွန်ုပ်ကိုမြင်သည်နှင့်

“တပ်မှူးကြီး ကရားလံကျန်စစ် သားပါလား။ ကျောင်းတော်ကို အရေး ကိစ္စနဲ့ ရောက်လာတယ်ထင်တယ်”

ဟု ဆီးကြိုကာ ပြောကြားလိုက် လေ၏။

“အရေးကိစ္စရှိတယ်လို့ ပြောရင် လည်း ရပါတယ်။ အခုတလော ပုဂံမှာ အရည်းချုပ်ရဲ့ အိပ်မက်သံတင်းက ပြန် နေလို့ အရှင်မင်းတရားက အကြောင်းစုံ သိလိုတာမို့ လွှတ်လိုက်တာပါ”

ကျွန်ုပ်တို့ရောက်ရှိချိန်မှာ ညနေရီ တရောသို့ပင် ရောက်ရှိနေချေပြီ။

“ဒီကိစ္စနဲ့လား။ အရည်းချုပ်ရှိပါ တယ်။ ကျောင်းထဲကိုဝင်ပါ”

အရည်းထောက်က စေ့ထားသော တံခါးပေါက်ကို တွန်းဖွင့်လိုက်ရာ ထိုတံခါး ပေါက်မှ အတွင်းသို့ဝင်လိုက်၏။ အရည်း ထောက်အခန်းတစ်ခုသို့ဝင်၍ အရည်းချုပ် ကို အကြောင်းကြားလေ၏။ အရည်းချုပ် မှာ ဝတ်ရုံ ဗိုသီဖတ်သီဖြင့် အခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့၏။ သေရည်နံ့က စူးခနဲထွက် လာသည်။ အရည်ချုပ်မှာ သေရည်ကို သုံးဆောင်ထားဟန်တူ၏။ အရည်းတို့ သည် ညနေစောင်းလျှင် သေရည်ကိုသုံး ဆောင်ဖို့ပဲလေ့ ရှိလေ၏။

“ကိုင်း... ကိုင်း။ တပ်မှူးကြီးတို့ လာတာအချိန်တောင်လင့်နေပြီ။ ပဇာ

အကြောင်းရှိလို့လာပါစ”

“မင်းတရားက စေလွှတ်လို့ လာခဲ့တာပါ”

“ကိစ္စကိုသာ အစောတလျှင်ပြောပါချေ”

“အရည်းချုပ်ရဲ့ အိမ်မက်က တကယ်ပဲလား။ ပုဂံမှာ သတင်းတွေပြန်နေလို့ပါ”

“မင်းတရားက ဒီကိစ္စနဲ့ လွှတ်လိုက်တာကိုး။ အိမ်မက်မဟုတ်ဘူး ပုဂံတပ်မှူးကြီးရဲ့။ နတ်တွေက ကျွန်ုပ်ကိုလာပြောတာ”

“သဟာဆိုရင် အရည်းချုပ်က အဲဒီကြေးပုရပိုက်ရိတဲ့ သခွတ်ပင်ကို လိုက်ပြန်နိုင်ပါ့မလား”

“ဟာ ... လိုက်ပြန်နိုင်တာပေါ့။ ကျွန်ုပ်ကို နေရာအတိအကျနဲ့ ပြောသွားတာပဲ”

အရည်းချုပ်က အားတက်သရောဖြင့် ပြောလိုက်လေ၏။ ဒီတစ်ခါတော့ သူတို့၏ လှည့်ကွက်ထဲဝင်ပြီဟု စိတ်ထဲမှာ ဝမ်းသာနေလေ၏။

“သဟာနဲ့ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိက ရဟန်းတစ်ပါး ရောက်နေတယ်ဆို။ ကိုယ့်ပုဂံမှာ ကိုယ့်ဆရာနဲ့ ကိုယ့်ဒကာနဲ့ ရှိနေကြတဲ့ဟာ အဲဒီရဟန်းကို ပုဂံမှာမထားဖို့ တပ်မှူးကြီးတို့ရဲ့ အရှင်မင်းတရားကြီးကို ပြောလိုက်ပါ။ အရည်းချုပ်က ပြောတယ်လို့”

ကျွန်ုပ်မှာ အရှင်အရဟံ၏ အဆုံးအမတရားတော်များကို နာကြားခဲ့ရပြီး ဖြစ်ရကား အရည်းချုပ်၏ စကားများမှာ ကျွန်ုပ်၏နားထဲသို့ မဝင်သည်အပြင် အရည်းချုပ်ကိုပင် ဤစကားအတွက် မကျေမနပ် ဖြစ်မိရလေ၏။ သို့သော်လည်း ဆောင်ရွက်စရာကိစ္စများ ရှိသေးသည်က တစ်ကြောင်း၊ မင်းတရားကြီး၏ အမိန့်မရ သေးသည်ကတစ်ကြောင်းတို့ကြောင့်

ကျွန်ုပ်၏စိတ်ကို ပြန်လည်ချုပ်ထိန်းလိုက်ရလေ၏။

“မင်းတရားက အဲဒီသခွတ်ပင်မှာ ရှိတဲ့ ပုရပိုက်ကိုသိချင်လို့ သွားယူခိုင်းတာမို့ အရည်းချုပ်ကိုယ်တိုင် လိုက်ပြပေးပါ”

“ကောင်းပြီလေ။ သရေခတ္တရာပြည်က နီးတဲ့ခရီးတော့မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်ုပ်နဲ့ ဂိုဏ်းထောက်နှစ်ပါး လိုက်ခဲ့ပေးပါမယ်။ နက်ဖြန်စောစော ခရီးထွက်ခွာကြတာပေါ့”

အရည်းဂိုဏ်းချုပ် ဝန်ခံကတိပေးသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း အရည်းချုပ်ကို အရိုအသေဝေးကာ အရည်းကျောင်းမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာလာခဲ့ကြလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ကျွန်ုပ်၏အထောက်တော်များမှတစ်ဆင့် အရည်းကြီးများစည်းဝေးထိုင်ကာ ပြောကြားကြသော အကြံအစည်အားလုံးကို သိရှိရလေ၏။

သရေခတ္တရာပြည်ရှိ သခွတ်ပင်မှ ကြေးပုရပိုက်ကိုရရှိပြီးလျှင် ကြေးပုရပိုက်၌ ရေးထားသော စာများအရ အနော်ရထာမင်းစောသည် သူတို့အရည်းများကို ပို၍ ကြည်ညိုပြီး သူတို့တွေလည်း အပူဇော်ခံရကာ ဘုန်းတန်ခိုးများ ဤထက်တိုးတက်လာမည်ဟု ဆိုလေ၏။ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိမှ ရဟန်းတော်ကိုလည်း မောင်းထုတ်လိမ့်မည်ဟု သိရလေ၏။

အရည်းတို့မှာ သူတို့၏ အကြံဖြင့် သူတို့ဟာသူတို့ ဟန်လှပြီထင်နေကြသော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ ဘဝသခင် အနော်ရထာမင်းစောမှာ သူတို့လှည့်စားချက်ထဲဝင်ပြီး သူတို့ကိုယ့်ကြည်လာလိမ့်မည်ဟု ထင်သော်လည်း ကျွန်ုပ်မှာ သူတို့၏ အထင်အမြင်လွဲမှားနေကြောင်း သိရှိနေ၏။ ကျွန်ုပ်၏အရှင် အနော်ရထာမင်းစောသည် အမြော်အမြင်ကြီးမားသူ ဖြစ်

ကြောင်း သင်းတို့မသိလေရောသလား။ သင်းတို့ ရှင်အရည်းများသည် သရေခတ္တရာပြည်ရှိ သခွတ်ပင်မှ ပုရပိုက်ကို ဆောင်ပြီးလျှင် နေဝင်နိုးချုပ်တော့မည်လည်း အမြော်အမြင်ဖြင့် တွေးနိုင်ကြတာကား။

ကျွန်ုပ်သည် သင်းတို့အရည်းများအကြံအစည်မှ နှိပ်သမျှကို ကျွန်ုပ်၏အထောက်တော်များမှတစ်ဆင့် သိပြီးပြီ။ သည်မို့ ရယ်ချင်နေမိလေ၏။ ကျွန်ုပ်၏အထောက်တော် အတော်များများသည် သင်းတို့၏ကြားမှာ ရှင်အရည်းငယ်များအဖြစ် ထည့်သွင်းထားပြီးဖြစ်လေ၏။ ကျွန်ုပ်၏လူများ သူတို့၏ အရည်းများအကြားတွင် ရောက်ရှိနေကြောင်းသာ သိမည်ဆိုပါက ဤသို့တွေး၍ ဤသို့ပြောကြမည်မဟုတ်ပေ။

သခွတ်ပင်မှ ကြေးပုရပိုက်သည် နတ်တို့ဝှက်ထားသော ကြေးပုရပိုက်မဟုတ်ဘဲ အရည် ၂၄ လှည့်စားချက် လုပ်ကြမှုတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်ကြံတင်သိရှိနေတော့၏။

* * * * *

စာ (၂၂)

အရည်းကြီးတို့ရဲ့ နေဝင်ချိန်

ကျွန်ုပ်နှင့်ထွေးရှားတို့သည် အရည်းချုပ်နှင့် အရည်းထောက်နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူ သရေခတ္တရာပြည်မှ ပုဂံသို့ပြန်ရောက်လာကြပြီ ဖြစ်လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လက်ထဲမှာ အရည်းချုပ်ပြောသည့်အတိုင်း ကြေးပုရပိုက်ကိုလည်း ရရှိလာခဲ့ပြီဖြစ်လေသည်။

အရည်းချုပ်နှင့် အရည်းထောက်နှစ်ပါးသည် သူတို့၏အကြံအစည် အောင်မြင်သွားပြီအထင်နှင့် တစ်လမ်းလုံး အပင်ကင်းကာ လန်းရွှင်စွာဖြင့် ပြန်လာ

ကြလေ၏။ ကျွန်ုပ်က အရည်းကျောင်းသို့ ပင် ပြန်လည်ပို့ဆောင်ပေးလိုက်သေး၏။

ကျွန်ုပ်သည် သရေခေတ္တရာသို့ ရောက်သောအခါ အရည်းချုပ် ညွှန်ပြသော သခွတ်ပင်အား တွေ့ရှိရလေ၏။ ထိုသခွတ်ပင်အား တွေ့ရှိရသည်နှင့် ထန်းပင်အတက်ကောင်းသော ငထွေရှူးကို သခွတ်ပင်ပေါ် တက်စေခဲ့လေ၏။

အရည်းချုပ်ညွှန်ပြသော ခွဆုံနား၌ အိုင်းအမာလို ဘုကို တွေ့ရှိရလေ၏။ ထိုဘုကို ဓားဖြင့်ခုတ်၍ ကလော်လိုက်သောအခါ အထဲ၌ဟောင်းလောင်းပေါက် ဟစ်ခုကို တွေ့ရှိရလေ၏။ ထိုဟောင်းလောင်းပေါက်အား ငထွေရှူးက လက်ဖြင့် နှိုက်ထုတ်လိုက်သောအခါ ကြေးပုရပိုက် ပါရှိလာလေ၏။ ယင်းကြေးပုရပိုက်ကို ကတ္တီပါစဖြင့် ရစ်ပတ်ထားလေ၏။

ကြေးပုရပိုက်ထုပ်ကိုယူပြီး ငထွေရှူး သစ်ပင်မှ ဆင်းခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်က အခေါင်းပေါက်အနေအထားနှင့် ကြေးပုရပိုက်ထားရှိရာ အနေအထားအား ငထွေရှူးအား မေးကြည့်လိုက်လျှင်ပင် အရည်းတို့၏ လုပ်ကြံမှုကို ကောင်းစွာ သိသွားလေတော့၏။ အရည်းတို့၏ လုပ်ကြံမှုကို သိသော်လည်း ထိုကြေးပုရပိုက်ကို ဆောင်ယူကာ အရည်းတို့ကို မည်သို့မျှပြောဘဲ ပုဂံအရောက် ပြန်ခဲ့လေ၏။

ပုဂံသို့ရောက်သောအခါ အနော်ရထာမင်းစောထံ ကြေးပုရပိုက်ထုပ်ကို ဆက်သလျက် တွေ့မြင်ရသောအကြောင်း အရာအလုံးစုံကို လျှောက်တင်လိုက်လေ၏။

“သခွတ်ပင်မှာ ဒီကြေးပုရပိုက်ကို နတ်တွေဆောင်ထားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အရည်းတို့ကိုယ်တိုင် အခေါင်းဖောက်ထွင်းပြီး ထည့်ထားတာပါ။ နှစ်ကြာတော့ သခွတ်ပင်က အကာအဖေးတွေ တက်

လာပြီး အဲဒီအခေါင်းပေါက်ကို ပိတ်သွားတာပါ။ ဤသည်ကို အကျွန်အနေနဲ့ မျက်မြင်တိုယ်တွေ့ လေ့လာသိရှိရတဲ့ အပြင် အကျွန်ရဲ့အထောက်တော်များ စုံစမ်းချက်အရ ဤသို့ သူတို့အနေဖြင့် ကြံစည်လုပ်ဆောင်ထားတဲ့အကြောင်း အတပ်အမှန် သိရှိရကြောင်းပါ ဘုန်းကြီး တဲ့အရှင်မင်းတရား”

ကျွန်ုပ်၏လျှောက်တင်ထားသော စကားကို ကြားတော်မူသောအခါ အနော်ရထာမင်းစောသည် အမျက်ထွက်တော်မူလေ၏။

“ငါသည် အနစ်နစ်က အမှန်ကို မြင်ရလိုကြောင်း တောင့်တခဲ့တာပါ။ ဒီလို တောင့်တခဲ့ရတာဟာလည်း အရည်းတွေရဲ့ ဝါဒကိုမကြိုက်လို့ပဲ။ ဒါပေမဲ့ အခြားမကောင်းမွန်တဲ့ အယူဝါဒတစ်ခုကို ငါမတွေ့သေးလို့ ဒီအတိုင်းကြည့်နေခဲ့ရတယ်။ အခုတော့ ငါတောင့်တခဲ့တဲ့ အယူဝါဒကို သည်းရဲခဲ့ပြီး ပုဂံပြည်သူအားလုံးကိုလည်း အယူမှန်မှာ တည်စေရမယ်။ မနက်ဖြန်ခါ ပုဂံဟာ လောကသစ်တစ်ခုကို ရောက်စေရမယ်”

အနော်ရထာမင်းစောက မိန့်ကြားလိုက်လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့တပ်မှူးလေးဦး၏ လက်ထဲသို့ အမိန့်တော်လွှာများကို အနော်ရထာမင်းစော ပေးအပ်လိုက်၏။ မနက်ဖြန် အတွက် ဆောင်ရွက်ရမည့် အစီအစဉ်များအားလုံးကိုလည်း အမိန့်ကြားစဉ် မိန့်ကြားလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့တပ်မှူးလေးဦးမှာ မင်းတရား၏ အမိန့်တော်ကို ငြိမ်သက်စွာ နာခံမှတ်သားကြလေ၏။ မနက်ဖြန်ဆင်ခွဲရမည့် အယူဝါဒစစ်ပွဲအတွက် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး စိတ်မောနေကြရ၏။ မင်းတရားက ဆောင်ရွက်ရမည့် အစီအစဉ်အသေးစိတ်ကို ပြောပြ၏။ အတတ်နိုင်ဆုံး သွေး

ထွက်သံယိုမှု မဖြစ်အောင်ထိန်းသိမ်းဆောင်ရွက်ရန်လည်း သတိပေး၏။ မင်းတရားသည် စစ်ရေးစစ်ရာတွင်လည်း ကျွမ်းကျင်လှပပေတကားဟု ကျွန်ုပ်၏ စိတ်မှ ချီးကျူးလိုက်မိပေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ တပ်မှူးလေးဦးသည် ညကတည်းက လှုပ်ရှားပြင်ဆင်ကြလေ၏။ လိုအပ်သမျှအင်အားကို ဖြည့်တင်းကာ ကျွန်ုပ်နှင့် ငထွေရှူးက သမထီးသို့ ချီတက်သွား၏။ ငလုံးလက်ဖယ်က ပုပ္ဖားကို ချီတက်သွား၏။ ညောင်ဦးဖီးကမူ ပုဂံမှာပင် ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် ငထွေရှူးတို့သည် သမထီးကိုရောက်ရှိပြီးနောက် အရှက်တက်ဝေလီဝေလင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ တပ်ပါအင်အားဖြင့် သမထီးကျောင်းကို ဝန်းရံထားလိုက်၏။ လူရိပ် သဲသဲကွဲကွဲဖြင့် သည်နှင့် ကျောင်းဝန်းထဲသို့ဝင်လိုက်ကြ၏။ အပြင်တွင်တွေ့ရသော အရည်းငယ်အချို့ကို ကျွန်ုပ်တို့က ဖမ်းဆီးထားလိုက်၏။

အရည်းများနှင့် ရောနှောကာနေသော ကျွန်ုပ်၏ လူများကလည်း ကျွန်ုပ်တို့ ကြိုတင်အချိန်အချက်ပြုထားသည့် အတိုင်း ယင်းတို့အနီးမှ အရည်းများကို ဖမ်းဆီးလေရာ အရည်းကျောင်းဝန်းတစ်ခုလုံး ရုတ်ရုတ်သဲသဲနှင့် ဖြစ်သွားကြလေ၏။ ထိုအချိန်မှာ အရည်းတို့သည် မည်သို့မျှ ပြင်ဆင်ချိန်မရလိုက်ဘဲ ကျွန်ုပ်တို့၏ အဖမ်းကို ခံလိုက်ကြရလေ၏။ အချို့လည်း ထွက်ပြေးဖို့ ကြိုးစားကြလေရာ ကျွန်ုပ်၏ စစ်သည်များက လိုက်လံဖမ်းဆီးလေ၏။

ကျောင်းဝန်းတစ်ခုလုံး ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြင့် ဆူညံနေလေရာ အရည်းဂိုဏ်းချုပ်၊ ဂိုဏ်းထောက်များက လက်နက်ကိုယ်စီဖြင့် ထွက်လာကြလေ၏။ ထိုအရည်းဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ဂိုဏ်းထောက်များကို

ကျွန်ုပ်၏စစ်သည်များက ဝန်းရံလိုက်ကြပြီး တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ပြင်ထားကြလေ၏။ ထိုအချိန်မှာ အရည်းတော်တော်များကို ကျွန်ုပ်တို့က ဖမ်းဆီးမိထားပြီး ဖြစ်လေ၏။

“ကျုပ်ကျောင်းတော်မှာ ဘာများ ဖြစ်နေကြသလဲလို့ လက်စသတ်တော့ တပ်မှူးကြီး ကျန်စစ်သားတို့ ရောက်နေတာကိုး။ ကျုပ်အရည်းတွေကို ပဇာကြောင့် ဖမ်းထားရတာလဲ”

အရည်းချုပ်တစ်ပါးက မေးလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် စကားကိုရှည်ရှည် ဝေးဝေးပြောမနေဘဲ စစ်သံစစ်မိန့်ဖြင့် မင်းတရား၏အမိန့်တော်အား ခပ်ပြင်းပြင်းရွတ်ဖတ်လိုက်လေ၏။

“ပုဂံပြည်ရှင်မင်းတရားကြီးရဲ့ အမိန့်တော်နဲ့ ဆောင်ရွက်ရတာပါ။ မင်းတရားရဲ့အမိန့်တော်ပါတယ် အမိန့်တော်နာခံစေ”

ကျွန်ုပ်ပေါက်ကွဲရာမင်းတရားကြီး အမိန့်တော်ရှိလိုက်သည်။ အရည်းတို့သည် နတ်သင်္ကြာတို့ အရေးသားထားသော ကြေးပုရိုက်ရှိလေဟန် လိမ်လည်လှည့်ဖျားသော အကြံဖြင့် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ရေးပြီး သစ္စတပ်ပင်၌ မြှုပ်နှံထားပြီး နတ်တို့က ညွှန်ပြလေဟန် ပြောဆိုကြသည်က တစ်ချက်၊ ဋသရည်သောက်သုံးခြင်း၊ ပန်းဦးလွတ်ပူဇော်ခံခြင်းတည်းဟူသော သူယုတ်တို့၏ အကျင့်ကို ကျင့်သည်ကတစ်ချက်၊ သတ္တဝါတို့ကို ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်၍ ယစ်ပူဖော်သည်က တစ်ချက် မွန်မြတ်သော အကျင့်လုပ်ရပ် အပြုအမူများကိုမတွေ့ရသောကြောင့် အရည်းတို့အား ပြည်သူ့အားလုံးက ကိုးကွယ်ရန်မလိုအပ်။

ထို့ကြောင့် အရည်းအားလုံးသည် လူဝတ်လဲစေရမည်။ လူဝတ်လဲစေ၍ သင့်အရည်အသွေးအလျောက် အမှုတော်

ထမ်းစေရမည်။ အမှုတော်မထမ်းလိုက်လည်း ကုန်သည်လယ်လုပ် သင့်ရာ အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ဆောင်ရမည်။

အမိန့်တော်ကိုအာခံလျှင် ကြီးလေးသော အပြစ်ဒဏ်သင့်စေရမည်။

ပေါက်ကွဲရာမင်းတရားကြီး အမိန့်တော် ...။

ကျွန်ုပ်သည် အနော်ရထာမင်းတရား၏ အမိန့်တော်ကို ပြန်လိုက်သောအခါ အရည်းချုပ်တစ်ပါးက မချေမငံပြောကာ တိုက်ခိုက်ရန်နှင့် အခွင့်သင့်လျှင် ထွက်ပြေးရန်ကြိုးစားလေ၏။ အရည်းချုပ်က ထိုပြုမူသောအခါ ဂိုဏ်းထောက်အချို့လည်း လက်နက်စွဲကိုင် ခုခံရန် ပြင်ဆင်လိုက်၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က -

“အရည်းချုပ်ရဲ့ လက်နက်ကို ချလိုက်ပါ။ အခုအချိန်မှာ ခုခံဖို့မကြိုးစားနဲ့။ အရည်းရဲ့လူငယ်လေးပုံတစ်ပုံလောက်ကို ကျုပ်တို့ဖမ်းဆီးထားပြီးပြီ။ ကျန်တစ်ပုံကလည်း လက်နက်ရှိတာ မဟုတ်ဘူး။ ထွက်ပြေးဖို့လည်း မကြိုးစားနဲ့။ ဘယ်မှထွက်ပြေးလို့ လွတ်မှာမဟုတ်ဘူး။ အခုဆိုရင် တပ်မှူးငလုံးရဲ့ တပ်တော်တွေက ပုပွားကျောင်းတော်က အရည်းတွေကို ဖမ်းဆီးပြီးလောက်နေပြီ။ ပုဂံကျောင်းတော်က အရည်းတွေကိုလည်း တပ်မှူးကြီးငမီးက ဖမ်းဆီးနေလောက်ပါပြီ။ အနော်ရထာမင်းမြတ်ရဲ့ အမိန့်တော်ကို နာခံလိုက်ပါ”

ထိုသို့ ကျွန်ုပ်က ပြောဆိုအမိန့်ပေးလိုက်မှ -

“တပ်မှူးကြီးတို့က လက်ဦးနေမှတော့ အမိန့်တော်ကို နာခံရုံပဲရှိတော့တာပေါ့”

ဟုဆိုကာ အရည်းနှင့်တကွ အားလုံး အညံ့ခံလိုက်ကြလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အရည်းအားလုံးကို ဖမ်းဆီးလျက်

အနော်ရထာမင်းစောထံသို့ ပို့ဆက်ကြလေ၏။

အနော်ရထာမင်းစောက အရည်းကြီး သုံးကျိပ်နှင့် တပည့်ခြောက်သောင်းကို လူဝတ်လဲစေကာ အရည်အသွေးအလျောက် အဲမောင်းလှဲကိုင်အဖြစ် အမှုထမ်းစေလေ၏။ ဤအချိန်မှစကာ ပုဂံသည် မြူမောင်ရှင်း၍ လမင်းသာလေပြီ။ အရည်းရဟန်းတို့ နိဂုံးချုပ်လျက် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ အောင်လံစိုက်ထူလိုက်လေတော့၏။

* * * * *

စာစု(၂၃)

အနော်ရထာမင်းစောရဲ့စေတမန်

အရှင်အရဟံမထေရ်၌ ရှင်သာမဏေများ ဝတ်ကြသည်။ ရဟန်းအဖြစ်ကို ကား တက်၍မကြံသေးချေ။ ရဟန်းတက်ရန်အတွက် ကမ္မဝါရွတ်ရန် ရဟန်းကြီးငါးပါး လိုသည်။ မုဂံမှာ အရည်းကြီးများ ချုပ်ငြိမ်းသွားခြင်းအတွက် ပုဂံပြည်သူများ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်နေကြ၏။

အရည်းကြီးများ တန်ခိုးဩဇာထက်စဉ်က ရပ်ရေးရွာရေးအမှုကိုစွတို့မှာပင် အရည်းကြီးတို့က ဝင်ရှုပ်တတ်သည်။ ကလန်ကြီးကိုပင် ဩဇာဝင်ပေးတတ်သည်။ ကလန်ကြီးတို့မှာ အရည်းကြီးတို့ကြောင့် ခေါင်းခဲခဲ့ရသည်။ ကလန်ကြီးများသည်လည်း ရပ်မှုရွာရေးကို မှန်မှန်ကန်ကန် ဆောင်ရွက်ခွင့် ရလာသောကြောင့် အနော်ရထာမင်းစော့ကို ကျေးဇူးတင်ကြသည်။

အထူးသဖြင့် အရည်းတို့ထံ ပန်းဆက်ရန် အရေးကိုစွမူ ကင်းလွတ်သွားပြီး ဖြစ်သောကြောင့် သူတို့သာ။ သူတို့သမီးမှာ မိမိတို့အချစ်ကို အပြည့်အဝချစ်သူထံ ပေးအပ်နိုင်ခဲ့ကြပြီး ဖြစ်လေသည်။

အရည်းတို့ တုံးခုန်နိုင်ဖို့ တုံးများ ရှာဖွေပေးပို့ရသည် ဒုက္ခ အရည်းတို့ မီး လှုံ့ဖို့ ထင်းများရှာဖွေပေးပို့ရသည် ဒုက္ခများ မှ ပုဂံပြည်သူတို့ ကင်းလွတ်ခဲ့ကြရလေပြီ။

အရည်းတို့ သောက်သုံးရန် သေ ရည်များချက်ပို့ရသည် ကိစ္စများကို မလုပ် ရတော့ချေ။ ပုဂံပြည်သူတို့၏ရင်ထဲမှာ ရွှင် လန်းချမ်းမြေ့လျက် ရှိကြသည်။ အကျဉ်း တိုက်ထဲမှ လွတ်လာသကဲ့သို့ စိတ်လက် ပေါ့ပါးနေကြသည်။မိမိတို့ လယ်ယာလုပ် ငန်းမှာ အတူရုန်း၍ ရဲဘော်ရဲဘက်များ အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သော ကျွဲနွားများကို အတင်းမေ့ဆောင်ယူ၍ ယစ်ပူဇော်ခံရခြင်း လည်းမရှိတော့။

ပုဂံမှာ ရှင်အရဟံတစ်ပါးတည်း သာသနာပြုနေ၍ မလုံလောက်ချေ။ ကျေးစွန့်ရွာနားများပါမကျန် သာသနာ တော်ထမ်း ရဟန်းတော်များ သီတင်းသုံး သာသနာပြုနိဗ္ဗာန်ရန် လိုအပ်သည်။ ပုဂံ ပြည်သူကဲ့သို့ မကြာစေပေသော အရှင် အရဟံမထေရ်၏ တရားတော်များကို သိခွင့်ရလာကြလေပြီ။

ထို့ကြောင့် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိမှာ ပိဋ က် ဝိတော်များနှင့် ရဟန်းတော်များကို ညှိုးရောက်ပင့်ဆောင်မည်ဆိုသောအခါ အမော်ရထာမင်းစော၏ အမိန့်တော် အောက်မှ လိုက်ပါအမှုလမ်းလိုသူများမှာ အနော်ရထာမင်းစောက မစေမခန့်ဘဲ အားလုံးလိုလိုပင် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိသို့ သွားလို ကြသည်။

အားလုံးသည် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိသို့ သွား ရန် စိတ်အားတက်ကြွနေကြသည်။

ကျွန်ုပ်အပါအဝင် တပ်မှူးကြီး လေးဦး၏ ဟပ်များက အရှေ့မှ ချီတက် ကြသည်။ အနော်ရထာမင်းစောနှင့် တပ် တော်က အနောက်မှချီသည်။ ကျွန်ုပ် တို့သည် မြို့ရွာအဆင့်ဆင့်ကို ကျော်လွှား ခဲ့သည်။ တောတောင်အဆင့်ဆင့်ကို

ကျော်လွှားခဲ့သည်။ မြစ်ချောင်းအသွယ် သွယ်ကို ဖြတ်သန်းခဲ့သည်။ စစ်တောင်း မြစ်ကို တပ်တော်များ ဖြတ်ကျော်မိသော အခါ တစ်စခန်းကို ခေတ္တရပ်နားလိုက်ကြ သည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် ငထွေရှူးတို့က ငလုံး လက်ဖယ်နှင့် သောင်ဦးမီးတို့အား တပ် တော်များကို စည်းကြပ်ထိန်းသိမ်းရန် ထားရှိခဲ့ကြပြီး သုဝဏ္ဏဘုမ္မိသို့အရောက် ခရီးဆက်ကြသည်။ မနုဟာမင်းမြတ်ကို ဆက်သရန်အတွက် အနော်ရထာမင်း စော၏ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာမြောက်မြားစွာ ကိုလည်း ယူဆောင်လာကြသည်။ အနော်ရထာမင်းစောမှ မနုဟာမင်းထံသို့ မင်းနှစ်ပါးချစ်ကြည်ရေးသဝဏ်လွှာ စာ ကိုလည်း ယူဆောင်လာခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် မင်းနှစ်ပါးကြားချစ် ကြည်မှုမပျက်ယွင်းစေရန်နှင့် အနော်ရ ထာမင်းစောနှင့်တကွ ပုဂံပြည်သူများ၏ အလိုဆန္ဒများ ပြည့်ဝစေရန် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားရမည်တာဝန်ကို ဦးထိပ်ထားရ လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ပုဂံတပ်သားများ စစ် တောင်းမြစ်၏ ဒီမှာဖက်ကမ်း စခန်းချ ထားသည်ကို သုဝဏ္ဏဘုမ္မိအရှင်မနုဟာ သည် ကြားသိပြီးထားဟန် တူလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ကို ကောင်းမွန်စွာ ကြိုဆိုခဲ့ကြ လေ၏။ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိကား ကျယ်ပြန့်သာ ယာသော ပြည်ကြီးအမွှေးခြိုင်သည်ကို ကျွန်ုပ်တွေ့ရှိရလေ၏။ ဘင်မြို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ ချစ်ကြည်ရေးသံအဖွဲ့များ ဖြတ် ကျော်ခဲ့သည်။ ခံတပ်မြို့မှာလည်း ကျွန်ုပ် တို့ ကောင်းမွန်စွာကြိုဆိုပို့ဆောင်ပေးကြ သည်။

ခံတပ်မြို့မှာ ဆင်လုံးမြင်းလုံး အင် အားကြီးမားစွာချထားသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မြင်တွေ့ခဲ့ရလေ၏။ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိမြို့တော် ကား ရန်သူတို့ အလွယ်တကူ မဝင်

ရောက်နိုင်စေရန်အတွက် ကျိုးသုံးထမ်း ရေသုံးထပ်ရံ၍ စနစ်ကျစွာ တည်ထား လေ၏။

ထိုမြို့ရိုးသုံးထပ်ကို ကျော်ဖြတ်ကာ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိအရှင်မနုဟာ၏ ရှေ့မှောက် သို့ ရောက်ရှိခဲ့လေ၏။

“ပုဂံက စေတမန်တွေတောင် မျှော်လင့်ထားတဲ့အတိုင်း ရောက်လာကြ ပြီကိုး”

မနုဟာက ကျွန်ုပ်တို့ကို စကားဦး ကြိုကာ ပြောကြားလိုက်လေ၏။ သုဝဏ္ဏ ဘုမ္မိ၏ မျှူးမတ်ခိုလှုံပါများလည်း ရှိနေကြ သည်။ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ကို အာရုံစိုက်စူး စမ်းသော အကြည့်များဖြင့် ကြည့်နေကြ လေ၏။

“မှန်လှပါ ... ပေါက်ကွဲရာမအရှင် အနော်ရထာက အရှင်မင်းမြတ်အတွက် လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများကို ဆက်သတော် မူလိုက်ကြောင်းပါ”

ကျွန်ုပ်က လေးစားညွတ်ခ ရိုကျိုး စွာ မနုဟာမင်းကို လျှောက်တင်ပြီး ပါလာ သော လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများကို ဆက် သလိုက်လေ၏။

“စိန်တိုင်းပြည်ဖြစ် ဝိုးဖဲကတ္တီပါများ၊ ရွှေငွေတို့ဖြင့် သွန်းလုပ်ထားသော မင်း အသုံးအဆောင်များ၊ ကျောက်မျက်များ ဖြင့်ချယ်ထားသော အဖိုးများစွာထိုက် တန်သည် လက်ဝတ်တန်ဆာများ”

မနုဟာမင်းမြတ်က ပဏ္ဏာကာရ များကို လက်ခံတော်မူလိုက်သည်။ ထို ပဏ္ဏာကာရများကို လက်ခံခြင်းမှာ သံတ မန်အလုပ်၏ ရှေးဦးအောင်မြင်မှုတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်ုပ်က အနော်ရထာ မင်းစော၏ သဝဏ်လွှာကို ဆက်သလိုက် သည်။ ယင်းကို သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ၏ စာဖတ် တော်စာရေးအား ဖတ်ကြားစေသည်။

“နောင်တော် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိအရှင် မင်းရားကြီးထံ ညီတော်ပေါက်ကွဲရာမပြည်

ရှင်မင်းတရား အနော်ရထာမှ ကြားသိစေလိုက်သည်။

နောင်တော်၏ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိတိုင်းပြည်သည် ဝပြောသာယာလှ၍ နောင်တော်၏ ဘုန်းကံကြီးမားကြောင်းနှင့် နောင်တော်သည် သာသနာပြု မင်းကောင်းမင်းမြတ်ဖြစ်ကြောင်း ကြားသိတော်မူရသည်နှင့်အညီ ညီတော်တို့ ပေါက်ကွဲရာမ ပုဂံပြည်၌ ကိုးကွယ်အားထားစရာ မဲ့နေပါ၍ ကိုယ်ကိုးကွယ် အားထားရာ ရှိစိမ့်သောငှာ နောင်တော်တို့ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိမှာရှိသော မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူသည် ပိဋကတ်တော်အချို့ကို စွန့်လျှော့ပေးစေတော်မူလိုပါသည်။

နောင်တော် သာသနာဒါယကာမင်းမြတ်နှင့်တကွ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိတိုင်းသူပြည်သားများ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့စေရန် ညီတော်ပေါက်ကွဲရာမပြည်ရှင်မင်းတရားနှင့် ပေါက်ကွဲရာမ ပြည်သူအပေါင်းတို့က ဆုမွန်ကောင်းများတောင်းလိုက်ပါသည်။ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိပြည်ရှင် သာသနာဒါယကာ နောင်တော်မင်းတရားကြီးဘုရား”

သုဝဏ္ဏဘုမ္မိစာတော်ဖတ်စာရေးက ကျွန်ုပ်၏အရှင်ပေးလာသော သဝဏ်လွှာကို နန်းရင်ပြင်မှာ ဖတ်ကြားပြုလိုက်လေ၏။ ထိုသဝဏ်လွှာကို ဖတ်ကြားသောအချိန်၌ နန်းရင်ပြင်မှာ အပ်ကျာသံပင် မကြားရအောင် တိတ်ဆိတ်နေ၏။ မနုဟာမင်းသည် သဝဏ်လွှာဖတ်ကြားသည်ကို နားထောင်ပြီးနောက် ရုတ်တရက် မည်သည့်စကားမျှ မိန့်တော်မမူဘဲ စဉ်းစားဆင်ခြင်နေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့က မနုဟာမင်းမြတ်ထံမှ ထွက်ပေါ်လာမည့်စကားကို ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြင့် နားစွင့်နေရလေ၏။

“ပေါက်ကွဲရာမပြည်ဟာ ဝပြောစည်ကားတော်မူရဲ့လား”

သဝဏ်လွှာနှင့်ပတ်သက်၍ အချို့အခါးကို မပြောဘဲ အခြားအာလာပသလ္လာပစကားများကို မေးမြန်းပြောဆိုလာလေ၏။

“ပေါက်ကွဲရာမပြည်ကြီးဟာ ဝပြောစည်ကားသာယာတော်မူပါတယ်။ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိပြည်ကြီးလည်း ဝပြောသာယာပါတယ် အရှင်မင်းတရား”

ကျွန်ုပ်က သူ့အကြိုက် ကိုယ့်အကြိုက် စကားနှစ်မျိုးဖြင့် လျှောက်တင်လိုက်လေ၏။

“ပေါက်ကွဲရာမပြည်မှာ သူရဲသူခက်တွေ ပေါများရဲ့လား”

“သုဝဏ္ဏဘုမ္မိမှာ သူရဲသူခက်တွေ ပေါများပြီး စစ်သည်ရဲမက်အင်အား တောင့်တင်းတော်မူပါတယ်။ ပေါက်ကွဲရာမ ပုဂံပြည်မှာလည်း သူရဲသူခက်များစွာ ရှိတော်မူပါတယ်”

ကျွန်ုပ်သည်မနုဟာမင်းမြတ်မေးမြန်းသည်ကို ဉာဏ်ဖြင့်ယှဉ်ကာ ဖြေကြားလိုက်လေ၏။

“ပညာရှိတွေရော”

“သုဝဏ္ဏဘုမ္မိမှာ ပညာရှိတို့ များစွာ ပေါ်ထွန်းတည်ရှိနေပါတယ်။ ပေါက်ကွဲရာမမှာလည်း ပညာရှိများရှိပါတယ် အရှင်မင်းတရား”

ကျွန်ုပ်၏ လျှောက်တင်ထားသော စကားကိုကြားလျှင် မနုဟာမင်းတရားသည် သင်သဘောကျ၍ ရာဇက္ခေတြေဖြင့် ပြုံးတော်မူလိုက်မှ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်များ အနည်းငယ်လျော့ပါးသွားရလေ၏။

“အင်း . . . ညီတော်အနော်ရထာ လွှတ်လိုက်တဲ့ တမန်တွေက စကားအရာ လိမ္မာပါးနပ်ပါပေတယ်။ ပိဋကတ်သုံးပုံ ညီတော်ကို ပေးရမယ့်အရေးက သုဝဏ္ဏဘုမ္မိပြည်သူတစ်ရပ်လုံးနဲ့ ဆိုင်တဲ့ အရေးဖြစ်တယ်။ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိပြည်သူတွေ

ဟာ သာသနာကို လွန်စွာယုံကြည်ပြီး ရိုသေမြတ်နိုး ချစ်ခင်ကြတယ်။ စိတ်အစွဲအလမ်းလည်း ကြီးကြတယ်။

ဒီကိစ္စကို အေးအေးဆေးဆေး တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီးမှ ရက်သတ္တပတ်အတွင်း အကြောင်းပြန်ပေးပါမယ်။ ပေါက်ကွဲရာမပုဂံပြည်က သံတမန်တွေက ဒီနေ့အဖို့ကိုအနားယူပြီး စေတီဘုရားတွေ ဖူးမြော်နိုင်အောင် စီစဉ်ပေးလိုက်ကြပါ။ နက်ပြန်ခါကို လက်ဆောင်ပဏ္ဏများ စီစဉ် ထည့်ပေးပြီး ပြန်ပို့ပေးလိုက်ကြပါ ဝန်မင်းတို့”

မနုဟာက စဉ်းစားချင့်ချိန်ကာ အမိန့်တော်ကိုချမှတ်လိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ထိုနေ့အဖို့ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိဝန်မှူး လိုက်လံပို့ဆောင်ပေးသော လေးဆူခတ် ခံရွှေစာရံစေတီမြတ်ကို ဖူးမြင်ရလေ၏။

သုဝဏ္ဏဘုမ္မိသားများက ကျွန်ုပ်တို့ ပေါက်ကွဲရာမ သံအဖွဲ့ကို အထူးအဆန်း သဖွယ် ကြည့်ကြလေ၏။

သုဝဏ္ဏဘုမ္မိစားတော်ကံများ၏ အထူးစီမံချင်ပြုထားသော အစားအသောက်များကို ကျွေးမွေးကြသည်အပြင် မိကျောင်းတူရိယာဖြင့် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိလှပျိုဖြူများ၏ ငြိမ့်ညောင်းညက်ညောသော အကနှင့် သာယာချိုမြေ့သော တေးသီချင်းများဖြင့် ညဉ့်ခံလေရာ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိသည် ကျွန်ုပ်၏တစ်သက်တာ ရင်ထဲတွင် စွဲကျန်ရစ်လေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ပေါက်ကွဲရာမသားတစ်ဦးပင် ဖြစ်သော်လည်း သုဝဏ္ဏဘုမ္မိကို သုဝဏ္ဏဘုမ္မိသားများထက် ပို၍ ချစ်ခင်မိခဲပြီး သုဝဏ္ဏဘုမ္မိသားများကိုလည်း ကျွန်ုပ်၏ ဆွေရင်းမျိုးဆွေရင်းမျိုးချာကဲ့သို့ မှတ်ထင်မိလေတော့၏။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

ဘုန်းပျံင်ဂေဇာ

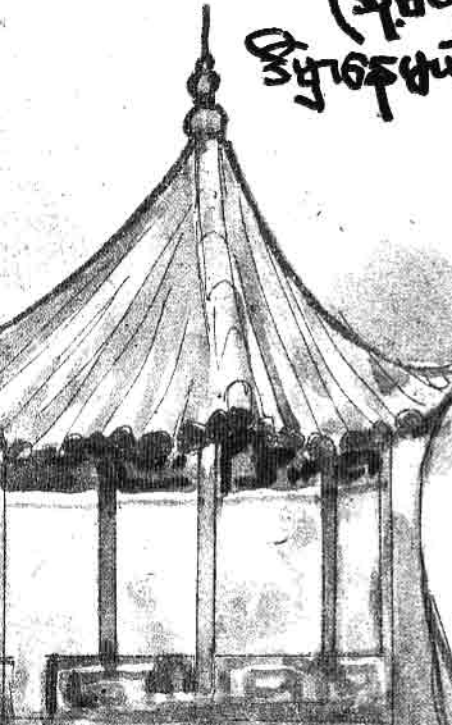

အိမ်အိမ်

မြန်မာ့အလင်း

(အိမ်အိမ်)

အိမ်အိမ်၊ အိမ်အိမ်

မြန်မာမြေမှာနေမည်

(သို့မဟုတ်)

ဒီမှာနေမယ်၊ ဒီမှာပဲသေမယ်

၁၉၄၂ ခုနှစ်၊ တရုတ်ပြည်နယ်၊ ဖူကျင်ပြည်နယ်၊ လောင်မွာရပ်ကွက်တွင် စိတ်ထားနုလုံးသား ကောင်းမွန်မည် အမျိုးကောင်းသားသမီးတစ်ဦးကို မွေးဖွား သန့်စင်ခဲ့သည်။

ခြောက်နှစ်အရွယ် ရောက်ရှိလာစဉ် တိုင်းပြည်မငြိမ်မသက်နှင့် ခေတ်မကောင်း ခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ မွေးရပ်မြေကို မှတ်မိသိရှိသော ကျွယ်လောက်တွင်ပင် ဖူကျင်တမြို့နယ်လုံးမှ ကိုယ်လွတ်ရုန်း ထွက်နိုင်သူတို့သည် စု၍ အလွန်ကြီးမား သော သင်္ဘောကြီးဖြင့် စစ်ပြေးဘဝနှင့် မြန်မာပြည်အထိကို ရောက်ဆိုက်လာခဲ့ ကြသည်။

ထိုခေတ်၊ ၀ ခနစ်အချိန်က မြန်မာ ပြည်စားရေရိက္ခာမှာ အလွန်လိုပေါကြွယ် သဖြင့် စီးပွားရှာလျှင် ဖြစ်ထွန်းပေါက် ကြသည်။ ရိုးသားခြင်း၊ စီးပွားအကွက် ပေါခြင်းကြောင့် ထိုစဉ်က မြန်မာပြည်သို့ ပေါက်ရောက်ခဲ့သော တရုတ်၊ ကုလား၊ အင်္ဂလိပ်များ လျင်မြန်စွာ သူဌေးဖြစ်ကုန် ကြသည်။

တရုတ်ပြည်မှ ကိုယ်လွတ်ရုန်းခဲ့ သူများမှာ ပေါက်စီရောင်းကြ၊ ပဲပြာ၊ ပဲပင်ပေါက်ရောင်းကြ၊ ဝက်သတ်၊ ကြက် သတ်နဲ့လည်းကောင်း၊ လက်မလာနဲ့ ကုလားများမှာလည်း အိကြာကွေးသည်

ကော်ဖီဆိုင်၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်နှင့် အတိုး ချထားသော ကုလားသူဌေးအထိ စီးပွား ဖြစ်နေခဲ့ကြသည်။

တရုတ်ပြည်၊ လင်ကြားမှ မွေးခဲ့ သော မိန်းကလေးမှာ မြန်မာပြည်ရောက် တော့ မြန်မာနာမည်ပင် ပေါက်ခဲ့ပြီး ဒေါ်အေးဖြစ်လာပြီ။

၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် မွေးရပ်မြေ ပြည်မ ကြီးသို့ တစ်ခေါက်ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ် က ကျန်ရစ်သော သွေးချင်းပေါက်ဖော် များကို ပြန်လာကြည့်ခြင်းတည်း။ လင် ကြားမှ လင်မျိုးနွယ်များ စုပေါင်းမေးမြန်း ကြသည်။

“နင်တို့ မြန်မာပြည်မှာ ကောင်း သလား”

“သိပ်ကောင်တယ်။ နေ့တိုင်း ဆန် ဖြူထမင်းချက်စားတယ်။ ကြိုက်တဲ့စီးပွား ရေး လုပ်စားပေါ့။ လုံးဝမငတ်ဘူး။ ငါ ဒီမှာ ခြေမချိုးဖြစ်ခဲ့တာ ကံကောင်းတယ်။ လမ်းလျှောက်ရလွယ်မှလွယ်ပဲ”

သူတို့မွေးဖွားသော ခေတ်ကာလ တွင် တရုတ်အမျိုးသမီးများမှာ ခြေဖျား များကို ဆက်မကြီးထွားမီ ဆွဲခေါက်ထား သော ဓလေ့ရှိခဲ့သည်။ အသက် ၆ နှစ်၊ ၇ နှစ်အရွယ် အရိုးမရင့်မီ ပြုလုပ်လေ့ရှိ သည်။

ဤတစ်ခေါက်ပြန်သွား၍ ဆွေမျိုး

များကို ပြန်သွားတွေ့လိုက်သည့်အခါ မိမိ တို့ထွက်ခွာ၍ မြန်မာပြည်မှာ စီးပွားရှာ ထွက်လိုက်ခြင်းသည် ကံကောင်းသွားပြီ ဟု ထင်မိသည်။ ရှာရင်ရှာနိုင်သမျှ ငွေစု နိုင်သော မြန်မာပြည်ကို သေတဲ့အထိ အခြေချတော့မည် ဆုံးဖြတ်ရတော့သည်။

၂၄ လမ်းတွင် နေထိုင် အိမ်ထောင် ကျပြီ။ သိမ်ကြီးဈေး ၂၆ လမ်း ရပ်ကွက် ဈေးကွင် ဈေးထွက်သည်။ သားတစ် ယောက်၊ သမီးနှစ်ယောက် မွေးဖွားခဲ့ သည်။ မူရင်းစိတ်ကောင်းရှိသူ ဖြစ်သဖြင့် မိမိဈေးခုံနေကပ်တည်တည်တွင်ရှိသော သိမ်တော်ကြီး ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်မှ သံဃာများကို ရိုသေကြည်ညိုမိသည်။ ကိုးကွယ်သည်က မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်သည်။ တရုတ်နှစ်သစ်ကူးရက်များ၊ တရုတ်ရိုးရာကန်တော့ရသော နေ့ရက် များဆိုလျှင် အစီအစဉ်တကျ စည်းကမ်း စနစ်ရှိရှိ ကျင်းပလေ့ရှိသည်။

ရက်ကိုလစား နေ့နှစ်များ စီးပွားထဲ မျောလွင့်သွားခဲ့ပြီး အသက် ၆၉ နှစ် အရွယ်တွင် အိမ်ဦးနတ် ကွယ်လွန်ခဲ့ သည်။ ငွေပုံကုသော်လည်း သေမင်းကို နိုင်ရိုးထုံးစံမရှိသဖြင့် အရှုံးပေးခဲ့ရလေပြီ။

လက်တွေ့ဘဝကို စတင်တွေ့ တောလာပြီး နေ့စဉ်မြင်နေရ ထိတွေ့ ခံစားနေရသော ထေရဝါဒဗုဒ္ဓတရားများ

www.burmeseclassic.com

ဆင်းသက်နေရာယူပြီ။

ဆိုင်၏ နောက်တည့်တည့်တွင် သိမ်တော်ကြီး၊ ရိယတ္တိစာသင်တိုက်၏ အောက်ထပ်မှ အဘိဓမ္မာသံ၊ ဋီကာကျော်သံ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် သင်တန်းများကို လူပုဂ္ဂိုလ်များ တက်ရောက်ရွတ်အံ့ခြင်းကို နားမှာ ဝင်လာသည်။

သူငယ်ချင်း၏အိမ်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသော ဆောင်ပုဒ်ကို ဖတ်ကာ ပိုတွေးစရာများလာသည်။ ဆောင်ပုဒ်မှာ

“ဒါနကို အကြီးအကျယ်လုပ်နိုင်အောင် သီလအပျက်ခံ၍ကား မည်သည့်နည်းနဲ့မှ စီးပွားမရှာထိုက်ဟု မှတ်ပါ”

တောင်မြို့ဆရာတော်

“ဤဆောင်ပုဒ်ကို ဖတ်မိပြီး ဘဝ၊ ဘဝက ချမှတ်သင်ယူခဲ့ဖူးသော ဒါနကထာ၊ သီလကထာ၊ မဂ္ဂကထာများ စိမ့်ဝင်လာခဲ့ပြီး ငွေများနဲ့ ချစ်သော မယား၊ သားနဲ့သမီးကို အပြီးခွဲထားခဲ့ရစ်သော ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ပြရက်သည့် သခါရတရားများ လက်တွေ့ဆန်လာသည်။

သေလျှင် ဘာမှမပါ။ လက်မလာနဲ့ အဖော်မဲ့ တစ်ကိုယ်တည်းထွက်ပဲ ထွက်သွားခဲ့ခြင်းကို မြင်ရပြီး မိမိပင်ပင်ပန်းပန်း ရှာဖွေစုဆောင်းနေမိသော ဥစ္စာပစ္စည်းသည် မည်သည့်အတိုင်းအတာအထိ ပြန်၍ ကူညီပေးနိုင်ခဲ့သနည်း အခက်အခဲဖြစ်လျှင် သုံးစွဲရန် ရှာစုထားသော်လည်း သူတို့ အရာမရောက်သည့်ကိစ္စမှာ များလှပါဘိ။ ငွေကြောင့် လူသေရလျှင် ပို၍ အဓိပ္ပာယ်မဲ့ခဲ့ပေပြီ။ မသေမချင်း ရှာနေလို့ ဖြင့် မတော်ဘူးဟု ဆိုင်ထွက်ခြင်းမှနားပြီ။

♦ ♦ ♦ ♦ ♦

အိမ်၍အလွန်ကောင်းသည့် တစ်ညည့်တွင် ...

“ဟဲ့ ... နိုင်ငံခြားမှာရှိတဲ့ အမျိုးကို သွားမကြည့်တော့ဘူးလား”

“ရွှေရောင်ငါးအကြီးကြီးက စကား

ပြောတယ်တော့”

“မေးနေတယ်လေ”

“ပိုက်ဆံသိပ်ကုန်မှာစိုးလို့ အဘိုးကြီးကျန်းမာရေးညံ့ဆဲမှာ မနည်းကုန်ခဲ့တယ်။ သူသေပြီလေ”

“လူသေတော့ ငွေလည်းကျော့မကုန်ရောပေါ့။ ယူမလား”

“အလကားပေးတိုင်း ယူလို့ဘယ်ရမလဲ”

“အလကားမယူချင်ရင် အမျှဝေလေ”

ငါးကြီးသည် ပါးစပ်မှ ရွှေရောင်ရေလုံးအရွယ်ငယ်များ အန်ချကာ ပေးသည်။ ရွှေရောင်များဝင်းလက်နေသည့် အလုံးလေးများထိမှန်ကာ အိပ်ရာမှနိုးထလာရသည်။

“ဟင် ... အိမ်မက်ထဲက ငါးကြီးပေးတဲ့ ပုလဲရောင်သေးသေးလေးတွေ ငါ့ခုတင်မှာ ဘာဖြစ်လို့ တကယ်ရှိနေခဲ့လဲ” ထူးဆန်းအံ့ကြဖွယ်ဖြစ်သည်။ အိပ်မက်ထဲမှ အဖြစ်အပျက်က အပြင်မှာ ဆက်နွယ်ကာ လက်တွေ့ လူ့ဘဝထဲ ရောက်နေပါပြီ။

အိပ်ရာဘေးတွင် ရွှေရောင်အလုံးလေး ၂၃ လုံးကို တွေ့ရှိရသည်။ ပထမတင်ကောက်ယူစဉ်က အရောင်မှာ ဝင်းဝါရွှေ လက်လက်ခါနေသော်လည်း မအောင်နိုင်၊ အံ့ဖွယ်အရာမို့ အိမ်သားများမှအစ ခင်မင်သူအချို့ကို ပြသမေးမြန်းသောအခါ ရွှေရောင်မှာ ပျက်စပြုလာသည်။ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ သိမ်းဆည်းထားခဲ့သည်။ ယခုချိန်ထိ ၂၄ လမ်းတွင် သက်ရှိထင်ရှား သိမ်းထားဆဲပင်။ ဘယ်နေရာအသုံးချရမှန်းလည်း မသိ။

“တရားစခန်းသွားရင် ငါလည်းစမ်းကြည့်မယ်။ ခေါ်နော်”

ခါးနှစ်ခါ ခွဲထားသဖြင့် ကြမ်းပြင်တွင် မထိုင်နိုင်ခြင်း၊ သရေခါးပတ်အပြုပတ်ထားမှ ထိုင်နိုင်ခြင်းကြောင့် မြန်မာကျောင်းကန်သို့ အသွားအလာ မရှိ

သလောက် နည်းခဲ့သည်။ တရုတ်ရိုးရာ ဓလေ့ထုံးစံများနဲ့ အသက်ရှင်သန်ခဲ့သည်မှာ ခုနစ်ဆယ်ပြည့်လှပြီ။ ယခုတော့ စိတ်များလည်း အပြောင်းအလဲလုပ်ချင်လာသည်။ ဤနှစ်များ၏ အပေါင်းအသင်းကလည်း ဘာသာရေးကို တစိုက်မတ်မတ်လုပ်နေသဖြင့် အားကျလာသည်။ ချစ်ခင်ပွန်းဆုံးသွားရသဖြင့် မိမိသေရက်ကိုလည်း ဆန်းစစ်ကြည့်လာသည်။

ပထမတစ်ခေါက် တရားစခန်းဝင်တော့ အိမ်မှာနေစဉ် ကိုက်ခဲနေသော ခြေနှစ်ဖက် တစ်ဆစ်ဆစ်နာနေမှုမှ ပျောက်နေသည်ကို သတိထားမိသည်။ တရားစခန်းမှပြန်လာပြီး စိတ်ကျေနပ်နေမိသည်။

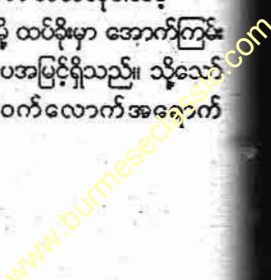
မိုးဦးလေဦးတွင် တစ်နေ့လုံး ကြေ၍ ပိတ်နေသော ခေါင်မိုးရေတံလျှောက်ကြောင့် အိမ်အမိုးရေလျှံကျလာသည်။ ညဉ့်ခုနစ်နာရီမို့ အပြင်လည်း မထွက်ခေါ်နိုင်တော့။ အလုပ်သိမ်းပြီးကုန်ရောပေါ့။

“ကြွက်သိုက်ပိတ်နေပုံရတယ်။ အပေါက်ဖွင့်မှ ရေက ကျမယ်။ နို့မဟုတ် ခေါင်မိုးပြုတ်ပြီး ရေထဲမျောမယ်။ ကိုယ့်ဘာသာ အထပ်မိုးလှေကားမှ တက်မှဖြစ်မယ်”

ညနေ မိုးမရွာမီထဲက ထွက်သွားသော တစ်ဦးတည်းသော သားကို စောင့်၍မဖြစ်။ ရေက မျက်နှာကြက်ထဲ ဝင်နေပြီတည်း။ ရေများ ခေါင်မိုးတွင် လျှံတက်လာသဖြင့် မီးကြိုးရေထိဝင်ကာ တစ်အိမ်လုံး မည်းမှောင်သွားခဲ့သည်။ ရေပေါက်ပွင့်သွားသဖြင့် ရေတံလျှောက်အတိုင်း မီးဆင်းသွားပြီမို့ ထပ်မိုးလှေကားမှ နောက်ပြန်ဆင်းမိသည်။ မီးပျက်သွားပြီဖြစ်၍ ရေများနဲ့ ချော်ကာ အောက်ပြုတ်ကြရပြန်သည်။

“ဟင် ... ဘယ်လိုပါလိမ့်”

ရှေးအိမ်မို့ ထပ်မိုးမှာ အောက်ကြမ်းပြင်အထိ ကိုးပေအမြင့်ရှိသည်။ သို့သော် လှေကားတစ်ဝက်လောက်အရှေ့က

မြတ်ကျခြင်းကို ဆီးဖမ်းပွေ့ကာ အောက် သို့ရောက်မှ ချပစ်သည်ကို ခံရသည်။ ခြေ ကျိုး၊ ခေါင်းကွဲရမည်အဖြစ်မှ ဝေးပြီး ပူးဝေခြင်းသာ ခံစားရသည်။

“ငါ့ကို ဘယ်သူဆီးပြီး ချီသလဲ” အံ့သြစရာဖြစ်နေသည်။ ရှိသင့်၌ လူနှစ်ယောက်စလုံး ရေသုတ်နေသဖြင့် ဘာမှမတွေ့လိုက်။ မမြင်လိုက်ရပေ။ နောက်တစ်နေ့မနက်တွင် ...

“မီးပြင်ဆရာရေ အပေါ်ထပ်မိုးက တက်ပြီး ခေါင်မိုးကြားက မီးကြိုး အရင် သွားဆွဲ။ မနေ့က ခေါင်မိုးရေလျှံလို့”

“ဟင် ... ရေလျှံတာ မီးကြိုးတစ် လျှောက်လုံးပဲ”

ကံကောင်းလိုက်သည်မှာ လျှောက် ကျနေသည့် မီးက လျှပ်စစ်ဝင်ပြီး ဓာတ် မလိုက်ခဲ့ခြင်းတည်း။ ရေထဲ လျှပ်စီးဝင် ပြီး မီးကြိုးမှတစ်ဆင့် ဓာတ်ကူးနေသည် ကို မျက်စိပြူးကာ ကြည့်မိကြသည်။

“ဒီရေထဲ ကြွတာကိုပဲ ဘာမှ မဖြစ်တာ အံ့သလဲ”

“မီးပြင်ဆရာရေ ... ပြောမှ သိပြီး ကြောက်မိတယ်”

သေခြင်း ရှားက နီးနီးလေးမှ ကပ်လွှဲသွားသလို တုန်လှုပ်စွာကြည့် ရင်း စဉ်းစား များလာခဲ့သည်။ သူငယ်ချင်းဘဝကြည့်မိ၏။

“ဒါနကို အကြီးအကျယ်လုပ်နိုင် အောင် သီလပျက်ခံ၍ကား စီးပွားမရှာ ထိုက် ဆိုတဲ့အတိုင်း စီးပွားကို ဇောက်ချ မလုပ်ဘဲ နေ့စဉ် သီလတရား၊ ဘာဝနာ တရား ပွားများနေတဲ့ သူတို့သဏ္ဍာန်မှာ နေ့စဉ်လုပ်ကိုင်စားသောက် ကြီးပွား အောင်လုပ်တာထက် ပိုကောင်းတာရှိကို ရှိရမယ်။ သေမင်းခေါ်မသွားမီ နည်းနည်း စီ စမ်းရမှာပဲ”

“သီလစောင့်ရင် ဘာတွေကောင်း လဲ”

“ကောင်းနည်းက စုံလို့။ အားလုံး

သာပြောရရင် နှစ်ရက်လောက်ကြာမှ ပြီး မှာ။ အရေးကြီးတာ ပြောပြမယ်။ အခု ကြိုက်နှစ်သက်လှတဲ့ ရွှေငွေရတနာတွေ ကို ပင်ပန်းခံမှ စုမိဆောင်းမိခဲ့တာမဟုတ် လာ။ ဒါ ရှေးဘဝက ဒါနနည်းခဲ့၊ သီလ မလိုလိုဘဲ။ အခု ဒီမြေကမ္ဘာပေါ်မှာရှိနေ တဲ့ ရွှေငွေကို အားလုံးစုပုံခဲ့ပြီး ဘဝ ပုံ တစ်ပုံတောင် မမီတဲ့ စည်းစိမ်ကို လိုချင် ရင် သီလရှိရမှာပဲ။ သီလလိုရင် ဘာမဆို ဖြစ်လာမယ်။ လိုချင်တာအားလုံးလည်း ရမယ်။ ဘယ်အထိလဲ။ နိဗ္ဗာန်ရောက်တဲ့ အထိပဲ။ နိဗ္ဗာန်မရောက်ရှိမီ စပ်ကြားမှာ လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာလိုပဲ ခံစားရပြီး ရောဂါအားလုံး ကင်းစင်မယ်။ ဘေးဒုက္ခ မကပ်ဘူး။ သီလသာရှိခဲ့လျှင် အပါယ်င်ရဲ ကိုလည်း မရောက်ရဘူး။ အခု နားလည် လွယ်ရုံ ပြောပြတာပါ”

“စာမတတ်ဘဲ သီလစောင့်လို့ရ လား”

“ရတယ်။ စာတတ်တာ ပညာ ပိုင်း။ သီလဆိုတာက အကျင့်သိက္ခာပိုင်း မှိ စိတ်နဲ့ကိုယ်ကို ကောင်းစွာစောင့်ရှောက် ထားရင် သီလယူလို့ရပြီ။ သင်မလား။ သင်ပေးမယ်”

“သင်မယ်။ ဗမာစာ၊ ဗမာစကား မတတ်တဲ့ တရုတ်တစ်ဦး တတ်အောင် နည်းရှာပြီး သင်ပေး။ ယုံကြည်ပြီးလုပ် မယ်။ လေးလေးစားစားလည်း လုပ်မယ်။ ပြီးပြီးရော မလုပ်ဘူး။ စိတ်ချ”

အားရဖွယ်ကောင်းသည်မှာ ဘာမျှ မတတ်ထားသဖြင့် စောဒကတက်မှု၊ စာခံ နေမှု မရှိခြင်းတည်း။ ကံကောင်းခြင်း နောက်တစ်ရပ်မှာ သင်ပေးသော သူငယ် ချင်းက ဗုဒ္ဓဘာသာတွင် နှစ်ပုဂ္ဂိုလ်သဖြင့် စာကိုချည်းသင်သည်မဟုတ်ခဲ့ဘဲ တရား ခွေများ၊ ဇာတ်နိပါတ်စာအုပ်များ၊ လက် တွေ့ပြုသသဖြင့် ပို၍ နီးစပ်လာခဲ့သည်။ အရတော်လေစွ။

အမျှပေးဝေချင်သော ဆန္ဒပြည့်

တော့မည်။ ဒါနကို စွမ်းနိုင်သမျှ ပညာ အခြေခံ၍ လုပ်တတ်လာသည်။ ပညာ အခြေခံ၍ သီလကိုလည်း စောင့်ထိန်းနိုင် လာခဲ့သည်။ အရင်က လူ့ပြိန်းတစ်ဦး လုပ် သကဲ့သို့ မလုပ်တော့။ ရတနာသုံးပါးကို ပိုကြည်ညိုလာခဲ့ပြီ။

သီလစောင့်ထိန်းလာသဖြင့် ရှေး ဘဝမှ တော်စပ်ခဲ့ဖူးသည့် ဆွေဟောင်းမျိုး ဟောင်းများ ဂရုစိုက်ကာ နီးစပ်လာခဲ့ သည်။ စားငွယ်ကောင်းကို စားနေသူက သာ အရသာသိရှိသကဲ့သို့ ဘာသာ တရားကို သက်ဝင်ယုံကြည်သူကသာ သဒ္ဓါအား ပွားလာသည်တည်း။

“ငါ အခု အသက်ခုနစ်ဆယ် ပြည့် ပြီ။ ၃၁ ကောဠာသမုစ၍ ပဋ္ဌာန်း၊ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်၊ ဓမ္မစကြာ အားလုံးတတ် အောင် ‘လ’သင်ပေးခဲ့တဲ့အတွက် လက် တွေ့အသုံးချတဲ့အနေနဲ့ ဝါတွင်းဝါပ ဥပုသ် နေ့မှာ နေ့စဉ် ရှစ်ပါးသီလစောင့်တော့ မယ်။ ‘လ’သင်ပေးတဲ့ ဘုရားစာတွေအား လုံး အိမ်မှာ ပြန်သင်ပေးခဲ့တဲ့အတွက် ငါ သမီးနှစ်ယောက် ‘လ’ကို ကျေးဇူးတင် နေတယ်။ သူတို့က ပြောတယ်။ မာမား အခုမှ တကယ်အမေ ပီသပြီး ပိုကြည်ညို စရာကောင်းတယ်။ ငါတို့ရှာတဲ့ငွေ မာမား ကြိုက်တာလုပ် လှူချင်တဲ့နေရာလှူ သုံး သာသုံးတဲ့။

စိတ်ရင်း နှလုံးသားကောင်းမွန်သူ ထံမှ မွေးဖွားခဲ့ပြီး ဘာသာရေးကိစ္စ ပြု လုပ်လာသဖြင့် စီးပွားရှာနေသော သား သမီးများက ပုံအပ်လာခဲ့ကြပြီ။ မိကောင်း ဖခင် သားကောင်းသမီးမွန်များ ဖြစ်၍လာ သည်။ အကယ်၍သာ မိမိက မိမိရွယ်တူ များနဲ့ အတင်းလည်ပြောနေ၊ ဖဲထိုင်ရိုက် နေ၊ အပျော်ထွက်ရှာနေပါက စီးပွားကို ကြည်ဖြူစွာ ရှာအပ်ပါမလား။ ရွယ်တူများ ကဲ့သို့ မိဘစကားစေားဖယ်ထားကြမလား မသိ။ ယခုတော့ ယုံကြည်လေးစားမှုအား ပို၍ကြီးလာ၏။

၆၉ "ငါ သစ်ပင်ပေါ်က ရေကျတာ တွေ့ခဲ့ပြီ"

၂၀၁၂၊ ဧပြီလ ၁၁ ရက်နေ့တွင် တရားစခန်းဝင်စဉ် ကြုံရသည်။ ညနေ ခြောက်နာရီမှ ခုနစ်နာရီအချိန်တွင် သစ် ရိပ်များအောက် စကြိုလျှောက်မှတ်ချိန် ဖြစ်သည်။ ထိုတရားစခန်းတွင် သိုက်နန်း ရှင်များက သူတို့ရှိကြောင်း ဆွေဟောင်း မျိုးတောင်းများအား မကြာခဏ လှစ်ခနဲ ရိပ်ခနဲ ပြနေကျဖြစ်သည်။

နေ့ခေါင်ခေါင်ကြီးတွင် အနီးအနား မှာ ဘယ်ရေပိုက်မှမရှိဘဲ သစ်ပင်ပေါ်မှ ရေစက်ရေပေါက်များ ချပြသည်။ မြွေနဂါး များက ဘုရားရှိခိုးလာကြသည်။ အထုံ ရေစက် ဘဝနီးစပ်သူများကို မြေအောက် မှ ရတနာများ၊ သူတို့တစ်သိုက်တစ်တွေး ကြီး နေထိုင်ပုံများကို ပြတတ်ပါသည်။ လက်တွေ့မျက်မြင် ယခုထိ သက်ရှိထင် ရှား ရှိနေသည်။

"ကဲ .. အခု ဘုရားဘက်မလှည့် ဘဲ လူဘက်လှည့်ပြီး သူတို့ကို ကျောခိုင်း မျက်ကွယ်လုပ်ကြည့်။ စေတီဘယ်ဘက် က ရှင်ဥပုတ်ခေါင်းပေါ်မှ ခေါင်းလောင်း လေးတစ်လုံးတည်း လေမတိုက်ဘဲ ထထ မြည်နေတာ။ ကဲ ... စမ်းကြည့်၊ အဲဒါ ခေါ်အေး ဆွေမျိုးတွေပဲ"

"ဟင် ... ဟုတ်သလား"

မှန်သည်။ သစ်ပင်ပေါ်မှ ရေစက် ချပြသကဲ့သို့ နဂါးရုံစေတီ၏ အရံစေတီ ပေါ်တွင် အသံခဲပြသသည်။ ခေါင်း လောင်းများစွာရှိနေလျက် လေမှမတိုက် ဘဲ တစ်လုံးတည်း တီးခတ်ပြသည်။ ဘုရားဘက်မျက်နှာလှည့်နေပါက သူတို့ မြင်တွေ့ခွင့်ရသဖြင့် ကျေနပ်နေသလား မသိ။ အေးချမ်းစွာနေဘိသည်။ တစ်ဖက် လှည့်၍ လူသားအချင်းချင်း စကားဖက် ပြောနေလို့ကတော့ ထ၍တီးတော့၏။

"ပြီးတော့လေ ... ခါးမှာ အပတ် မရှိလည်းဘဲ ငါတရားထိုင်လို့ရနေပြီ၊ ဆာ

လောင်ပင်ပန်းခြင်းလည်း မရှိဘူး။ သိပ် ပျော်တယ်။ အရမ်းကျေနပ်တယ်။ မအောင့် နိုင်လို့ ပြောပြတာပဲ"

အံ့ဩစရာလုပ်မှ အံ့ဖွယ်နဲ့ ကြုံရ မည်သာ။ အသက်ခုနစ်ဆယ်ကျော်တစ်ဦး က မတတ်သည့်စာကို ကြိုးစားမှတ်၍ တရားစခန်းဝင်သည်။ ပဋ္ဌာန်းရွတ်သည်။ သီလတရား စောင့်ကျင့်၏။ အဘယ်မှာ တရားစောင့်သူတို့ ထိုင်၍နေနိုင်အံ့နည်း။

စောင့်ရှောက်ကြသည်။ ဖေးကူကြ ပြီ။ မနေရ၍ သေရသောတစ်နေ့တွင်ကား သူတို့လူအား အဘယ်ကဲ့သို့ လက်တွေ့ စပယ် ပစ်ထားရစ်မည်နည်း။ ကောင်းရာ ဘုံသို့သာ ပို့ဆောင်မည်ကား သံသယ ကင်းစေသည်။ မှန်ကန်သောလမ်းပေါ်သို့ တက်မိဖို့တော့ လိုသည်။

"ငါလေ ချောင်းသာတည်းခိုခန်း က သုံးရက်အတွက် ဖရီးပေးတာတောင် ငါမသွားချင်တော့ဘူး။ အဲဒီတည်းခိုခန်း ရှင် သူငယ်ချင်း မိတ်ပျက်ချင်လည်းပျက်။ အားလုံးသွားတယ်။ ငါကျန်ခဲ့တယ်။ ငါက 'လု'နဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းသွားမလို့။ သာ သနာ့ဝန်ဆောင် ကျောင်းက စာသင်သား အရွယ်တူ ဘုန်းကြီးတွေကို သိပ်ရှိခိုးချင် တာပဲ။ ဘယ်ပွဲပဲ ဖိတ်ဖိတ် ငါ အရက် လုံးဝမသောက်ချင်တော့ဘူး။ အခု အသက် ခုနစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးမှ ဘုရားစာမဖတ်ပေမဲ့ မေ့ကုန်မှာစိုးလို့ 'လု'ချပေး သင်ပေးသမျှ တစ်ရက်တစ်ခေါက် ပြန်ကြည့်တယ်။ အိမ်မှနေပြီး ဒီပန်းခြံအရောက် မေ့ကုန်မှာ စိုးလို့ တတွတ်တွတ်ရွတ်ပြီးပဲ တစ်လှမ်း ချင်းလျှောက်လာခဲ့တယ်။ ၂၄ လမ်းမှ ဆူးလေပန်းခြံထိ အာဂုံရွတ်လာခဲ့တာ အတိအကျပဲ။ ဘာကျေနပ်မှန်းမသိဘူး။ အခုမှ ဘဝစလုပ်ရသလို သိပ်ကောင်း တယ်။ ပြောရခက်တဲ့ ကောင်းတာမျိုးပဲ"

"အဲဒါပေါ့ ထမင်းမစားရပေမဲ့ ဗိုက် ဝတ်ယံဆိုတာ"

"အေး ... အေး"

"နိုင်ငံခြားမှာ သွားမနေချင်တော့ ဘူးလား"

"ဘာလုပ်မလဲ။ ဒီမှာ ဒီလောက် ကောင်းနေတာ။ ခွဲသွားရမှာ နှမြောစရာ ပိုက်ဆံကလေး ရှိတာတော့ ကောင်းတာ ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သေခါနီးပြီ။ 'လု'သင်ဖေး သလို လောဘကို နည်းနိုင်သမျှနည်း အောင်၊ မောဟကို ကင်းနိုင်သမျှကင်း အောင် လေ့ကျင့်နေတော့ သိပ်မမက် တော့ဘူး။ အသက်ကြီးတော့ အတွေ့ အကြုံ ဆုံတဲ့အထဲမှာ တရားရှာတဲ့အတွေ့ အကြုံက အကောင်းဆုံးပဲ။ လူဟာ အမျိုး မျိုး အကျင့်တွေရှိတတ်တာပဲ။ ငါက ဒီ အကျင့်ခွဲသွားတာ ကြိုက်တယ်။ ဇနီး လည်း ရောင်းဖူးတော့ အားလုံး နားလည် သလိုနဲ့ ငါတခြားတစ်ဖက်မှာ ဘာမှနား မလည်တာ အခုမှ သင်ရင်း လေ့ကျင့်နေ ရတာ။ မအားပေါင်။ နိုင်ငံခြားလည်း သူ နည်းနဲ့သူ ကောင်းတယ်။ ငါ မြန်မာပြည် ရောက်တာကလေး - ငါး ခြောက်နှစ်သမီး ကတည်းကဆိုတော့ မခွဲရက်တော့ပါဘူး။ ဒီမှာပဲနေပြီး ဘုရားရှိခိုးမယ်။ ဒီမှာပဲ သေ မယ်"

ဆွေမျိုးသားချင်းများ နိုင်ငံရပ်တစ် ပါးတွင် ကြီးပွားနေသော်လည်း မသွားချင် လောက်အောင် ဝိဘဲနလုံး ဘာသာရေး တွင် ပျော်ပါပြီ။ သေချာသော လမ်းတစ် ခု လျှောက်လှမ်းမိပေပြီ။ ပြည်ပမှာ မွေး ဖွားလာသည်။ မြန်မာပြည်တွင်ပဲ နေ တော့မည်တဲ့။ ဘာသာရေးလေ့လာသော သူတစ်ဦး၏ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ပုံပြင်လေး မဟုတ်ပါလား။ ဒီမှာနေပြီး 'ဒီမှာပဲသေ မယ်ဆိုသည်ကား မြန်မာပြည်သား တစ် ဦးနဲ့ မခြားပေ။ သူ့နိုင်ငံမဟုတ်ပေမဲ့ ဒီမှာ နေ၊ ဒီမှာပဲသေတော့မည်ဆိုက သူပျော် ရာဘုံ တွေသွားပြီတည်း။

(လု ... ဖူဂျင်စကား၊ သင်၊ မင်း နှင့်ဟု အဓိပ္ပာယ်)

နှင်းခွင်း

US ခရီးသည်

မောင်ကောင်းဖြင့်

၉၄-၉၀ ဒရိုက်ပ်
အမ်ဟက်စ်-NY
အောက်တိုဘာ ၁၂

သမီးများနှင့် မြေးကလေး မောင်ကောင်းထိုက်အောင်

ဘိုးဘိုးကြီး US ကိုရောက်ပြီးကတည်းက ရေးခဲ့တဲ့စာတွေက ခရီးသွား
တစ်ယောက်ရဲ့ လျှပ်တစ်ပြက်အမြင်တွေပဲ ဖြစ်တယ်။ သည်တော့ သူတို့တွေရဲ့ လူနေမှု
တွေ၊ အတွေ့အမြင်တွေ မပါနိုင်ဘူး။ ခရီးသွားနေသူက -တွေ့လိုက်ရတာတွေပါပဲ။
သူတို့ ဘဝအတွေ့တွေကိုတော့ သည်မှာ အတော်ကြာကြာရေးပြီးမှ ရေးနိုင်ပေလိမ့်မယ်။
ဒါတောင် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံကို ရက်-လ(နှစ်အထိဆိုပါတော့) နေခွင့်ရတဲ့ နိုင်ငံခြားသား
တစ်ယောက်က သူတွေထိ (မေးမြန်းတာအပါအဝင်၊ ဖတ်ရှုခွင့်ရတဲ့ စာအုပ်စာတမ်း၊
အထောက်အထားများပါ) သမားကိုသာ ရေးတာမို့ တကယ့်တိုင်းရင်းသားတစ်ယောက်
ရေးတာလိုတော့ မမှန်ကန်နိုင်ဘူး။ ဒါကလည်း သဘာဝကျပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

မြန်မာနိုင်ငံကို အင်းဝခေတ်၊ ကုန်းဘောင်ခေတ်တွေ တုန်းက ရောက်လာတဲ့ ကပ္ပတိန်ဆိုင်တို့၊ ဆရာယုဒသန်တို့က စပြီး အင်္ဂလိပ်ခေတ်က ရွှေရိုးနှင့် မောရစ်ကောလစ် အပါအဝင် ယခုခေတ်အထိ ခေတ္တနေ့ခွင့်(ဒါမှမဟုတ် နယ်စပ်မှာပင် ဝင်လိုက် ထွက်လိုက်နှင့် နေကြသူများ၊ အခြေချခဲ့သူများ)နှင့် ပညာတော် သင်များပင်လျှင် မြန်မာ့အကြောင်း ရေးကြရာမှာ အချို့အချက် အလက်၊ အသုံးအနှုန်း၊ အတွေးအခေါ်နှင့် ဖြစ်စဉ်များဟာ လွဲကြသေးတာမို့ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် တစ်ရပ်ပါပဲလေ။

ယခုစာမှာတော့ ရက်ပိုင်းအတွင်းက အမေရိကန်ဒီဗီ (Diversity Visa) လို့ အများသိကြတဲ့ အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ သွားရောက်နေထိုင်ခွင့်ပြုကတ်ရတဲ့ ကံစမ်းမဲအကြောင်း ပြောပြ ချင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ယခု အောက်တိုဘာ ၂ ရက်ကစပြီး နိုဝင်ဘာ ၃ ရက်အထိ ကံစမ်းမဲတင်ခွင့်ပေးပို့ဖို့ ကြေညာချက်သတင်းတွေ ထုတ်ပြန်ပြီးလို့ပါပဲ။ ယခု DV က 2014 DV လို့ ခေါ်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီ DV ကို 2013 ခု နှစ်လယ် (မေ-ဇွန်)လောက်မှာ ဖွင့်ပြီး စတင်ဆောင် ရွက်ခွင့်ဟာ 2014 နှစ်ဆန်းပိုင်းကစပြီး လုပ်ဆောင်ကြရတာမို့ ဖြစ်တယ်။ 2014 စက်တင်ဘာလတွင် အပြီးဆောင်ရွက်ရလိမ့် မယ်။ Visa ရပြီး ခြောက်လအတွင်း ထွက်ခွာရလိမ့်မယ်။ အတို ချုပ်ကတော့ 2014 နှစ်ကုန်မှာ အားလုံးအပြီးအစီး လုပ်ဆောင် ၇တာမို့ 2014 DV လို့ ခေါ်တာဖြစ်တယ်။

မြေးကလေး မောင်ကောင်းထိုက်အောင်ရေ... ဘိုးဘိုး ကြီး ယခု အမေရိကန်ခရီးသည်အဖြစ် ရောက်လာတဲ့ DV ကံစမ်းမဲက ၂၀၁၀ ခုနှစ်က ထိုးခဲ့တဲ့ ကံစမ်းမဲ 2012 DV ဖြစ် တာမို့ သည်နှစ် ၂၀၁၂၊ စက်တင်ဘာလ ပထမပတ်မှာ မြန်မာ နိုင်ငံက စတင်ထွက်ခွာခဲ့တယ်။ ဘိုးဘိုးကြီးနှင့်အတူ အစီအစဉ် တွေ လုပ်ကြသူတွေက ဖွန်လလောက်က စထွက်ကြတာ။ အချို့လည်း မြန်မာပြည်က ထွက်မလာကြသေးဘူး။ နိုဝင်ဘာလ လောက်အထိ ဗီဇာသက်တမ်း ရှိနေကြသေးတယ်။ ထားတော့။

DV မဲကို ဘယ်လို ထိုးကြမလဲ။

Internet ဆိုင်တွေမှာ ထိုးနိုင်ပါတယ်။ ၁၅၀၀-၂၀၀၀ တစ်ဦးကို ယူပါတယ်။ အဲဒီမှာ DV ပုံစံကို ဖြည့်၊ ဓာတ်ပုံ (ဆိုင်ကပဲရိုက်ပေးပါတယ်) နှင့်တွဲပြီး internet က တင်။ (DV ထိုးပြီးရင် online က ပို့ထားတဲ့ လက်ခံစာ Submission Confirmation: Entry Received ကို ပို့ပေးတဲ့ဆိုင်က ပေးလိမ့် မယ်။ ဒီဗီဇာနပြေစာ အသိအမှတ်ပြုလွှာကို သေသေချာချာ သိမ်းထားရလိမ့်မယ်။ အရေးအကြီးဆုံး ပထမအချက်ပဲ။ ဘာ

ကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီလက်ခံလွှာမှာ Entrant name, Con- firmation number, Year of birth ဆိုတဲ့ အချက်တွေပါလိမ့် မယ်။ ကံစမ်းမဲဖွင့်လှစ်ရင် ဒီ Confirmation နံပါတ်နှင့် ထုတ် ပြန်တာမို့ပေမဲ။ မဲပေါက်မပေါက်ကို <http://www.dvlottery.state.gov/ESC/> ဆိုတဲ့ website မှာ ကိုယ်တိုင်ရှာကြည့်နိုင်ပါ တယ်။ (အလားတူပဲ ဆိုင်တွေမှာပဲထိုးထိုး၊ internet လုပ်တတ် လို့ ကိုယ်တိုင်ပဲတင်တင် ဖြစ်ပါတယ်။) အထူးသဖြင့်ကတော့ Received သိမ်းထားဖို့ပဲ။ DV ပေါက်တာ ဆိုင်တွေက အချို့က အကြောင်းကြားပေးတတ်တယ်။ အချို့ကတော့ ဘာမှဆောင် ရွက်မပေးတာမို့ မေ-ဇွန်မှာ ကိုယ်ထုကိုယ်ထ စစ်ဆေးကြည့်ရ တာ အကောင့်ဆုံးပဲ။

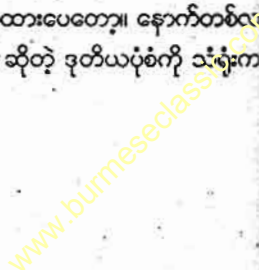
ပေါက်ပြီ ဆိုပါစို့...။

အထက်ကပြောခဲ့တဲ့ website မှာသိရပြီးရင် internet က ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရင် ပေါက်တဲ့အကြောင်းကြားစာ ထုတ်ယူလို့ ရပြီ။ မဲပေါက်ကြောင်း အကြောင်းကြားစာမှာ Case num- ber 20 --x x x x x နှင့် barcode မှုပါပဲ။ ပါတဲ့ အတည်ပြုစာရလိမ့် မယ်။ ဒီအခါမှာ မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာ အမေရိကန်သံရုံးနှင့် ဆက် သွယ်ဖို့ လိုပါပြီ။ DSP 122 နှင့် DS 230 ဆိုတဲ့ ပုံစံကို သံရုံးက ထုတ်ပေးပါလိမ့်မယ်။ ပုံစံက ၆ မျက်နှာရှိပြီး အတော်အသေးစိတ် တာမို့ အင်္ဂလိပ်လို တတ်ကျွမ်းနားလည်ပြီး လုပ်တတ်သူ (တစ်နည်းအားဖြင့် ပုံစံဖြည့်ပေးနေသူ ရှိပါတယ်)နှင့် တိုင်ပင်ပြီး ဖြည့်ရပါလိမ့်မယ်။

ဒီပုံစံတွေကို ဖြည့်ရာမှာ အချက်အလက်မှန်ကန်ဖို့၊ တိကျ(အထောက်အထားရှိဖို့) သေချာဖို့ လိုပါတယ်။ ဖြည့်ထား တဲ့ အချက်အလက်တွေအတိုင်း အထောက်အထား စာရွက် စာတမ်း (ထောက်ခံစာ၊ လက်မှတ်အားလုံး) ရှိထားရပါလိမ့်မယ်။ ပထမအကြိမ် ဖြည့်ခွက်ပေးပို့ရတာမို့ First letter လို့ ခေါ်တယ်။ ဒီပထမစာကို စာတိုက်ကနေပြီး အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကို (ပေါက်မဲအတည်ပြုစာမှာ ဖော်ပြထားပေးတဲ့ လိပ်စာအတိုင်း) မိမိကိုယ်တိုင် ပြည်ပချောပို့နှင့် ပို့ပေးရလိမ့်မယ်။

ပထမစာပို့ပြီးတာနှင့် ကြိုလုပ်ထားရမှာက ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီးဌာန (လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးဌာန-Passport ရုံး)မှာ Pass- port လျှောက်ထားရလိမ့်မယ်။ တစ်လခန့်ကြာတတ်တာမို့ မိမိ လက်ထဲ Passport ရောက်မှာနှင့် ဆက်လုပ်ရမှာ ချိန်ကိုက်ပဲ။

ပထမစာပို့ပြီးရင် ခေတ္တစောင့်ရင်း ပုံစံထဲက လိုအပ်တဲ့ အထောက်အထားတွေ ပြန်ရှာ၊ စုထားပေးတော့။ နောက်တစ်လ (နှစ်လ)အတွင်း Second Letter ဆိုတဲ့ ဒုတိယပုံစံကို သံရုံးက

ခေါ်ပြီး ပေးလိမ့်မယ်။ ဒီပုံစံမှာလည်း ၁၄ မျက်နှာလောက် အချက်အလက်တွေ ဖြည့်ရပေလိမ့်မယ်။ သည်ပုံစံနှင့်အတူ ထောက်ခံစာတွေ လိုလာပါတယ်။ အသက်၊ ပညာ၊ အိမ်ထောင် ရေးအပါအဝင် အခြားလိုအပ်တဲ့ မူရင်းတွေကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ပြန်ပြီး မှန်ကန်ကြောင်း အတည်ပြုဖို့ Notary ဌာန(ဆိုင်)မှာ ရှေ့နေနှင့် ဆောင်ရွက်ရပါလိမ့်မယ်။ ပြည့်စုံပြီးရင် သံရုံးကပြော ပြထားတဲ့အတိုင်း သက်လက်ဆောင်ရွက်ရလိမ့်မယ်။

ဒုတိယစာကို သံရုံးက လက်ခံပြီးရင် ပြီးပြီ။ စစ်ဆေးပြီး တွဲရက်မှာ ခေါ်လိမ့်မယ်။ အချက်အလက် မှန်ကန်ပြည့်စုံရင် ဆေးစစ်ဖို့ လမ်းညွှန်စာရွက်ပေးလိမ့်မယ်။ (အချက်အလက်မှာ လိုအပ်နေရင် ထပ်မံတောင်းလိမ့်မယ်။) သံရုံးက ဒီအချိန်မှာ Passport ယူစစ်ပြီ။

ဆေးစစ်ဖို့ကို ရက်ချိန်းယူပြီး ဆောင်ရွက်ရလိမ့်မယ်။ ဆေးစစ်ဖို့အတွက် စရိတ် ၁၆၅ ဒေါ်လာကို မိမိက ကျခံရတာဖြစ် တယ်။ ဆေးစစ်လို့ပြီးရင် (ဆေးအောင်ရင် အဖြေလွှာကို ဆေး ဌာနက သံရုံးကို တိုက်ရိုက်ပို့တယ်။ လိုအပ်နေရင် ကုသဖို့လို ရင် အချိန်ပေးပြီး ကုသရမယ်။ ပြန်ပြီး စစ်ဆေးတဲ့ ဆေးရုံကို ပြရလိမ့်မယ်။)

ဆေးအောင်ပြီးရင် သံရုံးက ခေါ်လိမ့်မယ်။ လူတွေ စစ်ဆေးဖို့ ရက်သတ်မှတ်ပေးလိမ့်မယ်။

Interview အတွက် လိုတာကို ဖြည့်စွက်ထားဖို့နှင့် မိမိဘက်က မှန်ကန်စွာ ဖြေဆိုနိုင်ဖို့ ပြင်ထားပါ။ အင်္ဂလိပ်လို စာရေးစာပြောနိုင်ရင်တော့ ကောင်းပါတယ်။ အပြောနိုင်သူတွေ အတွက် သံရုံးဝန်ထမ်းတွေက ဘာသာပြန်ပေးလိမ့်မယ်။ (အမျိုးသမီးကြီးတို့ interview ဝင်တုန်းက ချင်းလူမျိုး အမျိုးသမီး တစ်ယောက် interview နေတာက သူက ချင်းလိုပြောတယ်။ သူခေါ်လာတဲ့ အမျိုးသမီးကြီးက မြန်မာလိုပြောတယ်။ သံရုံး ဝန်ထမ်းက အင်္ဂလိပ်လိုပြန်ပေးတယ်။ လေးဦးဖြစ်နေတယ်။ Visa အမျိုးအစား မသိပါ။ ထားတော့။ ဒီမှာ အရေးကြီးတာက DV Visa အတွက်ကတော့ အနည်းဆုံး ၁၀ တန်းအဆင့်နှင့် ညီမျှသော အထက်တန်းအောင်ရလိမ့်မယ်။ Visa မဝင်မီ ဆတ် မှတ်ပညာ မပြည့်စုံရင် (အခြားအချက်အလက်အပါအဝင်) မဝင် ဖို့ ကြိုပြောလိမ့်မယ်။ Visa ကြေးက အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၃၃၀ ပေးရလို့။ အကယ်၍ Reject လုပ်ခံရရင် ပြန်ထုတ်မပေးလို့ပဲ။ မိမိဘက်က မှန်ကန်/ပြည့်စုံရင် စိတ်ပူစရာ မရှိပါ။

Visa ရ/မရ တစ်ခါတည်း ပြောပါတယ်။ Passport ကို ခွင့်ပြုဇီဇာလုပ်ပြီး အသင့်ဖြစ်တဲ့ နောက်တစ်နေ့လာယူဖို့

ချိန်းပါလိမ့်မယ်။ အားလုံးကိစ္စ အောင်မြင်ပါပြီ။ (အကယ်၍ တစ်ခါတည်း ငြင်းပယ်ခြင်း၊ ထပ်မံချိန်းဆိုလိုက်ခြင်း တစ်ခုခု ဖြစ်လာရင်တော့ အဖြေက ရှင်းနေပါပြီ။)

ကဲ ... ပြီးပြီ။

Visa သက်တမ်းခြောက်လအတွင်း မြန်မာနိုင်ငံကထွက် ဖို့ ပြင်ဆင်ပေးတော့။ မြေးကလေး မောင်ကောင်းထိုက်အောင် ရေ ... 'ထွက်ဖို့ပြင်' ဆိုတဲ့အကြောင်း နောက်တစ်ပတ်မှ ရေး တော့မယ်။ မထွက်မီ ဘာတွေမြင်ရမလဲဆိုတာ အရေးကြီးလိမ့် မယ်။ အထူးသဖြင့် အမေရိကန်မှာ ခေတ္တနေထိုင်နိုင်အောင် လက်ခံမယ့် စီစဉ်ပေးမယ့် လူခံရှိဖို့လိုတယ်။ ဒီကိစ္စတွေကို နောင်မှ အသေအချာရေးပြမယ်။

ပြောဖို့တားချက် အရေးကြီးတာ ကျန်သွားခဲ့တယ်။ မဲပေါက်ပြီးနောက် ပထမပြည့်စွက်ရတဲ့ ပုံစံမှာ (ပထမစာမျက်နှာ အမှတ်စဉ် ၁၀) အမေရိကန်မှာ ဆက်သွယ်ရမယ့် လိပ်စာလို့ ဖော်ပြထားတယ်။ အဲဒီလိပ်စာက အမေရိကန်စာတိုက်က သုံး နှုန်းတဲ့ လိပ်စာရေးနည်း (UP Code အပါအဝင်) ပြည့်စုံဖို့ လို တယ်။ Green Card ပိုတဲ့အခါ ဖော်ပြထားတဲ့ ဒီလိပ်စာအတိုင်း ပို့ပေးမှာမို့ အရေးကြီးပါတယ်။ မိမိတကယ်နေမယ့်၊ ဒါမှမဟုတ် အလုပ်လုပ်မယ့်မြို့ ဖြစ်ဖို့လိုတယ်။ သို့မဟုတ်ရင် မိမိပေးထားတဲ့ လိပ်စာမှာ မနေဖြစ်ရင် တစ်ဆင့်ပြန်ပို့ပေးနေရလိမ့်မယ်။ ဒါမှ မဟုတ် နောင်(လိုအပ်လာရင်) လိပ်စာပြောင်းနေရလိမ့်မယ်။ Green Card, Social Security တွေလက်ထဲ ရောက်ဖို့လိုပါ တယ်။ မိမိအမေရိကန်ရောက်ပြီး တစ်လလောက်ကြာရင် စာတိုက်က အားလုံးရောက်လာပါလိမ့်မယ်။ OK ပါပြီ။

ခေတ္တနားစို့ ...။

သမီးများနှင့် မြေးကလေးကို အကြောင်းပြုပြီး DV ကံစမ်းတဲ့ မြန်မာနိုင်ငံက ကံကောင်းမယ့်သူတွေ အခက်အခဲမရှိ ဘဲ အဆင်ပြေစေဖို့ လမ်းပြရေးသားရတာမို့ သည်စာကိုဖတ်လို့ ကံကောင်းတဲ့ ကံကောင်းပြီး ချောမွေ့လွယ်ကူနိုင်ပါစေလို့ ဆန္ဒ ပြုရင်း ...။

ဘိုးဘိုးကြီး
မောင်ကောင်းမြင့်

ပတ္တာနိုးတန်ခိုး အာဂျိုးအနန္တ (၈)

စားပြု-ပြန်ပေးတို့ အိမ်ပျောက်ရသော ပတ္တာနိုးစည်း

သူတော်စင်မင်းဒေအင်

ကျွန်တော်ဟာ ဇာတိအားဖြင့် လေးအိမ်စုရွာသားပါ။ အုတ်မြတ်ရွာသူနှင့် အိမ်ထောင်ကျတော့ အုတ်မြတ်ရွာမှာ လိုက်နေရပါတယ်။ သာမန်ဆင်းရဲသားဆိုတော့ လယ်ကူလီလုပ်လိုက်၊ စစ်တောင်းမြစ်ထဲဆင်း၊ ငါးရှာလိုက်နှင့် လက်လုပ်လက်စား လုပ်ကိုင်စားရသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ကာယအားကိုးလုပ်ကိုင်စားရသူဆိုတော့ ပင်ပန်းမှု ဒဏ်ခံနိုင်ဆေးအဖြစ် တောအရက်လေးကို အပေါင်းအသင်းများနှင့် သောက်စားသော အကျင့် တပြည့်ဖြည့်နဲ့ ရခဲ့ပါသည်။ အသောက်အစားရှိလာတော့ အပေါင်းအသင်း ကလည်း စုံလာတယ်။ လယ်ကူလီဆိုတော့ အလုပ်ရှိတဲ့အခါ အူစို၊ အလုပ်မရှိတဲ့အခါ အူခြောက်၊ ဆင်းရဲမှုဟာ နက်သထက် နက်လာပါတယ်။

ဆင်းရဲမှုနက်လေလေ စိတ်ဖြေ
ဆေးအရက်ကို ပိုသောက်လေလေဖြစ်
ပြီး လူပေလူတောဘဝ ရောက်ခဲ့ရပါတယ်။
ဆင်းရဲတွင်းနက်လာတော့ လူဟာ ငွေ
ရင်၊ သောက်ဖို့ရင် ဘာမဆိုလုပ်မယ်၊ ပို
တဲ့ စိတ်ဓာတ်ဝင်လာပါတယ်။ သား နှိ
မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုတော့ ကုသိုလ်၊
အကုသိုလ်ဆိုတာလည်း သိပ်မခွဲခြား
တတ်ပါဘူး။ လက်တွေ့ခံစားရမည့် ရွာသူ
ကြီးဦးကြီးလူ၏ ထိပ်တုံးလောက်သာ
ကြောက်တဲ့စိတ် ရှိပါသည်။ သံသရာ
ကြောက်တဲ့စိတ်၊ ငရဲကြောက်တဲ့စိတ်ဆို
တာ လုံးဝမရှိ၊ မစဉ်းစားမိတော့ပါဘူး။

တစ်နေ့ စပ်တောင်းမြစ်ကမ်းဘေး
မှာ ငါးကောင်းအင်းရွာက အဖော်များနဲ့
အရက်ကို စပါယ်ရှယ်မှာပြီး ငါးကင်တွေနဲ့
အပျံ့စား သောက်ပွဲဆင်နွှဲနေကြပါတယ်။
အဲဒီပွဲမှာ ငါးခေါင်းအင်းရွာသား လူမိုက်
ခေါင်းဆောင် ကိုတောကျော်က -

“ဟေ့ကောင်တွေ ... တို့တစ်တွေ
ဒီလိုဘဝနဲ့ လုပ်စားနေလို့ကတော့ လူမွေး
လူတောင် ပြောင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဖြတ်
လမ်းက စီးပွားဖြစ်တဲ့နည်းလုပ်မှ ကြီးပွား
မယ်ကွ”

လို့ အာလေးလျှာလေး လေသံကြီး
နဲ့ပြောတော့ ကျွန်း တက်က -

“လုပ်စမ်းပါဗျာ ကိုတော်ကျော်ဗျာ၊
ကြီးပွားချမ်းသာလမ်းဆိုရင်တော့ ငရဲသွား
စားပြတိုက်ရမလာ။ တိုက်မယ်ဗျာ”

လို့ ပြောမိပါသည်။ အတူသောက်
ဖော်သောက်ဖက် ကိုခင်လှကလည်း-

“ဟုတ်တယ်ကွ တောကျော်ရ။
မင်းမှာနည်းလမ်းရှိရင်ပြော။ တို့က မင်း
နောက်ကလိုက်ဖို့ အသင့်ပဲကွ”

လို့ ပြောပြီး ကိုတောကျော်ကို
ဆရာတင်လိုက်ကြပါတယ်။ အဲဒီအခါ
ကိုတောကျော်က -

“အေး ... ငါက ဒီလိုကောင်မျိုး
တွေ ရှာနေတာ။ မင်းတို့ ငါ့စကားနား

ထောင်ပြီး ငါပြောသလိုလုပ်ကြ။ မုချဖြတ်
လမ်းက ကြီးပွားရမယ်ကွ”

လို့ ပြောပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့
ကလည်း -

“လုပ်ဗျာ ကိုတော်ကျော်၊ မြန်မြန်
လုပ်။ ကျွန်ုပ်တို့ ခင်ဗျားနောက်က အဆင်
သင့်ပဲ”

လို့ ကျွန်တော်တို့ ပြိုင်တူ အဖြေ
ပေးမိကြပါတယ်။

“အေး ... ငါစိစဉ်မယ်။ အစီ
အစဉ်ဖြစ်တော့ မင်းတို့ကိုလာခေါ်မယ်”

“သိပ်မကြာစေနဲ့ဗျာ။ မြန်မြန်စိစဉ်
ဦ”

ထိုနေ့ညနေက ကိုတောကျော်
ပြောတဲ့စကားကို ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ
အားရဝမ်းသာစွာဖြင့် လူစုခွဲခဲ့ကြပါတယ်။
နောက်သုံးလေးရက်လောက်ကြတော့
ကိုတောကျော်တစ်ယောက် သူ့အဖော်
တစ်ယောက်နှင့် ညနေ နေဝင်ရိုးရီအချိန်
မှာ ရောက်လာပါတယ်။ ကျွန်တော်ရယ်၊
ကိုခင်လှရယ်၊ ကိုကုလားရယ် သောက်
ဖော်သောက်ဖက်တွေကိုခေါ်ပြီး လုပ်ငန်း
စဉ် သူ့အစီအစဉ်ကို ပြောပြပါတယ်။
သူ့စီမံချက်က ကျားသောင်းရွာက ပိုက်ဆံ
ရှိ မိသားစုတစ်စုမှာ တစ်ယောက်ကို ပြန်
ပေးဆွဲပြီး ငွေတောင်းတဲ့အလုပ်ကို လုပ်
ရန် စီမံကိန်းဖြစ်ပါတယ်။

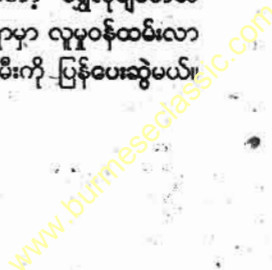
ကျွန်တော်တို့ဟာ ကိုတောကျော်
ပြောသည့်အတိုင်း ချီသည်။ ခါးသည်
မငြင်းဆန်တော့ဘဲ သူ့အစီအစဉ်အတိုင်း
လုပ်ဖို့ သဘောတူကြပါတယ်။ တစ်ရက်
မှာ ကိုတောကျော် စိစဉ်ထားတဲ့အတိုင်း
ကျားသောင်းရွာက ငွေကြေးချမ်းသာတဲ့
မိသားစုအိမ်က သမီးငယ်လေးကို ညနေ
မိုးမချုပ်တချုပ်မှာ အလစ်စောင့်ဖမ်းပြီး
လက်နက်ပြ မအော်နဲ့ အော်ရင်သတ်ပစ်
မယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်ခေါ်လာပါတယ်။
ကလေးမလေးကို ခေါ်လာပြီး ငွေတစ်
သောင်းနဲ့ ဘယ်နေရာမှာ လာရွေးပါ။

မတိုင်ရဲ မည်သူမျှ အဖော်ခေါ်မလာရ။
တစ်ယောက်တည်း လာရွေးပါ။ တိုင်
လျှင်၊ လူစုလူဝေးနှင့်လာလျှင် ကလေးမ
ကို သတ်ပစ်မည်ဟု စာရေးပြီး သူ့မိဘ
များအိမ်ကို ပို့လိုက်ပါတယ်။ မိဘတွေ
ပျာယာခတ်ပြီး သူတို့သမီးလေးသတ်ပစ်
မှာ ကြောက်ပြီး အားချင်းပဲ ငွေတစ်
သောင်းနဲ့ သူ့အမေကိုယ်တိုင် လာရွေး
သွားပါတယ်။ အဲဒီအခါက ငွေကျပ်တစ်
သောင်းဟာ အတော်တန်ဖိုးရှိပါတယ်။
ကိုတောကျော်ရဲ့ ပထမစီမံချက် ချော
ချောမောမော အောင်မြင်သွားပါတယ်။
ကျွန်တော်တို့လည်း အတော်ပဲပျော်သွား
ကြပြီး သောက်ပွဲစားပွဲလေးနဲ့ စိုစိုပြည်
ပြည် ဖြစ်နေကြပြီး ဒုတိယပွဲဆက်လုပ်ဖို့
စိတ်သန်နေကြပါတယ်။

ကိုတောကျော်က ပွဲဆက်တိုက်
မလုပ်သင့်ကြောင်း၊ မေ့လောက်မှ နောက်
တစ်ပွဲလုပ်သင့်ကြောင်း၊ ငွေကိုလည်း ပီပီ
ရီရီနှင့် လိမ်လိမ်မာမာ သုံးစွဲကြပါ။ သူ
တကာတွေ ရိပ်မိအောင် နေထိုင်မှု၊ စား
သောက်မှုမလုပ်ဖို့လည်း အတန်တန်မှာ
ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ကတော့ သူ့မှာကြား
ပေပဲ့ မမှူးတဲ့အခါတော့ ပီရိပါတယ်။ မှူးတဲ့
အခါကျတော့ သောက်ဟယ်၊ စားဟယ်နဲ့
ရေထဲက ရတဲ့ငွေ ရေထဲသွား ဆိုတာလို
အနမြောမရှိ သုံးဖြုန်းမိကြပါတယ်။ မကြာ
ခင် ရထားတဲ့ငွေလည်း ကုန်ပြီး ဒိုရင်း
ဒိုရင်းပဲ ပြန်ရောက်သွားကြပါတယ်။ ငွေ
မရှိတော့ လွယ်လွယ်ရနည်းသိထားလေ
တော့ ဒီနည်းကိုပဲ လိုက်ချင်တဲ့စိတ်က
တဖွားဖွား ပေါ်နေပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကိုးတာ
ကျော်ကို အပူကပ်ရပြန်ပါတယ်။ ကိုတော
ကျော်ကလည်း ခေါင်းဆောင်ပီပီ အဆင်
သင့်လေ့လာထားပြီးဟန် တူပါတယ်။

“ဒီတစ်ခါတော့ ရွှေလိုချင်တယ်
ကွာ။ အုတ်ဖြတ်ရွာမှာ လူမှဝန်ထမ်းလာ
လုပ်တဲ့ အမျိုးသမီးကို ပြန်ပေးဆွဲမယ်။

ငါအားလုံး လေ့လာထားပြီးပြီ”
လို့ပြောတော့ ကျွန်တော်တို့တစ်
တွေကလည်း -

“အိုကေ ... ဆရာတော့ကျော်
စိစဉ်တဲ့အတိုင်း အားလုံးအဆင်သင့်ပဲ”

ဟု ပြောလိုက်ကြပါသည်။ ကိုတော
ကျော်အစီအစဉ်မှာ အဲဒီအိမ်မှာ ဆရာမ
တို့သားအမိ နှစ်ယောက်သာ ရှိတယ်။
ညဉ့်နက်အိပ်ချိန်လောက်မှာ တိတ်တ
ဆိတ်ဝင်ပြီး ဆရာမကို ဓားတော့ခေါ်ထုတ်
ပြီး ပြန်ပေးဆွဲရန်သာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်
တော်တို့အဖွဲ့သည် ဆရာမတို့အိမ်သို့ဝင်
ရန် အိမ်အနေအထား၊ လမ်းအနေ
အထားတို့ကို ကြိုတင်လေ့လာထားကြပြီး
နောက် ပြန်ပေးဆွဲမည့်ညတွင် အရက်ကို
ရဲဆေးတင်လောက်ရှိသာ သောက်ကြပြီး
ညဉ့်နက် လူခြေတိတ်ဆိတ်ချိန်ကို စောင့်
နေကြပါသည်။ တစ်ပတ်ကြာမျှ လေ့လာ
ထားပြီးသော အိမ်ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့
လူစုသည် သူငယ်အိပ်ချိန်လောက်တွင်
ဆရာမတို့အိမ်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ရန် ဖြည်း
ဖြည်းချင်း လာခဲ့ကြပါသည်။ သို့သော်
ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ စိတ်မော့ပြီး ဇော
ချွေးများပြန်ကြပါသည်။ အကြိမ်ကြိမ်လေ့
လာထားကြသော ဆရာမတို့အိမ်ကို ရှာ
မတွေ့တော့ဘဲ ထိုနေရာတွင် တောအုပ်
ကြီးတစ်အုပ်ကိုသာ တွေ့ရပါသည်။

ဆရာမတို့တောကျော်သည် တောက်
တခေါက်ခေါက်နှင့် ဖြစ်နေပြီး -

“ငါတို့ပဲ အမူးလွန်နေကြသလား
ဟ”

ဟု ဆိုကာ ဟိုလျှောက်ဒီလျှောက်
လေ့လာနေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း
ဆရာသမားနောက်ကပ်လိုက်ပြီး အိမ်ရှာ
မတွေ့ဘဲ ချာလပတ်လည်နေစဉ် -

“ဟေ့ကောင်တွေ၊ ဘယ်သူတွေ
လဲ ... ရပ်လိုက်ကြစမ်း”

ဟု အော်သည့် ဆယ်အိမ်ခေါင်း
ကိုစိန်မောင်၏ အသံကို ကြားလိုက်ရပြီး

ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ တုန်လှုပ်ချောက်
ချားကာ မပြေးနိုင်တော့ဘဲ ငုတ်တုတ်ထိုင်
လိုက်ကြပါသည်။ ရွာသူကြီးဦးလှနှင့်
ဆယ်အိမ်ခေါင်းအုပ်စု လူဆယ်ယောက်
သည် ကျွန်တော်တို့အား ဝိုင်းထားလိုက်
ကြပြီး မီးအုပ်များထွန်းလိုက်ကာ ကျွန်
တော်တို့မျက်နှာများကို တစ်ယောက်ချင်း
အသေအချာကြည့်ကြပါသည်။ ကျွန်
တော်တို့ လက်ထဲတွင် ဓားများကိုတွေ့
သွားပြီး -

“အောင်မာ ... ခွေးမသားတွေ၊
ဓားပြတိုက်ဖို့ စိစဉ်နေကြတာကိုးကွ။ အား
လုံးဖမ်းချုပ်ခေါ်ခဲ့ကြစမ်း”

ဟု သူကြီးက အမိန့်ပေးပါသည်။
ဆယ်အိမ်ခေါင်းများကလည်း ကျွန်တော်
တို့ကို ကြိုးတုပ်ပြီး ဖမ်းချုပ်ကြပါသည်။
သူကြီးက ကိုတော့ကျော်နဲ့ သူ့တပည့်ကို
သေချာစွာကြည့်ပြီး -

“ဒီကောင်တွေ ဒီရွာသားမဟုတ်
ဘူးကွ။ ဘယ်ရွာကလဲ၊ ဘာလာလုပ်ကြ
တာလဲ”

ဟု မေးပါသည်။ ကျွန်တော်တို့
တစ်တွေ ဘာမှမဖြေကြပါ။

“လူတစ်ယောက် ငါ့အိမ်အောက်
ကနေပြီး လူတစ်စု ဆရာမအိမ်ကို ဓားပြ
တိုက်ဖို့ လုပ်နေကြပါတယ်။ သူကြီးအမြန်
သွားပါဆိုလို့ ငါလူစုပြီး လာခဲ့တာ။ ဒီကျ
တော့ မင်းတို့ကို ဓားကိုယ်စီနဲ့ တွေ့တာ
ပဲ။ ဆရာမအိမ်ရှေ့မှာမိတော့ သေချာတာ
ပေါ့ကွာ”

ဟု သူကြီးက ဆက်ပြောပါသည်။
ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ အံ့အားသင့်ပြီး
နောက်ဘက်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ တော
အုပ်ကြီးပျောက်သွားပြီး ဆရာမအိမ်
ထီးထီးကြီးကို တွေ့ရပါသည်။

နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်တော်တို့အုပ်
စုမှာ ဓားပြတိုက်ရန် ကြံစည်မှုဖြင့် ထောင်
ကျကြပါတော့သည်။ ထောင်ထဲမှာနေစဉ်
ကျွန်တော်တို့အချင်းချင်း ဆရာမအိမ်ရှေ့

ရောက်နေလျက် အိမ်ပျောက်ပြီး
အုပ်ကြီးဖြစ်နေခြင်းနှင့် သူကြီးကို လူ
ယောက်က သွားပြောခြင်းကိစ္စကို
မလည်နိုင်အောင် ဖြစ်ရပုံကို ပြောပြ
ပါသည်။ ကံအားလျော်စွာ သာသနာ
၂၅၀၀ အောင်ပွဲတွင် အကျဉ်းသားများ
လွတ်သည်အခါနှင့် ကြုံကြိုက်၍ ထောင်
ထောင်မှ လွတ်ခဲ့ကြပြီး အိမ်ပြန်ရောက်
ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း သံဃာ
ရကြပြီး ဆရာမတို့သားအမိကို သွား
ရောက်ကန်တော့ကြပါသည်။

ကျွန်တော်က ကျွန်တော်တို့
ပေးဆွဲရန်လာစဉ်က အိမ်ကြီးပျောက်
တော့အုပ်ကြီးသာ မြင်ရကြောင်း ပြော
လျက် အမေကြီးမှာ အဆောင်ကောင်
က ကျွန်တော်တို့အား ချီးမြှင့်ပါရန်
ပြောပါသည်။

“အမေကြီးတို့မှာ ဘာအဆောင်
မရှိပါဘူးကွယ်။ အမေကြီးတို့ ကိုးကွယ်
တဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆရာတော်ဘုရားက အိမ်
ဝင်တိုင်း ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းကို စည်
ပြီးမှ အိပ်ဖို့ မှာထားတဲ့အတိုင်း အမေ
တို့က နေ့စဉ် ပဋ္ဌာန်းစည်းချက်ပိတ်
မင်းတို့ ပြန်ပေးဆွဲမယ်ဆိုတာလည်း
အမေတို့ မသိပါဘူး။ အခုသားတို့ပြော
သိရပါတယ်။ အမေတို့ကို ပဋ္ဌာန်းတန်
က အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ပေးတာပဲ ဖြစ်
ပါတယ်”

ဟု ရှင်းပြပါသည်။

ထိုအဖြစ်သည် အမှန်လက်တွေ့
ဖြစ်ရပ်ဖြစ်ပါသဖြင့် လူအများအတွက်
ဘေးရန်အန္တရာယ်ကင်းအောင် ပဋ္ဌာန်း
တရားတော်ကို ရွတ်ဖတ်သင့်ကြောင်း
နို့ဆော်တင်ပြအပ်ပါသည်။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာကြပါစေ

သို့တော်စင်မင်းအောင်

မိတ်ကောင်းဆွေကောင်း

လူ့ဘဝတွင် မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းသည် အလွန် အရေးပါလှသော အချက်တစ်ချက် ဖြစ်ပါသည်။

မိတ်ဆွေကောင်းတို့သည် မိမိသိသမျှ တတ်သမျှ နားလည်သမျှအား သူတစ်ပါးအား ထပ်ဆင့်မျှဝေခံစားစေခြင်းကြောင့် တစ်ပါးသူမှာ အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာတွေ တိုးပွားပြီး အောင်မြင်မှုတွေ ရရှိလာတဲ့အတွက် မိမိအတွက်ရော၊ တစ်ပါးသူများအတွက်ပါ မိတ်ဆွေကောင်းတွေဟာ မရှိမဖြစ် လိုအပ်လျက်ရှိပါသည်။

တရားဓမ္မလေ့လာလိုက်စားသူတွေကလည်း မိမိလေ့လာဆည်းပူးထားတဲ့ ဘာသာတရားတွေကို နှုတ်နဲ့ဖြစ်စေ၊ စာပေရေးသား၍ဖြစ်စေ အခွင့်အလမ်း ဝေမျှ၍ဖြစ်စေ ကူညီပံ့ပိုးတတ်ကြပါသည်။

စီးပွားရေး ကျွမ်းကျင်သူတွေကလည်း မိမိတတ်ကျွမ်းသော စီးပွားရေးကျွမ်းကျင်မှုများအား သူတစ်ပါး မုနစ်နာမဆုံးရှုံးရလေအောင် နည်းလမ်းကောင်းများ ညွှန်ပြပေးခြင်း။

စာပေပညာရှင်တွေကလည်း မိမိတတ်ထားတဲ့ စာပေတွေနဲ့ သူတစ်ပါးတွေ လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် အသိပညာအတတ်ပညာတွေကို မျှဝေပေးတတ်ကြပါသည်။

ဆရာသမားများကလည်း မိမိတပည့်တွေကို ကောင်းမွန်တဲ့ အတွေးအခေါ်၊ အယူအဆ၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ နည်းလမ်းကောင်းတွေကို ညွှန်ပြပေးတတ်ကြပါသည်။

သံဃာတော်များကလည်း မိမိတို့ရဲ့ကံ၊ ဂါယကံ၊ ဂါယိကာမတို့အား လူ့ဘဝတွင် ကျန်သုံးနေထိုင်ရမည့် တရားဓမ္မများကို ညွှန်ကြားဟောပြောပေးခြင်းကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် တကယ်လူဖြစ်ရကျိုးနပ်ပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ တုန့်ခိုင်း၍မရသော မိတ်ဆွေကောင်းမှာ အနန္တဂိုဏ်းဝင်ကျေးဇူးရှင်များပင် ဖြစ်ပါသည်။

၃၈ ဖြာ မင်္ဂလာတွင်လည်း 'ပဇ္ဇိတနန္ဒသေဝနာ... ဝေတမင်္ဂလပုတ္တမံ' ပညာရှိကို မှီခိုဆည်းကပ်ခြင်းသည် ကောင်း

ရှယ်လီသိန်းမောင်(စိန်မိုက်ကယ်)

မြတ်သော မင်္ဂလာမည်၏ဟု အဆိုရှိပါသည်။ ထိုပညာရှိကား မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

မိတ်ဆွေကောင်းတွေ မရှိခြင်း၊ မိတ်ဆွေကောင်းတွေရဲ့ ဆိုဆုံးမမှုကို မလိုက်နာသူများသည် ဘဝ၌ နစ်နာဆုံးရှုံးမှုများ နဲ့ တွေ့ကြုံနေရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က ဗာရာဏသီပြည် ၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး ထီးနန်းစိုးစံစဉ် ဘုရားအလောင်းသည် ကာသိတိုင်း ကြေးရတတ်မျိုးနွယ်တွင် ဖြစ်လေသည်။ အရွယ် ရောက်လာသည်အခါ ရသေ့ပြုပြီး ဟိမဝန္တာသို့ဝင်လျက် ကသိုဏ်းပရိတ်ကို အားထုတ်ရာ ချန်သမာပတ်ရရှိလာတော့ သည်။

ကာလကြာသောအခါ ရသေ့ငါးရာတို့၏ ဂိုဏ်းဆရာကြီး ဖြစ်လာတော့သည်။ တစ်နေ့တွင် တပည့်များထံမှ ရသေ့တစ်ပါး သည် မြွေဟောက်တစ်ကောင်ကို ဖမ်းယူကာ 'ဝေဠုက' ဟူ၍ အမည်ပေးထားပြီး ဝါးဆစ်ပိုင်းတွင်ထည့်၍ မွေးထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူ့ကိုလည်း 'ဝေဠုကအဖ' ဟု ခေါ်ကြလေ သည်။ ဂိုဏ်းဆရာရသေ့ကြီးသည် သူ့သတင်းကိုကြားလျှင် ဝေဠုကအဖကိုခေါ်ကာ မြွေဟောက်ကို မမွေးသင့်ကြောင်း ဆုံးမ လေသည်။

နောက်သုံးရက်ခန့်အလွန်တွင် ရသေ့သည် သစ်သီးပေါ များသည့်အရပ်သို့ သွားရောက်ကာ သုံးရက်ကြာမှ ပြန်ရောက် လာလေတော့သည်။ ထိုအခါ ဝေဠုကအဖသည် မြွေဟောက် အား အစာကျွေးရန် ဝါးဆစ်ပိုင်းကိုဖွင့်ကာ "ချစ်သား... လာ လှည့်၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေသလော" ဟု ဆိုကာ လက်ဝါး ကိုဖြန့်ပေးလိုက်လေသည်။ မြွေဟောက်သည် သုံးရက်ခန့် အစာ ငတ်နေသဖြင့် ဒေါသထွက်ကာ ရသေ့ကြီး၏ လက်ဝါးကို ပေါက် လိုက်ရာ နေရာ၌ပင် အသက်ဆုံးရှုံးသွားလေတော့သည်။

ဤကား မိတ်ဆွေကောင်း၏ စကားကို နားထောင်ခြင်း မရှိပါက အသက်ဆုံးရှုံးခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဘုရားဟောကျမ်းဂန် တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။ တခြားတခြားသော သာဓကများ လည်း မရေမတွက်နိုင်အောင် ရှိပါပေသည်။

မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းတွေရဖို့၊ မိတ်ကောင်းဆွေ ကောင်းတွေနဲ့တွေ့ဖို့ ငယ်စဉ်ကလေးဘဝကတည်းက မိဘများ က သားသမီးများအပေါ် အမြဲတမ်း မိတ်ကောင်းဆွေကောင်း ထားခြင်း၏ အနှစ်သာရကို သိရှိစေရန် စာပေများကို သင်ကြား လေ့လာပေးမှသာ နောင်ကြီးလာသောအခါ ကိုယ်ကလည်း မိတ်ဆွေကောင်းပီသမည်၊ မိတ်ဆွေကောင်းလည်း ကိုယ်က ရရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။

အသီးအပွင့်ဝေဆာသော သစ်ပင်ကောင်းတစ်ပင်ဖြစ်၍ အတွက် မျိုးကောင်းမျိုးသန့်များ စိုက်ပျိုးထားပြီး စနစ်တကျ ခြေညှိစာကျွေးခြင်း၊ အချိန်မှန်မှန် ရေလောင်းခြင်း၊ လိုအပ်ပါက ပိုးသတ်ဆေးများ သုံးမှသာလျှင် အချိန်တန်သော် လှပဝေ သော အပင်ကောင်းတို့ ရှိသည့် ရောက်မည်ဖြစ်ပါသည်။ သစ်တစ် ပင်ကောင်း ငှက်တစ်သောင်းနားနိုင်သကဲ့သို့ ကိုယ်က မိတ်ဆွေ ကောင်းတစ်ဦးဖြစ်လျှင် မိတ်ဆွေကောင်းများစွာကို မွေးထုတ် ပေးနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ (ဥပမာ-စာရေးဆရာ၊ ဒါရိုက်တာ အဘ ဦးသုခ၊ ဆရာကြီးမင်းသိင်္ခကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး)

ကိုယ်က မိတ်ဆွေကောင်းအလိုရှိပါလျှင် မိမိကိုယ်တိုင် က မိတ်ဆွေကောင်းဖြစ်ဖို့ အရေးကြီးပါသည်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က ကောင်းတာတွေတွေ့မယ်၊ ကောင်းတာတွေပဲ ကြုံမယ်၊ ကောင်း တာတွေပဲ ပြောမယ်ဆိုရင် ကိုယ်ဟာ တစ်ပါးသူအတွက် မိတ်ဆွေကောင်းပါ။ မိတ်ဆွေကောင်းတော့ လိုချင်ပါရဲ့၊ ကိုယ်က မိတ်ဆွေကောင်းမဟုတ်ပါက ဘယ်တော့မှ မိတ်ဆွေကောင်းနဲ့ တွေ့မည်မဟုတ်ပါ။

အရာရာမှာ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ တရားတွေ လက်ကိုင်ထားမယ်ဆိုရင် မိတ်ဆွေကောင်းဖြစ်မှာ မလွဲဧကန် ဖြစ်ပါသည်။

မိဘနှင့် သားသမီး အပြန်အလှန် မိတ်ဆွေကောင်းဖြစ် ရန် ဆရာနဲ့ တပည့် အပြန်အလှန် ဆရာကောင်းတပည့်ဖြစ်ရန် ကြိုးစားအားထုတ်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အတူပင် လုပ်စော် ကိုင်ဖက်အချင်းချင်း၊ အိမ်နီးနားချင်း၊ ခရီးသွားရင်း၊ ကျောင်း သွားရင်း၊ ဈေးသွားရင်း မိတ်ဆွေကောင်းတွေနဲ့တွေ့ပြီး ကောင်း တာတွေပဲ အချိန်တိုင်းပြုလုပ်နေမယ်ဆိုရင် တိုတောင်းလှတဲ့ လူ့ဘဝဟာ လှပနေမည် ဖြစ်ပါသည်။

"Life is short but it is beautiful."

လောကမှာ ကိုယ်သိပ်သိချင်တဲ့ အဖြေတစ်ခုကို သိခွင့် ရလိုက်ခြင်းသည် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ ရလဒ်တစ်ခုပါပဲ။ အဲဒီလို ရလဒ်တစ်ခုပေးနိုင်တဲ့ အရည်အချင်းဟာ ပညာရှိတွေမှာပဲ ရှိခြင်းကြောင့် မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မိတ်ဆွေကောင်းပီသပြီး မိတ်ဆွေကောင်းတွေ များများနဲ့လည်း တွေ့ကြုံကြုံရအောင် ကြိုးစားပါစို့ဟု ဖြူစင်သောစေတနာဖြင့် ရေးသားတင်ပြအကြံ ပြုလိုက်ပါသည်။

ပညာရှိကို အရှည်တွဲလို့ မှီဝဲဆည်းကပ် နည်းယူလေ။

ရှယ်လီသိန်းမောင်(စိန်မိုက်ကယ်)

မဟာနာဗိကမ္ဘာဟူသည်

■ ကို မောင် သန်း ဝင်း ■

မြန်မာဘာသာမှာ (ကပ္ပိ)ဟုခေါ်ဆိုသော အရာကို ကပ္ပလို့ဆိုပြီး ပါဠိမှာလာရိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်မှာ "ကပ္ပေဝ သတသဟသေ၊ စတုရောစ အသဒိယေ"ဟူ၍ ဟောကြားထားတော်မူပါတယ်။ ကပ္ပဟုခေါ်သော အချိန်ကာလတစ်ခုဟာ နှစ်ပေါင်းအဘယ်ရွေ့အဘယ်မျှ ရှိတယ်ဆိုတာကို ဂဏန်းချပြီး ရေတွက်လို့မရနိုင်ပါဘူး။ ကြံဆလို့သာ သိအပ်သောအရာလို့ဆိုပါတယ်။

ကြံဆလို့ သိရုံက -

အလျား၊ အနံ၊ အမြင့် တစ်ယူနောစီရှိတဲ့ ဂိုပေါင်ကြီးအတွင်း (သို့တည်းမဟုတ်) အလျား၊ အနံ၊ အနက် တစ်ယူနောစီရှိတဲ့ တွင်းကြီးထဲကို အလွန်သေးငယ်လှတဲ့ မုန်ညှင်းဖြူစေ့တွေကို အပြည့်အသိင်ထည့်ထားပြီး နှစ်ပေါင်း(၁၀၀)လွန်တဲ့အခါ တစ်စေ့ချင်း တစ်စေ့ချင်း ယူပစ်လိုက်လို့ အဲဒီမုန်ညှင်းဖြူစေ့အပုံကြီး ကုန်သွားပေမယ့်လို့ ကပ္ပ(ကမ္ဘာတစ်ခု)လို့ဆိုရမယ့် အချိန်ကာလကတော့ ကုန်ဆုံးသွားမှာမဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီလို ကြံဆသိအပ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

အဆိုပါစကားကို ထောက်ဆပြီးတော့ ပါဠိလို ကပ္ပ၊ မြန်မာလို ကမ္ဘာဟူသည်မှာ ရှည်လျားလှစွာသော အချိန်ကာလဖြစ်တယ်လို့ သိမှတ်ရပါလိမ့်မယ်။ အခုအခါမှာတော့ ရှည်လျားလှစွာသော အချိန်ကာလကို ကမ္ဘာလို့ ခေါ်ဆိုကြောင်း သတိမပြုမိကြဘဲ မြေကြီးအထုအထည်ကိုသာ ကမ္ဘာမြေပြင်၊ ကမ္ဘာမြေလုံးလို့ဆိုပြီး အနွတ်သညာဖြူ ခေါ်ဝေါ်သုံးနှုန်းနေကြပါတယ်။

ကမ္ဘာအပြား

ကမ္ဘာနဲ့ကပ် အတူတူပင် ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုကပ်ကမ္ဘာ သည်ကား... (၁) မဟာကပ်၊ (၂) အသင်္ချေယု၊ (၃) အန္တရ ကပ်၊ (၄) အာယုကပ်၊ (၅) ဟာနယကပ်၊ (၆) ဝဗုနကပ် ဟူ၍ (၆)မျိုးရှိပါတယ်။

ထိုတွင် (၁) အမှတ်ပြုမဟာကပ်ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုတစ်ခု ကို (၂) အမှတ်ပြု

- ပျက်ဆဲ = သံဝဋ္ဌကပ်။
- ပျက်သည်အတိုင်း တည်နေဆဲ သံဝဋ္ဌဌာယီကပ်။
- ဖြစ်ပေါ်ဆဲ၊ တိုးပွားဆဲ ဝိဝဋ္ဌကပ်။
- ဖြစ်ပေါ်ပြီး၊ တိုးပွားပြီးအတိုင်း တည်နေဆဲ ဝိဝဋ္ဌဌာယီ ကပ်။

- ဤအသင်္ချေကပ် (၄)ကပ်ဖြင့် သတ်မှတ်၍ပြုအပ်၏။
- (၁) သံဝဋ္ဌ အသင်္ချေယကပ်၊
- (၂) သံဝဋ္ဌဌာယီ အသင်္ချေယကပ်၊
- (၃) ဝိဝဋ္ဌ အသင်္ချေယကပ်၊
- (၄) ဝိဝဋ္ဌဌာယီ အသင်္ချေယကပ်၊

ဤအသင်္ချေကပ်(၄)ကပ်ကိုမှ မဟာကပ်တစ်ကပ်ဟု ခေါ်ဆိုပါတယ်။

ထိုအသင်္ချေယ(၄)ကပ်တွင် ကမ္ဘာပျက်မိုးရွာသည်မှစ၍ မီးဖြင့်ပျက်မည်ကမ္ဘာဖြစ်လျှင် မီးလျှံငြိမ်းသည်တိုင်အောင်၊ ရေ ဖြင့်ပျက်မည်ကမ္ဘာဖြစ်လျှင် ရေရပ်စဲသည်တိုင်အောင်၊ လေဖြင့် ပျက်မည်ကမ္ဘာဆိုလျှင် လေရပ်စဲသည်တိုင်အောင် အချိန်ကာလ သည် သံဝဋ္ဌဌာယီကပ်(ပျက်ဆဲကပ်) ဖြစ်ပါတယ်။

မီး၊ ရေ၊ လေ တစ်ခုခုဖြင့် ပျက်စီးပြီးသည်မှစ၍ ကမ္ဘာပြုမိုးရွာသည်တိုင်အောင်အတွင်းသည် သံဝဋ္ဌဌာယီ(ပျက်စီး သည့်အတိုင်း တည်နေသောကပ်) ဖြစ်ပါတယ်။

ကမ္ဘာပြုမိုးရွာသည်မှစ၍ လောကကြီး၌ နေ၊ လ၊ နက္ခတ်၊ တာရာ စသည်တို့ ထွက်ပေါ်သည်တိုင်အောင်အတွင်း သည် ဝိဝဋ္ဌကပ် (ဖြစ်ပေါ်ဆဲ၊ တိုးပွားဆဲကပ်) ဖြစ်ပါတယ်။

နေ၊ လ၊ နက္ခတ်၊ တာရာ စသည်တို့ ပေါ်ထွက်သည် မှ စ၍ နောက်တစ်ဖန် ကမ္ဘာပျက်မိုးရွာသည်တိုင်အောင် ကာလ အတွင်းသည် ဝိဝဋ္ဌဌာယီကပ် (ဖြစ်ပေါ်ပြီး၊ တိုးပွားပြီးအတိုင်း တည်နေသောကပ်) ဖြစ်ပါတယ်။

ဤစကားရပ်၌ ကမ္ဘာပျက်မိုး (၂)မျိုး ပါဝင်နေလေရာ တစ်မျိုးမှာ မီးဖျက်မည်ကမ္ဘာဖြစ်စေ၊ ရေဖျက်မည်ကမ္ဘာဖြစ် စေ၊ လေဖျက်မည်ကမ္ဘာဖြစ်စေ မည်သည့်ကမ္ဘာမှမဆို ပျက်ခါ နီးလျှင် မိုးရွာစမြဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ရွာပုံမှာ ပျက်ရမည်ကမ္ဘာ လောကဓာတ်ကြီး ထက်ဝန်းကျင်နှံ့စပ်အောင် မိုးကြီးသည်ထက်

ရွာ သွန်းလေ့ရှိပါတယ်။ လူအပေါင်းတို့ဟာ ကောက်ပဲသီးနှံ တွေ စိုက်ပျိုးကြလို့ ကျွဲနွားများ စားသောက်လောက်အောင် အပင်ကလေးများ ဖြစ်ပေါ်ပြီးနောက်မှာတော့ မိုးက တစ်ခါ တည်း ရပ်စဲသွားပါတော့တယ်။ အဲဒါက ကမ္ဘာပျက်စီးနေ အရင်းခံရွာသောမိုး ဖြစ်ပါတယ်။

ကျန်တစ်မျိုးကတော့ ရေဖျက်မည်ကမ္ဘာမှာ ကမ္ဘာကြီး ကို ပျက်ဆီးဖို့အတွက်ရွာတဲ့မိုး ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီမိုးရေကတော့ ရိုးရိုးမဟုတ်ပါဘူး။ ကျောက်ဆောင်ကျောက်ခဲတွေကိုတောင် ထိ လိုက်တာနဲ့ ကြေကွဲပျက်စီးသွားစေနိုင်တဲ့ရေ အထူးမိုးဖြစ်ပါတယ်။

ပြဆိုခဲ့တဲ့ သံဝဋ္ဌကပ် စတဲ့ (၄)မျိုးတို့ဟာ အချိန် ကာလအားဖြင့် တူမှာဖြစ်ကြပါတယ်။ ဤလေးခုအနက် တစ်ခု တစ်ခုရဲ့ ကာလရှည်လျားပုံကိုတော့ နှစ်ကာလအရေအတွက်နဲ့ တော့ ပိုင်းခြားရေတွက်လို့ မရနိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ အဲဒီ ကပ်(၄)ကပ်ကို အသင်္ချေယကပ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

အသင်္ချေယကပ်(၄)ကပ်ပေါင်းမှ မဟာကပ်(၁)ကပ် ဖြစ် လာပါတယ်။ သို့တည်းမဟုတ် (၁)ကမ္ဘာဖြစ်တည်လာပါတယ်။ မြန်မာတို့က မဟာကပ္ပဟူသော ပါဠိရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို ကမ္ဘာဟု သော မြန်မာစကားနဲ့ ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲလာကြပါတယ်။ အသင်္ချေယ ကပ္ပဟူသော စကားအရာ၌ကား ဝေါဟာရသီးခြားမထားတော့ ဘဲ အသင်္ချေယကပ်ဆိုပြီး သဒ္ဒါနုသာရီ (ပါဠိပျက်စကား)နဲ့ ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အန္တရကပ်

အသင်္ချေယကပ်(၄)ကပ်တို့တွင် ဝိဝဋ္ဌဌာယီ အသင်္ချေယ ကပ် အစအဦးအခါ(တစ်နည်း ကမ္ဘာဦးအခါ) လူတို့သည် အသက်အသင်္ချေ တည်နေကြရပါတယ်။ တစ်ဂဏန်းတစ်လုံး နောက် သုညပေါင်း(၁၄၀)ကို အသင်္ချေယလို့ ခေါ်စမှတ်ပြုကြ ပါတယ်။ ကာလရှည်လျားတာကြောင့် လောဘ၊ ဒေါသ စတဲ့ အကုသိုလ်တရားတွေဟာ လူတို့သန္တာန်အတွင်းကို ဝင်ရောက် ပျက်ဆီးလာတဲ့အတွက် တဖြည်းဖြည်း သက်တမ်းတွေလျော့ လျော့ပြီး နိဗ္ဗိကျလာခဲ့တာမို့ အသက်(၁၀)နှစ်တမ်းတိုင်အောင်ကို ပင် ဆုတ်ယုတ်လာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလို ဆုတ်ယုတ်လာတဲ့အချိန် ကာလကို ပါဠိလို ဟာယနကပ္ပ၊ မြန်မာလို ဆုတ်ကပ်လို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

တစ်ဖန် (၁၀)နှစ်သက်တမ်း ရောက်တဲ့အခါ နောက်ဆုံး (၇)ရက်အလိုမှာ လောဘအထူးလွမ်းမိုးလျှင် ဒုစ္စိက္ခန္ဓရကပ်၊ ဒေါသအထူးလွမ်းမိုးလျှင် သတ္တန္တရကပ်၊ မောဟအထူးလွမ်းမိုး လျှင် ရောဂန္တရကပ် ဆိုက်ရောက်ပြီး လူအများဟာ သေလေ့ ပျက်စီးကြရတာမို့ အနည်းငယ်မျှသာ ကျန်ရစ်ရပါတော့တယ်။

အဲဒီအခါမှာတော့ ကျွန်ရစ်လူတို့ဟာ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ တရားတွေဟာ လူတို့သန္တာန်မှာ ကပ်ရောက်လာတဲ့အတွက် (၁၀)နှစ်တမ်းက (၂၀)၊ (၂၀)တမ်းက (၄၀) စသည်ဖြင့် တစ်ဆ ထက်တစ်ဆ ဆထက်တိုးပြီး အသက်အသင်္ချေယူတန်းတိုင် အောင် ရှည်မြင့်လာပါတယ်။ အဲဒီအချိန်ကာလကို ပါဠိလို ဝနနကပ္ပ၊ မြန်မာလို တက်ကပ်လို့ခေါ်ပါတယ်။

ဤသို့လျှင် လူတို့ရဲ့သက်တမ်းဟာ (၁၀)နှစ်တမ်းနှင့် အသင်္ချေယူတမ်း၊ ကုသိုလ်တရားပွားလာတဲ့အခါ တက်၍ အကုသိုလ်တရား၊ ဝိစီးလာသောအခါ ဆုတ်ယုတ်လျက် တက် ချည် ဆုတ်ချည် ဖြစ်လို့နေပါတယ်။ အဲဒီလို အသက်တမ်း တက်ကပ်နဲ့ ဆုတ်ကပ် တစ်စုံကို အန္တရကပ်လို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

ကပ်သုံးပါးအစစ်

ကမ္ဘာဦးအခါ အသင်္ချေယူတမ်းမှ တဖြည်းဖြည်းဆုတ် လာရာမှ လောဘအတူးလွှမ်းမိုးတဲ့အတွက် ဆုတ်ယုတ်လာရ ခြင်းဖြစ်လျှင် အသက်(၁၀)နှစ်တမ်းရောက်ပြီး အဆုံးသတ် (၇) ရက်အတွင်းမှာ အတော်ဘေးကြီး ကျရောက်တဲ့ မကောင်းသူတွေ ဟူသမျှ သေကျေပျက်စီးကြရပါတယ်။ အဲဒီ ကပ်ကို ရောဂန္တရ ကပ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

ဆုတ်ယုတ်လို့လာရာမှာ ဒေါသအငှားလွှမ်းမိုးလို့ ဆုတ် ယုတ်လာရခြင်းဖြစ်လျှင် (၁၀)နှစ်တမ်းရောက် အဆုံးသတ်(၇) ရက်အတွင်းမှာ အချင်းချင်း လက်နက်ပျိုးစုံနဲ့ သတ်ဖြတ်ကြလို့ မကောင်းသူတွေအားလုံး သေကျေပျက်စီးကြရပါတယ်။ အဲဒီ ကပ်ကို သတ္တန္တရကပ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

တက်ကပ်၊ ဆုတ်ကပ် တစ်စုံတစ်ခုကို အန္တရကပ် မဟုတ်လို့ ခေါ်ဆိုခြင်းမှာ ဝိဝဋ္ဌာယီ အသင်္ချေယူကပ်ကြီး အဆုံးသတ်တွင် မိ၊ ရေ၊ လေတို့ဖြင့် အလုံးစုံမပျက်စီးမီအတွင်း အသက်(၁၀)နှစ်တမ်းသို့ ရောက်တိုင်းရောက်တိုင်း ငတ်မွတ်ခြင်း ဘေး၊ ရောဂါဘေး၊ လက်နက်ဘေးတွေနဲ့ မကောင်းသူတွေဟု သမျှ သေကျေပျက်စီးကြခြင်းကိုဆွဲ၍ အကြီးအကျယ် မပျက် စီးမီ အကြားအကြား၌ဖြစ်သော ပျက်စီးပြောင်းလဲခြင်းအချိန် ကာလလို့ ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ယခုကာလ ကပ်သုံးပါး

အန္တရကပ်တွေရဲ့ အဆုံးသတ်(၇)ရက်အတွင်း ကျ ရောက်လေ့ရှိတဲ့ ဘေးတွေကို အဖွဲ့ပြုလို့ ဒုန္တန္တရကပ်၊ သတ္တန္တရ ကပ်၊ ရောဂန္တရကပ် ဟူသော အမည်များကို (၁၀)နှစ်တမ်း မတိုင်မီ ကာလအတွင်းမှာလည်း အချို့သော မြို့ရွာဒေသတွေ

မှာ ကူးစပ်တတ်သော ရောဂါဖြစ်ပွားနေလျှင် ထိုမြို့ရွာဒေသ တွေမှာ ရောဂန္တရကပ် ဖြစ်ပွားနေတယ်၊ စစ်မက်တိုက်ခိုက်ခြင်း ဖြစ်ပွားနေလျှင် သတ္တန္တရကပ် ဖြစ်ပွားနေတယ်၊ ငတ်မွတ်ခေါင်း ပါးခြင်းဘေး ဖြစ်ပွားနေလျှင် ထိုမြို့ရွာဒေသမှာ ဒုန္တန္တရကပ် ဖြစ်ပွားနေတယ်လို့ ပြောဆိုလေ့ရှိကြပါတယ်။

အဲဒီလို ပြောဆိုနေကြတာကလည်း အန္တရကပ်အစစ်ရဲ့ ဖြစ်ပွားပုံအခြေအနေတွေနဲ့ တူနေတာကြောင့် တင်စားပြောဆို နေကြခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဘုရားရှိခိုး ဆုတောင်းစာတွေမှာ အပါယ်လေးပါ။ ကပ်သုံးပါးလို့ သုံးနှုန်းထားတာကလည်း အဲဒီ လို တင်စားပြောဆိုသောကပ်ကိုသာ ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

တက်ကပ်၊ ဆုတ်ကပ် တစ်စုံဖြစ်တဲ့ အန္တရကပ်ဟာ (၆၄)ကပ်ရှိလျှင် ဝိဝဋ္ဌာယီအသင်္ချေယူကပ်တစ်ခု ကုန်ဆုံးပါ တယ်။

- (က) တက်ကပ်၊ ဆုတ်ကပ်တစ်စုံဟာ အန္တရကပ် ဖြစ်ပါတယ်။
- (ခ) အန္တရကပ်ပေါင်း (၆၄)ကပ်ဟာ ဒေသင်္ချေယူ ကပ် ဖြစ်ပါတယ်။
- (ဂ) အသင်္ချေယူကပ်ပေါင်း (၄)ကပ်ဟာ မဟာ ကပ်ဖြစ်ပါတယ်။

မဟာကပ်ကြီးတစ်ခုကို တစ်ကမ္ဘာလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ကမ္ဘာကြီးပျက်စီးချိန်တိုင်တဲ့အခါ ဆိုခဲ့ပြီးသော စကားရပ်အတိုင်း မိ၊ ရေ၊ လေ (၃)မျိုးမှာ တစ်မျိုးမျိုးနဲ့ ပျက်စီးလေ့ရှိပါတယ်။

ကမ္ဘာကြီးပျက်စီးတဲ့အခါမှာ ဖြစ်အတူ ပျက်အတူဖြစ်တဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်းရှိ သက်ရှိသတ္တဝါဟူသမျှ မီးလွတ်ရာ၊ ရေလွတ် ရာ၊ လေလွတ်ရာ ဗြဟ္မာဘုံသို့ ရောက်နေကြရပါတယ်။

သံဝဋ္ဌအသင်္ချေယူကပ်၊ သံဝဋ္ဌာယီအသင်္ချေယူကပ်၊ ဝိဝဋ္ဌအသင်္ချေယူကပ်၊ ဝိဝဋ္ဌာယီအသင်္ချေယူကပ်၊ အဲဒီ ကပ် (၄)ကပ်မှာ ဝိဝဋ္ဌာယီအသင်္ချေယူကပ် တစ်ကပ်မှာသာ သက်ရှိ သတ္တဝါတို့ ရှိကြကုန်ပါတယ်။ အထက်ပါ (၃)ကပ်မှာတော့ သတ္တဝါတွေ မရှိကြတော့ပါဘူး။ ဗြဟ္မာဘုံသို့သာ တက် မှုးနိုင်ကြကုန်ပါတယ်။ ကမ္ဘာအဆောက်အဦတွေဖြစ်ပေါ်လာပြီး တိုးပွားလာပြီးမှသာ ဗြဟ္မာပြည်ကနေပြီး သက်တမ်းစေ့သူတို့ဟာ စုတေကြရပြီး လူတို့ပြုသည်မှာ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေဖြင့် ခန္ဓာကိုယ် အထင်အရှားဖြစ်ကာ လူဟူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြရပြန်ပါတယ်။

ဆိုခဲ့ပြီးတဲ့အတိုင်း မဟာကပ်တစ်ကပ်မှာ အသင်္ချေယူ (၄)ကပ်၊ အသင်္ချေယူတစ်ကပ်မှာ အန္တရကပ်ပေါင်း (၆၄)ကပ် စီရှိသည်ဖြစ်တာမို့ မဟာကပ်တစ်ကပ်မှာ လူတို့အရေအတွက် အားဖြင့် အန္တရကပ်ပေါင်း (၂၅၆)ကပ်ရှိသည်ဟု သိမှတ်ကြရမှာ ပါ။

ကမ္ဘာ့ပျက် မိုး၊ ရေ၊ လေ

အန္တရကပ်ပေါင်း (၂၅၆)ကပ်စေ့ရောက်လို့ ဖြစ်တူပျက် တူ ကမ္ဘာတစ်သိန်းလုံးမှာ နှစ်ပေါင်းတစ်သိန်း ကြိုတင်လို့ လောကဗျူဟာ နတ်သားတွေက ကြွေးကြော်ထားတာက သက် ရှိသတ္တဝါဟူသမျှ တဖြည်းဖြည်းချာန်ရအောင် အားထုတ်ကြလို့ ဆိုထားတာကြောင့် မီးလွတ်ရာ၊ ရေလွတ်ရာ၊ လေလွတ်ရာ ဗြဟ္မပြည်များသို့ အသီးသီးရောက်ကြကုန်ပါတယ်။ မီးပျက်သည် ဖြစ်စေ၊ ရေပျက်သည်ဖြစ်စေ၊ လေပျက်သည်ဖြစ်စေ ကမ္ဘာကြီး မပျက်စီးမီ နှစ်ပေါင်းတစ်သိန်းက ကြိုတင်လို့ ကမ္ဘာပျက်မိုး ကား ရွာသည်ချည်းပင်

မီးပျက်သောကမ္ဘာဖြစ်လျှင် အဘဿရာဗြဟ္မာဘုံနှင့် တကွ အောက်ရိုင်းရှိ အဆောက်အဦ ဂူသမျှ ဘာမှမကျန်ရ လေအောင် မီးလောင်ကုန်ကြပါတယ်။ ပထမဈာန်သုံးဘုံ + ဒုတိယဈာန်သုံးဘုံ ပေါင်းဗြဟ္မာဘုံ(၆)ဘုံ မီးလောင်ရာမှာ ပါကြ ပါတယ်။ ရေပျက်သောကမ္ဘာဖြစ်လျှင် တတိယဈာန်သုံးဘုံပါ ပျက်ရပါတယ်။ လေပျက်သောကမ္ဘာဖြစ်လျှင် ဝေဟဂ္ဂိုလ်ဘုံပါ ပျက်ရာတွင် ပါဝင်ပါတယ်။

အာယုကပ်

အာယုကပ်ဆိုတာက တည်နေရာသောအသက်ကိုလိုက် ပြီး သတ်မှတ်ထားတဲ့ ကပ်ဖြစ်ပါတယ်။ (အာယု=အသက်)၊ အသက်တစ်ရာတမ်းဖြစ်ရင် နှစ်ပေါင်းတစ်ရာဟာ အာယုကပ် တစ်ကပ်၊ တစ်ထောင်တမ်းဖြစ်ရင် နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်ဟာ အာယုကပ်တစ်ကပ် ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်တော်မြတ်သည် အရှင်အာနန္ဒာအား "အာနန္ဒာ ... ငါဘုရားသည် ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးကို ပွားများအပ် ပြီး ငါဘုရားအလိုရှိလျှင် တစ်ကပ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ အနည်းငယ်ရှိ၍သော်လည်းကောင်း တည်နေနိုင်သည်"ဟု မိန့် ကြားတော်မူရာ ကပ္ပအရာမှာ အာယုကပ်ကို ယူရပါမယ်။ အာယုကပ်ဆိုတာက ထိုထိုကာလ လူတို့ရဲ့ သက်တမ်းပမာဏ ဖြစ်ပါတယ်။ သို့ဖြစ်၍ ငါဘုရားအလိုရှိလျှင် နှစ်ပေါင်းတစ်ရာ သော်လည်းကောင်း၊ အနည်းငယ်ရှိ၍သော်လည်းကောင်း တည် နေနိုင်သည်ဟု ဟောတော်မူခြင်း ဖြစ်ကြောင်း အဋ္ဌကနိပါတ် အင်္ဂုတရ အဋ္ဌကထာမှာ ဖွင့်ဆိုထားရှိပါတယ်။

ဘုရားပွင့်မပွင့်

- သုညကပ် = သုညကမ္ဘာ
- အသုညကပ် = အသုညကမ္ဘာ

ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်တော်မူရာမဟုတ်သော ကပ်ကမ္ဘာ သည် သုညကပ်၊ သုညကမ္ဘာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားရှင်တို့ ကင်းဆိတ်သော ကပ်ကမ္ဘာဟု ဆိုလိုပါတယ်။ ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်တော်မူရာဖြစ်တဲ့ ကပ်ကမ္ဘာဟာ အသုညကပ်ကမ္ဘာ အသုညကမ္ဘာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားရှင်တို့ မဆိတ်သုဉ်းသော ကပ်ကမ္ဘာလို့ ဆိုလိုပါတယ်။

သုညကမ္ဘာမှာတော့ ဘုရားရှင်တို့သာ ပွင့်တော်မူကြ သော်ငြားလည်း အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါများနဲ့ စကြဝတေးမင်းတို့ ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်နိုင်ကြောင်းကို အပဒါန်ပါဠိတော်ပဋ္ဌမဝင် ဥပါလိထေရသုတ်စတာတွေကို ထောက်ဆပြီး သိနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားများပွင့်တော်မူရာ အသုညကပ်၊ အသုည ကမ္ဘာဟာလည်း -

- (၁) ဘုရားတစ်ဆူသာပွင့်လျှင် သာရကမ္ဘာ
- (၂) ဘုရားနှစ်ဆူပွင့်လျှင် မဏ္ဍကမ္ဘာ
- (၃) ဘုရားသုံးဆူပွင့်လျှင် ဝရကမ္ဘာ
- (၄) ဘုရားငါးဆူပွင့်လျှင် ဘဒ္ဒကမ္ဘာ
- ဤသို့ ငါးပါး အပြားရှိပါတယ်။
- (က) တစ်ဆူသာရ၊ နှစ်မဏ္ဍ၊ ဝရသုံးဆူသာ။
- (ခ) သာရမဏ္ဍ၊ လေးဆူဖြူ၊ ဘဒ္ဒငါးဆူပါ။
- (ဂ) တစ်ဆူသော်မှ မပွင့်က၊ သုညကပ်ကမ္ဘာ။

သုမေဝ ဗြဟ္မဏ အခန်း၌လာသော လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းမြောက် ကမ္ဘာသည် ဘုရားလေးဆူတို့ ပွင့်တော် မူရာ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာ ဖြစ်သင့်ပြီး ဘုရားလေးဆူတို့အနက် တဏှက်ရာ၊ မေဝေရာ၊ သရဏကရာ ဘုရားသုံးဆူတို့ ပွင့် တော်မူပြီးနောက်မှ ဒီပကရာမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူခြင်းဖြစ် သည်။

ကပ်ကမ္ဘာအကြောင်း သိစေရန်အလို့ငှာ ထပ်ဆင့် ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုမောင်သန်းဝင်း

ကျမ်းကိုး -
ဗုဒ္ဓဂေါတမ၏ ဗုဒ္ဓဝင်အကျဉ်း
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တသီဟမလ(ပါဠိပါရဂူ)

မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပူဇော်ခြင်းကြောင့် သီအပ်သောအကျင့်

ရရှိနိုင်သော အကျိုးထူးများ

ဖိုးသန်းကျော်(ရေကြည်သား)

သီအပ်သောအကျင့်နှင့် ရရှိနိုင်သောအကျိုးထူးများ(၉)

ဒါနတောဘောဂဝါ သီလတော သုခိတာ၊ ဘာဝနာတော နိဗ္ဗတာ အဟောရို၏။ ဒါနတောဘောဂဝါ-အလှူပေးသူဌေးဖြစ်သည်။ သီလတောသုခိတာ-သီလနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည် အသက်ရှည်ပြီး ဘဝတိုင်း ပြည့်စုံ၏။ ဘာဝနာတောနိဗ္ဗတာ-သမထဝိပဿနာကို ကျင့်ကြံပွားများပါက အလုံးစုံသောဒုက္ခချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာစစ်ကို ရစေ၊ ရောက်စေ၏ဟူသော အသိကို ဗုဒ္ဓဘာသာအများစုက သိကြမည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

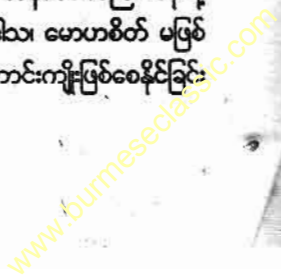
၁။ ဒါနအကြောင်း သိဖို့ကောင်းသည်။ မိမိပိုင်ငွေဖြင့် ဝယ်ယူထားသော ပစ္စည်းများကို စွန့်ကြဲပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒါန၏အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ စေတနာဖြစ်သည်။

စေတနာဟုတ်ကဲ့ဝေ ကမ္ပဝဒါမိဒါန ဖြစ်ပြောက်စေရန် စေတနာအားပေးသော စေတနာကို ကံဟု ဟောတော်မူ၏။ ဒါနပြုသည် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမဟုတ်၊ ငါမဟုတ်၊ သူတစ်ပါးမဟုတ် စေတနာနာမ်တရားသက်သက်သာ ဖြစ်၏ဟု သိပါလျှင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိစင်ကြယ်သော အသိဖြစ်၏။ စေတနာသုံးမျိုးရှိ

သည်။ ပုဗ္ဗစေတနာ၊ မုဉ္ဇစေတနာ၊ အပရစေတနာ ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

(က) ပုဗ္ဗစေတနာ ။ မလှူမီ ရှေးအဖို့၌ အလှူဒါန ပြုလုပ်ရန်အတွက် လိုအပ်သော ငွေကြေး၊ လှူဖွယ်ပစ္စည်း စသည်များကို အဆင်သင့်ဖြစ်စေရန် ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ရမှု များအတွက် စေ့ဆော်တိုက်တွန်းအားပေးရသော စေတနာကို ပုဗ္ဗစေတနာခေါ်သည်။ ထို့ပြင် အလှူနှင့်ပတ်သက်၍ ကျော်စော လိုခြင်း၊ ဂုဏ်ပြိုင်လိုခြင်း၊ မကျေနပ်ဖြစ်ခြင်း စသော စိတ်များ မဖြစ်စေမူ၍ ကျေနပ်ပြီး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အားရရွှင်လန်းစွာ ဆောင်ရွက်စီမံနိုင်လျှင် ပုဗ္ဗစေတနာမှာ အလွန်စင်ကြယ်မည် ဖြစ်သည်။

(ခ) မုဉ္ဇစေတနာ ။ မုဉ္ဇသဒ္ဓါသည် စွန့်လွှတ်ခြင်းကို ဆို၏။ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး စသော လှူဖွယ်ပစ္စည်းများ ကို လှူဒါန်းနေဆဲအခိုက်အတန့်၊ စွန့်လွှတ်ဆဲ အခိုက်အတန့် တွင် ဖြစ်ပေါ်သော ကုသိုလ်ကို မုဉ္ဇစေတနာခေါ်သည်။ ထိုသို့ လှူစဉ် အခိုက်အတန့်မှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟစိတ် မဖြစ်စေဘဲ လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ကောင်းကျိုးဖြစ်စေနိုင်ခြင်း

ကို ယုံကြည်သည့်အပြင် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို ချမ်းသာစေလိုခြင်း နှင့် ဤဒါနကြောင့် ခန္ဓာဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်လိုခြင်း စိတ်ထားဖြင့် လှူဒါန်းရပါမည်။ ထိုအခါ စင်ကြယ်သော မုဗ္ဗစေတနာ ဖြစ်ရုံမျှမက ဝိပဿနာဉာဏ်ပါ၍ အမြတ်ဆုံးဒါန ဖြစ်လေတော့သည်။

(ဂ) အပရစေတနာ ။ ထိုအထမြောက်ပြီးသော ကုသိုလ်နှင့်စပ်၍ သတိရလေတိုင်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ရသဖြင့် နောက်ထပ်လည်း လှူချင်သေးသည်ဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေလျှင် “အပရစေတနာ” ထပ်မံတိုးပွား၍နေလေသည်။ အလှူပေးလိုက်ခြင်းကို မှားလေ့စွဟု ဒေါသအကုသိုလ် မဖြစ်အောင်လည်း ရှောင်ရှားသင့်သေး၏။

ထို့ကြောင့် မလှူမီ ပျော်ရွှင်၊ လှူဆဲ ဝမ်းသာ၊ လှူပြီး ဝမ်းမြောက်ကာဖြင့် စေတနာသုံးတန်ကို ထက်သန်တိုးပွား အကျိုးများနိုင်ကြပါစေ။

(ဃ) အလှူဒါနနှင့် ပတ်သက်၍ ဋီဟိတ်ကုသိုလ်၊ တိဟိတ်ကုသိုလ်ဟူ၍ ရှိသည်။ တိဟိတ်ခြောက်ပါးရှိရာတွင် အကုသိုလ်ဟိတ်က လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ သုံးပါးနှင့် ကုသိုလ်ဟိတ်က အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ သုံးပါးဟူ၍ တိဟိတ် သုံးပါးစီ ရှိ၏။

အကုသိုလ်ဟိတ် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟကြောင့်ဖြစ်သော ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံသည် အကုသိုလ်ကံမည်၏။ ကုသိုလ်ဟိတ် အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟကြောင့်ဖြစ်သော ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံသည် ကုသိုလ်ကံမည်၏။

ဒါနပြုရာ၌ ဋီဟိန်ကုသိုလ်နှင့် တိဟိတ်ကုသိုလ်ဟူ၍ ရှိ၏။ ပညာဟိတ်မပါလျှင် ဋီဟိတ်ကုသိုလ်ဖြစ်၍ ပညာဟိတ်ပါလျှင် တိဟိတ်ကုသိုလ် ဖြစ်၏။

ဒီဟိတ်ကုသိုလ်သည် အလောဘနှင့် အဒေါသ ဟိတ်နှစ်ပါးပါသော ကုသိုလ်ဖြစ်၏။ အလှူဒါနပြုသောအခါ အလောဘဟိတ်မှာ မိမိပိုင်ပစ္စည်းကို အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို ရစေလိုသော စေတနာနှင့် အဒေါသဟိတ်မှာ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို ချမ်းသာစေလိုခြင်း မေတ္တာဟိတ်ဖြစ်သော ပညာဟိတ် အမောဟမပါဘဲ ထိုဟိတ်နှစ်ပါးသာပါသော ကုသိုလ်ကို ဒီဟိတ်ကုသိုလ်ခေါ်၏။

ဗုဒ္ဓဘာသာအများဟူသည် သာမန်မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာများ ဖြစ်ကြသည်။ ကံနှင့် ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သော သဒ္ဓါဖြင့် ပေးကမ်းလှူဒါန်းနိုင်ကြသည်။ ထိုဒီဟိတ်ကုသိုလ်သည် ကမ္မသကတဉာဏ်လောက်မျှသာ ဖြစ်၏။ နောင်အနာဂတ်ဘဝ

လှူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာကို အကျိုးပေးနိုင်၏။ ဘဝသစ် သာသနာ ဖြစ်ရသဖြင့် ဝဋ်ကုသိုလ်ခေါ်၏။

တိဟိတ်ကုသိုလ်သည် အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ ဟိတ်သုံးပါးနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ဖြင့် လှူဒါန်းသော စေတနာကို ခေါ်သည်။ ပညာဟိတ် အမောဟပါ၍ တိဟိတ်ပါးပါ၍ တိဟိတ်ကုသိုလ် ဖြစ်၏။ အလှူဒါနပြုဆဲအခိုက်အတတ်တွင် အလှူရှင်လည်းမမြဲ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်လည်းမမြဲ၊ ထိုအခိုက်ပစ္စည်းလည်းမမြဲ၊ ဒုက္ခသစ္စာဟု သိ၏။ နိဗ္ဗာန်သာ ဒုက္ခတိုက်ရမည်၊ နိရောဓသစ္စာဟု သိပြီး ဝိပဿနာဉာဏ် အထက်တန်း၌ ခန္ဓာဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်လို၍ လှူပါ၏ဟု ဆိုသော် တိဟိတ်ကုသိုလ်ဖြစ်တော့၏။ ပေးလှူခြင်းမှာ အလောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ သုံးပါးပါပြီး၊ ခန္ဓာဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုသာ လိုလားသဖြင့် အမောဟ ထက်တိဟိတ်ပါသဖြင့် ထိုကုသိုလ်သည် နိဗ္ဗာန်ကို ဆောင်ယူနိုင်သဖြင့် ခန္ဓာဝဋ်ကွယ်မှုကို ဥပနိဿယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုနိုင်၍ ဝိပဿနာကုသိုလ် ဖြစ်ရလေသည်။

(င) ဥက္ကဋ္ဌကုသိုလ်နှင့် ဩမကကုသိုလ် ။ မလှူမီနှင့် လှူပြီးနောက်တွင် အကုသိုလ်စိတ်မဖြစ်၊ ကုသိုလ်စိတ်တော့သဖြင့် ဖြစ်နေလျှင် မြင့်မြတ်သော ဥက္ကဋ္ဌကုသိုလ်ခေါ်၏။

မလှူမီနှင့် လှူပြီးနောက် အကုသိုလ်ခြံရံပါလျှင် ဥပမာဖြင့်သော ကုသိုလ်ဖြစ်၍ ဩမက ကုသိုလ်ခေါ်၏။

(စ) အလှူဒါနကို အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ် ခွဲ၍ သေး၏။

(i) ဟိန်ဒါန-ယုတ်သောကုသိုလ် ။ မိမိသုံးစွဲသော ပစ္စည်းထက် ညံ့သောပစ္စည်းကိုသာ လှူခြင်း၊ ကျွန်အနေဖြင့် အညံ့စားကို ပေးခြင်း၊ လှူဆဲကာလတွင် စိတ်ဆန္ဒ၊ ဝီရိယ သဒ္ဓါ ညံ့နေလျှင် ထိုကုသိုလ်မှာ ဟိန်ဒါန ဖြစ်လေသည်။

(ii) မဒ္ဓိမဒါန - အလတ်စားကုသိုလ် ။ မိမိသုံးစွဲသော ပစ္စည်းနှင့် တန်းတူပေးလှူခြင်း၊ မိတ်ဆွေအနေဖြင့် ပေးလှူခြင်းမျိုးဖြစ်၏။ စိတ်ဆန္ဒ၊ လုံ့လဝီရိယ၊ သဒ္ဓါ ပုံမှန်အနေဖြင့် ပေးလှူခြင်းကို မဒ္ဓိမဒါန အလတ်တန်းစားကုသိုလ် ခေါ်သည်။

(iii) ပဏီတဒါန-မြတ်သောကုသိုလ် ။ မိမိသုံးစွဲသော ပစ္စည်းထက် သာလွန်ကောင်းမွန်သော ပစ္စည်းကို ပေးလှူခြင်း အရှင်သခင်မျိုးဖြစ်သောကြောင့် အထက်တန်းစားအလှူ၊ လှူဆဲတွင် စိတ်ဆန္ဒ၊ လုံ့လဝီရိယ၊ သဒ္ဓါထက်သန်နေလျှင် မြတ်သော အလှူ၊ ပဏီတဒါန၊ တစ်နည်း သာမိဒါနဟု ခေါ်၏။

၂။ (က) ဆွမ်းလှူဒါန်းခြင်းကြောင့် ရနိုင်သော အကျိုးငါးပါးရှိ၏။

အာယု၊ ဝတ္ထု၊ သုခ၊ ဗလ၊ ပဋိဘာန ငါးပါးဖြစ်၏။ ဆွမ်းကိုပေးလှူခြင်းကြောင့် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ အဆင့်အတန်း ခြင့်မားလေလေ ကုသိုလ်ကြီးလေ ဖြစ်သည်ကို ယခင်က ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။ မြန်မာလိုအားဖြင့် အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ချမ်းသာကြီးခြင်း၊ ခွန်အားဗလကြီးမားခြင်း၊ ဉာဏ်ပညာကြီးခြင်းတည်းဟူသော ကောင်းကျိုးငါးပါးကို ထိုကုသိုလ်ကြောင့်ဖြစ်ရသောဘဝတွင် ရစေနိုင်၏။

(ခ) ရေလှူဒါန်းသဖြင့် ကောင်းကျိုး ၁၀ ပါး ရစေ၏။

ရေကို လှူဒါန်းသည်ဖြစ်သော်လည်း ဆွမ်းကိုလှူသော အကျိုးငါးပါးဖြစ်သည့် အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ချမ်းသာကြီးခြင်း၊ ခွန်အားကြီးခြင်း၊ ဉာဏ်ပညာကြီးမားခြင်းကိုလည်း ရ၏။ အခြေအရာများခြင်း ငါးပါးကိုလည်း ရပြီး ကောင်းကျိုး ၁၀ ပါးကို ဆုမတောင်းရဘဲ ရ၏။

(ဂ) ပန်းလှူခြင်းအကျိုးမှာ သုဂတိဘုံ လူဘဝ၊ နတ်ဘဝကို ရစေပြီး ရုပ်ရည်လှပခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာသန့်ရှင်းခြင်း၊ ခံတွင်းဓမ္မကြိုင်ခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

(ဃ) ဆီမီးလှူဒါန်းရသော ကုသိုလ်အကျိုးမှာလည်း

သုဂတိ၊ လူဘဝ၊ နတ်ဘဝကို ရစေပြီး ပကတိ မျက်စိကြည်လင်ခြင်း၊ ဉာဏ်မျက်စိခေါ် ဉာဏ်ကောင်းစေခြင်းတို့ ဖြစ်၏။

(င) မေတ္တာပို့သခြင်းကြောင့် အကျိုး ၁၀ ပါး ရရှိနိုင်၏။

ချမ်းသာစွာ အိပ်ရခြင်း၊ ချမ်းသာစွာ နိုးရခြင်း၊ အိပ်မက်ဆိုး မမြင်မက်ခြင်း နတ်များ စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ လူများ ချစ်ခင်ခြင်း၊ မိဘေးမသင့်နိုင်ခြင်း၊ အဆိပ်လက်နက်မသင့်နိုင်ခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်တည်ကြည်ခြင်း၊ မျက်နှာကြည်လင်ခြင်း၊ မတွေ့ဝေဘဲ သေရခြင်း၊ သေလွန်လျှင် ဗြဟ္မာပြည်၌ ဖြစ်ရခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

(စ) ကျောင်း၊ သိမ် စသော အဆောက်အဦလှူဒါန်း

ခြင်း၏ ကောင်းကျိုးများမှာ အကျဉ်းအားဖြင့် ဖြစ်ရာဘဝ၌ ဘုံစိမာန်နေစရာထိုင်စရာ အကောင်းဆုံးများကို ရရှိခြင်း၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး၊ ပစ္စည်းလေးပါးလုံးကို လှူရာရောက်ခြင်းကြောင့် ဆွမ်းအကျိုးငါးပါးကိုလည်း ရစေခြင်း၊ အဝတ်အထည်ပေါများပြီး ကျန်းမာချမ်းသာစေ၏။

အလှူကထိန်၊ ကျောင်းမှာသိမ် ဆိုသည့်အတိုင်း

အဆောက်အဦတွင်လည်း သိမ်အဆောက်အဦအလှူသည်

အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပေသည်။

၃။ သီလဆောက်တည်ခြင်းဖြင့် ရနိုင်သော အကျိုးထူး

များမှာ -

- (i) မမေ့မလျော့ခြင်းကြောင့် များစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ရရှိစေခြင်း
- (ii) ကောင်းသောသတင်း ကျော်စောပျံ့နှံ့ခြင်း
- (iii) ပရိသတ်အလယ်၌ မကြောက်မရွံ့ မညှိုးမငယ်၊ ရဲရင့်ပွဲလယ်တင့်စေခြင်း
- (iv) သေသောအခါ မတွေ့ဝေဘဲ သေရခြင်း
- (v) သေပြီးနောက် နတ်ပြည်ရောက်ရခြင်း။

၄။ သမထ - သီလစောင့်ထိန်းသူသည် သီလကို

မကျိုးမပေါက်အောင်၊ စောင့်ထိန်းနိုင်ပါလျှင် သီလလိုခြံ၍ စိတ်ကို ထားရာအာရုံမှာ တည်စေနိုင်၏။ သမာဓိကို ဖြစ်စေပါသည်။ သာယာရွှင်လန်းခြင်း၊ နသော ပီတိပါမောဇ္ဇ ဝမ်းမြောက်ခြင်းမှ ရင့်သော ပီတိစိတ် နှစ်သက်ခြင်းရှိလာပြီး၊ ကိုယ်စိတ် ငြိမ်းချမ်းခြင်း၊ ပဿဒိ ဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ငြိမ်းချမ်းခြင်း သုခနှင့် တည်ကြည်ခြင်း သမာဓိအား ကောင်းလာရလေသည်။ ထိုအခါ စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်းနည်းကာ တည်ကြည်မှုအား တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်၍ စိတ်ကို ထားရာအာရုံမှာ တည်စေနိုင်၏။ စူးစိုက်အားကောင်းလာခြင်းကို သမာဓိခေါ်၏။

သမာဓိကိုလည်း ဟိန၊ မဇ္ဈိမ၊ ပဏီတ ဟူ၍ ခွဲနိုင်သေး၏။ သမာဓိရကာမျှကို ဟိနသမာဓိခေါ်၏။ လွန်စွာ သမထအလုပ် မပွားရသေးသော်လည်း တော်တော်ငြိမ်းချမ်းမှု ရှိလာခြင်းကို မဇ္ဈိမသမာဓိခေါ်၏။ သမထကျင့်စဉ်လေးဆယ်ရှိရာတွင် နှစ်သက်ရာကို ပွားများအားထုတ်၍ နိုင်နင်းစွာ ပွားပြီးပါက ပဏီတအား ကောင်းသော မြတ်သောအဆင့်သို့ ရောက်၏။

မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာနေရခြင်း၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု နတ်မျက်စိကဲ့သို့ အမြင်ရရှိခြင်း၊ သတိပြုခြင်း၊ သတိသမ္ပုဇ် ဆင်ခြင်ဉာဏ်အားကောင်းခြင်း၊ ဝိပဿနဉာဏ်မှ လောကုတ္တရာဉာဏ် ထိတက်နိုင်လျှင် ကိလေသာအာသဝေါကုန်ခန်း၍ အရဟတ္တအဖြစ် ရောက်စေနိုင်ခြင်း၊ အထောက်အပံ့ဖြစ်စေခြင်း ကောင်းကျိုးရစေ၏။

သမထရိုးရိုး၏ သတ္တိအားဖြင့် ဈာန်ကုသိုလ်ဖြစ်၍ သေလွန်ပါက ဗြဟ္မာဘုံမှာ ဖြစ်ရလေသည်။

၅။ ပညာ ။ ပညာဟူသည် အမှန်အတိုင်းသိမြင်ခြင်း ဖြစ်၏။ လောက၌ မကောင်းသောပညာနှင့် ကောင်းသော

ကောင်းမှုပညာဟူ၍ သူ့လမ်းနှင့်သူ ရှိ၏။ သို့သော် မကောင်းသော ပညာသည် အများကို ပြု၍ မိစ္ဆာပညာ ခေါ်နိုင်၏။

အများကိုတတ်သိသော ပညာကြောင့် ပြုသူရော ခံရသူပါ ဒုက္ခရောက်၍ ဆိုးကျိုးကို ဖြစ်စေ၏။ ပညာအတုအရောင်သာ ဖြစ်၏။ မကောင်းတရားကို ကောင်းတရားထင်ခြင်းမှာ အမှတ်များ၊ အသိများ၊ အယူမှားခြင်း၊ ဝိပုလ္လာသပေါ်လာသော အမြင်မှာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ဆိုလို၏။

ပညာအစစ်အမှန်ကိုသာ ပညာခေါ်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်း ခေါ်၏။ အများပယ်၍ အမှန်သိသော အမှန်သိမှုပညာကို သမ္မာဒိဋ္ဌိခေါ်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ငါးမျိုးရှိ၏။

(က) ကမ္မသကာတသမ္မာဒိဋ္ဌိ ။ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံတို့၏ ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးကို ယုံကြည်သော အမြင်။

(ခ) ဈာနသမ္မာဒိဋ္ဌိ ။ သမထရိုးရိုးဖြင့် သိအပ်သော၊ ရအပ်သော ပညာအမြင်။

(ဂ) ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ ။ သမထနှင့် ဝိပဿနာတွဲ၍ ရုပ်နာမ် ပရမတ် ခန္ဓာ၏ သဘာဝလက္ခဏာ ဖြစ်ပျက်ကို သိမြင်သော ဉာဏ်အမြင်။

(ဃ) မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ ။ သင်္ခတနယ်ဖြစ်ပျက်မှ လွန်မြောက်၍ ဖြစ်ပျက်ချုပ်ငြိမ်းနေခြင်း သဘောကို သိမြင်သော ဉာဏ်အမြင်။

(င) ဖလသမ္မာဒိဋ္ဌိ ။ မဂ်နောက်တွင် ကပ်လျက်ပေါ်သော ဉာဏ်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ သိနေသော ဉာဏ်အမြင်။

၆။ ရွှေအိုးမြှုပ်ခြင်း

(က) ဝဂ်မရွှေအိုး ။ ပတ်ရွှေတုံးများ၊ ရွှေထည်ပစ္စည်းများကို စဉ့်အိုးငယ် စသည်၌ လုံခြုံစွာထည့်၍ မြေ၌မြှုပ်ထားခြင်းကို ဆို၏။ ရေအောက်ရှိ မြေ၌တူး၍ဖြစ်စေ၊ လုံခြုံစိတ်ချရသော လှသူမသိနိုင်သော မြေနေရာ၌ဖြစ်စေ တူး၍ မြှုပ်ထားခြင်းမျိုးဖြစ်၏။

မင်းဘေး၊ မီးဘေး၊ ခိုးသားဘေး၊ ရေဘေး၊ မချစ်မနှစ်က်သော အမွေခံဘေးများမှ ကာကွယ်လို၍ မြှုပ်နှံသိမ်းဆည်းထားခြင်းများ ဖြစ်၏။ ကြွေးမြီတင်သော်၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးဘေး ကျသော်၊ လိုအပ်သောအခါ ထုတ်ယူသုံးစွဲရန် ဖြစ်၏။ ထိုသို့ မြှုပ်နှံထားခြင်းသည် နေရာရွှေတတ်၏။ နေရာမှားတတ်ခြင်းများကြောင့် ပျောက်ဆုံးနိုင်၏။ ရှေးခေတ်ကာလများတွင် အသုံးပြု

သော သိမ်းဆည်းသိုဝှက်ထားနည်း ဖြစ်၏။

(ခ) အနဂါမိကရွှေအိုး

အလှူဒါနပြုခြင်း၊ သီလဆောက်တည်ခြင်းတို့ဖြင့် လုံခြုံစေ၍ ကုသိုလ်တိုးပွားခြင်းဖြစ်စေသော ကုသိုလ်ပြုခြင်း အနဂါမိကရွှေအိုးဟု ခေါ်၏။ ဤရွှေအိုးသည် လူနတ်တို့၏ ဟူသမျှကို ပေးစေနိုင်၏။ တောင့်တအပ်သော ချမ်းသာကို နိုင်၏။ အသံကောင်းခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ဥပစိရုပ်ကောင်းခြင်း၊ အစိုးရခြင်း၊ အခြွေအရံများခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း၊ ကောင်းကျိုးများကို ရစေနိုင်၏။

ဒါနသီလ ကုသိုလ်သည် ရွှေအိုးအစစ် မဟုတ်လည်း ရွှေအိုးအစစ်ထက် သာလွန်သော ကောင်းကျိုးကို အပြင် မိမိနှင့်သာ ဆိုင်၏။ သူတစ်ပါးနှင့်မဆိုင်။ ရန်သူ လှယူ၍မရ။ ခိုးယူ၍လည်းမရချေ။ ယခုဘဝနှင့် တမလ အနာဂတ်ဘဝများစွာတွင် ကောင်းကျိုးအနန္တကို ရစေနိုင်၏။

(ဂ) အနဂါမိက ရွှေအိုးမြှုပ်ရန် ဌာနများမှာ

စေတီ၌၊ ရဟန်းသံဃာ၌၊ သီလဝံတပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဆင်းရဲ၌၊ အမအဖတို့၌၊ အစ်ကိုကြီးအစ်မကြီးတို့၌ ပေးလှူခြင်းဖြင့် ကောင်းမှုတည်းဟူသော အနဂါမိကရွှေအိုးကို မြှုပ်ရာရောင်းလှူဒါနခိုင်ကြပါစေ။

(ဃ) အနဂါမိကရွှေအိုးမြှုပ်၍ ရနိုင်သော အကျိုးများမှာ

ပဒေသရာဇ်မင်း၊ ဧကရာဇ်မင်း၊ စကြဝတေးမင်းအဖြစ်လည်း ရနိုင်၏။ နတ်ပြည်၌ နတ်တို့၏ နတ်မင်းအဖြစ် ရနိုင်၏။ လူ့ပြည်၌ လူစည်းစိမ်၊ နတ်ပြည်၌ နတ်စည်းစိမ်အပြင် ချမ်းသာကိုပါ ရစေနိုင်သော အထောက်အပံ့လည်း ဖြစ်၏။ အရိယာသာဝကဖြစ်နိုင်၏။

ပဋိသန္ဓိအလေးပါး၊ ဝိမောက္ခရုပ်ပါး၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်၊ သမ္မာသမ္ပောဓိဉာဏ်များ စသော အကျိုးတူးများကိုလည်း အနဂါမိကရွှေအိုးကြောင့် ရနိုင်လေ၏။ အနဂါမိကရွှေအိုး မြှုပ်ခြင်းကောင်းမှုကို ကြီးပြတ်သော အကျိုးတူးများရစေနိုင်၍ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော ပညာသုတေတကောင်းများ ချီးမွမ်းကြကုန်၏။

၇။ ဒါနပြုလုပ် အလှူအတန်းပေးကြသော ကုသိုလ်တူးဒွိဟိတ်ကုသိုလ်နှင့် တိဟိတ်ကုသိုလ်ဟူ၍ရှိရာတွင် (က) ဒွိဟိတ်ကုသိုလ်သည် ပညာဟိတ်မပါ၍ သစ္စာမသိသဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ခန္ဓာအစဉ်မပြတ်သဖြင့် တစ်ဘဝပြီးတစ်ဘဝ ဆက်ပြန်သော

(ခ) တိဟိတ်ကုသိုလ်သည် ပညာဟိတ်ပါ၍ သစ္စာသိ သဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ခန္ဓာအစဉ်ကို ပြတ်စေ၏။ ကံကိုဖြတ်နိုင်၏။ တဏှာကို ဖြစ်စွင့်မရ။ ဝိပဿနာဉာဏ် အထွတ်တင်သော သစ္စာအသိဖြင့် လှူသောကုသိုလ် ဖြစ်၏။

(ဂ) ဇွိဟိတ်ကုသိုလ်သည် သုစရိုက်ဆယ်ပါးတွင် ကံနှင့် ကံ၏အကျိုးကို ကော်နိရိုဇ်ဟု ယုံကြည်သောဉာဏ်အမြင်၊ ကမ္မ သကတဉာဏ်ခေါ် ကမ္မသကတသမ္မာဒိဋ္ဌိအမြင်ဖြင့် ပြုလုပ်သော ကုသိုလ်ဖြစ်၏။ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုပါက ပြုလိုက်သော ကုသိုလ် ကံ၏ သတ္တိသည် အနာဂတ်ဘဝ၌ အကျိုးခံစားရမည်ကို သိသောဉာဏ်ဖြင့် လှူဒါန်းကြကုန်၏။

ထိုကုသိုလ်ကို ရိုးရိုးလှူဒါန်းပေးကမ်းမှု ခေါ်၏။ စွန့်ကြဲ ပေးကမ်းလိုသော အလောဘဟိတ်နှင့် စားစေချင်၊ သောက်စေ ချင်၊ ရစေချင်၊ ကျန်းမာချမ်းသာစေချင်သော မေတ္တာဓာတ်ပါ၍ ဒေါသနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် အဒေါသဟိတ်ပါ၏။ ထိုဟိတ်နှစ်ပါး အလောဘနှင့် အဒေါသဟိတ်ပါသော ကုသိုလ်ဖြစ်၍လည်း ဇွိဟိတ်ကုသိုလ် ခေါ်ပေသည်။

ထိုကုသိုလ်သည် ကုသလာဓမ္မာမဂြိုဟ်ဘဲ ကုသလာငါ ဖြစ်၍ ငါလှူလျှင် ငါရမည်၊ ငါခံစားရမည်ဟူသော သင်္ခတဓမ္မကို ငါထင်သော ဒိဋ္ဌိတဏှာပါ၍ ဘဝသစ်ဖြစ်ကာ ဘဝလည်စေမည့် ဝဋ္ဋဒါနကုသိုလ်ဖြစ်၍ လူနတ်စဉ်းစိမ် ခံစားရမည်ဖြစ်သော် လည်း နိဗ္ဗာန်နှင့်တော့ ဝေးသေး၏။

(ဃ) တိဟိတ်ကုသိုလ်သည် အလောဘ၊ အဒေါသ ဟိတ်နှစ်ပါးနှင့် ပညာဟိတ် အမောဟပါသဖြင့် ဟိတ်သုံးပါးယှဉ် သော ကုသိုလ်ဖြစ်လေသည်။ လူ့နတ်၊ နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော အကျိုးကို ရစေနိုင်၏။

ကုသိုလ်ပြုစဉ်မှာ ကံနှင့် ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည် သော ကမ္မသကတဉာဏ်လည်း ပါ၏။ ခန္ဓာသည် ဒုက္ခသစ္စာ အမှန်ဖြစ်သည်ကိုသိ၍ ခန္ဓာဝဋ်ကျွတ်လို၍ လှူဒါန်းပါ၏ဟု ဉာဏ်ယှဉ်၍ လှူသဖြင့် အမောဟ ပညာဟိတ်ပါ၍ ဟိတ်သုံး ပါးယှဉ်သော ကုသိုလ်ဖြစ်၍ ဝဋ်ကျွတ်၍ နိဗ္ဗာန်ရနိုင်သဖြင့် ဝိဝဋ္ဋဒါနကုသိုလ်လည်းဖြစ်၏။

တိဟိတ်ကုသိုလ်ဖြစ်စေရန် ကုသလာအနုဝဋ္ဋပိကာ လက္ခဏာဟု ဖွင့်ဆိုသဖြင့် ဓမ္မအရ နိဿတ္တ နိဋ္ဌိပဿဘာဝါ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို သိပြီး လှူတတ်ရပါမည်။

(၁) နိဿတ္တအရ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ငါမရှိ၊ သူမရှိ၊ သတ္တဝါ မရှိ။ အကြောင်းတရားများပြုပြင်၍ ဖြစ်ပေါ်သော ရုပ်နာမ်သာ

အမှန်ရှိ၏ဟု တစ်ချက်။

(ii) နိဋ္ဌိဝအရ အသက်ကောင်း၊ လိပ်ပြာကောင်း မရှိဟု တစ်ချက်။

(iii) သဘာဝါအရ အကြောင်းတရားများက ပြုပြင်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော အကျိုးသဘောကလေး။ သင်္ခတပရမတ် ဓမ္မ သက်သက်မှုသာ ဖြစ်သည်။ သဘောဖြစ်၍ သဘောပျက်ခြင်းကို သိမှုတစ်ချက်။

ထိုသုံးချက်ကို နားလည်သဘောပေါက်ပြီး လှူခဲ့ပါလျှင် ပညာဟိတ်ပါသော အလှူလည်းဖြစ်၏။ ကုသလာအရ ကုသိုလ် ကံရမည်၊ ဓမ္မာအရ အမောဟဉာဏ်ပညာကို အထွတ်တင်သော ကုသိုလ်လည်း ဖြစ်သွား၏။ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ဖြစ်သွားလေ သည်။ ဥပနိဿယ-သတ္တိဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေမည်ဖြစ်၏။ လှူပြန်လျှင် လူထိပ်တန်းစား၊ နတ်ဖြစ်လျှင် နတ်ထိပ်တန်းစား ဘဝကိုလည်း ရစေ၏။

အကျဉ်းနည်းအားဖြင့် ဖော်ပြရသော် တိဟိတ်ကုသိုလ် ဖြစ်စေရန် ဒါနပြုရာတွင် -

(i) ကုသိုလ်ကံကြောင့် ဇာတိဘဝသစ်ရလျှင် ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏတည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာအမှန်ကို သိ၏။ ဒုက္ခသစ္စာကို မလိုချင်သော ခန္ဓာဝဋ်ကျွတ်လို၍ လှူပါ၏။

(ii) လှူဆဲကာလမှာ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမရှိ၊ သုညတ ပရမတ်ရုပ်နာမ်တို့၏ ဖြစ်ဒုက္ခ၊ ပျက်ဒုက္ခ ဝိပါကဝဋ် ချုပ်ငြိမ်း ရုပ်သိမ်းလို၍ လှူပါ၏။

(iii) ပြုလိုက်သော ကုသိုလ်ကံသည် စေတနာနာမ် တရားဖြစ်၍ အနိစ္စတော၊ ဒုက္ခတော၊ အနတ္တတောဟူသော အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ လက္ခဏာဉာဏ်သုံးချက်ကို သိမြင်၍ ဝိပဿနာဉာဏ်မက်သည် ကံကိုပြတ်စေ၏။ တဏှာကို ယယ်သတ် နိုင်သဖြင့် တဏှာနိရောဓစေ နိဗ္ဗာန် ဖြစ်ကာ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက် စေနိုင်သော ဥပါနိဿယသတ္တိဖြင့် ပို့ဆောင်စေ၏။ လက်ရှိဘဝ နှင့် ပြုစုရာဘဝမှာ အရိယာသာဝကဖြစ်ကာ လမ်းပြကောင်း နှင့်တွေ့၍ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းအကျင့် မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကို ကောင်းစွာကျင့်ကာ နိဗ္ဗာန်ရစေမည် ဖြစ်၏။

မေတ္တာ၊ သစ္စာ၊ သည်းခံ

ဖိုးသန်းကျော်(ရေကြည်သား)

ဘဝအမေလွှာ ချစ်ချစ်များ

လှ တော ရွာ ဟာ သ များ

■ ဦးကောင်းထူး

ဘာမြန်သလဲ မမေးနဲ့

ကောက်စိုက်သမ တစ်ခုသည် ကောက်စိုက်နေရင်းမှ စင်စိစပ်ရာ စကား များကို ပြောနေကြလေ၏။

ဤတွင် တစ်ယောက်က ...

“မောင်းခွားတွေထဲမတော့ ငါတွေ ဖူးတဲ့ခွားမျိုး ကြားတောင်မကြားဖူးဘူး။ လယ်ကင်းကနေ ကျောင်းတော်ရာကို လှည်းမောင်းသွားတာ ဘုရားရောက်မှ လှည်းစီးသူမပါမှန်းသိပြီး ဒုန်းစိုင်းပြေးလာ သတဲ့။ လှည်းပေါ်က ကျကျနဲ့ခဲတဲ့လူ မြေကြီးပေါ်မရောက်ခင် လှည်းတပြန် ရောက်လာတာပဲ”

ထိုအခါ နောက်တစ်ယောက်က အနိုင်မခံစိတ်နှင့် -

“အဲဒီခွားတွေက ခွားမတွေ ထင်

ပါရဲ့ဟယ်။ တို့အိမ်မှာရှိတဲ့ မောင်းခွားနှစ် ကောင်မှ တကယ်ကောင်းတာ။ ညည်း ပြောသလိုပဲ လှည်းပေါ်ကလူ ကျကျနဲ့ခဲ လို့ ပြန်ရှာတာ မတွေ့ပြန်ဘူး။ ဒါနဲ့ သွား လမ်းအတိုင်း ပြေးပြီးကြည့်တော့လည်း မတွေ့ပြန်ဘူး။ နောက်တစ်ခေါက် ပြန် လာတော့မှ မြေကြီးပေါ်မရောက်ခင်တွေ့ လို့ လှည်းထိုးရပ်ပေးလိုက်ရသဟေ့”

သည်နည်းပဲ ရှိတော့တယ်

မူးမြစ်ရေပြည်လာပြီဆိုလျှင် လှ တောလယ်သမားများ အပြေးအလွှား ရေသွင်းကာ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးကြလေ၏။

လယ်သမားကြီးတစ်ယောက် သည် ကန်သင်းပေါ်တက်ရပ်ကာ သူ့

လယ်ကွက် သူပြန်ရှာကြည့်ရင်း ...

“ခုနဲ့တော့ စိုက်ရက်ဝေးပါသေး တယ်။ စပါးစိုက်တာက မြေပုပ်တွေ၊ နောက်ချေးတွေနဲ့ မူးရေ သမပြီး စမရေ အိုးပွက်သလိုပွက်ထနေမှ စိုက်လို့ကောင်း တာကွ”

ထိုအခါ ကန်သင်းပေါ်ရောက်နှင့် နေသူက မှတ်ချက်ချလေ၏။

“ဒီအချိန်ဟာ ပင်စောင်လာ ကြည့်နေကျ အချိန်ပဲဗျ”

“ဒီနှစ်ဟော့ ခုအချိန်မှာ ပင် ထောင်ကြည့်ဖို့ ဆင်းလာရင်ဖြင့် ဟောဒါ ပင်ထောင်ပါပဲဆိုပြီး လယ်စပ်က ထန်း ပင်တွေကို လက်ညှိုးထိုးပြရုံပဲ ရှိတယ် ဟေ့”

www.burmeseclassic.com

ဝေသာလီ ဘီလူးဇာတ်

ရွှေဘိုတွင် နှစ်စဉ်ကျင်းပမြဲဖြစ် သည့် မြို့ထောင်စေတီဘုရားပွဲတွင် ဖြစ် နှစ်၏။

လှတောသားတို့သည် ပွဲခင်းထဲ လည်နေရာမှ မြို့ခံမိတ်ဆွေနှင့်တွေ့ပြီး ထိုမြို့ခံမိတ်ဆွေက ထမင်းကျွေးပါရစေဆို ကာ မြန်မာထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ခေါ် သွားလေ၏။

“ကြက်သား၊ ဝက်သား၊ ငါး၊ အမဲ၊ ဆိတ်၊ ဘဲ ... ဟင်းတစ်မျိုး နှစ် ခွက်စီထည့်ပါ”

သို့ဖြင့် တစ်အောင်လေးအတွင်း စားပွဲခေါ် ဟင်းပန်းကန်တွေ ပြည့်သွား ရာက အရင်းနှီးဆုံး လှတောသားက ..

“ဟလိုလေး ... လူရယ်၊ ထမင်း ကျွေးဖို့ ခေါ်လာတယ်မှတ်ပါ။ တို့ကို ဝေသာလီပြည်က ဘီလူးဇာတ်သွင်းနေပါ ကလားကွယ်”

လက်မှတ်ကလေးထိုးတာများ

သက်ဆိုင်ရာမှ လှတောသား လယ်သမားများကို စိုက်ပျိုးစရိတ် ထုတ် ပေးနေချိန်ဖြစ်၏။

ငွေပုပုညညက ရရှိကြောင်း လက် မှတ်ထိုးရ၏။

တချို့က လက်မှတ်ထိုးရာတွင် ပြောလိုလို့ ချောလို့။

တချို့ကျပြန်တော့ အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့။

ဤတွင် ဘေးမှလူတစ်ယောက် က လက်မှတ်ထိုးရမှာ တွန့်နေသူကို ပြောလိုက်သည်။

“ဒီနားမှာထိုးကွ။ ဟလိုလေး ... မောင်ရာ၊ လက်မှတ်ကလေးတစ်ချက်ထိုး မှာများ စစ်ကိုင်းတံတားကြီး ပန္နက်ရိုက် တာကျနေတာပဲ”

ပုစဉ်းတောင်မြင်ဖူးရဲ့လား

လူငယ်တစ်စု ဆည်မြောင်းရေလာ မလာ စောင့်ကြည့်ရင်း ဗဟုသုတချင်း ပြိုင်နေကြသည်။

“ဟေ့ ... ဖော်ကာက မင်းဂျက် ထက် ကောင်းတယ်”

“ရမ်းတုတ်လိုက်လေကွယ်။ ဂျက် က ပန်ကာမပါဘူးကွ။ အသံထက်မြန် တယ်။ နားလည်းမလည်ဘဲနဲ့”

“ဖော်ကာကလည်း ပန်ကာမလိုပါ ဘူးလေ”

“ဒီမယ်ဟေ့ ... ငါ့ဖော်ကာက ထိုင်နေရင်းနဲ့ ခလုတ်နှိပ်လိုက် တီဗီ ကြည့်လို့ရတယ်။ ဒီဗီယိုဖွင့်လို့ရတယ်။ လက်ဖက်ရည်သောက်ဦးမလား ... အားလုံးရတယ်ကွ”

“ငါ့ဂျက်လေယာဉ်က မင်းဖော် ကာထက်တောင် ရသေ့။ တညတည ဆင်းမလား။ ထောင်ပြီးတော့ပဲတက် မလား။ ရတယ်။ မင်းဖော်ကာ ရမတဲ့ လား”

“ဟေ့ ... ငါ့ဖော်ကာက ...”
မပြီးနိုင် မစီးနိုင် ငြင်းနေကြသည့် အတွက် မလှမ်းမကမ်းမှ လူကြီးတစ် ယောက်က ဒိုင်လုပ်ပြီး ဆုံးဖြတ်ပေးလိုက် ရလေ၏။

“တော်ကြကွာ တန်ကြ။ ဂျက် တွေ၊ ဖော်ကာတွေ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ငြင်းနေရအောင် မင်းတို့က ပုစဉ်းတောင် စုံအောင်မြင်ဖူးလို့လား ... ဟင်”

နှိုင်းချက်ကတော့ စံတင် လောက်ပါတယ်

လှတောသူခင်သည် မုံရွာရောက် သမီးဖြစ်သူ နေမကောင်းဖြစ်သည် ဆို သဖြင့် အပြေးအလွှား ရောက်သွားခဲ့၏။

မုံရွာလို့ရောက်လေသော် သမီးဖြစ် သူမှာ ငြီးလို့ လိမ်းလို့ ရယ်ရယ်မောမော ထူထူထောင်ထောင်ဖြစ်နေရာ အမော ပြေသွားရလေသည်။

“အမေဖြင့် ပုလိုက်ရတာ မီးပုံထဲ ကျသလားမှတ်ရ။ ခု ဘယ်လိုနေသေး လဲ”

ထိုအခါ သမီးက တိုးတိုးလေး ကပ်ပြောလိုက်၏။

စင်စစ်မူ သမီးတို့လင်မယား လက် ညှိုးညွှန်ရာ ရွှေဖြစ်နေသော်ငြား အိမ် ထောင်သက်ကိုးနှစ်အတွင်း သားသမီး မထွန်းကားခဲ့။

ဆရာပေါင်းစုံ၊ နည်းမျိုးစုံနှင့် ပြုပြီး ကုသပါသော်ငြား ကိုယ်ဝန်ရခါစမှာတင် ပျက်ကျပြန်သည်တဲ့။

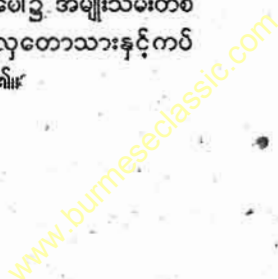
“သားသမီးလိုချင်လို့ ရူးနေတဲ့ ညည်းတို့လင်မယားကျမှ ကလေးပျက်ရ တယ်လို့အေး။ ကာကဝလ္လိယအိမ် သူခိုး ခိုးတယ်ဆိုတာကမှ တော်ဦးမယ်”

ကာကဝလ္လိယဟူသည် ဆင်းရဲ သည့်ဘဝ၊ အဝတ်တစ်ထည်တည်း နှစ် ယောက်ခွဲဝတ်ရသကဲ့သို့ နာမည်တောင်မှ တစ်နာမည်တည်း ဝေယူထားရသဖြင့် မယားကာက၊ လင်ကာကဟူ၍ နာမည် ကြီးခဲ့ပေ၏။

သူ့သမီး ကလေးဆင်းရဲသည် အဖြစ်ကို ကာကမောင်နှံနှင့် နှိုင်းချက်က မှ စံတင်လောက်သည်ဟု ဆိုရပေမည် တကား။

စားခုတ်ကောင် မီးနဲ့တို့တာ ထက်

ရွှေဘိုကားပေါ်၌ အမျိုးသမီးတစ် ယောက်သည် လှတောသားနှင့်ကပ် လျက် နေရာရခဲ့၏။

ကားထွက်လာသောအခါ ကား
ဆောင့်၍ လူချင်းထိမိတိုင်း အမျိုးသမီး
က တွန့်တွန့်သွားရလေ၏။

မကြာခဏဆိုတော့လည်း သည်း
မခံနိုင်သည့်အဆုံး -

“ဘယ်နယ်ကြောင့် ဒီလောက်
တိုးနေရတာလဲ။ ယောက်ျားမဟုတ်တဲ့
အတိုင်း အရိုးကပျော့လိုက်တာ”

ဟု မြည်တွန်တောက်တီးလိုက်
သည်။

ပထမတော့ လှတောသားက
ကျောရာကျောကြောင်း တောင်းပန်ပါသေး
၏။

“တမင်တိုးတာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။
ကားက ယမ်းခါနေလို့ပါ”

“အံ့မယ် ... ရှင်အသားယူနေ
တ များ။ မသိတာမှတ်လို့။ လူကိုများ
ဘာထင်နေလို့လဲ”

အသားလွတ် ရန်ထောင်မြဲ ရန်
ထောင်နေသည်မို့ လှတောသားလည်း
ငြိမ်ခံ၍ မနေနိုင်တော့။

“ဘာထင်ရမှာလဲ ...။ ဓားခုတ်
ကောင်ထင်တာပေါ့။ ခင်ဗျားကို ပြစ်မှားဖို့
များ ဝေလာဝေ။။ ခင်ဗျားယူမိတဲ့လူဟာ
မသာလောင်မိုက်သလိုဖြစ်မယ်သိလား။
ငါးရှဉ့် ကျပ်တိုက်ထားတဲ့ပုံနဲ့များ တွန့်
တွန့်သွားလိုက်တာ ... ဓားခုတ်ကောင်
မီးနဲ့တို့တာထက် ဆိုးဦးမယ်”

**သံဆိုနဲ့တောင် ထောင်းရ
သေး**

လှတောသူ ကောက်စိုက်သမများ
နှင့် တခြားရွာသူကောက်စိုက်သမများ
အရိပ်ကောင်းရာတွင် ထမင်းစားရင်း ဆုံ
ကြလေ၏။

ဤတွင် တခြားရွာသူက -
“ဟင်းကတော့ အဖေစားနိုင်

အောင် တစ်ခါတည်းရောချက်ခွဲရတာ။
အဖေက သွားမကောင်းတော့ဘူးလေ။
မကောင်းဆို လိုဏ်းတဲ့ ငှက်ပျောသီး
မှည့်တောင် ကောင်းကောင်းဝါးနိုင်တာ
မဟုတ်ဘူး”

ထိုသို့ ပြောဆိုလေရာ သူတို့ကို
ကျောသည်ဟုထင်သော လှတောသူက
ပက်ခနဲ ပြောချလိုက်ပါလေ၏။

“မယ်မင်းကြီးမ အဖေက တော်
သေးတာပေါ့။ တို့အိမ်က အဖေဖြင့် မဝါး
နိုင်တော့လို့ ရေတောင် သံဆုံနဲ့ထောင်း
ပြီး တိုက်ရတာတော့”

စိုးရိမ်ရတယ်

သားယောက်ျားလေးဟု ဆိုသော်
ငြား ကျားကျားလျားလျားမရှိ။

ကုပ်ချောင်းချောင်းနှင့် စိတ်ပျက်
စရာကောင်းနေသည့်ကြားထဲ လုံချည်
ခွေးချေးသိမ်းဝတ်ပြီး၊ ဆံရှည်ကျော
ဝဲနေသော သားမို့ ဖခင်က ကြည့်မရ
ဖြစ်နေသည်။

ခုလည်း သနပ်ခါးအဖွေးသားဖြင့်
အပြင်ထွက် လမ်းသလားရန် ပြင်နေပြန်
ပြီကော။

ဖခင်ဖြစ်သူက သမီးဖြစ်သူတို့အား
အော်ပြောလိုက်ပြန်၏။

“ဟဲ့ ... သမီးတို့၊ ခါးတောင်း
ကျိုက်ပြီး တုတ်တစ်ချောင်းစီကို ညည်း
တို့အစ်ကိုကို လိုက်စောင့်ရှောက်ကြစမ်း။
တော်ကြာ လမ်းမှာ ဖက်အနမ်းခံရမှာမို့
ရသဟဲ့” တဲ့။

ကိုယ့်အတွာနဲ့ ကိုယ်ပဲပေါ့

တိမ်တောင်မိုးသားများ တလိပ်
လိပ် တက်နေသော်ငြား မိုးက တစ်စက်
ကလေးမျှပင် မရွာ။

တိမ်သားတို့ တဖြည်းဖြည်းဝေးပြီး
လွင့်ပြယ်သွားသည်ကို ကြည့်ပြီး လူငယ်
တစ်ယောက်က ဟင်းချကာ -

“တချို့တိုင်းပြည်တွေမှာများ ခုလို
မိုးသားတက်ပြီး မိုးမရွာရင် မိုးသားပေါ်က
ရေခဲတွေကြပြီး မိုးအတုရွာပေးသတဲ့
ကျုပ်တို့လည်း အဲသလိုလုပ်ရင် ကောင်း
မယ်”

ဟု ဆိုသော် အဘိုးကြီးထစ်
ယောက်က -

“ကိုယ့်အတွာနဲ့ကိုယ် တန်ရာထစ်
ရာပေါ့ ငါ့တူရယ်။ ဒေါင်းဥထဲ စာသူထစ်
ဝင်ရင် ရင်ကွဲသလို စာဥထဲ ဒေါင်းထစ်
ပြန်လည်း ဥကွဲသတဲ့။ အင်း ... ထစ်
နေတော့ မင်းပြောသလို ဖြစ်ကောင်းမိ
ရဲ့”

မြင်ယောင်မိသေးတယ်

ရွှေကျင်ရွာ ရှင်ပြုအလှူပွဲသို့သွား
သော လှတောသားများ တစုတစေ့နဲ့
လာကြရာ လမ်း၌ -

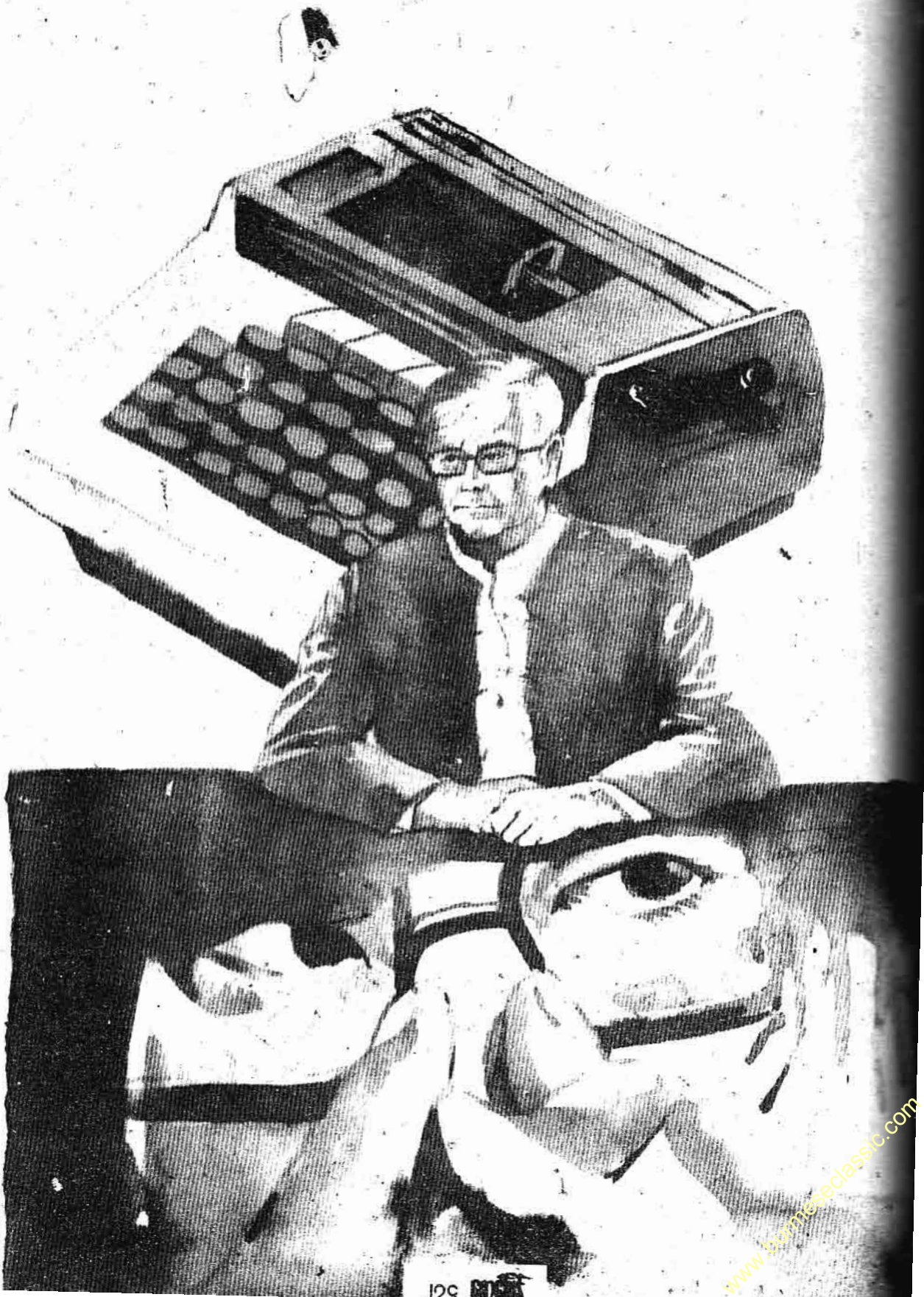
“ဟလိုလေး ... တကယ့်အလှူ
ပွဲပါပဲဗျာ။ ဝတ်ရွာတံခါးဖွင့်ပွဲကြီးတမျှ
ကျွေးလိုက်ဖွေးလိုက်တာကလည်း ထမင်း
ရည်ချောင်းစီး။ ချက်တဲ့ပြုတ်တဲ့ အိုးကြီး
တွေများ ကွဲအုပ်ကြီးအိပ်နေသလား မှတ်
ရ”

တစ်ယောက်က စလိုက်ရာက
အတူလာသူတစ်ယောက်က -

“ဟုတ်ပါရဲ့။ မိုးပြဒယ်ကြီးတွေက
တစ်မျှတစ်ခေါ်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါကြီး
တွေမြင်တော့ ငရဲပြည်မှာ ငရဲသားကို
မျှော်နေတဲ့ ယမမင်းရဲ့ ဒယ်အိုးကြီးတွေ
သွားမြင်ယောင်မိသေးဗျ”

ဦးကောင်းလူး

ပတ္တမြားနဂါး

မောင်တော်တိန်

“ဟာ...ဦးလွင်မောင်...ဘယ် တုန်းဗျ၊ ကျွန်တော်တို့လိုပဲ ပင်စင်ရုံး သွားမလို့မဟုတ်လား၊ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာလိုက်တာ”

ဆယ်နှစ်ကျော် မတွေ့ဖြစ်သော ရုံးမှ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်လင်မယား က ဦးလွင်မောင်အား အမှတ်(၅၁) Bus Car ပေါ်တွင် တွေ့သဖြင့် နတ် ဆက်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သူတို့ က ဆက်ပြောပါသည်။

“ဦးလွင်မောင်နဲ့တွေ့ရတာ အတော်ပဲဗျို့၊ ကျွန်တော်တို့နဲ့အတူတူ ပင်စင်ရုံးသွားကြမယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ကလည်း အဖော်ရှာနေတာ၊ ပင်စင် တွေမထင်မှတ်ဘဲတိုးလို့ ဝမ်းသာတုန်း ဦးလွင်မောင်ကြီးနဲ့တွေ့ရတာပိုပြီး ဝမ်း သာပါတယ်ဗျာ”

“အင်းပေါ့လေ၊ မတွေ့ဆို ကိုယ် အလုပ်ထွက်ပြီးကတည်းက

ဆိုပါတော့ ကိုယ်က ပင်စင်ရုံးသွား မလို့မဟုတ်ပါဘူး၊ မြို့ထဲကို ကိစ္စ ရှိလို့သွားမလို့ပါ။ ကိုယ်က ပင်စင် မရဘူးလေ၊ လုပ်သက် ၂၇နှစ်နဲ့ ဒီ အတိုင်းထွက်ပစ်လိုက်တာ”

“ဗျာ...ဟုတ်လား၊ ကျွန်တော် တို့က ဦးလွင်မောင်ကြီး ပင်စင်ရသွား တယ်အောက်မေ့တာ”

“မရပါဘူးကွယ်၊ ထွက်မရလို့ မရရအောင် ရသလိုထွက်ခဲ့တာပါ”

“ကျွတ်၊ ကျွတ် လုပ်သက်တွေ နှမြောလိုက်တာဗျာ”

စကားပြောရင်း စ မိုင်တွင် ထိုဇနီးမောင်နှံဆင်းသွားကြပါသည်။ ဦးလွင်မောင်ကား ဆင်းသွားသည့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ဇနီးမောင်နှံအား လှမ်းကြည့်ကာ မြို့တွင်းသို့ဆက် လက်လိုက်ပါခဲ့ပါသည်။

* * * * *

လွင်မောင်အလုပ်ရတော့ အ သက် ၂၀၊ ပြိုင်အရွေးခံကာ လက်နှိပ်စက်စာရေးအဖြစ် ခန့်အပ် ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ လွင်မောင်နှင့်ပြိုင် အရွေးခံခဲ့သူသည် လက်ရှိအလုပ် အကိုင်ရှိသူဖြစ်၏။ လက်ရှိအလုပ် လုပ်နေသူမို့ လက်နှိပ်စက်ကို ကျွမ်း ကျင်စွာ ရိုက်နိုင်လေသည်။ လွင်မောင်က အလုပ်မရှိသူဖြစ်သော် လည်း လက်နှိပ်စက်နှင့်စိမ်းသူ မဟုတ်၊ အလုပ်လျှောက်ထားပြီး ကတည်းက ပန်းဆိုးတန်းရှိ လူငယ် ကလပ်တွင် လက်နှိပ်စက်ကို နေ့စဉ် လေ့ကျင့်ခဲ့၏။ နှစ်လခန့်လေ့ကျင့်ခဲ့ ရသဖြင့် စံချိန်မီရိုက်နိုင်သည်ဟု ဆိုရ ပါမည်။

ယှဉ်ပြိုင်သူနှင့်လက်စွမ်းပြအပြိုင် ရိုက်ကြသောအခါ နှစ်ဦးစလုံးမတိမ်း မယိမ်း၊ နှစ်လုံးစီမှား၊ စာလုံးရေ

ယှဉ်ပြိုင်က ဆယ်လုံးသာသွားပါသည်။ ရိုက်ချိန်က သုံးမိနစ်ကံကောင်းသည်ဟုဆိုရပေမည်။ စိစစ်သူတာဝန်ခံက နှစ်ဦးစလုံးကို အလုပ်ခန့်ပါသည်။ ယှဉ်ပြိုင်သူ အမျိုးသားက သူ့အလုပ်၌ပင်လုပ်လိုပါသည်ဟုဆိုကာ မလုပ်ဖြစ်တော့ပါ။ ထို့ကြောင့် လွင်မောင်အလုပ်ရခဲ့ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ အလုပ်လုပ်ရမည့် စီမံဌာနတွင် နေရာချပေးပါသည်။ လက်နှိပ်စက်စာရေးတွေ အားလုံးသည် စာရေးမများဖြစ်ကြပါသည်။ အားလုံး ဖော်ဖော်ရွေရွေရှိကြပါသည်။ ခေါင်းဆောင် စာရေးမကြီးက လွင်မောင်အား ရုံးစာရိုက်ပုံကို ပြသပါသည်။ စာရေးမကြီးသည် လွင်မောင်၏အစံနှင့်မိတ်ဆွေဟု သိရသဖြင့် လွင်မောင်အားတက်မိပါသည်။ အစံမကြီးသည် ရုံးတွင်းစာအတိုလေးများ၊ လက်ရေးမများဖတ်ပုံ၊ မှားတတ်သည့်အမှားများ၊ စာရွက်အပေါ်ဘေး၊ အောက်ချန်လှုပ်ပုံ၊ ဖယောင်းစက္ကူအသုံးပြုပုံ စသည့် လက်နှိပ်စက်နှင့်ပတ်သက်သည့် လုပ်ငန်းများကို ပြသပေးပါသည်။

အားနေလျှင် ရုံးစာများကို ကြည့်၍ ရိုက်ရပါသည်။ ဌာနတွင်းရှိ စာရေးမများကတော့ အလုပ်လုပ်လိုက်၊ စကားပြောလိုက်၊ ဟိုဒီသွားလိုက်၊ နှေးနှေးနှင့်မှန်မှန်လုပ်ကြပါသည်။ လက်နှိပ်စက်စာရေးဆိုသည်မှာ စီမံဌာနရှိ အရာရှိမှ ရုံးအုပ်၊ စာ

ရေးစသည်များရေးသည့် ရုံးစာများကို ရိုက်ကြရပါသည်။ ရိုက်ရန်စာများကို တာဝန်ခံအစံမကြီးက စာရေးမများအားခွဲဝေပေးပါသည်။ လွင်မောင်ကတော့ ရုံးတွင်းရှိစာများကို မရိုက်ရသေးဘဲ၊ ကြေးနန်းအတိုလေးများ၊ မိတ္တူကူးခြင်းများသာ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလုပ်ရပါသည်။

စာရေးမများကတော့ စားလိုက်၊ အလုပ်လုပ်လိုက်၊ စကားပြောလိုက် ပျော်ပျော်နေတတ်ကြပါသည်။ ထိုသို့ ပျော်ပျော်နေတတ်သော စာရေးမများနှင့် မကြာမီပင်ပျော်ပျော်နေတတ်သော လွင်မောင်ခင်မင်သွားပါတော့သည်။ လုပ်ငန်းကျတော့ စာရေးမများက လွင်မောင်ထက်ကျွမ်းကျင်ကြပါသည်။ စာတစ်စောင်ကို လေးငါးမိနစ်နှင့်အပြီးရိုက်နိုင်ကြပါသည်။ သို့သော် မြန်မြန်ပြီးလျှင် မြန်မြန်နောက်တစ်စောင်ထပ်ရိုက်ရသည်မို့ ခပ်မှန်မှန်သာရိုက်ကြပါသည်။ စာရေးမတစ်ယောက်ဆိုလျှင် စာရိုက်လက်စကို လက်နှိပ်စက်တွင် တပ်ကာ ဟိုဒီလျှောက်သွားလိုက်၊ ပြန်လာပြီး လေးငါးဆယ်ချက်ရိုက်လိုက်၊ အာလူးပေးလိုက်နှင့် ပညာပါပါလုပ်ဆောင်တတ်ပါသည်။ ဒါကိုရုံးအုပ်ချုပ်ကြီးက သိသော်လည်း အမျိုးသမီးများဆိုတော့ ကြိုးရှည်ရှည်နှင့် လွှတ်ထားပါသည်။

မလွတ်၍လည်းမရပါ။ စာရေးမများက တော်ကြာမုန့်ဝယ်ကျွေးလိုက်၊ အစားအသောက်ဝယ်ကျွေး

လိုက်၊ လက်ဖက်ရည်တိုက်လိုက် ဆိုတော့ ရုံးအုပ်ကြီးခမျာ အလိုက်အထိုက်နေရပါသည်။ လွင်မောင်အလုပ်ရ၍ နှစ်ပတ်ခန့်အကြာ ရုံးအုပ်ချုပ်ကြီးက လွင်မောင်ကိုကြေးနန်းတစ်စောင်ရိုက်ခိုင်းပါသည်။ လွင်မောင်ကလည်း ကြိုးစား၍ရိုက်ပေးပြီး ရုံးအုပ်ကြီးက စိစစ်သောအခါ ငါးလုံးခန့်မှားနေသည်ကို တွေ့သဖြင့် ဒေါဖောင်းကာ လွင်မောင်အားခေါ်၍ ဆူပါသည်။ လွင်မောင်ခမျာ တစ်ခါလုပ် တစ်ခါမှားသဖြင့် အလွန်ပင်စိတ်ပျက်သွားပါသည်။ နေရာပြန်ရောက်သောအခါ စာရေးမများကိုပင် မကြည့်ရဲတော့ပါ။ ဒါကို သိသော စာရေးမအစံမကြီးက

“ခုမှစလုပ်ဝ မှားတော့မှာပေါ့ကွာ၊ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ရုံးအုပ်ကြီးက သဘောကောင်းပါတယ်၊ မင်းကို ကြိုးစားအောင်ပြောတာပါကွာ၊ မမတို့အလုပ်စလုပ်တုန်းကလည်း ဒီလိုပါပဲ”

အစံမကြီးက ချော့တော့မှ လွင်မောင်စိတ်သက်သာသွားပါသည်။ အသက်ရှူချောင်သွားပါသည်။ ရုံးအုပ်ကြီးကိုတော့ အတော်ပင်ဖြူသွားပါတော့သည်။ ဧရာဝတီရောက်ချင်း ဆောက်နဲ့ထွင်းခံရလေခြင်း။

နောက်ဆိုလျှင် လွင်မောင်သည် ရုံးအုပ်ကြီး၏ စာဆိုလျှင် သတိထား၍ ရိုက်ပါသည်။ စာရိုက်ပြီးနှစ်ခေါက်ခန့်ပြန်စစ်ပါသည်။ အလေး

သုံးဆယ်မလုပ်ရဲတော့ပါ။ လက်နှိပ်စက်ရိုက်သည်ဆိုသည်မှာ လော့ရှ်မရ။ စိတ်မရှည်၍မရ။ လွင်မောင်နည်းနည်းသဘောပေါက်သွားပါသည်။ ရုံးခန်းတွင်းတွင် တဖြည်းဖြည်း သိကျွမ်းလာသည်နှင့်အမျှ အလုပ်လုပ်ရသည်ကို ပျော်ရွှင်လာပါသည်ဟု ထင်မိပါသည်။ စာရေးကိုတင်ဝင်းတို့ ကိုထွန်းဝင်းတို့ဆိုလျှင် လွင်မောင်နှင့်အတော်လေးပင်ခင်ကြပါသည်။ ကိုတင်ဝင်းဆိုလျှင် ပျော်တတ်သူ တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ ကိုထွန်းဝင်းကတော့ တည်တည်တံ့တံ့နှင့် သဘောကောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။

လွင်မောင်လုပ်သက်တစ်နှစ်ကျော်သောအခါ သူတို့ဌာနသို့ လက်နှိပ်စက်စာရေးတစ်ဦးတွဲဖက် တာဝန်ချထားပါသည်။ ထိုသူသည် ဗက်နိုက်ရိုက်ရာတွင် အလွန်မြန်ဆန်သွက်လက်သူဖြစ်ပါသည်။ သည်မျှလက်နှိပ်စက်ကျွမ်းသူကို လွင်မောင်ယခင်က မတွေ့ဘူးပါ။ သူ့လက်များသည် လက်နှိပ်စက်ပေါ်တွင် ဝဲပျံနေသည်မှာ အလွန်ကြည့်ကောင်းလှပါသည်။ လက်မြန်သလောက်လည်း ရိုက်ချက်မှန်ကန်ပါသည်။ ထိုသူ၏ အမြန်ရိုက်ချက်ကို လွင်မောင်အတုခိုးမိပါတော့သည်။ ထိုသူတစ်လခန့်တွဲဖက်ပြီး သူ့ဌာနသို့ပြန်သွားသောအခါ လွင်မောင်သည် အချိန်ရတိုင်း အမြန်လေ့ကျင့်မိပါသည်။

နောက်တစ်လခန့်အကြာ လက်

နှိပ်စက်စာရေးတစ်ဦး တွဲဖက်ပြန်ပါသည်။ သူ့ကျတော့ မှန်မှန်ရိုက်သူဖြစ်ပါသည်။ ယခင်လူနှင့်ယခုလူသည် အရေးကြီးပုဂ္ဂိုလ်(အရာရှိကြီးများ၏)စာများကိုသာ သီးသန့်ရိုက်ကြပါသည်။ ထိုသူ၏ ရိုက်ချက်ကိုလည်း လွင်မောင် ခိုးခိုး၍ကြည့်မိပါသည်။ သူ့ရိုက်ချက်မှာ ပုံမှန်ရိုက်ချက်ဖြစ်သော်လည်း သူ့ရိုက်သောစာသည် ဘယ်ညာညီလျက်ရှိသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။ ထိုရိုက်ချက်ကို လွင်မောင်အလွန်သဘောကျသွားပါသည်။ ဆေးသပ်ခြင်း၊ လှပခြင်း၊ ဥှိညာခြင်းစသည့် အင်္ဂါများနှင့်ပြည့်စုံပါပေသည်။ ရှာမှရှားသော ရိုက်ချက်ဖြစ်ပါသည်။ သည်တော့မှ ငှင်မောင်လက်နှိပ်စက်ရိုက်တတ်ရုံနှင့်အလုပ်မဖြစ်သေးကြောင်း သိလာပါသည်။ လူကြီးများကြိုက်အောင် လူကြီးများသုံးအောင်၊ လူရာဝင်အောင် ကြိုးစားရပေဦးမည်။

ထိုလက်နှိပ်စက်စာရေးကြီးနှစ်ယောက်၏ ရိုက်ချက်များကို လွင်မောင်တွေ့ပြီးကတည်းက သူ၏ ရိုက်ချက်များသည် အရာမရောက်သေးကြောင်း၊ စာအဖြေသင်္ချာကိုင်ဆိုင်သေးကြောင်း သိရပါသည်။ သေးသပ်လှပရုံတင်မက မြန်ဆန်ဖို့ကလည်း လိုသည်။ လှပမြန်ဆန်ရုံတင်မက မှန်ကန်ဖို့လည်းလိုပါသေးသည်။ ယခု သူနှင့်တွဲဖက်လုပ်ကိုင်ကြသော စာရေးမများကား စာအဖြစ်သာ ရိုက်တတ်ကြပါသည်။ သေသေသပ်သပ်၊

လှလှပပလူကြီးကြိုက်စာများ မရိုက်နိုင်သေးပါ။ စီမံဌာနတွင် ယောက်ျားလက်နှိပ်စက်စာရေး ဆို၍လွင်မောင်တစ်ဦးသာရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့်လွင်မောင်သည် အခြားဌာနမှခံရုံးများ၊ အရေးပေါ်ကိစ္စများတွင် လွင်မောင်သာ သွားရောက်ရပါသည်။ အချိန်ပိုဆိုလျှင်လည်း လွင်မောင်ဘဲ မဲကျပါသည်။ ဟိုစာရေးမက သွားစရာရှိလို့ ဒီစာရေးမက မောင်လေးရယ်တစ်နာရီ လောက်လေးများ လုပ်လိုက်ပါဦးကွယ်။ လွင်မောင်ခမျာ နေရာတကာဖြစ်လာပါတော့သည်။ ထိုခေတ်ထိုအခါက အချိန်ပိုဆိုလျှင် လက်ဖက်ရည်ပင်အနိုင်နိုင်၊ ထမင်းစားဖို့ဆိုဝေလာဝေး။ အဲ-သဘောကောင်းသောအရာရှိနှင့် တွေ့ကာမှ ခေါက်ဆွဲလေး ဘာလေးညာလေး စားရလေ၏။

အချိန်ပိုတော်တော်များများသည် လက်ဖက်ရည်သာဖြစ်ပါသည်။ ထိုဌာနတွင် သုံးနှစ်ခန့်ရှိသောအခါ လွင်မောင်သည် အခြားဌာနသို့ပြောင်းရပါတော့သည်။ ခုံရုံးများတွင်လည်းသူ၊ အခြားဌာနတွဲဖက်လည်းသူ၊ စာရေးမများ မီးဖွားခွင့်သွားလည်းသူ၊ ဌာနပြောင်းတော့လည်း သူ။ လွင်မောင်ကတော့ အေးအေးဆေးဆေးပင်။ နောက်ဌာနတွင်တော့ လက်နှိပ်စက်အမျိုးသားတစ်ယောက် ရှိသော်လည်း သူက ခပ်နွဲ့နွဲ့၊ မိန်းကလေးများနှင့်အနေများ၍လားမသိညည်းကဟယ်၊ ငါကဟယ်နှင့် ရီ

ပင်ရီရသေး၏။ သဘောကတော့ ကောင်းရှာပါသည်။ ထိုဌာနမှ စာရေး မများကလည်း လွင်မောင်ကို ခင်မင် ကြပါသည်။ သည်ဌာနတွင်တော့ မြန်မာစာနည်းပြီး၊ အင်္ဂလိပ်စာအရိုက် များပါသည်။

ရုံးအုပ်များကတော့ လူသစ် လွင်မောင်ကို ဇယားများရှုပ်ထွေး သော လက်ရေးမူများ၊ အင်္ဂလိပ်စာ အသုံးအနှုန်းများသော စာများကိုသာ ရိုက်စေပါသည်။ ထုံးစံအတိုင်း စာ ရေးမများကိုတော့ စာတိုကလေးများ၊ ရှင်းလင်းလွယ်ကူသော စာများသာ ရိုက်စေပါသည်။ စာရိုက်ရန်ခွဲဝေ ပေးသောအခါတွင်လည်း သူများတစ် စောင် လွင်မောင်ကနှစ်စောင်၊ သုံး စောင်။ မျက်နှာလိုက်၍ စာခွဲမှန်း သိသော်လည်း လွင်မောင်ခမျာ ကြိတ်၍ ခံနေရပါသည်။ တစ်ခါ မဟုတ် နှစ်ခါမဟုတ်။ ဒါသည်ထုံးစံ လိုဖြစ်နေ၏။ စာရေးမများက ရုံးအုပ် ကြီးများ စာရေးများကို မှန်ကျွေးခြင်း လက်ဖက်ရည်တိုက်ခြင်း ခရာတာ တာ ညတုတုဆက်ဆံခြင်းများ ကြောင့် အလုပ်ဟူသမျှ လွင်မောင် ထံသို့သာ ရောက်လာတတ်ပါသည်။

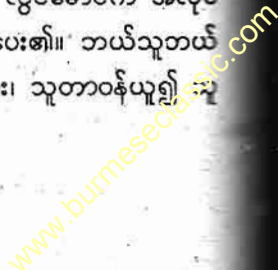
မည်သို့ပင်ဆိုစေ လူသစ်ဖြစ် သော လွင်မောင်သာပင်အလုပ်နား လည်အောင်ဟုဆိုကာ စာရှည်ကြီး များ၊ အင်္ဂလိပ်စာများ အစဉ်အမြဲရိုက် နှိပ်ရပါသည်။ လက်နှိပ်စက်စာရေး ဆိုသည်မှာ မျက်လုံး၊ လက်၊ တစ် ချိန်လုံးထိုင်ကာ ရိုက်နှိပ်ရသဖြင့်

အလုပ်များသူအဖို့ အလွန်ပင်စိတ်ပင် ပန်းလှပါသည်။ အသိအကျွမ်းနည်း သော လူကြီးများနှင့် အနေဝေးသော လွင်မောင်အဖို့ ရှိသမျှ ကျသမျှစာမူ ကြမ်းများသည် သူ့အတွက်ပင်ဖြစ် ပါသည်။ ပန်းဆိုးတန်းတို့ ဘားလမ်း၊ မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံလမ်းတို့လို စာတစ် မျက်နှာရိုက်ခ ပြားလေးဆယ်ဆိုလျှင် ဝိုင်းလှ၍ပင် ရိုက်ကြပါလိမ့်မည်။ ရုံးအုပ်ကြီးများကလည်း လွင်မောင် ကို ပေးရိုက်လိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ ယခုမူ ရှိသူမျှစာသည် လွင်မောင်ထံ စုပုံ၍ ကျပါလေသည်။

ဘယ်လိုပင်ဖြစ်ပါစေ လွင်မောင် ကတော့ သည်းခံစိတ်ရှည်စွာထမ်း တစ်လုတ်အတွက် ခေါင်းငုံ့ကာ လုပ် ပါသည်။ ဌာနမှ စာရေးနှင့်စာရေးမ များသည် သည်းခံစိတ်ရှည်သော လွင်မောင်ကို ကြာလေခင်မင်လေဖြစ် ပါသည်။ သည်ဌာနတွင် အတော် လေးအနေကြာလာသော လွင်မောင် သည် အလုပ်များသည်မှအပ စိတ် ချမ်းမြေ့အောင် နေတတ်ပေပြီ။ နေ တတ်အောင်လည်း ကြိုးစားရပါ သည်။ လက်နှိပ်စက်၏ သဘော တရားဖြစ်သော မြန်ရမည်။ မှန်ရမည်။ သေသပ် ရမည်ဆို သည် ကို တော့ လွင်မောင်အဓိကထားကာ ကြိုးစား လေသည်။ သည်လို အလုပ်ကြီးစား မှုကြောင့်ပင် စာရေးတော်တော်များ များသည် လွင်မောင်၏လက်ရာကို ကြိုက်နှစ်သက်ကြပါသည်။ ဤကဲ့ သို့ နေသားကျနေသောအချိန်တွင်

ပြဿနာတစ်ရပ်ပေါ်လာလေသည်။

ပြဿနာကား အခြားမဟုတ်။ ခပ်နွဲ့နွဲ့လက်နှိပ်စက်စာရေးအား ဌာန ပြောင်းစာထွက်ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုစာ ထွက်သည်နှင့် ခပ်နွဲ့နွဲ့လက်နှိပ်စက် စာရေးသည် အရာရှိကြီးများထံဝင် ၍ ငိုပြလေသည်။ အရာရှိကြီးများ ကလည်း သူနှင့်ရင်းနှီးနေကြသူမို့ တစ်နည်းတစ်ဖုံဌာနခြင်း ညှိနှိုင်းကြ ပြီး အခြားလူစားထိုးရန် အကြံပြုကြ ၏။ အခြားလူစားထိုးရန်ဆိုသည်မှာ အခြားလူမဟုတ်ပေ။ အသိမရှိသော အကပ်မရှိသော၊ နောက်ခံမရှိသော ကော်ကောင်းကောင်း မရှိသော လွင်မောင်ပါပေ။ ထို့ကြောင့် လူစား လဲ၍ ပြောင်းရွှေ့လိုက်ခြင်းခံရသူ သည် လွင်မောင်ဖြစ်ပါတော့သည်။ လွင်မောင်ကား စိတ်ဓာတ်မကျပါ။ ဘယ်သူကိုမှလည်း အပြစ်မမြင်ပါ။ မိမိ၏ကုသိုလ်ကံကိုသာ ပုံချလိုက် ရပါသည်။ ဤသို့ ပြောင်းရွှေ့ရ သောအခါဌာနရှိ မသိသူများက အံ့ အားသင့်ကြ၏။ လွင်မောင်ကို ကိုယ် ချင်းစာသူများက အထက်တက်၍ တိုင်ရန်အကြံပေးကြ၏။ လွင်မောင် ကတော့မဖြူပါ။ ပြောင်းသည့်အတိုင်း သွားရမည်ပေ။ ပထမအပြောင်းခံရ သူခပ်နွဲ့နွဲ့လက်နှိပ်စက်စာရေးက လွင်မောင်အားတောင်းပန်၏။ စာရေး မများကလည်း စိတ်မကောင်းကြ။ မကောင်းဆို လွင်မောင်က အလုပ် ဟူသမျှလုပ်ပေး၏။ ဘယ်သူတယ် သွားမလဲသွား၊ သူတာဝန်ယူ၍ သူ

တို့အလုပ်ဟူသမျှလုပ်ပေး၏။ အာမခံ၏။ ခုလွင်မောင်ပြောင်းရတော့မည်ဆိုတော့ သူတို့အလုပ်ကို သူတို့လုပ်ရပေတော့မည်။ တာဝန်ခံလုပ်ပေးမည့် သူမရှိတော့။

လွင်မောင်သည် ဝမ်းနည်းခံပြင်းစွာပင် ဌာနပြောင်းခဲ့ပါတော့သည်။ ယခုပြောင်းခဲ့ရသည့်ဌာနသည် မိမိတို့ ရုံးတွင် အရေးပါဆုံးဌာနလူကြီးများ၊ များစွာရှိသောဌာနဖြစ်ပါသည်။ ဘယ်ရောက်ရောက်ဘယ်ပေါက်ပေါက်လွင်မောင်ကတော့ မထူးတော့၊ ထမင်းတစ်နပ်အတွက် မိသားစုအတွက် ငွေရှာ လုပ်ရပေတော့သည်။ လွင်မောင်သည် ပေးသမျှအလုပ်၊ ပေးသမျှစာများကို သေသေတပ်တပ် မြန်မြန်ဆန်ဆန်ကြီးကြီးစားစားလုပ်ပြသည်။ ဤဌာနမှ ရုံးအုပ်ကြီးကလည်း ယခင်ဌာနများမှ ရုံးအုပ်ကြီးများလှိုပင် လွင်မောင်ကိုပင်အလုပ်များများပေး၏။ ဇယားများ၊ အစည်းအဝေးမှတ်တမ်းများ၊ စီမံချက်များ စသည်ဖြင့် ရိုက်စေ၏။ လွင်မောင်ကလည်း ခြောက်နှစ်မျှလုပ်လာသော လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံကို အသုံးချ၍ ကြီးစားလုပ်ပြ၏။

ဤဌာနတွင် အမျိုးသားစာရေးလေးဦးခန့်ရှိပါသည်။ ထိုအထဲတွင် လက်နှိပ်စက်စာရေးက နှစ်ဦး၊ လွင်မောင်နှင့်ဦးလူကျော်ဆိုသူဖြစ်ပါသည်။ ဦးလူကျော်သည် အသက်လေးဆယ်ကျော်ဖြစ်ပြီး ပျော်ပျော်နေတတ်သော လက်နှိပ်စက်စာရေး

ကြီးဖြစ်၏။ သို့သော် လက်နှိပ်စက်ကို သိပ်မရိုက်ရ။ လူကြီးများ၏ အရေးပေါ်စာလောက်ကိုသာ ရိုက်ရ၏။ ဘာစာများလည်းဆိုတော့ ထိုခေတ်ထိုအခါက လျှောက်လွှာပင်ဖြစ်ပါသည်။ လူကြီးများ၏ ကုန်သွယ်ရေးပေါင်းစုံတွင် လစဉ်လျှောက်သော လျှောက်လွှာများသာဖြစ်ပါသည်။ ထိုလျှောက်လွှာများကို ရိုက်ပြီးရုံနှင့် မပြီးသေးဘဲ၊ သူကိုယ်တိုင်သွား၍ ကိုယ်တိုင်လျှောက်၊ ကိုယ်တိုင် ထုတ်ပေးပါသည်။ ထိုခေတ်ထိုအခါက နို့မှုန့်၊ ဆေးပစ္စည်း၊ ဒေမိုဆောက်ပစ္စည်း၊ ဆန်စသည့် ဒေရေးပါသော ပစ္စည်းမျိုးစုံသည် ငှက်သွယ်ရေးတွင် အရာရှိကြီးငယ်တွေက လျှောက်လွှာစနစ်ဖြင့် ရောင်းချပေး၏။ ရောင်းချသည်ဆိုရာတွင် တော်ရုံတန်ရုံလည်ဝယ်သူများမလွယ်၊ အပေးအယူရှိသောသူများသည်သာ ထိုကုန်သွယ်ရေးများတွင် ဝင်ထွက်လျှောက်ထားနိုင်ပါသည်။

ကို လူကျော်ကြီးကား ဤကုန်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းတွင် အလွန်ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်သဖြင့် တစ်ရုံးလုံးနီးပါးရှိ လူကြီးများ၏ လျှောက်လွှာကိစ္စကို လစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကိုလူကျော်ကြီးသည် ရုံးတွင်သိပ်မရှိ၊ ကုန်သွယ်ရေးတွင်သာ ကျင်လည် နေတော့၏။ အခြားသူများ အတွက်ရော သူ့အတွက်ပါ တွက်ချေကိုက်လှ၏။

ဤသို့ ဤပုံလုပ်ငန်းကြောင့် ဦးလူကျော်ကြီးသည် လွင်မောင်တို့ဌာနတွင် လူကြီးများ၏ လက်စွဲတော်ဖြစ်နေတော့၏။

ဘယ်လူကြီးဘယ်လိုပြောင်းပြောင်း၊ နောက်လာသောလူကြီးကိုလည်း အရင်လူကြီးလိုပင် "ဆရာ၊ ဆရာ" ဟု "ဆရာချင်း" ထပ်ခါခေါ်ရင်း လျှောက်လွှာနှင့်စည်းရုံးထားသဖြင့် ကိုလူကျော်ကြီးမှာ ရုံး၏လူတော်ကြီးတစ်ဦးပါပေ။ ရုံးလုပ်ငန်းတွင်တော့ တော်ရုံသာ။ လျှောက်လွှာလုပ်ငန်းသည်သာ သူ၏မေဂျာပေကိုး၊ ဤဌာန၏စာရေးမများကား လွင်မောင်ထက် လုပ်သင့်ရင်သူများဖြစ်၍ လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်ကြ၏။ လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်ကြသလို ရုံးအုပ်ကြီးနှင့်အရာရှိကြီးငယ်များကိုပေါင်းသင်းရာတွင်လည်း ကျွမ်းကျင်ကြပါသည်။ အော်ရုံးဆိုသည့်အတိုင်း မိမိဘဝအတွက် ရန်းကန်နိုင်ရန်သက်ဆိုင်ရာများအား စည်းရုံးကြသည်မှာ ဓမ္မတာပင်ဖြစ်ပါလေသည်။ ထိုသို့ စည်းရုံးနိုင်ဖို့ဆိုသည်မှာလည်း တော်ရုံအရည်အချင်းနှင့်မရနိုင်ပါ။ လူပေါ်လူဇော်လုပ်နည်းတတ်မှ ပေးနိုင်မှ ကျွေးနိုင်မှ ရနိုင်ပါပေသည်။

လွင်မောင်ကတော့ ထိုကဲ့သို့မကျွေးနိုင်ပါ။ ပေးလည်းမပေးနိုင်ပါ။ သူတတ်သည်က အလုပ်ကို အလုပ်ကဲ့သို့ တာဝန်ကျေစွာ ဆောင်ရွက်ရန်နှင့် သည်းခံရန်သာ သူ့အဓိက သဘောတရားသာ

ဖြစ်ပါသည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် စာရေးအချို့နှင့်အရာရှိကြီးငယ်တချို့က လွင်မောင်၏လုပ်အားကို သတိထားမိလာကြပါသည်။ သေသပ်လုပ်သောစာ၊ မြန်မြန်သွက်သွက်လုပ်တတ်သည့် စိတ်ဓာတ်၊ လွင်မောင်တွင်အခြား ထူးခြားသော လုပ်ငန်းတစ်ခုရှိသေး၏။ ထိုလုပ်ငန်းကား ပန်းချီရေးဆွဲတတ်ခြင်းတည်း။ ဤသို့ ပန်းချီရေးဆွဲတတ်ခြင်းမှာ သူ့ကျောင်းနေစဉ်ကတည်းက ဖြစ်၏။ ဟိုကြည့်ဒီကြည့်ရေးဆွဲခြင်းမှ ရုံးသို့ ရောက်သောအခါ ဖိတ်စာများ မျက်နှာစုံညီအစည်းအဝေးများ၏ ခေါင်းစီးစာတန်းများကို ရေးဆွဲခြင်းမှစ၍ တဖြည်းဖြည်းလုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်ကာ ရုံးမှ တစ်စတစ်စလူသိလာခြင်းဖြစ်၏။ ထိုဖိတ်စာလုပ်ငန်းခေါင်းစီးစာလုံးစသည်များကို ပြင်ပတွင်သွားရောက်လုပ်ကိုင်ပါက ငွေကုန်ကျေးကျဖြစ်မည်ဖြစ်သဖြင့် အလွယ်တကူ သုံး၍ရသော ဝန်ထမ်းတစ်ဦးအားရုံးမှ နေရာပေးလာခြင်းဖြစ်၏။

ထိုလုပ်ငန်းများအတွက် လွင်မောင်၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုကား လူကြီးတော်တော်များများသိရှိလာခြင်းနှင့်လူရာဝင်လာခြင်းပင်ဖြစ်ပါတော့သည်။ ဘယ်ဌာနဘယ်နေရာတွင်၊ ဘယ်ဟောပြောပွဲ ဘယ်အစည်းအဝေးအတွက် လွင်မောင်အပြေးနှင့်ရတော့၏။ စာလုံးဖော်ရန် စာတန်းများရေးရန် စသည်စသည်တို့ဖြစ်ပါလေသည်။ သုံးဌာနပြောင်းပြီးသော

လွင်မောင်သည် အတွေ့အကြုံရော လုပ်ငန်းတွင်ပါရင့်ကျက်လာ၏။ လူ့သဘောတရားတွေ သိရှိလာ၏။ ဝန်ထမ်းတွေအကြောင်း၊ ရုံးအုပ်ကြီးများအကြောင်း၊ စာရေးမများအကြောင်း အရာရှိများအကြောင်း။ ဤဌာနသည် လွင်မောင်နှင့်သဟဇာတဖြစ်လာ၏။ စာရေးများမှ အစ အရာရှိကြီးများထိ လွင်မောင်ကို လူသိများလာလေသည်။

သာမန်လက်နှိပ်စက်စာရေးတစ်ယောက် မဟုတ်တော့။ ပန်းချီဆရာလက်နှိပ်စက်စာရေးဖြစ်၏။ အရာရှိများ၏ မိန့်ခွန်းများ၊ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်၊ လျှို့ဝှက်စာများဆိုလျှင် လွင်မောင်မှလွင်မောင်၊ မြန်ဆန်ခြင်း၊ သေသပ်ခြင်း၊ လှပခြင်းများကြောင့် လူကြီးများက လွင်မောင်ကို လက်မလွှတ်ကြ။ ကျစ်ချင်၊ ရစ်ချင်ကြသော လူများ လွင်မောင်ကိုရစ်၍မရတော့၊ မည်သည့်အရာရှိကိုမဆို လွင်မောင် ရိုရိုသေသေဆက်ဆံခြင်း၊ စည်းကမ်းရှိခြင်း၊ အလုပ်တက်ရက်မှန်ကန်ခြင်း တို့ကြောင့်လည်း လွင်မောင်နာမည်ရ၏။

ယခင်ဌာနများတုန်းကလို ပြင်ပခုံရုံးများ၊ အခြားဌာနသို့ တွဲဖက်ခြင်းများ၊ လုံးဝမရှိတော့ပါ။ ဤဌာနမှလွဲ၍ လွင်မောင်ကိုမည်သည့်ဌာနကိုမျှ မစေလွှတ်တော့။ ဒါတွေသက်သာသွားသော်လည်း အလုပ်ကတော့ဖြင့် မသက်သာလှပါ။ မနက်ရုံးရောက်ပြီးသည်နှင့် အလုပ်ကစောင့်

နေပါသည်။ ထိုအလုပ်ပြီးက နောက်တစ်လုပ်၊ ဒီကြားထဲပန်းချီကိစ္စကလည်းတစ်မျိုး၊ ဘယ်လိုပင်ဖြစ်စေ၊ လွင်မောင်သည်ပေးအပ်သည့် တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင်ဆောင်ရွက်တတ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံစိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်သောအရာရှိများလည်း ရုံးသို့ရောက်ရှိလာသည့်အခါ၊ တော်ရုံလူက ထိပ်တိုက်မတွေ့ရုံကြ၊ ထိပ်တိုက်တွေ့ရသည်က လွင်မောင်ပင် ထိုအရာရှိ၏ စာဆိုလျှင်စာရေးမများ ဖိန့်ဖိန့်တုန်ကြသည်။ တာဝန်မယူချင်၊ ဒါကို ရုံးအုပ်ကြီးက သိပါသည်။ သူတို့နှင့် ထိပ်တိုက်မတွေ့စေရ၊ လွင်မောင်နှင့်ရိုက်စေ၏။ တစ်စောင်နှစ်စောင်၊ လေးငါးဆယ်စောင်လောက် လွင်မောင်နှင့်မိတ်ဆက်ပြီးမှ စာရေးမများနှင့်ရိုက်စေ၏။

တစ်နေ့ ထိုအရာရှိ၏ စာတစ်စောင်ပျောက်၏။ အရာရှိက ရုံးအုပ်ကို ရှာစေ၏။ ရုံးအုပ်ကြီးသည် ပျာပျာသလဲဖြစ်ကာ ဟိုသည် ရှာသော်လည်းမတွေ့၊ တစ်နာရီခန့်ကြာသောအခါ အရာရှိက အခန်းတွင်းသို့ဝင် လာပြန်ကာ သူ့စာကိုမေးပြန်လေသည်။ ဘာဖြေရမှန်းမသိသော ရုံးအုပ်ကြီးက လွင်မောင်ထံ ပေးထားကြောင်း၊ ယခုလွင်မောင်ထံတွင်လည်း မတွေ့ကြောင်း အစီရင်ခံ၏။ အရာရှိက လွင်မောင်ကို ခေါ်ကာ အဘယ်ကြောင့် စာပျောက်သနည်း။ အရေးကြီးစာကိုမှ အဘယ်ကြောင့်ပေါ့ဆ

စွာ သိမ်းသနည်း။ အမြန်မရိုက်ဘဲ အဘယ့်ကြောင့် ခေါက်ထားသနည်း စသဖြင့် ငေါက်ငမ်းအပြစ်တင်ပါတော့သည်။

လွင်မောင်ကလည်း မိမိထိုစာကို မတွေ့မိကြောင်း၊ တွေ့ပါကချက်ခြင်း ရိုက်နှိပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုမူထိုစာကို မိမိထံလည်းမရောက်ကြောင်း တင်ပြသော်လည်း ရုံးအုပ်ကြီးက လွင်မောင်ကို ပေးကြောင်းထပ်မံပြောပြန်သဖြင့် လွင်မောင်ခမျာအသား လွတ်အခြောက်တိုက် အရာရှိမှ လုပ်ငန်းပေါ့ဆမှုဟုဆိုကာ အရေးယူရန် ရုံးအုပ်အားအမိန့်ပေး၏။ လွင်မောင်ခမျာ မည်သို့မှ မဖြေရှင်းနိုင်ဘဲမိမိထံမရောက်သည့်စာကြောင့် နာတက်ရတော့မည်ကို ရင်ဆိုင်ရန်သာရှိပါတော့သည်။

အခြားဝန်ထမ်းများကလည်း လွင်မောင်ကိစ္စကို သိရှိကြသောအခါ အဖြစ်မှန်ကိုသဘောပေါက်ကြသော်လည်း မည်သူမှဝင်ရောက်၍ ဖြေရှင်းမပေးနိုင်ကြပါ။ တတ်နိုင်သရွှ်တော့ ထိုအရေးကြီးစာကို ဝိုင်းဝန်း၍ရှာကြရာ စာရေးလေးတစ်ယောက်က ရုံးအုပ်ကြီး၏ စာဟောင်းထည့်သည့် ချင်းထဲတွင်တွေ့သဖြင့် ရုံးအုပ်ကြီးအား စာကိုပြန်ပေးလေ၏။ ရုံးအုပ်ကြီးမှ အလွန်အံ့အားသင့်ကာ လွင်မောင်အားနှစ်သိမ့်၍ အမြန်ရိုက်စေကာ ရုံးမဆင်းမီအရာရှိထံ လွင်မောင်ကိုပင် တင်နိုင်၏။

တတ်လဲတတ်နိုင်သည့် ရုံးအုပ်

ကြီးပါပေ။ လွင်မောင်ကလည်း မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်သည့်အဆုံး ရိုက်ပြီးသောစာကို ယူ၍အရာရှိထံတင်ပြလေ၏။ အရာရှိကား အင်းမလုပ်အဲမလုပ် ပြုံးလည်းမပြ သူ့စာကိုသာ အမိအရယူကာ ‘ခင်ဗျားသိပ်ကံကောင်းတယ်၊ ကျုပ်ခင်ဗျားကို တာဝန်ပေါ့ဆမှုနဲ့ တင်တော့မလို့’

လွင်မောင်ကား ခေါင်းငုံ့၍ ‘ဟုတ်ကဲ့’ ဟုဆိုကာ သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ ပင်အခန်းထဲမှ ထွက်ခဲ့လေ၏။ အပြင်သို့ရောက်သောအခါ ရုံးအုပ်ကြီးက ပျာပျာသလဲ၊ ဘာပြောသေးလဲ၊ ကျေနပ်ရဲ့လား၊ စသည့်မေးခွန်းများကို မေးကာ လွင်မောင်ပခုံးအားပုတ်၍ ‘သည်းခံပါကွာ သည်းခံပါ၊ မှားတဲ့အခါလည်းမှားမှာပေါ့’ ဘာကိုရည်ရွယ်မှန်းမသိ၊ ဘယ်ကိုဦးတည်မှန်းမသိသည့် စကားကိုပြောနေလေ၏။ လွင်မောင်ကား ထိုစာကိစ္စကို မကျေနပ်သော်လည်း မိမိမှာမည်သည့်ကာဘာအပေါင်းအသင်းမှမရှိသဖြင့် ရသေ့စိတ်ဖြေနေလိုက်ရလေ၏။

တစ်နေ့ ထိုအရာရှိရောက်ပြီး နှစ်လခန့်အကြာ၊ အရာရှိကလွင်မောင်အား သူ့အခန်းတွင်းသို့ ခေါ်ကာ လက်မှတ်တစ်ခုကိုပြလေ၏။

‘အဲဒီ လက်မှတ်ကို မောင်လွင်မောင်ထိုးလို့ ရမလား’

‘ဗျာ’

‘ဪ’ ဒီလိုဗျာ၊ ဒါ နယ်ကကျောင်းဆရာကြီးလက်မှတ်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်သမီးကျောင်းပြောင်းလက်

မှတ်မှာ လိုနေလို့၊ ဆရာကြီးက ဟိုးမိတ္ထီလာကျောင်းကဆိုတော့ လက်မှတ်ထိုးဖို့ မလွယ်ဘူးလေ၊ ဒါကြောင့် မောင်လွင်မောင်က ပန်းချီဆရာဆိုတော့ ဖြစ်နိုင်မလားလို့၊ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ်။ တခြားသူတွေက မောင်လွင်မောင်က ဒါမျိုးတွေ လုပ်နိုင်တယ်လို့ ပြောကြလို့’

လွင်မောင်လွက်မှတ်ကိုကြည့်လိုက်သောအခါ ထိုး၍ရမှန်းသိ၏။ ‘ဆရာခင်ဗျား၊ ထိုးမယ်ဆိုရင်တော့ ရနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြဿနာတွေပေါ်လာရင် ကျွန်တော်ဘယ်လိုဖြေရှင်းရမလဲခင်ဗျာ၊ ဟိုမပြောကောင်းမဆိုကောင်း လက်မှတ်တုဆိုတာ အမှုတွေဘာတွေဖြစ်နိုင်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

‘ဪ’ ဒါလား၊ ဒါတော့မပူပါနဲ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်ဆရာကြီးဆီကို ဖုန်းဆက်ပြီးပါပြီ၊ အဆင်ပြေသလိုသာလုပ်ပါတဲ့ သူ့ဘက်က ဘာပြဿနာမှ မရှိပါဘူးတဲ့ဗျာ၊ တကယ်တော့ ကျွန်တော့်သမီး သူ့ကျောင်းကနေ ရန်ကုန်ကျောင်းပြောင်းတာ လက်မှတ်တစ်ခုထိုးဖို့လိုနေလို့ဗျာ၊ စိတ်ချပါ ကျွန်တော်အားလုံးတာဝန်ယူပါတယ်။ မောင်လွင်မောင်စိတ်ပူမနေပါနဲ့’

သူ့အပြောကြောင့် လွင်မောင်သည် ဆရာကြီး၏လက်မှတ်ကိုယူကာ မိမိနေရာသို့ပြန်ခဲ့ပြီး၊ ဆရာကြီးလက်မှတ်ပုံစံအတိုင်းကြည့်၍ လိုနေသော စာရွက်ပေါ်တွင် ရေးထိုးလိုက်

ပါသည်။ လက်မှတ်ထိုးသူ၏ လက်
ရေးဆွဲပုံကို ကြည့်ကာ ကူးဆွဲခြင်း
ဖြစ်သဖြင့် မခက်လှပါ။ သာမန်လူ
များဆိုလျှင်တော့ လွယ်ကူမည်
မဟုတ်ပါ။

လက်မှတ်ရေးထိုးပြီးသောအခါ
လွင်မောင်သည် အရာရှိအခန်းသို့ဝင်
ကာ လက်မှတ်အစစ်နှင့်သူထိုးထား
သော လက်မှတ်တူကိုပြလိုက်လေ
၏။ အရာရှိသည် လွင်မောင်ပြသော
လက်မှတ်နှစ်ခုကိုကြည့်၍ အစစ်
အတူခွဲခြားရန် မလွယ်ကူပေ။

‘ဟာ...ကောင်းလိုက်တာဗျာ၊
တူမှတူ၊ ဘာမှလိုအပ်ချက်မရှိဘူးဗျို၊
တကယ်ကိုချွတ်စွဲပဲ’

စာရွက်နှစ်ရွက်ကိုကိုင်၍ကြည့်
ကာ သဘောကျနေလေ၏။ သူ့စားပွဲ
ပေါ်ရှိ လူခေါ်ခေါင်းလောင်းကိုတီး
လိုက်လေ၏။ ခေါင်းလောင်းသံကြား
ပြီး ရုံးလှလင်ဝင်လာသောအခါ..

‘လက်ဖက်ရည်နဲ့မုန့်အမြန်ယူ
ခဲ့ပါကွာ’

အရာရှိသည် စာရွက်ကိုကြည့်
လိုက်၊ လွင်မောင်ကိုကြည့်လိုက်နှင့်
အလွန်ပင်ပီတိဖြစ်နေပါသည်။

‘သိပ်ကိုကျေးဇူးတင်ပါတယ်
လွင်မောင်ရာ၊ မောင်ရင်သာမကူရင်
ကျုပ်တော့ မိတ္ထီလာကိုလေယာဉ်နဲ့
သွားရမလား၊ ကားနဲ့ပဲသွားရမလား၊
ဘယ်လိုစဉ်းစားရမှန်းမသိဖြစ်နေတာ
ဗျာ၊ ခုခင်ဗျားဖြေရှင်းလိုက်မှ ကျုပ်
သမီးကျောင်းကိစ္စပြီးပြတ်သွားပါပြီ
ဗျာ၊ ပြီးပြတ်သွားပါပြီ’

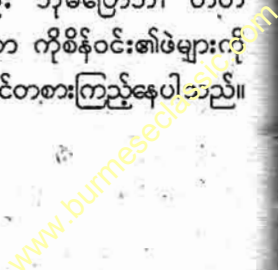
ထိုနေ့၊ ထိုရက်၊ ထိုအချိန်မှစ၍
ထိုအရာရှိသည် လွင်မောင်အား
မည်သည့်အခါမှ မဆူတော့၊ မငေါက်
တော့၊ မဟောက်တော့သော်လည်း
လွင်မောင်က နောက်တစ်ခါလာခိုင်း
လေမလားဟု တွေးတောကာထိတ်
လန့်နေပါတော့သည်။ သည့်ဌာနနှင့်
လွင်မောင်အကျိုးပေးသည်ဟု ဆိုနိုင်
ပါသည်။ ကံဇာတာတက်လာလေ
သလား မပြောတတ်ပါ။ ဤဌာန
သည် အလုပ်များလှသော်လည်း ထို
များလှသောအလုပ် ပုံကြောင့်
လွင်မောင် နာမည်ရလာပါသည်။
လူချစ်လူခင်ပေါလာပါသည်။ အရာ
ရှိဦးမြင့်သိန်းမြိုင်ဆိုလျှင် လွင်မောင်
လုပ်အားကို အသိအမှတ်ပြုသည်။
ကိုယ်ချင်းစာသည်၊ ညှာတာသည်။
ခင်မင်လေသည်။ တစ်ရံတစ်ခါ
လွင်မောင်ကိုလက်ဆောင်များလည်း
ပေးတတ်ပါသည်။

အရာရှိဦးမြင့်သိန်းမြိုင်ကား ဝန်
ထမ်းများကိုခင်မင်တတ်သဖြင့် ဝန်
ထမ်းများကလည်း ဦးမြင့်သိန်းမြိုင်
ကို ခင်မင်ကြလေသည်။ အထက်
တန်းစာရေးကိုစိန်ဝင်း၊ ကိုသိန်းစံနှင့်
ဝန်ထမ်းတော်တော်များများက
လွင်မောင်ကို ခင်မင်ကြပါသည်။
ခင်မင်ဆို လွင်မောင်နှင့်ကိုစိန်ဝင်း၊
ကိုသိန်းစံတို့မှာ ဘဝတူစာရေးတွေ၊
သူမရှိငါချေး၊ ငါမရှိသူချေး၊ တစ်လ
တစ်လကို လခ ၁၈၅ကျပ်ဖြင့်
မနည်းလောက်အောင်စားနေရသူတွေ၊
သူတို့အချင်းချင်းလှည့်၍ မရပါက

စာရေးမလေး မမာမာသက်ထံတွင်
တစ်ဆယ်တိုးဖြင့် ငွေချေးရလေ၏။
လခထုတ်ဆပ်၊ ဆပ်ပြီးပြန်ချေး
သည်လိုနှင့်သံသရာလည်နေတော့၏။

ဒီကြားထဲကိုသိန်းစံက ယမကာ
လေးကြိုက်တတ်သဖြင့် ယမကာ ငို
က တစ်လတစ်လ မလွယ်လှပါ
ပေ။ ကိုစိန်ဝင်းကတော့ ကုလားကား
ကြိုက်၏။ ကုလားကား တစ်လ
တစ်ကြိမ်လောက် မကြည့်ရလျှင်
မနေတတ်ပါပေ။ ထို့ကြောင့် လခ
ထုတ်ပြီးသည် နှင့် ကုလားကား
ကြည့်မည် အိမ်သို့ ပြေး၏။
ကြည့်မည့်သူများကြိုတင် လက်တို့၍
ချိန်းထားပြီးဖြစ်လေ သည်။
တစ်ခါလွင်မောင် ကို အတင်း
ခေါ်သဖြင့် လွင်မောင်မလိုက်ချင်
လိုက်ချင်နှင့်လိုက်သွားရ၏။ ဟို
ရောက်သောအခါ အခြားဌာနမှ
စာရေးကြီးများ၊ ရုံးအုပ်ကြီးများနှင့်
စာရေးများကို လွင်မောင်တွေ့ရလေ
၏။ လွင်မောင်က မကစားပါ။
ကိုစိန်ဝင်းကတော့ စိန်ပြေနပြေက
စား၏။

လွင်မောင်စားချင်တာမှာစား၊
ဝိုင်းသို့အသင့်ရောက်လာ၏။ ထမင်း
ကြော်လား၊ ခေါက်ဆွဲလား၊ ကြိုက်
တာမှာ လွင်မောင်ကတော့ကိုစိန်ဝင်း
ကို အားနာသဖြင့် ပဲမုန့်လောက်သာ
မှာစားပါသည်။ ဘေးထိုင်ဘိုင်ကြ
သော်လည်း ဘုမပြောဘဲ၊ တိတ်
တိတ်နေကာ ကိုစိန်ဝင်း၏ဖဲများကို
သာ စိတ်ဝင်တစားကြည့်နေပါသည်။

ပထမပိုင်း ကိုစိန်ဝင်းဖဲတက်မကောင်း၊ အလှူပေးနေရ၏။ ညနေ ၅နာရီမှ စသော ကုလားကားဝိုင်းသည် ည ၉ နာရီကျော်ထိ မပြီးသေး၊ ပြန်ချင်သောလွင်မောင်က အတော်အသင့် အလုပ်ဖြစ်နေသော ကိုစိန်ဝင်းကို လက်တို့ကာ ရပ်စေ၏။

ည ၁၀နာရီထိုးခါနီးမှ ကိုစိန်ဝင်းသည်ဝိုင်းမှထိလေ၏။ နှစ်ဦးသားလေဟာပြင်ဈေးသို့ပြေးကာ တရုတ်ထမင်းဟင်းအဝစားကြပြီး လမ်းခွဲခဲ့ကြ၏။ ကိုစိန်ဝင်းက လွင်မောင်ကို သူနှင့်လိုက်ခငွေအစိတ် ချီးမြှင့်လိုက်သဖြင့် လွင်မောင်သည် ခရုခေါက်ဆွဲတစ်ထုပ်နှင့်အသားကင်အခေါက်ကင်များဝယ်ပြီး အိမ်သို့ပြန်ခဲ့လေ၏။ နောက်ကျသည်မှာ ထုံးစံအတိုင်း အိုဗာတိုင်ပေါ့၊ သူ့ဇနီးကတော့ မိုးချုပ်မှ ပြန်နေကျမို့ ရုံးနေသော်လည်း ခေါက်ဆွဲနှင့်အသားကင်အခေါက်ကင်များ စားရသဖြင့် ပျော်ရွှင်နေ၏။

သည်လိုနှင့်လွင်မောင်သည် ကိုစိန်ဝင်းနှင့်တစ်လတစ်ကြိမ်၊ ကုလားကားကြည့်သည့်ပွဲသို့လိုက်ရ၏။ အဆင်မပြေသောအခါ လွင်မောင်လက်စွပ်ကို ကိုစိန်ဝင်းက ခေတ္တပေါင်၏။ နောက်ပြန်ရွေးပေး၏။ လွင်မောင်၏ လက်စွပ်ကလေးကား ပေါင်လိုက်၊ ရွေးလိုက်နှင့်မြှုပ်ချည်ပေါ်ချည်ဖြစ်နေလေသည်။ ကိုစိန်ဝင်းလည်း ကုလားကားကြည့်သည့်အတွက် အကြွေးတွေပင်လယ်ဝေနေ၏။ ဖောင်တိတ်၊ မျက်မှန်၊

အပေါ်အင်္ကျီ အားလုံးပေါင်ရ၏။ တော်ကြာပြန်ရွေး ပြန်၏။ ဘာတွေပေါင်ပေါင် လွင်မောင်က စိတ်မဝင်စားပါ။ သူ စိတ်ဝင်စားသည်က မျက်မှန်ပေါင်ခြင်းနှင့်ဖောင်တိန်ပေါင်ခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

အပေါင်ခံသည်က ရုံးမှလူပျိုကြီးကိုင်းကြည့်ဖြစ်ပါသည်။ ကိုင်းကြည့်သည် မမာမာသက်ကဲ့သို့ ငွေချေးသူဖြစ်သော်လည်း မမာမာသက်ထက် ပို၍ ပို၍ စွန့်စားသူဖြစ်၏။ သူက ရုံးသူ ရုံးသားများဆိုလျှင်၊ မျက်မှန်၊ ဖောင်တိန်၊ တိုက်ပုံ၊ စောင်၊ နောက်ဆုံး ဖျာလိပ်ပါကောင်းပါက အပေါင်ခံ၏။ သူက အဆောင်တွင် နေသူမို့ သူ့အတွက် အားလုံးအသုံးဝင်၏။ ရုံးမှအပေါင်ဆုံး နာရီ၊ ဖျာ၊ စောင်၊ တိုက်ပုံများကို သူ့အဆောင်တွင် လပေးနှင့် ပြန်ရောင်း၏။ အမှန်က သူ နာရီ၊ စောင်၊ တိုက်ပုံလောက်သာ အပေါင်ခံသော်လည်း ကိုစိန်ဝင်းကစ၍ မျက်မှန်ကို ပေါင်လေ၏။ လူပျိုကြီးက မျက်မှန်ကို ပထမလက်မခံချင် နောက်မှ သူ့စဉ်းစားမိသည်မှာ ကိုစိန်ဝင်းသည် မျက်မှန်မပါက ရုံးတွင်အလုပ်လုပ်၍မဖြစ်၊ သည်မျက်မှန်ကို အပေါင်ခံပစ္စည်းအဖြစ် ယူထား၍လည်းမဖြစ်၊ ယူထားလျှင် ရုံးသူရုံးသားများက လောဘကြီးသည့် ချစ်တီးဟုဆိုကြလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် လူပျိုကြီးက ဒီလိုထွင်၏။ ကိုစိန်ဝင်းကို ယုံကြည်

သဖြင့် မျက်မှန်အပေါင်ခံမည်၊ အပေါင်ခံမည့်ပုံစံက မျက်မှန်ကို ရုံးတက်ချိန်တွင်ပြန်ပေးမည်။ ရုံးဆင်းသည်နှင့် ကိုစိန်ဝင်းက လူပျိုကြီးထံ မျက်မှန်ကိုအပ်ခဲ့ရမည်။ ဒီလိုဆိုတော့ လူတွေလည်းသိပ်မသိ၊ ကိုစိန်ဝင်းကလည်း သဘောတူပါသည်။ ဒီလိုနှင့်ကိုစိန်ဝင်း၏ မျက်မှန်သည် လူပျိုကြီးကိုင်းကြည့်ထံတွင် တစ်လခန့် အပေါင်ခံပစ္စည်းဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ပထမတစ်လ၊ နောက်ခဏခဏဖြစ်တော့၏။ ဒါကို စာရေးများသိတော့ဝိုင်းဟားကြသဖြင့် လူပျိုကြီးကိုင်းကြည့်က သူ့သိက္ခာကျသည်ဆိုကာ နောက် ကိုစိန်ဝင်း၏ မျက်မှန်ကိုလက်မခံပါတော့ချေ။ တတ်လည်းတတ်နိုင်ကြသည်လူတွေ။

နောက်ကိုသိန်းဇံ ကိုသိန်းဇံက တစ်မျိုး၊ စာရေးမများလပေးရောင်းသော ပုဆိုး၊ ထီးစသည်များကို ဝယ်၏။ လခထုတ်သောအခါ သူမဟုတ်သလို၊ မမှတ်မိသလို၊ အရက်ကြောင်ကြောင်သလိုလုပ်တတ်၏။ စာရေးမများကလည်း မရမကတောင်း၏။ ကိုသိန်းဇံကလည်း ရှောင်၏။ နှစ်လပေးကို လေးလ၊ ငါးလဖြစ်အောင်ပေး၏။ တစ်ချို့နှစ်ချီ၏။ ဒါလည်း စာရေးမတွေက မမှတ်၊ နောက်တစ်ခါရောင်းကြပြန်၏။ ကိုသိန်းဇံကလည်း နောက်တစ်ခါ လှည့်ပြန်၏။ သည်လိုနှင့်ကိုသိန်းဇံနှင့်စာရေးမများငါးပျံတစ်လှည့် ဗုံလုံတစ်လှည့်ဖြစ်နေကြလေ

တော့၏။ မကြာခဏရုံးအုပ်ကြီးက ကြားဝင်ဖြေရှင်းရလေ၏။

လွင်မောင်တို့ ရုံးသူရုံးသားများ ဘဝသည် လုံးလည်ချာလည်လိုက် နေကြသော်လည်း ရုံးတာဝန်တွေကို တော့ ပြေလည်အောင်လုပ်ဆောင် ကြပါသည်။ စားဝတ်နေရေးဘယ်လို ပင် အဆင်မပြေ၊ အလုပ်တာဝန်က တော့ အဆင်ပြေအောင်ဖန်တီးကြရ ပါသည်။ သည်လိုနှင့် လွင်မောင် သည် ရုံးတွင်မရှိမဖြစ်၊ ဌာနတွင် အရေးကြီးပုဂ္ဂိုလ်လိုဖြစ်လာလေ၏။ လက်နှိပ်စက်ကျွမ်းကျင်မှုက တစ် ကြောင်း၊ ပန်းချီပညာအတော်အသင့် တတ်မြောက်သည်က တစ်ကြောင်း ကြောင့် ရုံး၏ဟောပြောပွဲများ၊ အ စည်းအဝေးဖိတ်စာများ၊ ပြပွဲကြီးများ ဘွင် လွင်မောင်သည်ပန်းချီတာဝန် များကို တာဝန်ယူရသည်အထိ ဖြစ် လာလေသည်။ ထိုပြင် ဌာနနှင့်ပတ် သက်သည့် ဒီဇိုင်းများ၊ စာအုပ်စာ စောင်မျက်နှာဖုံးအပြင်အဆင်များ စသည်တို့တွင်လည်း လွင်မောင် မပါမဖြစ် ပုံစံဖြစ်လာလေသည်။

လုပ်ငန်းက လက်နှိပ်စက်စာရေး၊ ပူးတွဲအလုပ်တာဝန်က ပန်းချီနှင့် ပတ်သက်သည့်လုပ်ငန်းများ၊ တချို့ က လက်နှိပ်စက်စာရေးသည် လက် နှိပ်စက်ပုံရိုက်ရန်တာဝန်ရှိသည်။ တခြားတာဝန်ကို လက်မခံနှင့်စသည် ဖြင့် လွင်မောင်အား အကြံပေးကြပါ သည်။ အကြံသည် အကြံသာဖြစ်ပါ သည်။ အထက်အရာရှိက ဒါလုပ်ပါ

ဆိုလျှင် လွင်မောင်ဘာမျှမပြောနိုင်ပါ တစ်နှစ်တစ်ခါအင်ဗ္ဗိင်းပြခန်းတွင် တာဝန်ကျပါသည်။ ထိုတာဝန်မှ တစ်ဖန်လုပ်နေကိုင်နေစဉ်အရေးကြီး စာများရိုက်ရန်ရှိသည်ဟုဆိုကာ ရုံးသို့ ပြန်ပြေးရသည်မှာလည်း မနည်းလှ ပြီ။

တစ်ခါတစ်လေ အရာရှိကြီး၏ အလုပ် ရုံးအုပ်၏အလုပ်၊ အရာရှိ ကလေး၏အလုပ်တစ်ပြိုင်တည်းတာ ဝန်ပေးပါသည်။ သူတို့သုံးဦးက လွင်မောင်ဘာလုပ်နေသည်ကို မသိ၊ ရုံးအုပ်ကလည်း သူ၏အလုပ်ကို ညနေအပြီး၊ အရာရှိလေးကလည်း ဒီနေ့အပြီး၊ အရာရှိကြီးကလည်း အမြန်၊ သည်တော့ လွင်မောင် ဦးနှောက်စားရသဖြင့် ရုံးအုပ်ကြီးကို အကျိုးအကြောင်းတင်ပြပြီး အခြား စာရေးများကို အကူအညီတောင်းရန် တောင်းပန်၍ ပြောရလေသည်။ သည်တော့မှ ပေါ့ပါးသောအလုပ်ကို အခြားသူတစ်ယောက်အား အကူအ ညီတောင်းရပါသည်။ သည်တော့မှ လွင်မောင်သည် အရာရှိလေးနှင့်အရာ ရှိကြီးအလုပ်ကိုအချိန်မီ တစ်ခါတစ်လေ နံနက်စာပင်မစားရဘဲ၊ အလုပ်ပြီး ရန်သာ လုပ်ရပါတော့သည်။

လက်နှိပ်စက်ရိုက်သည်ဆိုသော အလုပ်မှာ မျက်စိ၊ လက်တို့အပြင် တစ်ချိန်လုံးထိုင်ကာ တဒေါက်ဒေါက် ရိုက်နေရသဖြင့် မျက်ကြောများ၊ ဇက် ကြောများပြတ်မတတ်ခံစားရပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံဆိုလျှင် လွင်မောင်

သည် အိပ်ရာပင်မထနိုင်ပါ။ ကျော များအောင့်ခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံးရိုက် ထားသကဲ့သို့ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက် ဖျားထုံကျင်နေခြင်းစသည့် ရောဂါ များကို အလူးအလဲခံစားရပါသည်။

အညောင်းထိုင်ရလွန်းသော လွင်မောင်သည် လက်ဆစ်များ၊ ဒူး ဆစ်များမကြာခဏကိုက်ခဲရောင်ရမ်း လာသဖြင့် ဆေးခန်းသို့ ပြေးရပြန်၏။ မကြာခဏဖြစ်လာသောအခါ ဆရာ ဝန်က လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်နေသည် ဟု ဆိုသဖြင့် ခွင့်ရက်ရှည်ယူ၍နား ရန်ပြော၏။ ရုံးတွင်ရုံးအုပ်ကြီးအား ပြေးပြသောအခါ ရုံးအုပ်ကြီးက ဆေးရုံတွင်ဆေးထိုးပါ။ ခွင့်ကတော့ တစ်ပတ်ခန့်သာယူရန် ပြော၏။

ခွင့်ရက်ရှည်မရသော်လည်း လွင်မောင်သည် ဆေးဖိထိုး၍ ရသည့်ခွင့်ရက်လေးနှင့်သာ အနား ယူရပါသည်။ ရုံးပြန်တက်သည်ဆို သည်နှင့် ရိုက်ရန်စာများက စောင့် နေပါတော့သည်။ ရိုက်လိုက်ရသည့် စာ၊ ရေးလိုက်ရသည့် ပန်းချီ၊ ဘာ တွေမှန်းပင်မသိတော့။ သူကြားဖူး သည်က နိုင်ငံခြားတွင် တံခါးဖွင့် သူ တံခါးဖွင့်သည့်အလုပ်သာ လုပ် ရ၏။ တခြားအလုပ်လုံးဝမလုပ်ရ။ ကားမောင်းသူသည် ကားသက်သက် ပဲမောင်းရ၏။ တံမြက်စည်းလှည်းသူ သည် တံမြက်စည်းသာလှည်းရ၏။ တခြားဘာမှမခိုင်းရ။ ဤရပ် ဤရွာ ဤဌာနတွင်ကား...လွင်မောင်ရယ်မိ ပါသည်။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် လွင်မောင်က တော့ ဤဌာနတွင်ပျော်ပါသည်။ စာရေးတော်တော်များများကလည်း လွင်မောင်ကို ခင်မင်ကြပါသည်။ အခွင့်အရေးမယူ၊ စိတ်ထားမှန်သော လွင်မောင်ကို ပေါင်းသင်းကြပါ သည်။ ခုတစ်မျိုးတော်ကြာတစ်မျိုး လက်နှိပ်စက်စာရေးကြီး ဦးလူကျော် နှင့်စာရေးမများကလည်း လွင်မောင် မှ လွင်မောင်ဖြစ်နေပါတော့သည်။ လူ၏ကုသိုလ်ကံဆိုသည်မှာ အတော် ပင်ပြောရခက်ပါသည်။ တချို့က ငယ်သည် မှ ကြီးသည် ထိ ကံမကောင်း၊ တချို့က ငယ်စဉ်က ကံမကောင်းသော်လည်း ကြီးပြင်း လာသောအခါ ကံကောင်းတတ်၏။ လွင်မောင်တို့ကျတော့ ကံကောင်း သည်ဆိုရမလား၊ ကံဆိုးသည်ဆိုရ လေမလား၊ ကံကောင်းလိုက် မ ကောင်းလိုက်၊ မကောင်းသည်က များသည်လားမသိ။ ခုလည်း ဤဌာနတွင် ကံကောင်းနေပါသည် ဆိုသော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံကံဆိုးပြန် ၏။ ယခုလည်း ဌာနသို့အရာရှိကြီး တစ်ဦးပြောင်းရွှေ့လာ၏။ သူ သဘောက ဒါဆိုဒါ၊ သွားဆိုသွား၊ ဆင်ခြေတက်၍မရ၊ သူဖြစ်စေချင် သည်ကိုသာ အဓိက အခြားကိစ္စက သာမည၊ သူ့ကိုဌာနရှိ အရာရှိကြီး ငယ်၊ စာရေးစာချီအားလုံးလန့်ကြပါ သည်။

ဘယ်ရုံးအုပ်၊ ဘယ်စာရေးမှ ထိပ်တိုက်မတွေ့ရဲကြ လိမ္မာသလို

ကြည့်ရှောင်ကြပါသည်။ အရာရှိကြီး က ရောက်ခါစဆိုတော့ သူ၏အလုပ် ကို ပြ၏။ အချိန်ပိုဆင်း၏။ အလုပ် လုပ်သူဆိုတော့ အလုပ်လုပ်သော လက်နှိပ်စက်စာရေးတွင် လွင်မောင် ကိုတွေ့၏။ လွင်မောင်၏လုပ်အားကို သဘောကျ၏။ သို့သော် မျက်နှာ သာတော့မပေးချေ။ ခိုင်းသမျှလုပ်၊ အမြန်လုပ်၊ လက်နှိပ်စက်တင်ဘဲလား မဟုတ်၊ ပန်းချီရေးသည့်လုပ်ငန်း လည်း တာဝန်ပေး၏။ နယ်ရုံးများ ဌာနခွဲများမှ ဖမ်းချီနှင့်ပတ်သက်သည့် လုပ်ငန်းများကိုလည်း တာဝန်ယူ ခဲ့၏။

လုပ်ငန်းအနည်းအကျဉ်း အမှား အယွင်းရှိသည်နှင့် ဟိန်းဟောက်၏။ လက်နှိပ်စက်ကလည်း မလွတ်စေရ။ နိုင်ငံခြားသင်တန်းစာမေးပွဲမေးခွန်းများ ကို လွင်မောင်ကတာဝန်ယူ၍ ရိုက် ရ၏။ ရိုက်ပြီးစာများကို ဖယောင်း စက္ကူအောက်ခံမှအစ အရာရှိကြီးထံ အပ်ရ၏။ မှားသည့်စာများကိုလည်း လွင့်မပြစ်ရ။ ဆုတ်မပြစ်ရ။ သူထံ အပ်ရ၏။ လွင်မောင်ကားပြောသည့် အတိုင်းတစ်သေမတိမ်းဆောင်ရွက် ၏။ ထိုအရေးကြီးမေးခွန်းများ အတွက် တစ်ပတ်ခန့် ဝှန် ဝှန် ဆင်းကြရ၏။ အချိန်ပိုက လေးငါး နာရီ၊ ရုံးဆင်းချိန် ညနေ ၄ နာရီမှည ၈ နာရီထိ တစ်ခါတစ်လေ ၈ နာရီကျော်၏။ လွင်မောင်မှတ်မိသမျှ ထိုအချိန်ပိုရက်များတွင် လက်ဖက်ရည် နှင့်မုန့်သာ ကိစ္စပြီးရ၏။ ညအိမ်ပြန်

ရောက်မှသာ ညစာကိုစားရလေ၏။

အချိန်ပိုနောက်ဆုံးနေ့တွင်တော့ ထူးထူးခြားခြားဆီချက်ခေါက်ဆွဲစား ရ၏။ တစ်ပတ်ခန့်အကြာ ထိုမေးခွန်း များပေါက်သည်ဟု သိုးသိုးသန်သန် သတင်းထွက်လာ၏။ လွင်မောင်နှင့် ရုံးအုပ်ကြီးတို့သည် ဘုရားတနေကြ ၏။ ဘုရားတနေကြရသည်ဆိုသည် မှာ ထိုမေးခွန်းများကို အရာရှိကြီး၊ ရုံးအုပ်ကြီးနှင့်လွင်မောင်တို့သာ တာ ဝန်ယူ၍လုပ်ကြ၏။ အရာရှိကြီးချ ပေးသော စာမူကြမ်းများကို ရုံးအုပ် ကြီးမှ ဖတ်ပြရ၏။ လွင်မောင်က ရိုက်၏။ အလုပ်လုပ်သည့်အခန်းက လည်း အရာရှိကြီး၏အခန်း သူ၏ မင်းစေလေးမှလွဲ၍ မည်သူမျှမဝင် မထွက်ရ။ ပြင်လိုက်၊ ရိုက်လိုက်၊ ဖျက်လိုက်၊ ပြန်ရိုက်လိုက် မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှမမြင်ရ၊ မတွေ့ ရ။ မေးခွန်းများကို ရိုက်ပြီးက အရာ ရှိကြီးကိုယ်တိုင်အိမ်ယူသွား၏။

ရုံး၌ပင်မထား၊ သူ့အခန်းကိုပင် သူစိတ်မချ၍လား၊ အားလုံးရိုက်ပြီး တော့လည်း ဖယောင်းစက္ကူကို ရုံး အုပ်ကြီးကို ယ်တိုင် လှည့် ရ၏။ ဘယ်သူ့ကိုမှ မခိုင်း၊ လွင်မောင်က ဘေးမှရပ်ကာစောင်ရေတွက်၊ မထင် မရှားတွေ့က ဖယ်၊ သေချာစီ၍ချုပ် နောက်ဆုံးလွင်မောင်နှင့်ရုံးအုပ်ကြီး နှစ်ဦးတွင် အပြစ်ရှိသည်ဟု ဆို၏။ ဤဌာနတွင် ဤလုပ်ငန်းမျိုးကို အခြားအခြားသောအရာရှိများ၊ ရုံးအုပ် များ၊ စာရေးများနှင့်အကြိမ်ကြိမ်အခါ

ခါလုပ်ဖူး၏။ ဘယ်တော့မှ အမှား မရှိ ပြဿနာမရှိ။ သို့သော်ယခင် ကယခင်၊ ယခုကယခုပြဿနာက ပြဿနာ၊ ထို့ကြောင့် ရုံးအုပ်ကြီးနှင့် လွှဲမောင်ကို ရုံးတင်မည်ဟု လေသံ ထွက်လာလေသည်။

အခြားအခြားသော အရာရှိများ က ရုံးအုပ်ကြီးနှင့်လွှဲမောင်ကို ယုံကြည်ကြ၏။ သူတို့၏ စိတ်ဓာတ်၊ အကျင့်စာရိတ္တကိုလည်း သိကြ၏။ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော်လုပ်သက်ရှိ ကြပြီး လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်သူများ၊ ဒါကိုဝန်ထမ်းအားလုံးက သဘော ပေါက်ပါသည်။ ဘယ်လိုပင်ပေါက် ပေါက်လွှဲမောင်နှင့် ရုံးအုပ်ကြီးတို့ ကတော့ တရားခံတွေ၊ အရာရှိကြီးက လွှဲမောင်နှင့်ရုံးအုပ်ကြီးကို ခေါ်၍ အကျိုးကြောင်းပြော၏။ ဒေါက်ကန်၏။ ဆူ၏။ ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကြောင့်လဲ၊ အကြောင်းရင်းကို ရှာခိုင်း၏။ ရှာလည်းရှာရှာ၊ ဘယ်လို သတင်း အစအနမတွေ့ နောက်ဆုံး ရုံးအုပ်ကြီးနှင့် လွှဲမောင်ကိုအပြစ်ဖို့ ကာ ရုံးတင်မည်ဖြစ်ကြောင်းပြောကာ အဆုံးသတ်၏။

လွှဲမောင်ကတော့ အရာရှိကြီး ရုံးခန်းမှပြန်အထွက်တွင် အတော်ပင် စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းသွား၏။ အနှစ် နှစ်ဆယ်ကျော် တာဝန်ကျေအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သူ မည်သည့်ပြစ်မှုမှမရှိ၊ ဝန်ထမ်းအားလုံးနှင့်ပြေလည်သည့် လွှဲမောင်သည် တစ်ချိန်ရပေတော့ မည်။ ကိုယ်လုပ်၍ ကိုယ်ခံရလျှင်

ခဲနိုင်၏။ ယခုမူမိမိဘာမှမသိ၊ ခိုင်းသည့်အတိုင်း တစ်သမေတိမ်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ရုံးအုပ်ကြီး လည်း ထိုနည်းတူဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက် ရုံးတက်ခါ နီးတွင် ဇနီးက

“ညတုန်းက ရှင်တော်တော် ယောင်တယ်နော်”

“ဟေ၊ ဘာတွေယောင်လို့တုန်း”

“ဘာတဲ့၊ ဒါသက်သက် စော်ကားတာ၊ မင်းကြီးတာက ထွက်တာ တို့နဲ့ဘာဆိုတုန်းဆိုလား ..ဘာလား၊ တော်တော်အသံပီ တယ်နော်”

လွှဲမောင်ဇနီးက ထမင်း ချိုင့်ထည့်ရင်း ပြော၏။

“ရုံးမှာ ဘာတွေများ ပြဿနာ ပေါ်လို့တုန်း”

“ဘာပြဿနာမှ မှုတ်ပါဘူး ကွာ၊ တစ်ခါတစ်လေတော့လည်း ဒီလိုပါပဲ”

လွှဲမောင်ရုံးရောက်သောအခါ ရုံးအုပ်ကြီးက အရာရှိကြီး၏ အခန်းသို့သွားရောက်ရန်ခေါ်သဖြင့် နှစ်ဦးသားအရာရှိကြီး၏ ရှေ့မှောက် တွင်မတ်တပ်ကလေးရပ်ကာ အမိန့် ကို နားထောင်နေကြ၏။လွှဲမောင် ကတော့ဘာဖြစ်ဖြစ် ဒီတစ်ချိ မည့်သည့်အပြစ်မှမရှိဘဲ အပြစ်ပေး လျှင် လုံးဝလက်ခံနိုင်မည်မဟုတ်။ ပြတ်ပြတ်သားသားပြောရန် စိတ်ကူး ပြီးဖြစ်၏။ ဒီတစ်ချိ လွှဲမောင် အလွန်ခံပြင်း၏။ မိမိဒီလောက်

တာဝန်ကျေကျေနေ့ မအား ညမနား ဆောက်ရွက်ပေးသော်လည်း ကုသိုလ် ကံကား ဆိုးလှ၏။

“ကံ၊ ရုံးအုပ်ကြီးရော လွှဲမောင်ရော၊ ဒါခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက်အတွက် နောက်ဆုံးသတိ ပေးခြင်းဘဲ၊ နောက်နောင်ဆိုရင် ဘယ်လိုမှ ကျွန်တော်ခွင့်မလွှတ်နိုင် ဘူး၊ ဒီတစ်ခါကတော့ ခင်ဗျားတို့ ရဲ့ လုပ်သက်၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ မှီသားစု၊ ဒါတွေကိုကြည့်ပြီး၊ စဉ်းစားပြီး ခွင့်လွှတ်သည့်ခံလိုက်မယ်၊ ဟောဒီ မှာ လက်မှတ်ထိုးကြ”

အရာရှိကြီးရှေ့တွင် နောင် အလားတူကိစ္စမျိုး ဖြစ်ပေါ်ပါက တာဝန်မှရပ်စဲခံရမည်ကို သိရှိပါ ကြောင်း ဝန်ခံကတိပြုစာရွက်တွင် လက်မှတ် ရေးထိုးရပါသည်။ လွှဲမောင်လည်း၊ စာကိုပင်ဖတ် မကြည့်တော့ဘဲ၊ လက်မှတ်ထိုး လိုက်၏။

“ဒါပထမဆုံးနဲ့ နောက်ဆုံးပေါ့ ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခင်ဗျာတို့အတွက် အများကြီးစဉ်းစားပြီး သက်သက် ညှာညှာလုပ်လိုက်တာပါ၊ သွားနိုင်ပါ ဖြီ”

ခင်ဗျားတို့ဘာမှ မမှားပါဘူးဗျာ၊ ဒါသက်သက်တရားခံရာတာဘဲဗျာ၊ အချို့ရုံးဝန်ထမ်းများက ပြော၏။

“သိပ်ခေါင်းထဲထည့် မနေပါနဲ့ ဗျာ၊ ဘာမှအပြစ်မရှိလို့ လက်မှတ် လောက်ပဲ ထိုးခိုင်းလိုက်တာပါ”

“မင်းကြီးတာကလဲ ဆွက်တာ

ပါဗျာ၊ ကျုပ်ပြောရဲတယ်”

လွင်မောင်က ဒေါကန်ကန်နှင့် ရုံးအုပ်ကြီးကိုပြော၏။ ရုံးအုပ်ကြီးက ဘာမှမပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေလေ၏။ ဒီတစ်ချိ လွင်မောင်အလွန်ပင် စိတ်ခါတ်ကျဆင်းသွား၏။ အလုပ် ဆက်လုပ်ရန်ပင် စဉ်းစားရလေပြီ။ သူနှင့်ခင်မင်သော အရာရှိများက ဝိုင်းဝန်းနှစ်သိမ်ကြ၏။ အလုပ် ထွက်ရန်မိမိနောက်တွင် ဘာ အာမခံချက်မှမရှိ၊ ငွေမရှိ၊ အားကိုး လောက်သည်။ ခိုင်မာမှုမရှိ၊ မိမိ နောက်တွင်ဇနီးနှင့် သားသမီးသုံး ယောက်။ လွင်မောင်စိတ်လျှော့လိုက် ရလေသည်။ သည်လိုနှင့်နှစ်စဉ် ပြခန်းရာသီရောက်လာလေသည်။ ဖြစ်ချင်တော့ ဤအရာရှိကြီးကပင် ပြခန်းအတွက်တာဝန်ကျ၏။ သူက တာဝန်ခံဆိုတော့ လွင်မောင်လည်း မလွတ်တော့ပေ။ ထိုကြောင့် ပြပွဲ မတိုင်မီပြခန်းပြင်ဆင်ခြင်း၊ ပစ္စည်း သယ်ပို့ခြင်း၊ နေရာချခြင်း၊ ပြခန်း လုပ်ငန်းသည် အချိန်နည်းနည်းနှင့် အလုပ်များသော လုပ်ငန်းဖြစ်၏။

လွင်မောင်၏ လုပ်ငန်းကတော့ ပြခန်းဆေးသုတ်ခြင်း၊ စာလုံးများရေး ဆွဲခြင်း၊ ပစ္စည်းအထားအသို နေရာ ချမှု၊ အရောင်အသွေးရွေးချယ် ဖန်တီး မှု စသည်တို့ကို အခြားပြင်ပပန်းချီ ဆရာများနှင့် တွဲဖက်ကာ တာဝန်ယူ လုပ်ဆောင်ရ၏။ ထိုပြခန်းရက်များ အတွင်း ည ၈ နာရီ ၉ နာရီခန့်မှ အိမ်ပြန်ရ၏။ တစ်ခါတစ်ရံသာ ကား

နှင့် ပို့၏။ များသောအားဖြင့် ခြေလျင်၊ အရာရှိကြီးကိုယ်တိုင်လည်း တစ်နေ့ တစ်ခေါက်လာရောက်၍ စစ်ဆေး ၏။

လက်နှိပ်စက်စာရေးသည် ပန်းချီ ဆရာဖြစ်ပြန်၏။ တစ်ကြိမ်တွင်ရုံးမှ အရေးကြီးစာရိုက်ရန် ဖုန်းဆက်ခေါ် သဖြင့် လွင်မောင်ရုံးသို့အမြန်ပေးရ ၏။ ရုံးရောက်တော့ ညွှန်ချုပ်၏ စာဖြစ်၍ ရောက်သည်နှင့်လက်နှိပ် စက်စားပွဲကို ပြေးကာ တဖြောင်း ဖြောင်း ရိုက်ရလေ၏။ နောက်နေ့ နေ့လယ်လောက်မှ ညွှန်ချုပ်၏ သုပ်ငန်းပြီး၍ ပြခန်းသို့ပြန်ပြေးရ၏။ ပြခန်းသို့ ရောက်သောအခါ တွဲဖက် ဘားသော အရာရှိငယ်က အရာရှိ ကြီးလာ၍မေးကြောင်း၊ ရုံးပြန်၍ အလုပ်လုပ်ကြောင်းပြောလိုက်ကြောင်း ပြောပြ၏။ ဘာရာထူးမှမရှိသော လွင်မောင်သည် ရာထူးရှိသူများ ထက်အရေးပါနေ၏။ တော်ကြာ ဟိုကခေါ်၊ ဒီကခေါ်၊ လခက ဒီလက၊ အိုဗာတိုင်ကြေးမရှိ၊ စေတ နာကြေးတော့ရှိ၏။

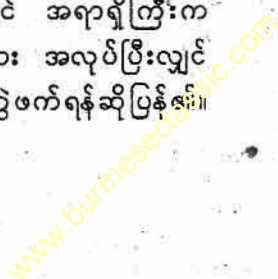
သို့သော် မဖြစ်စေလောက်၊ ပြခန်း ပြရက်နီးလာသည်နှင့် လွင်မောင်တို့ တစ်တွေ ပို၍ဗျာများရ၏။ အရာရှိ ကြီးကလည်း ဟိုဟာကိုဒီရွှေ ဒီဟာ ကို ဟိုပြောင်း၊ ငေါက်ငေါက်ငမ်း ငမ်းနှင့်အမိန့်ပေး၏။ လူစိမ်းလူကျက် နားမလည်၊ အပြင်မှငှားထားသော အလုပ်သမားများပင်မလွယ်။ ပြခန်း သည် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်လည်ပတ်

လှုပ်ရှားရမည့်အစား ဆူဆူပူပူဟိုန်းသံ ဟောက်သံတို့ဖြင့် ဆူညံနေ၏။ ရန်နှင့်ယှဉ်ကြုံ၍ အလုပ်တာဝန်ထမ်း ဆောင်ရမည်ဆိုသော တစ်ချိန်က ဗေဒင်ဆရာတစ်ဦးက လွင်မောင်အား ဟောဖူးသည်မှာ မှန်ပေစွ။ အကောင်း တွေဘက်ကတော့ သိပ်မမှန်၊ မကောင်းတာတွေကတော့ ဒက်ထိ မှန်လှ၏။

ပြခန်းဖွင့်ပွဲပြီး၍ ပြခန်းစောင့် တာဝန်ကျပြန်တော့လည်း လွင်မောင် ကိုပါ တာဝန်ချပြန်၏။ ရုံးပြန်မည် ဟုထင်ထားသော လွင်မောင်ငူတူ ငေါင်တောင်တောင်ဖြစ်သွား၏။ အရာရှိငယ်ကိုလည်း ဆက်လက် တွဲဖက်ထား၏။ သည်လိုနှင့် ပြပွဲ စပြီးနှစ်ရက်အကြာ ရုံးတွင် စာရိုက် ရန် ရှိသည်ဟု ဖုန်းလာပြန်၍ လွင်မောင် ရုံးသို့လစ်ရပြန်၏။ ရုံးမှဝန်ထမ်းများက

“မင်းဟာ လက်နှိပ်စက်စာရေး ဝဲကွ၊ ပြောပြပေါ့”ဟု ဝိုင်းပြောကြ သော်လည်း ပြောသာပြောကြသည် တကယ်တမ်းကျတော့ မည်သူမျှ တရားဝင်မပြောရဲကြပါ။

ရုံးတွင်အလုပ်ကိစ္စနှင့်ရောက် နေသော လွင်မောင်သည် ပြခန်းသို့ ပြန်မရောက်တော့ဘဲ မိမိ၏ပင်တိုင် အလုပ် လက်နှိပ်စက်ရိုက်ခြင်းကိုသာ လုပ်နေတော့၏။ ပြခန်းပြီးခါနီးတစ် ရက်အလိုတွင် အရာရှိကြီးက လွင်မောင်အား အလုပ်ပြီးလျှင် ပြခန်းကို တွဲဖက်ရန်ဆိုပြန်၏။

လွင်မောင်လည်း ရုံးအမိန့်ဟူ၍ တိတိကျကျမရှိဘဲ၊ အရာရှိများ၏ နှုတ်မိန့်ဖြင့်သာ ဟိုပြေးလိုက်၊ ဒီပြေးလိုက် ဖြစ်နေ၏။ 'အချို့သောအရာရှိများက မကျေနပ်၊ အချို့ကလည်း ကိုယ်နှင့် မဆိုင်သလိုနေ၏။ အချို့ကတော့ ဟိုအရာရှိက ပြောလည်းဟုတ်တဲ့ ဒီအရာရှိက ပြောလည်းဟုတ်တဲ့။

ကြာတော့ လွင်မောင်မခံနိုင်တော့ပါ။ ကျောပူခံနိုင်သော်လည်း နားပူခံနိုင်ပါ။ ကြိတ်မှိတ်၍တော့ ကြိုးစားသည်းခံ၏။ သို့သော် ကံကြမ္မာက သူ့ဘက်တွင်မရှိ၊ အလုပ်မလုပ်သောသူသည် ပြဿနာမရှိ၊ အလုပ်လုပ်သောသူကား ပြဿနာရှိ၏။ ထို့အတူအလုပ်များပြားစွာလုပ်ရသော သူကား ပြဿနာများစွာ ကြုံရပါတော့သည်။ လွင်မောင်အားခိုင်းသည့် အလုပ်များသည် အလျင်အမြန်ချက်ချင်းများသာဖြစ်သည်။ အလျင်အမြန်ချက်ချင်းကို အလျင်အမြန်လုပ်တော့ မှားသည်ကများ၏။ စေခိုင်းသူများက အလုပ်များသည်ကို မကြည့်၊ မိမိအလုပ်မှားသည်ကိုသာ ကြည့်၏။ ဘာကြောင့်မှားသနည်း အကြောင်းမရှာ ဒီလူသိပ်အလုပ်များသည်။ သည်းခံ၍နေမည်၊ သည်းခံမည်၊ သည်လိုမဟုတ်ကြ မှန်လျှင်ဘာမှမပြော၊ မှားလျှင်တော့ ထောက်ကြသည်။ ဟောက်ကြသည်။

လူဆိုသည်မှာ မိမိအတွက်သာ ကြည့်တတ်ပါသည်။ အခြားသူ

အတွက် မကြည့်တတ်၊ မှားလျှင် မှားသောသူကို အပြစ်ဖို့ကာ ကိုယ်က လွတ်အောင် ရှောင်ပါတော့သည်။ ဒီဒဏ်များကို ကြာကြာခံရလျှင် ကြာလျှင်စိတ်ရောဂါပင်ရပေလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် မခံချင်စိတ်နှင့် ပြန်ပြောမိက ပြဿနာပို၍ကြီးကျယ်ကုန် လိမ့် မည်။ သို့အတွက် လွင်မောင်သည် ဝမ်းနည်းစွာပင် အလုပ်ထွက်ရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။ ဘယ်လိုထွက်မည်လဲ၊ လုပ်သက်က ၂၅ နှစ်၊ ဟုတ်ပြီ၊ ဆေးဖြင့်ထွက်က ရနိုင်သည်။ အပေါင်းအသင်းရောင်းရင်းများကို လိုက်၍စုံစမ်းကြည့်သည်။ သူ့ကိုခင်သောဝန်ထမ်းတစ်ဦးက ပါရဂူတစ်ဦးထံပို့၍ အကူအညီတောင်းသည်။ ထိုပါရဂူကြီးသည် လွင်မောင်အား ရောဂါရှာပြီး၊ သက်ဆိုင်ရာ ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦးထံ စေလွှတ်ပါသည်။

လွင်မောင်သည် ပျော်ရွှင်စွာ ဆရာဝန်ကြီးထံသွားရောက်၍ ဆေးစစ်ခံ၏။ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက် စစ်ဆေးပြီးသောအခါ ဆရာဝန်ကြီးက ပြတ်ပြတ်သားသားပင် ဘာရောဂါမှ မရှိ၍ ဆေးပင်စင်လုပ်၍မရနိုင်ကြောင်း၊ လွင်မောင်ဓမ္မာအောင့်သက်သက်ဖြင့် ခေါင်းကလေးညိတ်ကာ ရုံးသို့ပြန်ခဲ့ရလေ၏။ ဤကိစ္စကို ရုံးမှလုံးဝမသိပေ၊ လွင်မောင်သည် မည်သူမျှအသိမပေးဘဲ၊ မိမိဘာသာကျိတ်ပုန်းခုတ်ခြင်းဖြစ်၏။ ယခုကဲ့သို့ မအောင်မြင်သောအခါ

သူ့အား အကူအညီပေးခဲ့သော မိတ်ဆွေကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြသောအခါ ထိုမိတ်ဆွေကလည်း မည်သို့မှ ဆက်လက်၍ အကြံမပေးနိုင်သဖြင့် လက်မှိုင်ချကာ ပြန်ခဲ့ရပြန်၏။

ထိုအချိန်က ဝန်ထမ်းတစ်ဦးသည် ဆေးဘုတ်နှင့်ထွက်ချင်ထွက်သို့မဟုတ် မိမိဆန္ဒအရ ထွက်လိုကထွက်၊ ဤနှစ်နည်းသာလျှင်ရှိ၏။ လွင်မောင်သည် ပထမနည်းနှင့် မပြေလည်သောအခါ ဒုတိယနည်းကို သုံး၍ နှုတ်ထွက်ရန်သာရှိတော့၏။ ဤအချိန်၌အခါတွင် သူသည် ဝန်ထမ်းကောင်းဆုတ်ဆိပ်တော့ ရပြီးလေပြီ၊ အိမ်ဆိုင်ကလေးတော့ ဖွင့်ထားနိုင်သည်။ ကိုယ့်ဆိုင်ကိုယ်ကြီးစားက တိုးတက်နိုင်ပါသည်။ အိမ်ထောင်စုအတွက် ပိုလျှံအောင် မစားသောက်နိုင်သော်လည်း ကိုယ့်ဆိုင်၊ ကိုယ့်အလုပ်ဆိုတော့ စိတ်ချမ်းသာနိုင်သည်။ ဟောက် မည့်ဟိန်းမည့်သူမရှိ၊ အချိန်နှင့်သွားလာရန်လည်းမလို၊ မည်သူ့စကားမှလည်း နားထောင်စရာမလို၊ ဟိုပြေး၊ ဒီပြေး ဟိုဌာနသွား၊ ဒီဌာနသွားစရာလည်း မလိုတော့၊ စိတ်ကတော့ အရမ်းချမ်းသာ၍ အရမ်းလွတ်လပ်သွားပေမည်။ အဓိကသည် စိတ်ချမ်းသာရေး၊ စိတ်ကျရောဂါမဖြစ်ရေးပင် မဟုတ်ပါလား။

စိတ်ကျရောဂါဆိုသည်ထက် ဒေါသရောဂါကို အချိန်မီကုသရန်

လိုပေသည်။ သည်အလုပ်သည်နေရာတွင် ဆက်လက်လုပ်ကိုင်နေပါက မခံချင်စိတ်ကို ချုပ်တည်း၍ မရက ပို၍ဆိုးဝါးလေမည်။ ထို့ကြောင့် မိမိသဘောနှင့်နှုတ်ထွက်ဂုဏ်တင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။ ကောင်းသည်လား၊ ဆိုးသည်ဟုဆိုရလေမလားမသိ။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ရုံးအုပ်ကြီးသည် ဌာနပြောင်းရွှေ့သွားလေသည်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ရုံးအုပ်ကြီးဆိုပါက မိမိထွက်စာကိုတားမြစ်ပေလိမ့်မည်။ ယခုရုံးအုပ်ကြီးသည် ကား လူငယ်တစ်ယောက်၊ သွက်သွက်လက်လက်၊ ဟောဟောဒိုင်းဒိုင်း၊ ပြတ်ပြတ်သားသားလုပ်တတ်သူဖြစ်ပါသည်။ သည်တော့ သည်အခွင့်အလမ်းကို အခွင့်ကောင်းယူကာနှုတ်ထွက်စာတင်လိုက်ပါသည်။ ရုံးအုပ်အသစ်က တစ်ပတ်ခန့်စဉ်းစားရန် ပြောပြီး ခေတ္တဆိုင်းငံ့ထားပါသည်။

လွင်မောင်ကတော့ ပြတ်ပြတ်သားသားပင် မိမိစဉ်းစားပြီးကြောင်း အထပ်ထပ် အခါခါစဉ်းစားပြီးကြောင်း၊ လက်မှတ်ထိုးရန်သာ ရုံးအုပ်ကြီးအား အရေးဆို၏။ ရုံးအုပ်ကြီးကလည်း အထက်အရာရှိများထံ တင်ပြပြန်သည်။ အရာရှိများသိရှိသည်နှင့် လွင်မောင်အားပိုင်း၍တားတော့သည်။ ချောကြသည်။ သူ့အား ခင်မင်သော အရာရှိဦးမြင့်သိန်းမြိုင်က လောလောဆယ်ခွင့်တစ်လယူ၍ နားရန်၊ ခွင့်ပြန်လာမှ စဉ်းစားရန်ပြော၏။ လက်နှိပ်ခက် စာရေးကြီး

ဦးလူကျော်ကလည်း တဖွတ်ထိုးမဆုံးဖြတ်ရန်နှင့် ချင့်ချိန်ရန် ဆုံးမ၏။

စာရေးမကြီးများကလည်း လွင်မောင်တကယ်ထွက်မည်ဆိုတော့ အံ့သြဝမ်းနည်းကုန်ကြ၏။ မထွက်ရန် ပိုင်းတားကြပြန်၏။

“ကိုလွင်မောင် စဉ်းစားဦးနော်၊ တော်ကြာ အပြင်ရောက်မှ ဒုက္ခရောက်နေဦးမယ်”

“ဟုတ်တယ်နော် လွင်မောင် စိတ်လိုက်မာန်ပါမလုပ်နဲ့၊ လုပ်သက်က နည်းတာမဟုတ်ဘူး သုံးလေးနှစ်အောင်လိုက်ရင် လုပ်သက်ပြည့်ပင်စင်ရပြီလေ”

ဒေါ်ခင်အောင်နှင့် ဒေါ်ရင်စိတို့က ကရုဏာဒေါသောပြောကြ၏။ ချောကြ၏။ သို့သော် လွင်မောင်ကတော့ ဒါဆိုဒါ။ ဤသို့ဖြင့် ဟိုလူက ချော၊ ဒီလူကချောနှင့်တစ်လခန့် ကြာသွားပါသည်။ လွင်မောင်ကတော့ မပြောင်းလဲပါ။ ရုံးအုပ်ကြီးထံ ထွက်စာတင်ပြီး ရုံးသို့မလာတော့ပေ။ ရုံးအုပ်ကြီးနှင့်အရာရှိ အချို့ကလည်း ခွင့်လွှတ်စွာ နားလည်ပေးထားလိုက်၏။ သူ့အိမ်တွင်နေ၍ ဆိုင်ကလေးကိုသာ ဂရုတစိုက်ရောင်း၏။ လက်နှိပ်ခက် စာရေးကြီးကိုလူကျော်နှင့်စာရေးမများက အိမ်သို့လာ၍ ရုံးပြန်တက်ရန် ခေါ်ကြ၏။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ လွင်မောင်သည် ရုံးမှအရာရှိများ၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များအား တောင်းပန်ကာ မရမကအလုပ်မှနှုတ်ထွက်ခဲ့လေ၏။

သူ၏ နှုတ်ထွက်မှုသည် မိမိသဘောအရနှုတ်ထွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည့်အတွက် မည်သည့်ခံစားခွင့်မှ မခံစားခဲ့ရပေ။ လွင်မောင်အနေဖြင့် မည်သည့်ခံစားခွင့်ကိုမှ မမျှော်၊ နှုတ်ထွက်ရန်ပင် မနည်းကြိုးစားခဲ့ရလေသည်။

လွင်မောင်တရားဝင်နှုတ်ထွက်ပြီး တစ်နှစ်ခန့်အကြာ လွင်မောင်အား ဆေးဘုတ်နှင့်နှုတ်ထွက်ရန် အကူအညီပေးခဲ့သည့် မိတ်ဆွေသည်လည်း ဆေးဘုတ်နှင့်နှုတ်ထွက်ခဲ့ကြောင်း သူသိရလေ၏။ ထိုသူနှင့်တွေ့သောအခါ လွင်မောင်က...

“မောင်ရင် ကျုပ်ကိုကူညီခဲ့တုန်းက ဘာဖြစ်လို့မရတာလဲ”

“ခက်တဲ့ ကိုလွင်မောင်ပဲဗျာ၊ ကိုလွင်မောင်က တယ်ရီးသားတာကိုး၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် လောကကြီးမှာ အပေးအယူ ရှိတယ် လေဗျာ၊ ဒါကြောင့်ပေါ့”

“အော်ဒီလိုကိုး၊ ကျုပ်အလုပ်လုပ်ခဲ့တုန်းက ဘယ်သူက ဘယ်လိုအရေးကြီးလို့ ဘာလုပ်ပေးပါ၊ ဘယ်ဌာနသွားပါဆိုရင် ချက်ချင်းအားချင်း မငြင်းတမ်းလုပ်ခဲ့တာ မောင်ရင်လဲ အသိပါကွာ”

“ဒါတော့ ဒါပေါ့ကိုလွင်မောင်ရာ၊ တကယ်တမ်းကိုယ့်အတွက် အရေးတကြီး အခိက လိုအပ်လာပြီဆိုရင် တော်ရုံတန်ရုံအစီတရားနဲ့ မရဘူးဗျ၊ ရော့ပတ္တမြား၊ ရော့နဂါးပဲလေဗျာ”

“ဒီလိုကိုး၊ ကျုပ်ကလည်း သိပ်

သိတာပေါ့ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ဒါမျိုးကျုပ်
မလုပ်နိုင်ဘူးခင်ဗျာ။ ကျုပ်မှာဘာမှ
ပေးစရာမရှိဘူး။ ဘာမှစုဆောင်းထား
တာလည်းမရှိဘူး။ ဒီယုံမြင်လို့ ဒီချုံ
ထွင်တာမျိုးလည်း မလုပ်တတ်ဘူး
လေဗျာ၊ ဒါကြောင့်လည်း ဒီအတိုင်း
ဖြစ်တာပဲဆိုတာ သဘောပိုပေါက်
သွားပါပြီဗျာ။ ကုသိုလ်ကံစီမံရာပဲ
ပေါ့။ ကိုယ့်ဘဝကိုယ့်အကြောင်းကို
ကျေနပ်ပါတယ်လို့ပဲ ပြောရမှာပေါ့
သူငယ်ချင်းရာ...

* * *

လွင်မောင်အလုပ်ထွက်ပြီး
နှစ်နှစ်ခန့်အကြာ သူ၏အစ်ကိုကြီး
ကိုးမိုင်ထံ အလည်ရောက်သောအခါ
အလုပ်ထွက်သည့် အကြောင်းမေး၍
ပြောပြရ၏။ လွင်မောင်ပြောပြီးသော
အခါ အစ်ကိုကြီးကို မိုးမြင့်က
ပြော၏။

“မင်းက စားဘုတ်နဲ့ထွက်ဖို့
မလွယ်ဘူးဆိုပေ။ ဒီအတိုင်းပဲ ထွက်
ရတော့မပေါ့ဗျာ။ ငါလည်းမင်းလိုပဲ
ကွ။ ရုံးမှာဘယ်လိုမှ မပျော်တော့လို့
သူများတွေ အကြံပေးတဲ့အတိုင်း
ဆေးရုံကိုသွားတာပေါ့ဗျာ။ အေး၊
မင်းလိုတော့ ငါ့ရုံးဆေးရုံကိုသွား
တာမှတ်ဘူးဗျာ။ ငါက စိတ္တဇဆေး
ရုံကို သွားတာ ဟိုရောက်တော့
ဆရာဝန်ကြီးတွေ အခန်းထဲဝင်ပြီး
အကျိုးအကြောင်း ပြောပြတာပေါ့ဗျာ။
သုံးလေးယောက်လောက်က လုံးဝ
လက်မခံကြဘူးကွ။ ငါကလည်း
တောင်းပန်းအသုံးခံရတာပေါ့ဗျာ။

ဒါပေမယ့် ဘယ်ဆရာဝန်ကြီးတွေကမှ
လက်မခံဘူးဟေ့။ အကုန်လက်
ရှောင်ကုန်တာပဲကွ။

“ဒါနဲ့ ငါလည်းဘယ်လိုမှ
ပြောမရတာနဲ့ စိတ်ပျက်ပျက်ခေါင်း
ငိုက်စိုက်နဲ့ ပြန်ခဲ့ရတာပေါ့။ အဲဒီလို
ပြန်လာတုန်းလှေကားနားရောက်တော့
ဆရာဝန်ကြီးတစ်ယောက်က ငါ့ကို
ခေါ်ပြီး ဘာကိစ္စများလဲ၊ ဘာများ
ကူညီရမလဲ၊ ခင်ဗျားကိုမြင်မြင်ခြင်း
ပဲ ကျွန်တော်ကူညီချင်စိတ်ပေါ်လာ
တယ်ဗျာလို့ ပြောတော့၊ ငါက ဟုတ်
မှဟုတ်ရဲ့လားဆိုပြီး ငေးနေတုန်းသူက
သူ့ရုံးခန်းထဲခေါ်သွားပြီး အကျိုးအ
ကြောင်းမေးတယ်ကွ။ ငါကလည်း
အလုပ်ကနားချင်တဲ့အကြောင်း
ရှင်းရှင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ပြောပြ
တော့၊ ဆရာဝန်ကြီးက လျော့လျော့
ရှုရှုဘဲ ဆေးစာရေးပေးလိုက်ပါလေ
ရောကွာ။ အဲဒါနဲ့ပဲငါလည်းဆေးဘုတ်
နဲ့ ထွက်ခွင့်ရခဲ့တာကွ။ တော်တော်
ကံကောင်းတယ်ကွာ။ တကယ့်ကို
ဘုရားမတာပဲ၊ ဘယ်လိုမှ မထင်
ထားတဲ့ ကိစ္စကွ”

“အင်း...အစ်ကိုကြီးကတော့
တကယ့်ကို ကံထူးတာပဲနော်...
တကယ့်ကို ကျေးဇူးကြီးတဲ့ ဆရာဝန်
ကြီးပဲ”

“အေးကွာ၊ တကယ့်ကိုကျေးဇူး
ကြီးပါပေတယ်။ ဒါနဲ့ပြောရဦးမယ်၊
တို့အဖေကစ မင်းနဲ့ငါအဆုံးပေါ့။
အလုပ်ကိုသက်ပြည့်မလုပ်ရဘဲ လမ်း
တစ်ဝက်တင်ထွက်ခဲ့ရတာခြင်းတူတယ်

ကွ။ အဖေက ပြောဖူးတယ်၊ အင်္ဂလိပ်
လက်အောက်မှာ သူ့မြေတိုင်းစာရေး
လုပ်နေတုန်း၊ အရာရှိတစ်ယောက်နဲ့
စကားများပြီး အလုပ်ထွက်ခဲ့တာတဲ့
ကွ”

“ဒါပေါ့အစ်ကိုကြီးရာ၊ ဖြစ်ချင်
တာမဖြစ်ဘဲ မဖြစ်ချင်တာတွေလည်း
ဖြစ်တတ်ပါတယ်လေ၊ ဒါပေမဲ့
ဘာပဲပြောပြော အဖေက အလုပ်ထွက်
ခဲ့ပေမယ့် ကုန်သည်အလုပ်နဲ့
ကျွန်တော်တို့ညီအစ်ကိုတွေကို ပြုစု
ပျိုးထောင်ပေးခဲ့တာပဲနော်...”

“ဟုတ်ပြီ ဒါဆိုရင် မင်းလည်း
အလုပ်ထွက်တာ နှစ်နှစ်တောင်ရှိပြီ
ဆိုတော့ မင်းရဲ့ခိုင်ကလေးနဲ့ရပ်တည်
နိုင်တဲ့ သဘောပေါ့ကွာ၊ ဒါကြောင့်
ဘာအလုပ်ပဲလုပ်လုပ် တစ်စုံကံမတ်
မတ်နဲ့ အာရုံစိုက်လုပ်ရင် တစ်နေ့
မိမိကြီးစားမှုရဲ့ အကျိုးကို ခံစားရမှာ
ပါပဲကွာ။ ဒါကြောင့် ‘အစိန္တံပိ
ဘဝတိ၊ စိန္တံပိ ပိနဿတိ’ တဲ့
မကြံစည်တာလည်းဖြစ်တတ်၏။ ကြံ
စည်တာလည်းပျက်တတ်၏(ဝါ)
မဖြစ်ချင်တာလည်းဖြစ်ရ၊ ဖြစ်ချင်
တာလည်းမဖြစ်ရဆိုတာပါပဲကွာ...
တရားနဲ့သာဖြေပေတော့ဟေ့”

မောင်တော်တိန်

သစ်လအတွက် ကောင်းသောရက်

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်အတွက်

နွယ်သာကီအောင်

စွတ်စိုထိုင်းမှိုင်းသော ရာသီပင်ဖြစ်သော်ငြား အေးအေးချမ်းချမ်းရှိလှသည့်အတွက် နေရထိုင်ရသည်မှာ စိတ်ချမ်းသာဖွယ် ကောင်းလှပေသည်။ မိုးရွာမှလည်း ပျိုးသာပေလိမ့်မည်။ သစ်ပင်သစ်တောတို့အတွက် မိုးရေသည် တကယ့်ကို အားဆေးတစ်လက်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ မိုးက မိုးတာဝန်ကျေသော်ငြား၊ လူသားအချို့ကမူ အင်အားကိုအခြေပြုလျက် ရာသီဥတုတွေ ကတိမ်းကပါးဖြစ်ရလေအောင် သစ်ပင်တွေလဲ့ခဲ့ကြသည်။ သစ်တောတွေ ပျောက်ခဲ့ကြသည်။ တောင်တွေမှာလည်း ထိုအတူ...။

ထိုအခါတွင် သဘာဝက လူသားတို့အား ကျိန်စာတိုက်ကြလေတော့သည်။ မိမိတို့သည် သဘာဝကို မချစ်လျှင်တောင်မှ ဖျက်ဆီးဖို့ရာမသင့်ပေ။ သဘာဝကိုချစ်လျှင်၊ သဘာဝကို ထိန်းသိမ်းလျှင် သဘာဝကလည်း မိမိတို့အပေါ် ကျိန်စာတွေပြယ်လွင့်စေလျက် မွန်မြတ်သော လက်ဆောင်တို့အား ဝေငှလိမ့်မည်မှာ အသေအချာ။ ဤတွင်...

၁။ ရွေးချယ်သင့်စွာ မင်္ဂလာအခါ

ဩဂုတ်လ (၁)၊ (၂)၊ (၃)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၇)၊ (၈)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၆)၊ (၂၈)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် မင်္ဂလာအခါအတွက် ရွေးချယ်ပေးသင့်သည့် ရက်ကောင်းရက်မြတ်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

(၃၀) စသောရက်များသည် တိုက်တာအိမ်ဂေဟာတို့ဝယ်ယူရန် သင့်လျော်ကောင်းမွန်သောရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၃။ ကား/ယာဉ်နှံ့စွာ ဝယ်ဖို့ရာ

ဩဂုတ်လ (၅)၊ (၁၄)၊ (၂၀)၊ (၂၁) စသော ရက်များသည် မော်တော်ယာဉ်၊ မော်တော်ကားတို့အပြင် အခြားသော ယာဉ်များကိုပါ ဝယ်ယူရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၂။ တိုက်တာအိမ်ဂေဟာဝယ်ဖို့ရာ

ဩဂုတ်လ (၃)၊ (၆)၊ (၇)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၇)၊ (၂၅)။

၄။ ငါးဖမ်းထွက်မလား ရက်ကောင်းများ

ဩဂုတ်လ (၁)၊ (၅)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် ချောင်းမြောင်းအင်းအိုင်များနှင့်တကွ မြစ်ပြင်ပင်လယ် သို့ထွက်၍ ငါးဖမ်းရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၅။ ရွှေတွင်း၊ ကျောက်တွင်း တူးဖော်ခြင်း

ဩဂုတ်လ (၆)၊ (၉)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၂၉) စသော ရက်များသည် ရွှေတွင်း၊ ငွေတွင်း၊ ကျောက်တွင်းများ တူးဖော် ခြင်းအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၆။ အမည်ပေးမလား၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်မလား

ဩဂုတ်လ (၂)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၂၃)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် အမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၇။ ဘယ်ခရီးပဲ သွားသွားလာလာ

ဩဂုတ်လ (၅)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၈) စသောရက် များသည် ခရီးသွားလာရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါ သည်။

၈။ လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုဖို့ရာ

ဩဂုတ်လ (၅)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၃)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် လယ်ထွန်မင်္ဂလာကျင်းပပြုလုပ်ရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၉။ ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စရှိခဲလျှင်

ဩဂုတ်လ (၅)၊ (၆)၊ (၁၃)၊ (၂၅)၊ (၂၉) စသောရက် များသည် ယှဉ်ပြိုင်ဆောင်ရွက်ရမည့်ကိစ္စများ ပေါ်လာပါက ရွေးချယ်ဆောင်ရွက်သင့်သည့် ရက်ကောင်းရက်မြတ်များ ဖြစ်ကြ ပါသည်။

၁၀။ ရှင်ပြုမလား၊ နားသမလား

ဩဂုတ် (၃)၊ (၇)၊ (၈)၊ (၁၃)၊ (၁၇)၊ (၂၁)၊ (၂၇)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် ရှင်ပြုခြင်း၊ နားသခြင်းများ ပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၁။ ကျောင်း/အိမ်ဂေဟာ ဆောက်ဖို့ရာ

ဩဂုတ်လ (၃)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊

(၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၅)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ကျောင်းများ၊ အိမ်ဂေဟာများ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၂။ အိမ်ပဲပြောင်းပြောင်း၊ အိမ်သစ်ပဲတက်တက်

ဩဂုတ်လ (၃)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၁၉)၊ (၂၅)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အိမ်ပြောင်းရွှေ့ခြင်းများ၊ အိမ်သစ် တက်ခြင်းများ ပြုလုပ်ရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြ ပါသည်။

၁၃။ သီးနှံမျိုးစေ့ ကြံဖို့ရာ

ဩဂုတ်လ (၅)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၃)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် လယ်ယာခွင်၌ သီးနှံမျိုးစေ့များကြံရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၄။ အရောင်းအဝယ်လုပ်မလား

ဩဂုတ်လ (၅)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၃)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ ပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၅။ ရေတွင်းရေကန် တူးဖော်ရန်

ဩဂုတ်လ (၃)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် ရေတွင်းများ၊ ရေကန်များ တူးဖော်ရန်အတွက် အကောင်းဆုံး ရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၆။ ပညာသင်ရန် ရွေးဖို့ရက်

ဩဂုတ်လ (၃)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၂၁)၊ (၂၁)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အတတ်ပညာကို စတင် သင်ယူရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၇။ အောင်ဘာလေထီ ထိုးဖို့ရာ

ဩဂုတ်လ (၁)၊ (၈)၊ (၁၄)၊ (၁၈) စသောရက်များသည် အောင်ဘာလေထီထိုးရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြ ပါသည်။

■ နွယ်သာကီအောင်

စိုက်ပျိုးရေးရာ သည်လမှာ

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်အတွက်

■ တောကကိုရင်

မိမိတို့ မြန်မာနိုင်ငံသည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်သည်အားလျော်စွာ မြေလွတ်မြေရိုင်းတွေလည်း ပေါများလှ၏။ လယ်ယာမြေတို့မှာ လည်း ဩဇာမြေဆီကြွယ်ဝသဖြင့် စိုက်ပျိုးသမျှသီးနှံတို့ ဖြစ်ထွန်းကြသည်မှာလည်း အငြင်းပွားစရာ မရှိပါချေ။ သို့ရာတွင် စိုက်ပျိုးရေးရာကိစ္စ၌ နည်းစနစ်မှန်ကန်ဖို့လိုသလို အခါကာလကောင်းကိုလည်း ရွေးချယ်တတ်ဖို့ လိုပေသည်။ သည်အတွက် ကိုင်းသမား၊ ယာသမား၊ လယ်သမား၊ ဥယျာဉ်ခြံမြေစိုက်ပျိုးကြသူများအတွက် ရည်စူးကာ ဤကာလ အခါသမယ၌ သတိပြုဖွယ် စိုက်ပျိုးရေးကိစ္စကို ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

၁။ ဩဂုတ်လ (၂)၊ (၅)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၁၉)၊ (၂၇)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် အပွင့်၊ အသီးအနှံ၊ အရွက်အပွင့်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် ကိုင်းကူးစိုက်ခြင်း၊ နေရာ ပြောင်းရွှေ့စိုက်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ပါသည်။

၂။ ဩဂုတ်လ (၅)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၃)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် သီးနှံမျိုးစေ့ကြဲရန်အတွက် အကောင်းဆုံး ရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၃။ ဩဂုတ်လ (၃)၊ (၆)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၂)၊ (၃၀)၊ (၃၁) စသော ရက်များသည် ဥ၊ အမြစ်၊ အပင်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့်

အကိုင်းအခက်များ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၄။ ဩဂုတ်လ (၄)၊ (၁၂)၊ (၁၅)၊ (၂၀)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် လယ်မြေ၊ ယာမြေ၊ ဥယျာဉ်မြေတို့ကို ထွန်ယက်ခြင်း၊ အပင်တို့အား ပိုးသတ်ဆေးဖျန်းခြင်း၊ ပေါင်းပင်၊ ချုံနွယ်၊ အပိုက်သရိုက်တို့ကို မီးရှို့ခြင်း၊ အသီးအနှံတို့ကို ရိတ် သိမ်းခြင်း၊ ဥ၊ အမြစ်တို့ကို တူးဖော်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

တောကကိုရင်

သည်တစ်လမှာ ဆောင်ရွက်ပါ

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်အတွက်

နေမျိုးထွင်ခေါင်

၁။ ဩဂုတ်လ (၂)၊ (၁၃)၊ (၁၇)၊ (၂၂)၊ (၂၄) စသော ရက်များသည် 'နန္ဒာတီထီ' တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ဘုရား၊ ဂူ၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်များ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ တံတားများ ခင်းခြင်း၊ ပျိုးကြခြင်း၊ ကောက်စိုက်ခြင်း၊ မြေတူးဆွဲခြင်း စသော အမှုကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

၂။ ဩဂုတ်လ (၄)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၈) စသော ရက်များသည် 'ဘဒြာတီထီ' တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ အမည်ပေးကင်ပွန်းတပ်ခြင်း၊ နားထွင်းမင်္ဂလာဆင်ယင်ကျင်းပခြင်း၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆောင်နှင်းခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

၃။ ဩဂုတ်လ (၅)၊ (၁၅)၊ (၁၉)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် 'ဇယာတီထီ' တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်များ၌ စစ်ချီခြင်း၊ စစ်တက်ခြင်း၊ ကင်းလှည့်ခြင်း၊ ကင်းချခြင်း၊ သစ္စာဆိုခြင်း၊ စုံစမ်းထောက်လှမ်းခြင်း အမှုကိစ္စတို့ကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၄။ ဩဂုတ်လ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် 'ရိတ္တာတီထီ' တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ဆေးဖော်ခြင်း၊ ဆေးထိုးခြင်း၊ လက်ဖွဲ့ထိုးခြင်း၊ သိဒ္ဓိတင်ခြင်း၊ ပစ္စည်းသိမ်းခြင်း၊ သစ်ပင်ခုတ်ခြင်း၊ လှေကားထောင်ခြင်း စသော အမှုကိစ္စများ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

၅။ ဩဂုတ်လ (၁)၊ (၇)၊ (၁၂)၊ (၂၁)၊ (၂၆)၊ (၃၁) စသော ရက်များသည် 'ပုဏ္ဏာတီထီ' တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ရတနာပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ ရှင်ပြုခြင်း၊ ပဉ္စင်းခံခြင်း စသော အမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၆။ ဩဂုတ်လ (၁၃) ရက်နေ့သည် 'အဋ္ဌိတ္တစုတီ' တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်၌ မည်မျှပင် မကောင်းကြံ့စေကာမူ မည်သည့်ကိစ္စမဆို ဆောင်ရွက်ရာ၌ အောင်မြင်ပြီးစီးနိုင်ပါသည်။

၇။ ဩဂုတ်လ (၄)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၈)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် 'ရက်ရာဇာ' တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်များ၌ လူမှုရေး၊ ဘာသာရေးကိစ္စအဝဝတို့ကို ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ပါက အောင်မြင်ပြီးစီးနိုင်ပါသည်။

ထို့ပြင်တစ်ဝ ကောင်းသောကမ္ဘာ့မြေခံနှင့် တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ ကိုတ် အစရှိသော တီထီ မြေခံများတွင် အဆောက်အဦဆောက်လုပ်ခြင်း၊ မြေတူးဆွဲခြင်း လုပ်ငန်းတို့ကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

■ နေမျိုးထွင်ခေါင်

အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေရန်

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်အတွက်

◆ မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

၁။ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မွေးသူများအဖို့
ဩဂုတ်လ (၂)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၆)၊
(၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၆)၊ (၃၁) စသောရက်များသည်
အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်မည့် နေ့ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြပါ၏။

၂။ တနင်္လာနေ့တွင် မွေးသူများအဖို့
ဩဂုတ်လ (၂)၊ (၄)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊
(၁၆)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၅)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် အလုပ်
အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြပါ၏။

၃။ အင်္ဂါနေ့တွင် မွေးသူများအဖို့
ဩဂုတ်လ (၁)၊ (၄)၊ (၈)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၂၃)၊
(၂၆)၊ (၂၈)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်
အောင်မြင်မည့် နေ့ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြပါ၏။

၄။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက်တွင် မွေးသူများအဖို့
ဩဂုတ်လ (၁)၊ (၂)၊ (၃)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊
(၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်
အောင်မြင်မည့် နေ့ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြပါ၏။

၅။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ညနေတွင် မွေးသူများအဖို့
ဩဂုတ်လ (၁)၊ (၂)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၂၁)၊
(၂၈) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်မည့်
နေ့ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြပါ၏။

၆။ ကြာသပတေးနေ့တွင် မွေးသူများအဖို့
ဩဂုတ်လ (၁)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊
(၂၆)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်မည့်
နေ့ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြပါ၏။

၇။ သောကြာနေ့တွင် မွေးသူများအဖို့
ဩဂုတ်လ (၁)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၄)၊ (၁၈)၊
(၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်
မြင်မည့် နေ့ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြပါ၏။

၈။ စနေနေ့တွင် မွေးသူများအဖို့
ဩဂုတ်လ (၃)၊ (၆)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၂၇)
စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်မည့် နေ့ရက်
ကောင်းများဖြစ်ကြပါ၏။

◆ မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင် ◆

သည်တစ်လတာ ကံကြမ္မာ

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်အတွက်

■ ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အစစအရာရာ အဆင်ပြေချောမွေ့ပါလိမ့်မည်။ အထူးသဖြင့် အမျိုးသမီးများ၏ အကူအညီကို ရရှိခံစားရပါလိမ့်မည်။ လူမျိုးခြား၊ ဘာသာခြားတို့နှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ၌ စပ်တူလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရတတ်ပါသည်။ မိမိ၏ အိမ်ထောင်ဖက်မှာ မကြာခဏ ခရီးများထွက်နေရတတ်သည်။ အရောင်းအဝယ်လုပ်ကိုင်မည်ဆိုပါက နို့ဆီ၊ စားသုံးဆီ၊ နို့ထွက်ပစ္စည်း စသည်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ အထူးကောင်းမွန်နေပါသည်။ အမှုကိစ္စများ၌ ပြဿနာတစ်စုံတစ်ရာ ပေါ်ပေါက်ပါက မကြာခင်မှာပင် ပြေလည်အေးချမ်းသွားပါလိမ့်မည်။ ပျိုရွယ်သူများအဖို့ ချစ်ရေးချစ်ရာ၌ အထူးပင် ကံကောင်းနေတတ်ပါသည်။ သတိပြုရန်အချက်တစ်ခုမှာ လူလိမ်ခံရတတ်ပါသည်။ ကုသိုလ်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဆွမ်းအလှူဒါနများကို တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ရတတ်ပါသည်။ ပုံနှိပ်စက်လုပ်ငန်းရှင်များ အကျိုးခံစားရမည့်ကာလဖြစ်သည်။

မည်သည့်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်သည်ဖြစ်စေ သဲကြီးမဲကြီးနှင့် စွန့်စွန့်စားစား လုပ်ကိုင်ရသောအလုပ်များ၌ ထူးထူးခြားခြားအောင်မြင်မှုရရှိတတ်သည်။ အပြိုင်အဆိုင်၊ အတိုက်အခံ၊ အခက်အခဲများကို စိတ်ရှည်ရှည်ထားဖို့ လိုသည်နှင့်အမျှ မှန်ကန်စွာ ဆင်ခြင်လုပ်ဆောင်ဖို့လည်း အရေးကြီးပါသည်။ အလုပ်အပေါ် အာရုံစိုက်လေ၊ ဝိရိယထားလေ ကံကောင်းမှုများနှင့် ကြုံရလေဖြစ်မည်။ ဝန်ထမ်းများ လခသော်လည်းကောင်း၊ ရာထူးသော်လည်းကောင်း တိုးမည့်အနေအထားရှိသည်။ လုပ်ငန်းခွင်မှ ဆုကြေးငွေများ ရရှိတတ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် နေရာဌာနအပြောင်းအရွှေ့ ကြုံရတတ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် စိတ်မပျက်ပါနှင့်။ ပြောင်းရွှေ့ရသောနေရာသည် ပိုမိုကောင်းမွန်သောနေရာသာ ဖြစ်ပါသည်။ မိမိစိတ်တိုင်းကျဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်

နေရသော ကိစ္စသည် ပုံစံတစ်မျိုး ပြောင်းလဲလုပ်ကိုင်ရမည်အသွင်သို့လည်း ပြောင်းလဲသွားတတ်ပါသည်။

ဤကာလတွင် ခန့်တိုများသွားရတတ်ပါသည်။ မျှော်မှန်းထားသည့် ကိစ္စရပ်များမှာ အချိန်ကြာမြင့်လေ ပို၍အကျိုးရှိလေဖြစ်မည်။ ပညာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အတန်ငယ် အထစ်အငါးကြုံရတတ်သည်။ သို့ရာတွင် ကူညီပေးမမည့်သူများ ပေါ်လာတတ်ပါသည်။ အိမ်ခြံမြေအကျိုးဆောင်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်နေသူဖြစ်ပါက အစစအရာရာ အဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။ နှစ်ဖက်မိဘဘိုးဘွားများထံမှ အမွေများရရှိတတ်သည်။ သူတစ်ပါး ပူပင်သောကံရောက်နေရသည့်အဖြစ်မှ ငွေကြေးများ ရယူမိပါက ထိုငွေကြေးများသည် အပူစာများဖြစ်ပါသည်။ ထိုအပူစာများမှာ အကျိုးမဲ့ ပြန်လည်ကုန်သွားတတ်ပါသည်။ တစ်ပါးသူနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ရသော ကိစ္စများ၌ မိမိကသာ အနိုင်ရတတ်ပါသည်။ အလုပ်ကိစ္စအတွက် နာမည်ကောင်းများရရှိမည်။ နာမည်ကောင်းနှင့်အတူ စီမံကိန်းချ လုပ်ဆောင်ခြင်းများ၌ ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုရတတ်သည်။ မိတ်ကောင်း၊ ဆွေကောင်းများနှင့် ဆုံစည်းတွေ့ကြုံရတတ်သည်။ ဤကာလတွင် ဘာသာရေးကို အထူးဝါယမပြု လုပ်ဆောင်သင့်ပါသည်။ ထိုသို့လုပ်ဆောင်သည်နှင့်အမျှ အဆိုးအညံ့များ ကင်းပျောက်သွားပြီး တိုးတက်အောင်မြင်မှုများ ရရှိပါလိမ့်မည်။

ထကြာပြုလိုပါက... သက်ကြီးရွယ်အို လူမမာများအား အစာအာဟာရသော်လည်းကောင်း၊ ဆေးဝါးကိုသော်လည်းကောင်း ဒါနပြုပေးပါ။

■ ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

ဂါထာပေး တေးမပြစ်ဖို့ မောင်ပုတ်စည်

'ဂါထာပေး တေးဖြစ်' ဆိုတဲ့ ခဲစကားရှိပါတယ်။ ရှင်းပါတယ်။ ထက်မြက်တဲ့ ဂါထာတစ်ခုဟာ ဘာကြောင့် အစွမ်းမထက်ဘဲ တေးဖြစ်သွားရသလဲ။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ရွတ်ဆိုရာမှာ လွဲမှားတဲ့အတွက်ပါပဲ။ ဂါထာတွေရွတ်ဆိုတဲ့အခါ ပါဠိပါဠိသားတွေကို မှန်ကန်စွာအောင် ရွတ်ဆိုမိဖို့ အလွန်အရေးကြီးပါတယ်။

ဂါထာဆန်းဂိုဏ်း၊ ကရိုင်းဌာနစစ်၊ ဖွင့်လှစ်ဦးကာ၊ အဋ္ဌကထာပါဠိ၊ အောက်လက်ညှိသားဆိုပြီး ညွှန်ကြားပြောဆိုပေးထားတဲ့ စာတွေအတိအကျရှိတာပဲ။

ထီပေါက်တဲ့ ဂါထာ၊ စီးပွားတက်တဲ့ဂါထာ၊ လာဘ်လာဘာပေါများတဲ့ဂါထာတွေကို ကျွန်တော်၊ ကျွန်မတော့ ရွတ်တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ရွတ်သလောက် သိပ်မသိသာဘူးဆိုပြီး ပြောတာမျိုးတွေ ကြားရပါတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ အထက်က ပြောသလိုပင် ဘာလို့ဘာလို့ ချို့ယွင်းချက်ကြောင့်ပါပဲ။

ဒီကနေ ဒီလိုဖြစ်နေတာမျိုးတွေ အများအပြားတွေနေရပါတယ်။ အဆိုးဆုံးကတော့ လူတိုင်းဆီကို အလွယ်တကူ ရောက်ရှိပြီး မှားယွင်းစွာ သီဆိုနေကြတဲ့ ဘာသာရေးသီချင်းတွေပါပဲ။ အနီးစပ်ဆုံးနဲ့ အလွယ်ဆုံးဥပမာတစ်ခု ပြောပါမယ်။

'သမ္မုဒ္ဒေ' သီချင်း ဆိုပါစို့။ မူလက အဆိုတော်ကြီး ဦးမြသောင်း ဆိုတယ်။ နောက် အဆိုတော် ဒေါ်တင်တင်မြ ပြန်ဆိုပါတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ မှားဆိုထားတဲ့ ပါဠိအသံထွက်တွေ ကြည့်ပါ။ သမ္မုဒ္ဒေ အဋ္ဌဝိသုဉ္ဇ ကို (သင်ဗုတ်ခေ အတ်ထဝိသင်စ) လို့ဆိုမှ မှန်ပါတယ်။ ပါဠိမှာ ရှေးစီး ဝစ္စပေါက်သံမရှိပါဘူး။ ဒါကို သင်ဗုတ်ခေ အထဝိသင်စ ဆိုပြီး အဋ္ဌ(အတ်ထ)ကို အထဆိုတယ်။ သင်စကို သင်းစဆိုပြီး အမှားကြီး ဆိုထားတယ်။

ဒွါရသင်စ (ဒွါရသည)ကိုလည်း ဒွါရသင်းစဆိုပြီး အမှားဆိုတယ်။ သဟာသကေ (သဟဿကေ)ကိုလည်း သဟသကေတဲ့။

သဟသံသာနိ(သဟဿာနိ)ကိုလည်း သဟသာနိတဲ့။ သီရသာမဟံကို သီရသာမဟံတဲ့။ ဂင်ဂါ(ဂင်ဂါ)ကိုလည်း ဂင်းဂါတဲ့။ တေသံမေဓစ(တေသံမေဉ္ဇ)ကိုလည်း တေသံမေဓးစတဲ့။ သယင်စ(သံယဉ္ဇ)ကိုလည်း သံယင်စတဲ့။

နမာမဟံကိုလည်း န-မာမဟံတဲ့။ ဝိနတ်သံတုကိုလည်း ဝိနာသန်းတုတဲ့။ အမှားတွေ။

သီချင်းဆိုတာ အထိရောက်ဆုံးပါ။ လူတွေထဲကို ဖြန့်ပွားမှု မြန်ပါတယ်။ တောနေ၊ မြို့နေ လူတန်းစားဆီကို အလွယ်တကူရောက်ရှိပါတယ်။ တချို့စာပေအခြေခံနည်းသူတွေ၊ ပါဠိစာ အထိအတွေ့နည်းသူတွေအနေနဲ့ အမှားတွေကို အမှန်ထင်ပြီး မှတ်သွားနိုင်ပါတယ်။ အမှားက ကြာရင် အမှန်ဖြစ်သွားတတ်ပါတယ်။

သီချင်းရေးသားသူ၊ သီဆိုသူများအနေနဲ့ ဂယနဏတိကျအောင် ဂရုပြုဖို့တော့ လိုတာပေါ့။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သီချင်းသီဆိုဖြန့်ဖြူးလိုက်ပြီဆိုရင် အများပြည်သူတွေဆီ အမြန်ဆုံးရောက်ရှိသွားနိုင်တာကိုး။

ကိုယ်မပိုင်နိုင် မကျွမ်းကျင်လည်း လက်လွတ်စပယ်ပေါ့ပေါ့တော့ မလုပ်အပ်ဘူးပေါ့။ ဒီနေ့အချိန်အခါမှာ ကိုယ်သီချင်တာကိုလေ့လာဖို့ အလွန်လွယ်ကူပါတယ်။

စာအုပ်စာတမ်းတွေရှိတယ်။ စာကြည့်တိုက်တွေ အနှံ့အပြားဖွင့်ပေးထားတယ်။ အင်တာနက်တောင် ရှိနေပြီပဲ။ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ပါဠိပါဠိသားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သီချင်တယ်ဆိုရင်လည်း ကျွမ်းကျင်တဲ့ ဆရာတော်၊ ဘုန်းတော်ကြီးတွေ ရှိတာပဲ။ အများကြီးပါ။

အခုလို ရေးရတယ်ဆိုတာကလည်း အားလုံးအပြစ်ကင်းစင်ပြီး အမှန်စစ်ဖြစ်ရေးအတွက် စေတနာသက်သက်ပါ။ ပြုပြင်နိုင်ဖို့ သတိထားဖို့ပါ။ ပုတ်ခတ်ဝေဖန်လိုတဲ့ သဘောလုံးစမဟုတ်ဘူးဆိုတာကိုတော့ သစ္စာပြုပြီးပြောပါတယ်။

(အထက်က ပါဠိစာသားတွေကိုလည်း ဝိုပြီးလွယ်ကူရှင်းလင်းအောင် မြန်မာသံနဲ့ တချို့နေရာတွေမှာ အဓိကလိုရင်းပေါ်လွင်ဖို့ ရေးသားထားပါတယ်။)

ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဒီကနေ တစ်ဆက်တည်း ပြောပါရစေ။ ပေးကားပေး၏ မရ၊ လုပ်ကားလုပ်၏ မဖြစ် ဆိုတာလို ကြီးစားအားထုတ်လုပ်ဆောင်ပါလျက်နဲ့ လုပ်သလောက်မဖြစ် မဖြစ်ရလေအောင် မိမိအားသန်ရာ ဂါထာများ ရွတ်ဆိုတဲ့အခါ ပါဠိစာသား အသံထွက်များ မှန်ကန်တိကျ ထိမိအောင် သတိပြုရွတ်ဆိုပါလို့။

ဂါထာပေး တေးမပြစ်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။

မောင်ပုတ်စည်

ထိုင်းနိုင်ငံ နက္ခတ္တပေဒသရာကြီး ပိူဒူးပိုက်ဆံ

၂၀၁၃ခု မြေနှစ်အဟော (ဂူလိုင်လ)

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

(ဆယ့်နှစ်လရာသီခွင် သတ်မှတ်ချက်သည် အနောက် တိုင်းနှင့်မတူသဖြင့် မိမိ၏မွေးသက္ကရာဇ်ဖြင့် တိုက်ဆိုင်၍ အဟောကို ဖတ်ရှုစေလိုပါသည်။)

တကယ်ဖြစ်လာမည်။ ယခုလ၌ ငွေဒလဟော ဝင်လာလိမ့်မည်။

မကာရရာသီပွား(ဆိတ်ရပ်)

(ဇန်နဝါရီလ ၁၄ ရက် မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂ ရက်)

သင်သည် ယခုလတွင် ပဋိပက္ခများနှင့် အတားအဆီး အနှောင့်အယှက်များအကြားတွင် မျှောပါနေလိမ့်မည်။ ပြဿနာ အားလုံးကို သင်ဖြေရှင်းပစ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ သင်၏ဘဝသည် ယခု ကာလ၌ ချောမွေ့နေ၍ ပျော်ရွှင်မှုရရှိလိမ့်မည်။

မိဿရာသီပွား(သိုးထီးရပ်)

(ဧပြီလ ၁၃ ရက် မှ မေလ ၁၃ ရက်)

စီးပွားရေးလုပ်ငန်း သဘောတူညီမှု စာချုပ်ရခြင်း၊ လေလံယှဉ်ပြိုင်ဆွဲရခြင်း၊ လေ့လာရေးခရီးအစီအစဉ်၊ ကော့ စမတ်တစ်ခွဲစိတ်ကုသခံရမှုနှင့် စတော့ရှယ်ယာရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတို့ ၌ ရလဒ်ကောင်းနေ၍ သင့်အား ပျော်ရွှင်စေပါလိမ့်မည်။ သင့်အား အကြံပေးအရာရှိချုပ်အဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခြင်းခံရမည်။ ယှဉ်ပြိုင်ရမှုတစ်ခုတွင် ဝင်ပြိုင်လျှင် အလွယ်တကူနှင့် အနိုင် ရရှိမည်။

ကံရာသီပွား(ရေထမ်းယောက်ျားရပ်)

(ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက် မှ မတ်လ ၁၄ ရက်)

အမှားနှင့် ပြဿနာတစ်ခုတစ်ရာကို အပြီသတ်သွား အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်လိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် တစ်ခုတစ်ဦးက သင့်ကို ကယ်ဆယ်ပေးပါလိမ့်မည်။ သင်၏ ကံကြမ္မာသည် အတက်ဘက်သို့ ရုတ်တရက် ချိုးကွေ့လိမ့်မည်။

ပြီဿရာသီပွား(ရွားလားဥဿရပ်)

(မေလ ၁၄ ရက် မှ ဇွန်လ ၁၄ ရက်)

သင့်ကို တစ်ခုတစ်ယောက်က အခက်အခဲမှ ကယ်တင် ပေးပါလိမ့်မည်။ ပြဿနာတစ်ရပ်အား သင်ဖြေရှင်းနိုင်သော နည်းလမ်းတစ်ခုကို တွေ့ရှိပါမည်။ သဘောတူညီမှု စာချုပ်တစ် ရပ်၊ သို့မဟုတ် ကန်ထရိုက်စာချုပ်သစ် ချုပ်ဆိုခြင်းတို့တွင် အဆင်အတန်း မြင့်မားသည်။ ငွေဒလဟော ဝင်ကိန်းရှိနေသည်။ တရားတောင်ဖြစ်နေလျှင် သင်အနိုင်ရမည်။ အကယ်၍ သင်ခွဲ စိတ်မဲ့ခံယူရလျှင် ဆိုးရွားနေသော ဒဏ်ရာများသည် လုံးဝ ပျောက်ကင်းသွားမည်။

မိန်ရာသီပွား(ငါးနှစ်ကောင်ရပ်)

(မတ်လ ၁၅ ရက် မှ ဧပြီလ ၁၂ ရက်)

ကံကောင်းမှုသည် သင့်ဘက်၌ ရှိနေမည်။ သင်ရွေးခံ ချယ်ခြင်း ခံရမည်။ သင်တောင့်တနေသော ကလေးရရှိရေး

မေထုန်ရာသီပွား-အမြှာရုပ်

(ဇွန်လ ၁၅ ရက် မှ ဇူလိုင်လ ၁၆ ရက်)

ယခုကာလတွင် ကံကြမ္မာအတိတ်နိမိတ်ကောင်းမည်။ အမွေရရှိသော မြေကွက်၊ သို့မဟုတ် သင်ပိုင်ဆိုင်ထားသည့် ရှယ်ယာများမှနေ၍ ငွေအမြောက်အမြားရရှိမည်။ မည်သည့် ယှဉ်ပြိုင်ရသော ကိစ္စတွင်မဆို သင်ပိုင်ပြိုင်လျှင် အနိုင်ရမည်။ ဤအချိန်တွင် လက်ထပ်မင်္ဂလာခေါင်းလောင်း ထိုးနေပါပြီ။ ကလေးလိုချင်နေကြသူများ ဆန္ဒပြည့်ဝသွားမည်။ ဆိုးရွားသော ရောဂါတစ်ရပ် ခြံငုံတောင်ခံနိုင်အောင် အားတင်းထားပါ။ အဆိုပါရောဂါကို ခွဲစိတ်ကုသမှုခံယူပြီးနောက် ပျောက်ကင်း သွားမည်။

ကရကင်္ဂရာသီပွား(ပုစွန်လုံးရုပ်)

(ဇူလိုင်လ ၁၇ ရက် မှ ဩဂုတ်လ ၁၆ ရက်)

သင်၏ဘဝသည် ကံကောင်းခြင်းများဖြင့် ပြည့်စုံနေပြီး ယခုကာလတွင် အောင်မြင်မှုရှိနေသည်။ သင်၏ အရည်အချင်း ရှိမှုဖြင့် ဆုရရှိရန် အခွင့်အရေးကြီးရှိနေသည်။ သို့ရာတွင် မိသားစု အတွင်း အမွေခွဲဝေမှု ပဋိပက္ခမှုဖြင့် ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင်လည်း သင်၏ အစုစပ်များနှင့် အဖွဲ့သား များအကြား အတိုက်အခံပြောဆိုနေရလိမ့်မည်။ သင်နေထိုင် သော နည်းလမ်းဖြင့် ကျန်းမာရေးပြုသနာ ဝင်လာတတ်သည်။

သိဟ်ရာသီပွား(ခြင်္သေ့ရုပ်)

(ဩဂုတ်လ ၁၇ ရက် မှ စက်တင်ဘာလ ၁၆ ရက်)

နားလည်မှုလွဲမှားတတ်သည့် ကိစ္စရပ်များ မပေါ်ပေါက် စေရန် အထူးသတိပြုပါ။ ကန်ထရိုက်စာချုပ် ဖောက်ဖျက်မှု ဖြစ်ပွားပြီး တရားရုံးရောက်တတ်သည်။ သို့ရာတွင် အမွေရရှိပြီး ငွေဒလဟော ဝင်လာလိမ့်မည်။

ကန်ရာသီပွား(အပျိုစင်ရုပ်)

(စက်တင်ဘာလ ၁၇ ရက် မှ အောက်တိုဘာလ ၁၆ ရက်)

ယခုလတွင် ဆုဆုပူပူ လှိုင်းလေထန်ခြင်း စိတ်အနှောင့် အယှက်တွေ့ရခြင်းနှင့် ပိနိပ်မှုများ သင့်အပေါ် ကျရောက်လာပါ လိမ့်မည်။ တည်ငြိမ်အောင် ကြိုးစားနေပါ။ မေလ ၁၅ ရက်မှ

ဇူလိုင်လ ၃၁ ရက်အတွင်း သင့်ကံအားလုံး ကောင်းလာပါလိမ့် မည်။ သင်မည်သည့်အခါမျှ မတွေ့ကြုံဖူးသေးသော ပျော်ရွှင် မှုမျိုးကို ခံစားရပါလိမ့်မည်။

တူရာသီပွား(ချိန်ခွင်ရုပ်)

(အောက်တိုဘာလ ၁၇ ရက် မှ နိုဝင်ဘာလ ၁၆ ရက်)

သင်၏ အလုပ်အကိုင် ပြောင်းလဲခြင်း၊ သို့မဟုတ် ပြောင်းရွှေ့ခြင်းခံရမည်။ ကန်ထရိုက်စာချုပ် သက်တမ်းကုန်ဆုံး လျှင် သက်တမ်းတိုးရပါလိမ့်မည်။ သင်အလုပ်လုပ်နေသည့် ရုံးလုပ်ငန်းသက်တမ်း နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် တိုးမြှင့်ပေးလိမ့် မည်။ သင်၏လုပ်ငန်းမှ မှုပိုင်ခွင့်ကို ရောင်းထွက်သွားသဖြင့် သင့်အားပျော်ရွှင်စေပါလိမ့်မည်။

မြို့စွာရာသီပွား(ကင်းမြီးကောက်ရုပ်)

(နိုဝင်ဘာလ ၁၇ ရက် မှ ဒီဇင်ဘာလ ၁၅ ရက်)

ဤလတွင် ကံကောင်းမှုများဖြင့် ပြည့်နှက်နေပါလိမ့် မည်။ ပြတွဲတစ်ခု ခင်းကျင်းခြင်း၊ သို့မဟုတ် ယှဉ်ပြိုင်မှုတစ်ရပ် တွင် ပါဝင်ရခြင်းဖြင့် ကျေနပ်ဖွယ်ရာ ရလဒ်ကောင်းများ ပေးပါ လိမ့်မည်။

စနရာသီပွား(လေးစွဲယောက်ျားရုပ်)

(ဒီဇင်ဘာလ ၁၆ ရက် မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၃ ရက်)

သင်၏ အိမ်တံခါးဝသို့ အောင်မြင်မှု ဆိုက်ရောက်လာပါ လိမ့်မည်။ သင်အမွေရရှိမည်။ ဘဏ္ဍာရေးဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်း အတွက် မြေနေရာ စာချုပ်ချုပ်ယူခြင်း၊ သို့မဟုတ် အစီအစဉ် တစ်ခု ပြုလုပ်ခြင်းတို့တွင် အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ ယခုကာလ အတောအတွင်းတွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတစ်ခု၊ ရွေးချယ်ခံရမှုတစ်ခု၊ အားကစားယှဉ်ပြိုင်မှုတစ်ခု၊ သို့မဟုတ် ခွဲစိတ်ကုသခံယူမှုတို့တွင် ကောင်းကျိုးရလဒ်များကို ရရှိပါလိမ့်မည်။

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

မနုဿကျောင်း အုပ္ပာရိက္ခမာတိ

“အား ... အောင်မယ်လေးချ”

စူးရှသော အော်သံနက်ကြီးက ည၏ တိတ်ဆိတ်ခြင်းကို ပြိုခွင်းလိုက်သည်။ အတိတ်ဆတ်လှသော သက်ဝင်းသည် အိပ်ရာပေါ်မှ ကယျာကယာလှလေ၍ ထလိုက်၏။ မိမိ၏ခေါင်းအုံးနံ့စားတွင် ထားသော သုံးထောင်ထိုးလက်နိပ်ဘတ်ပီးကို လမ်း၍ယူလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ယင်းနေရာ၌ ထိုပစ္စည်းမရှိတော့။

“တောက် ... အရေအကြောင်းရှိရင် သုံးဖို့ အလွယ်ဆုံးနဲ့ အနီးဆုံးနေရာမှာ ထားပါရက်ကယ်နဲ့ ညက ဘယ်သူယူသုံးပြီး ပြန်မထားသလဲမသိဘူး ...။ ကိုခင်မောင်သန့် ... ဗျို ... ကိုခင်မောင်သန့်”

ဤတဲထဲတွင် မိမိနှင့်အတူ အိပ်စက်သူ ဓာတ်ပုံဆရာ ခင်မောင်သန်းကို လှမ်း၍နှိုး၏။ သို့ရာတွင် ပြန်ထူးသံမကြားရ ...။

ကိုခင်မောင်သန်း ... ဗျို ... ကိုခင်မောင်သန်း”

ရာ ... သည်လူ အအိပ်ကြီးလှချည်လား။ သက်ဝင်း စိတ်မရှည်တော့ပြီ။ ခင်မောင်သန်း၏ အိပ်ရာဆီသို့ စမ်းတဝါးဝါး လျှောက်၍သွားရင်း ခြေထောက်ကို လှုပ်နှိုးမည်ဟူသော အကြံနှင့် လက်ဖြင့် လှမ်း၍ ပုတ်လိုက်၏။ သို့ရာတွင် ထိမိသည့်အရာကား သက္ကလတ်စောင် အထူကြီးတစ်ထည်သာ ဖြစ်တော့သည်။

“ဟာ ... အရေးထဲ ဒီလူတယ် ရောက်နေပြန်သလဲ မသိဘူး။ ခက်တော့တာပဲ”

သို့ကလို တပျစ်တောက်တောက် ညည်းညူနေစဉ် အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ တဲများမှ လူတွေလည်း နီးလာကြဟန်တူ၏။

“ဆရာလေးရေ ... ဗျို ... ဆရာလေး။ စောစောက အော်သံကြီးကို ကြားလိုက်တယ်မဟုတ်လား”

သူတို့အားလုံး မီးတုတ်ကိုယ်စီနှင့် ရောက်လာကြသည်။ ထိုမီးတုတ်များကြောင့် သက်ဝင်း၏ တဲတစ်ခုလုံး ထိန်ထိန်လင်းလင်းသွားရတော့၏။

“ကျွန်တော် ကြားလိုက်မိတယ်ဗျ။ တစ်ယောက်ယောက်အန္တရာယ်ကျရောက်နေလို့ အော်လိုက်တဲ့အသံမျိုးနဲ့ တူတာပဲ။ အရေးထဲ ကိုခင်မောင်သန်းကလည်း သူ့အိပ်ရာထဲမှာ မရှိဘူး။ ဘယ်ကိုများ ထွက်သွားသလဲမသိပါဘူးဗျာ။ ကျွန်တော်လက်နိပ်ဓာတ်စီးကို သူပဲယူသွားတယ်ထင်တယ်”

“ဟာ ... ဒါဆိုရင်တော့ သူ့အတွက် စိုးရိမ်စရာပဲ ဆရာလေး။ အသံ

ကြားရတဲ့နေရာဘက်ကို ကျွန်တော်တို့ အခုချက်ချင်း လိုက်သွားကြရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်”

ပုံဆွဲဆရာ ဦးပေါ်ညွန့်က အကြံပြုလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုအကြံကို သူတို့အားလုံး သဘောတူကြသည်။ သို့နှင့် သက်ဝင်းလည်း မိမိ၏ အိပ်ရာခေါင်းရင်းမှ ဓားလွယ်ကို ပခုံးတွင် စလွယ်သိုင်းလွယ် လျက် သူတို့နှင့်အတူ လိုက်ပါသွားလေတော့သည်။

လကွယ်နေ့ညဖြစ်သော်လည်း လူခွဲ ယောက်တို့ ကိုင်ဆောင်လာသော မီးရှူးကောင်များကြောင့် လူသွားလမ်းတစ်လျှောက်လုံး လင်းထိန်လျက်ရှိ၏။ မကြာမီ သူတို့သည် ချောင်းရိုးကျွေကလေး၏ အနီးသို့ ရောက်လာကြသည်။

“အော်သံကြားရတာက ဒီဘက်နားလောက်ဆီကပဲ ဆရာလေး။ ဘယ်သူဘာဖြစ်လို့များ အော်လိုက်သလဲမသိဘူး”

ရုံးအကူလေး မောင်သိန်းဝင်း၏ စကားကြောင့် သက်ဝင်းသည် ခေတ္တမျှ ငြိမ်နေမိ၏။ ကျန်လူများအလားလုံးကလည်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကျိုးကန်းတောင်းမှောက် အကဲခတ်နေကြသည်။ ဖက်ဝင်း၏ မျက်နှာသည် တွေဝေသောအသွင်ကို ဆောင်နေရာမှ ရုတ်ခြည်း တည်ကြည်၍ သွား၏။ ထိုနောက် ဦးခေါင်းကို ဆတ်ခနဲ တစ်ချက်မျှ ညှိတ်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော်တွေးမိပြီဗျို။ ကိုင်း ... ကျွန်တော့်နောက်က အသာလိုက်ခဲ့ကြပေတော့”

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် သူသည် ချောင်းကျွေနားရှိ တောင်ကုန်းကလေးပေါ်သို့ ပြေးတက်သွား၏။ ကျန်လူများကလည်း သူ့နောက်မှ လိုက်လာကြသည်။ မကြာမီ သူတို့သည် ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်၏ အောက်ခြေနားသို့ ရောက်ရှိလာကြ၏။

“ဒီဘက်ကို မီးနည်းနည်းပြုစမ်းပါဗျာ”

သက်ဝင်းက လှမ်း၍ အော်ပြောလိုက်သဖြင့် ဦးပေါ်ညွန့်နှင့်အဖွဲ့လည်း ရှေ့သို့တိုးလာကြ၏။

“ဒီတောလမ်းကလေးအတိုင်း ဆက်လျှောက်ပြီး ဟောဟိုဝါးရုံတောထဲကို ဝင်ကြမယ်”

မီးရှူးရောင်ကိုအားပြုလျက် သက်ဝင်းသည် ရှေ့သို့တိုး၍သွား၏။

“ဟာ ... ဟို ... ဟို ... ဟိုမှာ လူတစ်ယောက်”

သူတို့အထဲမှတစ်ယောက်က လှမ်း၍အော်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ဟုတ်ပါသည်။ ရှုပ်အင်္ကျီအဖြူကို ဝတ်ဆင်ထားသူ လူတစ်ယောက်သည် ကျောက်ဂူငယ်တစ်ခု၏ အပေါက်ဝတွင် လဲကျနေ၏။ တလူးလူးတလွန်လွန် ဖြစ်နေသဖြင့် အသက်တော့ မသေသေးကြောင်း ခန့်မှန်းနိုင်၏။

“ကျွန် ... ကျွန်တော့်ရဲ့အသက်ကို ကယ်ပါ ဆရာလေးရယ်။ ကျွန် ... ကျွန်တော် သိပ်ကိုများပါတယ်ဗျာ။ ဆ ... ဆရာလေးရဲ့ စကားကို နားမထောင်မိဘဲ လောဘဇောတက်မိလို့ ကျွန်တော် မြွေကိုက်ခံခဲ့ရပြီ။ ကျွန်တော့်ရဲ့မိုက်ပြစ်ကြောင့် ကျွန်တော့်မိန်းမနဲ့ ကလေးတွေရဲ့ ရှေ့ရေး ... ”

“ဟာ ... ကိုခင်မောင်သန်းရယ်၊ ဖြစ်ရလေဗျာ”

သက်ဝင်းသည် သက်ပြင်းရှည်ကြီး တစ်ချက် ချလိုက်မိ၏။ သူ့မျက်လုံးများလည်း ပြာဝေ၍သွား၏။ ခေါင်းထဲတွင် မီးတောက်နေသလို ပူလောင်စွာခံစားလိုက်ရ၏။ ခင်မောင်သန်းတစ်ယောက် လောဘဇောတိုက်၍ ရေတိမ်နစ်ရသည် ထားဦး။ ယခုကိစ္စ၌ မိမိတွင်လည်း တာဝန်မကင်းဟု သူထင်သည်။ တကယ်

တော့ သက်ဝင်းသည် မြကန်သာမြို့ဟောင်း တူးဖော်မှုသုတေသနလုပ်ငန်းတွင် တာဝန်ခံဦးဆောင်လာရသူ အရာရှိတစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။

မိခင်ဌာန၏ တာဝန်ပေးမှုအရ ရှေးဟောင်းသုတေသနအရာရှိ သက်ဝင်းသည် မြေလတ်ဒေသရှိ မြကန်သာမြို့ဟောင်းနေရာသို့ ယခုနှစ် ဆောင်းဦးပေါက်ကာလ၌ ရောက်ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ မိမိနှင့်အတူ ဓာတ်ပုံဆရာ ကိုခင်မောင်သန်း ပုံဆွဲစာရေး ဦးပေါ်ညွန့်၊ ရုံးလုလင်ကလေးမောင်သိန်းဝင်းတို့ လိုက်ပါလာခဲ့ကြသည်။ မိမိဦးဆောင်အကောင်အထည်ဖော်ရမည့် လုပ်ငန်းမှာ မြကန်သာမြို့ဟောင်းတွင် ပဏာမတူးဖော်သုတေသနပြုရန်ပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း သက်ဝင်းသည် မြကန်သာမြို့ဟောင်းအနီး ညောင်ညိုပင်ကျေးရွာမှ ရွာသားအချို့ကို တူးဖော်ရေး နေ့စားလုပ်သားများအဖြစ် အကူအညီပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံခဲ့၏။ ထိုသူတို့၏ အကူအညီဖြင့် မြကန်သာမြို့ဟောင်းတွင် တူးဖော်ခဲ့ရာ ယခုဆိုလျှင် အတော်ပင်ခရီးရောက်နေပေပြီ။

မနေ့က သူတို့အလုပ်နားခဲ့ကြ၏။ သက်ဝင်းသည် ဝါသနာအလျောက် သူ့လက်ခွဲတော် လေသေနတ်ကိုဆွဲ၍ တောထဲသို့ ထွက်လာခဲ့၏။ ခင်မောင်သန်းကလည်း ကင်မရာကို လွယ်လျက် သူနှင့်အတူ လိုက်ပါလာ၏။ သူတို့သည် မြကန်သာမြို့ဟောင်းအနီးရှိ တောထဲ၌ တစ်နေ့ကုန်အောင် လှည့်လည်ကြသည်။ ညနေစောင်းခါနီး၌ သက်ဝင်းသည် ဝါးရုံကိုင်ပေါ်မှ ချိုးတစ်ကောင်ကို လေသေနတ်ဖြင့် ပစ်လိုက်ရာ ထိသော်လည်း ချက်ကောင်းကို မမှန်သဖြင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ဝါးရုံတော

အုပ်ကလေးအနီးသို့ ဆက်လက်ပုံသန်းပြီးမှ အောက်သို့ကျသွားခဲ့လေသည်။

“လာဗျာ... အဲဒီချိုးသေကို တွေ့အောင်ရှာပြီး သွားကောက်ကြရအောင်။ ညနေအတွက် အမြည်းလေးဘာလေးရတာပေါ့ဗျာ”

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် သူက ရှေ့မှပြေးသည်။ ခင်မောင်သန်းကလည်း ခပ်သုတ်သုတ်လိုက်လာခဲ့၏။ ဝါးရုံပင်တစ်ပင်အနီးသို့ ရောက်သောအခါ ချိုးသေကို တွေ့ရသော်လည်း သူတို့ ဂရုမစိုက်နိုင်ကြတော့။ လူတစ်ရပ်သာသာ အမြင့်ရှိသော ကျောက်ဂူငယ်တစ်ခုအတွင်းမှ မြင်ကွင်းကြောင့် ကြက်သေသေနေမိကြလေ၏။

“အလို... နည်းတဲ့ရှေးဟောင်းပုဉ်းတွေ မဟုတ်ပါလား”

နှစ်ယောက်စလုံး ပြိုင်တူရေရွတ်လက်မိကြခြင်းဖြစ်၏။ ရွှေလော၊ ကြေးလော ခွဲခြား၍မရနိုင်သော သတ္တုမျိုးဖြင့် သွန်းလုပ်ထားသည့် ရှေးဟောင်းဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ၊ သတ္တုပန်းအိုးများနှင့် ဆင်ရုပ် မြင်းရုပ်ငယ်များကို အံ့ဩဖွယ် တွေ့မြင်ကြရသည်။ စုစုပေါင်း ဤရှေးဟောင်းပစ္စည်းများ၏ အရေအတွက်သည် ခုရေ ၃၀ ထက်တော့ လျော့နည်းမည် မဟုတ်ချေ။

“အင်း... ပုံပန်းသဏ္ဍာန်အရ တော့ ပုဂံခေတ်နှောင်းပိုင်း လက်ရာတွေနဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒီရှေးဟောင်းပစ္စည်းတွေ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ဒီကျောက်ဂူထဲ ရောက်နေခဲ့ကြသလဲ မသိဘူး။ စိတ်ဝင်စားစရာတော့အကောင်းသားဗျာ”

“ရှေးဟောင်းပစ္စည်း စုဆောင်းသူတစ်ယောက်ယောက်ဟာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း တုန်းက စစ်ဘေးရှောင်ကွင်းရင်းနဲ့ ဒီဂူထဲမှာ ခဏဂုတ်ထားခဲ့ပြီး

အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ပြန်မယူနိုင်တော့တာများလား”

သက်ဝင်းက စွေးနေမိ၏။ ခင်မောင်သန်းကမူ ထိုပစ္စည်းများကို မျက်တောင်ပင်မခတ်နိုင်ဘဲ တွေ့တွေ့ကြီး ငေးစိုက်ကြည့်နေသည်။ သူ့ရင်ထဲတွင် တဒိတ်ဒိတ်ခုန်လျက်ရှိ၏။

“ကဲ... ကိုခင်မောင်သန်းရယ်၊ နေလည်းတော်တော်စောင်းနေပြီ။ ကျွန်တော်တို့ စခန်းကိုပြန်ကြရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်”

“ဒီပစ္စည်းတွေကို ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ”

“ဒါတွေကိုတော့ ဒီအတိုင်းပဲ ထားခဲ့ကြသေးတာပေါ့ဗျာ။ နက်ဖြန်မနက် နေထွက်တော့ ဒီနေရာကို ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့နဲ့လာကြမယ်။ ရွာက လူကြီးတွေကိုလည်း သက်သေအဖြစ် ခေါ်လာခဲ့မယ်။ စနစ်တကျ လေ့လာစစ်ဆေး မှတ်တမ်းတင်ပြီးမှ ပစ္စည်းတွေကို စခန်းအရောက် သယ်ကြမယ်။ စာရင်းပြုစုပြီးမှ ဌာနကို အပ်နှံရမှာပေါ့ဗျာ”

သက်ဝင်း၏စကားကြောင့် ခင်မောင်သန်းသည် အနည်းငယ်တွေ့၍သွား၏။

“အရေးကြီးတာက ဒီည ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော် နှုတ်လိုကြဖို့ပဲ။ ပေါက်ကြားသွားရင် လောဘဇောတိုက်သူတွေက ညဘက်လာပြီး ခိုးယူကြလိမ့်မယ်။ ဒီလို အခိုးခံရရင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အဖိုးတန်ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်တွေဟာ မသမာသူတွေရဲ့လက်ထဲ ရောက်သွားပြီး တိုင်းပြည်အတွက် ဆုံးရှုံးမယ်။ နောက်တစ်ချက်ကလည်း ဒီပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဖြေဆိုတွေ ပေါများလေတော့ ညကြီးမင်းကြီး လာခိုးသူအတွက်လည်း အသက်အန္တရာယ်ကျရောက်နိုင်တာပေါ့ဗျာ”

ခင်မောင်သန်းသည် ဘာမျှဆက်...

စောဒကမတက်နိုင်တော့။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် ဝါးရုံပင်ခြေရင်းမှ ချိုးသေကိုပင် ကောက်ယူရန် မေ့ထားခဲ့ပြီး မြကန်သာမြို့ဟောင်း တူးဖော်ရေးစခန်းဆီသို့ ခြေလှမ်းကျကျဖြင့် ပြန်လာခဲ့ကြလေသည်။

“ညသန်းခေါင် ဆရာလေးအိပ်မောကျနေတုန်း ကျွန်တော် ဒီနေရာကို တိတ်တိတ်ကလေး လက်နှိပ်ဓာတ်မီးတစ်လက်နဲ့ ထွက်လာခဲ့ရက အခုလိုဖြစ်တာပါပဲ ဆရာလေးရယ်”

“နေစမ်းပါဦး။ ခင်ဗျားက ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ အခုလို လုပ်ရတာလဲ”

“အခုမှတော့ မထူးပါဘူး ဆရာလေးရယ်။ အဖြစ်မှန်ကို ကျွန်တော်ဝန်ခံပါမယ်။ ဂူထဲက ပစ္စည်းတွေကို ညတွင်းချင်းသယ်ပြီး တစ်နေရာမှာ ခဏထုတ်ထားမယ်။ နောက်ပိုင်း အဆင်ပြေတဲ့အခါကျမှ ဝှက်ထားတဲ့နေရာက ပြန်ယူပြီး ပြည်ပကို ခိုးထုတ်မယ်ဆိုတဲ့ အကြံနဲ့ လာခဲ့မိတာပါ။

မြေဆိပ်တက်လာသောကြောင့်လား မသိ။ ခင်မောင်သန့်သည် ခေတ္တမျှ မိန်းမော၍သွား၏။ ထို့နောက် မျက်လုံးပင်ပြန်မဖွင့်နိုင်တော့ဘဲ ...

“ကျွန်တော်မရှိတော့ရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ဇနီး ညွန့်မေနဲ့ ကလေးတွေကို ဝိုင်းပြီးစောင့်ရှောက်ပေးကြပါဗျာ”

“ဟာ ... ဒီလောက်လည်း အားမလျော့ပါနဲ့ဦး ကိုခင်မောင်သန့်ရယ်။ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်တို့ အခု ညတွင်းချင်း မြို့ကဆေးရုံဆီကို အရောက်ပို့နိုင်အောင် ကြိုးစားပါမယ်”

ပြောမည့်သာပြောရသည်။ သက်ဝင်းအဖို့ တယ်ပြီးအားမရှိလှ။ သူတို့စခန်းချနေသော မြကန်သာမြို့ဟောင်း တူး

ဖော်ရေးစခန်းမှ ညောင်ညိုပင်ရွာမှ ဆေးရုံရှိသည့် မြို့သို့ သွားရန် မော်တော်ကားလုံးဝမရှိ။ နွားလှည်းဖြင့်သွားလျှင် အနည်းဆုံး နှစ်နာရီခန့် ကြာပေလိမ့်မည်။ ခက်သည်က ခင်မောင်သန့်ကို မည်သည့်မြေမျိုး ကိုက်ခဲခဲ့ကြောင်း မသိကြရသေး။ မြေပွေးလား၊ မြေဟောက်လား၊ ငန်းတော်ကျားလား ...။ မြေတို့၏သဘာဝအတိုင်း သတ္တဝါတစ်စုံတစ်ရာကို ကိုက်ခဲပြီးလျှင် ဝေးဝေးသို့ ချက်ချင်းထွက်ခွာသွားလေ့မရှိ။ အနီးအနားတွင် ခွေနေအောင်းနေတတ်ကြ၏။ အဆိပ်မဲ့နေပြီဖြစ်သော ထိုမြေကို ဝိုင်းဝန်းရှာဖွေလျှင် တွေ့ကောင်းတွေ့နိုင်ပေမည်။

“ကိုင်း ... ရှာကြစမ်းပါဗျာ။ ဒီအနီးအနားမှာ အဲဒီမြေ ရှိနေဦးမှာပဲ။ ဝေးဝေးမပြေးသေးပါဘူး။ မြေအမျိုးအစားကို သိမှ ဆေးရုံရောက်ရင် ပြောပြနိုင်မှာ။ ဟာ ... ဟောဒီမှာ ကိုခင်မောင်သန့် ယူသွားတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး”

ခင်မောင်သန့်လဲကျနေသော နေရာအနီး၌ တွေ့ရှိရသည့် သူ၏ သုံးထောင့်ထိုးလက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို ကောက်ယူပြီး သက်ဝင်းက ဟိုဟိုသည်သည် ထိုးကြည့်၏။

“ဟာ ... ဟောဟိုမှာ .. ဟောဟိုမှာ”

လက်နှိပ်ဓာတ်မီးရောင် တည့်တည့်တွင် ဧွေမြင်လိုက်ရသော သတ္တဝါကြောင့် သူတို့အားလုံး ပြိုင်တူအော်ဟစ်လိုက်ကြခြင်း ဖြစ်၏။ သက်ဝင်းသည် ထိုနေရာသို့ အပြေးသွားပြီး ထိုသတ္တဝါ၏ ဦးခေါင်းကို ဓားနှောင့်ဖြင့် ဆတ်ခနဲ ထုချလိုက်၏။ ထို့နောက် လေပူကြီးတစ်ချက်ကို ဟူးခနဲမှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။

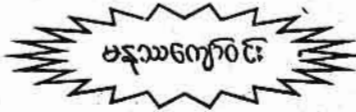
“ကဲ ... ကိုခင်မောင်သန့်ဇရေ၊ ခင်ဗျားအသက်ရှင်ချင်သေးရင်တော့

ကျွန်တော့်ကို ကတိတစ်ခုပေးရမယ်။ နောင်ကို တိုင်းပြည်ရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်ဖြစ်တဲ့ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတွေကို မိမိရဲ့ကိုယ်ကျိုးအတွက် ခိုးဝှက်ရောင်းစားဖို့ စိတ်နဲ့တောင် မပြစ်မှားတော့ပါဘူးလို့”

သက်ဝင်း၏စကားကြောင့် ခင်မောင်သန့်က အားတက်လာဟန်ဖြင့် မျက်လွှာလှန်၍ ကြည့်၏။ ထိုနောက် ဦးခေါင်းကို လေးတွဲစွာ ညိတ်၍ပြသည်။ သူ့မျက်လုံးတွင် မျက်ရည်စများ စို့နေ၏။ ခင်မောင်သန့်ထံမှ တန်ဖိုးရှိလှသော ကတိတစ်ခုကို သက်ဝင်းရရှိလိုက်ပါပြီ။

“ဟောဒီမှာ သေသေချာချာကြည့်စမ်း။ ခင်ဗျားကို ကိုက်ခဲတဲ့အကောင်”

သက်ဝင်းက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် သူ့လက်ဖဝါးအထဲသို့ သတ္တဝါအသေတစ်ကောင်ကို ထည့်ပေးလိုက်၏။ ထိုသတ္တဝါမှာ စောစောက လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုး၍ရှာဖွေနေစဉ် တွေ့ရှိရသောကြောင့် သက်ဝင်းက ဓားနှောင့်ဖြင့် ထုသတ်လိုက်သည့် ကင်းမလက်မည်းအသေကောင်ကြီးပင် ဖြစ်တော့သည်။ မိမိကို ကိုက်ခဲသော သတ္တဝါသည် မြေမဟုတ်ကြောင်း သိလိုက်ရသည်နှင့် စောစောတုန်းက မိမိဘာသာ ကြောက်စိတ်မွန်ပြီး တက်နေခဲ့သည့် မြေဆိပ်တို့သည်လည်း လုံးဝလွင့်ပါးကင်းစင်သွားခဲ့ရလေတော့သည်။

မဂ္ဂပစ္စယော

ကျေးဇူးတင်စာ

ရှေ့တစ်လတာ ဖတ်စရာ
၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ

- ဒက္ခိဏသာခါ
- ဒက္ခိဏသာခါဘုရား ကိုးကွယ်သူများ သတိထားစရာ
- ဒက္ခိဏသာခါအစ
- ဒက္ခိဏသာခါ ရုပ်တုတော်စနစ်အခြေခံများ
- ဒက္ခိဏသာခါ ထုလုပ်ပုံအယူအဆများ
- ဒက္ခိဏသာခါ ကိုးကွယ်ပူဇော်ပါ
- ဒက္ခိဏသာခါ ဆိုသည်မှာ
- ဒက္ခိဏသာခါ ကိုးကွယ်ရာဝယ် စသည့် မျက်နှာပုံးဆောင်းများအပြင်
- ဓမ္မစကြာ ထူးမြတ်ခါ ဝါဆိုလပြည့်မှာ
- သက်ရှည်၊ ဘေးရှင်၊ ရောဂါကင်း ဘုရားဂါထာတော်
- မင်းကွန်းတိပိဋကဓရသရာတော်ဘုရားကြီး၏ အာဟာနေယျဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်နည်း
- မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကိုးကွယ်ပူဇော်ခြင်းကြောင့် ရနိုင်သောအကျိုးထူးများ
- သာသနာအာဇာနည် သုတဗုဒ္ဓ ဆရာတော် အရှင်သူမြတ်တို့၏ ဆုံးမဩဝါဒတရားများ
- လူတို့တွင်ရှိသော အစွမ်းထက်ဂန္ထိရလက်ချောင်းများ
- ဂဠုန်ဦးစော၏ ဇာတာအား စစ်ဆေးခြင်း
- စသည့် ဆောင်းပါးများအပြင်

- ရဲမြတ်တင်၏ နေရာပြန်ချင်သူများ
- ကျော်မြသန်း၏ ဘိုးတော်ကင်း
- လင်းရောင်တင်၏ လူထဲကဘဝ ဘဝထဲကလူ
- အောင်သန်းချစ်၏ ပူနာကုရတနာအရှုပ်တော်ပုံ
- ယိုး၏ ဝင့်ကြွေး
- ဘုန်းပွင့်တေဇ၏ ပုဂံမှာသာတဲ့ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိလမင်း စသည့် အခန်းဆက်ဝတ္ထုရှည်များ
- ဘကြီးငင်၏ နေ့ညမဟူ
- မာလာရုံ၏ အစိမ်းမတောင် မကြောက်ဘူးကွယ်
- နေပုည၏ အရုံးကြမ္မာ အဖြေရှာသော်
- မနုဿကျော်ဝင်း၏ ခေါင်းတလားမှ သံလွန်စ
- မြန်မာ့ရှင်၏ နတ်ချစ်ဆေး
- ဒေါက်တာနန်းလှိုင်၏ ကြက်ပွဲမှ ဘစ်ပွဲ
- ထွန်းလူ၏ ဥစ္စာစောင့်သိုက်မှ ရတနာကျောက်ခဲတုံး
- မောင်အောင်မြင်(မိတ္ထီလာ)၏ နွားဝင်စား လူ့ဘဝ စသည့် စာမူများအပြင်
- မောင်နီမြင့် • ကိုဘချော • ကျော်လွင်ဦး (ပျဉ်းမနား)
- ဖြိုးထိန် • မောင်မောင်မျိုးသစ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)
- မောင်သင်းနွယ် (မြေပြန်) • မောင်မိုးလှိုင် (သစ္စာမြေ)
- နန္ဒာမိုးကြယ်တို့၏ ရသကဗျာများဖြင့် ထွက်ရှိလာပါ တော့မည်။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့၊ ကြော်ငြာဌာန နှင့် ဖြန့်ချိရေး - အမှတ်(၂၁၂) (ပ)ထပ်၊ (၃၆)လမ်း (အထက်) ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၉-၄၃၀၇၅၃၁၁၊ ၀၉-၄၂၀၀၅၉၂၅

၂၀၆

သုခချမ်းသာ တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ

ကျွန်ုပ်၏အသက် သုံးဆယ်ကျော် လေးဆယ်အတွင်း ကာလသို့ ရောက်သည့်အခါ ဧကပေလောကတွင် ကျင့်လည်ရင်း မိသားစုအရေးအခင်းကို ဖြေရှင်းရာ၌ ရေသင့်ရေးရာ ဝတ္တု ဆောင်းပါး၊ ဇာတ်ညွှန်း၊ ပြဇာတ်များကို အလှည့်သင့်သလို ရေးရာမှ ရံဖန်ရံခါ မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာအလုပ်များလည်း လုပ်ခဲ့ ရပါ၏။ ယခင်က 'နရသုခသုခချမ်းသာ' ဟု အမည်ရသော ကျန်းမာရေးဦးစားပေး ဆေး၊ ဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ် လစဉ်ထုတ်အဖြစ် ထွက်ရှိခဲ့ဖူး၏။

နရသုခ သုခချမ်းသာ မဂ္ဂဇင်းကို ဦးစီးဦးဆောင်လုပ်ခဲ့သူ များမှာ ဆရာကြီးဦးဆန်းလွင်(နောက်ပိုင်းတွင် ရဟန်းဘောင်သို့

ရောက်ရှိသွားပြီး ဖွဲ့လွန်တော်မူသွားခဲ့ပြီ)နှင့် ဆရာဦးစည်သူ (ဦးကြည်ညွှန်)တို့ ဖြစ်ကြပါ၏။ သုခချမ်းသာမဂ္ဂဇင်းကို ထိုပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ဦး ဦးဆောင်လုပ်ကြရာမှ ဆရာကြီးဦးဆန်းလွင် မပါဝင်တော့ ဘဲ ဆရာကြီးဦးစည်သူကသာ ဦးဆောင်၍ ဆက်ထွက်ခဲ့လေ၏။ တစ်ခုသောကာလတွင် ဌာနလက်ကိုင်မရှိသော ကျွန်ုပ်နှင့် ဆရာ ဦးစည်သူတို့ ပေါင်းစည်းမိခဲ့ကြပြီ။ သူက သုခချမ်းသာမဂ္ဂဇင်း၏ အယ်ဒီတာချုပ်လုပ်ကာ ကျွန်ုပ်က တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ လုပ်ဖြစ် ခဲ့ကြ၏။

ထိုကာလသည် အသက်လေးဆယ်နားနီးပြီဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်သည် အချစ်ရေး အိမ်ထောင်ရေး ဝတ္တုဇာတ်လမ်းများကို ရေးသားနေရာမှ အာရုံအပြောင်းအလဲဖြစ်ကာ 'ဂန္ထီရ' ဟု ကျွန်ုပ်

လင်းရောင်ဝင်း

ကဏ္ဍ
အထွေထွေ
၆၁

ဆခင်လမှအဆက်

ဘာသာ အမျိုးအစား ခေါင်းစဉ်တပ်ထားသည့် ထူးခြားဆန်း
ကြယ်သော ဝတ္ထုတွေ စတင်ရေးသားလာဖြစ်၏။ သုခချမ်းသာ
မဂ္ဂဇင်းမှာပင် 'ဗြသမိုက်' အမည်ရသည့် ဂန္ထီဝတ္ထုကြီးကို စတင်
ထည့်သွင်းဖော်ပြဖြစ်ခဲ့၏။

သုံးလခန့် ထည့်သွင်းပြီးသောအခါ စာပေစိစစ်ရေးရုံးမှ
စာစစ်မှူးအရာရှိတစ်ဦးက သူနားမလည်နိုင်သော သူမသိသော
အကြောင်းအရာများပါသောကြောင့်ဟူသော အကြောင်းပြချက်
ဖြင့် ထိုအခန်းဆက်ဝတ္ထုကြီးကို ငွီဒိုအာဏာဖြင့် 'ဆက်မထည့်
နှင့်' ဟူ၍ ရပ်ဆိုင်းပစ်ခဲ့လိုက်သောကြောင့် လိုက်နာစွာ ရပ်ဆိုင်း
ခဲ့ရ၏။ ရင်နာစွာဖြတ်ချခဲ့ရ၏။ ထိုလအတွက် ထည့်သွင်းရန်
ရိုက်နှိပ်ပြီးသော စာဖောင်များကို ပြန်ဖြုတ်၊ ပြန်ပယ် ချန်လှပ်
ခဲ့ရ၏။ ထိုကာလများက စိစစ်ရေးမှ ဖြုတ်ပစ်သော စာမူများ၏
ပန်းချီ၊ စာစီ၊ စက္ကူ၊ ဖက်ရိုက်ခ ကုန်ကျငွေများကို ထုတ်ဝေ
သူက အဟောသိက် ခံရရ၏။

ခဏခဏ အဖြတ်ခံရ အဖြတ်ခံရဖန်များသောအခါ
စာရေးဆရာနှင့် အယ်ဒီတာတို့ တချို့နားလည်မှုရှိသော်လည်း
တချို့ ဝိရောဓိဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ စကားများ ရန်ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ စိတ်ဝမ်း
ကွဲခဲ့ကြ၏။ ထို 'ဗြသမိုက်' အမည်ရသော ဝတ္ထုရှည်ကို ဆယ်နှစ်
ခန့်ကြာသောအခါ အယ်ဒီတာချုပ် ဆရာဒီဒီ၊ ကိုလတ်တို့
ကျေးဇူးဖြင့် 'ဂန္ထီမဂ္ဂဇင်းကြီးတွင် အခန်းဆက်ဝတ္ထုရှည်ကြီး
အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့ရ၏။ ပန်းချီဆရာမောင်မောင်သိုက်၏ သရုပ်ဖော်
ပုံများဖြင့် ဖြစ်၏။ ပြီးဆုံးသွားသောအခါ 'ဖော်မွန်' စာပေမှ
လုံးချင်းအဖြစ် ထုတ်ဝေဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

သေသေချာချာ လေ့လာကြည့်သောအခါ ကျွန်ုပ်၏
'ဗြသမိုက်' ဝတ္ထုအား "ဆက်မထည့်နှင့်" ဟု ကန့်ကွက်သူမှာ
ဘာသာကွဲ စိစစ်ရေးမှူးတစ်ဦး ဖြစ်နေ၏။ ကျွန်ုပ်ဝတ္ထုထဲတွင်
ပါဝင်သော ဆရာတော်ဗားမိုး ဝိဇ္ဇာလမ်းစဉ် အသက်ရှည်ဆေး၊
ဟိုဘက်ဘဝ သည်ဘက်ဘဝ စသည့် စကားလုံးများသည်
ဘာသာကွဲသူ ဆရာအတွက် အမြင်စိမ်းနေ၍ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပါ
လိမ့်မည်။ ဘာမရေးရဘူး၊ ဘာကိုပဲရေးဟူ၍ တားမြစ်ပိတ်ပင်
နိုင်သည့် အခွင့်အရေးရှိသူများသည် ရေမြေရှင် ဘုရင်ကြီးများ
လောက်ပင် အာဏာပါဝါကြီးကြာသူများ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ၏။

သုခချမ်းသာ မဂ္ဂဇင်းကြီးသည် ဆေးပညာ သုတေသန
အသားပေး မဂ္ဂဇင်းကြီးဖြစ်၍ ထိုမဂ္ဂဇင်းကြီးတွင် တာဝန်ခံ
အယ်ဒီတာလုပ်ခဲ့ရသမျှ အချိန်အတွင်း ဆေးပညာပေးပဟုတ်
များစွာ ရခဲ့ပါ၏။ မိတ်ဆွေကောင်းများလည်း ရခဲ့ပါ၏။

စိတ်ဝမ်းကွဲ ဘာသာကြီးတစ်သင်း

သုခချမ်းသာမဂ္ဂဇင်း၏ တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ တာဝန်
ထမ်းဆောင်နေစဉ် အချိန်အတွင်း နာမည်ကျော်စာရေးဆရာကြီး
များနှင့် ဆရာဦးစည်သူ မိတ်ဆက်ပေးသဖြင့် ရင်းနှီးခဲ့ရ၏။
ထိုစာရေးဆရာများထဲတွင် ဆရာကြီးမောင်ကျောက်တိုင်နှင့်
ဆရာကြီးသက်လုံတို့ကို အတူတကွ တွေ့ဆုံခဲ့ရသည်မှာ ရန်ကုန်
မြို့၊ ၄၉ လမ်းတွင်တည်ရှိသော ရန်ကုန်သီအိုရီ ဂန္ထီရအသင်း
ကြီးတွင် ဖြစ်ပါ၏။ ထိုစဉ်က ဆရာကြီးမောင်ကျောက်တိုင်မှာ
အသင်းကြီး၏ ပရဲဆီးဒင်ဒေါ် ဥက္ကဋ္ဌကြီးဖြစ်၏။ ဆရာကြီးသက်
လုံမှာ ဆရာကြီးမောင်ကျောက်တိုင်၏ မိတ်ဆွေဖြစ်ကာ သီအို
ဆိုဒီအသင်းရှိရာသို့ အပတ်စဉ် စနေနှင့် တနင်္ဂနွေရက်များတွင်
ရောက်လေ့ရှိခဲ့၏။

ဆရာကြီးသက်လုံသည် 'သက်လုံ' ကလောင်အမည်ဖြင့်
ဘာသာရေး၊ ဒဿန၊ တက်ကျမ်းဆောင်းပါးများကို ရေးသကဲ့
လို့ 'ကြပ်ကလေး' ကလောင်အမည်ဖြင့် ရယ်စရာဝတ္ထု၊ စာပေ
များကို အဆက်မပြတ် ရေးသားနေခဲ့သူဖြစ်ပါ၏။ 'သက်လုံ'
အမည်ဖြင့် နာမည်ရသကဲ့သို့ 'ကြပ်ကလေး' အမည်သည်လည်း
လူသိများသည်။ နာမည်ကျော် ကလောင်ဖြစ်ခဲ့၏။ သီအိုဆိုဒီ
အသင်းသို့ ကျွန်ုပ်အား လိုက်လံမိတ်ဆက်ပေးသူမှာ လွန်စွာ
ခင်မင်သည့် သုခချမ်းသာအယ်ဒီတာချုပ် ဦးစည်သူ ဖြစ်ပါ၏။
ဆရာကြီးဦးသက်လုံသည် သီအိုဆိုဒီအသင်း၏ တရားဝင်
အသင်းသား မဟုတ်သော်လည်း သူသည် အသင်းကြီးကို
သံယောဇဉ်ရှိ၏။ အသင်းသားများဝတ်ဆင်လေ့ရှိသည့် တောလ
ခရောင်ခေါ် ငွေရောင်လက်စွပ်ကလေးကို ဝတ်ဆင်ထားလေ့ရှိ၏။

စနေ၊ တနင်္ဂနွေ အလုပ်အားရက်များတွင် အသင်းသား
များတွေ့ဆုံကာ မေတ္တာပို့သည့် ကျင့်စဉ်ပြုလုပ်လေ့ရှိကြ၏။
ထိုမေတ္တာပို့သည့်နေ့များတွင် ဆရာကြီးသက်လုံသည် မှန်မှန်
ရောက်လာလေ့ရှိကာ သူလည်း မေတ္တာဝင်ပို့လေ့ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်
လည်း နှစ်ပေါင်းများစွာ သတ္တပတ်အဆုံးသတ် စနေ၊ တနင်္ဂနွေ
နေ့များတွင် ထိုဆရာကြီးများနှင့်အတူ မေတ္တာပို့သခဲ့ဖူးပါ၏။

ထိုသီအိုဆိုဒီအသင်းခွဲများ ကမ္ဘာပေါ်တွင် တစ်ရပ်ကျော်
ခန့်ရှိသည်ဟု သိရဖူး၏။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် စတင်တည်ထောင်
သည့်နှစ်ပေါင်းမှာလည်း တစ်ရာကျော်သွားခဲ့ပြီဟု သိရ၏။ အတိ
အကျဆိုရပါက ၁၈၈၅ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင်းက တည်ထောင်ခဲ့
သော မူလ သီအိုဆိုဒီအသင်းကြီးမှာ ယခု ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင်
နှစ်ပေါင်း ၁၂၈ နှစ် ရှိခဲ့ပြီဖြစ်ပါ၏။ မြန်မာပြည်သို့ သီအိုဆိုဒီ
အသင်းကြီး ရောက်ရှိတည်ထောင်ခဲ့ပုံအကျဉ်းမှာ အောက်ပါ
အတိုင်း ဖြစ်ပါ၏။

၁၈၈၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် သီအိုဆိုဖီအသင်းတော်ကြီးကို စတင်တည်ထောင်သူ အမေရိကန်လူမျိုး ဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်း ဟင်နရီစတီးလ်အိုလ်ကော့(Col. Henry Steel Olcott) အား သီမေပင်း၏ သမားတော်ကြီး ဒေါက်တာဘူရီက ဖိတ်ကြားခဲ့သဖြင့် ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ ထိုစဉ်က အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ နိုင်ငံရေးတင်းမာမှုအခြေအနေများကြောင့် မန္တလေးမြို့သို့ ဆက်မသွားနိုင်ခဲ့တော့ချေ။ ဗိုလ်မှူးကြီး အိုလ်ကော့တို့အဖွဲ့ ရန်ကုန်သို့ရောက်လာပြီး နှစ်ပတ်ခန့်အကြာ အသင်းကြီးအား စတင်ပျိုးထောင်ခဲ့သူ မယ်တော်ကြီး မဒမ်ဘလာဘက်စကီ(Helena Petrova Blavatsky) အသည်းအသန် မကျန်းမာသောကြောင့် ဗိုလ်မှူးကြီးအိုလ်ကော့ အိန္ဒိယသို့ ပြန်သွားခဲ့ရ၏။

သီအိုဆိုဖီအသင်းချုပ်တည်ရှိရာမှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ ဖြစ်၏။ သူ၏ကိုယ်စား အသင်းလူကြီး မစ္စတာလက်ဘီတာက ဆက်လက်တာဝန်ယူပြီး ရန်ကုန်မြို့တွင် ရွှေတိဂုံအသင်းခွဲ၊ အိုလ်ကော့အသင်းခွဲ၊ ဝေရာဝတီအသင်းခွဲဟူ၍ အသင်းခွဲ(၃)ခု တည်ထောင်ပေးခဲ့၏။ ယခုလက်ရှိ တည်ရှိနေသော ၅၉ လမ်းအသင်းကြီးမှာ အိုလ်ကော့အသင်းခွဲနေရာ ၌ဖြစ်ပါ၏။ မူလအဆောက်အအုံကလေးမှ ၁၉၈၈ နောက်ပိုင်းက လတွင် အဆင့်မြင့်တိုက် အဆောက်အအုံကြီး ဖြစ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

အသင်းဥက္ကဋ္ဌကြီးဖြစ်သူ ဗိုလ်မှူးကြီးအိုလ်ကော့သည် ၁၈၉၁ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ဒုတိယအကြိမ် ရောက်လာကာ ပန်းကနော်၊ ဝါးခယ်မနှင့် မန္တလေးမြို့များသို့ ရောက်ခဲ့၏။ မန္တလေးမြို့ သံဃာ့ရာစာ ဆရာတော်အား ဖူးမြော်ခဲ့ပြီးနောက် တောင်ပိုင်းဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် မြောက်ပိုင်းဗုဒ္ဓဘာသာ ညီညွတ်ရေး မူသဘောတူညီချက် ၁၄ ချက်ကို သဘောတူညီခဲ့၏။ သီအိုဆိုဖီအသင်းကြီးကို ဥက္ကဋ္ဌမစ္စတာ ဝီရာဂေးက စတင်တာဝန်ယူခဲ့ပြီး ဦးစိုးလတ်၊ ဦးလှမောင်၊ ဒေါက်တာဘသီ စသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများက ဆက်လက်တာဝန်ယူခဲ့ရာ စာရေးဆရာကြီးမောင်ကျောက်တိုင် လက်ထက်အထိ ဖြစ်ပါ၏။

သီအိုဆိုဖီအသင်းတော်ကြီး၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ သုံးချက် ရှိပါသည်။ (၁) လူမျိုး၊ ဘာသာ၊ အယူဝါဒ၊ ကျား၊ မ၊ အတ်နီဒ်၊ ဇာတ်မြင့်၊ အသားအရောင် မခွဲခြားဘဲ ညီရင်းအစ်ကို စိတ်ဓာတ်ကို လူသားအားလုံး ထားရှိရန်။ (၂) ဘာသာရေး၊ ဒဿနနှင့် သိပ္ပံပညာရပ်များကို ဟန်ချက်ညီစွာ လေ့လာရန်။ (၃) မသိသာမထင်ရှားသော သဘာဝနိယာမတရားကြီးကို ဖော်ထုတ်ရန်၊ လူသားများ၌ ကိန်းဝပ်နေသော စွမ်းအင်များကို ဖော်ထုတ်ရန်ဟူသည့် ရည်ရွယ်ချက်သုံးရပ်ဖြင့် အသင်းကြီးကို တည်

ထောင်လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ထိုရည်ရွယ်ချက်သုံးရပ်နှင့်အတူ ဆရာကြီးမောင်ကျောက်တိုင်သည် ပညာရပ်များကို လေ့လာခြင်း၊ အသင်းသားများအား အသင်းနှင့် သက်ဆိုင်ရာ စာအုပ်စာတမ်းများကို သင်ကြားပို့ချခြင်းများ တာဝန်ယူဆောင်ရွက်လာခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုအသင်းကြီး၏ အသင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့၏။ ဆရာကြီး၏ စနေ၊ တနင်္ဂနွေသင်တန်းများ၌ တက်ရောက်ပညာသင်ယူခဲ့ရပါ၏။

မတ္တာကုထုံး

ဆရာကြီးမောင်ကျောက်တိုင်၏ ကျေးဇူးကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် အိမ်မွေ့ချကုထုံး၊ မေတ္တာကုထုံးများကို ဆင်ပွားရယူနိုင်ခဲ့ပါ၏။ သည်အတွက် အသင်းကြီးနှင့် ဆရာကြီးမောင်ကျောက်တိုင်အား ကျေးဇူးပကားကို ရမည်ဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်ုပ်သည် 'ဆာဗ'လုပ်ငန်းဟု ဆိုရမည့် လူများအား ကူညီကုသသည့် နည်းနာနိသျှများ ရရှိခဲ့ပြီး အသက်လေးဆယ်နှင့် ငါးဆယ်ကြားတွင် လူတို့၏ ဒုက္ခသုက္ခများကို ကူညီနိုင်ခဲ့ပါ၏။

"မကျန်းမာသူအား ကူညီဖေးမပြုစုသူသည် ငါဘုရားအား ပြုစုသူမည်၏" ဟူသော ဗုဒ္ဓ၏စကားနှင့်အညီ ရောဂါဖြစ်၍ အတိဒုက္ခရောက်နေသူများ အား မေတ္တာဖြင့် ကူညီနိုင်ခဲ့သည်မှာ ဝမ်းမြောက်စရာဖြစ်ပါ၏။ ကရင်လူမျိုးအဘွားကြီးတစ်ယောက်သည် နှလုံး လေးဘက်နာကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ခံစားနေခဲ့ရရှာ၏။

"အဲဒီ နှလုံးလေးဘက်နာ ဝေဒနာကို ခံစားနေရတာ ကြာပါပြီဆရာရယ်။ ဆယ်နှစ်လောက်တောင် ရှိပြီလား မဆိုနိုင်ဘူး။ အဲဒီရောဂါကိုကုတာ အံ့ခံတစ်လုံးကုန်သွားပြီ"

အဘွားကြီးက အားနည်းသော လေသံဖြင့် မျက်နှာကို ရှုံ့မဲ့ကာ ပြောခဲ့၏။

"အခုအချိန်မှာ အမိုးရဲ့ နှလုံးလေးဘက်နာရောဂါ ဝေဒနာ ၃ ပျောက်အောင်ကုပေးမယ့် ဆရာရှိတယ်ဆိုရင် ကုမလား"

ကျွန်ုပ်၏စကားကို အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော်ခန့်ရှိနေပြီဖြစ်သော ထိုကရင်အဘွားအိုကြီးက ခေါင်းကို ယမ်းခါလျက် အဖြေပေးလေ၏။

"မကုနိုင်တော့ပါဘူး ဆရာရယ်။ မပျောက်ရင်လည်း မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ ကျွန်ုပ်မှာ ပေးစရာတစ်ပြားမှ မရှိတော့ဘူး ဆရာ"

သူ့စကားကို ကြားရသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ စိတ်မကောင်းများစွာဖြစ်သွားမိခဲ့ရ၏။

“အမိုး... တစ်ပြားမှ ပေးစရာမလိုတဲ့ဆရာနဲ့ ကုမယ် ဆိုရင်ကောဗျာ...”

“ငွေမကုန်ဘဲ ကုနိုင်မယ့်ဆရာ ရှိတယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်မလည်း ကုချင်တာပေါ့ ဆရာရယ်။ အဲဒီလို ငွေမယူတဲ့ ဆရာမျိုးကော တကယ်ရှိလို့လားဆရာ”

“ရှိတာပေါ့ အမိုးရယ်”

“ဘယ်ကိုသွားပြီး ကုမှာလဲ။ သွားကုဖို့ လမ်းစရိတ်ကို မရှိတာဆရာရဲ့”

“ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ် အမိုးရယ်။ အမိုး ဘယ်ကိုမှ သွားကုစရာမလိုပါဘူး။ ဆရာက အမိုးဆီလာကု မှာပါ”

“ဒီလောက် သဘောကောင်းတဲ့ ဆရာမျိုး ရှိနိုင်ပါ့ မလား ဆရာရယ်”

“ရှိတာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီဆရာက တခြားမပုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်ပဲ”

ကျွန်ုပ်၏စကားကြောင့် အဘွားကြီး အံ့အံ့ဩဩ ဖြစ် သွားပုံရ၏။ သူ့မျက်လုံးအစုံကလည်း အရောင်တောက်လက် သလို ဖြစ်သွား၏။

“ဆရာက စာရေးဆရာပဲ... ဘုတ်လားဆရာ။ ကျွန်မဆီ တာတော့ ဆရာက စာရေးဆရာပဲ။ ဆေးကော ကုတတ်လို့လား ဆရာ”

“ဆိုပါတော့ဗျာ။ ဆေးကုတယ်ဆိုပေမဲ့ သောက်ဆေး လိမ်းဆေးတွေမပါဘဲ ကုမှာ...”

“သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေမပါဘဲ ကုမှာဟုတ် လား။ ကျွန်မတစ်ခါမှ မကြားဖူးပါဘူး”

“အခု ကြားဖူးပြီမဟုတ်လား။ တိုက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တွေမပါဘဲ တခြားနည်းနဲ့ ကုမှာ။ အိမ်စေ့ချတဲ့ ကုထုံးနဲ့ ကုမှာ။ မေတ္တာကုထုံးလို့ ခေါ်ရင်လည်း ရတယ်”

“ဆရာဟာလည်း အဆန်းပဲ”

“မြန်မာပြည်မှာတော့ အဆန်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာပေါ့။ တခြားနိုင်ငံတွေမှာတော့ ဒီနည်းနဲ့ကုသတဲ့ ဆေးခန်းတွေ တောင် ရှိပါတယ်။ အောင်လည်းအောင်မြင်နေကြတယ်။ မြန်မာပြည်မှာ တော့ ခုချိန်ထိ ပျံ့ပျံ့နှံ့နှံ့ မရှိသေးဘူးဗျာ။ ဒီနည်းနဲ့ နှလုံးလေး ဘက်နာသာမက တခြားရောဂါမျိုးစုံပါ ပျောက်သွားနိုင်တယ်။ ပျောက်လည်း ပျောက်တယ်။ အဓိကကတော့ ကုသပေးတဲ့ ဆရာကို ခံယူတဲ့တပည့်က လုံးဝညသံ ယုံကြည်နေဖို့လိုတယ်”

“ဆရာ တကယ်မေတ္တာနဲ့ ကုသပေးမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်မ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ကုမှာပါဆရာ”

“အမိုးဆီကို ကျွန်တော် တစ်ရက်ခြား ငါးကြိမ်လာကု မယ်။ အမိုးရဲ့ရောဂါဝေဒနာတွေဟာ ဆယ်ရက်အတွင်းမှာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ကင်းစပပျောက်စေရမယ်”

“ဆရာက ဒီလာကုမှာဆိုတော့ အားတော့နာသား ဆရာ။ ပြီးတော့ ဆရာက ဆေးဖိုးဝါးခတွေ ဘာတွေလည်း ယူမှာမဟုတ်ဘူးဆိုတော့...”

“အဲဒါတွေ ခေါင်းထဲမထားပါနဲ့ အမိုးရော။ ကျွန်တော်က ဆေးဖိုးဝါးခ ပိုက်ဆံမယူဘူး။ မရဘူးဆိုပေမဲ့ ကုသလိုတွေ အများ ကြီးရမှာပါ။ မပူပါနဲ့။ စေတနာ၊ မေတ္တာရဲ့ အကျိုးတန်ဖိုးက မနည်းပါဘူးဗျာ”

ဤသို့ဖြင့် ထိုအဘွားကြီးအား ကျွန်ုပ်ကုသပေးဖြစ်ခဲ့၏။ တစ်ရက်ခြား သုံးကြိမ်လောက် ကုပြီးသောအခါ အတော်သက် သာလာ၏။ လမ်းတွေဘာတွေ လျှောက်နိုင်လာ၏။ တတိယ အကြိမ်ကုသပေးပြီးသောအခါ သူက...

“ဆရာ... ကျွန်မ လမ်းတော်တော်လျှောက်နိုင်နေပြီ ဆရာ။ နောက်ဆုံးတစ်ကြိမ် ဆရာ ကျွန်မတို့အိမ်ကို မလာနဲ့ တော့။ ကျွန်မ ဆရာဆီလာပြီး ကုပါ့မယ်”

ဟု ပြောလေတော့၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

“ဖြစ်ပါ့မလားဗျာ။ အခုမှ လမ်းလျှောက်စပဲ ရှိသေး တယ်။ ဒီနဲ့ ကျွန်တော့်အိမ်က တော်တော်ဝေးတာဗျာ”

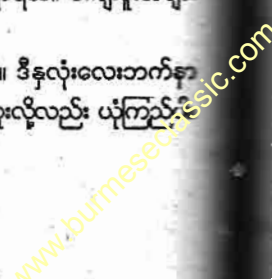
“ဖြစ်ပါတယ် ဆရာရဲ့။ ကျွန်မ အခု ကောင်းကောင်း လျှောက်နိုင်နေပြီပဲ ဆရာရယ်။ ဆရာကို ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်”

“အင်းလေ... ဖြစ်တယ်ဆိုရင်လည်း ဖြည်းဖြည်း လျှောက်လာပေါ့။ ကျွန်တော် အိမ်ကပဲ စောင့်နေပါ့မယ်။ မနက် ပိုင်းပဲ လာနော်။ ပြီးရင် အိမ်မှာ ထမင်းစား။ ငါးရဲ့နဲ့ ဘူးသီးဟင်း လေးချက်ခိုင်းထားပေးမယ်”

ဤသို့ဖြင့် နောက်ဆုံးအကြိမ် ငါးကြိမ်မြောက် မေတ္တာ ကုထုံးဖြင့် ကုသခြင်းကို အိမ်တိုင်ယာရောက် အကုအသခံ၏။ ကျွန်ုပ်ထင်ထားသလောက် မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း မရှိလှ။ အပြီး မပျက် တွေ့ရသည်။ ကျွန်ုပ်ကတိပေးထားသည့်အတိုင်း ဘူးသီး နှင့် ငါးရဲ့ချဉ်ရည်ဟင်းဖြင့် ထမင်းကျွေးဖြစ်၏။ အဘွားကြီးလည်း ခေါင်းမဖော်အောင် ထမင်းစား၏။ ထမင်းစားပြီးသောအခါ...

“ဆရာရော ဆရာဇနီးကော စေတနာကောင်းလို့လား မသိဘူး။ စားလို့ကောင်းလို့တာ ဆရာရယ်။ ကျေးဇူးအများ ကြီး တင်ပါတယ်”

“ကျေးဇူးတင်တာလည်းတင်ပါ။ ဒီနှလုံးလေးဘက်နာ ရောဂါကို အယ်တော့မှ ပြန်မဖြစ်တော့ဘူးလို့လည်း ယုံကြည်...”

ယုံကြည်မှုဆိုတာ တန်ခိုးပဲဗျ။ အဲဒီ ယုံကြည်မှုရှိနေသမျှ တန်ခိုး အမြဲရှိတယ်။ ပျောက်ရမယ်လို့ ယုံကြည်နေရင် တစ်ချိန်ချိန်မှာ ပျောက်သွားတော့တာပဲဗျ။ အနှေးနဲ့အမြန်ပဲ ကွာတာပါ။ တကယ်တော့ ရောဂါကိုကုသတဲ့ ဆရာက လေးဆယ်ရာခိုင်နှုန်း ပဲ တော်ဖို့၊ တတ်ဖို့ လိုပြီးတော့ ခံယူတဲ့လူနာက ခြောက်ဆယ် ရာခိုင်နှုန်း ယုံကြည်ကိုးစားမှုရှိတယ်”

ကရင်အဘွားကြီး ဘယ်လောက်နားလည်သွားသည်ဟု ချစ်တော့ မပြောတတ်။ ကျွန်ုပ်ရင်ထဲ၌မူ ကျွန်ုပ်၏ မေတ္တာကုထုံး ဖြင့် ကုသပေးလိုက်ရာ ရောဂါပျောက်ကင်းချမ်းသာသွားသည်ကို သိရသဖြင့် လွန်စွာဝမ်းသာခဲ့ရ၏။ ထိုကဲ့သို့ ကုသပေးရာ၌ ငွေကြေးမရခဲ့သော်လည်း ဝမ်းသာပီတိဖြစ်မှုသည်သာ ပြော မပြနိုင်အောင် ခံစားခဲ့ရ၏။

ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်သည် တောင်ဒဂုံတွင် နေထိုင်စဉ်က ဖြစ်၏။ ထုံးစံအတိုင်း လုံးချင်းအိမ်လေးငှားနေစဉ်က တောင်ဒဂုံ ကမ္ဗောဇ(၃)လမ်း နေအိမ်နောက်ဖေးဘက်တွင် ဘူးစင်ကလေး တစ်ခု ပြုလုပ်၍ ဘူးပင်များစိုက်ကာ စင်တင်ငှားသောကြောင့် ခြံထွက်ဘူးသီးနှင့် ငါးရဲ့ဟင်းကို လတ်ဆတ်ချိုကြီးစွာ ချက်ကျွေး နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ထိုစဉ်က စက်ဘီးဟောင်းလေးတစ်စီး ကိုလည်း အချို့ အချောင်မျှဖြင့် ဝယ်ထားခဲ့လေရာ တောင်း ဂုံတစ်ခွင် ပြုပြင် အောင် စက်ဘီးစကြာလှည့်ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ ထိုစက်ဘီးကလေးနှင့် အတူ မေတ္တာကုထုံးတွေ အိမ်တိုင်ရာရောက် ကုသအောင်မြင် ခဲ့ဖူးပါ၏။

စာတိုင်းတိုင်းတက်တဲ့ကောင်ကလေး

ကျွန်ုပ်၏ စာဖတ်ပရိသတ်ထဲမှ ချာတိတ်လေး တစ်ယောက် ကျွန်ုပ်ထံသို့ပေါက်ချလာပြီး သူ့အစ်ကိုရောဂါ အကြောင်း ပြောပြခဲ့လေ၏။

“သူက အီးအက်စ်ဘီက အလုပ်သမားပါ ဆရာ။ သူ့ အလုပ်က လျှပ်စစ်လုပ်ငန်းဆိုတော့ ဓာတ်တိုင်တက်ပြီး ပြင်ရ ဆင်ရတာတွေ ရှိတယ်ဆရာ။ တစ်နေ့ မတော်ဘဝ ဓာတ်လိုက် ပြီး ဓာတ်တိုင်ပေါ်က ပြုတ်ကျတယ်ဆရာ”

“ဓာတ်တိုင်ရဲ့အမြင့်က မနည်းဘူး။ ပြောပါဦး။ ဘာဖြစ် သွားတာလဲ”

“အောက်ပိုင်းသေသလို ဖြစ်သွားတာဆရာ။ လုံးဝ လမ်းမလျှောက်နိုင်တော့ဘူး။ အိမ်သာတက်ရင်တောင် တရွတ် ဆွဲပြီး နောက်ဖေးကို သွားရတယ်။ သူ့မိန်းမက တွဲသွားပေးရ တယ်။ အဲ ... ကျွန်တော်ကြိုရင် ကျွန်တော်တွဲပေးရတာပေါ့

ဆရာရယ်။ တချို့ကလည်း မြေကိုင်တယ် ပြောကြတာပဲ”
“နေပါဦး။ မင်းအစ်ကိုက အသက်ဘယ်လောက်ရှိ ပြီလဲ”

“နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ပဲ ရှိပါသေးတယ် ဆရာ”
“ဟ ... အငယ်လေးရှိသေးတာပဲကွ။ ကလေးတွေ ဘာတွေကော ရှိသလား”

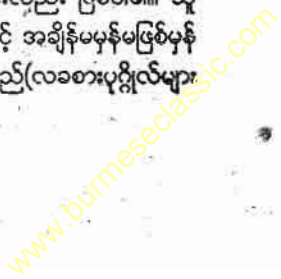
“ရှိတယ်ဆရာ”
နှစ်အတန်ငယ် ကြာသွားပြီဖြစ်၍ ထိုသူငယ်၌ ကလေး တစ်ယောက်လား၊ နှစ်ယောက်လား ကျွန်ုပ်မမှတ်မိတော့ချေ။ သို့သော် မိန်းမနှင့် ကလေးရှိသူဖြစ်နေ၍ 'တာဝန်တွေရှိ၏။ ထို့ အတွက် ပို၍ သနားကရုဏာသက်မိ၏။ ထိုလူငယ်ကလေး လူကောင်းပြန်ဖြစ်ဖို့ လို၏။ သူ့ဘဝတွင် ရှေ့ဆက်စရာ အများ ကြီးရှိ၏။ သည်အတွက် ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်စွမ်းရှိသရွေ့ ဉာဏ် စွမ်းရှိသရွေ့ လူငယ်လေးကို ကူညီပံ့ပိုးကုသရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချခဲ့မိလေ၏။

သူ့ထံသို့ သွားကာ သေချာစမ်းသပ်ကြည့်သောအခါ မြေကိုင်သည်ဟူသော ပယောဂများ ပါဝင်သည်မဟုတ်ဘဲ ဓာတ် တိုင်မှ ပြုတ်ကျသည့်အရှိန်ကြောင့် ကြောက်လန့်တကြားဖြစ် ကာ အကြောတွေ ဆိုင်းလက် အလုပ်ပုံမှန်မလုပ်ဘဲ လမ်း မလျှောက်နိုင်သည့်ဝေဒနာ စွဲကပ်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

“ငါ့ကြိုမိတ်တို့ လာပြီးကုပေးမယ်။ ဒီလိုကုပေးတဲ့အခါ ဆေးကုသခဲ တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ ပေးစရာမလိုဘူး။ ပြီးတော့ လာကုချိန်မှာ စားစရာသောက်စရာ ဘာမှ ကျွေးစရာမလိုဘူး”

ထိုကဲ့သို့ပြောပြီးနောက် ကျွန်ုပ်သည် ထိုလူငယ်ထံသို့ တစ်ရက်ခြားတစ်ခါ မပျက်မကွက် သွားရောက်ခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ် သည် ဆေးကုသွားရာ၌ အချိန်အတိအကျ ရောက်အောင်သွား ၏။ အချိန်လွန်သွားခဲ့သည်ဟူ၍ မရှိခဲ့ချေ။ ကျွန်ုပ်နှင့် ချိန်းဆို ထားသူ (မည်သူကိုမဆို) အချိန်အတိအကျ သွားရောက်တွေ့ ဆုံ၏။ (ဘက်ကျသည်ဟူ၍ မရှိခဲ့သလောက်ပင် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ် က သူ့ကို စောင့်ရသည်ကများ၍ ကျွန်ုပ်ကို ပြန်စောင့်ရသူ ဟူ၍ လက်ချိုးရေတွက်၍မရအောင်ပင် ရှားပါးလိမ့်မည်ဖြစ်၏။

ကိုယ့်ကို စောင့်ဆိုင်းမျှော်လင့်ရမည့်သူနေရာမှ ကိုယ် ချင်းစာမိသဖြင့် ထိုအလေ့အကျင့်ကို ကျင့်သုံးခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသူ၏ တန်ဖိုးရှိသောအချိန်များကို လေးစားပေးခြင်းလည်း ဖြစ်၏။ သေရေးရှင်ရေး မဟုတ်သမျှ မပျက်ကွက်စေရဟု ကိုယ့်ဘာသာ စံချိန်သတ်မှတ်ခဲ့သဖြင့် မပျက်ကွက်ခြင်းလည်း ဖြစ်ပါ၏။ သူ တစ်ပါးက စံချိန်သတ်မှတ်ပေးထားသဖြင့် အချိန်မမှန်မဖြစ်မှန် အောင် (တာဝန်အရ) သွားခဲ့ရသူများသည်(လခစားပုဂ္ဂိုလ်များ

သည်) ပင်စင်ယူသောအချိန်တွင် အလုပ်ချိန်တွင် တိကျမှန်ကန် ခဲ့သလောက် တခြားလူများနှင့် ချိန်းဆိုရာတွင် နောက်ကျလေ့ရှိ သည်ကို တွေ့ဖူး၏။ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အချိန်နှင့်အမျှ တာဝန်ယူခဲ့ရသော (နှစ်ဆယ့်လေးနာရီကျော်) တပ်မတော်သား လူထွက်တချို့ပင် အပြင်သို့ရောက်သောအခါ အတိုးချနောက်ကျ လေ့ရှိသည်ကို မိတ်ဆွေများထဲတွင်ပင် တွေ့ဖူး၏။

ကိုယ်က ကုသပေးရမည့်လူနာက ဆရာအလာကို မျှော်ရသည်မှာ သစ်ကုလားအုတ်ထက်ပင် လည်ပင်းရှည်မည့် ကိစ္စဖြစ်၏။ ထိုသူများအတွက် အချိန်ပိုတိကျရန် လို၏။ ထို ဓာတ်တိုင်ပေါ်မှ ပြုတ်ကျခဲ့သည့် ကောင်လေးကို သွားရောက် ကုသသောအခါ ပထမဆုံးနေ့တွင် ကျွန်ုပ်ပြောထားသည့်ကြား က လောကဝတ်ကျေပွန်စွာဖြင့် လက်ဖက်ရည်နှင့် ဒုံးကြာကွေး စားစရာသောက်စရာများကို မလာခင် ပြင်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

နှမ်းပါးသော အိမ်ထောင်သည်ထံမှ ကုန်ကျရမည့်ငွေ ကြေးအနည်းငယ်ကိုပင် မရှိစေချင်သဖြင့် ...

“ဘာလို့ စားရောတွေ လုပ်ထားရတာလဲ။ မလုပ်ပါနဲ့လို့ ပြောထားခဲ့တယ်မဟုတ်လား”

ဟု ပြောလိုက်မိ၏။ ထို... လင်ရောမယားပါ မျက်နှာ ငယ်ကလေးတွေနှင့် ဖြစ်သွားကြပြီးနောက် ...

“ဆရာ ... လက်ဖက်ရည်နဲ့ ဒုံးကြာကွေးကို မကြိုက် လို့လားရှင်”

ကောင်လေး၏ဇနီးသည်လုပ်သူက မျက်စိပျက်မျက်နှာ ပျက်ဖြင့် မေးလိုက်၏။

“မကြိုက်လို့ပြောတာ မဟုတ်ဘူး ကလေးမရဲ့။ ဆရာ အတွက် ဘာတာဝန်မှ မယူစေချင်ဘူး။ ငိုက်ဆံမကုန်စေချင်ဘူး”

“ဒီလောက်တော့ တတ်နိုင်ပါတယ်ဆရာရယ်။ အား မနာပါနဲ့”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နောက်တစ်နေ့ အဲသလိုလုပ်ထားမယ် ဆိုရင်တော့ ဆရာမလာဘဲနေလိုက်မယ်”

“ဟုတ် .. ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ လုပ်မထားတော့ပါဘူး”

မိန်းကလေးက ဆက်၍မလာတော့မည်ကို စိုးရိမ်သည့် ဟန်ဖြင့် ပျာပျာသလဲ ပြောခဲ့လေ၏။

“ဘာမှမစားမသောက်ဘူးလို့ ပြောရတဲ့နေရာမှာ အရေး ကြီးတဲ့ နောက်တစ်ခုက လူနာကို ကုသခါနီးတဲ့အချိန်မှာ ဆရာ လုပ်တဲ့သူက လက်ဖက်ရည်တို့၊ ကော်ဖီတို့လို အခန့်မသင့်ရင် ချောင်းဆိုးနိုင်တဲ့၊ ရင်ကျပ်သလိပ်ကပ်နိုင်တဲ့ အချို့ရည်တွေကို မသောက်ရဘူး။ အစာကို ပြည့်အင့်အောင်၊ ငိုက်မျဉ်းအောင်

လည်း စားမှထားရဘူး။ အဆာလည်း ဆာမနေစေရဘူး။ သင့်တင့်လျောက်ပတ်အောင် ဝမ်းထဲမှာပဲ အစာဖြည့်ထားရ တယ်။ ခုဆိုရင် အိမ်ကထွက်လာကတည်းက ဆရာ အဆာပြေ စားခဲ့ပြီးပါပြီ”

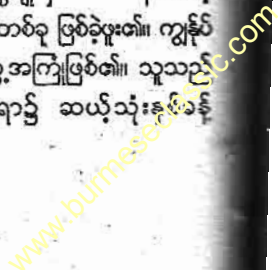
“ဪ... အဲလိုလားဆရာ”

“ဟုတ်တယ်။ ပြီးတော့ ရှိသေးတယ်။ မနက်ဖြန်ကို ရောဂါကုသရာရှိတယ်ဆိုရင် ဒီနေ့ညလိုမှာ ကုသမယ့်ဆရာ ဟာ မိန်းမနဲ့အတူ မနေထားရဘူး။ ဆရာမဆိုရင်လည်း သူ့ ယောက်ျားနဲ့အတူ နေတာကို ရှောင်ရမယ်”

ကျွန်ုပ်၏စကားကြောင့် မိန်းကလေးမျက်လုံးများ အပိုင်း သား၊ ပါးစပ်အဟသား ဖြစ်သွားရှာ၏။ ကာယကံရှင်လူနာမမျှာ လည်း မျက်တောင်လေး ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်ဖြင့် ကျွန်ုပ်အား ငေးကြည့်နေရှာ၏။ ဤစကားများကို သူတို့အား ပြောပြနေခြင်း မှာ ကိုယ်ရည်သွေးလို၍ အလျဉ်းမဟုတ်ဘဲ သူတို့နားလည်စေ ရန် ရှင်းပြခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအတူ ဆရာအပေါ် ယုံကြည်ကိုးစားမှု ရလာစေရန် လိုအပ်၍ စိတ်ပညာသဘောအရ ပြောပြရခြင်း လည်း ဖြစ်၏။

ဤသို့ဖြင့် ဓာတ်တိုင်ပေါ်မှ ပြုတ်ကျခဲ့သော လူငယ် လေးကို ကျွန်ုပ် ငါးကြိမ်ပြည့်အောင် သွားရောက်ကုသပေးခဲ့၏။ ကံအားလျော်စွာ ထိုသူငယ်လေးသည် လမ်းလျှောက်နိုင်သည် အထိ ပြန်လည်ကောင်းမွန်သွားခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် သူ၏ညီတို့ နောက်နှစ်လခန့်ကြာသောအခါ တွေ့ဖြစ်ကြပြီး သူ့အစ်ကို ကျန်းမာရေးဒေါင်ဒေါင်မြည့်ဖြစ်သွားပြီး ဓာတ်တိုင်ပေါ်သို့ပင် ပြန်၍ တက်နိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ သူ့အလုပ်သူ ပြန်လုပ်နိုင်ပြီဖြစ် ကြောင်း သတင်းပေးပို့သဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ ဝမ်းသာမိသော်လည်း တစ်ဖက်ကလည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်မိခဲ့ရ၏။ စိတ်မကောင်းခြင်း မှာ မခြားမဟုတ်။ လျှပ်စစ်ပြုပြင်တတ်သည့်အတွက် ဓာတ်တိုင် ပေါ်သို့တက်ကာ အလုပ်လုပ်ရ၏။ ထိုအလုပ်ကြောင့်ပင် ဓာတ် တိုင်မှာ ဓာတ်လိုက်၍ ပြုတ်ကျခဲ့ရ၏။ ကံကောင်းထောက်မ၍ သာ ကျန်းမာရေးပြန်ကောင်းသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ နေပြန်ကောင်း လာသောအခါမှာလည်း အန္တရာယ်ကင်းသည့် တခြားအလုပ် ပြောင်းမလုပ်နိုင်ဘဲ ‘ကျွမ်းကျင်ရာလိမ္မာ’ ဆိုသော စကားအရ အန္တရာယ်မကင်းသည့် လုပ်နေကျအလုပ်ကိုပင် ပြန်လုပ်ခဲ့ရရှာ၏။ ထိုအကြောင်းကို စဉ်းစားမိရင်း စိတ်မကောင်းဖြစ်မိခြင်း ဖြစ်၏။

လောကကြီးတွင် ဤလိုကိစ္စမျိုးမှာ အဆန်းတော့ မဟုတ်ချေ။ ထိုကိစ္စမျိုး ထပ်တူဖြစ်ခြင်းတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ကျွန်ုပ် ၏ ယောက္ခမ ဆရာဝန်ကြီး၏ အတွေ့အကြုံဖြစ်၏။ သူသည် ဘိုကလေးခရိုင်တွင် ဆေးကုသခဲ့ရာ၌ ဆယ့်သုံးနှစ်ခန့်

မိန်းကလေးတစ်ဦးသည် မန်ကျည်းရွက်နုများကို တက်ခူးရာ မတော်တဆ အပင်ပေါ်မှ ပြုတ်ကျခဲ့၏။ အခန့်မသင့်သော ကြောင့် အောက်တွင်ရှိနေသော မန်ကျည်းပင်အငုတ်အချွန်စဖြင့် ဝမ်းဗိုက်ကို ထိုးဖောက်သလို ဖြစ်သွားခဲ့၏။ ထိုအခါ ဝမ်းထဲမှ အူအခွေလိုက် ထွက်ကျခဲ့လေ၏။ သို့သော် ကံကောင်းထောက်မ စွာဖြင့် အူများကို အချွန်ဖြင့်မထိုးမိဘဲ ဝမ်းဗိုက်အရေပြားသာ ပွင့်သွားခြင်းဖြစ်၏။

သို့ဖြစ်၍ သူ့မိဘများက ပုဆိုးတစ်ထည်ဖြင့်ပတ်စည်း လျက် ခေါ်လာကြကာ ယောက္ခမကြီး ဦးထွန်းဝေအား ကုသခိုင်း ကြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ဦးထွန်းဝေမှာ တခြားရောဂါများထက် အထိ အခိုက်၊ အပြတ်အရှုများကို ကုသရာ၌ ပို၍နာမည်ကျော်၏။ သူ၏ အပြင်သို့ထွက်နေသော အူများကို အတွင်းသို့ စနစ်တကျ ပြန်သွင်းကာ ချုပ်နိပ်ညီညီချုပ်၏။ အနာကျက်မြန်သည့် ဆေးများ ကို ပေး၏။ ဆောင်ရန်ရှောင်ရန်များဖြင့် လုပ်ဆောင်စေပြီး ထိုကလေးမလေးကို ကိုယ်ပိရစ်မိ ဂရုတစိုက် ကုသပေးခဲ့၏။ သူ့အိမ်ဆီမှာပင် နေစေကာ အနီးကပ်စောင့်ရှောက်ကုသခဲ့ရာ ထိုမိန်းကလေးခမျာ အသက်ချမ်းသာရာ ရခဲ့ရှာ၏။

ဦးထွန်းဝေ၏အိမ်တွင် လနှင့်ချီ၍ နေထိုင်ကုသပြီးသော အခါ သူ့မိဘများရှိရာ ရွာကလေးသို့ ပြန်သွားခဲ့၏။ ရက်အနည်း ငယ်ကြာသောအခါ ဦးထွန်းဝေသည် သူ့လူနာများအား ကုသရန် ထိုရွာကလေးသို့ ရောက်သွားခဲ့၏။ ထိုအခါ ကလေးမလေးရှိရာ အိမ်ခြံဝင်းသို့ အခြေအနေသွားကြည့်သောအခါ ထိုကလေးမ လေးသည် သူ့အလုပ်လုပ်ရာဖြစ်သော မန်ကျည်းပင်ကြီးထိပ်များ သို့ ရောက်နေသည်ကို စိတ်မသက်သာစရာ တွေ့ရှိခဲ့ရသည့် အကြောင်း ယောက္ခမကြီးပြောပြသည်ကို နားထောင်ခဲ့ရူးပါ၏။ ဝမ်းရောပေကိုး။ သို့ကြောင့်ပင် ဗုဒ္ဓက အရာရာ ဒုက္ခဟု မိန့်ဆို ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ယုံကြည်မှုသည် တန်ခိုးဖြစ်၏

ကျွန်ုပ်သည် ယခုအခါ လူတော်တော်များများ ရောဂါ မျိုးစုံကို မေတ္တာကုထုံးဖြင့် ကုသပေးသောအခါ ယုံကြည်သူ အများစု ပျောက်ကင်းချမ်းသာကြ၏။ သာမန်ရောဂါများသာမက နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်မျှ အကြောညစ်နေသည့်ရောဂါ၊ ဆရာဝန်များ လက်လွှတ်ထားရသည့် ခန္ဓာတွင်း ကလီစာဝေဒနာများ စသည့် တို့ကိုပင် ယုံကြည်သူများ ပျောက်ကင်းချမ်းသာခဲ့ကြ၏။ ကျွန်ုပ် ရေးသားခဲ့ဖူးသော စာအတော်များများတွင် “ယုံကြည်မှုသည် တန်ခိုး” ဟူ၍ အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် ရေးခဲ့ဖူးပါ၏။ အလိုဆန္ဒ ပြင်းပြစွာ ယုံကြည်ခဲ့ပါလျှင် အရာအားလုံး ပြည့်စုံနိုင်ကြောင်း ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်မြတ်ကြီးက ဟောကြားခဲ့ပါ၏။

“ဆန္ဒဝတောက် နသဇ္ဈတိ”

အလိုဆန္ဒပြင်းပြပါလျှင် မဖြစ်နိုင်သောအရာမရှိ ဟူ၍ ဖြစ်ပါ၏။ အနောက်နိုင်ငံရှိ သူတော်ကောင်းများကမူ ...

“Thoughts are Things” ဟူ၍ ဆိုရိုးရှိကြ၏။

ယုံကြည်စွာ တွေးထင်မှုများသည် အရာဝတ္ထုများ ဖြစ်လာကြ၏ ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ အလိုဆန္ဒပြင်းပြလျှင် ရနိုင်၏ဟူ၍ ဆိုလိုခြင်း ပင် ဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်ုပ်ဘဝ၏ လှေကားထစ်များကို ယုံကြည်မှု များနှင့်ပင် တက်လှမ်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

(ရှေ့လစောင်မျှော်ဖတ်ရှုပါ။)

ဇေယျတုသဗ္ဗမင်္ဂလံ

လင်းရောင်ထင်

ဆရာကြီးလင်းရောင်တင်
နေလက္ခဏာယ လိုတရဟောန်းမှ

ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ ရုက္ခရေး စသည့်
အရေးကိစ္စများကို ကူညီဆောင်ရွက်ပေးနေပြီ။

နေ့စဉ်-နံနက်(၉)နာရီမှ (၁၂)နာရီအတွင်း။ ဥပုသ်နေ့တစ်ရက် နားသည်။

အခန်း(၃၀၆)၊ တိုက်အမှတ်(၁၀၀/B)၊ (၄)လွှာ၊ လမ်းသစ်လမ်း၊
လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ☎ - 09 420014614

ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ကျေးဇူးတရားနှင့်စပ်၍

(တစ်)

“အဖေ၊ အမေနှင့် ပတ်သက်လို အမေမှားလည်း အမေမှန်တယ်၊ အဖေမှားလည်း အမေမှန်တယ်လို့ စိတ်ထားရတယ်၊ အဲဒီလိုစိတ်ဓမ္မရတယ်”

ဆရာတော်အရှင်ဝေယျပုဏ္ဏိတ

ဆရာတော်က မိဘတို့သည် သားသမီးများအပေါ် ဘယ်သောအခါမျှ အမှားလုပ်မည် မဟုတ်၊ အကယ်၍ မှားသည့်တိုင်လည်း အမေမှားသည်၊ အဖေမှားသည်ဟူ၍ အမှတ်မထားဘဲ နားလည်ခွင့်လွှတ်တတ်ဖို့ ဆိုလိုခြင်းဖြစ်လေ၏။

ခင်ပွန်းဟုဆိုလျှင် “ခင်ပွန်းသည် လင်ယောက်ျား”ဟုသာ အများက သိထားကြ၏။ ခင်ပွန်းကြီး(၁၀)ပါးဟုဆိုလျှင်ကား မိမိတို့နှင့်မဆိုင်သလိုလို တစ်မျိုးတစ်မည်ယူဆကာ မျက်စိ လည်ကြတော့၏။

နန္ဒာမောင်(သံဖြူဇေလ်)

အမှန်တကယ် “ခင်ပွန်း” ဆိုသည်မှာ “ကျေးဇူးရှိ၍ မပြစ် မှားထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်” မျိုးဖြစ်သလို၊ ခင်ပွန်းကြီး(၁၀)ပါးသည် လည်း မိမိတို့နေ့စဉ်ထိတွေ့ဆက်ဆံနေရသည့် ခင်ပွန်းသည်လင် ယောက်ျားအပါအဝင် ကျေးဇူးပြုပေးသူ ကျေးကျွန်ကအစ ဆရာ သမား၊ မိဘ၊ ဘုရား၊ ရဟန္တာအဆုံး ဖြစ်လေ၏။

ခင်ပွန်းကြီး (၁၀)ပါးမှာ (၁) ဘုရား၊ (၂) ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ (၃) အဂ္ဂသာဝက၊ (၄) ရဟန္တာ၊ (၅) အမိ၊ (၆) အဖ၊ (၇) အလေးပြုအပ်သူ၊ (၈) ဆရာသမား၊ (၉) တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်၊ (၁၀) ပေးကမ်းစောင့်ရှောက်ပေးသူတို့ဖြစ်ရာ ချုပ်၍ဆိုရလျှင် ကျေးဇူးပြုပေးသူမှန်သမျှ “ခင်ပွန်း” ဟု သတ်မှတ်နိုင်ကြောင်း သိအပ်ပေ၏။

ထိုသို့ လောကတွင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ကျေးဇူးပြုပေးရုံမျှ ဖြင့် “ကျေးဇူးရှင်ခင်ပွန်း” ဟု သတ်မှတ်နိုင်လျှင် အနိလောကတွင် ကျေးဇူးကင်းသူဟူ၍ ရှိနိုင်မည်မဟုတ်။ သံသရာတစ်လျှောက် လုံးလည်း မိမိတို့သည် မိဘလိုတစ်မျိုး၊ သားသမီးလိုတစ်သွယ်၊ ဇနီးသည်လင်ယောက်ျားလိုတစ်ဖုံ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မတော်ဖူး သူမရှိသလို မိမိမမွေးဖွားပေးသော နေရာ၊ ခေါင်းမချပေးသောနေရာ မရှိလည်း မရှိပေ။

သို့ဖြစ်ရာ မိမိတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တစ်ယောက် နှင့်တစ်ယောက်၊ တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်း တော်ခဲ့၊ စပ်ခဲ့၊ ရင်းနှီးခဲ့၊ ကျေးဇူးပြုခဲ့ဖူးသူချည်းဖြစ်ရာ လူသားမှန်သမျှ သူစိမ်း တစ်ရံဆံဟူ၍ ရှိနိုင်တော့မည်မဟုတ်ချေ။

(နှစ်)

ဘုရားရှင်က လောကတွင် ကျေးဇူးတရားနှင့်စပ်၍ ကျေးဇူးရှိ၍ ကျေးဇူးတင်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်(၁၄)မျိုး ခွဲခြားဖော် ပြထားလေ၏။ အထက်(၂)ဦး၊ အလယ်(၈)ဦး၊ အောက်(၄)ဦး အပါအဝင် (၁၄)ဦးဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားရာ -

- အထက်(၂)ဦးမှာ -
- (၁) ဗုဒ္ဓ (သို့) မိဘ (သက်ရှိဘုရား) } (၂)ပါး
- (၂) ပစ္စေကဗုဒ္ဓ
- အလယ်(၈)ဦး -
- (၁) အရဟတ္တ
- (၂) အနာဂါမိ } မဂ်ပေါက်ဖိုလ်ဝင်
- (၃) သကဒါဂါမိ } (၄)ပါးစီ(၈)ပါး
- (၄) သောတာပတ္တိ

အောက်(၄)ဦးမှာ -

- (၁) သီလ+သမာဓိရှိသူ
- (၂) သီလရှိသူ
- (၃) သီလမဲ့သူ
- (၄) တိရစ္ဆာန်

} (၄)ဦး

အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်(၁၄)မျိုးတွင် အတိတ်တိရစ္ဆာန်များပင် ကျေးဇူးရှင်အဖြစ် ထည့်သွင်းဖော်ပြထားသည်ဖြစ်ရာ ဘုရား အလောင်းတော် ကျေးမင်းဘဝကဆိုလျှင် သစ်ပင်ကိုအစိုပြုနေ ထိုင်သဖြင့် သစ်ပင်ကိုပင် အတွေ့ခင်ပွန်းအဖြစ် သတ်မှတ် ကြောင်း တတ်တော်လာရှိလေ၏။

ကျေးဇူးရှင် အမိအဖနှင့် စပ်၍လည်း ဘုရားရှင်က “ဆီးစေ့လောက်ရှိသော မြေကြီးလုံးကလေးတစ်လုံးစီကို တစ်ဘဝ မှာတော်ခဲ့ဖူးတဲ့ မိဘတစ်ဦးအဖြစ် ရည်စူးပြီး တစ်လုံးတစ်လုံးစီ ဖယ်ထုတ်ပါ။ ကမ္ဘာမြေထုကြီးသာ ကုန်သွားမယ်၊ တော်ခဲ့ဖူး သော အမေ၊အဖေများက ကုန်ဆုံးမယ်မဟုတ်ဘူး” ဟူ၍ အဆုံး အမရှိဖူးရာ ဘဝမှာမတော်ဖူးသော အဖေ၊အမေများပင် မရှိ ကြောင်း သိအပ်ပေ၏။

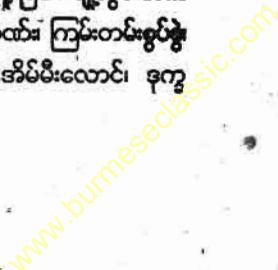
ထိုသို့ တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော မိဘတစ်မျိုးတည်းကို ပေးဆပ် ရမည့် ကျေးဇူးတရားအတိုင်းအဆကား ကမ္ဘာမြေထုကြီးမျှမက များပြားလှသည်ဖြစ်ရာ ကျန်ခင်ပွန်းကြီး(၈)မျိုး ပုဂ္ဂိုလ်များပါ ထည့်သွင်းတွက်ချက်လျှင် လူကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးသည် ကျေးဇူး တရားတို့ဖြင့် လွှမ်းထုံနေမည်ဖြစ်ရာ သတ္တလောကကြီးတစ်ခုလုံး သည် အချင်းချင်း အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ကျေးဇူးတရား ကင်း ဆီစီခြင်းဟူ၍ ရှိနိုင်တော့မည်မဟုတ်ချေ။

ဤစာစုတွင် အဆိုပါ ခင်ပွန်းကြီး(၁၀)ပါး အားလုံးကို ရေးသားဖော်ပြခြင်းပြုမည်မဟုတ်ဘဲ ကျေးဇူးကြီးလှသည့် မိဘ တစ်မျိုးတည်းကိုသာ အလေးပေးဖော်ပြသွားမည် ဖြစ်ပေ၏။

(သုံး)

လူသားမှန်က အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုပေးကြသူချည်းဖြစ် ရာ အကယ်၍ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် တမင်တကာဖြစ်စေ၊ အမှတ်မထင်ဖြစ်စေ တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး ကျေးဇူးမတုံ့ပြန်ဘဲ လွဲလွဲမှားမှား ကျေးဇူးကန်းကြမည်ဆိုပါလျှင် -

“သွေးအန်ဖြစ်လွယ်၊ ရောင်းဝယ်ရုံးခြင်း၊ ချိုယွင်းအား၊ နှုတ်ကဋ္ဌ၊ ရှုကြဟောက်ပြန်၊ မင်းဒဏ်သင့်သော်၊ ကြမ်းတမ်းစွမ်းစွဲ သောကွဲသားချင်း၊ ပျက်ခြင်းစည်းစိမ်၊ နေအိမ်မီးလောင်၊ ဇုက္ခ

ကောင်သည် လူ့ဘောင်ဒိဋ္ဌ ကြံ့တွေ့ရ၍ သေကင်ရဲ ကမ္ဘာစွဲ၏။
ဆိုသည့် ဒဏ်(၁၀)ပါး တစ်ပါးပါးကိုသော်လည်းကောင်း၊
ဒဏ်ပြန်အားကြီးလျှင် ကြီးသလောက် ဒဏ်(၂)ပါး၊ (၃)ပါး
အစုလိုက်အပြုံလိုက်သော်လည်းကောင်း ကျရောက်ခံစားနိုင်
ကြောင်း ဇာတ်နိပါတ် သာဓကအထောက်အထားများစွာ ရှိ
လေ၏။

(၁) လူဝတ်ကြောင့်ရဲသားလေးဘဝက တရားခံများအား
ရေလောင်းရိုက်နှက်ခဲ့သည့် ရဟန်းတစ်ပါး။ အဆုတ်နာရောဂါ
ရရှိခံစားပြီး သွေးပွက်ပွက်အန်ခြင်း။

(၂) စီးပွားဘက်ဆရာမိသားစုကို ပျက်စီးအောင်ကြံ
ဆောင်ဖူးသည့် တပည့်စီးပွားရေးသမားတစ်ဦး မိမိလုပ်ကိုင်နေ
ကျ အလုပ်အကိုင်များ မမျှော်လင့်ဘဲ ဆုံးရှုံးပျက်စီးခြင်း။

(၃) မိဘအရိုအသေတန်သည် တပ်မတော်သားများ
သေနတ်မှန်ခြင်း။ မိုင်းထိခြင်း။ ကိုယ်လက်အင်္ဂါဖြတ်တောက်ခံရ
ခြင်း။

(၄) ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို ပြစ်မှားမိသည့် ကျောင်း
ဘုန်းကြီးတစ်ပါး မမျှော်လင့်ဘဲ နှုနာရောဂါ ဖြစ်ပေါ်ခံစားပြီး
သေဆုံးရခြင်း။

(၅) သူငယ်ပြန်မိဘကို ဖော်ကားမိ၍ သမီးဖြစ်သူမှာ
စိတ်ဖောက်ပြန်ရှူးသွပ်ရခြင်း။

(၆) ဖခင်အား ကာယကံမြောက် ကျူးလွန်မိသဖြင့်
သားဖြစ်သူမှာ ဆေးခြောက်အမှုဖြင့် ထောင်တန်းကျကာ မင်းပြစ်
မင်းဒဏ်သင့်ခြင်း။

(၇) အလောင်းတော်ဘဝက ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ပြစ်မှား
သည်ကံကြောင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် သုန္ဒရီပရိဝံနှင့် စွပ်စွဲခံ
ရခြင်း။

(၈) မိန်းမစကားကို ယုံစားမိ၍ မိခင်အရင်းကြီးကို
ဆုဆောင့်ဆဲဆိုမိသည့်အတွက် သူတို့အလွန်ချစ်သော သမီး
ကလေး အမှတ်မထင် သေဆုံးကာ သေကွဲကွဲရခြင်း။

(၉) မိဘလက်ထက် ကျိကျိတက်ချမ်းသာခဲ့သော်လည်း
မိမိလက်ထက် ရှိပြီးသားစည်းစိမ်ဥစ္စာများ ဆုံးပါးပျက်စီးရခြင်း။

(၁၀) အမှတ်မထင် ဝါယာရှော့ဖြစ်ကာ နေအိမ်မီး
လောင်ခြင်း။

စသည့် ဆိုးကျိုးများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရပြီး အသက်ကုန်ဆုံး
ချိန်၌လည်း အပါယ်ငရဲဆင်းရဲတွင်းသို့ သက်ဆင်းကျရောက်နိုင်
ပေသေး၏။

သို့ဖြစ်၍ ခင်ပွန်းကြီးဖြစ်ဒဏ်နှင့်စပ်၍ ဒဏ်ပြန်လိုင်း
အတိုင်းအဆကြီးမားလှသည့် တစ် နံပါတ်အမျိုးအစား၊ သက်ရှိ
ဘုရား(မိဘ)ဖြစ်သူတို့အား ကာယကံမြောက် မဆိုထားဘဲ၊
စိတ်ကလေးမှုဖြင့်ပင် မပြစ်မှားသင့်ပေ။

(လေး)

လူသားမှန်က အမိအဖနှင့် မကင်းပေ။ သူတို့သည်
နေ့စဉ်နှင့်အမျှ မိမိတို့နှင့် ထိတွေ့ဆက်ဆံနေရသည့် ကျေးဇူးရှင်
ကြီးများဖြစ်ရာ ထိုထိုသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကြီးကြီးမားမားကျေးဇူး
မဆပ်နိုင်သော်လည်းနေပါ။ အဖိုးအခမပေးရဘဲ ရှိပြီးသားစေတနာ
သဒ္ဓါလေးများဖြင့် ပြုမူပြောဆို ဖေးကူပေးခြင်းဖြင့် ကျေးဇူးရှင်
မိဘများ စိတ်လက်ချမ်းသာမှုကို ရစေဖို့ အရေးကြီးလှ၏။

သို့သော် အချို့သူတို့ကမူ “ကိုယ်ကမူ စားဖို့အနိုင်နိုင်
မိဘကို ဘယ်လိုပြုစုမလဲ။ ကိုယ့်မိဘပဲ ပြုစုချင်တာပေါ့။ တို့က
ဆင်းရဲလိုက်တာလွန်ရော” ဟူ၍ မိမိကိုယ်ကို အကျိုးအကြောင်း
မဲ့ အကာအကွယ်ယူကာ တုံ့ပြန်ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။

အမှတ်မထင်ဆိုလျှင် အဆိုပါစကားစုလေးမှာ ဟုတ်
မှန်သလိုလိုထင်ရသော ခပ်ဝါးဝါးစကားမျိုး ဖြစ်လေ၏။ စေတနာ
သဒ္ဓါမထင်သော စကားဖြစ်၍ လက်မခံသင့်ပေ။

အမှန်တကယ်က မိဘလုပ်ကျွေးဖို့ရာ ငွေကြေးပြည့်စုံ
ဖို့၊ ကြွယ်ဝချမ်းသာဖို့ မလို။ စေတနာသဒ္ဓါတရား ထက်သန်စွာ
ပြဋ္ဌာန်းဖို့သာလို၏။ စေတနာပါသည့် ထမင်းပွဲ၊ ဟင်းပွဲသည်
ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ဖြစ်ဖို့မလို။ ပဲပြုတ်ဆီဆမ်း ထမင်းကြမ်းနှင့်
လည်း စားမြိန်လေ၏။

အသက်အရွယ်ကလေးရလာသည့် မိဘတိုင်းသည်
“မပြေးသော်လည်း ကံရာရှိ” ဆိုသလို သားသမီးတို့၏ ကြင်နာ
သော၊ ယုယသော၊ စေတနာရှိသော အပြုအမူ၊ အပြောအဆို
မျိုးကို ငုံ့လင့်နေကြလေ၏။ မိမိတို့ သားသမီးများက နားလည်သိ
တတ်လျှင် သိတတ်သလောက် မိဘတို့မှာ စိတ်ချမ်းသာရလေ
၏။ ဥစ္စာနေ ကြွယ်ဝချမ်းသာသော်လည်း သိတတ်မှုမရှိသော
သားသမီးများနှင့် ကြုံဆုံလျှင် မိဘများမှာ ဆင်းရဲရှာကြတော့
မည်သာ ဖြစ်လေ၏။

မိဘတို့သည် မိမိတို့အား ခြေဖဝါးလက်နှစ်လုံး၊ ပခုံး
လက်နှစ်သစ်က လှူဖြစ်အောင် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ခဲ့၏။
သားသမီးများ ကောင်းစားရေးအတွက် အမြဲတမ်းလည်း စိတ်
ညွတ်ထားကြ၏။

မိဘမေတ္တာသည် မိမိတို့ သားသမီးများအပေါ် အမြဲ တမ်းကြည့်လင်အေးမြမှုကို ပေး၏။ မိမိတို့အပေါ် အမြဲ သွင်းပေးဆင်နေ၏။ အနိမေတ္တာစမ်းရေတို့သည် ဘယ်သောအခါမျှ ပေါ့ပျက်ခန်းခြောက်သွားခြင်းရှိမည်မဟုတ်သလို မိမိတို့အပေါ် မိဘထက်ပို၍ အကျိုးလိုလားသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍လည်း ရှိမည် မဟုတ်။

(ငါး)

မိဘပြစ်မှားခြင်းနှင့်စပ်သော အဖြစ်အပျက်ကား များလှ စွာ၏။ ဖော်ပြ၍လည်း ကုန်နိုင်မည်မဟုတ်သလို ယင်းတို့မှ တန်ပြန်ဆုံးကျိုးများက အဆမတန်ကြီးမားလွန်းလှသည်ဖြစ်လျှင် ခံရသူမိမိတို့အဖို့ အရှုံးအဆုံးကြီးစွာ တွေ့ထိခံစားရတော့မည် အမှန်ဖြစ်လေ၏။

မိဘအပေါ် ပြစ်မှားမိ၍ ပွင့်ဖြူမြို့နယ်တွင် လူအဖြစ်က ငဲ့ရဲသားတန်းဖြစ်သွားသော တံငါသည်တစ်ဦး။ မိခင်ကို လိုက် သတ်ရင်း မြေမျိုသွားသော ခေတ်သစ်စိဉ္စမာဏ်လို အမျိုးသမီး မျိုးလည်းရှိကြောင်း ဖတ်ဖူးမှတ်ဖူးကြမည် ထင်၏။

မွန်ပြည်နယ်၊ ရေးမြို့နယ်၊ ရွာကြီးတစ်ရွာ တွင် ဘွားလေး တော်သူ၌ မိန်းမလျှာတစ်ယောက်ရှိ၏။ တရုတ်ခပ်တစ်ဦးဖြစ်ရာ အသားဖြူဖြူ၊ အရပ်အမောင်းကောင်းကောင်း လူချောတစ်ဦး ဖြစ်၏။

သို့သော် မိန်းမလျှာပီပီ နှုတ်သရမ်း၊ အာသရမ်းရှိလှ သဖြင့် မိဘနှင့် အစ်ကို၊ အစ်မများကို အမြဲတမ်းလိုလို နိုင်လိုမင်း ထက်ပြုလေ့ရှိ၏။ မထင်လျှင် မထင်သလိုလည်း မိဘမောင်းဖား များကိုပင် ရန်ရင်းကြမ်းတမ်းစွာ ဆဲဆိုရန်တွေ့တတ်လေ့ရှိ၏။ အကြောင်းသိသူများက သူ့ကို ဝေးဝေးကပင် ရှောင်ကြ၏။

မကြာမီ သူသည် စက်ချုပ်သည် အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် အိမ်ထောင်ပြုလေ၏။ ခန်းဝင်ပစ္စည်းကို အကြောင်းပြုပြီး လပိုင်း အတွင်းဝယ် သူ့ဘက်ကိုယ့်ဘက် လွန်ဆွဲကျားကန်ကြသဖြင့် အိမ်ထောင်ပြိုကွဲလေ၏။ သို့သော် သူ့ဝသီဖော်က လျော့နည်း သွားသည်မဟုတ်ဘဲ ပိုမြဲ ဆိုးမြဲပင်။

ထိုစဉ် သူ၌ အမှတ်မထင် မျက်စိတိမ်ခွဲလေ၏။ ငွေကြေးပြည့်စုံသဖြင့် တော်ဘိကောင်းဘိဆိုသည် ဆရာဝန်ကြီး များထံ ကုသလေ၏။ အထူးကုသမားတော်ကြီးများထံလည်း ရောက်၏။ သို့သော် မသက်သာ။ တိမ်သလ္လာက မျက်စိတစ်လုံး မှ နောက်တစ်လုံးသို့ ကူးစက်ကာ မျက်စိနှစ်လုံး စုံလုံးကန်း

လေတော့၏။

သူ့မျက်လုံးကွယ်ပြီးနောက် တစ်နှစ်ခန့်အကြာ မိအိုနှင့် ဖအိုကြီးတို့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ကွယ်လွန်ကြရာ အစ်မကြီးတို့ မိသားစုနှင့် ဆင်းဆင်းရဲရဲ ဆက်လက်နေထိုင်ရင်း တစ်စတစ်စ ဖြင့် ရှိသမျှငွေကြေးပစ္စည်းများလည်း ကုန်ပြီး မျက်မမြင်ဘဝ အသက်ကလေးငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ဖြင့်ပင် လူလုံးမလှဖြစ်ကာ အသက်ကုန်ဆုံးရလေ၏။

(ခြောက်)

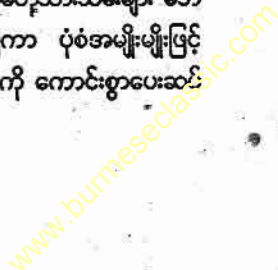
ဘဝတွင် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ အမိအဖနှင့် ကင်းသည်ဟူ၍ မရှိပါ။ ဘဝရှိလျှင် မိဘရှိရမည်သာ ဖြစ်လေ၏။ မိဘမရှိသည့် သန္ဓေဒဏ်၊ သန္ဓေသူများသည်ပင် အမိအဖသဖွယ် ဖြစ်သော ရေညို၊ သစ်ပင်၊ ဝါးပင် စသည်တို့ကိုမိမိ မွေးဖွားဖြစ် တည်ကြရလေ၏။ ထိုအရာတို့သည် သူတို့အတွက် ကျေးဇူးရှိ သော မိဘသဖွယ်သာ ဖြစ်လေ၏။

မိဘဆိုသည်မှာ အဘယ်မျှ ကျေးဇူးကြီးမားကြောင်း ဘုရားရှင် ဤသို့ မိန့်မှာဖူးလေ၏။ “အမိကိုလက်ဝဲ၊ အဖကို လက်ယာဆိုသော ပခုံးနှစ်ဖက်ပေါ်တင်ကာ နှစ်ပေါင်းတစ်ရာ လုပ်ကျွေးသည့်တိုင်လည်း ကျေးဇူးဆပ်ရာ မမည်သေး။” မိဘ ကျေးဇူးကား ထိုမျှကြီးမားလှချေ၏။

ထို့ကြောင့် မိဘကျေးဇူးကို ဆပ်နိုင်လျှင် ဆပ်ပါ။ ကျေးဇူးမဆပ်နိုင်လျှင် ဘာမျှမဖြစ်သော်လည်း ကျေးဇူးတော့ မကန်းသင့်ပေ။

မိဘနှင့်စပ်သည့် များစွာသော ဆိုးကျိုးတို့မှာ အစပထမ ၌ တမင်တကာပြုလုပ်သော အံ့မှားများမဟုတ်။ မထင်မှတ်ဘဲ မသိမသာပြုလုပ်သော အမှားကသာ စတင်လေ၏။ အမှား ကလေးများ မှားပါများလျှင် တဖြည်းဖြည်းအမှားကြီးဖြစ်လာ၏။ ထိုမှ ခင်ပွန်းကြီးဖြစ်အထိထိုက်လောက်အောင် ထုထည်ကြီးမား သော ပြစ်မှုကြီးမြောက်လျှင် ဆိုင်ရာမိဘတို့အား ကာယကံ မြောက် စိတ်လက်ကြည်သာစွာ ဝန်ချတောင်းပန် ကန်တော့ ခြင်းမှတစ်ပါး ပြောပျောက်နိုင်သည့် အခြားသောနည်းလမ်းမရှိပေ။

ဘဝတစ်လျှောက်တွင် သားသမီးနှင့် မိဘတို့ ထိတွေ့ မှုသည် အခြားအခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ထိတွေ့ဆက်ဆံမှု ထက် အကြိမ်အရေတွက်များလှစွာ၏။ မိမိတို့သားသမီးများ မိဘ တို့နှင့် အကြိမ်ပေါင်း သောင်းသိန်းချီကာ ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် ဆက်ဆံမှုမျိုးတွင် မိဘတို့ကျေးဇူးတရားကို ကောင်းစွာပေးဆင်

သူက နည်းပါးပြီး ပစ်ပယ်သူက များလှချေ၏။

အကယ်၍ အကြင်သူတစ်ဦးသည် တစ်ဘဝတာအတွင်း မိဘနှင့် အကြိမ်ပေါင်း (၁)သိန်း ဆက်ဆံခဲ့သည်ဆိုပါစို့။ (၇၅) ရာခိုင်နှုန်း (ခုနစ်သောင်းငါးထောင်)သာ အရေအတွက်မှာ မိဘတို့အား ကောင်းစွာတုံ့ပြန်ပြုစု စောင့်ရှောက်ကြသည်မဟုတ်ဘဲ မျက်ကွယ်ပြု လျစ်လျူရှုထားကြသည်ကများကြောင်း လူမှုပညာရှင်အချို့က သုံးသပ်ဖော်ပြထားသည်ကိုထောက်၍ မိမိအပါအဝင် လူသားအများစုကြီးမှာ ခင်ပွန်းကြီးဖြစ်အောင်သင့်ရာ အပါယ်တံခါး ပေါက်ကြီး ဟင်းလင်းဖွင့်ထားသော ဝင်ပေါက်ထဲရောက်နေသည် နှင့် တူလှ၏။

သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့ဘဝတစ်ခုလုံးကို အပါယ်ငရဲချောက် နက်ထဲ ဆွဲချနိုင်လောက်သော မိဘဖြစ်မှာ ၎င်းတို့၏ ကုမား နိုင်ဖို့အတွက် ဝန်ချတောင်းပန်ခြင်းအားကို ဝတ္တရားကျေပြုလုပ်၍ မရပေ။ ဝန်ချတောင်းပန်မှုပြုတော့မည်ဆိုလျှင် ရှေးဦးစွာ မိမိတို့စိတ်ကလေးကို ပြုပြင်၍ရလေ၏။ စိတ်ကိုဖြေလျော့ထားရ၏။ ရတနာသုံးပါး၌ အာရုံညွတ်ထားရ၏။ ဖြစ်နိုင်လျှင် စိတ်ကလေး ကြည်လင်အောင် သမာဓိထူထောင်ထားဖို့ပင် လို၏။

ထိုစိတ်ကလေးကသာ အရာရာကို လွှမ်းမိုးအောင်နိုင်၏။ ဤနည်းဖြင့် မိဘရှိက သက်ရှိထင်ရှား မိဘနှစ်ပါးကိုလည်း ကောင်း။ မိဘမရှိလျှင် ဘုရားဓာတ်တော်မွေတော်များ ကိန်းအောင်းသည့် ရွှေတိဂုံကဲ့သို့ ဘုရား၊ ပုထိုး၊ စေတီတော်များ၌ လည်းကောင်း မိမိတို့ နားလည်သိတတ်စွာ ဝန်ချကန်တော့ရလေ၏။ ထိုသို့အကြိမ်ကြိမ်ဝန်ချကန်တော့လေ ကောင်းလေ ဖြစ်၏။

အကယ်၍ မိမိတို့ကန်တော့၍ အပြစ်ဒဏ်များ လျော့ကျပြေပျောက်သွားလျှင် အောက်ဖော်ပြပါ အကျိုးတရားများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဒိဋ္ဌလက်ငင်း ခံစားရရှိနိုင်မည် ဖြစ်ပေ၏။

- (၁) အရပ်တစ်ပါးသွားလည်း အစားအစာမရားပါးခြင်း။
- (၂) ရောက်ရာအရပ်၌ အပူလေခံရခြင်း။ (၃) ရန်သူမျိုးငါးပါး နှိပ်စက်မခံရခြင်း။ (၄) မျက်နှာမြင်က ချစ်ခင်သူပေါများခြင်း။
- (၅) ပွဲအလယ်တင်ကာ ချော့ဝှက်ရခြင်း။ (၆) မိမိ၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ဆောင် ကျော်စောပျံ့လွင့်ခြင်း။ (၇) အခြံအရံ မပြတ်ရှိခြင်း။
- (၈) ဆင်၊ မြင်း၊ ကွဲ၊ နွား ပေါများ၍ စပါးသီးနှံစိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင် ဖြစ်ထွန်းခြင်း။ (၉) ဘေးဒုက္ခရောက်သော်လည်း အကူအညီ အမှီအတွယ်ရရှိခြင်း။ (၁၀) သားသမီးများနှင့် စီးပွားဥစ္စာကောင်းမွန်ဖြစ်ထွန်းခြင်း။

စသည့် အကျိုးကျေးဇူးများ အမှန်တကယ်ခံစားရရှိမည် ဖြစ်ကြောင်း ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် မိန့်မှာချက်ရှိပြီးဖြစ်ရာ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်က ယုံယုံကြည်ကြည် ပြုမူလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက် ကြဖို့သာ အရေးကြီးလေ၏။

ထို့ကြောင့် ဤနည်းစဉ်မှာ မိမိတို့အတွက် မယုံကြည် နိုင်စရာကောင်းလောက်အောင် ကြီးကြီးမားမား အရင်းမစိုက်ရ သော အချိန်အခါ အခြေအနေမရွေး လုပ်ကိုင်နိုင်သောနည်း။ ဆင်းရဲချမ်းသာ ပုဂ္ဂိုလ်မရွေး လုပ်နိုင်သောနည်း။ ဘဝတစ်လျှောက်လုံးသာမဟုတ်။ သံသရာဟိုမှာဘက်ကမ်းသို့တိုင် အောင် ကူးမြောက်နိုင်သည်အထိ အကျိုးပေးနိုင်သည်ဖြစ်ရာ မိမိတို့သည် ခင်ပွန်းကြီး(၁၀)ပါးမှ တစ်ပါးပါးကို ပြစ်မှားမိသည် ရှိသော် အမိအဖတို့အား ဦးတည်၍ တတ်နိုင်သရွေ နေ့စဉ်နှင့် အမျှ ဝန်ချကန်တော့ကာ ကျေးဇူးဆင်ရင်းဖြင့် မိမိတို့ဘဝကို တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် မြင့်သထက်မြင့်အောင် ပြုပြင်ဖော်ဆောင် သွားနိုင်ကြောင်းပါ ဟူ၍ ဟူ၍...။

နန္ဒာမောင်(သံဖြူဇရပ်)

ကျမ်းကိုးစာရင်း

- (၁) အရှင်ဇေယျပုဏ္ဏိတ (မိုးကုတ်ဓမ္မကထိက)၏ “ကျေးဇူးပြစ်မှား ဒဏ်ဆယ်ပါးနှင့် ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးကန်တော့ခန်း”
- (၂) အရှင်ဣန္ဒာသေဋ္ဌ(ရေဦး) (သာသနာဓဇဓမ္မာစရိယ) သာသနာတက္ကသိုလ်မဟာဓမ္မာစရိယ (MA, Buddhism)၏ “မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ မိသားစုဘဝလမ်းညွှန်ဒေသနာများ”

ပန်း ရီ - ၀ ၇၅

ဒါကျတော့ ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ

■-မောင်ပုတ်စည်-

ယတြာချေတယ်၊ ဗေဒင်မေးတယ်၊ အထက်လမ်းဆရာ၊ ဘိုးတော်
တွေဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လုံးဝအယုံအကြည်မရှိဘဲ ပုတ်ခတ်ဝေဖန်တဲ့ တစ်
ဖက်သက် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးအကြောင်းကို မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က စကားစပ်
မိတော့ ပြောပြတယ်။

အခု အဲဒီကိုယ်တွေ့လေးကို တင်ပြချင်ပါတယ်။

သူတို့ရွာမှာ ဦးသာဆင်ဆိုတဲ့ ဘုက္ခုကျ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး ရှိတယ်။
နတ်မေးတာတွေ၊ ဗေဒင်ဟောတာတွေ၊ ယတြာအစီအမံလုပ်တာတွေကို အမြဲ
တမ်း ပစ်ပစ်ခါခါပြောတယ်။ ရှုတ်ချတယ်ပေါ့။

သူ့မှာ ဒေါ်စန်းတင်ဆိုတဲ့ နှမဝမ်းကွဲတစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူ့နှမက
အဲဒီတွေ အရမ်းဝါသာနာပါတယ်။ အစ်ကိုမသိအောင် လုပ်တယ်။ ဦးသာဆင်
သိတဲ့အခါ မီးဟုန်းဟုန်းတောက်ပြီး အမြဲပြောဆို မာန်မဲလှေ့ရှိတယ်။

www.burmeseclassic.com

ယောက်ဖဖြစ်သူ နှမခင်ပွန်းက လည်း လေဖြစ်ပြီး အိပ်ရာထဲ လဲနေရာ တယ်။ နှမဖြစ်သူကလည်း အထက်လမ်း လိုလို၊ အောက်လမ်းလိုလို ဆရာတစ် ယောက် ရွာကိုရောက်လာတော့ နဂိုက တည်းက ဝါသနာကလည်း ခပ်ပါပါဆို တော့ အတော်ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီဆရာ ကို အားကိုးတယ်။ အစ်ကိုမသိအောင် ထွက်ချက်တာတို့ ယတြာချေတာတို့လုပ် တယ်။

ဦးသာဆင်သိတော့ စိတ်ဆိုးတယ်။ အဲဒီအိမ်ပွယ်မရှိတဲ့ ဗေဒင်ယတြာအစီ အရင်တွေလုပ်လို့ ပျောက်မှာမဟုတ်ဘူး။ တတ်ကျွမ်းတဲ့ ဆရာဝန်တွေနဲ့ကုမှ ပျောက် မှာဆိုပြီး အပြစ်တင်တယ်။ ဆေးဝါးကုသ ဖို့ စိတ်လည်း ရက်ရက်ရောရော ထောက် ပုံတယ်။

အဲဒီအချိန်တုန်းက ဦးသာဆင်က စီးပွားရေးအရမ်းတက်နေတဲ့အချိန်ဆိုတော့ တော်တော်လေး အဆင်ပြေတဲ့ တော သူဌေးဆိုပါတော့။ ဒါနဲ့ ပျဉ်ထောင်နှစ် ထပ်အိမ်ကြီးတစ်လုံး ဆောက်တယ်။ သူ့ အိမ်ခြံဝင်းမှာဆိုလည်း တောရွာသာဆိုရ တယ်။ သွပ်ဆူးကြီး ခြံစည်းရိုးနဲ့ သစ်ပင် ပန်းပင်တွေ ဝေဝေဆာဆာနဲ့ဆိုတော့ ဧည့်သည်တစ်ယောက်လာရင် ဒီအိမ်က မြို့ပိုင်အိမ်လား။ သူကြီးအိမ်လားမေးရတဲ့ အထိပဲ။ အိမ်ကြီးကလည်း ဆောက်နေ ဆဲကို။

တစ်နေ့တော့ ဆေးကုဖို့ ပိုက်ဆံ သွားပေးတဲ့အခါ အိမ်နောက်ခန်းမှာ အဲဒီ ဆရာနဲ့ သူ့နှမ နှစ်ယောက်ရှိနေတာကို ပက်ကင်းသွားတွေ့တယ်။ ယမ်းပုံမီးကျ ဒေါသပေါက်ကွဲတယ်။ အရပ်ထဲမှာလည်း သူ့နှမနဲ့ ဒီဆရာ မရှင်းမရှင်းဖြစ်နေတာကို သတင်းတွေကကြားထားတာကို၊ တကယ် အမှန်လည်း ဆရာနဲ့ ငြိစွန်းဖောက်ပြန် နေတာ အမှန်ပဲ။

အဲဒီမှာ ဆရာကို လိုက်ထိုးတော့ ဆရာလည်း ကိုယ်လွတ်ထွက်ပြေးရ တယ်။ သုံးလေးချက် အထိုးခံလိုက်ရ တာလည်း တော်တော်နာသွားတယ်။ နှမ ကိုလည်း ရိုက်နှက်တာပေါ့လေ။ ဇာတ် လမ်းက ဒါပါပဲ။

ဒီလိုနဲ့နေရင်း ဦးသာဆင် တစ်နေ့ တခြား လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းတွေ ကျဆင်း လာတယ်။ နောက်ဆုံး ဆောက်လက်စ နှစ်ထပ်ပျဉ်ထောင်အိမ်ကြီးကိုလည်း သွပ် မမိုးနိုင်တော့ဘူး။ အပေါ်ထပ်လည်း မခင်း နိုင်တော့ဘူး။ ပျဉ်ကာတာတောင် ခေါင်း ရင်းတစ်ဖက်ပဲ ကာနိုင်တယ်။ ခြေရင်း ဘက်ကိုတော့ မနော့ကွန်တွေခုတ်၊ ယက်ပြီးကားရတဲ့အထိ ဖြစ်သွားတယ်။ အသက် ၄၅ နှစ်လောက်မှာပါ။

ဒီလိုနဲ့ အတိုချုပ်ပြောရရင် ကုန်း ကောက်စရာမရှိအောင် မွဲသွားတယ်ဆို ပါတော့။ အိမ်ကြီးကလည်း သိပ်ကြီး တော့ မိုးကျလို့ အမိုးမိုးတော့မယ်ဆိုရင် သက်ငယ်မိုးမတတ်နိုင်လို့ တော်တော် အခက်အခဲတွေ ပြီး စိတ်ညစ်ရတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ဦးသာဆင်အသက်က ရှစ် ဆယ်နား ကပ်နေပြီ။ ဒီလိုနဲ့ မတတ်သာ တဲ့အဆုံး တရုတ်သူဌေးတစ်ယောက်ကို ရောင်းလိုက်ရတယ်။

တိုင်တွေ၊ ထုပ်လျှောက်ဒိုင်းမြား သစ်တွေကလည်း သစ်ကောင်းတွေဆို တော့ တရုတ်သူဌေးက တံတားဆောက် လှူဖို့ အကြိုက်ဖြစ်သွားတယ်။ ဦးသာ ဆင်ကိုလည်း ဈေးပိုပေးတယ်။

ဒါနဲ့ အိမ်ဖျက်တယ်။ နောက်ဆုံး တိုင်တွေတူးတယ်။ အဲဒီမှာ ဦးရင်တိုင်တူး တော့ သေတ္တာလေးတစ်လုံးတွေ့တယ်။ အိမ်ဖျက်တဲ့လူငယ်တွေက ဘကြီးသာ ဆင် ရတနာတွေမြှုပ်ထားတာ တွေ့ပြီ ဖြစ်သိပြီး နောက်တယ်။ ဖွင့်ကြည့်လိုက် တော့ သေတ္တာထဲမှာ ပြာတွေ၊ သပိတ်

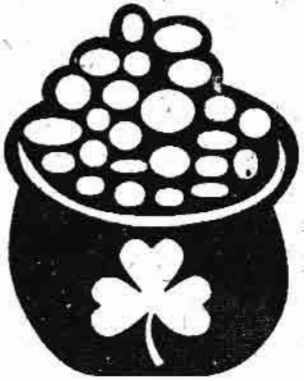
ကွဲပေါ်မှာ အင်းချထားတဲ့ အင်းချပ်တွေ၊ အရိုးစတွေ တွေ့တယ်။ သေတ္တာလေး တောင် ဆွေးနေပါပြီ။

ဒီတော့ ရင်ဘတ်စည်တီးပြီး ဦးသာ ဆင်က ပြောတယ်။ “ဒါဟာ စန်းတင်နဲ့ ဟိုပဲယောဂဆရာ လက်ချက်ကွ။ သူတို့ အစီအရင်တွေလုပ်ပြီး တိုက်ခဲ့တာ။ တော် တော်ပက်စက်တဲ့ကောင်ကွာ” ဆိုပြီး သူ မယုံကြည်တာတွေ၊ ပုတ်ခက်တာတွေကို နောင်တရပြီး အခွဲကျွတ်သွားတယ်။ “ဒါတွေက မယုံလို့လည်းမရဘူးကွ” ဆိုပြီး သားသမီးတွေကို ပြောတယ်တဲ့။

ဒီအချိန်မှာ လေဖြစ်နေတဲ့ သူ့ ယောက်ဖလည်း သေပြီ။ ပယောဂဆရာ ကလည်း သူ့နှမကိုခိုးပြီး တခြားရွာကို ထွက်ပြေးသွားပြီတဲ့။ ခုတော့ အသက် တွေလည်း ခုနစ်ဆယ်ကျော်လောက်ပြီ တဲ့။ ဦးသာဆင်ကတော့ ရှစ်ဆယ်တစ် နှစ်မှာ ဆုံးသွားရှာတယ်တဲ့။

ကဲ... ဒါကျတော့ ဘယ်နှယ်လုပ် မလဲ။

မောင်ပုတ်စည်

ဆရာကြီး အရဟံ ဆရာအောင်

(အကြားအမြင် ဂမ္ဘီရပညာပါရမီရှင်)

(ဝါတွင်းဝါပတနဇာနည်တိုင်ပီတိသည့်)

မော်လမြိုင် (ခေါင်းဆေးကျွန်း)၊ ပဲခူး (ဒေးစွန်းပါ)၊ သန်လျင် (ကျောက်တန်း) ဘုရားတည်၊ စာမေးပွဲ၊ ဂျန်းမာရေး၊ အချစ်ရေး၊ ထူးချွန်ထက်မြက်မည့် ကလေးနာမည် ပေးခြင်း၊ ဆိုင်၊ ကုမ္ပဏီနှင့် လုပ်ငန်းအမည်ရွေးချယ်ခြင်း၊ ထူးခြားအောင်မြင်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ နိုင်ငံခြားကိစ္စ၊ သင်္ဘောသားများ လိုင်းကောင်း၊ လစာကောင်းပြီး အမြန်ထွက်ခွာရန်၊ အမှုအခင်းများ၊ အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ၊ ကားရောင်း၊ သားသမီးများလိမ္မာ ယဉ်ကျေးပြီး မိဘစိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေရန်ကူညီခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ အထူးဆောင်ရွက် သည့် (မူလအိမ်ထောင်ရှင်ဘက်မှသာ)၊ ထိနှင့်ကံစမ်းလုပ်ငန်းများအတွက် လမ်းညွှန် သည့်။ ဓာတ် ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင် အာမခံဖြင့် ဆောင်ရွက်သည်။

အမှတ် (၃၀၂)၊ မြေညီထပ်၊ ရွှေဘုံသာအလယ်လမ်း၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း/၀၉-၅၁-၁၂၁၄၆၊ ၀၉-၇၃၁-၅၃၃၈၈
နံနက် (၈၀၀) နာရီမှ နေ့လယ် (၁၁၀၀) နာရီ။
အမှတ် (၈၈)၊ သထုံပဏ္ဍိတလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေမြို့နယ်။
နေ့လယ် (၂၀၀၀)နာရီမှ ညနေ (၄၀၀၀)နာရီထိ
အိမ်အမှတ် (၁၇)၊ အောင်နီလာလမ်း၊ အောင်မင်္ဂလာရပ်ကွက်၊ သန်လျင်မြို့။ ဖုန်း/ ၀၅၆-၂၁၆၀၉ (အိမ်)
ညနေ (၄၀၀)နာရီ နောက်ပိုင်း

အောင်ဝိဇ္ဇာဓိရ် - အထူးကုဆေးခန်း

- အကြောအားနည်း၊ ပန်းသေပန်းညှိုးနှင့် ကာလသားရောဂါများ အထူးကုသပေးသည်။ ကျား အကြောသန် အားတိုးစေ၊ အကြောသန်အထူးလိမ်းစေမှုများ အမြို့မြို့ဆိုင်တိုင်းတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။ (1107 Y 7278)
- လိပ်ခေါင်းတွင်း၊ ပြင်ထွက် သွေးကျ၊ သွေးထွက်၊ ပူစပ်ကိုက်ခဲ၊ ဂရင်ဂျီနာရောဂါများ ကုသပေး သည်။ အမျိုးသမီးများ ဝါရင့်ဆရာမကြီးရှိသည်။ လိပ်ခေါင်းရောဂါပျောက် အထူးသောက်ဆေး လိမ်းဆေးများ ဆိုင်တိုင်းမေးဝယ်ပါ။ (1208Y7972)

ဆေးခန်း ❖ အမှတ် (၃၁၄)၊ ရွှေဘုံသာ (အလယ်) လမ်း၊ ဖုန်း/၀၁-၃၈၉၄၀၃
 ဝင်ရင်း ❖ အမှတ် (၈၆)၊ ၉၄-လမ်း၊ ကန်တော်လေး၊ ဖုန်း/၀၉-၅၁၆၁၃၇၂၊ ၀၉-၅၀၃၃၈၃၉
 ဖြန့်ချိရေး ❖ ကိုဝင်းမြင့် + မဘောဘီ၊ ကောင်သန်တို(ပုလဲလေး၊ ၂လမ်း၊ ၈၂x၈၃ လမ်း)၊
 အောင်ရတနာစတိုး (ပုလဲလေး၊ ဖျော့ချိအနီး)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္ဂနွေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ စီးပွားတက်ခြင်း၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ အမွေ အနှစ်များကို မမျှော်လင့်ဘဲ ရရှိမှာဖြစ်သလို အောက်ပါအဖြစ်အပျက်တွေကို စေားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ယခုကာလအတွင်း အလှူအတန်းကိစ္စတွေ မုချလုပ်ရ မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ထိပေါက်သလို ငွေများ အစုလိုက် အပုံလိုက် ဝင်လာတတ်ပါ သေးတယ်။ ခရီးအကျိုးပေးသောကာလဖြစ်သောကြောင့် မကြာခဏ ခရီးသွားရ ပါလိမ့်မယ်။ အတူနေမိသားစုထဲမှ အကြီးအကဲ အဘိုးအဘွားများ နာရေးဖြစ် တတ်တယ်။ ကံကောင်းသောကာလ ဖြစ်ပေမယ့်လည်း ငွေနှင့်ပတ်သက်ပြီး အနည်းငယ် ပြဿနာပေါ်နိုင်ပါတယ်။ ကိုယ့်ဆီဝင်တဲ့ငွေတွေဟာ မတည်မမြဲ ဖြစ်တတ်ပါသေးတယ်။ ယခုကာလမှာ စာရွက်စာတမ်းကိစ္စတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ အမှုထမ်း၊ အရာထမ်းတွေဖြစ်နေရင်တော့ မိမိကို ပစ်စာ တိုင်စာ ရောက်ရှိလာတတ်ပါတယ်။ လက်ရှိအလုပ်အကိုင်ကို စိတ်မဝင်စားခြင်း

ပြောင်းလိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းမျိုး မကြာခဏ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ယခုရောက်ရှိနေတဲ့ကာလတွင် ဝါခေါင်လ၊ ကဆုန်လနှင့် တန်ဆောင် မုန်းလများ ပါရင်တော့ ၎င်းလတွေမှာ ကျိန်းသေငွေဝင်ပါလိမ့်မယ်။ အပျို လူပျိုတွေ ဖြစ်လျှင်တော့ ကြင်သူကြင်ဖက် တွေ့မယ့်ကာလဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ကို လာကမ်းလှမ်းတဲ့အထဲမှာ တနင်္လာသားသမီး၊ စနေသားသမီးတွေ ပါတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် အစိုးအကြောနှင့် ပတ်သက်တာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်။ သင်သည် မိန်းကလေးဖြစ်နေရင်တော့ သွေးသားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ဝေဒနာ၊ အလုံးအကျိတ်ဝေဒနာတွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက် (၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ကံကော်(၂)ညွန့်၊ ဆီး(၆)ညွန့်(၈)ညွန့်(ဆူးဖြုတ်)၊ ကနက္ကဒန်ထီးဖြူ (၁၅)လက်တို့ကို လှူပေးပါ။ အညှို့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ

ညံ့သောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ တနင်္ဂနွေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၄၊ ၂၇၊ ၂၂

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလအတွင်း ခိုင်မာသော စီးပွားရေးတစ်ခု တည်ထောင်လိုက်ပါ။ လက်ရှိအခြေအနေမှ အဆပေါင်းများစွာ စီးပွားတက်လာပါလိမ့်မယ်။ အရက်သေစာ လုံးဝသောက်ရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

စိတ်ဝေဒနာရှင်တစ်ဦးကို အာလူးဟင်းချက်ပြီး ကျွေးပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္လာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အနည်းငယ် ညံ့နေပါတယ်။ အညံ့ကြီးမဟုတ်ပေမယ့် ထင်သလောက် အောင်မြင်မှု မရရှိနိုင်သေးတဲ့ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ သင်တန်း တစ်ခုတက်ရခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုသို့ ဝင်ရောက်ရခြင်းများ ကြုံရတတ် တယ်။ အချို့မရလောက်အောင် အလုပ်ရှုပ်နေမယ်။ လွန်စွာပင်ပန်းလိမ့်မယ်။ အပူအရွက် မပျော်ပိုက်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ပြောင်းရန်စိတ်မကူးပါနှင့်ဦး။ နေရာလျှင် အဆင်မပြေနိုင်သေးပါ။ အထက်လူကြီး၊ ကြီးကဲသူတို့က ကူညီမ၊ စလင့်မယ်။ မြေတစ်ကွက် ဝင်တတ်ပါတယ်။ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ဆက်သွယ်သော ကိစ္စများ၊ လူမျိုးခြားနှင့် တွဲပြီးလုပ်ရသော အလုပ်များ အောင်မြင်လိမ့်မယ်။ လူငယ်လူရွယ်များ မိန်းမခိုးခြင်း၊ ယောက်ျားနောက်လိုက်ခြင်းများလုပ်လျှင် ဆွေပြတ်မျိုးပြတ် ဖြစ်ကုန်တတ်တယ်။ ဘာသာရေးနှင့်ပတ်သက်သော ပုံတော် များ ဝင်လာလိမ့်မယ်။ အိမ်တွင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် ရှိပါက ဆေးရုံသို့ ပို့ပါ။ အိမ်၌ မီးဖွားလျှင် အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်တယ်။ အလှူရက်၊ မင်္ဂလာရက် ရွှေရ

တတ်တယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းထဲမှ နာရေးဖြစ်တတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် ကြွေးပေးခြင်း၊ ကြွေးတောင်းခြင်း မပြုပါနှင့်။ အမွေပစ္စည်းများ ရတတ်တယ်။ ယခုကာလအတွင်း လက်ခံပါက အလဟဿ ကုန်သွားတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးဂရုစိုက်ပါ။ စိတ်ထောင်းကိုယ်ကျေ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ သင်သည် မိန်းကလေးဖြစ်ပါက သွေးဖောက်ပြန်ပြီး စိတ်နှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာ ခံစားရတတ်တယ်။ အမျိုးသားဖြစ်ပါက ဝမ်းဗိုက်နှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာ ခံစားရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက် (၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၁)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းပြု (၅)ညွန့်၊ ယပ်ဇာဝါရောင်(၁၇)ချောင်းတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ဖြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၇၅၊ ၅၇၊ ၅၃

အထူးသတိပြုရန်

ဇိမ်ခံလိုစိတ်ဖြင့် အိပ်ရာကောင်းကောင်းနှင့် မအိပ်ပါနှင့်။ အိပ်လျှင် ကျန်းမာရေးချူချာခြင်း၊ ပြဿနာဟောင်း၊ ရောဂါဟောင်းများ ပြန်ပေါ်လာတတ်တယ်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့နှင့် စနေနေ့တိုင်း ထမင်းပေါ် ပျားရည်ဆမ်းပြီး လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

အင်္ဂါ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် မပြောပလောက်တဲ့ အညံ့အခိုက်လေးတွေ တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ အလုပ်တွေ အများကြီး လုပ်နေရတတ်တယ်။ နားချိန်မရလောက်အောင် အလုပ်ရှုပ်နေမယ်။ လွန်စွာပင်ပန်းလိမ့်မယ်။ အဲဒီအလုပ်တွေကလည်း ကိုယ့်အတွက် အကျိုးမရှိဘူး ဖြစ်နေတတ် တယ်။ သင်တန်းတစ်ခုတက်ရခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုသို့ ဝင်ရောက်ရ တတ်တယ်။ အလုပ်တွင် မပျော်ပိုက်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ အလုပ် ပြောင်းရန် စိတ်မကူးပါနှင့်ဦး၊ ပြောင်းလျှင် အဆင်မပြေနိုင်သေးပါ။ အထက်လူကြီး ဆရာသမားတွေက ကူညီစောင့်ရှောက်တတ်ပါတယ်။ သင် သည် အမျိုးသားဖြစ်နေလျှင် ဒီအချိန်မှာ ပဉ္စင်းခဲရတတ်တယ်။ နိုင်ငံရပ် ခြားနှင့် ဆက်သွယ်သောကိစ္စများ၊ လူမျိုးခြားနှင့် တွဲပြီးလုပ်ရသော အလုပ် များ အောင်မြင်လိမ့်မယ်။ ငွေကြေးလည်း ထင်သလောက် မဝင်တတ်ဘူး။ ဒီကြားထဲ သူများကို အာမခံလုပ်ပေးလိုက်လို့ ငွေဆုံးခြင်း၊ ကိုယ်က စိုက်

လျော်ရခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ သူ့ခိုး၊ခိုးခံရတတ်တယ်။ အလှူရက်၊ မင်္ဂလာရက်တွေလည်း နောက်ဆုတ်ရတတ်တယ်။ လူငယ်လူရွယ်များ မိန်းမခိုးခြင်း၊ ယောက်ျားနောက်လိုက်ခြင်းများလုပ်လျှင် ဆွေပြတ်မျိုးပြတ် ဖြစ်ကုန်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေး အနေဖြင့် သွေးအားနည်းခြင်း၊ စိတ်ဓာတ်ကျခြင်းတွေ ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက် (၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ (၅)ညွန့်၊ ယပ်အဝါရောင် (၁၇)ချောင်းတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၅၊ ၇၇၊ ၅၇၊ ၇၅

အထူးသတိပြုရန်

ဇိမ်ခံလိုစိတ်ဖြင့် အိပ်ရာကောင်းကောင်း မအိပ်ပါနှင့်။ အိပ်လျှင် ကျန်းမာရေး ချူချာတတ်တယ်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ပေါင်မုန့်(၂)ချပ်နှင့် နွားနို့(၂)ခွက် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွက် ဟောတတမ်း

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ခရီးတို၊ ခရီးရှည်တွေ သွားနေရတတ်တယ်။ ထိုခရီးတွေကလည်း သင့်အတွက် အကျိုးထူးစေတဲ့ ခရီးစဉ်တွေ ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ မထင်မှတ်ဘဲ ပညာရပ်တစ်ခု ထပ်မံသင်ကြားရခြင်း၊ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်နေတဲ့သူတွေအဖို့ မိမိရဲ့အကြီးအကဲက မိမိကို ကူညီထောက်ပံ့မှုတွေ ပေးနေတဲ့ကာလဖြစ်ပါတယ်။ ဝန်ထမ်းဆိုရင်တော့ ဌာနဆိုင်ရာအကြီးအကဲက မိမိကို မျက်နှာသာပေးတဲ့အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးသမားဆိုရင်တော့ ဒီကာလမှာ လုပ်ငန်းမချဲ့ပါနှင့်ဦး။ ငွေနှင့် ရင်းနှီးရတဲ့ အရင်းအနှီးမျိုးကိုလည်း မတိုးချဲ့သင့်ပါ။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းနဲ့ပဲ လည်ပတ်သင့်ပါတယ်။ သင်သည် ယောကျ်ားလေးဖြစ်နေရင် ဒီကာလမှာ အိမ်ထောင်မပြုသင့်ပါ။ ကျန်းမာရေးညံ့နေတဲ့ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ မိမိအိမ်ကို လာတည်းရင် ကျန်းမာရေး ပိုညံ့သွားတတ်တယ်။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မတော်

တဆ ထိုခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်တယ်။ ရေနွေးပူလောင်ခြင်း၊ မီးဟပ်ခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ အုန်းညွန့်(၁)ညွန့်၊ ကံ့ကော်(၁၅)ညွန့်၊ ထီးနီ(၁၀)လက်တို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ စနေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၁၁၊ ၆၆၊ ၁၆၊ ၆၁

အထူးသတိပြုရန်

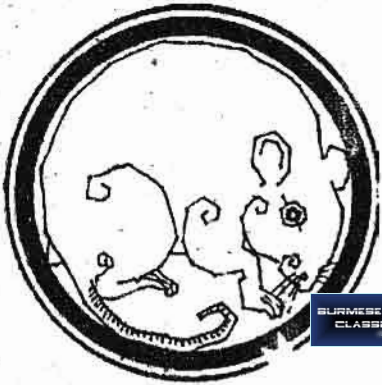
ယခုကာလတွင် ပိမိလက်ရွှံ့လုပ်နေတဲ့လုပ်ငန်းရဲ့ ဆိုင်းဘုတ် မပြင်ရပါ။ ရေစက်ချပြီး အလှူကြီး မလုပ်ရပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း အုန်းဆွမ်း လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

ကြာသပတေး သားသမီး

BURMESE CLASSIC

သင်သည် ယခုကာလတွင် ညံ့ပေမယ့်လည်း လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ရတတ်တယ်။ ထိုလုပ်ငန်းများသည်လည်း လွန်စွာအကျိုးပေး အောင်မြင်မယ်။ ဒသလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ရတတ်တယ်။ အမှုအခင်းဖြစ်နေသူကို မေးချေးပါနှင့်။ အာမခံ မလိုက်ပါနှင့်။ သတိပြု၍ ရှောင်ကြဉ်ပါ။ ငွေဝင်နည်းပေးမယ့်လည်း ငွေအနည်းငယ် ဝင်တတ်ပါသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ စုလို့ဆောင်းလို့ ရတဲ့ကာလ မဟုတ်ပါဘူး။ ထွက်နေတဲ့ လက်ဝတ်ရတနာပစ္စည်းများ ဒီအချိန်မှာ ပြန်ဝင်တတ်တယ်။ ကွဲကွာနေတဲ့ ဆွေမျိုး၊ မိတ်ဆွေတို့နဲ့ ပြန်လည်တွေ့ဆုံတတ်ပါတယ်။ အိမ်မှာ သားပျို၊ သမီးပျိုများ ရှိပါက အိမ်ထောင်ကျတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ရှိသူဆိုလျှင် အိမ်ထောင်ဘက်နဲ့ အဆင်မပြေကြီးစွာ ဖြစ်တတ်တယ်။ မိသားစုချင်း စိတ်ဝမ်းကွဲစရာတွေလည်း ဖြစ်ပေါ်လာတတ်တယ်။ သွပ်၊ သံ၊ သစ် တစ်ပတ်ရစ်ပစ္စည်း လက်မခံပါနှင့်။ တပည့်လက်သားတွေ

က ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ သူတို့တွေကလည်း အမှုတွေ သယ်လာတတ်တယ်။ ဆရာသမားကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်တယ်။ နာရေးကိစ္စကို အကြောင်းပြု၍ ခရီးသွားရတတ်တယ်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် မိတ်ဆွေများနှင့် အဆင်မပြေ လမ်းခွဲရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် လေ့လျော်လေအောင် အစာအိမ်နှင့် ပတ်သက်တဲ့ ဝေဒနာ ခံစားရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်၌ သပြေ(၆)ညွန့်၊ နှင်းဆီ(၇)ပွင့်၊ ယပ်အဖြူရောင်(၁၂)ချောင်းတို့ကို လှူပေးပါ။ အညှဲများ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၄၆၊ ၆၄၊ ၄၂၊ ၂၄

အထူးသတိပြုရန်

မိမိအိမ်သို့ ဘုရားတစ်ဆူကြွလာသော နိမိတ်တွေ့ပါက ငွေအစုလိုက် အပုံလိုက် ရတတ်တယ်။ မြောက်အရပ်သို့ ရေလမ်းခရီး မသွားရှာ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် တနင်္လာနေ့နှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တိုင်း ကြံရည်(၆)ခွက် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

သောကြာ သားသမီး

BURMESE CLASSIC

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကံကောင်းနေပါလိမ့်မယ်။ မပြည့်စုံတာတွေ ပြည့်စုံလာလိမ့်မယ်။ ဖြစ်ချင်တာတွေ မုချဖြစ်လာမှာပါ။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြင်ဆင်မွမ်းမံခြင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း လုပ်ရတတ်တယ်။ အလုပ်သစ်ပေါ်ခြင်း (သို့မဟုတ်) လက်ရှိအလုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ အဆက်အသွယ်သစ်များ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ နာမည်ကောင်းရခြင်း၊ နေရာကောင်းရခြင်း၊ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ရခြင်းများ လုပ်ရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်မရှိသူများ အိမ်ထောင်ကျတတ်သော ကာလဖြစ်ပါတယ်။ ယောက်ျားလေးဖြစ်ပါက ဒီအချိန်မှာ အိမ်ထောင်ကျလျှင် ကောင်းပါတယ်။ မင်္ဂလာဆောင်လျှင် စည်ကားသော မင်္ဂလာဆောင် ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ခရီးအကျိုးပေးသော ကာလဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားဖူး ခရီးသွားရတတ်တယ်။ ပြည်ပခရီးသွားဖို့ ကြံရွယ်ထားလျှင် ဒီအချိန်မှာ ဆောင် နှုတ်လိုက်ပါ။ အဆင်ပြေပါလိမ့်မယ်။ ယခုအချိန်တွင် အိမ်ဆောက်လျှင် အိမ်ကြီး ခံနိုင်စွမ်းကောင်းရ၍ အကျိုးပေးသောအိမ်မျိုး ရတတ်တယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊

စွယ်တော်၊ ရဟန္တာများ ကြွလာတတ်တယ်။ လက်ဝတ်ရတနာ ရွှေထည်ပစ္စည်းများလည်း ဝင်လာတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် ဝယ်သော ရွှေထည်ပစ္စည်းသည် ရာသက်ပန် အကျိုးပေးတာမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ရုပ်ဝေးမှ ဆွေမျိုးသားချင်းများ ရောက်လာ တတ်တယ်။ စက်ပစ္စည်းများ အသစ်လဲရခြင်း၊ ထွက်နေသော စက်ပစ္စည်းများ ပြန်ဝင်လိမ့်မယ်။ မြေအဝင်မခံရ။ စိတ်ညစ်ရ တတ်တယ်။ မဖြစ်မနေ မြေဝယ်မယ်ဆိုရင်တော့ ဖျာချောလေး(၁)ချပ်ကို ရဟန်းတစ်ပါးကို လှူလိုက်ပါ။ အလုပ်တွင် အတိုက် အခံ အပြိုင်အဆိုင် ကြီးစွာကြုံမယ်။ အတိုက်အခံ မှန်သမျှ အနိုင်ရမယ်။ အကြီးအကဲကို အကူအညီပေးတတ်တယ်။ ရုပ်ဝေးကနေ မိမိကိုးကွယ်တဲ့ ဆရာတော်တစ်ပါး ကြွလာတတ်တယ်။ ငယ်ရွယ်သူများအဖို့ အချစ်ရေးတွင် လမ်းခွဲရလောက် အောင် ပြဿနာဖြစ်တတ်တယ်။ မိသားစုအကြီးအကဲ၊ လုပ်ငန်းအကြီး အကဲတို့ကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ ဖခင် ကျန်းမာ ရေး ညံ့တတ်တယ်။ ထိပေါက်သကဲ့သို့ ငွေများဝင်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် အမြင့်က လိမ့်ကျတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၁)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ(၅)ညွန့်၊ ပြိုဟ်ရုပ်စုံ(၆)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၆၄၊ ၆၂၊ ၄၆၊ ၄၂

အထူးသတိပြုရန်

အိုးပိုင် အိမ်ပိုင် ရနိုင်သော ကာလဖြစ်သောကြောင့် မိမိနေထိုင်ရာ အိမ်ခြံဝန်းအတွင်း သူများ၏ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂပစ္စည်းများကို လက် မခံပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နှင့် သောကြာနေ့တိုင်း လက်သုတ်ဆွမ်း လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

စနေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ဆိုင်သစ်ဖွင့်ဖို့ ကြံရွယ်ထားရင် ဒီအချိန်ဟာ အကောင်းဆုံးအချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ စက်ပစ္စည်းအသစ်များ ဝင်တတ်တယ်။ စိန်ထည်ပစ္စည်းတွေလည်း ဝင်တတ်တယ်။ မိမိနေအိမ်ကိုလည်း ဘေးမှာ တိုးချဲ့ခြင်း၊ အခန်းဖွဲ့ခြင်း၊ အသေးစားပြင်ဆင်မှုတွေ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် မိမိပိုင်ပစ္စည်းတွေကို ထုခွဲရောင်းချပြီး လုပ်ငန်းအသစ် ကြီးကြီးမားမားစရန် မကောင်းသေးပါ။ ငွေတွေလည်း ဝင်လာစရာရှိတာ မဝင်ဘဲနဲ့ တွန့်ဆုတ်ဆုတ် ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ လုပ်ငန်းအသစ်ပြောင်းပြီး လုပ်ဖို့စိတ်ကူးထားရင်တော့ ရေတိုလုပ်ငန်း ဒါမှမဟုတ် စပ်တူလုပ်ငန်းဆိုရင် အောင်မြင်မှု ရတတ်ပါတယ်။ ငယ်ရွယ်သူတွေအဖို့ ပညာရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး အထစ်အငေါ့ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ မြေကိစ္စ၊ အမွေကိစ္စများကို ယခုကာလ တွင် မပြုလုပ်ပါနှင့်။ မသွားချင်ဘဲနဲ့ ခရီးဝေးတစ်ခု သွားရတတ်တယ်။

ကားအနည်းငယ် ပွတ်တိုက်မိတတ်တယ်။ ဘိုးတော်တု၊ ဆရာတုတွေလည်း ရောက်လာတတ်တယ်။ သင်သည် အမျိုးသမီး ဖြစ်ရင်တော့ အစွပ်အစွဲတွေ ကြုံရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ အုန်းညွန့်(၁)ညွန့်၊ ကံကော်ညွန့်(၁၅)ညွန့်၊ ကုက္ကားအဖြူ(၁၉)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၃၆၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၃၁

အထူးသတိပြုရန်

အိမ်အနီးအနားတွင် အိမ်အသစ်ဆောက်ခြင်း၊ သွားလာနေရင်း အိုးစည်ပိုင်းများ တီးမှုတ်နေသော နိမိတ်တွေ့ပါက သင့်အဖို့ အကြံအစည်များ အောင်မြင်တတ်ပါတယ်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် တနင်္ဂနွေနေ့နှင့် အင်္ဂါနေ့တိုင်း အုန်းဆွမ်း (၄)ပန်းကန် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

ရာဟု သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ ပညာရပ်တစ်ခု ထပ်မံသင်ကြားရ တတ်တယ်။ အဲဒီပညာရပ်က ကိုယ့်ကို အကျိုးပေး နေတတ်တယ်။ ဘုရားဖူးခရီး များ၊ စိတ်ချမ်းသာစရာခရီးများ၊ ပြည်တွင်းပြည်ပခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်လျှင် ရာထူးတက်ခြင်း၊ အခြေအနေ အဆင့်အတန်း မြင့်တက်ခြင်း များ ကြုံမယ်။ မိတ်ဆွေကောင်းများ၊ ဆရာကောင်းများနှင့် တွေ့မည်။ လုပ်ငန်း သစ်များ ညံ့တယ်ဆိုပေမယ့်လည်း မဖြစ်မနေ လုပ်ရမယ်ဆိုရင်တော့ လုပ်ငန်း သစ်များ စတင်ပြုလုပ်နိုင်သောကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ လုပ်ငန်းဟောင်းများ ပြန် ပေါ်တတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် ရင်းနှီးသူ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် အဆင် မပြေ လမ်းခွဲခြင်းများ ဖြစ်တတ်တယ်။ ငွေအဝင်အထွက် ကြမ်းနေလိမ့်မယ်။ လူငယ် လူရွယ်တွေအဖို့ အချစ်ရေးစနစ်ပွင့်တဲ့အချိန် ဖြစ်နေမယ်။ စေတနာမင်္ဂလာ ပွဲများ၊ အလှူမင်္ဂလာပွဲများ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်သည်တွေအဖို့

အိမ်ထောင်ဘက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး စိတ်ညစ်စရာပေါ်တတ်တယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းများ ကျန်းမာရေး အသည်းအသန် ဖြစ်တတ် တယ်။ လောင်းကစား အပျော်အပါးမက်တဲ့သူတွေအဖို့ လူလိမ်ခံရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ခူးနာ၊ ခါးနာ ဖြစ်တတ် တယ်။ နှလုံးနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာ ခံစားရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ သပြေညွန့်(၆)ညွန့်၊ နှင်းဆီ(၇)ပွင့်၊ တံခွန်အဖြူ(၂၁)လုံးတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး

ညံ့သောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၅၊ ၃၃၊ ၃၅၊ ၅၃

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလအတွင်း နာရေးလုံးဝမသွားပါနှင့်။ ထောင်ဝင်စာ မတွေ့ရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်တဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့တိုင်း အမွှေးဆပ်ပြာခဲပေါ်တွင် အမွှေးတိုင်ထွန်းပြီး လှူဒါန်းပေးပါ။

နိုင်ငံခြားရောက် မြန်မာများအတွက်

အထူးဟောကိန်း

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

(၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လ)

ယခုကာလမှာ ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုး၊ လူငယ်လူရွယ်အချို့ဟာ နိုင်ငံရပ်ခြားကို သွားရောက်ပြီး အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ ပညာရှာခြင်းတွေ လုပ်နေကြပါပြီ။ အဲဒီလို တိုင်းတစ်ပါးမှာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်သူတွေအဖို့ အားကိုးရာမှာ ကျွန်မတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ လမ်းညွှန်မှုတွေပါပဲ။ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအဖို့ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသရောက်ရောက် သရဏဂုံတည်ခြင်း ရှိခဲ့ပါလျှင် ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်တွေကင်းပြီး လိုအင်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝတယ်ဆိုတာ အားလုံးအသိပါပဲ။ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့သူတွေအဖို့ ၎င်းတို့ရဲ့ အခက်အခဲလေးတွေကို ပြေလည်စေဖို့ရန် ကျွန်မတတ်တဲ့ လောကီပညာရပ်တွေနဲ့ ကူညီလိုက်ရပါတယ်။ အကယ်၍များ ဘဝဇာတ်စုံ အဖုံဖုံကို သိချင်တယ် ဆိုရင်ဖြင့် စာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားဆက်သွယ်နိုင်မည့် နည်းလမ်းများနှင့်သော်လည်းကောင်း ဆက်သွယ် ခဲ့မယ် ဆိုပါက ...

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

အမှတ်(၂၀၅/က)၊ ပိတောက်(၅)လမ်း၊ မြို့သစ်(၈)၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃ ၆၄၃၈၃၀

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

အတိုက်အခံတွေကြားထဲက အလုပ်နေရာကောင်းတွေ ရတတ်တယ်။ အလုပ်မရှိသူတွေ အလုပ်ရမယ်။ အင်တာဗျူးဖြေရင် အကောင်းဆုံး အနေအထား ဖြစ်မယ်။ အလုပ်ရှိပြီးသားသူများ ရာထူးမတက်သလိုနှင့် တက်မည်။ အိမ်လည်း သည့်ထက်ကောင်းတဲ့အိမ်မျိုးမှာ နေရမည်။ အိမ်ထောင်ဘက်နှင့် မင်္ဂလာပွဲ ဆင်နွှဲ ရတတ်သည်။

ယတြာ

ကလေးငယ်တစ်ဦးကို ခဲတံ တစ်ဒါင် လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

ဝန်ထမ်းများ ရာထူးတက်မည်။ စာချုပ်စာတမ်းကိစ္စတစ်ခုဖြေရှင်းရတတ် သည်။ ပညာရေးနှင့်ပတ်သက်သောကိစ္စ၊ သင်တန်းကိစ္စ အဆင်မပြေ ဖြစ်မည်။ အိမ်ဟောင်းကို ပြုပြင်ရမည်။ ထိပေါက်နိုင်သည်။ ပြဿနာဖြစ်သူများနှင့် ပြေလည် သွားမည်။ အထက်လူကြီးကြောင့် စိတ်ညစ်ရမည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော် ဓာတ်ပုံကို လက်ဆောင်ပေးပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

အလုပ်အတွင်း ပြဿနာဟောင်းများ ပြန်ပေါ်တတ်သည်။ အမွေရမည်။ ငွေရေးကြေးရေး ကျပ်တည်းနေတတ်သည်။ အလုပ်ပြောင်းဖို့ စိတ်ကူးရှိရင် နောက်လမှပြောင်းပါ။ အလုပ်သစ်မှာ အဆင်မပြေနိုင်ပါ။ ငယ်ရွယ်သူများ မမျှော်လင့်ဘဲ အိမ်ထောင်ကျတတ်သည်။ ဒီအချိန်မှာ မယူတာ ကောင်းပါသည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ဘိုးတော်တစ်ပါး ဇာတ်ပုံ ဒါနပြုပါ။

ပုဒွဟူးသားသမီးများအတွက်

မထင်မှတ်ဘဲ သင်တန်းတစ်ခုတက်ရမည်။ ၎င်းသင်တန်းသည် အလုပ်အတွက် အထောက်အပံ့ဖြစ်မည်။ စက်နှင့်ပတ်သက်ပြီး မတော်တဆ ထိခိုက်မိမည်။ သွပ်၊ သံ၊ သစ် စသော အလုပ်ဌာနတွင် လုပ်ကိုင်သူများ အဆင်ပြေမည်။ အလုပ်ပြောင်းခြင်း၊ အိမ်ပြောင်းခြင်း မလုပ်သင့်ပါ။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို အသီးတစ်မျိုး လက်ဆောင်ပေးပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

အပျော်အပါးအများသောကာလဖြစ် သည်။ မိတ်ဆွေများနှင့် ပျော်ပွဲခွင့်ပွဲများ သွားနေရမည်။ ဝင်ငွေလည်း တိုးနေမည်။ အလုပ်မှာလည်း ပျော်နေမည်။ လူချစ်လူခင်ပေါမည်။ အလှူမင်္ဂလာပွဲများ ပါဝင်ပေးနေရမည်။ စပ်တူရွယ်ယာ လုပ်ငန်း အသေးလေးများ လုပ်ရမည်။

ယတြာ

ကလေးငယ်တစ်ဦးကို ချောကလက် ဝယ်ကျွေးပါ။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

ခရီးများ ထွက်ရမည်။ အလုပ်ကိစ္စများမှ ငွေဝင်ပေမယ့် အဖတ်မတင် ဖြစ်မည်။ မိမိအထက်လူကြီး၊ အောက်လက်ငယ်သားတို့မှ ဒုက္ခပေးမည်။ လူမျိုးခြား ကူညီမည်။ ပညာသစ်တစ်ခု သင်ရမည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ရေသန့်ဝယ်တိုက်လိုက်ပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

ဆိုင်တစ်ဆိုင်အသစ်ဖွင့်ရမည်။ ရှယ်ယာပေါ်လာမည်။ သို့မဟုတ် ငွေငွေကြီး မလုပ်သင့်သေးပါ။ စပ်တူကောင်းသည်။ ဝန်ထမ်းများအဖို့ အလုပ်သစ်ရမည်။ လခတိုးမည်။ ထိပေါက်မည်။ အစွဲအစွဲခံရတတ်သည်။ အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ပါ။

ယတြာ

ကလေးငယ်တစ်ဦးကို ဗလာစာအုပ် လက်ဆောင်ပေးပါ။

ရာဟုသားသမီးများအတွက်

ဝန်ထမ်းများ ရာထူးတိုးခြင်း၊ နေရာကောင်းရခြင်းများ ကြုံရမည်။ လက်ရှိ နေရာထက်ကောင်းမည်။ အလုပ်ရှာနေသူများ အလုပ်ရမည်။ အတိုက်အခံကြားမှ အောင်မြင်မည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေတွေဝင်မည်။ အလုပ်နှင့်သက်ဆိုင်သော သင်တန်းတစ်ခု တက်ရမည်။ အိမ်ထောင်ဘက်ကြောင့် စိတ်ညစ်စရာကြုံရလိမ့်မည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ကားကို ဓာတ်ဆီ ထည့်ပေးလိုက်ပါ။

**သန်လျင်မြို့ ပဏ္ဍိတာရာမ ရွှေတောင်ကုန်း
သာသနာ့ရိပ်သာခွဲ ပြန်လည်ပြုပြင်ရန်အတွက်
ပါဝင်လှူဒါန်းနိုင်**

သန်လျင်မြို့၊ ပဏ္ဍိတာရာမ ရွှေတောင်ကုန်း သာသနာ့ရိပ်သာတွင် ရှေးပါဒမင်းဆက်များ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ရှေးဟောင်းစေတီတော်ကြီးကို အများပြည်သူ ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားနိုင်စေရန် ပဏ္ဍိတာရာမ ဓမ္မမိသားစုများက အသစ်ပြန်လည် ပြုပြင်တည်ထားရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်လျက် ရှိပါသည်။ သို့ပါ၍ ကံကြီး ဉာဏ်ကြီးကြသည့် ရဟန်း ရှင်လူ အများပြည်သူအနေဖြင့် သာသနာတော် အခွန်ရှည် တိုးတက်ကြီးပွားရေးကို ရှေ့ရွက် မိမိတို့ တတ်အားသရွေ့ ပါဝင်ကုသိုလ်ပြု လှူဒါန်းနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါကြောင်း အသိပေးနှိုးဆော်အပ်ပါသည်။ ဆက်သွယ်လှူဒါန်းလိုလျှင် -

- ၁။ ပဏ္ဍိတာရာမ ရွှေတောင်ကုန်းသာသနာ့ရိပ်သာ သန်လျင်မြို့၊ အောင်ချမ်းသာ၊ အမှုထမ်း(၂)ရပ်ကွက်၊ နယ်မြေ(၉) ဘောင်လမ်း၊ ဖုန်း-၀၅၆-၂၂၀၃၃၊ ၀၅၆-၂၂၆၀၀၊ ၀၉-၇၃၁၂၂၂၀၇
- ၂။ ပဏ္ဍိတာရာမ ရွှေတောင်ကုန်းသာသနာ့ရိပ်သာ ရန်ကုန်။ ၀၁-၇၀၅၅၂၅၊ ၀၁-၅၃၅၄၄၈
- ၃။ ဘဏ္ဍာရေးမှူး(သန်လျင်) ၀၉-၅၅၀၃၃၄၉
- ၄။ ဘဏ္ဍာရေးမှူး(ရန်ကုန်) ၀၁-၂၉၂၆၆၂၊ ၀၁-၅၄၁၂၄၂၊ ၀၉-၅၄၁၀၈၅၈ တို့ထံသို့ ဆက်သွယ်လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

ပါဝင်လှူဒါန်းနိုင်သော ပစ္စည်းများ -

၁။ အုတ်	၁ လုံး	၁၀၀ ကျပ်
၂။ ရိုက်သံ	၁ ပိဿာ	၁၆၀၀ ကျပ်
၃။ ဘိလပ်မြေ	၁ အိတ်	၅၀၀၀ ကျပ်
၄။ သဲ	၁ ကျင်း	၁၅၀၀၀ ကျပ်
၅။ ကျောက်စရစ်	၁ ကျင်း	၇၀၀၀၀ ကျပ်
၆။ သစ်	၁ တန်	၅၅၀၀၀၀ ကျပ်
၇။ သံ	၁ တန်	၆၀၀၀၀၀ ကျပ်

**(၂၄)ကြိမ်မြောက် ဓမ္မအလင်းရောင်
အသင်းကြီး၏ နှစ်ပတ်လည်အလှူတော်နှင့်
ဗုဒ္ဓဂယာမဟာမြေမြတ်ရှိ သာသနာ့မြေ
အတွက် အလှူတော်ပေးအပ်ခြင်း
အခမ်းအနား ကျင်းပ**

ဓမ္မအလင်းရောင်အသင်း ၂၄ ကြိမ်မြောက် စုပေါင်းလှူဒါန်းပွဲအသင်း ၂ နှစ်ပြည့်အခမ်းအနားကို သံဝေဝဆရာတော် အရှင်သောမ(ထားဝယ်)သီတင်းသုံးနေထိုင်သော ဇေယျာသီရိကျောင်း(သစ္စာဉာဏ်ပွင့်ဝိပဿနာ ဓမ္မရိပ်သာ)သို့ ဆွမ်းဆန်စိမ်း၊ ဆီ၊ ဆား၊ ဆေးဝါး၊ အခြားလှူဖွယ်ပစ္စည်းများနှင့် ဗုဒ္ဓဂယာမဟာမြေမြတ်ရှိ သာသနာ့မြေအတွက် အလှူတော်တို့ကို လှူဒါန်းမည့် စုပေါင်းလှူဒါန်းပွဲကြီးကို သာသနာတော်နှစ်(၂၅၅၇)ခုနှစ်၊ မြန်မာသက္ကရာဇ်(၁၃၇၅)ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၂ ရက်၊ (၂၆. ၅. ၂၀၁၃) တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဗိုလ်တေလမ်း၊ ရွာသစ်ကျေးရွာအုပ်စု၊ နွယ်ခွေစံပြကျေးရွာအုပ်စု၊ ထောက်ကြန့်၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးရှိ ဇေယျာသီရိကျောင်းတိုက်(သစ္စာဉာဏ်ပွင့်ဝိပဿနာ ဓမ္မရိပ်သာ)တွင် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပခဲ့ပြီး ကြွရောက်လာသူ ဧည့်ပရိသတ်အပေါင်းအား နေ့လည်စာထမင်းဟင်းနှင့် အအေးတို့ဖြင့် ကျွေးမွေးညှော်ခဲ့ခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

အင်ကြင်

စိုးဝင်းထွန်း(တာမွေ)

လူတို့သိ၍ နတ်တွေကြားခံ လူတို့သိ၍ နတ်တွေကြားခံ လူတို့သိ၍ နတ်တွေကြားခံ လူတို့သိ၍ နတ်တွေကြားခံ

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားမေ လူတွေကြားမေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားမေ လူတွေကြားမေ

မေတ္တာရှင်(ရွှေပြည်သာ)
ကြီးမှူးကျင်းပသည်
နုလုံးသားဝယ်ဘုရားတည်ခြင်း
စာမေးပွဲ ကျင်းပ

မေတ္တာရှင်(ရွှေပြည်သာ) ဆရာတော် ကြီးမှူးကျင်းပသည့် နုလုံးသားဝယ် ဘုရားတည်ခြင်း စာမေးပွဲကို ညောင်ဦးမြို့ အခြေခံပညာ အထက်တန်း ကျောင်းနှင့် ပုဂံမြို့ အခြေခံပညာ အထက်တန်း ကျောင်းတို့တွင် စာဖြေဌာနနှစ်ခုခွဲ၍ ကျင်းပပြုလုပ် ခဲ့သည်။

အဆိုပါ စာမေးပွဲဖြေဆိုပွဲကို အသက် ၁၆ နှစ်အောက်နှင့် ၁၆ နှစ်အထက် ဟူ၍ ခွဲခြားထား သည်။ စာမေးပွဲ ထူးချွန်စွာ ဖြေဆိုအောင်မြင်သူများ တို့ ပထမဆု ကျပ်သုံးသိန်း၊ ဒုတိယဆု ကျပ်နှစ်သိန်း၊ တတိယဆု ကျပ်တစ်သိန်း၊ အထူးဆု ကျပ်သုံးသောင်း နှုန်းဖြင့် ၁၀ ဆု၊ နှစ်သိမ်ဆု ကျပ်နှစ်သောင်းနှုန်းဖြင့် ၁၀ ဆုကို မေတ္တာရှင်(ရွှေပြည်သာ)ဆရာတော်က ထိုက်တန်စွာ ချီးမြှင့်ပေးပြီး ဆုချီးမြှင့်ပွဲကို ဇွန်လ ၁၉ ရက်နေ့တွင် ပုဂံမြို့သစ် သမုဒ္ဒရာရပ် သင်္ဃာတိုက် ဓမ္မာရုံ၌ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

ကေလတ်

ဆရာမ ဒေါက်တာစောယုနွယ်နှင့်
ခုနစ်ရက်သားသမီးများ ချောင်းသာကမ်းခြေတွင်
ရှင်ဥပဂုတ္တမထော်မြတ် ပူဇော်ပွဲကျင်းပ

ဆရာမဒေါက်တာစောယုနွယ်နှင့် ခုနစ်ရက် သား သမီးများ၏ ရှင်ဥပဂုတ္တမ ပူဇော်ပွဲကို ချောင်းသာကမ်းခြေတွင် (၁၉. ၅. ၂၀၁၃)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့နံနက်က ကျင်းပခဲ့သည်။

ယခုပူဇော်ပွဲသည် ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ဖြစ် သည်။ နံနက် ၅ နာရီတွင် ရှင်ဥပဂုတ္တမ ပူဇော်ပွဲကို ကျင်းပပြီး ချောင်းသာကမ်းခြေမှ သင်္ဘောဖြင့်ဆွဲကာ ပင်လယ်ဝသို့ သွား ရောက်ရေမျော ပူဇော်ခဲ့သည်။

ထိုအခမ်းအနားသို့ ဧကသဗျာကရဏပေဒပညာ ရှင်များ၊ ဖိတ်ကြားထားသော ဧည့်သည်များ တက်ရောက်ခဲ့ ကြသည်။

ZN

သောက်ရေလျှာကြ မြတ်စွာသိုလ်

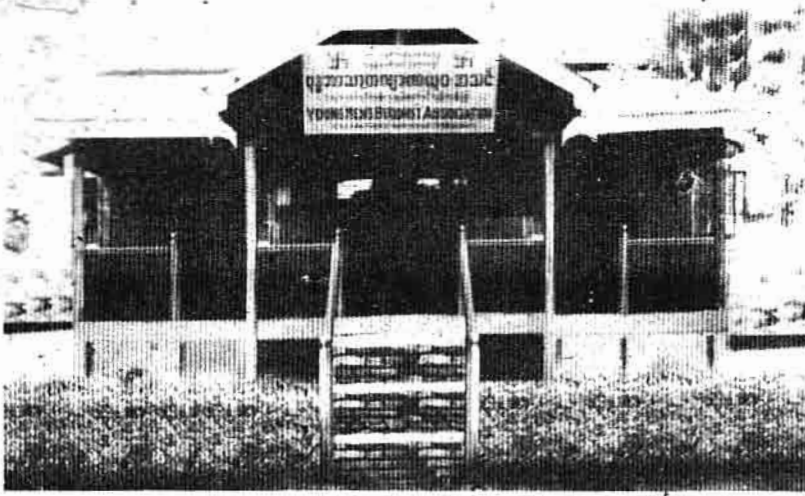
နှစ်စဉ်ပူပြင်းသော နွေကာလသို့ ရောက်ပြီ ဆိုလျှင် ဒလမြို့နယ်အတွင်းရှိ ရပ်ကွက်များစွာမှာ သောက်ရေအခက်အခဲ ကြုံတွေ့နေကြရလေ့ရှိသည်။

ဤတွင် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးအတွင်းရှိ သာကေတမြို့နယ် (၈)ရပ်ကွက်၊ (၉၆၉)မဟာဝန် အောက်လမ်း လူငယ်မောင်မယ်များ၊ (၇)ရပ်ကွက် လူမှုကူညီစောင့်ရှောက်ရေးအသင်း၊ (၂၄) HOURS ဝန်ထမ်းများ၊ ရွှေပြည်သာ(ဈ ၃ ရပ်ကွက်)၊ ၁၀ မင် ကွက်များမှ လူငယ်များ ပေါင်းစုလျက် သောက်ရေဘူး များကို ကားများဖြင့် တင်ဆောင်ကာ ရေများလျှော့ဒါန်း

ခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဒလမြို့နေ ပြည်သူအပေါင်း သောက် သုံးရေများ ရရှိပြီး ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ကြရသည်။ ထိုရေအလျှင် ရပ်ကွက်အတွင်းရှိ ကြက်ခြေနီ လူငယ်မောင်မယ်များ ဆယ်အိမ်မှူးများ၊ လူမှုရေးအဖွဲ့ အစည်းများနှင့် အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့ဝင်များမှ ဝိုင်းဝန်းကြိုဆို လုပ်အားများပေးကြသည်။ ရပ်ကွက်သူ၊ ရပ်ကွက်သားများမှာလည်း ဝမ်းပန်းတသာ မြစ် ကြရပြီး ရေအလျှင်ရရှိများ၏ မွန်မြတ်သော အလှူဒါန အတွက် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ သာဓုခေါ်ဆိုနေကြကြောင်း ကြား သိရပါသည်။

မြင့်ဦးသွယ်(ဒေ)

(၆၄)ကြိမ်မြောက် ၃၈ ဖြာ မင်္ဂလာတရားတော်နှင့် ဗုဒ္ဓဝင်စာမေးပွဲ မင်္ဂလာလူရည်ချွန် ဆုပေးပွဲနှင့် အထူးအောင်မြင်သူ (၂၅၆၀)ဦးတို့အား ဆုနှင်းပေးအပ်ပွဲကျင်းပ

နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ကျော်ရှိ နှစ်ကြီးအသင်းကြီးဖြစ်သည့် ဝိုင်အမ်ဘီအေ(Y.M. B.A)အသင်းကြီးမှ (၆၄)ကြိမ်မြောက် ၃၈ ဖြာ မင်္ဂလာတရားတော်နှင့် ဗုဒ္ဓဝင် စာမေးပွဲ၊ မင်္ဂလာလူရည်ချွန် စာမေးပွဲ အထူးအောင်မြင်ကြသည့် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများအား (၆၄)ကြိမ်မြောက် ဆုနှင်းပေးအပ်ပွဲကို (၂၆. ၅. ၂၀၁၃)တနင်္ဂနွေနေ့က ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ (၂၅. ၅. ၂၀၁၃)စနေနေ့ နေ့လယ်ကလည်း ဘွဲ့ရဆရာတော်များအား အဂ္ဂမဟာဇောတိကဇေယျ မဟာမင်္ဂလဓမ္မဇောတိကဇေယျများ ဆက်ကပ်ခဲ့ကြောင်း သိရ၍ နတ်လူသာဓု ခေါ်ဆိုနိုင်စေရန် ရေးသားအပ်ပါသည်။

ရေကျော်စိုးအောင်

ဆည်းဆာရိပ် ဘိုးဘွားများနှင့် သုခရိပ်မြုံလှူငွေငေဟာသို့ ဂရုဏာစောင့်ရှောက်မှု

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ အမှတ်(၁)(၈၀၃/၈၀၅)၊ မဟော်သဓာလမ်း၊ (၁၂)ရပ်ကွက်၊ အရှေ့ဒဂုံတွင် တည်ရှိသော 'ဆည်းဆာရိပ် ဝိလာနဘိုးဘွားများရိပ်သာ' နှင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ အမှတ်(၉၇၉/၉၈၂)၊ တပင်ရွှေထီးလမ်း၊ (၁၁)ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်အရှေ့ပိုင်းရှိ 'သုခရိပ်မြုံ လူငယ်ဖွံ့ဖြိုးရေးငေဟာ' သို့ တစ်ကိုယ်ရေ ကျန်းမာသန်ရှင်းမှုကို ရှေးရှုံ့၍ အဘိုးအဘွားများနှင့် ကလေးလူငယ်များအား ဆံပင်ညှပ်သန့်ရှင်းရေးလုပ်ငန်းများကို ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ကံဘွဲ့လူငယ်များ၏ စေတနာ့မေတ္တာ လူမှုအကျိုးပြုအဖွဲ့သည် (၆. ၅. ၂၀၁၃)တနင်္လာနေ့တွင် ပြုလုပ်ပေးခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ ထိုသို့ဆောင်ရွက်မှုကို နှစ်လတစ်ကြိမ် ပုံမှန်ပြုလုပ်ကြည့်မည်ဟုလည်း သိရသည်။ ဆည်းဆာရိပ်အဘိုးအဘွားများနှင့်တကွ သုခရိပ်မြုံငေဟာတို့အား မည်သူမဆို သွားရောက် လေ့လာနိုင်ကြသလို သဒ္ဓါပေါက်၍ လှူဒါန်းလိုသော အလှူရှင်များသည် စာရေးဆရာမဒေါ်သန်းမြင့်အောင်(ဖုန်း-၀၉-၅၀၇၈၄၁၈၊ ၀၁-၂၀၅၄၅၁) ဒေါ်သက်နွယ်(တရားရုံးလွှတ်တော်ရှေ့နေ) (ဖုန်း-၀၉-၄၉၃၁၉၈၆၄၊ ၀၁-၃၈၈၁၃၂) ဒေါက်တာတင်တင်ဝင်း (စာရေးဆရာမဂျူး) (ဖုန်း-၀၉-၅၀၀၉၆၀၀၊ ၀၁-၇၀၄၆၅၆)တို့ထံသို့ ဆက်သွယ်လှူဒါန်းနိုင်ကြောင်း သိရှိရသည်။

အင်ကြင်း

ရူတေသိ၍ နတ်တေကြားစေ ရူတေသိ၍ နတ်တေကြားစေ ရူတေသိ၍ နတ်တေကြားစေ ရူတေသိ၍ နတ်တေကြားစေ